

86

90

R. 30

4/5

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher, but appears to include a date or number "1843" and some illegible words.

Ympreso en 1942,
cuya fecha tiene la de-
dicatoria.

HE S I O D I A S C R A E I
P O E T A E V E T V S T I S S I M I A C S A
p i e n t i s s i m i o p e r a , q u æ q u i d e m e x t a n t ,
o m n i a G r æ c è , c u m i n t e r p r e t a t i o n e l a
t i n a è r e g i o n e , u t c o n f e r r i à g r æ c æ
l i n g u æ s t u d i o s i s c i t r a n e g o
t i u m p o s s i n t .

A d i e c t i s e t i a m i j s d e m l a t i n o c a r m i n e e l e
g a n t i s . u e r s i s , & G e n e a l o g i æ d e o r u m à P y
l a d e B r i x i a n o u i r o d o c t i s s . d e
s c r i p t æ L i b r i s V .

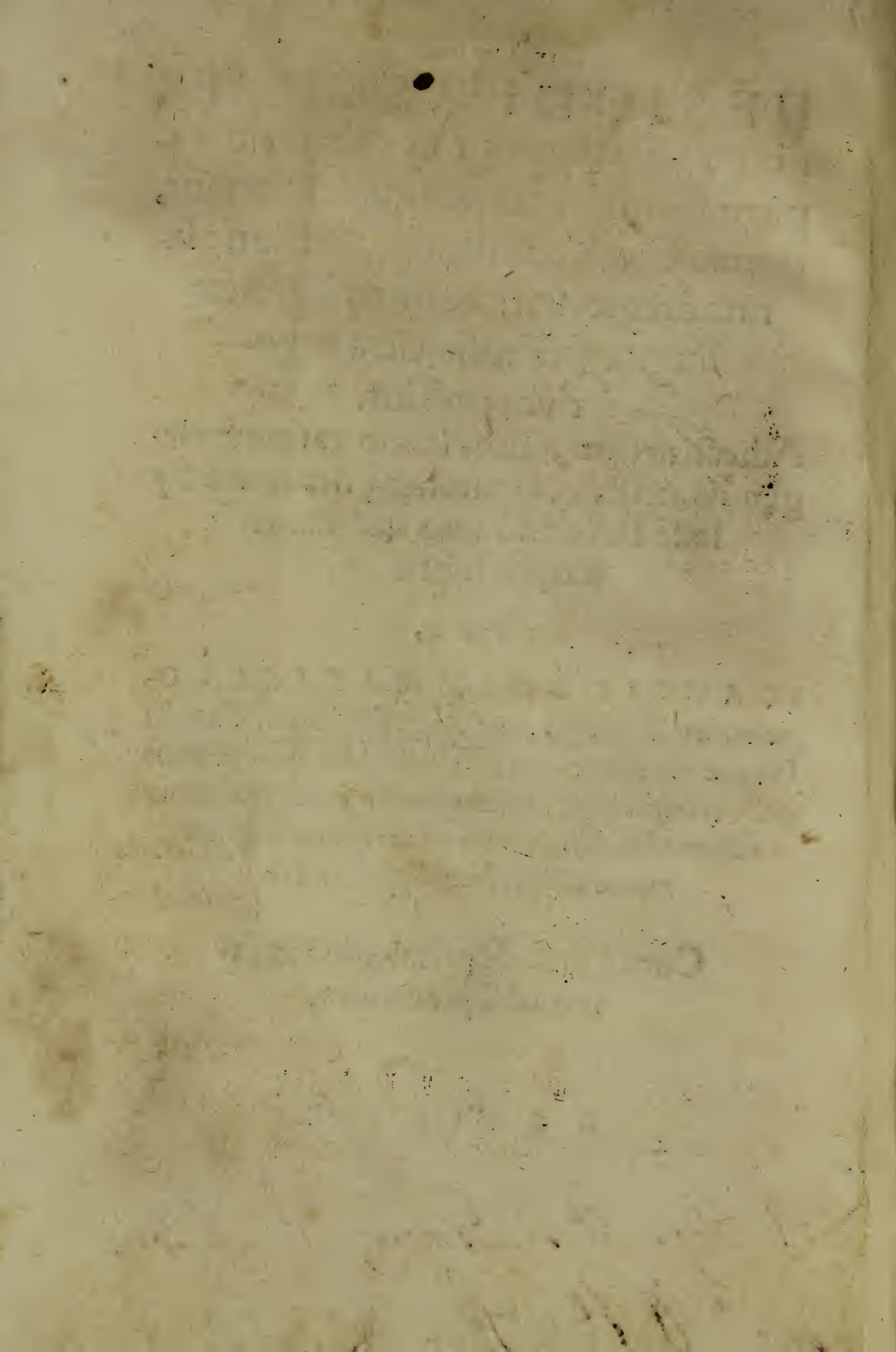
I T E M ,

I O A N N I S G R A M M A T I C I C O
g n o m e n t o T η ε τ η i s , u i r i l o n g e d o c t i s s i m i , S c h o l i a
G r æ c a i n e a d e m o m n i a H e s i o d i o p e r a , n u n c p r i m u m
q u æ m e m e n d a t i s s i m e e x m a n u s c r i p t o e x e m p l a r i i n p u
b l i c u m e d i t a , C u m r e r u m & u e r b o r u m i n i j s d e m
m e m o r a b i l i u m l o c u p l e t i s s . I n d i c e .

C u m g r a t i a & p r i u i l e g i o C æ s a
r e o a d s e p t e n n i u m .

B A S I L E A E .

*Del collegio de S. Eusebio da
Comp. a P. Heros*

REVERENDISSIMO IN
CHRISTO PATRI D. CVTHBERTO
Tonstallo episcopo Dulmensi, Ioannes
Birchman bibliopola
S. D.

AEPE mihi cogitanti
Præsul ornatissime,
qua ratione tam mul-
tę bonorũ autorum,
tãq̃ insignes reliquiæ
in nostra usq̃ tempo-
ra conseruari custodiriq̃ potuere, non
aliud profectò mecũ exputãdo inuesti-
gare ac reperire licuit, atq̃ singularem
Dei prouidentiam, cuius fauore sum-
mo perpetuis ferè temporibus patroni
defensoresq̃ scriptoribus dati sunt, qui
liquidò uiderent & cognoscerent, nul-
los thesauros, nullas gazas cum monu-
mentis talibus æquari conferriq̃ posse.
Nam ut horum detrimentum, uel inge-
nium

EPISTOLA.

nium & artes, uel fortuna facile præstat: ita illos ubi semel uel obscurati fuere, uel in illorū manus qui ueluti Grippes auro, ne cui usui possit esse, incubant, peruenēre, frustra planè desideramus. At uerò animi tui liberalitas & benignitas, qua inter doctos doctissimus in primis spectabilis existis, ab inuidia, uel potius auaritia ista te liberū esse, multis argumentis ostendit atq; declarauit. Nā cum per frequentes legationes, quibus hæctenus in regijs negocijs, propter raram & eximiam doctrinam, clarissimasq; reliquas animi dotes, quibus ab ineunte ætate plurimum ualuisse, fungere, nihil tibi carius & antiquius fuit, quàm bibliothecas passim omnes excutere, & in his aliquid inquirere, quod ad studiosorū usum aliquando à te depro-mi posset. Quapropter Britannia græcis latinisq; libris, raris quidē illis & op-
timis

timis, locupletasse meritò ab omnibus diceris. Etenim ne uel solus, uel cū paucis, ut plerisq; mos est, rarioribus tuis libris frui uelle existimarere, omnes pulcherrime instructos academijs scholisq; dedicauisti: ne scilicet id quod publicū aliquādo autores ipsi esse uoluerūt, priuatis usibus destinatū, aut intercideret postea, aut ut inutile contemneretur & abijceretur. Hinc tuis opibus Cantabrigēsis schola ornatior reddita, uti per omnē terrarū orbem clarissima ingenia à se instructa & expolita mittere consueuit: ita quoq; thesaurum istum, qui doctissimas & in primis necessarias Ioannis Tzetzi grāmatici in Hesiodi poemata, quæ hodie extare cognouimus, omnia, explicationes continet, cunctis cōmunem esse uoluit. Quod sanè ut cōmodius fieret, uir ornatissimus Ioannes Chekus, medicinæ & literarū græ-

EPISTOLA.

carū istic professor lōge eruditissimus,
 decus ornamentumq̃ non istius tantū
 gymnasi, sed totius propè dicā Britan-
 niæ, negotiū edendi libri mihi dedit: ne
 scilicet poëta insignis, & ubiq̃ haud æ-
 què facilis, interprete suo diutius desti-
 tutus, minus bene à multis legeret. Ad
 te autem Scholiaften istū, clariss. Præ-
 sul, iā typis editū redire uoluimus, quo
 & uoluptatem tibi nō mediocrem pari-
 at, cum unicū tuum archætypum infi-
 nita propè exemplaria, quibus studiosi
 homines non minus iuuētur quàm de-
 lectātur, dedisse cōspexeris: & animus
 longe tibi candidissimus cōmoueaur,
 uti reliquos quoq̃ codices, quos rarissi-
 mos habes, nobis, ut in lucē ueniant im-
 partias. Nihil utilius, nihil sanctius, ni-
 hil magnificētius, Præsul ampliss. mi-
 hi crede, feceris unq̃. Vale, studiorum
 Meccenas. Colonia, Kal. Iunijs.

An. M D XLII.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ

Ἐ Σονίδαι.

Ἡσίοδος, λυμαῖος, νέος δὲ κομιδῆς ὑπὸ τῷ πα-
τρὸς δίδυμῶν, κῆκτρος πυκνίδης, γῆ ἄσκη πῆς Βοιω-
τίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τῷ δίδυμῷ τῷ ἀμπελίδου
τῷ μελανώτῳ. ὅμ φασί τινες τῷ ὀμήρῳ προπάτο-
ρος εἶναι πάππου. ὡς ἀνεψιάδῳ εἶναι Ἡσίοδος τὸν
ὀμήρου. ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τῷ ἀτλαντος κατάγειται.
ποίηματα δὲ αὐτῷ ταῦτα· θεογονία, ἔργα καὶ ἡμι-
ραι, ἀσπίς, γυμναστικῶν ἡρώωνων κατάλογος γῆ Βιβλί-
οις ἐπιπέδου εἰς Βατραχίου πηγάδιον ἀν-
τὶ τῷ περὶ τῶν ἰσθαίων διακτύλων, καὶ ἄλλα πολλὰ.
ἔτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθείς παρ' ἀντίφῳ καὶ κτι-
μῶν. οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναρῆν φθορέα ἀδελ-
φῆς ἑαυτῶν, ἀνείλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ὡς δὲ
καὶ ὀμήρῳ κατάλινας πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλοις
σύγχρονος. πορφύριος, ἄλλοι πλείστοι, νεώτερον
ἐκατὸν γῆλαιαίς δείξουσιν. ὡς ἅβ μόνος γῆλαια
τὸς συμποτερεῖν πῆς πρώτης
ὀλυμπιάδος.

Ἡσίοδος. ἑρριότες ἕτεροι

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣ-

ΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ.

Ο Ψ ΑΙ πδρίθην αοιδῆσι
 κλείουσαι,
 Δδῦτε δὲ ἐννέωτε σφέτερον
 πατέρ' ὑμνείσαι,
 ὅμτε δια βροσὶ ἄνδρες ὁμῶς,
 ἄφαρ ἴτε φατοί τε

Ρήρῃ τ' ἄρρηρῃ τε. Διὸς μεγαλοιο ἔκλυτι.

Ρεῖα μὲν γὰρ βεῖαί, ρεῖα δ' βεῖαόντα χαλέπῃ,

Ρεῖα δ' αἰετῶν μινύθει, αἰετῶν ἀετῶν,

Ρεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιῶν, καὶ ἀγνήνορα κωρυφῶν,

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

Κλυθὶ ἰδῶν αἰῶν τε, δίκη δ' ἰθύνει δέμισας

Τύνη. ἐγὼ δέ κε πῆρσιν ἐτήτυμα μυθῶσαι μιν.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἐνὲρ εἰδῶν γένεθ'. ἀλλ' ὑπὸ γαῖαν

εἰσὶ δύνω. τινὲ μὲν κεν ἐπωαινῆσαι νοήσας.

Ἡ δ' ἐπιμωμητή. Διὰ δ' ἄνδρα θυμὸν ἔχουσι.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμον τε λακόν καὶ δῆρσιν ὀφέλλει, (κῆρ

σχετλίη. ὅ τις τήν γε Φιλῆ βροδὸς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκῃ

ἀθανάτων βουλήσιν ἐπιτιμασὶ βαρεῖαν.

Τὴν δ' ἑτέραν, (πρώτην μὲν εἰνατο νύξ' ἐρεβεννή,)

Θῆκε δέ μιν κρονίδης ὑψίστου, ἀβθεῖν αἰῶν,

Γαῖης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.

1

HESIODI ASCRAEI

OPERA ET DIES.

V S AE Pierides carminibus celebres,

Adeste, narrate per uestrum patrem
cantantes,

Quare mortales uiri celebres sint
pariter atq; obscuri,

Gloriosiq; & inglorij. Iouis magni consilio.

Facile enim extollit, facile uero elatum deprimit:

Facile insignem minuit, & obscurum auget:

Facile quoq; corrigit prauum, & superbum attenuat,

Iupiter altitonans, qui supremas aedes incolit.

Adsis uidens audiensq; recte uero moderare leges,

Tu: ego autem Persæ uera loquar.

Non utiq; unum est contentionum genus, sed in terra

Sunt duo. alteram certe laudauerit prudens:

Alteram uero culpanda est. per diuersa autem animū trahunt.

Nam hæc quidem bellumq; malum, & litem auget,

Perniciosa. nullus hanc amat mortalis, sed necessitate

Fatali quadam contentionem colunt quamuis grauem.

Alteram uero (nam priorem genuit Nox atra)

Posuit quidem ipsam Saturnius alti iugus, æthere habitans,

Terræq; in radicibus, & uiris longe meliorem:

Hæc etiam inertem, tamen ad laborem excitat.
 In alterum enim quispiam respiciens, opere uacans,
 Diuitem, qui properat arare atq; plantare,
 Domumq; bene instituere: emulatur sanè uicinum uicinus,
 Ad opes contendente: bona certe contentio hæc mortalibus.
 Et figulus figulo succenset, & fabro faber:
 Et mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori:
 O Persa. Tu uero hæc tuo repone in animo,
 Neq; malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 ducat,
 Lites spectantem, foriq; auscultatorem existentem.
 Tempus namq; paruum est litiumq; foriq;
 Cui non sit uictus domi annuus repositus,
 Tempestiuus, quem Terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatu, lites ac rixam moueas
 De facultatibus alienis. Tibi uero non amplius erit iterum
 Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem
 Rectis iudicijs, quæ ex Ioue sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimoniū diuissimus, sed sanè multa
 Rapiens ferebas, ualde demulcens reges
 Domiuoros, qui hanc litem uolunt iudicasse,
 Stulti: neq; scunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neq; quam magnum in malua & asphodelo bonum.
 Occultarunt enim dij uictum hominibus:
 Facile enim alioqui uel uno die tantum operatus esses,
 Ut in annum quoq; satis haberes, ociosus etiam,

Statimq;

Ἦπ' καὶ ἀπάλαμνον πρὸ ὁμοῦ ὕδρι δ' ἔργου ἐγείρει.

Εἰς ἔτορον γὰρ τίς τε ἰδ' ὠν δ' ἔργου χατίζω,
 Πλάσιον, ὅς σ' ὀδ' εἰ μὴ ἀφ' ὀμνῆσαι, ἠδὲ φυτθῆναι,
 Οἰῶν τ' εὖ θείδαι. Ζηλοῖ δ' εἰ τε γείτονα γείτωρ,
 Εἰς ἀφνον σ' ὀδ' ὄντ', ἀγαθὴ δ' εἰς ἠδὲ βροτοῖσι.
 Καὶ κ' ἄρα μὲν κ' ἄρα μὲν ἠστίαι, καὶ τέκτονι τέκτωρ.
 Καὶ πῶχός π' ὠχῶ φθονέει, καὶ ἀοιδ' ὅς ἀοιδ' ὦ.

Ω πόρσι, σὺ δὲ ταῦτα πᾶσι γνικέτω θεοδυμῶ. *πρὸ σφ*

Μὴ δ' εἰς κ' ἀνόχευετ' ἀπ' ἔργου θυμὸν ἔρῃσι,
 Νεῖκε δ' ὅπ' ἠδ' ὄντ' ἀγορέης ἐπακρυῶν ἔοντα.

Ὄρη γὰρ τ' ὀλίγη π' ἐλεται νεκίω τ' ἀγορέων τε,
 Ὄϊ τιμὴ μὴ βί' ὄντ' ἐπιετανός κατακείτω,
 Ὄραϊ' ὄντ', τὸν γαῖα φέρει δ' ἠμῆτερ' ἀκτῶ.

Τὸ λεκορέας ἀμῶν, νεῖκα καὶ δ' ἠμῆν ὀφέλλοις.

Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοθίοις, σοὶ δ' ὄντ' ἐπ' ὀδ' ἔσται

Ὄδ' ἔρδ' εἰμ. ἀλλ' αὐθι δ' ἀκρινώμεθα νεῖκετ'

Ἰθείμοι δίκαις, ἀετ' ἐκ δ' ἰός εἰσιμ' ἀεῖται.

Ἦδ' ἠ μὲν γὰρ κ' ἠμῆρον ἐδ' ἀσάκμεθα, ἀλλὰ τε πολλὰ

Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κ' ἠμῆρων βασιλῆας

Δωροφάγος, οἱ τ' ἠμῆν δ' ἐθέλωσι δικάσαι.

Δικάζα

Νῆπιον, ὄδ' ἴσασιν ὄσων πλεον' ἠμῆσι πάντος,

Οὐδ' ὄσων ἠμῆν μαλάχῃ τε ἀσφοδ' ἐλαῶ μὲν ὄνειαρ.

hastula regia

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίου ἀνθρώποισι.

Ρηιδίως γὰρ κ' ἠμῆν καὶ ἐπ' ἠμῆσι δ' ἔργασαι,

Ὄς τε σ' ἐκ' εἰς ἠμῆν τὸν ἔχειμ καὶ ἀδ' ἔργου ἔοντα.

Αἶψα κε πηδ' ἄλιον μὲν ὑπὲρ καπνῶ κατὰ θεῖο,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμίονων ταλαόργων.
 Αλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χλωσάμην θ' φρεσὶν ἡσιν,
 ὅτι μιν δ' ἀπάτησε προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τὸνε κ' ἄρ' ἀνθρώποισι ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ. *μήδωτος.*
 Κρύψε δὲ πῦρ, τὸ μὲν αὖθις εὖς πάϊς ἰαπετοῖο,
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι διὸς πρὸς ἀμπρόχοντα,
 Ἐρ κώϊλων νάρθηκι, λαθῶν δὲ τὸρ πικρῶ αἰνονο.
 Τὸν τε χλωσάμηνος προσηφει νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδ' η, πάντων πῶρ μῆδεα εἰδῶς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας; Ἐμὰς φρένας ἠπρόπδύσας;
 Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσι ἐσομνίοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δῶσω κακῶν, ὧνευ ἅπαντες
 Τέρονται κ' ἠθυμῶν, ἐὼν κακῶν ἀμφαγαπῶντες.
 Ως ἔφατ', ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἠφαιστον δ' ἐκέλευσε ποδὶ κλυτὸν, ὅτι τάχιιστα
 Γαῖαν ὑδ' εἰ φύσει. ἦν δ' ἀνθρώπου θεῖον αὐδ' ἰώ,
 Καὶ ἀγνῶν ἀθανάτης δὲ θεῆς εἰς ὧπα εἴσκειν *ροεῖτε*
 Παρθενικαῖς, καλὸν εἶδος, ἐπ' ἕρατον. αὐτὰρ ἀθύνων
 Ἔργα διδάσκεισσαι, πολυδ' αἰδέαλον ἰσὸν ὑφαίνειν.
 Καὶ χεῖρ ἀμφοτέρω κεφαλῇ, χρυσῶν ἀφροδίτῳ.
 Καὶ πόθον ἀργαλίου, καὶ γγοκόντος μελεδῶνας.
 Ἐν δὲ θεῖον κούμῳ τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπομ' ἦθ',
 Ἐρμείην κῶωγε, δὲ ἀκτῶρον ἀργεφόντῳ.
 Ως ἔφατ' οἱ δ' ἐπίθοντο δ' ἰερονίωνι ἀνακτι.

Statimq; temonem quidem super fumum poneret,
 Opera uero bouum cessarent, mulorumq; laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
 Quia ipsum decepit Prometheus uersutus.
 Quocirca hominibus parauit tristitia mala.
 Abscondit uero ignem. quem rursus quidem bonus Iapeti
 puer
 Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
 In caua ferula, clàm Ioue fulminibus gaudente.
 Huncq; indignatus, affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium qui consiliorum conscius es,
 Gaudes ignem furatus? quodq; animum meum deceperis?
 Id tibiq; ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Ipsi namq; pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitq; pater hominumq; deumq;.
 Vulcanum uero insignem iussit, quàm celerrime
 Terram aquæ miscere, hominisq; imponere uocem,
 Et robur, immortalium uero dearum faciem referre
 Virginum, pulchram formam, peramabilem. at Mineruam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem:
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas.
 Imponere uero caninamq; mentem, & furaces mores,
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic ait, illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.

Moxq; ex terra finxit inclitus utrinq; claudus
 Virgini uerecundæ similem, Iouis consilijs.

Cinxit uero, & ornauit dea glaucocula Minerua.

Circum uero Charitesq; deæ, & ueneranda Suada,

Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro

Horæ pulchricomæ coronarunt floribus uernis.

Omni uero illius corpori ornatum adaptauit Pallas Mi-
 nerua.

At pectori sanè nuncius Argicida,

Mendacia, blandosq; sermones, & dolosos mores

Indidit, Iouis consilijs grauistrepi. sed uocem utiq;

Inposuit deorum præco, appellauit autem mulierem hancce

Pandoram: quia omnes coelestium domorum incole

Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.

At postquam dolum perniciosum & ineuitabilem absoluit,

Ad Epimethea misit Pater inclitum Argicidam,

Munus ferentem deorū celerem nuncium. neq; Epimetheus

Cogitauit, ut illi præcepisset Prometheus, ne quando munus

Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret

Retro, necubi mali quippiam hominibus fieret.

Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.

Prius namq; in terra uiuebant familiæ hominum,

Omnino absq; malis, & sine difficili labore,

Morbisq; molestis, qui hominibus senectam afferunt.

Mox enim in afflictione mortales consenscunt.

Sed mulier manibus uasis magnum operculum dimouens,

Dispersit.

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσειλυτός ἀμφιγυήεις
 Παρθένω ἀδούβη ἱκελόν, κρονίδεω δ' ἄρα Βελιάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμῳσι θεῶν γλαυκῶπις ἀδλίω.
 Ἀμφὶ δ' εἰ χόριτες τε θεῶν, καὶ πότνια πειθῶ,
 Οσμὸς χρυσείδης ἔθεσαν χροί. ἀμφὶ δὲ τλίω γε
 Ωραὶ καλίνωμοι εἴφου, ἀνθεσιμ εἰσαεινοῖσι.
 Πάντα δὲ οἱ χροί κόσμου ἐφήρμοσε παλλὰς ἀδλίω.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ εἴθεοσι διάκτορσ ἀργειφόντης
 Ψούδεα δ' ἀμυλίς τε λόγος, Ἐπίκροτον ἦθος
 Τόξω, δῖος Βελιάς φαρυκτύπη. ἦν δ' ἄρα φωνίω. *β.*
 Οἴκε θεῶν κῆρυξ. ἄνοιμα δὲ τλίω δὲ μινάικα, *ἄνοιμα ὀνόματι*
 Πανδ' ὄρημ. ὅτι πάντες ὀλύμπια δ' ὠματ' ἔχοντες,
 Δῶρον εἰδῶρησαν, πῶνμ' ἀνδράσιμ ἀλφεισῆσιμ. *ἀφ' ἰσο*
 Αὐτὰρ ἕδῃ δόλον ἀπὺ ἀμῆχανου δ' ζετέλεοςον,
 Βίς ἄνμθεα πέμπε πατῆρ κλητῶν ἀργειφόντιω,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον. ἕδ' ἕδμθεὺς
 Εφράσαδ' ὡς οἱ εἶπε προμθεὺς, μὴ ποτὲ δ' ὠρον
 Δέξαοτα πᾶρ Ζηὸς ὀλυμπίς, ἀλλ' ἀρπέμπεμ
 Εξοπίσω, μὴ που τι κενῶν θνητοῖσι γῆνται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμλισ, ὅτι δ' ἠ κενῶν εἶχ' ἔγνοσε.
 Γεῖμ μὲν γὰρ Ζῶεσνον ἄν χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Νόσων ἀτόρ κακῶν, καὶ ἀτόρ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νόσων τ' ἀργαλέων, αἰτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδ' ὠκαν.
 Αἴψα γὰρ ἦν κενῶν τι Βροσί καταγνῆσθουσι.
 Ἀλλὰ μὴ χεῖρεσι πῖθσ μέγα πῶμ' ἀφελούσα,

Εσκέδασ', ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Μόνη δ' αὐτόθι ἐλπίς ἐν ἀρρήκισι δόμοισι

Ενδομ' ἐμιμνε πίθος ὑπὸ χεῖλεσι, δδὲ θύραζε

Ἐξέπηη. πρόσθεν γὰρ ἐπεμβαλε πῶμα πίθου,

Αἰγίοχου Βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο. *colica et beo tis*

Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται. ἄλλας

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα. *μαίετο*

Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρην, ἠδ' ὠδὶ νυκτὶ,

Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητῶσι φέρουσαι,

Σιγῆ, ἐπεὶ φωνῶν ἄζειν κητιέτα ζῴης.

Οὕτως ἔτι που ἔσι Διὸς νόου ἄσταλέαδαι. *ἀλλὰ*

Εἰ δ' ἐδέλεις ἑτόρον τι ἐγὼ λόγον ἐκκρηφώσω,

Ἐὺ καὶ ὤψα μὲνως, σὺ δ' ἔτι φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ, θνητὶ τ' ἀνθρώποι,

Χρύσειον μὲν πρότις αἰγίοχου μύροισιν ἀνθρώπων

Ἀθάναρι ποίησαν, ὀλύμπια δ' ὠματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ὠπὶ κρόνον ἦσαν, ὅτ' ὄρανῶ ἐμβασιλίδην.

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκιδ' εἰς θυμὸν ἔχοντες,

Νόστον ἄτορτε πόνων καὶ οἰζύων, δδ' ἐπιδαιλόμ

Γῆρας ἐπὶ πῶ. αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὅμοιοι

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδὴν ἀπάντων.

Ονησιον δ' ὡς ὑπνω δειδ' ἀμυλῶνι. ἔδλα δὲ πάντα

Τοῖσιν ἐκμ. καρπὸν δ' ἔφρε ζείδωρον ἀρῆρα *προ ζειδωρος*

Αὐτάρ τι, πολλόν τε καὶ ἀφθονον. οἱ δ' ἐβελήμοι, *νοσησαν*

Ἡσυχιοὶ ὄργανέμονον σὺν ἑδλοῖσιν πολέεσσιν.

ἐρτα . . . segetes chorera tekunis
deparcebantur Αὐτὰρ

Dispersit, hominibus autem machinata est curas graues.

Sola uero illic spes infracta in pyxide

Intus mansit, dolij sub labris, neq; foras

Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,

Aegiochi consilio Iouis nubicogæ.

Alia uero innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenumq; mare.

Morbi autem hominibus tam interdii, quam noctu

Ultronei oberrant, mala mortalibus ferentes,

Tacitè, nam uocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.

Cæterum si uoles, alium tibi sermonem exponam

Bellè, ac scienter: tu uero præcordijs imposito tuis.

Vt simul nati sunt dij, mortalesq; homines,

Aureum quidem primū genus diuersiloquentium hominū

Dij fecerunt, cœlestium domorum incole.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret.

Sed ut dij uiuebant, securo animo præditi,

Planè absq; laboribus & ærumna, neq; molesta

Senecta aderat. semper uero pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti. bona uero omnia

Illis erant. fructum autem ferebat fertile aruum,

Spontaneum, multumq; & copiosum: ipsiq; ultro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

Vtrum

Vltro
proprietate
velut
vltro pro
iusticia

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem diui facti sunt Iouis magni consilio,
 Boni, in terris uersantes, custodes mortalium hominum,

Qui sanè obseruant & iusta & praua opera,
 Aërem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores. atq; hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea ^{positum} XELO
 Argenteum fecerunt coelestium domorum incola,

Aureo neq; natura simile, neq; intellectu,
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, ualde rudis, domi suae.

Cum uero adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset, ^{non in}
 Pauxillum uiuebant ad tempus, dolores habentes ^{proprietate}
 Ob stultitias. iniuriam enim prauam non poterant ^{progenita}
 A se mutuo abstinere, neq; deos colere ^{in de}

Volebant, neq; sacrificare beatorum sacris in aris, ^{ponitur prop}
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde ^{uentis}
 Iupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores ^{pubertatis}
 Non dabant beatis dijs, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
 Hi quidem subterranei beati mortales uocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.

Iupiter uero pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, uehemens & robustum: quibus Martis

Opera

crans
 et in pe
 tno. f. m.
 quibus f. i. o.
 ou

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΟΝΤΩΝ ΟΥΣ... in terris vestibus
ut epix donos ους... in terris vestibus

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

κατα την αποστολην μετρον
θημα II. *coré significan*
ti q' u' h' n'

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν ἄσπερον γῆθεν ἢ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δ' αἰμόνες εἰσι δῖος μεγάλου δῖα βελαῖς,
ἑδλοὶ, ἄσπερον φύλακον θυγατρὶν ἀνθρώπων,
οἳ ῥα φυλάσσοσι τε δίκας καὶ χέτλια δόξα,
ἠεραῖοι δ' ἀμεινοὶ, πάντε φοιτῶντες ἐπ' αἴαν,
πλουτοδότηται. καὶ ἄσπερον γέρας βασιλῆϊον ἔχου.
δύττερον αὖτε γῆθεν πολὺ χειρότερον μετόπισθε
ἀργύρεον ποίησαν, ὀλύμπια δ' ὠματ' ἔχοντες,
χρυσῶν ἔτε φυλῶν γναλίγκιον, ἔτε νόμιμα.
ἀλλ' ἔκκετον μὲν πᾶσι ἔτα πρῶτα μητέρων
στρέφεται ἀτάλλων μεγαλήπιον ὡς γνὴ οἴκων.
ἀλλ' ὅταν ἤβησεν, καὶ ἤβης μέτρον ἴκητο,
παυροῖστον ζῶντοκον ἄσπερον ἀλγῆ ἔχοντες,
ἀφραδίαις. ἔβου γὰρ ἀτάταλον ἐκ ἐδωῶν αὐτῶν
ἀλλήλων ἀπέχει, δὲ ἀθανάτους θεραπεύειν
ἠέλων, δὲ ἐρδ' εἰν μακάρων ἱεροῖς ὑδὶ βωμοῖς,
ἠ δέμεις ἀνθρώποισι κατ' ἠθεα. τοῦ μὲν ἐπειτα
Ζεὺς κρονίδης ἐκρυψε χολύμενον, ἔνεκα τιμᾶς
οὐκ ἐδίδωκε μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ ὀλυμπον ἔχουσι.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἄσπερον γῆθεν ἢ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ἄσπερον φύλακον μάκαρον θνητῶν καλεόντων,
δύττεροι. ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ φίσιμ ὀπηδ' εἶ.
Ζεὺς ἢ πατὴρ φίδων ἄλλο γῆμος μερόπων ἀνθρώπων,
χάλκειον ποίησ' ἐκ ἀργυρῶν δ' ἐν ὁμοίον,
ἐκ μελιαῶν, δ' ἀνόμ τε καὶ ὀμβρομον, οἷσιμ ἀρῆθεν.

proclama...
anno...
Τα...
di...
in gram...
Χ...
το...
videt...
postea...
φ...
mi...
tra...
sol...
no...
et...
hab...

δῆινος ου saltatio nris genc.
δῆινος ου grauj.

Egy
εὐσ
ἠτιος

Opera cura erant luctuosa, ac iniuria, neq; ullum cibum
 Edebant, sed adamante habebant duriolem animum:
 Deformes, magna uero uis, & manus inuictæ
 Ex humeris prouenerant super ualidis membris.
 His erant ænea quidem arma, æne æq; domus:
 Aëre uero operabatur, nigrum autem nondum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus proprijs domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors uero tametsi stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum uero liquerunt lumen solis.
 Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiam aliud quartum super terram multorum a-
 lumnarum
 Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius
 Virorum heroum diuinum genus, qui uocantur
 Semidei, priori generationi per immensam terram.
 Hos quoq; bellumq; malum & pugna grauis,
 Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram,
 Perdidit pugnantes, propter oues Oedipi:
 Alias uero & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ,
 Vbi quidem ipsos mortis quoq; finis adobruit.
 Iis autem seorsim ab hominibus uictum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, iuxta oceanum profundum,

πρωτον ου
 προ μετρη
 σιτων ου
 cibg.
 αμασσο
 ημερ
 ουσ ου
 ημμερ

horribilo.

παρο εοσ lu
 men.

δι
 πρως
 ου

αυτοσ η ου οραμσ
 ημερσ εξισμ
 ησ οριμσ

μαγνα αμ
 αμα
 ημερσ
 ημερσ
 ημερσ
 ημερσ
 ημερσ
 ημερσ
 ημερσ

Felices

Felices heroës. his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert sæcunda tellus.

Osi neq; iam quinto ego interesssem (tas.)

Hominũ generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea na-

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die

Quiescent à labore & miseria, neq; nocte:

Corrupti. graues uero dij dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.

Iupiter autem perdet etiam hoc genus uarie loquentium ho-
minum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

Neq; pater liberis similis, neq; liberi,

Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico.

Neq; frater amicus erit, ut antehac.

Statim uero senescentes dehonoraunt parentes, ΤΟ ΧΕΥΣ . ΕΘΟ .

Incusabunt autem illos molestis alloquentes uerbis, ΕΛΩΣ . ΚΟΥΣ .

Impij, neq; deorum oculum ueriti. neq; hi sanè

Senibus parentibus educationis præmia reddent, ΑΓΕΤΗΓΙΟΥ ΟΥ

Violenti. alter uero alterius ciuitatem diripiet. ΠΡΕΜΙΟΥ ΔΑΜΟΣ

Neq; ulla pij gratia erit, neq; iusti,

Neq; boni. magis uero maleficum & iniurium ΑΣΤΡΑΦΑΙΟ

Virum colent. Iustitia uero in manibus, & pudor ΗΟΚΕΤ ΠΟΡΕΟΝ

Non erit. Ledet autem malus meliorem uirum, ΔΕΧΤΡΕΣ .

Verbis obliquis alloquens, periurium uero iurabit.

Liuor autem homines miseros omnes,

Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.

δυσάστρα σέμνη
δάμνος τε τίτ

Tumq;

Hæc uero sequitur flens urbemq; & mores populorum,
Aërem induta, malum hominibus adferens,

Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerunt. *Ἰδὲ αὖτ' ἄρ' ἔστα*

At qui iura tam hospitibus quam popularibus dant *ἀδμυράβη*

Recta, neq; à iusto quicquam exorbitant, *Ἰὸ. Σῆνορ οὐ πορν*

Iis uiget urbs, populiq; florent in ipsa, *ἄρδ' οὐγ' ἢ. Σῆνορ οὐ τ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Pax uero per terram alma: neq; unquam ipsis *ῥέρετ' ἰξ' ἢ. ἢ. ἢ.*

Molestum bellum destinat Latecernens Iupiter. *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Nec unquam iustos inter homines famas uersatur, *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Neq; noxa: in conuiujs uero partis opibus fruuntur. *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

His fert quidem terra multum uictum: in montibus uero

quercus *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Summa quidem fert glandes, media uero apes. *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Lanigeræ autem oues uellcribus onusta sunt. *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Pariunt uero mulieres similes parentibus liberos. *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Florent autem bonis perpetuò, neq; nauibus *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Nauigabunt. fructum uero profert fœcundus ager. *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Sed quibus iniuriâq; mala curæ est, prauaq; opera, *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Iis pœnam Saturnius destinat Latitonans Iupiter: *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Sæpeq; uniuersa ciuitas malum ob uirum punitur, *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Qui peccat, & iniqua machinatur. *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius, *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Famem simul & pestem. intereunt uero populi, *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Neq; mulieres pariunt, decrescuntq; familiæ, *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Iouis olympij consilio. interdum uero rursus *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Aut horum exercitum ingenem perdidit, aut muram, *Ἰ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.*

Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: uos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. propè enim inter homines uersantes

Dij uident, quotquot prauis iudicijs

Se mutuo atterunt, deorum animaduersionem nõ curantes.

Innumeri autem sunt in terra multorum alumna

Dij Iouis, custodes mortalium hominum,

Qui sanè & iudicia obseruant, & praua opera,

Aërem induti, passim oberrantes per terram.

Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,

Claraq; & ueneranda dijs, qui coelum habitant.

Et certè cum quis ipsam læserit obliquè iniurians,

Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,

Conqueritur, hominum iniquam mentem: ut luat

Populus peccata regum, qui praua cogitantes

Aliò defleunt iudicia, obliquè pronunciantes.

amvs trophe
est ad fudi
res ut reat
iudicent
Hec obseruantes o reges, corrigite sententias, *ιδωα ν. ιδωα νικ*
τα απ' εδι
J. or
Corrupti: obliquorum uero iudiciorum prorsus obliuiscamini.

Sibi ipsi mala fabricatur uir, alij mala fabricans.

Malum uero consilium consulenti pessimum.

Omnia uidens Iouis oculus, omniaq; intelligens,

Et hæc certe (siquidem uult) inspicit: neq; ipsum latet, *επιλογου*
μςιο αν

Qualenam hoc quoq; iudicium ciuitas intus exerceat.

ατοτου
αρεν μ
την αβ
α σιν α
Ego porrò nec ipse nunc inter homines iustus
Esse uelim, neq; meus filius: quando malum est, iustum

quasi dicat nichil referret *b 3* Esse:

quato essent. sino essent confitut
pene exprima. at qui sunt pene
at pema q multrij referret quato
essent

preferre bonne quis on malit et si non queat
videre consas, nec disjuncticare, aut malis bene sit et bo
nis male ita puga in ipnoat p malis bene sit et bonis

22

HESIODI male conzastamehoz ipho
rat et har de consas

Esse: siquidem plus iuris iniustior habebit.

Sed his nondum finem arbitròr impositurum Iouem fulmi-
ne gaudentem,

O Persa. Ceterum tu hæc animo tuo repone,

Et iustitiæ quidem animū adijce, uiolentiæ uero obliuiscere

Namq; hanc hominibus legem disposuit Saturnius,

Piscibus quidem & feris & auibus uolucris,

Se mutuo ut deuorent, quando quidem iustitia carent.

Hominibus autem dedit iustitiam, quæ multo optima

Est. Si quis enim uelit iusta in publico dicere,

Cognoscens, ei quidem opes largitur Latetonans Iupiter.

Qui uero testimonijs uolens periurium iurando

Mentietur, in ius delinquens, immedicabiliter læsus est.

Eius uero obscurior posteritas postea relicta est.

Viri autem iusti generatio posteris præstantior.

Ceterum tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa.

Malitiam quidem cumulatim etiam capere

Facile est: breuis quippe uia est, adeoq; proxima.

Ante uirtutem uero sudorem dii posuerunt

Immortales, longa uero atq; ardua uia est ad ipsam,

Primumq; aspera. ubi uero ad summum uentum fuerit,

Facilis deinceps est, quantumuis difficilis fuerit.

Ille quidem optimus est, qui sibi ipse per omnia sapit,

Cogitans quæcumq; dein & postremo sint meliora.

Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruicit.

Qui uero nec sibi sapit, neq; alium audiens

sententia, que iudicent quid sit

faciendum, imò est videre in his q

omnia uigera fuis.

Animus

adertit
receptio
ny puct
dicens hec
no puto
factum
Iurum
des metia
in uolbaru
longa serant
omnem tim
dioxyston
om. in. o. m. m. m.
accipit ob
alias at ergo
hortatur ad la
boru dicit argu
metu quater
utru fit

ΕΠΙΛΑΧΟΥ ΙΧΘΥΣ. ΟΥΣ ΡΙΠΙΣ ΒΑΛΛΕΘΡΟΝ ΟΥ ΜΕΘΩΝΙΣ
 ΒΑΛΛΟΥ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΘ
 ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ. 23. ΑΛΛΟΥ

Εμμελαι, εἰ μείζωνε δικλω ἀδικιώτορ Θ' ἔξει.

ὁδηγ. Αλλὰ τὰ γ' ὄπω' εὐλοπα τελειρ δια τὸρ πικεραινον, *preteritum
mediæ ab*
 ἔσθω. ὦ πέρου. σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σήσιμ, *ἔλπω.*

ἐπιλα. Καὶ νυ δίκης ἐπάκωνε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν. ὄλπασθ
 θάνουω. Τὸρ δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμου διεταξε ἱερωνίω, *τορ βίους
νό. ε. /*

θύρ. εὐλοπα. ἰχθύσι μὲν καὶ θύρσι καὶ οἰωνοῖς πεπετεινοῖς, *διαταξίω*
 ἔσθω. Εἰδερ ἀλλήλους. ὡὶ δ' δίκη ὄσιμ ἐπ' αὐτοῖς. *βολατὴν / ἔλπω*

ἔσθω. ἄνθρωποισι δ' ἔδωκε δίκλω, ἢ πολλὸν ἀρίσκ *ἰνὴρ δὲ / πετε*
 εἴνετο. εἰ γὰρ τις κ' ἐδέλε τὰ δίκαι ἀγορδύειμ, *ἡνός
πετεινός*

ἔσθω. Τινώσκωμ, ἔσθ μὲν τ' ὄλβου διδοῖ θυρῦσπα ζέβς. ὄλβου σου
 ὄσ δ' ἐκε μαρτυρείσιμ ἐκὼν ἐπίορνον, ὁμόσας, *ἰνὴρ δὲ / ἔλπω*

ἔσθω. ὦ δὲ δίκλω βλάψας, νήκεσθ ἀάαθκ. *ἀάαθκ.*
 ἔσθω. Τὸ δ' ἐ τ' ἀμαυροτόρη γηενὴ μετόπιαδε λείλειπαι. *ἀάαθκ.*

ἔσθω. ἄνδρὸς δ' θυόρθου γηενὴ μετόπιαθρ ἀμείνωμ. *ἀάαθκ.*
 ἔσθω. Σοὶ δ' ἐγὼ ἔδλα νοεωμ ὄρέω μέγα νήπιε πέρου. *ἀάαθκ.*

ἔσθω. Τλῶ μὲν τοι κακόπιτα καὶ ἰλαδ' ὄμ ὄσιμ ἐλέοδαε, *ἀάαθκ.*
 ἔσθω. ῥηιδίως. ὀλίγη μὲν ὄδ' ὄς, μάλα δ' ἐγγύθι νοάει. *ἀάαθκ.*

ἔσθω. Τῆς δ' ἀρεπῆς ἰδρῶ τα θεοὶ πῶ πάροισθρ ἔθικαν, *ἀάαθκ.*
 ἔσθω. Ἀθάναρι, μακρός δὲ καὶ ὄρθι Θ' οἴμ Θ' ἐπ' αὐτλῶ, *ἀάαθκ.*

ἔσθω. Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτμ. ἐπλῶ δ' εἰς ἀκρομ ἰκντομ, *ἀάαθκ.*
 ἔσθω. ῥηιδίη δ' ἠπειτα πείλει, χαλεπὴ πὸρ ἔδοσα. *ἀάαθκ.*

ἔσθω. Οὐτ Θ' μὲν παυάεισ Θ', ὄς αὐτῶ πάντα νοήσει, *ἀάαθκ.*
 ἔσθω. Φρασάμλκος, τὰ κ' ἔπειτα ἔδ' ὄν τέλος ἠσιμ ἀμείνω. *ἀάαθκ.*

ἔσθω. ἔδλός δ' αὐ κακείν Θ', ὄς εὐ εἰπὸν τι πιθντομ. *ἀάαθκ.*
 ἔσθω. ἔσθ δ' ἐκε μῆθ' αὐτῶ νοέη, μῆτ' ἄλλο ἀκούωμ *ἀάαθκ.*

κρονίων *no men est denonijmationis* b 4 *εμ*
 ἀκρόν *seruat. co. in genitiuo eius sif varitenu.*
Sieffet vlytomiz permutat etur. co. m. o.

maximij nom
olim hospit
lejus fiebat

Aut lingua spoliarit (qualia multa
Fiunt, quamprimum iucris amor mentem deceperit
Hominum, pudorem uero impudentia expulerit)

ah disirrim
onmetm
quwabste
rehtm homj
samalefactis
etipenay

Facile & illum obscurant dii, minuuntur uero familia
Viro illi, exiguum uero ad tempus diuitiae adsunt.

sequ
tura
talo
pmsm
reptay

Par est delictum, si quis & supplicem & hospitem malo af-
ficiat.

decentia
notahant
metha pyo
ra

Quiq; fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti lecti uxoris importuna patrans:

Quiq; malo cuiuspian cōsilio deceperit orphanos liberos,
Quiq; parentem senem misero in senectae lumine

Probris affecerit, grauibus incessens uerbis:
Huic certè Iupiter ipse irascitur, ad extremum uero

Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum:

Pro uirili autem sacra facito immortalibus dijs,
Castè & purè, splendidaq; crura adurito.

trovdii
no. lib
men
do est
libo

Interdum certè libaminibus atq; hostijs placa,
Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra uenerit,

Vt beneuolum erga te cor atq; animum habeant,
Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.

Amicum ad conuiuium uocato, inimicum uero finito.
Eum uero potissimum uocato, quicumq; te propè habitat.

PIA EIV
amare tan
ty signifi
rat sed
efi. hospi
tio accipere
ter miter
trattors

Si enim tibi & negotium aliquod domesticum accidat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.

Noxa tam magna est malus uicinus, quantum bonus comodum.

Sorti-

Discincti
negligens

εὐμορε preteritis ἀμορε εὐμορε forma passiva

admonetis ut in vita vestra sit contentus tota

28 ^{nostra vita ad} ἡσίοδου ^{intra vitam} ἡσίοδου ^{intra vitam} ἡσίοδου

Εὐμορε τοι πηῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτον Θ' ἐδδλυ. ^{habere} ^{vici tui}

οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ' εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὐ μὲν μετρεῖσθαι πρὸς γείτον Θ', εὐ δ' ἀκροβυῖσαι,

αὐτῷ βέλ' μέτρῳ, καὶ λώϊον ἄκε δυνάκει, ^{meli' signi}

ὡς αὖ χηρίζωμ καὶ ὄβ' ὑστερον ἀρκίον εὐρεῖς. ^{habet} ^{euera de}

Μὴ κακὰ κερδ' αἰνεῖμ, κακὰ κερδεα ἴσ' ἀττησιμ. ^{εὐρισχῶ}

Τὸν φιλέοντα φιλεῖμ, καὶ βέλ' προσίοντι προσεῖναι.

Καὶ δόμην ὄσκημ δ' ὦ, καὶ μὴ δόμην ὄσκημ μὴ δ' ὦ. ^{no bis}

Δώτη μὲν τις ἐδώκεν, ἀδ' ἄτη δ' ὅ τις ἐδώκεν. ^{ubi gratia}

Δὼς ἀγαθὴν, ἀρπαξ δὲ κακὴ, θανάτῳ δότερα. ^{ubi gratia}

Ὅς μὲν γὰρ κην ἀνὴρ ἐβελωμ, ὄγε καὶ μέγα δ' ὦμ, ^{ut obliq}

Χαίρει βέλ' δ' ὦρω, καὶ τὸρπετομ ὄμ κ' ἵδυμ. ^{ris bene merito}

Ὅς δ' ἔκην αὐτὸς ἐλκτομ ἀναιδ' εἰμ. Πηήσας, ^{πίττες}

Καὶ τὸ σμικρὸν ἔομ, τότε ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ. ^{confidit}

Εἰ γὰρ κην καὶ σμικρὸν ὦπ' σμικρὸν καταθεῖο,

Καὶ θαμὰ τοῖθ' ἔρδεις, τάχα κην μέγα εἶ τὸ γήϊοτ.

Ὅς δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὅσ' ἀλύξετομ ἀέθοπα λιμόμ. ^{αλλο}

οὐδὲ τὸ γ' εἰμ οἴκω κατακέμνον ἀνέρα κηδεῖ. ^{γατ}

οἴκοι βέλ' τόρομ εἰν, ἐπεὶ βλαβερόμ τὸ θυρήμ. ^{no bis} ^{foris} ^{βλαβῶ}

Ἐδδλὸμ μὲν πρῆοντ Θ' ἐλέδαμ, πῆμα δὲ θυμῷ ^{ποτέ}

Χηρίζεμ ἀπέοντ Θ', ἃ σε φράζεσθαι ἀνωγα. ^{ἀνωγα} ^{Julio}

Ἀρχομλίχ' δὲ πῆξ καὶ λήγοντ Θ' κορέσασθαι. ^{κορέσασθαι} ^{Saturatio}

Μεσάθι φειδεσθαι, δ' εἰνὴ δ' ἔνι πυθμῆνι φειδ' ὦ. ^{φειδῶ}

Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημλίθ' ἀρκίθ' ἔσω. ^{σοσ}

Καὶ τὸ κρησινήτω γυλάσας ὦπ' μαρτυρεα δέεσθαι. ^{μαρτυρεα}

Ὁλλω ὦ

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

εὐμορε

πίσεις

βέλτερος βουή προεστῆς πῶ ἐνις

εὐμορε εὐμορε εὐμορε

Autos ipse modo demonstratum modo relativum est.

OPERA ET DIES. 29

Sortitus est premium, quicumq; sortitus est uicinum bonum;

Neq; sanè bos interierit, nisi uicinus malus sit.

Recta quidè mensura à uicino mutuū accipe, rectaq; redde. *μετρεῖσθαι αὐτῷ ὡς ἠκούσθη*

ome
datuo
bis am
cicia Eadem mensura: & amplius, si quidem possis:

Vt indigens, & in posterum promptum inuenias. *ἀποκρίσθαι ὡς ἠκούσθη*

Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.

Amantem te ama, & iuuantem te iuua.

Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.

Datori namq; est qui dat, non danti uero nemo dat. *ἰσορροπία*

datuo
otuo Donatio bona, rapina uero mala atq; letifera. *ἡ ἀγαθὴ δωρεὰ καὶ ἡ κακὴ κλοπὴ*

Quisquis etenim liberalis uir est, etsi multum dederit. *ὁ ἐλευθέρων ἀνὴρ ἐστὶν ὅτι πολλὰ δέδωκε*

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.

Qui uero ipse rapuerit, impudentia fretus, *ἀνομιλίᾳ*

Quamuis id sit exiguum, tamen uexat eius animum.

Siquidem enim & paruum paruo addideris,

Et frequēter istuc feceris, mox quidè magnū et hoc euaserit.

Qui uero partis adijcit, is uitabit atram famem.

Neq; uero quod domi repositum est, uirum ledit. *οὐκ ἀφαιρῶν τὸν οἶκον*

Domū melius esse, quoniam noxium quod foris est. *κατὰ τὸν οἶκον ἀφαιρῶν τὸ κακόν*

Bonum quidem de presenti capere, noxa uero animo

Egere absentibus: id quod te cogitare iubeo.

Incipiente uero dolio, & desinente saturato te,

Medio parce. molesta enim in fundo parsimonia.

Merces autem uiro amico constituta sufficiens esto.

Etiā cum fratre ludens, testem adhibeto.

Credulitas

ἡ ἀπιστία ἐστὶν ἡ ἀκατακτάτης ἐπιθυμίας
Nulla leges uident homines ad liberalitatem prestādas
in safa men hu manitas obfinet et cogit uolunt bene
faciam bonis uiris et omnino societate sub omni.

φερβω φρασσι
βιορ. φερβω.

Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.

Ne uero mulier te animo nates succincta decipiat,

Blanda garriens, tuum inquirens tugurium.

Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furibus. φιδι
τησ

Vnicus uero filius seruarit pa ternam domum,

Pascendo. ita enim opulentia crescet in adibus. φυλαγον. ου
φυρ

Senex autem moriaris, alium filium relinquens. ου domj

Facile uero et pluribus praeucriit Iupiter ingentes opes: αυτη

Maiores autem plurium cura, maiores quoq; accessio. v. τοσ ου
τιγερσ

Tibi uero si opes animus appetit intra sese, (cum mlt)

Sic facito, operamq; operae subinde addito.

priore libro praecpta de morib; tradita sunt secundis
liber continet praecpta LIBER II. de agri cultu

Leiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messes, arationem uero occiden-
tibus.

Haec quidem noctesq; et dies quadraginta
Latent, rursus uero circūuolvente se anno

Apparent, primum ut acuitur ferrum.

Haec utiq; aruorum est regula, quiq; mare

Propè habitant, quiq; ualles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant. Nudus serito, nudusq; arato,

Nudus quoq; metito: siquidem tempestiua omnia uoles

πλω πλω
πλω πλω
m de περ πλω
μενο. pro
αμνρεκ
αδ fine
αμνο

Phaides atlantis filie finguntur et credo atlanti Opera
em honore haberi quod de aereit astro nomjan
phaides tauruz perficiunt prepter caput ortu suo
pore quos oriuntur sunt filie pelionum prope regio
πλω et πλω
ουοο. . εοο. χυυαυο. γ. αενο. π. γρεα. mundo
Ανατιμ

ἐκ τῶ ἀποτοῦ // ἰσσοῦσιν ἡσυχίαν πρὸς πᾶσι
ἐλαυνώσιν ἰσσοῦσιν ἡσυχίαν πρὸς πᾶσι
32 **Ἡ ΣΙ Ο Δ Ο Υ** ἡσυχίαν πρὸς πᾶσι

Ἔργα κωμίζεσθαι δὴ κητόρθ, ὡς χι ἐκαστὸν τοῖ προδοῖ
δοτις

Ὡς ἀέξηται, μήπως τὰ μεταξὺ χατίζω
πρώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδ' ἐν ἀνύσσης.

Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες, ἐγὼ δ' ἐχι ἐκ ὑπὸ δ' ὤσω,
οὐδ' ὑδιμετρήσω. ὄργαζού ν' ἦπιε π' ἔρση

Ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραυτο. τεκμαίρο
μη ποτε σὺ πάδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχούωρ,

Ζητούης βίον τιν' ἢ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιμ. ἀμελεῖται
Δίς μ' γάρ εἰ τρίς τάχα τεύξεαι. ἠὲ δ' ἐπι λυπῆς,

Χρῆμα μὲν ἔπρηξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύ-
Αρχεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομὸς, ἀλλὰ σ' ἀνώγα (σεῖς.

Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιμ, λιμῶ τ' ἀλεωρῶ. ἀνω
οἴκω μὲν πρόπιστα, γυναικί τε, βοῶν τ' ἀροτῆρα, ὑπο

Κτητῶν ἔγαμετῶν, ἦτις καὶ βοσὶν ἔποιτο,
Χρήματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἀρμύνα ποιήσασθαι.

Μὴ σὺ μὲν ἀετῆς ἄλλου, ὅ δ' ἀρνήται, σὺ δὲ τιτᾶ, τιτᾶ
Ἥ δ' ὄρη παραμείβηται, μιν ὕβη δὲ τοι ὄργωρ. (ατῆτασ
μη δ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἦν κεν.

οὐ γὰρ ἐτώσιοι εργὸς ἀνὴρ πῖμπλησι καλίω,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δὲ τοι ὄργωρ ὀφέλλει.

Δίε δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτακτοι παλαίει. παλαίω
Ἥμθ δὴ λήγει μλύθ ὄξεθ ἡελίοιο, -τορ/

Καύματθ ἰδαλίμ μετρωεινὸν ὀμβρῆσαντθ ὀσβε
Ζητὸς ἐειδένεθ, μετὰ δὲ πρέπειται βρότεος χεῖς, ἔσ
πολλὸν ἐλαφρότθ. δὴ γὰρ τότε σείειθ ἄσθε

Ζήν κρηίτην ἐλαφρόσ χρεῶν-οσ. Βαίωρ
Ζήν κρηίτην ἀσθῆς
Ζήν κρηίτην ἀσθῆς

Πόσις / ἔτῶσια. ἐν κρηίτην διηρη
Ζήν κρηίτην ἀσθῆς

Πόσις / ἔτῶσια. ἐν κρηίτην διηρη
Ζήν κρηίτην ἀσθῆς

Πόσις / ἔτῶσια. ἐν κρηίτην διηρη
Ζήν κρηίτην ἀσθῆς

Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilq; efficias.
 Sicut & nunc ad me uenisti. ego uero tibi nō amplius dabo,
 Neq; amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
 Opera, quæ hominibus dij destinarunt,
 Ne quando cum liberis, uxorcq;, animo dolens
 Queras uictum per uicinos, hi uero negligant.
 Bis enim & ter forsitan consequeris. si uero amplius mo-
 lestes,

ἀεὶ ὄντι πρὸ
 ἀνδρῶν
 ἡσὸ π
 κα
 περὶ

ἐφίει

Rem quidem nō facies, tu uero inania multa dices.
 Inutilis autem erit uerborum lex: Sed te iubeo
 Cogitare debitiq; solutionem, famisq; eutationem.

δύπλω
 ἡνὶ ὡ. π.
 ἡ γὰρ τρις
 τίτις ἰν
 φέρω

κτὴ τὸ
 . κ. οὐ. το
 παρὰ δὲ
 φέρω

Domum quidem primum, uxoremq;, bouemq; aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & boues sequatur,
 Utensilia uero domi omnia apta facito:

ἀροτῆς
 ὁμιλῆς
 ἀροτῆς
 ποιῆς

κατέω
 ἡ καὶ
 τῆσιν
 π. κα.
 περὶ

Ne tu quidem petas ab alio, illeq; recuset, tu uero carcas,
 Tempus autem prætereat, minuaturq; tibi opus.
 Ne uero differas inq; crastinum, inq; perendinum.
 Non enim laboris fugitans uir implet horreum,
 Neq; procrastinator. Cura uero tibi opus auget.

ἰν ἑπταρες γὰρ
 αὐχτῶν

ἰσὺσ. το
 νίε προ
 τῆσιν

Semper autem dilator operum uir cum damnis luctatur.
 Quum itaq; iam desinit robur acuti solis
 A calore humido per autumnum pluyente
 Ioue præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius, nam tunc canicula stella

ἀέτη. ἡ. δὲ
 ὄντι
 ἑπτα πινὸσ
 οὐ αὐτῶ
 νῆσ

ἐπιὸ θενὸσ. εὐσ.
 πρὸπτεσ
 εἰσὶσ αὐτῶσ
 factus est q̄ inflama
 re grefacere sic

Paulisper
 .i. remisso sui respiratorij
 nā propter suz extrahere
 ὡρῶν prorsq; torpet neq;
 hominib; solij ita affici
 tm Vermetias in anj

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos: sed in opere
 Animum habens. hoc uero neq; iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem euitandum,
 Iunior enim uir ad coetaneos euolat animo.

Considera uero, cum uocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis,
 Quae & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluuiae, cor autem rodit uiri bobus carentis:
 Tunc sanè pasce curuos boues domi detinens.

Facile enim dictu est, par bouum da & plaustrum:
 Facile autem recusare. instant uero opera bobus.
 Inquit autem uir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,

Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere uertito, aestate uero iterata non te fallat.
 Noualem uero serito adhuc leuem terram.

Noualis imprecationum expultrix, liberorum placat-
 trix est.

Supplica uero Ioui terrestri, Cereriq; casta,
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,

Arare ut primum incipis, cum extremum stiuae

ἔπιπνικταὶ αὐτίτου.
 ἔπιπνικταὶ ἰ. περὶ
 τῆς πέτρας α.
 πετράων. οὐ.
 περὶ πέτρας
 est extendo

ἡσάω noni horat
 no uia hia facio. n.
 habito.

alias onerent

c 3 Manus

Sax
 ex dno
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100

ἔπιπνικταὶ αὐτίτου
 ἔπιπνικταὶ ἰ. περὶ
 τῆς πέτρας α.
 πετράων. οὐ.
 περὶ πέτρας
 est extendo

Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris

Quernum temonem trahentium loro. iuuenis autem pone

Seruus, ligonem tenens, negotium auibus faceffat, *v. in fert te*

Semina abscondens. Industria enim optima

dirz ably

Hominibus est: Ignauia uero pessima.

Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,

nutra caligato

Si finem ipse postea Iupiter bonum praeberit.

ponitur promo

E uasis autem eijcies araneas. & te spero

ueris quasi

Gauisurum, uictu potitum, domi existente,

rmina hynari

Letus autem peruenies ad canum uer, neq; ad alios

Respicias. Tui uero alius uir indigus erit.

Si uero ad solis conuersionem araueris terram aliam,

Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,

Obuersim manipulans puluerulentus, nec ualde gaudens.

Feres autem in sporta. pauci uero te suspicient.

Alias uero alia Iouis mens Aegiochi,

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Si autem sero araueris, hoc quidem tibi remedium fuerit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus,

Primum delectat mortales super immensam terram:

απεισσω

Tunc Iupiter pluat triduo, neq; desinat,

ουοο

Non utique superans bouis unguam, neq; relinquens:

5.09

Ita & serotina aratio tempestiuae æqualis fuerit.

Animo autem bene omnia reconde. neq; te lateat

Neq; uer exoriens canum, neq; tempestiua pluuia.

Accede

εἰ μετὰ παρὰ ἔχου
100 d 40

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

αλλο...
εἰ...
νεις...

Παρά δ' ἴθι χαλκίον θῶνον, καὶ ἐπ' ἀλέα λέχλω,
ὄρη χειμερῖν, ὅποτε λυθ' ἀνέρας εἶργον
ἰχάνει. γῆθα κ' ἄσκυθ' ἀνήρ μεγαυ οἴου ὀφέλλει.
Μη σε καινοῦ χειμῶνθ' ἀμψχανίη καταμάρψη,
Συῶ τωρήν, λεπῆν δὲ παχυν πόδα χειρὶ πιέζοις.

Πολλά δ' ἀεργός ἀνήρ λυγελῶ ὑπὶ ἐλπίδα μίμνων,
Χρηκίζωρ βίοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῶ.
Ἐλπίς δ' ἔκ ἀγαθῆ λεχημλῖον ἀνδρα κομίζει,
Ἥμνον γῆ λέχην, τῶδ' μη βίθ' ἀρῆκιθ' εἶη.

Δείκνυε δὲ δ' μῶεσσι, δέροδς ἐπὶ μέσσο εἰόντθ',
Οὐκ αἰεὶ δέρεθ' εἰσείτου, ποιείαδε καλίās.
Μλιῶα δὲ λυαιῶνα, κακ' ἤματα, βόδδρα παύτα,
Τῶτον ἀλδύαδου. καὶ τωγκάδας, αἰτ' ὑπὶ γαῖαν

Ἰνδύσαντθ' βορέας οὐσηλεγέδθ' τελέθωσι,
Ὅς τε δ' ἄθρηκῆς ἰπποτρόφθ' ὑρέει πόντω
Ἐμπνύσας ἄρηνε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη,
Πολλάς δὲ δρυὸς ὑψιμόμθς, ἐλάτας τε παχείας,
Οὔρεθ' γῆ βήσῆς πλυνᾶ, χθονὶ πουλυβοτείρη
Ἐμπιπῆων. καὶ πᾶσα βοᾶ τότε νήειτθ' ὕλη.

Θῆρον δὲ φείσασθ' ἄρας δ' ὑπὸ μέζε' ἔθνη,
Τῶν καὶ λάχνη δ' ὄρμα κατὰ σκιον, ἀλλὰ νυ καὶ τῆν
Ψυχρός ἐὼν διάκσι δ' ασυερένων πῶρ εἰόντων.
Καὶ τε δ' ἄθρηκῆς βοὸς ὄρχετου, ὄδ' ἐμιρ ἴχει.

Καὶ τε δ' ἰαῖγα ἄκσι τανύτριχα. πῶα δ' ὄπι,
Οὔνεκ' ἐπικεταναὶ τρίχου αὐτῆν, ὄ διάκσιμ
Πλυνᾶ...
ἀλλ' αὖν...
δασυστερ...

καὶ 100 100
πίναξ
doris pre
mo
πιεζωτικῆ
is elatis
premo

δουριδια
βουδορε
ου
βορεαδου
ου πινου
τελεθωτο
υπαρχω

ελατην
αθεις
Senat
μεζα
δα
διακμι
φο
πτα
τανυτρι
χοσ
is

δασυστερ
νον
υπογραφ
αλλαν
αδ. η.
γυδα

Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογόνων τῶν διονίς ὄρεσ' ἑλιδ' ὄρων,

ὄρηματιν ἰριγ
laris ab agnato
ἔσθλοσ

Εἰς φάθ' ἀνθρώποις ἔαρθ' νέου ἰσαμνίου.

Τὴν φθάμενος, οἶνας ποδὶ ταμνέμεν. ὡς γὰρ ἄμεινον.

οἶνι. κδ.
vitis

ὅποταν φερέοιεν ἀρχθονός αὐ φυτόν βαίνον,

φύτον οὐ
plantia

Πηλιάδας φθύγων, τότε δ' ἠ σκιάφος ἔκεπ οἶνέωρ,

οἶνι. κδ.
vitis

ἄρπας τε χερσασέμεναι, καὶ δ' μῶας ἐγείρειν,

ὄβυγειν δὲ σκιερὸς θώκους, καὶ ἐπ' ἠὼ κοῖτον,

ἔσπ. κδ.
vitis

ὅτε τ' ἠέλιθ' ἤρα κέρφει. ἐχίαν

τημὸν τ' ἀπύθειν, καὶ οἶκα δὲ κερπὸν ἀγείρειν,

ἔσπ. κδ.
vitis

ὄρθρον ἀνισάμενος, ἵνα τοι βίος ἀρῆθ' εἴη.

Ἡὼς γὰρ τ' ὄρ' γοιο τρίτῳ ἀρμείρεται αἴσαν.

Ἡὼς τοι πωφέρει μὲν ὄδον, πωφέρει δὲ καὶ ὄρ' γου.

ἔσπ. κδ.
vitis

Ἡὼς, ἢ τε φανείσῃ πολέας ἐπέβησε λιελδύθη ἐπιβαίνον

ἔσπ. κδ.
vitis

ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ὑπὸ ζυγὰ βοσὶ τίθησιν.

ἔσπ. κδ.
vitis

Ἡμῶ δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέπειξ

ἔσπ. κδ.
vitis

ἀνδρῆω ἐφεζόμενος, λιγυρῶ κατὰ χένετ' αἰοιδ' ἠὼ

ἔσπ. κδ.
vitis

πυκνὸν ὑπὸ πτόρυγων, θέρειθ' καματώδεθ' ὄρεσιν

ἔσπ. κδ.
vitis

τῆμῶ πτότατα τ' αἰγόνθ', καὶ οἶνθ' ἄρειθ',

ἔσπ. κδ.
vitis

μαχλότα δ' ἢ μωαῖκον, ἀφανρόταθι δ' ἔτε ἀνδρῶν.

ἔσπ. κδ.
vitis

Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γούνατα σείειθ' ἄρειθ' ἠὼ

ἔσπ. κδ.
vitis

ἀναλῆος δ' ἔτε χρῶς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τὸ τ' ἠδ' ἠ

ἔσπ. κδ.
vitis

εἶν πετραῖν τε σκιῇ, καὶ βίβλινθ' οἶνος, ἠ. κατ' ἠὼ

ἔσπ. κδ.
vitis

μάζετ' ἀμολγαῖν, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμνῶων.

ἔσπ. κδ.
vitis

καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας, μήπω τε κήκῃς. τετοχμασ

ἔσπ. κδ.
vitis

πρωτόγονωμ τ' εἰρίφωρ, ὑπὸ δ' ἄμωπαι πινέμεν οἶν,

αἶθ' ὀσπίος ὄρεσιν τ' ἠ

εἰσαζα
Amasi con
titina ex
farina dno
et aqua
ex lark

ἀφαροσ σου vitis et m beilly
m ἀφανρότατος. οἶν. ον. m beillym
ἄζω ἑρῆθενσ τοῦ veneror
ἄζω ἑρῆκηνῃ exicco

ὑπό αἰγρ
ἠθῆσ ab.

ἄπυρροντο σ. οὐ ὁ και ἡ ἀεὶ ἀνασσοσ οὐ ροκηντῆς

προχεο 48

το ἄγρα / Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ἄθο, λῆτος οὐ
ἄταραχος οὐ
ἡ και ἡ
ἰ. qm i q

εὐχεσάνο

Εἰσκιῆ ἔξομνον, λευκορμηλόν ἢ τὸρ ἰδῶδ' ἡς,

ἡ και ἡ
ἰ. qm i q

ἔοσ δ και ἡ

Ἀντίου δὲ κρέατ' ἀνέμω τρέψαντα πρόσωπον,

ἡ και ἡ
ἰ. qm i q

ἡ και το πτε

Κελῶν τ' ἀγνάξ καὶ ἀκρῆρύτου, ἢ τ' ἀθόλωτ' ἰατῆμα

ὄπτιω / κηδμωσὶ δ'

ἐποτρύνειν, δ' κμήτορ' ἰερόν ἀκτῶν . σ . σίτου

δινω re no

Δινέμεν . εὐτ' αὐ πρῶτα φανῆ δ' ἄν' ὠρίων' ὦ

εὐτρώχα

Μέτρω δ' ὄνηομίσαδ' ἔν' ἄγγελισμ . αὐτὰρ ἐπὶ λὼ δ' ἡ

λάλοσ

πάντα βίον κατὰ θναί ἐπάρεμνον ἔνδον οἴκου,

ου ροτῆμα

Θητ' ἄκοιθον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτκνον ἔειθον

κομίζω

Δίξεσθαι κέλομαι . χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔειθ' ἰ

νέτοπον /

καὶ λυῖα κερχερόσθοντα κομῆν . μὴ φείδεο σίτου, φρεῖδο

ἔσ . π .

Μὴ ποτὲ σ' ἡμερόκοιτ' ἀνὴρ ἀκρ' χήμαθ' ἔληται

ἡ και σκτοσ

Χόρτον δ' ὄνηομίσαι, καὶ συφὸρ τόν, ὄφρα τι εἴη

δενη /

Βροσὶ καὶ ἡμίονοισι ἐπνετανόμ . αὐτὰρ ἔπειτα,

καρχαρο

Δμῶας ἀναψύξαι, Φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι .

δους . ον

εὐτ' αὐ δ' ὠρίων καὶ σείρειθ' ὄν μέσορ' ἔλθῃ

τουσ .

οὐρανόν, ἀρκτορομ δ' εἰσὶ δ' ἡ ροσθδ' ἀκτυλ' ἡὼς,

ἡ και ἡ

ὦ πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκα δὲ βότρυσ .

μερὶ το ρε

θεῖξαι δ' ἡελίω δ' ἔκα ἡματα καὶ δ' ἔκα νύκτας,

πινω frigeno

πῆντε δὲ συσκιᾶσαι, ἔκτω δ' εἰς ἀγῆ ἀφῦσαι,

νεφο . ἰλλω

Δῶρα διωνύσου πολυγηθεος . αὐτὰρ ἐπὶ λὼ δ' ἡ

ἡμεροχοι

πληιάδ' ὄν δ' ὑάδ' ὄν τε τὸ, τε δ' ἄν' ὠρίων' ὦ

ποσ ου φιν

Δύωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότρω μεμνημηλῖθ' εἶν,

ἡ και ἡ

ὠραῖσ . πλειὼν δὲ ἡ χθονὸσ ἀρμυθ' εἶν .

πολυγηθεσ

διδόν ὑσοσ οὐ ροκτισ ηρ . ο . ατῆσδ /

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

200 . ἡ και ἡ

ἡ και ἡ

</

In umbra sedens, saturatus cibo,

Contra temperatum uentum obuerso uultu,

Fontisq; perennis, ac deflui, quiq; illimis sit,

Tertiam aquae partem infunde, quartam uero uini misce.

Famulis autem impera, Cereris sacrum munus

Vertere, quando primum apparuerit uis Orionis,

Loco in uentoso, & bene planata in area,

Mensura uero diligenter recondito in uasis. sed postquam

Omnem uictum deposueris sufficientem intra domum,

Seruum domo caremem conducere, & sine liberis ancillam

Inquirere iubeo, molesta est autem quae liberos habet an-

cilla. *δίζεσαι κερυ*

Et canem dentibus asperum nutrito, nec parcas cibo,

Ne quando tibi interdium dormiens uir facultates auferat.

Foenum autem importato, & paleas, ut tibi sit

Bobus ac mulis annum pabulum. sed postea

Seruos refocillato, chara genua, & boues solue.

Quum uero Orion & Sirius in medium uenerit

Coelum, arcturum autem inspexerit rosea digitis, Aurora,

O Persa, tunc omnes decerpe domum uuas:

Exponito uero soli decem dies, totidemq; noctes.

Quinq; autem adumbrato, sexto in uasa haurito

Dona latitiae datoris Bacchi. Sed postquam utiq;

Pleiadesq; hyadesq; ac robur Orionis

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto

Tempestiuae. annus uero per terram accommodus sit.

Πλειωνων ονος νπιοσιον οδυκαυα
αρχειων ονος ομη.

an p leiades et iades pleiades existunt in cer ny retam
et iades in fronte se comita uerint videlicet cos ny
tunc oritur sol in sur pio q nutingit mense otobris
hoc tempore in ciplara

in ma m l d luy
minoris aqua n mead sibi sa que quidez
proferta in italiq multa de homanys vati

colis vel 50 ae eolia HESIODI cinata est

Affegio greca Quod si te nauigationis periculosa desiderium ceperis

em asia Quando utiq; Pleiades robur ualidum Orionis

inter roman Fugientes, occiderint in obscurum pontum,

t t r o a d e s h Tunc certe uariorum uentorum stridunt flamina,

a h m d i c Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.

t m Aeolia Terraem autem operari memineris, ita ut te iubeo.

lingua Nauem uero in continentem trahito, munitoq; lapidibus

LEV TAV ab Vndiquaq; ut arceant uentorum robur humide flantium,

en cu e oles Vndiquaq; ut arceant uentorum robur humide flantium,

i am f por Sentinam exhauriens, ut ne putrefaciat Iouis imber.

ri pi i s an Instrumenta uero congrua omnia domi tuae repona,

u l u e t m Ornate conseruans nauis alas pontigrade.

t u r a h a e u Clauum uero fabrefactum super funum suspendito.

e e o m d e Ipse autem tempestiuam expectato nauigationem, dum ue-

LEV TAV niat.

re ge u a Tuncq; nauem celerem ad mare trahito. intus uero onus

no to s n s Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,

pende Quemadmodum meusq; pater, & tuus, stultissime Persa,

re ge u a Navigabat nauibus, uictus indignus boni.

beli con mo Qui olim & huc uenit, immensum pontum emensus,

nis est b a o Cuma Aeolide relicta, in nauis nigra,

ri de e t Non reditus fugiens, neq; opulentiam ac facultates,

ip se est sa Sed malam pauperiem, quam Iupiter hominibus dat.

ter apollin Confedit autem prope Heliconem misero in uico

t m i s i s Ascra, hyeme malo, estate autem molesto, nunquam bono.

n de helicon Tu uero o Persa operum memor esto

ades muse Tempestiuorum omnium: de nauigatione uero maxime

Nauem

απευοσ ου Si impi atur ut mas culing.
est dines / Si ut ne uita t r n j de li n e h u r h u c m o d o
απευοσ εοσ p.

2 εευτεο
flambs
ab a e u
TUTTEIV
ppime
m d s a o
εευτοσ
et pero
ge q n s a
ευτεο
et a e u
TAV

αίσα δ
απτοου
αεισαετο
σι τ ου αε
in along
v i r u t
aprefedo

radices montis heliconis

Πεμφε ναυγάτω
δουσου
difficilis

impety. facis

tempus est

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

51 ε' αίσθησις
αίσθησις
αρκησένου

Εἰ δ' ἐσε ναυπλῆς δ' ὑπεμφέλου ἰμόρος αἰρή,
Εὐτ' αὖ πλῆκιάδες ἀφ' ὄμβριμον ὠρίων
Φόβουσαι, πίπῃσι δ' ὑδροειδ' ἔα πόντον, ἱεροειδίῳ εἰσό
Διὶ τότε παντοίων ἀνέμων θυξοῖσι ἀήται. ~~flame~~
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἔνι οἴνοπι πόντῳ.
Ἴκω δ' ὄργαζέσθαι μεμνημένῳ, ὡς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπέρες ὄρυσαι, πυκνάσαι τε λίθοισι
ταύρωθην, ὄφρ' ἴχασ' ἀνέμων μλῖος ὑχρὸν ἀφ' ἄντων,
Χεῖμαρον δ' ὄρυσσαι, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρο.
Ὀπλά δ' ἐπάργμνα πάντα τεῶν ἔνι κἀτθεο οἴκῳ,
Εὐνόσμως σολίσσας νηὸς πῆρα ποντοπόροιο.

παντοίου
δουσου
ναυγ

πυκνὰ
ζοῦν
γοῖο

αἰεῖ
αἰετοῦ

εὐεργη
ξοῦ

τακτα
βίγαν

κρεμῶ
μῆρε

νηοῦ
νηοῦ
τιμροῦ

εντυ
ρητυ

νάω
ναστω

habitu

impetusa
εἰωσι

ἠπείροσος
νηοῦ
επι
νῆος
νηοῦ

τεοῦ
δοῖς
δοῦ

Ὀπλά
μητροῦ
ναυγ

στολίζω
ροῦ

ἠπείρου
ου
αἰχῶ

δίζου
αἰετοῦ

μῆρε

πίντος ἀπότον πνεῦ

d 2 Νῆ' ὄργι
καὶ ἡ
ερηνοῦ

πλάζωσθε ἀποτῆλα ἢ πλάω ἢ πλάζωσθε

ἐνί πρῶτον ἐνί πρῶτον

Nauem paruam laudato, magnæ uero onera imposito.

Maius quidem onus, maius uero lucrum ad lucrum

Erit, si quidem uenti malos abstineant flatus.

Quando ad mercaturam uerso imprudente animo,

Volueris & debita effugere, & famem inamoenam.

Ostendam tibi modos multifoni maris,

Πολυφλοῖσθ βοο

Etsi nunquam nauigandi peritus, neq; nauium.

επιτοσ πολυε

Neq; enim unquam naui profectus sum ad latum mare,

φλοῖσθ οπλε

Nisi in Euboiam ex Aulide, ubi quondam Graeci

ονασ α τωσ

μενυ Expectantes tempestatem, magnum collegerunt exerci-
tum, του. σ. με

Græcia è sacra ad Troiam pulchris puellis præditam.

Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,

φορτις και ποσ

Chalcidemq; intraui. prædeliberata uero multa

προιλαν ονοσ βελι

Certamina instituerunt iuuenes magnanimi. ubi me fateor

Carmine uincens tulisse tripodem auritum.

Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicaui,

Ubi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.

Tantum nauium expertus sum, multos clauos habentium.

Sed & sic dico Iouis consilium Aegiochi.

Musæ enim me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post uersiones solis.

post solisti

Ad finem ueniente æstate, laborioso tempore,

Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe nauem

Fregeris, neq; homines perdiderit mare,

Nisi prouidens Neptunus terræ quassator,

χαινα βοοσ
30 ilau
dies
v. benenolg

d 3

Αυτ 51/.

χαλκισ, βοο urbs
ευβοαα.

εγοσ χθων
αβ ενοσι. 105. η. νηηθιο
χθων. ονοσ. terra

Aut Iupiter immortalium rex uelit perdere.

In his enim summa est simul bonorumq; malorumq;.

Tunc uero facilesq; auræ, & mare innocuum, *Mesuz*

Tranquillum, tunc nauem celerem uentis fretus

Trahitio in pontum. onus uero omne bene colloca.

Propera autem quam celerrime iterum domum redire.

Neq; uero expectato uinumq; nouum, & autumnalem im-
brem,

Et hyemem accedentem, notiq; molestos flatus,

Qui concitat mare, secutus coelestem imbrem

Multum, autumnalem: difficilem uero & pontum facit.

Sed alia uerna est nauigatio hominibus:

Nempe cum primum, quantum incedens cornix

Vestigium fecit, tantum folia homini appareant

Sanna in ficu, tum sanè imperuium est mare,

Verna autem hæc est nauigatio. non ipsam ego tamen

Probo. neq; enim meo animo grata est,

Quia rapax. ægrè quidē effugeris damnū, sed tamen et hæc

Homines faciunt, stultitia mentis.

Pecunia enim anima est miseris mortalibus.

Miserum uero est mori in fluctibus. Verum te iubeo

Considerare hæc omnia in animo, ut tibi consulo.

Ne uero cauas intra naues omnem substantiam pone,

Sed plura domi relinquito, pauciora uero imposito.

Miserum enim, ponti in fluctibus periculum incidere.

Miserum etiam, siquidē in currū prægrande onus imponens

Axem

Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐβέλησιν ὀλέσσαι.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ὄσιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Τῆμ' ὁ δ' Ὀυκρινίδου τ' αἴρας, ἔπειτα πόντος ἀπ' ἡμῶν, αἴρα

εὐκίλος. τότε νῆα θοῶν ἀνέμοισι πιθήσας, πιθῆσεν ἄρ' ἡμῶν.

Ἐλκέμεν δὲ πόντον. φόρτον δ' εὐ πάντα τίθεσθαι.

α νεομεν
r. enierke
νεοσ
u. νεοσ
ομαρ
δεμοσ

Σποδύειν δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἴκου δε νεεσθαι.

Μὴ δὲ μλέιν οἴνον τε νεον, κῆ ὀπωρινῶν ὄμβρον,

καὶ χειμῶν ὠπρόντα, νόστοτε δ' εἰνὰς ἀήτας,

ὅσ' ὤεινε θάλασσαν ὁμαρτήσας διὸς ὄμβρον,

πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δ' ἔτε πόντον ἔβησεν.

Ἄλλ' ὁ δ' εἰσεινὸς πέλετου πλόος ἀνθρώποισιν.

Ἡμ' ὁ δ' ἔπρωτον, ὅσ' ὀν τ' ὠδιδῶσαι κερῶν κ, ἐπιβερω ἀβ

ίχνοσ
εσοσ. το

Ἰχνοῦ ἐποίησεν, τόσον ὡς τὰ λ' ἀνδρὶ φανείη,

Ἐν κερῶν ἀκροτάτη, τότε δ' ἀμβατός ὄσι θάλασσαν.

Εἰσεινὸς δ' ὅτ' ὁ δ' πέλετου πλόος. ἔμ' ἔγωγε

αἴνκ' ἔγάρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ὄσιν,

ἀρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακῶν. ἀλλὰ νῦ καὶ

ἀνθρώποι ῥέξασιν αἰδρῆσιν νόοιο. αἰδρῆσιν αἰδρῆσιν (πῆ

χρήματα γὰρ ψυχῆ πέλετου δ' εἰδρῆσιν βροπῆσιν.

Δεινὸν δ' ὄσι θανεῖν μετὰ λύμασιν. ἀλλὰ σ' ἀνώγα,

φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ἕσ σ' ἀγορῶν.

Μὴ δ' ἔνι νηυσὶν ἀπαντα βίον κούλοισι τίθεσθαι.

Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γ' ὄσιν μετὰ λύμασι πῆμασι λῦρσαι.

Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἀμαξάν ὑπέρβιον ἄχθος αἰείρας,

αἰνέω
l' andu
ῥέξω
φαρῶ
μετὰ
πτο. εν.

ὅτι valde
renj nato. t.
me
tri
ὅτι ὄρη κω
auting

αἰσενδρεφα
ciof

expletiv
di cho

κῦσαι
τοσ. νι
ἀνάγα
Julio

φυστιζω
onero S

ὑπερβίος ἡμῶν d 4 ἀξονα

ἰμαξα. κω.
αυ αγα
plaustruz

ἄξωσ
εσο
πονση

ἀειρω
ἀερω
eleio

κυσρεω
in cido
adipisuz

Αξονα κενάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη. ἀγλαυρώ
Μέτρα φυλάσσειδα. καυρός δ' ὑπὸ πᾶσι μ' αἴεις Θ.

ποτι δοι
pro pros
τεβο θυ
γικ προσδο
tuno

Ωραῖ Θ δὲ μωᾶεκα τῶν ποτὶ οἴνου ἀγδα,
Μῆτε τρικιόντων ἐτέρω μάλα πόλλ' ἀρλείπων,
Μῆτ' ὑπθεις μάλα πολλά. γάμος δ' ἐτι ὤριος ἔπος.

μήμη
ρεδι
ζοι

Ἡ δὲ μωὴ τέτρ' ἠβῶη, πῆμιπῶ δὲ γαμοῖτο. ἀβήβαν ὠ ατι
παρθενικῶ δὲ γαμειν, ὡσπ' ἠβια κεδνὰ διδ' ἀξης.

σηβων
πο.η.ορ

Τῶ δὲ μάλισα γαμειν, ἢ τις σέθην ἐγγύθι νάει, δοιτ
πάντα μάλ' ἀμφίς ἰδ' ὤρ, μὴ γέβοσι χάρματα γήμης.

δοιτ

οὐ μὲν γὰρ τοι μωαικὸς ἀνὴρ ληίζετ' ἀμεινο
τῆς ἀγαθῆς. φη δ' αὐτε κακῆς ἔρίγιου ἄλλο,

ουνοσι
εινη

δειπνολόχης, ἢτ' ἀνδρα καὶ ἴφθιμόν πορ ἐόντα
εὐει ἄτορ δ' αλου, καὶ ὠμῶ γήραϊ δ' ὠκην.

αβια ἴφθυ

εὐδ' ὄπιρ ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος
Μὴ δὲ κασιγνήτω ἴσου ποιείδα ἐταῖρον.

εὐα
ηφλα
μι.

εἰ δ' ἐκε ποιήσης, μὴ μιν πρότορ κακὸν ἔρξας.
Μὴ δὲ ψδύδεδα γλώσσης χάρειν. εἰ δ' ἐκην ἀρχη

νεπιλι
τερσπιτι

Ἡ τι ἐπ' εἰπὼν ἀρθύμου, ἢε καὶ ἔρξας,
οὐ οὐθιδίς πόσα τίννυδα μεμνημένυ Θ. εἰ δ' ἐκην αὐθις

δίοργο

Ἡγῆτ' ἄφ' ὀιλόπιτα, δίκλω δ' ἐθέλῃσι πῆραχῆν,
δεξαδα. δειλὸς τι ἀνὴρ ὀίλου ἄλλοτε ἄλλο

δουακου
συκοπα
ετ

ποιεῖται. σὲ δὲ μὴ τι νόου κατελεγχέτω εἰδ' Θ.
Μὴ δὲ πολύξεινον, μὴ δ' ἀξεινον καλέεδα.

κατελε
υχιωρεδατ

Μὴ δὲ κακῶν ἐταῖρον, μὴ δ' ἐδλῶν νεικίσηρα.
Μηδ' ἐποτ' ἐλομύλω πωγήνῃ θυμοφθόρον ἀνδρῖ

δ'ιο

ξείνοσ
μαπροξέ
νοσ

ξείνοσ
εξείνοσ

Τέτλαδ'

ἔρετο / ῥέζω ῥέζω
ἔρρεξα καί το ὑπο

ἔταροσ ου

Axem fregeris, onera uero intercant.

Mediocris uero obserua. occasio uero in omnibus optima. *nota*

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,

Neq; triginta annis ualde multum deficiens,

Neq; superans multum: nuptiæ uero tempestiuæ hæ.

Mulier autem quarto supra decimum anno pubescat, quinto nubat.

Virginem uero ducito, ut mores castos doceas.

Eam uero potissimum ducito, quæ te prope habitat, *(cas.*

Omnia diligenter circû cõtemplatus, ne uicinis ludibria du-

Neq; enim muliere quicquam uir sortitur melius

Bona: rursus uero mala non durius aliud, *ἤ γιόρα αὐτῶν*

Commessatrice: quæ uirum tanetsi fortem *μαλίστῃ*

Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.

Bene uero animaduersionẽ immortalium deorũ obseruato. *ὀπίσσω ἰδοὺ*

Neq; fratri æqualem facito amicum. *ἄσπαστος*

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne uero mentiaris lingue gratiam. Sin autem coeperis

Aut uerbum aliquod locutus infestum, aut faciens, *ἢ ἐσίνε*

Bis tantum puniri memineris. Sin uero rursus

Redeat ad amicitiam, pœnam autem uelit præstare,

Suscipe. miser namq; uir amicum aliàs alium

Facit. te uero ne quid animo coarguat uultus.

Ne uero multorum hospes, ne uel nullius hospes dicaris:

Ne uel malorum socius, neq; bonorum conuiciator.

Neq; unquã miserã pauperiem, animũ cõsumptricẽ, homini

d 5 Sustineas

*ἡ γυναικὶς
ἀγαθὴ
ἔστω
ἡ γυναικὶς
ἡ γυναικὶς
ἡ γυναικὶς
ἡ γυναικὶς*

*ὀπίσσω ἰδοὺ
ἄσπαστος
ἄσπαστος*

ἢ ἐσίνε

· χαρτερη **ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.**

δὸν **Τέτλαθ' ὄνειδ' ἔχει, μακάρων δόσιμ' ἀγν' ἔόντων.**

τε/ **Γλώσσας τε θυσσασὸς ἐν ἀνθρώποισιμ' ἄεις,** *sententia*
Φειδωλῆς, πλείων δὲ χεῖρας ἢ μέτρον ἴσους.

Εἰ δὲ κειθὸρ εἶποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζων ἀκίσσας.

Μὴ δὲ πολυξένος δ' αὐτὸς δ' ἴσασε μφέλος εἶν. *ἴσασε αἰτοσων*

Εκ κειθὸν πλείων δὲ χεῖρας, δ' ἀπάνη τ' ὀλιγίσκ. *μημητῆς ἡ γενεῖς*

Μὴ δ' ἐ ποτ' ὄξ ἠὲς δει λείβειμ' ἀθεοπα οἶνον

Χερσίμ' ἀνίπτοις, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιμ. *δαπανὰ*

Οὐ γὰρ τοίγε κελύουσιμ, ἀκρηύουσι δ' ἐ τ' ἀράς. *εχρησά*

Μὴ δ' αὐτ' ἠελίοιο τετραμυλίθ' ὀρθὸς ὀμῆχειμ. *ἀψίπτοσων*

Αὐτὰρ ἐπέεικε δ' ἠμ' μεμνημυλίθ' ἔστ' ἀνιόντα, *ἰσοσ*

Μὴ τ' ἐν ὄδῳ, μὴ τ' ἐκτὸς ὄδοῦ πρὸβάδ' ἴω χρέσης. *δύο δύο*

Μὴ δ' ἀργυμνωθεῖς, μακάρων τε νύκτεδ' ἔασσιμ. *δύη*

Ἐζόμενθ' δ' ὄ γε θεῖος ἀνὴρ, πεπνυμμένα εἰδ' ὄς, *προβάδην*

Ἡ ὄγε πρὸς τοῖχου πελάσας ὀνερέκειος αὐλῆς. *m ferent*

Μὴ δ' ἀεθβία γονῦ πεπαλαμυλίθ' ἐνδὸθεν οἴκου, *δύη*

Ἐσίμ' ἐμπελασθ' ὀμ' πρὸ ἀφαινέμιν, ἀλλ' ἀλεαδα. *πέπνυμα*

Μὴ δ' ἀρ' δ' υσφῆμοιο τάφου ἀκρησῆσ' αὐτα *δαριεὺς ἐμ*

Σπέρμαίνειμ γρηλιῶ, ἀλλ' ἀθανάτων ἀρ' δ' αὐτὸς. *πέπνυμενο*

· γ. Μὴ δ' ἐ ποτ' ἀγνάων ποταμῶν καλλιέρροου ὕδωρ *πρὸ κειθὸν*

Προσὶ πόραῦ, πρὶν γ' ὄξεν ἰδ' ὄμ' ὄξ καλὰ ῥέεθρα, *τιεὶ ἡ ἡνῆ*

Χεῖρας νιψάμενθ' πολυκράτω ὕδασι λουκῶ. *ἡ ἡνῆ*

Ὁς ποταμὸν δ' ἔβη, κακώτερι δὲ χεῖρας ἀνίπθ'. *εἰδὸσ προ*

Τῶδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δ' ὄκαυ ὀπίσσω. *εἰδὸσ προ*

Μὴ δ' ἀρ' ὀξεντόλοιο θεῶν ἐνὶ δαίτη δακλείμ' ἐβείσθ'. *περὶ ἡνῆ*

Ἔστία ασφύρ' ἀλξάσω αὐτὸν εἰδὸσ. *εἰδὸσ προ*

Πελάσας ὀρο γηγνο *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

Ὑαὶ τῆ ἡεοσ *εἰδὸσ προ*

ἄνοσ οὐδὲ γ' ἡλωρῶσ' οὐ γινῶ χλωρῶσ' οὐδὲ γινῶ
ἄθων ἄνοσ' ἡγίθις ἡρῆθις ἡγῆθις.

60 Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

οἶνοχόη
κσ. ciath
πίνω α πώ
δω κ. π. πέ.
παρα ἄος
ἐπίον.
bibos

ἄου ἀρ' ἡλωρῶ τὰ μναιμ' ἄθωνι σιδ' ἡρω.
Μηδ' ἐποτ' οἶνοχόη τιδέ μιν κρητῆρ' ὅ ὑπόρθω
πινόντων. ὅλη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
Μηδὲ δόμου ποιῶν ἀνεπίξεσον καταλείπειμ', ἀνεπίξεσον
Μηδὲ π' ἐφεζομένη κερῶν λακέρυζα κερῶν. τὸ σ' οὐδὲ γινῶ
Μηδὲ ἀρ' χυτροπόδ' ὠν ἀνεπὶ ῥέκτων ἀνελόντα
ἔθειμ, μηδὲ λείδαται, ἐπεὶ καὶ τοῖς γ' ἡνί ποιήν.

ὄλοσ' οἶον
οὐ γινῶ
σ' οὐδὲ γινῶ

Μηδὲ ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειμ, ὅ γὰρ ἄμεινον,
Γαῖδ' αὖ δ' ὠδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὲρ ἀνλώρα ποιεῖ.
Μηδὲ δ' ὠδεκάμλωρ. ἴσον καὶ ἴσ' ἡνί τέτυκται.

ἐφεζόμεν
σ' οὐδὲ γινῶ
λοσῶ κσ
lamo

Μηδὲ μῦθαι κείω λουτρῶ χροά φαειδρῶν ἔδαται
Ἀνέρα. λούγαλέην γὰρ ὑπὸ χρόνον ἔστ' ὑπὸ καὶ τῶν
Ποιήν. μηδὲ ἱεροῖσιν ἐπ' ἀβομλῶνοισι κερῆσας
Μωμδύειμ αἰσίηλα. θεὸς γ' οὐ καὶ τὰ νεμεσῶ.

ὄτε μιν
γ' ἡνί ποιήν

Μηδὲ ἐποτ' ἡνί πλοχῶν ποταμῶν ἄλαδε πλορεόντων,
Μηδὲ ὑπὸ κερῶν ὄρειμ, μάλα δὲ ἔζαλέαδαται,
Μηδὲ ἔναποψύχειμ. τὸ γὰρ ἔστι λώϊον ὄσειμ.

λενογα
λεσο. ξη.
ον. τριψίς
ρενιηθῶσ'

ὦ δὲ ἔρδ' εἰμ. δ' εἰνὼ δὲ βροτῶν ἔπαλδύεο φήμω.
Φήμω γὰρ τε κακὴ πᾶσι πελεται, κούφῃ μὲν ἀεῖραι ἄεῖραι
ῤεῖα μάλ', ἀργαλέην δὲ φέριμ, χαλεπὴ δὲ ἀρθεῖδαται.

ἐπιηθῶσ'
αἰθωνο
ἡνί ποιήν

Φήμω δὲ ὅτις πᾶμπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίξοι, θεὸς γ' οὐ τις ὄσει καὶ αὐτῆ.
Πλοχῶν ἡνί νας ἡνί γ' οὐ γινῶ. Ησίοδου

χυρῶσ' ἡνί ποιήν
αργεορῆθῶσ'

ῤεῖα ῤεῖσ' οὐ γινῶ
ἄλο ἄλοσ' mas. sal. fem. n. mare
κερήνη ἡνί φοῖσ' ἡνί γ' οὐ γινῶ
ῤηρῆθῶσ' ἀδὲ τῶν αἰσῶσ' οὐ γινῶ

μαμάσσαι
καμῆσ' οὐ γινῶ

Siccum à uiridi refeca nigro ferro:
 Neq; unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium. perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neq; domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne quo pacto insidens crocitet stridula cornix.
 Neq; à pedatis ollis nondum initiatis rapiens
 Comedito, neq; lauator: quia & hisce noxa inest.
 Neq; super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem: quia uirum inertem facit.
 Neq; duodecim mensium: æquale & hoc est.
 Neq; muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc ipso
 Poena. neq; in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.
 Nec unquam in alueo fluuiorum mare influentium,
 Neq; in fontium, meijto: ualde autem cuitato.
 Neq; incacato: id enim nihilo est melius.
 Sic facito. grauem uero mortalium cuitato famam.
 Fama enim mala est, leuis quidem leuatu
 Facillimè, molesta uero portatu, difficilisq; depositu.
 Fama uero nulla prorsus perit: quam quidem multi
 Populi diuulgant. quippe dea quædam est & ipsa.

ἀνεπιπέσει οὐ
 ὑλλίβατq. ἀπο
 τοῦ σεζῆ σα
 ρίφι

παίσινα τέρσι.
 ἡδὲ ἐπιμαῖ
 πῶσιος.

κα νεγεε
 τὰ αὐτὸν
 ὅτι τιμῆ
 ἢ ἡδὲ

λαίαν
 ονοσ. melior

ἵπαδου
 μαί φησι

Hesiodi cameo

εἰχῶν ποσ
 . η. ο. ὕ. α. λετ
 facilis.
 ἐπιτιθε
 αὐτὸν
 Depos.

HESIODI DIES.

Ies uero ex Ioue obseruans bene, secundum
sortem

Præcipe seruis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, dimensumq; di-
dendum,

Nempe cum ueritatem populi iudicantes agunt.

Hæ enim dies sunt Ioue à prudente

Primum: nouilunium, quartaq; & septima sacra dies.

Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.

Octauaq; & nona ambæ dies mensis

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.

Undecima uero, duodecimaq; ambæ quidem bonæ:

Hæc quidem tondendis ouibus, illa letis segetibus metendis.

Duodecima tamen undecima multo melior:

Hæc enim net fila in aëre suspensus araneus,

Die expleta, quum & prudens formica aceruum colligit.

Hac telam ordiatur mulier, proponatq; opus.

Mensis autem inchoati decimatertia cauet

Sementem incipere, plantis uero inserendis optima est.

Sexta uero media ualde incommoda est plantis,

Viripara bona, puella uero non utilis est

Neq; gignendæ primum, nec nuptijs tradendæ.

Nec prima quidem sexta puella gignendæ

Apta est, sed hædis castrandis, & gregibus ouium,

Stabuloq;

σικκος ου
Αυθιμα.

ποιμνηιον ου ρηθησε
ποιμνηιου ου ρηθησε

64

Η ΣΙ Ο Δ Ο Υ ΥΠΟΙΜΝΙΟΝ ΟΥ

Σκηόντ' ἀμμιβαλεῖρ ποιμνήϊου ἠπιου ἡμαρ. Βαζω

Εδλή δ' ἀνδρογόνος. Φίλει δ' ἐτε κέρτομα Βάζου, Βά

Ψύδα δ' ἀμυλίδος τε λόγος, κρυφίδος τ' ὀαεισμός.

Μίωος δ' ὀγδοάτη κάρου καὶ βῶν εἰμνηου κελπ

Ταμνέμιν, ὄρηας δὲ δ' υωδεκάτη ταλαεργούς.

Εἰκάδι δ' ἦν μεγάλη πλέω ἡμαπι ἴσρα φῶτα

Γείνααται. μάλα γάρ τε νόου πεπυκασμύθ' ὄρι.

Εδλή δ' ἀνδρογόνου δεκάτη. κούρη δ' ἐτε τετράς

Μέσση. τῆ δ' ἐτε μήλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βῶς, εἰλι

Καὶ κούρα κερχαρόδοντα καὶ ὄρηας ταλαεργούς

Γρηύνειν, ὠδὶ χεῖρα πθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῶ

Τετράδ' ἀλέυααται φθίνοντ' ὀ ἰσαμίδος τε,

Αλγα θυμοβορεῖν μάλα ποι τετελεσμύου ἡμαρ.

Εν δὲ τετάρτη μίωος ἀγροαί δ' ὄσ οἶκου ἀκροίτη, πού

Οἰωνὸς κείνας, οἱ ἐπ' ὄργματι πούτω ἀριστοί.

Πέμπτης δ' ὄσαλέααται, ἐπεὶ χαλεπαί τε ὄσ ἀναί.

Εν πέμπτη γάρ φασιρ εἰενύας ἀμμιπολύειν,

Ορηου πινυμνίας, τὸν εἰς τέκε πῆμ' ὠδιόρησις.

Μέσση δ' ἐβδομάτη δ' κμήτορ' ἱερὸν ἀκτιῶ

Εὐ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐοχάλω ἦν ἀλωῆ

Βάλλειν. ὕλοτόμου τε ταμείν θαλαμῆια δῶρα,

Νηῖά τε ξύλα πολλὰ, τά τ' ἀρ' μνα νηυσὶ πέλονται.

Τετράδ' δ' ἀρχεαδς νῆας πῆγνουαδς ἀραιάς.

Εἰνάς δ' ἠ μέσση ὠδιδ' εἰελα λώϊου ἡμαρ.

Πρωτίσκη δ' εἰνάς παναπῆμων ἀνθρώποισιν.

χρυσίος
ου ομιλγ

ὀγδοάτου
ου οσταγγ

ἔρι nihil
significat
et incompo
tione dicit

anymetny
inde ἐριου
κος ου val

compiciens
ab ἐρι et

μυκασααι
αν κροσαι

γροσθ ἡμ
θρι

ἔλιε κος
ειν ἡμδομ

πυ ἀμφ
an fracty

unde
ἐπικεσ bo

mes diamtm
a simusis

corijty. v.
abm flexione
αυριου

ΤΙΝΝΩ
μετορ

ἔρινοσ νοσ
φικα

Εδλή
νῆισσ
ου να

Stabuloq; circum sepiendo pastorali benigna dies est,

Bona uero uiripara, amatq; conuicia loqui, *νεστο αρα ο ιητιορ*

Mendaciaq; & blandos sermones, & occulta colloquia.

Mensis uero octaua caprum, & bouem mugientem

Occidito, mulos autem duodecima laboriosos.

m de el Vicesima uero in magna, plena die, prudentem uirum

κασισ Generato: ualde enim bonæ est indolis. *π υκαζα τεγο*

τελ επ Bona autem uiripara decima, puellæ uero & quarta

νρι τικ Media. hac uero & oues, & curuipedes boues,

ti qma Et canem asperis dentibus, mulosq; laboriosos

uipesi Cicurato, sub manum ponens. cautus uero est animo,

mmz diez Ut quartam uites desinentis & inchoati mensis,

culy mm Doloribus conficiendo animo ualde hæc accommoda est dies. *ι ιμεδ*

qme Quarta autem mensis uxorem domum ducito, *αχ οτισ*

sis n Obseruatis aubus, quæ ad hanc rem sunt optima. *υχορ*

lerent Quintas uero euitato: quia difficiles sunt, & graues.

In quinta enim aiunt furias obambulare,

Periurium uindicantes: quod malum Contentio genuit per-
iuris.

Media uero septima Cereris sacrum munus

Diligenter inspiciens, bene æquata in area

Ventilato, roborumq; sector incidito cubicularia ligna,

Naualiaq; ligna multa, & quæ nauibus congrua sunt.

Quarta uero incipito naues compingere hiantes.

Nona autem media pomeridiana melior dies.

Prima uero nona prorsus innoxia hominibus.

οαρισμοσ
αβ, οαρισ.
lv quoz
τα δε εργα
mmby cpi the
tonest
φωσ φωτοσ
hix la φω
φωσ φω
τοσ α φω
διασ.

Εδλή μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτεύειν, ἠδὲ γημέδαται,
Ἀνείει τ' ἠδὲ γυναικί, καὶ ὕποτε πάγκακρον ἡμᾶρ.
Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισεινάδ' α μιλῶς ἀρίστω,
Ἀρξασθᾶ τε πίθου, καὶ ἰδί ζυγὸν αὐχένα θείναι

*ἰν χην / ὠμῶς
/ ενος.
/ ο κύπρον
/ οδου ceter
/ pedes*

Βροσί καὶ ἠμίονοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
Νῆα πολυκλήιδ' α θολῶ εἰς οἶνοπα πόντου

Εἰρύμλαι. παῦροι δ' ἐτ' ἀληθεᾶ λικλήσθουσι
Τετράδι δ' οἶγε πίθου, πῶδε πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ.

Μεσση. παῦροι δ' αὐ τε μετ' εἰκάδ' α μιλῶς ἀρίστω
Ἡδὲ γινομένης, ἰδίδ' εἶλα δ' ὄσι χερσῶν.

Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἰδιχθονίοις μεγ' ὄνειαρ.
Αἶ δ' ἄλλαι μετὰ δουποι, ἀκήριοι, ὅ π φέρουσαι.

Ἀλλ' οὐ δ' ἄλλοίω ἀνεῖ, παῦροι δ' ἐτ' ἴσασιν.
Ἄλλοτε μητρὴν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων θυδ' ἀμωρτι καὶ ὄλβιθ, ὅς τάδε πάντα
Εἰδ' ὡς, ὄργαζντο ἀνάπιθ' ἀθανάτοισιν,
Ὀρνιδας κείνων, καὶ ὑδρβασίας ἀλείνων.

ὄρνισ. 105. *Νετ. ἱεσ ανς uim*
ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟ.

δι' ἔργων καὶ ἡμερῶν.

ε 2 ὑπόθεσις

*ἑπιχθόνιος οὐ / ὄνειαρ vñhtas anghing
terrestris /*

δουπον sonity strepity

ἀκήριος οὐ exors in immortalis

ἀλλοίος. α ον δινηρξ

α κτηνα. ασ. ποικετα

*ἔξω
per tria
199
pno2
cimal*

Taphic, m sule gmat prope...
 p'omit Strabo. h. i. v. qnau caput taphis.
 meta rho filio p'oi ex...
 pterele et q' frater appellatur telebos

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΡΙ

eshinades, m sule gmat ΔΟΣ.

in epiro
 vltra am
 bracing
 sinny na
 te s am bra
 cia nobi
 h's estim
 tas thes
 protis
 epiro ab
 ambracia
 thes proti
 filio

ΑΟιοι στρατύσαντες ὑπὸ τὰς ἡλεκ-
 τρύων Θ βῶς, ἀνείλον αὐτὸν Ἰαλκίμη-
 νης ἀδελφὸς, τῶν θεριμμάτων ὑπορα-
 γωνιζομένης. τὸ δὲ ἀμμιτρυῶν Θ Βυ

λομένη αὐτῇ σωελθεῖν, ὃ πρότορον αὐτῷ ὑπέχθη, ^{πιο}
 πρηνὴ πρὸς τῶν ἀδελφοκτόνων εἰς πράξιτον τιμω- ^{ησιε}
 εἶαν, ὃ δὲ ὑπὸ στρατύσας, ἀνείλων αὐτὸν. ἡ δὲ τῶ
 αὐτῷ νύκτα σωδύρονται αὐτῇ ἀμφοτέρω, ὃ, τε
 ζεὺς καὶ ὁ ἀμμιτρυῶν. ὁ μὲν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέ-
 ψας, ζεὺς δὲ βαλθεὶς τοῖς ἀνθρώποις βοηθὸν γηνῆ
 σαι. ἡ δὲ λυεῖ, ἐκ μὲν ἀμμιτρυῶν Θ Ἰουλίαι, ἐκ δὲ
 διὸς ἡρακλῆα. ὃς καὶ ὑπὸ λυκνον ἀφ' ἑὸς υἱόν, ἡνίοχον
 ἔχων ἰόλαον, στρατύεται. ὃς αὐτὸς τὰς δεκάδας ἄγον-
 τας εἰς πυθῶν, πόλει σὺλα. σκεπάζει δὲ ἡ φαισο-
 τούκτω ἀσπίδι, πρόσσειν εἰς τραχίνα πρὸς κίηνα.
 συμβαλὼν δὲ τῶν λυκνῶ, αὐτὸν μὲν ἀναίρει. τὸν δὲ
 ἀρ' ἑν ὑπορασίζοντα τὸ ἴδ, ἡ δὲ μὲν πητρώσκει.
 καὶ ὅτως ὄρχεται πρὸς κίηνα. λῶ δὲ ὁ λυκνος, γὰρ
 ἐρὸς κίηνα Θ, ὑπὸ θυγατρὶ θεμισονόμη. σκεπαζω

temple
 apollinis
 k'pho'ide
 r'oisone
 ubi erant
 delphi
 i. t'ait'ph
 apollinis

συνέρχουμαι ἰηστ'ερον ἡσιόδου
 ὑ. α. ε. ο. σκεπαζω προτέρω

τευτσο
 facty

πυθῶν γενναῖο ἀσώ γεννήσασαι
 πυθῶν και πυθουο συνδαι ὡ. α. ω. π. ἡ. π.

ἄσπ' ἡσ. νη εὐσ νη ἡσ. ἐφικλοσ φησὶ

almena, electryonis filia et amphytrionis
 ex qua iupiter genuit hercules.

69 electris
 amphi
 trionis
 pater et
 filius al
 ter

ARGUMENTVM SCVTI.

Aphij militantes ad Electryonis boues, interse
 cerunt Almena fratres, iumentorum defenso
 res. Amphitryone autē uolente ipsi coire, non
 prius ei promisit, quā fratricidarum faceret
 uindictam. Ille autem immilitās, interfecit eos. Sed in eadem
 nocte coeunt ipsi, utriq; Iupiter & Amphitryon: hic qui-
 dem ex bello reuersus, Iupiter autem uolens hominibus auxi-
 liatorem generare. Illa uero parit ex Amphitryone quidem
 Iphicleū, ex Ioue autem Herculem. qui & contra Cygnum
 Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas
 ducentes ad Pytho, depredatur. Protectus igitur per Vulca-
 num facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congres-
 susq; cum Cygno, ipsum quidem interemit, Martem uero
 scuto defendentem filium, in crure uulnerat. Atq; ita
 uenit ad Ceycem. Erat autem Cygnus ge-
 ner Ceycis, ob filiam Themisto-

hercules
 cygnus
 hercules
 negro de
 cygne
 hercules

hercules

nomen.

e 3 Hesiodi

cygnus, hie gurgis dux fuit, amator phaeontis
 quoniam eius fleret extinctus in domo sui no-
 minis versaretur.

αδελφός μωρς

αδελφός frater ab α. γαλιγνός ογρῶν
 Significat et δελφός uulnūs. V. uterij
 unde αδελφός quies uulnūs. V. utero pro
 diermit eodēz quasi uterij. V. δελφός
 antiquae uόρς et a prinatiunz unde

HESIODI SCVTVM HERCVLIS.

EV qualis relinqvës domos, & pa-
triam terram,

Venit ad Thebas, cum simili Marti
Amphitryone,

Alcmene, filia populos seruãtis Ele-
ctryonis,

Quæ certe mulierum genus orna-
bat feminearum, (debat

Et pulchritudine & magnitudine. animi aut nulla conten-
Earum, quas mortales mortalibus pepererunt concubentes.

Huius & ab capite, & palpebris nigris,

Tale spirabat, quale & aureæ Veneris.

Quæ & tantum in animo suum honorabat maritum

Quantum nondum aliqua honorauit mulierum feminearũ.

Attamen patrem bonum interfecit, ui domans,

Iratius pro bobus. relinquens autem ille patriam terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmeos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Seorsum sine desiderato amore. non enim sibi licuit

Prius lectũ cõscendere pulchrã suras habētis Electryonis,

Quã eadem ultus est fratrum magnanimorum

Suæ uxoris. mollificante autem combussit igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum & Teleboarum.

Ὡς ἦν καὶ ἡ ἀόριστος δευτεροῦ ἡὸν ἦεν ἢε ^{Sic}

οὐτὼ μὲν ἔτι ἀσθενῆς γενεῆς ἐστὶ
 μηδ' ἔτι ἀσθενῆς γενεῆς ἐστὶ 71

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΝΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

οἷη πολυπῶσα δόμος, καὶ πατρίδα
 γαῖαν,
 ἠλυθὲν δὲ θύβας, μετ' ἀρήϊον ἀμει
 τρύωνα,

Ἀλκμήνη θυγάτηρ λαοσπόσ ἠλεκτρώων θ',
 Ἡρά γυναικῶν φύλον ἐκάνυτο θηλυτόρων,
 εἶδεῖ τε μεγέθει κούρου γέ μιν ὅστις ἔειξε
 τάων, ὅς θνητοῖα θνητοῖς τέκνον θυνθείσαι.
 τῆς, καὶ ἀπὸ κρήθων, βλεφάρων τ' ἀπὸ λυαυέων,
 τοῖου ἀκτ' οἴου τε πολυχύσου ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὡς κ' ἠ θυμὸν ἐόν τήσων ἀκσίτλω,
 ὡς ὅ πωτι ἔτισε γυναικῶν θηλυτόρων.

Ἡ μὲν πατὴρ' ἐδλόμ ἀπέκτανεν ἰοὶ δ' αἰμάσας,
 Χωσάμλω θ' πόδι βροσι. λιπὼν δ' ὅτε πατρίδα
 ἐς θύβας ἰκέτ' ὅσε φερεσάκτας καὶ δμείας, (γαῖαν,
 ἐνδ' ὄγε δ' ὄματ' ἔγιναι σὺν ἀσθίῳ πῆραθῶπι,
 νόσθω ἀτὸρ ἀλότῳ ἐομίρε. ὃ γὰρ οἱ ἦεν
 πείρ λεχέων ἠδελῶσαι εὐσφύροσ ἠλεκτρώωνος,
 πείρ γε φόνου τίσαι το κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡσ ἀλόχου. μαλερῶ δὲ κατὰ φλέξαι πνεὶ κίωμασ
 ἀνδρῶν ἠρώων ταθίω, ἰδὲ τηλεβοάων.

θηλυτογεννη
 θηλυτεροσ
 εφεμνητοσ
 ἐριζωθιγο
 θνητοσ
 mortalis
 κενανοσ
 niger
 κενανοσ
 agna ma
 rina my
 quis.

καιν
 και
 ηερο
 Γαλων
 τουτων
 αποκ
 γενω
 ρειδο
 αια
 ζωω
 νεμε
 μετι
 ζωω
 τρασων

περί της θηλυτογεννη ε 4
 χύω φαύοινας
 εὐσφύροσ

θηβη
 thebe
 ἰκετενω
 des Sophio
 καβασιουσ
 θηβαιοσ
 ηερο
 συνδυο

κασίγνητοσ κασισ
 ἠδελφοσ γνήσ κίτωσ
 κώων ηε

Sic enim sibi constitutum erat. dij autem testes erant,
 Quorum ille curabat iram. & festinabat quàm celerrime
 Perficere magnum opus, quod sibi ex Ioue fas erat.
 Hunc autem simul, cupientes & belli & persecutionis
 Bœoti, percussores equorum, super scuta spirantes,
 Et Locri breuibus armis pugnatores, et Phocenses magnani
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcei, (mi
 Iactabundus populis. pater autem hominumq; deorumq; *re u dion*
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs *(raret. glorioz*
 Et hominibus artiũ inuentoribus nocuenti expulsorẽ gene
 Statim uero descendit ab olympto dolum mentibus struens,
 Desiderans amorem bene cinctæ mulieris, *eu zoro*
 Nocturnus. cito autem uenit Typhaonium. Tunc aut rursus *Sud cin ety*
 Phicium summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedens mentibus cogitauit stupida opera.
 Eadem quidem enim nocte extensum pedẽ habentis Alcme-
 ne filix Electrionis,
 Lecto & amore mistus est, & perfecit desiderium.
 Eadem autem & Amphitryon populorum defensor, incly-
 tus heros,
 Perficiens magnum opus, uenit suam domum,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquam suæ uxoris conscenderet lectum.
 Talis enim cor cupiditas capiebat pastorem populorum.
 Ut autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Egritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon grauem laborem finiens,

Ασπασίως τε Ουλίως τε ἔορ δόμου εἰσαΐκανε.
 Πανύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν ἀδελφῆν Πυάκοιτι,
 Τόρ πόμην θ' δ' ὄροισι πολυχρύσου ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν δμυθεῖσα, καὶ ἀνεῖν πολλὸν ἀείσω,
 Θήβη ἔν' ἐπαπύλω διδρυμάονε γείνατο πᾶσιδε,
 οὐκ ἔδ' ὅ μὰ φρονέοντε κασιγνήτω γέμην ἥσσω,
 Τὸν μὲν χειρότορον, τὸν δ' αὖ μᾶγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινόρτε λρατόρομ τε, βίλω ἠρακλειῆσω.
 Τὸν μὲν ἔποδ' μθεῖσα κελαινεφεί κρονίωσι,
 Αὐτὰρ ἰΟικλιᾶ γε δουλοσόω ἀμΟιτρούωνι,
 Κεκειμῶνλω γηελῶ. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρῆ μιγαῖσα,
 Τὸν δὲ δῖι κρονίωσι, θεῶν σιμαῖντοει πᾶντων.
 φεναος καὶ κύνου ἐπεφρησν ἀρηπιάδλω μεγάλθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἔν' τεμνίει ἐκατηβόλου ἀπόλλωνος,
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄρ ἀρῆν, ἄτου πολέμοιο,
 Τόχχεσι λαμπομλῆος σέλας ὡς πυρός ἀεθομλῆοιο,
 Ἐσαότ' ἔν' διφρω. χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέσθ' ἵπποι,
 Νύσοντοσ' χιλῆσι. κόνις δ' ἔσφ' ἀμΟιδεδίει,
 Κοπήομλῆν πλεκῶδισμ ὑφ' ἄρμασι, Ἐ πῶσιρ ἵππων.
 Ἄρματα δ' ὀυπόικτα καὶ ἀντυγθω ἀμφαράβιζον,
 Ἰππων ἱεμλῶν. λεχάρητο δὲ κύνθ' ἀμύμων,
 Ἐλπόμην θ' δῖος ἔορ ἀρήϊου ἠνίοχρῦ τε,
 Χαλκῶ δ' αἰώοσιρ, καὶ ἄρ' κλυτὰ τόχχεα δύσειρ.
 Ἀλλὰ οἱ ὀυχωλέωρ ἔν' ἔκλυε φοῖβ' ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην ἠρακλειῆσω.

δραιο — πο
 δραιο — πο
 διδρυματων
 ονοσ γενελλυ
 φῶσ τοσ
 Nir
 φῶσ τα
 Inne
 δορν
 ατασ
 hasta
 φαιω ω
 ποσσο
 το φονεω
 interfil
 δαιω δμυθε
 πλεκτοσ
 ου ρηιαιθ
 lis
 ἀραβου
 ου stre
 pity
 ἱεμαι
 inpio
 παυ

φενα
 το φε
 ενω
 ποσι
 δυ
 Τεμε
 νοσ
 εοσ
 το
 βση

δαιώ ὁ μέσοσ παρακειμενοσ
 δέ δαια καὶ τσοπῆ του α εἰσ ἠ και
 προσ γραφο μένου του. δέδνα
 ὅπερ συντέλικοσ ἐβε δέκιν ἠ δε δέκει

χαρῶ χα
 ρηδω κε
 χαρηκα

Γαῦ δ' ἄλσθ' καὶ βωμός ἀπόλλωνθ' παγασαίς,
λάμπρον ἴωαι δ' εἰνοῖο θεῶ τρυχέων τε καὶ αὐτοῖ.

Γυρ δ' ὡς, ὀφθαλμῶν ἀπελάμπει. τίς κεν ἐκείνω
ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατ' ἀναυτίου ὄρμηθ' ἰώαι,

Γλήν ἠρακλῆθ' καὶ λυδ' ἀλίμου ἰολάου;

Κείνω γὰρ μεγάλητε βίη, καὶ χεῖρδ' ἀαπίοι

Ἐξ ὧμων ἐπέφυγον ὑπὸ σιβαροῖσι μέλεσσι.

Ὅς ῥά τὸδ' ἠνίοχον πρόσφρα ἱρατόρου ἰόλαου,

ἠρως ὦ ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,

ἠπ' μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τί ὄλυμπον ἔχουσι,

ἠλιτ' ἀμχιτρώων. ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ θήβην

ἠλθε, λιπῶν τέρμων ἐυκτίμνον πηολίεθρον,

κτείνας ἠλεκτρώονα βοῶν γῆκ' ὄρυμετώπων.

Ἰκετο δ' εἰς ἱερείοντα, καὶ ἠνίοχῳ τανύπεπλον.

Ὅι ῥά μιν ἠσπάζοντο, καὶ ἄρμυνα πάντα πρῆϊχον,

κίροδι

ἠὶ δίκην ἐδ' ἰκέτησι. τίον δ' ἄρ' τιλόθι μάλλον.

Ζῶν δ' ἀγαλλόμενθ' σὺν εὐσφύρω ἠλεκτρώονα,

ἠὶ ἀλόχῳ. τάχα δ' ἄμμου ὑπὸ πλομνῶων γῆλαιτῶν,

Γεινόμειδ' ἔπε φρῆνας γῆαλίγκιον, ἔπε νόημα,

Σὸς τε πατὴρ εἰ γὰρ. τοῖ μὲν φρῆνας ἔξ' ἔλθ' ἰεὺς.

Ὅς πηολιπῶν σφετόρου τε δῶμα, σφετόρος τε το-

νίχθ' τομήσων ἀλιτημνῶου ὄρυδιθῆα. (κῆας

Ἰχθ' ἠπου μάλα μετεσοναχίζ' ὀπίσω

ἠν ἄτλι ἀχέων. ἠσ' ὁ παλιν ἀχρετὸς ὄσιμ.

Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέτελλετ' ἀέθλους,

ὦ φί-

Omnem autem nemus & templum Apollinis Pagasei
Splendebat ab grauis dei armisq; & ipsius.

Ignis autem tanquam ab oculis splendebat. Quis autem illi
Tolerauit mortalis existens obuiam moueri,
Præter Herculem, & inclitum Iolaum?

Illorum enim magnaq; uis, & manus intangibiles
Ex humeris extendebantur in fortissimis membris.

Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:

O heros Iolæ, mortalium longe amantissime omnium,
Certe contra immortales beatos, qui coelum habitant,
Peccauit Amphitryon, quãdo bene coronatã muris Theben
Venit, relinquens Tirynthum bene ædificatum oppidum,
Cum interfecisset Electryona, boum causa latas frontes ha-
bentium. *regē thebony / uxore est*

Venit autem ad Creontem, & Heniocham extensum pepulã
habentem. *ueste fte
gia om
liay*

Qui ipsum amabant, & sufficientia omnia præbebant,
Ut fas est supplicibus. honorabant autem ex corde ualde.
Viuebat autem latus, cū pulchros pedes habente Alcmena,

Sua uxore. Celeriter autem nos uertentibus annis

Nati fuimus, neq; mentibus similes, neq; intellectu,

Et tuus pater & ego. huius quidem mentes eripuit Iupite r, *amphi*

Qui relinquens & suam domum, & suos parentes,

Venit honorans iniquum Eurystheum. *regē grecie. trioy*

Miser. profecto ualde suspirabat, in futurum

Suam calamitatem dolens, quæ non reuocabilis est.

Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,

O Chære.

O chare. sed tu citius cape habenas purpureas, ^{contra mactem}
 Equorum pedibus uelocium. ualde autē mentibus audaciam ^{et signum}
 augens, ^{pl. 3}

Recte habeto uelocem currum, & pedibus uelocium robur
 equorum,

Nihil subtimens fragorem Martis, hominum interfectoris,

Qui nunc uociferans circumferit sacrum nemus

Phœbi Appollinis longè sagittantis regis.

Attamen quamuis fortis existens, satiabitur bello.

Hunc autem uicissim allocutus est irreprehensibilis Iolau.

O patrue, certe ualde iam pater hominumq; deuumq;

Honorat tuum caput, & taureus Neptunus, frater Iouis

Qui Thebes arcem habet, & conseruat urbem:

Qualēnam & istum mortalem fortemq; magnūq; ^{S. r. i. y}

Tuas ad manus agunt, ut gloriam bonam sumas. ^{unq}

Sed iam iam indue arma bellicosa, ut celerrimè

Curribus appropinquant, et Martis et nostro, ^{S. r. i. y}

Pugnemus. postquam neq; intrepidum Iouis filium,

Neq; filium Iphicli timet. sed ipsum puto

Fugiturum statim duos filios irreprehensibilis Alcide,

Qui iam prope ipsos uadunt, cupientes belli

Cedem statuere, quæ ipsis multo præstantiora dapibus.

Sic dixit, subrisit autem strenuitas Herculana,

Animo gaudens. ualde enim sibi sufficientia dixit.

Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est.

Heros ô Iolæ diuine, non amplius procul

Pugna aspera. tu autem ut prius eras bellicosus,

Ω φίλθ, ἀλλὰ σὺ θάσσορ ἔχ' ἠνία φοινιθόντα,
 ἱππωρ ὠκυπόδωρ. μέγα δὲ φρεσὶ θάρσθ ἀέξωρ,
 ἰθὺς ἔχθρ θοορ ἄεμα, καὶ ὠκυπόδωρ ἀγνός ἱππωρ,
 μηδ' γ' ἔποδ' δ' εἰσας κτύπορ ἀρεθ ἀνδροφόνωιο,
 ος νῦν κεκληγὼς ποδιμαίνεται ἱερόρ ἄλσθ.
 φοίβθ ἀπόλλωνθ ἔικα τηβελέταο ἀνάκτθ.
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός πορ ἔωρ, ἄαται πολέμοιο.
 τὸρ δ' αὐτε πρῶσειπγν ἀμώμυθ ἰόλαος.
 Ἡθεῖ ἢ μάλα δ' ἠτι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾶ σὺν κεφαλῶν, καὶ ταύρεθ γννοσίγαυθ,
 ος θήβης κρήδεμνορ ἔχει, ῥύετοί τε πόλκα.
 οἶορ δ' ἢ καὶ τὸρ δε βροτὸρ κρατερόρ τε μέγαν τε
 Σᾶς ἄρ χειρας ἄγουσιρ, ἵνα κλέθ ἐδλόρ ἀρῆαι.
 ἀλλά γε δ' ὕσσο τδύχ' ἀρῆια, ὄφρα τάχιστα
 Δίφρεθ ἐμπελάσαντο ἀρῆός θ' ἡμέτερόρ τε,
 μαρνώμεθ' ἐπεὶ ὅτοι ἀτάρβητρυ διὸς γόν,
 οὐδ' ἰοικεῖδ' ἰω δ' δειδίξεται. ἀλλὰ μῆρ οἶω
 φούξεοθαι δ' ὕο παῖδας ἀμύμονθ ἀλκείδασ,
 οἱ δ' ἠσθαι χερδ' ὀρ εἶσι, λιλαιομῆνοι πολέμοιο
 φυλόπιδ' α σῆσειρ, τὰ σθμ πολὺ φέρτερα θοίνης.
 Ως φάσθ. μείδ' ἠσθν δὲ βίη ἠρακλεῖν,
 θυμῶ γηθῆσας. μάλα γάρ νύ οἱ ἀρῆμνα εἶπγν.
 καὶ μῆρ ἀμειβόμενθ' ἔπεα πφερόσγντα πρῶσινυδ' α.
 Ἡρως ὦ ἰόλαε διοτρεφεῖς, ὅκέτι τηλοῦ
 γομίνη τραχεῖα. σὺ δ' ὡς πάρεθ ἦοθα δ' αἰφρωρ,
Ως

Ως καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀρέονα κυανοχαίτῳ,
 Πάντη ἀναστροφῶν, καὶ ἀρηγέμεν ὡς κε δυνάσαι.
 Ως εἰπὼν, κενδ' μίας ὄρει χάλκιο φαεινῶ,
 ἠφάισον κλυτὰ δ' ὦρα, πόδι κνήμησιν ἔθηκε.
 Δούτορον αὖ θώρηκα πόδι σήθεσιν ἔδωκε,
 Καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅρ' ὅ οἱ ἔδωκε
 Παλαῖς ἀθλίωαίη, κούρη δὲ Σιός, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶν τιν' σονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρήϊς ἀλκτιῆρα σιδ' ἡερῶ,
 Δεινός ἀνὴρ. κούρῳ δὲ πόδι σήθεσι φαρέτρῳ
 Κάββαλα τ' ἄζόπιθον, πολλοὶ δ' ἔντοδον οἴσοι
 Ρίγηλοι θανάτοιο λαθηφθόγοιο δουτῆρο.
 Πρόδον μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δ' ἀκρουσι μῦρον.
 Μίεσοι δὲ ξέστοι πόδι μῆκεσθ' αὐτῆρ' ὀπίθον
 Μορφνοῖο φλεγύαιο καλυπτόμενοι πηρύγεσιν
 ἠκαρ. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀκαχμῶνον ἀβοπι χαλκῶ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυκίῳ δούτικτον ἔθηκε,
 Δαιδάλειῳ, ἀδ' ἀμαντῶ, ὑδὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν.
 ἠ τ' εἶρον κέρη ἠρακλῆῶ θείοιο.

Χορσί γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, ὃ δὲ τις αὐτὸ
 Οὐτ' ἔρρηξε βαλῶν, ὅτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύνκλω πιδάνω λδύκῳ τ' ἐλέφαντι,
 ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπές ἔλω, χρυσῶ τε φαεινῶ
 λαμπόμενον. κυκίῳ δὲ διαπήχεσθ' ἠλήλων.
 Εἰ μίεσῳ δὲ δρᾶκοντῶ ἔλω φόβος, ὅτι φατειός,

Sic & nunc magnum equū Arionem nigras setas habentem
Quacunq; conuerte, & auxiliare quantisper potes.

Sic dicens, ocreas æris splendentis,

Vulcani inclita dona, circa crura posuit.

Secundò rursus thoracem circa pectora ingressus est,

Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit

Pallas Minerua filia Iouis, quando debebat

Primitus suspiriosa irruere certamina.

Posuit autem circa humeros nocuementi propulsorem ferrū,

Terribilis uir, & cauam circa pectora pharetram

Coniecit retro, multæ autem intus sagittæ,

Rigidæ, lethi obliuisci uocem faciemis datrices.

Antrorsum quidem mortem habebant, & lachrymis luctū,

Mediæ autem rasiles longe, sed retro

Coloratæ aquilæ occultatæ pennis

Erant. ille autem terribilem lanceam, acutam, ardenti ferro:

Capiti autem potenti galeam benefactum imposuit,

Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,

Quæ seruabat caput Herculis diuini.

Manibus autem scutum cepit undiq; uarium, neq; aliquis
ipsum

Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, miraculum ad uiden
dum.

Totum quidem in circulo gypso albo, & ebore,

Et electro sub splendidum erat, & auro lucenti

Splendens. nigro autem circuli discurrebant.

In medio autem draconis erat terror non narrabilis,

Retro oculis igne splendentibus aspiciens.
 Cuius & dentibus quidem implebatur bucca albiters discurren-
 rentibus,
 Crudelibus, implacabilibus. In terribili autem aspectu
 Grauis Lis uolabat, galeata perturbatione hominum.
 Infœlix, quæ & intellectū & mentem capiebat hominum,
 Quicumq; obuiam bellum Iouis filio ferrent. (num,
 Quorum & animæ quidem terrā ingrediuntur, intra infer-
 ipsorum. ossa uero ipsis, carne corrupta,
 Sirio sub arido in nigra putrescunt terra.
 Ibi expulsatioq; retroq; fugatio picta erat,
 Ibi & tumultus & terror, & hominum cædes ardebat,
 Ibi discordia, ibi fragor discurrebat. ibi perniciosa Parca
 Alium uiuum habens, nouiter sauciatum, aliū non sauciatū:
 Alium mortuum in conflictu, trahebat per pedes.
 Pallium autem habebat circa humeros ualde funestum san-
 guine hominum,
 Terribiliter aspiciens, strepituq; grauata.
 Ibi serpentum capita terribilium erant, non enarrabilium,
 Duodecim, quæ terrebant in terra nationes hominum,
 Quicumq; bellum obuiam Iouis filio ferrent.
 Illorum & dentium quidem crepitatio erat, quando pugnaret
 Filius Amphitryonis. & ista lucebant miranda opera.
 Puncta aut ueluti quadā uidebantur uidere horribilibus dra
 Nigra, super tergora. nigrescebant autem barbæ. (conibus,
 Ibi porcorum greges masculorum erant, & leonum,
 Inter se aspicientium, irascentium, & mordere cupientium.
 Horum

Ἐμπαλιμ ὄσοισμ πυρὶ λαμπομνίοισι δεδρηκώς.
 Τῶ καὶ ὀδόντων μὲν πλάττω σῶμα λόνκα θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ὕδι δὲ βλοσυροῖο μετώπου,
 Δεινὴ ὄρις πεπότηρ, κρηύσασσα κλόνορ ἀνδρῶν.
 Σχετλίν, ἢ ῥα νόουτε καὶ ἐκ φρεγίας εἶλερ φωτῆν,
 Οἱ πινδρ ἀντιβίλω πόλεμορ διὸς ὑἱὶ φέροισν.
 Τῶν καὶ ψυχῶν μὲν χθόνα διώσῃ ἄϊδος εἶσω
 Αὐτῆν. ὄσῃα δ' ἐσθμυ πόδι ῥινοῖο σταπέισης,
 Σειρεῖς ἀζαλέοιο καλαυνὴ πύθετου ἄικ.
 Ἐρ δὲ προῖωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκρ,
 Ἐρ δ' ὄμαδός τε φόβος τ' ἀνδροκτασίητε δεδῆει,
 Ἐρ δ' ὄρις, ῥν δὲ κυδμιμός ἐθώεορ. ῥν δ' ὄλην κῆρ
 Ἄλλορ ζωὸν ἔχουσα νεῦτατορ, ἄλλορ ἄστορ,
 Ἄλλορ τεθνεῖωτα κῆρ μόθορ ἔλκε ποδδῖιρ.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὠμοισι δαφοίνεορ ἄματι φωτῆν,
 Δεινὸν δερκομνίν, καναχῆσί τε βεβερθῆα.
 Ἐρ δ' ὀρίων κεφαλαῖο δεινῶν ἔσαν, ὅτι φατειῶν,
 Δώδεκα. τὰ, φοβέεσπορ ὑπὲρ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἱ πινδρ ἀντιβίλω πόλεμορ διὸς ὑἱὶ φέροισν.
 Τῶν, καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλση, εὔτε μάχοιτό
 Ἀμφιτρωνιάδης. τὰ δὲ δαίερα θωῦτὰ ὄργα.
 Σπίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδ' εἰρ δ' εἰνοῖσι δρᾶκσοι
 Κυάνοι κῆρ νῶτα. μελαίνθησαν δὲ γῆρεια.
 Ἐρ δὲ συῶν ἀγέλαι χλωῶων ἔσαν, ἢ δὲ λέόντων,
 Ἐρ σφέας δερκομνίων, κητιγῆτων θ' ἰεμνίων τε.

Τῶν καὶ ὀμνησθῶν σίχθ' ἠίσαν, ἔδ' ἐνυ φίγη
 οὐδ' ἔτοροι βρέετ' ἰω. φείσομαι γὰρ ἢ αὐχένας ἀμφω.
 Ἡδὴ γὰρ σφίμ' ἐκείτο μέγας λῆς. ἀμφὶ δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀκρυράμβιοι ψυχὰς. ἤϊ δ' ἐσφίμ' ἑλαιονόν
 Αἶμ' ἀπελείβατ' ὄραζ'. οἱ δ' αὐχένας δ' ἀειπόντο,
 Κεῖατο τεθνεῶντος ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι.
 Τοὶ δ' ἐπὶ μάλλον ἐγειρέθω, κατέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότροι, χλωῦά τε σύβη, χαροποιεῖτε λείοντος.
 Ἐρ δ' ἴω ὑσμίνῃ λαπίθωρ ἀχμητάωμ,
 Καίνεα τ' ἀμφὶ ἀνάκτα, δρύαντά τε, πειριθούμ τε,
 Οπλέατ' ἄσθιδίου τε, φάληρόν τε, πρόλοχόν τε,
 Μόφορ τ' ἀμπυκίδ' ἰω, πιταρήσιον, ὄζον ἀφ' ἡθ'.
 Θησέατ' αἰγείδ' ἰω, ὑπείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύρειοι, χρύσεια ποδὶ χροῖ τινύχ' ἔχοντος.
 Κένταυροὶ δ' ἔτορῶθην ἔναυτίοι ἠγρέθοντο,
 Ἀμφὶ μέγαν πετραῖον, ἠδ' ἄσβολον οἰωνισίω.
 Ἀρκυρ δ' ἄειδ' ἰω μελαγχροῖτ' ἰω τε μίμαντα,
 Καὶ δ' ἴω ποδὶ κίδ' ἰω ποδὶ μῆδεά τε δρύαλόν τε,
 Ἀργύρειοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντος.
 Καὶ τε σωμαίικτ' ἰω ὡσεὶ ζωοίπορ' εἰόντος,
 Ἐγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτ' ἀχεδ' ἰω ὠρειγνῶντο.
 Ἐρ δ' ἀφ' ἡθ' βλοσυροῖο ποδ' ὠκεῖο ἔσασαν ἵπποι,
 Χρῦσοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἔναρ φέρεθ' ἔλιθ' ἀφ' ἡθ',
 Αἰχμῶ ἐν χερσὶν ἔχωμ, πρυλέεσι κελδύωμ,
 Αἶματι φοινικόεις ὡσεὶ ζωὸς ἔναρ ἔχωμ,

Horum & congregatim acies ibant. neq; isti
 Neq; alij tremebant. Horrebant siquidem collis ambe.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo: circa autem hirci
 Bini, priuati animas. & apud ipsos niger
 Sanguis stillabat in terram. aliqui autem depressis ceruici-
 bus cadentes

Iacebant mortui à crudelissimis draconibus.

Qui adhuc magis incitabantur, & irascebantur ad pugnan-
 dum

Vtrinq; masculiq; sues, alacresq; leones.
 Ibi erat pugna Lapitharum pugnantium,
 Et Cenea circa regem, & Dryanta, Perithoumq;
 Hoplumq;, Exadiumq;, Phalerumq;, Prolochumq;
 Mopsumq; Ampyci filium, Titaresium, florem Martis:
 Theseaq; Aegei filium, similem Dijs immortalibus:
 Argentei, aurea circa corpus arma habentes.
 Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,
 Circa magnum Petreum, & Asbolum augurem,
 Arctumq;, Vriumq;, nigrasq; setas habentem Mimanta.
 Et duos Peruci filios, Perimedeaq;, Dryalumq;:
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Et irruebant tanquam uiui existentes,
 Lanceis & abietibus propè porrigebantur.
 Ibi Martis terribilis uelocipedes stabant equi,
 Aurei. ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,
 Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,
 Sanguine purpurisatus, tanquam uiuos spolians,

*Currum ascendens. iuxta autem Demosq; Phobusq;
Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.*

*Ibi Iouis filia prædatrix Minerua,
Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,
Lanceam habens in manibus, aureamq; galeam,
Et thoracem circa humeros. et ibat ad pugnam grauem.
Ibi erat immortalium deorum sacer chorus. Et ibi in medio
Desiderabile quiddam personabat Latonæ et Iouis filius,
Aurea cithara. Deorum autem pauimentum, purus Olym-
pus.*

*Ibi Senatus, et foelicitas infinita in circuitu erat,
Immortalium in certamine. deæ autem duces erant cantilene,
Musæ Pierides, stridulè canentibus similes.*

*Ibi uero portus tutus indomiti maris,
Circulari forma factus erat ex toto solido stagno,
Inundati similis. multi tamen in medio ipsius
Delphines, hac et illac discurrebant, pisces capientes,
Natantibus similes. duo autem supra inflantes aquas
Argentei delphines inuadebant mutos pisces.
A quibus ærei tremebant pisces. sed in littoribus
Sedebat uir piscator apparens. habebat autem in manibus
Piscibus rete abiecturo similis.*

*Ibi erat bene comatæ Danaes eques Perseus,
Neq; utiq; attingens scutum pedibus, neq; longe ab ipso.
Mirum magnū cogitatu: quoniam nullo pacto infixus erat.
Sic enim manibus ipsum fecit inclytus utroq; crure claudus
Vulcanus,*

Aureum.

Δίφρω ἐπεμβεβαίως. πρῶτ' δὲ δ' εἶμός τε φόβος τε
 Ἔσασαν, ἱέλνοι πόλεμον καταδύμναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ δῖος θυγάτηρ ἀγελείη τριτογγύεια,
 Τῆ ἱέλη, ὡσεὶ τε μάχῳ ἐδέλουσα κορύσσειν,
 Ἐγγυθ' ἔχουσ' ἔν' ἰχθυσί, χρυσέῳ τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ἠδὲ δ' ὠχθρὸν φύλοπιν ἀνλί.
 Ἐν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς. ἔν' δ' ἀφ' αἴ μείσῳ,
 Ἰμερόν τε λιθάειε λιπῶς καὶ δῖος ἦος,
 Χρυσέην φόρμιγγι. θεῶν δ' ἑδ' ἔθ' ἀγνὸς Ὀλυμπ' .
 Ἐν δ' ἀγορῆ. πόδι δ' ὄλβ' ἀπείριτος ἐσεφάνωτο,
 Ἀθανάτων ἔν' ἀγῶνι. θεαί δ' ἄρ' ἔζηρχον αἰοιδῆς,
 Μῦσαι περὶ δ' οὐ λυγὴ μελοποιάεις εἰκῆαι.

Ἐν δὲ λιμῶν ὄνομα ἀμαμακέρωιο θαλάσσης
 Κυκλοτόρης ἐτέτυκτο πανέφθον κασιτόροιο,
 Κλυζομνίῳ ἱέλεθ'. πολλοὶ γέ μιν ἀμμέσῳ αὐτῷ
 Δελφῖνδ', τῆ καὶ τῆ ἐθύουρον ἰχθυόοντδ',
 Πηχρμνίοις ἱέλοι. δδιοὶ δ' ἀναφυσίοωντδ',
 Αργύρειοι δελφῖνδ', ἐφοίτων ἔλλοπτες ἰχθῦς.
 Τῶν ἰσὸς χάλκιοι τρεῖς ἰχθύδ'. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς,
 Ἡσο αὐτῆ ἀλιεύς δεδουκμνίθ'. εἶχε δὲ χερσίη
 Ἰχθύσιμ ἀμφίβλητρον ἀρρῆρίφοντι εοικώς.
 Ἐν δ' ἰὼ ἠυθόμοιο δ' αὐτῆς ἰππότα πόρσεύς,
 Οὐτ' ἀρ' ἠυφάνωρ σάκειος ποσίη, ἔθ' ἐκάς αὐτῷ.
 Θαῦμα μέγα φράσασαδ' ἐπεὶ ἔθ' αμῆ ἐσηοικῶ.
 Τὼς γὰρ μιν παλάμαις τούξε κλυτὸς ἀμφίγυθῆς,
 f 4 Χρῦ-

Χρῦσον. ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πῆροσγντὰ πῆδιλα.
 Ὀμοιοισμὸν δ' ἔμιν ἀμυμελαίνδετον ἄορ' ἔκειτο,
 Χάλκειον ἐκ τελαμῶν Θ. ὅ δ' ὡς τε νόμ' ἐποτάτω,
 Παῦ δὲ μετάφρσνον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρη,
 Γοργοῦς. ἀμφὶ δ' ἔμιν κύνβισις θῆε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρέα. θύσανοι δὲ κατωρδύντω φαεινοί,
 Χρῦσειοι. δεινὴ δὲ πόδι κροτάφοισιν ἀνακτ' Θ,
 Κεῖτ' ἄϊδ' Θ κινέη, νυκτὸς ζόφον ἀνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπυδύδοντι, καὶ ἐρρίγοντι τοικῶς,
 Περσεύς δ' αὐαῖδ' ης ἐπιταίν' Θ. ταῦ δὲ μετ' αὐτόν,
 Γοργόνου ἀπλητοί τε καὶ ὄφατοῖ ἐρρώοντο,
 Ἰέμλαι μαπέειν. ὡπὶ δὲ χλωρῶ ἀδ' ἀμαντ' Θ
 Βαιουσέων, ἰάχεσκει σάκ' Θ μεγάλῳ ὄρυμαγδῶ,
 Οφέα καὶ λιγέως. ὡπὶ δὲ ζῶνησι δρᾶκοντ' οὐ
 Δοιῶ ἀπκωρδύντ', ὡπὶ κρυτῶ τε κάρηνα.
 Λίχμασόν δ' ἀρὰ τῶ γε, μινδ' δ' ἐχάρασομ ὀδύν-
 Αγρια δερκομινῶ. ὡπὶ δεινοῖσι δὲ κερλώοις. (τας,
 Γοργεῖς, ἰδόνειτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἀνδρῶν ἐμαρνάδλω, πολεμήϊα τδύχ' ἔχοντ' οὐ,
 Τοῖ μ' ὑπὸ σφετόρης πόλιος, σφετόρων τε τοκῆων
 Λοιγόν ἀμύοντ' οὐ. τοῖ δὲ, πρῶθεειν μεμαῶτ' οὐ
 Πολλοὶ μὲν κέατ', πλέοντ' οὐ δ' ἐπι δ' ἡεῖμ' ἔχοντ' οὐ,
 Μάρναυδ'. αἰ δὲ γυαῖκ' οὐ εὐδ' μήτων ὡπὶ πύργων
 Χάλκειον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἰδρῦπῆοντο πῆρῆας,
 Ζωῆσιμ' ἰκελ' ὄργα κλυτὸν ἠφάισιο.

Aureum. circa autem pedes habebat alata calciamenta.

Humeris aut ipsum circa se nigra uagina inclusus ensis iace-
 Ferreus, ex loro. ille autem uelut imaginatio uolabat. (bat,
 Omnis aut pars inter humeros habebat caput grauis monstri
 Gorgoos. circa autem ipsum speculum discurrebat, mirabi-
 le uisu,

Argenteum. uilli autem suspensi erant lucidi,

Aurei. grauis autem circa tempora regis

Iacebat Orci galea, noctis tenebram grauem habens.

Ipsè autem festinanti & rigenti similis,

Perseus Danaes filius extendebatur. illæ autem post ipsum

Gorgonesq; inapplicabilesq; & inenarrabiles promptæ sta-
 bant,

Cupientes capere. & in uiridi adamante

Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu,

Acute & stridule. & in zonis dracones

Bini dependebant, & attollebant capita.

Lingebant autem utiq; illi, & impetu imprimebant dentes,

Aspere aspicientes. & in grauibus capitibus

Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uero cõtra ipsos

Homines pugnarent, bellica arma habentes,

Aliqui quidem contra suam urbem, suosq; parentes,

Pestem iuuantes. alii autem populari prompti,

Multi quidem iacebant, plures etiam cõtentionem habentes

Pugnabant, & mulieres bene factis in turribus

Ferreè acute clamabant, & dilacerabant unguibus genas,

Viuis similiter, opera inclyta Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, et dijs
 Manus extendebant beatis, pro suis filijs
 Timentes. rursus uero aliqui alij pugnam habebant, ipsæ au-
 tem ad ipsos

Parcæ nigrae albos concutientes dentes,
 Graues uoce, et terribiles aspectu, et funestæ, et insatiabiles,
 Contentionem habebant de cadentibus. omnes aut cupiebāt
 Sanguinem nigrum bibere. et quem primum rapuissent
 Mortuum, uel cadētem nuper saucium, circa quidem ipsum
 Iaciebant ungues magnas, animam in infernū ut dimitterent
 Tartarum ad frigidū. illæ autem mentes statim ut placassent
 Sanguine humano, hoc cadauer projiciebant retro.

Retro autem ad clamorem et conflictū discurrebant iterum
 euntes, (nor

Et Clotho et Lachesis ipsis instabat, et quidem aliquāto mi-
 Atropos: neq; erat magna dea, sed certe illa

Istarum quidem aliarum præstantior erat, et antiquior.

Omnes aut circa unū hominem pugnam acerbam faciebant,
 Grauius autem ad inuicem aspiciebant oculis iratæ.

Ibi ungues manusq; audaces æquabant.

Et iuxta Achlys adstabat, inuisaq; et grauis,

Viridis, sicca, fame cadens,

Genua pinguis. longæ uero ungues manibus suberant.

Cuius quidē ex naribus mucores fluebant, ex maxillis autē
 Sanguis stillabat ad humum. illa autem immensè ridens,
 Stabat. multus autem puluis superflorebat humeros,

Lachry-

Ἄνδρῶν δ' οἱ πρὸς βῆδ' ἔσαν, γῆρας τ' ἐμέμαρπτον,
 Ἀθροῖοι ἐκ τοῦτον πυλέων ἔσαν, αὐ δὲ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, πόδι σφετέρῳσι τέκεσσι
 Δειδιότες. τοῖ δ' αὐτε μάχῳ ἔχον. αἰ δὲ μετ' αὐτός,
 Κῆρον λυάνεαι λυκούς ἀράβουσαι ὀδύοντας,
 Δεινώποϊ, Βλοσυροῖ τε, δ' αφοινοῖτ' ἀπλησοῖ τε,
 Δῆμον ἔχον πόδι πιπθόντων. πᾶσαι δ' ἀρ' ἴγντο,
 Αἷμα μέλαν πίειμ. ὅμ δὲ πρῶτον μεμάποιον
 Κεῖμνον ἢ πίπθοντα νεότατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχῶ δ' αἰδέος δεκακείων
 Τάρταρον ὄν κρυόσθ'. αἰ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο
 Αἷματος ἀνδρομέεσ, τὸν μὲν ῥίπασον ὀπίσω.
 Ἄψ δ' ὄμασθον καὶ μῶλον ἐθύνον αὐτίς ἰδοῦσαι
 Κλωθῶ καὶ λάχεσις σθῶμι ἐφέτασαν. ἢ μὲν ὑφῆσων
 Ἀτροπος, ὅτι πέλει μεγάλη θεός, ἀλλ' ἀρ' ἠγε
 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέστ' ἴω, πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχῳ δριμύειαν ἔθγντο,
 Δεινά δ' ὄν ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμύνασαι,
 Ἐμ δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰώσαντο.
 Παρ' δ' ἀχλὺς εἰσῆκει ὑπὸ σμυγρήντι καὶ αἰνῆ,
 Χλώρη, αὐσαλέη, λιμῶ κατὰ πεπῆνῃα,
 Γονοπαχῆς. μακροὶ δ' ὄνυχον χεῖρεσιν ἔσπῃσαν.
 Τῆς, ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἷμ' ἀπελείβειτ' ὄραζε. ἢ δ' ἀπλητον σεσαργῆα,
 Βίσῆκει. πολλὰ δὲ κύνις κατ' ἐνήνοσθον ὄμους,

Δάκρυσι

Δάκρυσι μὲν δ' ἀλέην. πρῶτα δ' ὄπυργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρῦσαι δ' ἐμὲ εἶχον ὑπόρθυοῖσι ἀραρυῖαι,
 Ἐπὶ πύλαι. τοῖ δ' ἀνδρῶν ἐν ἀγλαΐαις τε χροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. καὶ μὲν γὰρ εὐσώτρως ἐπ' ἀτλῆς,
 Ἡγόντ' ἀνδρὶ γυναικῶν. πολὺς δ' ὑμνῆσιος ὀρώρει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομελίωμ δ' αἰδῶμ σέλας εἰλύφαζε
 Χερσίην ἐνὶ δ' μῶων. ταῖ δ' ἀγλαΐαις τε θαλάσῃ
 Πρῶτα ἔκιομ. τοῖσι δὲ χροῖ παύζοντο ἔποντο.
 Ταῖ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συνείγων ἴεσαν αὐδῶν,
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων. πόδα δ' ἐσφισίην ἀγνυτο ἠχώ.
 Αἰ δ' ὑπὸ φορμίγων ἀναγομ χροῖ ἡμερόσητα.
 Ἐνθῆν δ' αὖ ἐτόρωθε νεοὶ λιωμαζομ ὑπὸ αὐλοῦ.
 Τοῖ γε μὲν αὖ πύζοντο ὑπὸ ὄρχηθμῶ καὶ αἰοδῆ,
 Τοῖ γε μὲν αὖ γελῶντο ὑπὸ αὐλητῆρι ἔκαστος
 Πρῶτα ἔκιομ. πᾶσαν δὲ πόλιν θάλασσά τε χροῖ τε,
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοῖ δ' αὖ περπαροῖθε πόλιν
 Νῶτα ἵππων ὑπὸ βάντο, ἐθῶντο. οἱ δ' ἀροτῆρο
 Ἡρακῶν χθόνα δ' ἴαν. ὑπὸ σολάδῳ δὲ χιτῶνας
 Ἐσαλτ' αὐτὰρ ἔην βαθὺ λῆϊομ. οἱ γε μὲν ἠμῶν
 Αἰχμηῶν ὄξεισι κωρονιόωντα πέπυλα,
 Βειθόμνα σαχῶν, ὡσεὶ δ' ἡμῆτορ ἀκτῶν.
 Οἱ δ' ἀρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δ' εἶομ, καὶ ἐπιπλομ ἀλωῶν.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσίην ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὐτ' ὄταλάροσ ἐφόρομ ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λοκῶν καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων

Lachrymis humida. iuxta aut bene turrita urbs uirorum.
 Aurea autem ipsam habebant super foribus adaptatae
 Septem portae. illi autem uiri in conuiujs & choreis
 Delectationem habebant. qui quidem in bene seruante curru
 Ducebant uiro mulierem. multus autem Hymenaeus orie-
 batur.

Longe autem ab ardentibus facibus lumen inuoluebatur,
 Manibus in ancillarum. quae & splendoribus floridae
 Ante ibant. quas & choreae ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem,
 Ex teneris oribus. in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliae uero sub citharis reducebant chorum dulcem. (bia,
 Inde aut rursus ex altera parte iuuenes lasciuiabant sub ti-
 Alij quidem rursus lasciuiantes sub chorea & cantu,
 Alij quidem rursus ridentes sub tibicine unusquisq;
 Anteibant. omnem autem urbem & conuiuia, & tripudia,
 Et splendores habebant. alij autem rursus ante urbem
 Tergora equorum inscendentes, discurrebant. alij aut arato-
 Rumpebant terram diuam, ornateq; uestes (res
 Gerebant succinctas: sed erat profunda seges. alij quidem
 metebant

Cuspidibus acutis rostrata folia,
 Grauata spicis, tanquam Cereris fructum.
 Alij autem in manipulis ligabant, & implebant aream.
 Alij autem uindemiabant uites, falces in manibus habentes.
 Alij autem rursus in cistellas ferebant à uindemiatoribus
 Albos et nigros racemos, magnis à praedijs,

Oneratis folijs & argenteis pampinis.

Aliqui autem rursus in cistas ferebāt. iuxtā autē ipsos hortus Aureus erat (incl̄yta opera prudentissimi Vulcani)

Concussus folijs, & argenteis palis.

Alij quidem igitur ludentes sub tibicine quilibet,

Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem ista.

Alij quidem uertebant, & hij hauriebant, & illi pugnabāt Pugiliterq; & luctando. alij autem pedibus ueloces lepores uenabantur,

Viri uenatores, & duo asperis dentibus canes iuxtā

Cupientes capere, illi uero cupientes aufugere.

Apud ipsos autem equites habebant laborem. circa uero certamen (currus

Cōtentionem habebāt, & laborem. bene uero cōplicos in-

Aurigæ ascendentes, immittebant ueloces equos,

Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,

Currus compacti, foramina uero rotarum ualde resonabant.

Alij quidem immensum habebant laborem, neq; unquā ipsis Victoria expediebatur, sed nō declinans habebant certamē.

Istis autē & propositus erat magnus tripos intra certamen,

Aureus, incl̄yta opera prudentissimi Vulcani. (milis:

Circa autē maiorem circulum fluebat Oceanus, crescenti si-

Omne autem continebat scutum, ualde uarium. & in ipso

Cygni aëriuoli ualde clamabant, qui certe multi

Natabant in summa aqua. & iuxtā pisces gestiebant,

Mirabile uisu etiā Ioui graui strepenti. cuius propter cōsilia

Vulcanus fecit scutum, et magnum et solidum,

Βειθόμλιων φύλλοισι, καὶ ἀργυρέης ἐλίκεασιν. (χος
 οἶδ' αὐτ' ὄντα λαφύρας ἐφόρδον. πρῶτ' δ' ἐσφισιν ὄρ-
 χρύσεος ἰω, κλυτὰ δ' ἔργα πόριφρονος ἠφάισιο,
 Σείομλιον φύλλοισι, καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.

Τῶ γε μὴν ἔνθα πάλλοντο ἔσθ' αὐλητῆρι ἕκαστος,
 Βειθόμλιον σαφυλῆσι. μελάνθησαν δὲ μὴν αἰδέ.
 Οἷγε μὴν ἐτράπεον. τοῖ δ' ἕρπον, οἶ δ' ἐμάχοντο
 Πύξτε ἑλίκεδόν. τοῖ δ' ὠκύποδας λαγῶς ἕρδον,
 Ἀνδρῶν θηροῦτοῖ, ἑκαρχαρόδοντε κῆνε πρὸς
 ἱέμνοι μαπέειν, οἶ δ' ἱέμνοι ἀπαλύξαι.

Γάρ δ' αὐτοῖς ἱππῆδ' ἔχον πόνον. ἀμφὶ δ' ἀέθλω
 Δῆειν ἔχον, καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ὠτὶ δίφρων
 ἠνίοχοι Βεβαῶτόν, ἐθέσαν ὠκέας ἱππας,
 Ρῦτὰ χαλαίνοντο. τὰ δ' ὠτὶ κροτίοντα πέτοντο
 Ἀρματα πολλήντ', ὠτὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὐτόν.
 Οἶ μὴν ἄρ' αἰδέον ἔχον πόνον, ὅδ' ἐποτέσθην
 Νίκη ἐπ' ἰωδῶ, ἀλλ' ἀκλιτοῦ ἔχον ἀέθλου.

Τοῖσι δὲ καὶ πρῶτ' ἔχον μέγας τρίπος ἕντος ἀγῶνος,
 Χρῦσεος, κλυτὰ δ' ἔργα πόριφρονος ἠφάισιο.

Ἀμφὶ δ' ἴτιω ἕρπον ὠκεανός, πλήθοντι εἰοκῶς. (τόν
 Γαῦν δὲ σιωεῖχε σάκῃς πολυδαίδαλον. οἶ δὲ κατ' αὐ-
 Κύκνοι ἀερισπότου μεγάλ' ἕρπον, οἶ ῥά γε πολλοί
 Νῆχον ἐπ' ἄερον ἕδωρ. πᾶρ δ' ἰχθύες δυνέοντο,
 Θαῦμα ἰδ' εἶν καὶ ζῆνι βαρυκτύπω. ὅδ' ἔσθ' Βυλάς,
 ἠφάισος ποίησε σάκῃς μεγάτε σιβαρόν τε,

Ἀρσάμε-

Ἀρσάμην ἄ παλάμῃσι. τὸ μὲν δῖος ἄλκιμος ἦός,
 Γάλλῳ ὑδῖκρατίως. ὑδῖ δ' ἵππεύς θόρε δῖφρος,
 Ἰκελὸς ἀσεροπῆ πατρὸς δῖος ἀγυῖοχοιο,
 Κῆφα Βιβάς. Ἰβ' ἠνίοχος κρατερὸς ἰόλαος
 Δῖφρος ἐπεμβεβαῶς, ἰθὺν ἄρα καμπύλου ἀρῆμα.
 Ἀγχιμόλου δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις ἀθλίῃ,
 Καὶ σφείας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Χαίρετε λυγρῆ ἄ γυμνὴ πηλεκλεισίῳ. (σῶρ,
 Νῦν δ' ἠ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσιν ἀνάσ-
 κύνου τ' ἄσφαρξιν, ἄ ἄρ' κλυτὰ τούχεα δύσασαι.
 Ἄλλο δ' ἐσοι τί ἐπ' ἔρεω, μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὐτ' αὖ δ' ἠ κύνου γλυκερῆς αἰῶν ἄμειρσις,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὸ λιπέειν, καὶ τούχεα τοῖο.
 Αὐτὸς δὲ βροτολογὸν ἀρῆν ὑδῖ νῶτα δοκύσας,
 Ἐνθα γυμνωθέντα σάκδυσ ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδεις, γύνθ' ὅ τ' ἄμην ὄξει χαλκῶ,
 Ἄψ δ' ἀναχωρήσασαδαι. ἐπεὶ ὄνυτοι ἄσιμόν ὄειν,
 Οὐδ' ἵππος ἔλειν, ὅτε κλυτὰ τούχεα τοῖο.
 Ὡς εἰποῦσ' ὄν δῖφρον ἐπεβήσετο δῖα θεάων,
 Νίκην ἀθανάτησι χερσὶν καὶ κῦδ' ἔχουσα,
 Ἐσσυμνίως. τότε δ' ἠ ῥα δῖό γυνητ' ἰόλα' (κλῆς
 Σμερδαλέου θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοῖ δ' ὑπ' ὀμο-
 ρίμῳ ἔφερον θοὸν ἄρμα, κωνίωντο πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφῶν μνῆ ἦκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθλίῃ,
 Αἰγιδί' ἀνασείσασα. πρὸν σφῶν ἄχρησε δὲ γαῖα.

τοῖ δ'

Aptans manibus. quod quidem Iouis fortissimus filius
 Vibrabat tenaciter, & in equestrem saliebat, currum
 Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
 Leuiter uadens. cui auriga fortis Iolaus
 Bigas inascendens, direxit flexibilem currum.
 Propè autè ipsis uenit dea faciem glaucam habēs Minerua,
 Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est.

Saluete Lyngei profapia Telecleti.

Nunc iam Iupiter fortis uobis tribuat beatis imperans,
 Et Cygnum interficere, & inclyta arma spoliare.
 Aliud autem tibi quoddam uerbum dicam, ualde præstan-
 tissime populorum.

Quando iam Cygnum dulci sæculo priuaueris,
 Hunc quidem postmodum ibi relinquere, & arma illius.
 Ipse autem hominū corruptorem Martè post terga seruans,
 Quando denudatum scuto ab ingenioso
 Oculis uideas, tum sauciato acuto ferro.
 Statim autem recedito: Quoniam tibi non fatale est,
 Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.
 Sic dicens, in bigas ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriam habens,
 Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,
 Terribiliterq; equis acclamauit. illi autè ab minitationibus
 Faciliter ferebant celerem currum, puluerem facientes cam-
 po.

Quoniā ipsis uires immisit castos oculos habens Minerua,
 Scutum reconcutiens, circumgemit autem terra.

Illi autem simul procedebant, similes igni, uel procella,
 Cygnus equorum domitor, Marsq; insatiabilis clamore,
 Istorū autem equi quidem posteaquam obuiantes ad inuicem

Stridulè hinnuerunt, & circa ipsos frangebatur uox,
 Istum prior affata est fortitudo Herculeas:

O Cygne pepo, quid nobis inhibes ueloces equos,
 Hominibus, qui & laboris & erumnarum periclitamur?
 Sed extra habe bigas bene ornatas, & à uia

Cede extrà eundo. Trachinam autem tibi aurigor,
 Ad Ceycem regem. Ille enim & potestate & uerecundia
 Trachinis praececellit. tu enim ualde bene scis & ipse.

Huius enim uxorem habes natam, Themistonoem nigros oculos habentem,

O pepo. non quidem enim tibi Mars mortis finem
 Arcebit, si iam nos concursabimus in conflictu.

Iam equidem & ipsum dico aliquando expertum esse
 Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa

Contrarius fuit mihi in pugna insatiabiliter furens.

Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terrae,

Vulnerato scuto. quartò autem percussi crus,

Omni robore inurgens, & magnum scutum disrupi.

Pronus autem in pulueribus humi cecidit, lancea impetu.

Tunc iam uituperabilis inter immortales factus est,

Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta.

Sic dicebat: neq; sibi Cygnus, bene peritus haste, cedebat,

Huic persuasus, habere bigam trahentes equos.

Τοί δ' ἄκνυδις πρὸ γλῶσσου δ' ἵκελοι πυρὶ ἢ ἐθυέλι,
 Κύκνυθ' δ' ἰππόδαμοθ, καὶ ἀφῆς ἀκόρητος αὐτῷ.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ἕποντο ἅπαντες ἀλλήλοισιν,
 ὄξεια χέμισαν, πόδι δ' ἐσφιν ἄγνυτο ἠχώ,
 Τὸν πρότορθ' πρὸσέειπε βίη ἠρακλήειν.
 Κύκνε πέπορ, τί νυ νῶϊν ἐπίχθον ὠκέας ἵππων,
 Ἀνδράσιμ, οἳ τε πόνος καὶ οἰζύθ' ἴδριον εἰμὲν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἠδὲ κελύθου
 εἶπε πάρεξ ἰόναι, τρηχίνα δ' ἐτοί πτελαύνω,
 ἐς λιπύνα ἀνακτα. ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ ἀιδῷ,
 τρηχίνος πρὸ βέβηκε. σὺ δ' αὖ μάλα οἶδα εἰ αὐτός.
 Τὸ γὰρ ὀπήεις πᾶσι δ' α, θεμιστονόω κυανώπιμ.
 Ὡ πέπορ, ὃ μὲν γὰρ τοι ἀφῆς θανάτοιο τελευτῶ
 ἀρκέσει, εἰ δ' ἢ νῶϊ στωοισόμεθα πηλοεμίζειμ.
 Ἥδη μὲν τέ εἴφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῶμαι
 εὐχεθ' ἡμετέρου, ὃδ' ἕπερ πύλου ἡμαδόωνθ
 ἀντίος ἔσθ' ἐμῶ μάχης ἄμοτον μνηστῆρων.
 Τεῖς μὲν ἐμῶ ἕπερ δ' οὐρὶ τυπέις, ἠρείσασθ γαίην,
 οὐτα μὲν δ' σάκεος. τὸ δ' ἐτέτρατον ἠλάσα μέρου,
 Παντὶ μὲν ἐσφιδῶρ. ὅσα δὲ μέγα σάκθ' ἀράξα.
 Πρῶτος δ' ἐν κωνίκοι χαμαὶ πέσον, εὐχεθ' ὄρμη.
 Ἐνθά κε δ' ἠλωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 Χόρσιμ ἐφ' ἡμετέρησι, λιπῶν γῆρας βροτόωντα.
 Ὡς ἔφατ' ὅσθ' ἀφῆ οἱ κύκνυθ' εὐμελῆς ἐμνηστῆρα,
 Τῶ ἕπερ πειθόμενθ' ἐχέμεν δρυσάρεματας ἵππων.

Δὴ τότε ἅπ' ὀπλῶν δὶ φέρων θόρον αἰψ' ὕψι γαῖ-
 Γαῖς τε δῖος μέγας, καὶ γυναιλίῳ ἀνακτῶ. (αν,
 Ἡνίοχοι δ' ἔμπληρ' ἔλασαν καλλιτρίχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσθνομῶν καυάχιζε πῶσ' ὄρεϊα χθών.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κρηφῆς ὄρεος μέγασιο
 Πέτραι ἀρθρώσουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 Πολλὰ δὲ δρυῖς ὑψίκομοι, πολλὰ δ' ἔτε πῶδ' αἶμα,
 Αἴγειροί τε τανύρροιοί τε γίνονται ὑπὸ αὐτῶν,
 Ρίμφα κυλινδομῶν, εἴως πεδίου δ' ἀφίκωνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πῶσιν, μέγα κεκλήγοντο.
 Γᾶσα δὲ μυρμιδόνων τε πόλις, κλειτὴ τ' ἰαωλῆς,
 Ἀρνητ' ἠδ' ἐλίκη, ἀνθεία τε ποίησσα,
 Φωνῆ ὑπὸ ἀμφοτέρων μεγάλ' ἵαχον. οἳ δ' ἀλαλητῶ
 Θεασίῳ σώεσαν. μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς.
 Καδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανόθεν ψιάδας βάλλον ἄμα τῶσ-
 Σῆμα πθεῖς πολέμοιο εἰς μέγα θάρσει παιδί. (σας,
 Οἶος δ' ἐν βήσῃς ὄρεος χαλεπὸς πθεῖδ' ἔδαι
 Κάπρος χαυλιόδωρ, φρονέει δὲ θυμῶ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θεροῦτις, θήγει δ' ἔτε λόνκον ὀδόντα
 Δοχμοθεῖς, ἀφρὸς δὲ πῶδ' εἶσ' ἀμασιχῶντι
 Λείβεται, ὅσας δ' ἔαι πύρ' ἀλαμπιτόωντι εἰκτῶ,
 Ορθὰς δ' ἐν λῶνι φείσσει τρίχας, ἀμῶ τε δειρῶ.
 Τῶ ἵκελος δῖος ἕος, ἀφ' ἵππεῖς θόρε δὶ φέρω.
 Ἡμῶ δὲ χλαρῶ κυανόπτερον ἔχετα τέπειξ,
 Ὄζω ἐφ' ἐξομῶν θέρους ἀνθρώποισιν ἀείδειν

Actunc sanè ab bene implicatis bigis desiliit statim in terrā
Natusq; Iouis magni, & Martis regis.

Aurigæ autem iuxta impulcrunt pulchras iugas habentes
equos.

Horum autem irruentium pedibus substrepebat lata terra,
Quemadmodum quando ab alto uertice montis magni
Saxa desiliunt, & inuicem cadunt,

Et multæ quercus alticomæ, multæ autem & abietes,
Et populi extensis radicibus rumpuntur ab ipsis,
Facile conuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt.
Sic sibi ad inuicem ceciderunt, uehementer claryantes.

Omnis autem & Myrmidonum ciuitas, & inclyta Iolcus,
Et Arne, & Helice, & Anthea herbosa,
Claryore ab utrisq; ualde resonabant. illi autē cum tumultis
Mirando concurrerunt. Valde autem resonuit consultor Iu-
piter.

Et ab cælo guttas deiecit cruentas,

Signum faciens belli suo magnum audaci filio.

Qualis autem in conuallibus montis asper ad uidendum,
Aper curuos dentes habens, furit autem animo ad pugnandū

Cum uiris uenatoribus, acuit autem & album dentem

Curuatus, spuma autem circa os masticanti

Stillat, oculi autem ipsi igni lucido assimulantur,

Erectas autem in dorso riget setas, & circa collum:

Huic similis Iouis filius, ab equestri desiluit curru.

Quando autem uiridi nigras alas habens sonora cicada

Ramo insidens æstatem hominibus cantare

Incipit, cui & potus & cibus tener ros,
 Etiam toto die & ab aurora fundit cantilenam,
 Calore in grauisimo, quando corpus Sirius siccatur,
 Tunc sanè in milijs cuspidulosa folia fiunt,
 Quod & æstate seminant, uua cum subrubescunt,
 Cuiusmodi & Bacchus dedit hominibus leticiam & dolo-
 rem.

Tali tēpore pugnabant. uehemēs aut̄ tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo circa interfectam ceruam
 Ad inuicem irascentes, inter se corruunt,
 Rigidus autem ipsis clamor, strepitusq; simul fit dentium.
 Isti aut̄ ut uultures curuos unguis habentes, curuisq; rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Capræ in montibus pascens gratia, uel syluestris ceruæ
 Pinguis, quam domuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab neruo. ipse uero uagatus est aliò,
 Loci imperitus existens. illi autem quàm primum cogno-
 uerunt,

Celeriter autem sibi pugnam acerbam pro ea susceperunt.

Sic isti uociferantes ad inuicem irruerunt.

Ibi uidelicet Cygnus quidem potentissimi Iouis filium

Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.

Neq; fregit æs, liberabant autem dona dei.

Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeæ,

In medio & galeæ & scuti lancea longa

Collum denudatum celeriter infra barbam

Vulnerauit potenter, & ambos incidit neruos colli

Ἀρχεται, ὅ τε πόσις καὶ βρώσις θήλυς ἔερον,
 Καὶ τε πωυνημέλιός τε καὶ ἠώςος χέει ἀοιδῶ,
 Ἰδ' εἰ ἐν ἀνοτάτῳ, ὅποτε χροα σείειος ἄξει,
 Τῆμ' ὃ δ' ἠ κέυχοισι ποδὶ γλῶχόν τελέθωσι,
 Τὸς τε θέρει πω εἰροισι, ὅτ' ὄμφακες ἀοίλονται,
 Οἷε δινῶνας ὃ δ' ὠκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθ' ὃ,
 Τῶ ὠρῶ μαρῶν αὐτῶ. πολὺς δ' ὄρυγμα δ' ὅς ὀρώρει.
 Ως δὲ λέοντε δινῶ ἀμφὶ κταμῆνης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλους κότεοντε, ἰδί σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δ' ἐσφ' ἰαχὴ, ἀρ' ἀβός δ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων,
 Οἷ δ' ὡς τ' ἀγυπιοὶ γαμψώνιχόν ἀγκυλοχεῖλαι
 Πέτρον ἐφ' ὑψηλῆ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθω,
 Αἰγὸς ὀρεοσινόμο, ἢ ἀγροτόρης ἐλάφοιο
 Πιον ὃ, ἢμ τ' ἐδ' ἀμασσε βαλῶν ἀξήνι ὃ ἀνὴρ
 Ἰῶ ἀρ' ἠδύρη. αὐτὸς δ' ἀπαλλήσεται ἄλλη,
 Χώρε ἀΐδρις ἐῶν. οἷ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Εὐσυνῶν δὲ οἱ ἀμφὶ μάχῳ δρομείαν ἔβησαν.
 Ως οἱ κελκηγότῳ ἐπ' ἀλληλοισι ὀρῶσαν.
 Εὐδ' ἠπὶ κύνῳ μὲν ἰπὸρ μὲν ὃ δινῶ ἰόν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκε' ἔμβαλε χάλκειον ἔγχ' ὃ.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χάλκῳ. ὀρ' ὅ δ' ὄρα θεοῖο.
 Ἀμφιπυωνιάδης δὲ, Βίη ἠρακλήει,
 Μιασηγὺς κέρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχ' ἰ μακρῶ
 Αὐχῆνα γυμνωθέντα θεῶς ἰπὸρ ἐνθε γηυσίς,
 Ἠλασ' ἰπὸρ κρατίως, ἀρ' ὃ δ' ἀμφῶ κέρσε τῶνιντε

Ανδροφόνθ' μελίη. μέγα γὰρ δίνος ἔμπεσε φωτός.
 Ηειπέ δ' ὡς ὅτε τις θρύς ηειπεν, ἢ ὅτε πέτρη
 Ηλίβατθ', πληγῆσα δὶός ψολόγην τι κεραυνῶ.
 Ως ἔειπ'. ἀμφὶ δ' εἰ οἱ βράχε τούχρα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε δὶός ταλακέρδιος ἦος.
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἀρῆα πλοσιγῆτα δοκδύσις,
 Δεινὸν ὄρωρ ὄσοισι, λείωμ ὡς, σῶμα τι λύρσας,
 Ος τε μάλ' ἔνδ' ὑκέως ῥινόμ κρατόρῆϊς ἀνύχεσε
 Σχίστας, ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπήνερα.
 Εμμενέως δ' ἀρᾶ τὸ γε κελαινὸν πύμπλατ' ἦτρ.
 Γλαυκίωμ δ' ὄσοις δεινὸν, πλόρυάς τε ἔῶμος
 Οὐρεῖ μασιχόωμ, πρὸσι γλάφει, δδ' ἐπις αὐτὸν
 Ἐτλη δὲ αὐτὰ ἰδῶν χεδ' ὄμ ἔλθειν, δδ' ἐμάχεσθαι.
 Τοῖος ἀρ' ἀμφιτρωνιάδης, ἀκώρητθ' αὐτῶ,
 Αντίος ἔση ἀρῆθ', ἔνι φρεσὶ θράσος ἀέξωμ,
 Εασυμνίως. ὃ δ' εἰ οἱ χεδ' ὄμ ἠλυθην, ἀχνύμηνθ' κῆρ.
 Αμφότοροι δ' ἰάχοντ' ὄν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρσσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀκ' μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὄρσσαι,
 Μακρὰ δ' ὑπ' θρώσουσα κυλίνδεται, ἢ δ' εἰ τε ἠχῆ
 Ερχεται ἐμμεμαῖα, πάγος δ' εἰ οἱ ἀντεβόλκσγν
 Υψηλός, τῶθ' δ' ἠ σιωγνέκεται, ἔνδ' ἀ μιν ἴχει.
 Τόσση ὃ μὲν ἰαχῆ Βεισάρματθ' ἔλιθ' ἀρῆς,
 Κεκληγὼς ἐπόρσσγν. ὃ δ' εἰ ἐμμαπέως ἰπέδεκτο.
 Αὐτὰρ ἀθλωαῖη κέρη δ' ἰὸς ἀγιόχοιο,
 Αντίη ἠλυθην ἀρῆος, ὄρεμνὴ ἀγιδ' ἔχουσα.

Homicida fraxinus. magnum enim robur incidit uiri.
 Cecidit autem, ueluti quando aliqua quercus corruit, uel
 quando saxum
 Altum, percussum Iouis ardenti fulmine,
 Sic cecidit, eiq; circum sonuerunt arma uariegata ferro.
 Illum quidem postea dimisit Iouis magnanimus filius.
 Ipse aut̄ hominū corruptorē Martē progredientē obseruās.
 Terribiliter intuēs oculis, leo tanquam, corpus consecutus.
 Qui & ualde accurate pellem tenacibus unguibus
 Scindens, quā celerrime dulcem animam abstulit.
 Constante utiq; nigrum ipsius impletur cor.
 Ignitis aut̄ intuens oculis terribiliter, & latus & humeros
 Cum cauda uerberans, pedibus fodit: neq; aliquis ipsum
 Toleraret contrā aspiciens prope ire, neq; pugnare.
 Talis utiq; Amphitryoniadis, insatiabilis clamore,
 Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens
 Celeriter. ille autem ipsi propè uenit, dolens corde.
 Ambo autem uociferantes, ad inuicem irruerunt.
 Quemadmodum autem, quando ab magno saxum cacumine
 corruens,
 Longe autem desiliens uoluitur, & fragor
 Venit subito ingens, rupes autem sibi obuiavit
 Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet:
 Tanto quidem ille sonitu grauans currum perniciosus Mars
 Vociferans irruit. ille autem ineffabiliter excepit.
 Sed Minerua filia Iouis capriferi,
 Obuia uenit Marti, tenebrosū scutum habens.

Grauius autē ac toruē aspiciens, uerbis uolucris allocuta
 O Mars, retine impetum fortē, & manus intangibiles. (est.

Non enim tibi fas est incluta arma spoliare,

Herculem interficientem, Iouis audacicordem natum.

Sed eia, cessa à pugna, neq; obuius sta mihi.

Sic dicebat. sed non persuasit Martis magnanimum animū.

Sed ualde clamans, flammæ simi iā arma uibrans,

Celer irruit fortitudini Herculanæ,

Interficere conatus, & iaculatus est ferream lanceam,

Celerem, filio suo iratus pro mortuo,

In scutum magnum. sed oculos glaucos habens Pallas

Hostilis impetum auertit, deflectens à biga.

Acerbus autem Martem dolor cepit. extrahens autem en-
 sem acutum

Irruit contra Hercule, animo fortissimū. at illū aduenientem

Amphitryoniades, graui insatiabilis clamore

Femur denudatum scuto ab ingeniose facto

Vulnerauit fortiter, & magnum scutum perfregit

Lancea diuisum, & in terram deiecit mediam.

Illi autem Phobus & Demos bonas rotas habentem currū
 & equos

Impulerunt statim prope, & ab terra latas uias habente

In currum posuerunt sabrefactum, statimq; postea

Equos flagellauerunt, & peruenerunt in longū Olympum.

Filius autem Alcmenæ, & inclutus Iolaus,

Cygnum spoliantes ab humeris arma pulchra,

Recesserūt. statim aut postea urbē ad Trachinā peruenerūt

Equis

Δφνὰ δ' ἔποδ' ἰδ' ὄσ' ἔπεα πηδ' ὄσ' ἴα πρὸ σῆυδα.
 Ἀρδύ, ἐπίχε μὲν ἄ κ' κρατόρομ, καὶ χεῖρας ἀάπης.
 Οὐ γὰρ ρι θεμῖς ὄσ' ἴα ἀλυτὰ τδύχεα δ' ὕσαι,
 Ηρακλῆα κτείναντα, διὸς θρασυκέρδιου ἵου.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχη, μὴ δ' ἀντίος ἴσασ' ἐμεῖο.
 Ὡς ἔφατ' ἄλλ' ὄσ' ἴα ἀρεῖα μεγαλήτορα θυμού.
 Ἀλλὰ μὲν ἴαχων, φλογὶ ἴαελα τδύχεα πάλλωμ,
 Καρπάλιμ ἔποδ' ἴα Βίη ἠρακλῆει.
 Κακτάμνω μεμαῶς, ἄρ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχ' ἄ
 Σπόρχνον παιδ' ὄς ἔδ' ἴα τῶν πῶν τῶν πῶν.
 Εὐ σάκει μέγ' ἴα ἀρ' δὲ γλαυκῶπις ἀβλῶν
 Εὐχῆος ὄσ' ἴα ἔτραπ' ὄσ' ἴα ἀρ' δὲ ἴα.
 Δειμύ δ' ἄρ' ἴα ἄρ' ἴα εἴλην. ὄσ' ἴα ἀρ' δὲ ἴα
 Εὐσὺτ' ἴα ἠρακλῆι κρατόροφρονι. τὸν δ' ἴα ἴα
 Ἀμῶν τρυωνιάδης δ' εἰνῆς ἀνδρῆος ἀρ' ἴα,
 Μηρόμ γυμνωθῆντα σάκεος ἴα δ' ἀρ' δὲ ἴα,
 Οὐτὰς ἴα ἴα ἴα. ἴα δὲ μέγα σάκεος ἀρ' ἴα,
 Δόρατι νωμῆσαν. ἴα δὲ χθονὶ ἴα ἴα ἴα.
 Τῶ δὲ φόβ' ἴα καὶ δ' εἴμ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα
 ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα, καὶ ἀρ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα
 Εὐ δ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα
 ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα, ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα
 ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα, καὶ ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα
 Κύννομ συλήσαντ' ἴα ἀπ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα
 Νίοντ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα.

Ἰπκίς ὠκυπόδεσι. ἀτὰρ γλαυκῶπις ἄθλιον
 Εξίκετ' ἔλυμπον τε μέγαν, καὶ δῶματα πατρῶς,
 Κύννορ δ' αὖτε κύνεθ' ἀπείρω, καὶ λαὸς ἀπείρω,
 Οἱ δ' ἔγγυς ναίων πόλιος κλειτῶ βασιλῆϊ,
 ἄθλιον, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτῶ τ' ἰαωλίδην,
 Ἄρνῶν τ' ἠδ' ἐλικῶν, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντο δὲ κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τῷ δὲ τάφῳ καὶ σῆμ' αἰδῆς ποίησεν ἄναυρος,
 Ομβρῶ χειμερῶ πλήθων. τῶς γὰρ μὲν ἀπόλλων,
 Λητοῖδ' ἦς ἕως ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 Ὀσπίς ἄγοι πυνθοῖδε, βίη σύλασκε δοκδύμῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Α Σ Π Ι Δ Ο Σ.

Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' καταλόγῳ φέρεται
 μέχρι εἰχῶν ὦ καὶ σ'. ὑπὸ πῆδονε δὲ Ἀριστοφάνης, εἶχ
 ὁ κωμικὸς, ἀλλὰ ὡς ἑτέρου γραμματικῆς, ὡς εἶχ ὅταν
 αὐτῷ Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τῷ Ὀμηρικῷ ἀσπί
 δα μιμήσατο πτωχευμῆν. Μεγακλῆς δὲ ὁ ἀθηναῖος
 γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα. ἄλλως δὲ ὑδιτιμᾶ τῷ
 ἠσιόδῳ. ἄλογον γὰρ φησι, ποιεῖν ἠφαισον οἷς τῆς
 μητρὸς ἐχθροῖς ὅπλα πρὸς ἔχοντα. ἀρλωνίος δὲ ὁ ῥόδιος
 ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτὸ εἶναι, ἐκ τε τοῦ χαρακτῆρος,
 ἐκ τε τοῦ Ἰόλαου ἐν τῷ καταλόγῳ εὐείσκειν ἠνιο
 χουῦντα τῷ ἠρακλεῖ. ὡσαύτως δὲ Ἐσθησίχορος φη
 σιν, ἠσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Equis uelocibus. sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiuit ad Olympum magnum, & domos patris.
 Cygnum autem rursus Ceyx sepeliuit, & populus infinitus,
 Qui propè habitabant urbes inclyti regis,
 Anthen, Myrmidonumq; urbem, & inclytam Iolcum,
 Arnenq;, atq; Elicen. multus autem cõgregatus est populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.

Illius autem sepulchrum & monumentum inuisibile fecit
 Anaurus torrens,

Imbre hyemali crescens. sic enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicumq; duceret ad Pitho, ui spoliabat, insidians.

FINIS ASPIDIS HE-
 SIODI.

Huius Aspidis principiũ in 4. Catalogo dicitur usq; ad uer-
 sum quinquagesimum et ducentissimũ. Suspiciatur aut Ari-
 stophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus,
 non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homeri-
 cum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Athe-
 niensis, legitimum quidẽ esse istud poëma agnoscit: sed ali-
 ter reprehendit Hesiodum. absurde enim dicit facere, Vul-
 canum matris hostibus arma præbentem. Apollonius au-
 tem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, et ex stilo, et quod Iolaus
 in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Pariter
 uero & Stesichorus dicit, Hesiodi esse

hoc poëma.

FINIS.

Hesiodi

110 *lans, quing terra. Unqula ye disefo*
est fontem, produxit aqua ipse pequis
HESIODIDEORVM
GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipimus canere,
re,
Que Heliconem tenent, montē ma-
gnumq; diuinumq;:
Et circa fontem nigrum, pedibus te-
neris
Saltant, aramq; præpotentis Iouis.

Atq; abluta tenero corpore Termeſi,
Aut equi in fonte, aut in Holmio ſacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiter tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, uelata aëre multo
Noctu incedebant, perpulchram uocem emittentes:
Qua celebrent Iouemq; ægida tenentem, & uenerandam In-
nonem,

Argiuam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamq; Aegiochi Iouis, cæruleos oculos habentē Mineruā:
Auguremq; Apollinem, & Dianam ſagittis gaudentem.
Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorem:
Et Themis uenerandā, & obtortas palpebras habentē Ve-
Hebenq; aurea corona decorā, formoſamq; Dionē, (nerem,
Auroramq; Solemq; magnum, ſplendidamq; Lunam, mater
Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uerſipellem. *Veneris*

de dicitur Venæfrons et Virginis Ter-

neptunus fuit filius saturni ex opce varro
de it. Iouelle maris. v. ipſius mare

one dicitur qui ad motes par naſus ad vō.
agnomy
natq; est
medusa
fuit filia
phorcis
rebeſino
ſiſtia ſine
atre nō
pollogra
de ſij dūm
in aſt Inno
in ſmo
is ſone
meduſet.
atras nō
grum ſit
EVV XIO
u. ov noctin
OTUXO pro
prio or dīne
m red
ōōa nō
fama vōx
iana filia
ouis et lab
ne ſoror
apollinis
ent pſebi
tis

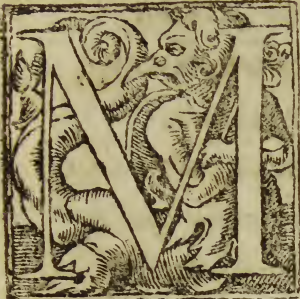
ἀρπύριον ἵπρον ἀρπύριον ἡμιπύριον ἑξήκοντα ἰσίδαινα
Ving mours

III
parnas gest
mons asije
ασία παρ
μοντανα

Η ΣΙΟ ΔΟΥ Θ Ε Ο

aballing fons
h, nute halicoune
θεο
της

Γ Ο Ν Ι Α

ΟΥ Σ Α Ω Ν ἑλικωνιάδων ἀβελσθίης
χάμεδ' ἀείδεις,
Αἰδ' ἑλικῶν ἔχουσιρ ὄρθ μὲ
γατε, ζάθεύτε.
Καί τε πόδι κελύηρ ἰοειδία,
πῶσ' ἀπαλοῖσιρ

ορχύνται, καὶ βωμῶν ἐλαδγνέος κρονίων.

Καί τε λοεσάμναι τῶρνα χροά τερμησοῖο, *hic est flumij ad sa*

ἠἰππε κελύης, ἠὲ ὄλμειδ ζαθεῖοιο, *atque et hionij rons elionij r*

Ἀκροτάτῳ ἑλικῶνι χορὸς ἔνεποίησαν τῶ,

*ὄλμειδ est qui
daz flumij r
ren dens ex
elione beoie*

Καλοῦς, ἡμερόντας. ἐπερξῶσαν τὸ δὲ ποασίρ.

Ἐνθην ἀκρονύμναι κηκαλυμμένα ἠέρι πολλῶ,

Ἐννύχαι σείχου, πόδι καλλία ὄσαν ἰεῖσαι, ἔκμειτο *ἐπιόρω*

Ἐμνύσαι δια τ' ἀγίοχου καὶ πότνιαρ ἠελω *πρω*

Ἀργείλῳ, χρυσοῖοσι πεδίλοισ ἐμβεβαῖαν, *πρω*

Κορῶ τ' ἀγίοχοιο διὸς γλαυκῶπιρ ἀθῆνῳ,

Φοῖβου τ' ἀπόλλωνα, καὶ ἀρτεμιρ ἰοχέαιραν,

Ἡδὲ ποσειδάονα γαίνοχου, ἔννοσιγαιερ, ἀ' ἔννοσ μο *πρω*

Καὶ θεμιρ ἀδούηρ, ἑλικὸβλεφαρορ τ' ἀφροδίτῳ *νεο*

Ἡελω τε χρυσοεφανορ, καλλῶ τε διώνῳ,

Ἡὼτ', ἠελίουρ τε μέγαν, λαμπρᾶν τε σελήνῳ,

Ἡὼτ' ἰάπετόμ τε, ἰδὲ κρόνον ἀγκυλομήτην,

in ca fuit jupiter intritz a supra

in ca fuit jupiter intritz a supra

Ἄρτεμις. ἰδοσ θιαν *χα*

Ἄιδοῖοσ. α. ον *θιαν*

ἑλικὸβλεφαρον *θιαν*

νεο

Γαῖαν τ' ὠκυανόρ τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν,
 Ἀλλω τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆϑ, αἰγν' ἔοντων.
 Αἰνύ ποδ' ἠσιόδου καλλιῶ ἐδιδ' ἄξαν ἀοιδῶ,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' ἐλικῶνϑ ὑπὸ ζαδέοιο.

Τόρ τε δ' ἐ με πρόπιστα θεὰ πρὸς μῦθον ἔειπον,
 Μῆσαι ὀλυμπιάδες κῆραι διὸς αἰγιόχοιο.

Γοιμλίνου ἄγραυλοι, κῆκ' ἐλέγχεια, γαστέρου οἶον,
 Ἰδμεν ψύδεα πολλά λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐδέλωμεν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλου διὸς, ἀρτίπειαι.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδωκ, δ' ἀφνης ἐειπὼς ὄζον,
 Δρέψασθαι θεικτόν. ἔνεπνδυσαν δ' ἐ μοι αὐδῶ,
 Θείω, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἑσόμενα, πρό τ' ἔοντα.

Καί με κέλευθ' ὑμνεῖν μακάρων γῆϑος αἰγν' ἔοντων.
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρώτῳ τε καὶ ὕστερον αἰγν' ἀοιδῆν.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα ποδὶ δρυῶ ἢ ποδὶ πέτρῳ;
 Τλήη μωσάων ἀρχώμεθα, τὰ δὲ πατρί προαι

γμνδύσαι, τέρπουσι μέγαν νόον ἔντος ὀλύμπου,
 Εἰροῦσαι τὰ τ' ἔοντα, τὰ τ' ἑσόμενα, πρό τ' ἔοντα,
 Φωνῆ ὀμκροῦσαι, τῆν δ' ἀκῆματϑ ῥέει αὐδῆ

Ἐκ σμάτων ἠδ' εἶα. γελᾶ δ' ἐ τε δώματα πατρὸς
 Ζηῶς εἰργδύποιο, θεᾶν ὅπῃ λειοέοσῃ ὀπί προ^{αοι} δῆ

Σκιδναμλῆ. ἠχεῖ δὲ κῆρη νιφόγοντϑ ὀλύμπου,
 Δώματ' ἀθανάτων. αἰ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἰεῖσαι,
 Θεῶν γῆϑ αὐδῆιον πρώτῳ κλείοισιν ἀοιδῆ.

καὶ μή γὰρ δὴ
 δεῖπῶ
 δεῖπῶ

οὐ μὲν εἰ
 δυνάσαι

θεῶν προ
 θεῶν ἔοσι
 τσ/

σχιδνασαι
 φραγῶτ/

ἠχεῶ τερσονοφ.

κῆρα πρῶτ
 κῆρη ἰοήκη
 τῶν τ/

ΕΞ

Terramq; Oceanumq; uastum, & Noctem atram.
 Aliorumq; immortalium sacrum genus semper existentium.
 Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
 Agnos pascentem, Helicone sub sacro.
 Hôc autem me primum deæ sermone compellarunt,
 Musæ Olympiades, filiæ Iouis Aegiochi:
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, uentres ueluti,
 Scimus mendacia multa dicere ueris similia,
 Scimus etiam si uoluerimus uera loqui.
 Sic dixerunt filiæ Iouis magni, integra sanaq; loquentes.
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri per uiridis ramum,
 Decerpendum mortali. inspirarunt insuper mihi uocem
 Diuinam, ita ut audirem tam futura, quam præterita:
 Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiterno-
 rum,
 Se uero primo ac ultimo semper decantare.
 Sed quò mihi hæc circa quercum, aut apud petram?
 Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri
 Canendo hymnos, oblectant magnum animum in Olympo,
 Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
 Voce concinentes. illarum uero indefessa fluit uox,
 Ab ore suauis. rident autem domus patris
 Iouis ualde tonantis, dearum uoce florida
 Dispersa: resonant uero uertices niuosi Olympi,
 Palatia cœlitum. hæc uero immortalem uocem emittentes,
 Deorum genus uenerandum in primis celebrant canilena,
h Ab

Ab exordio, quos Tellus & Cœlum latum genuerunt,
 Quiq; ex his prognati sunt dij, datores honorum.
 Secundo rursus Iouem, deorum patrem, atq; etiam uirorū,
 Incipientesq; laudant dea, & finiunt carmen,
 Quanto est præstantissimus deorum, & imperio maximus.
 Porrò & hominum genus, fortiumq; gigantum

Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Muse Olympiades, filia Iouis ægida habentis:

pieria est mons ma red nje in qvna te fuer m muse
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Eleutheris imperans:
 Obluionemq; malorum, & solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes miscbatur prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.

Sed cum iam annus exactus, circumuoluta uero essent tem-
 pora

pθiva deficio
 Mensium decrequentium, diesq; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,

Paululum à summa uertice niuosi cœli:
 Vbi ipsis splendidiq; chori, & aedes pulchræ.

in mote pθiane desiderim etorah habitat domos
 Iuxta uero eas Gratia & Desiderium domos habitant.

In conuiujs celebribus uero gratam per os uocē emittentes,
 Canunt omniumq; leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.

Iste tum ibant ad Olympum, lætæ uoce bona,
 Immortali cantilena. undiq; uero resonabat terra atra

Canentibus

Εξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ἄρανος ὄρουρος ἐπικτην,
οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγγόντο θεοί, ὁδοπῆρδ' ἑάων.

οὐρανὸς δὲ καὶ
γενεῶν

Δούτορον αὐτε Ζεῦα, θεῶν πατόρα, ἠδὲ ἄνδρῶν,
ἀρχόμεναι δ' ὑμνοῦσι θεαί, λήγουσι τ' αἰοῖδ' ἡς,
οασορ φέρτατος ὄδοι θεῶν, κρᾶτῆί τε μέγισθ'.

δοτῆρ
δοτῆρ ἠρο
θερ θαδο

Αὔθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρᾶτόρῶν τε γιγάντων
ἡμνοῦσαι, τόρπουσι διὸς νόου ἔντος ὀλύμπου,
μῶσαί ὀλυμπιάδ' ὄδοι, κῆραι διὸς ἀγιοχόιο.

μερ ἀηρο
αὐ. μη

Τὰς, ἔν πειρῆ κρονίδ' ἠ τέκε πατρί μιγείσσε
παινομοσῶν, γουνοῖσιρ ἐλδοθῆρ μεδ' ἔσσαι,
ἀσμοσῶν τε κειῶν, ἀμπαυμά τε μόρ κηῶν.
Ἐννεα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγρο μπιέτα Ζεὺς,
ἦσοθιμ ἀπ' ἀθανάτων ἱερόν λέχος εἰσαναβαίνων.

περῖα ὄρου
μα χερδονια
εν ἄε γεννη
θησαν αἰ
ρωνσαι.

Ἀλλ' ὅτε δ' ἦρ ἔνιαιωτος ἔλω, ποδο δ' ἔτραπορ ὄρα
μῖωῶν φθινόντων, ποδο δ' ἠματα πόλλ' ἐτελέθην,
ἠδ' ἔτεκ ἔννεα κούρας ὁμόφρονας, ἦσιρ αἰοῖδ' ἠ
μέλλεται, ἔν σῆθεσιρ ἀκιδ' εἰα θυμόρ ἐχούσαις,
τυτθῶν ἀπ' ἀκροτάτης κρηφῆς νιφόντος ὀλύμπου,

μεδέσ
ἠγερ

Ἐνθά σθιρ λιπῶοί τε χοροί, καὶ δ' ὠματα καλὰ.
Γὰρ δ' αὐτῆς χᾶρις, καὶ ἡμερος, οἰκῆ' ἔχουσι.
Ἐμ θαλίης ὄρατῶ δὲ σθᾶ σῶμα ἔσσαν εἰσαι,
Μελποντοῖ πάντων τε νόμος, καὶ ἠθεα κειδ' νῶ
ἀθανάτων κλείσιρ, ἐπῆρατῶ ὄσσαν εἰσαι.
Αἰ τὸτ' ἴσαν πῶς ὀλυμπ' ἀγαλλόμεναι ὀπι καλῶν,
ἀμβροσίη μολπιῆ. ποδο δ' ἰαχε γαῖα μέλαινας,

ἔλευθη
μῶνς βε
tie

ἀμπαυ
πρὸ ἀναπῆ
μα. ἠπρ
μα δὲ κῶδε
anfer trid.
remanente
π. v. ante π.
π. v. ante π.
mutatam se
m. me

oportet enim scribere habere me fem et me mo
riam ut pro dicit sermone oportet scribere
etiam uti in lectione ut a teptione
ἀμπαυμά τε μόρ κηῶν / ἀσμοσῶν

τορα ὄρωρα ἰν δ
ἰορῶ ρει ρησ
ἡμῶν

γυμνύσαις. ἐραρὸς δὲ ποδῶν ἕπο δ' ὄπος ὄρωρα, ^{ἡμῶν} ^{ἰορῶ}

ΝΙΟΣΤΟ ΜΟΥ
20

Αὐτὸς ἔχωμ βροντῶν, ἢ δ' ἀδαλόγητα κεραινόν, ^{ἰορῶ} ^{ἡμῶν}

αἰθαλω
ανθιο /

Καρτεῖ νικήσας πατέρα κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
Αθανάτοισ διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πμάς.

ἡδὲ εἰ
ροετι μῆ
εφ /

Ταῦτ' ἀρ' αἰ μῶσαι ἀφδον, ὀλύμπια δ' ὄματ' ἔχουσαι,
Εὐνεία θυγατὸρ δὲ μεγάλησ διὸσ ἐκγεγαῖται.

διὰ τατῶ
ουκί τω
ανθινο /

Κλειώτ', ὀυτὸρ πη τε, θάλειά τε, μελπομένη τε,
Διὰ τατῶ τὸρ ψιχόρη τ', ὄρα τῶ τε, πολύμνιά τ', ὄρα νία τε,

επιφρα
δε ρηε
δὲ ἰν τε
ἡρο /

Καλλιόπη θ', ἢ δὲ προφερεσάτη ὄσιμ ἀπασάων.
Ἡ γὰρ καὶ βασιλοῦσιμ ἄμ' αἰδούιοισιμ ὀπηδῆι,

ουκί τω
ανθινο /

Ἔου πηνα πμήσουσι διὸσ κῆραι μεγάλιοι,
Τεινόμνον τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων.

δὲ ἰν τε
ἡρο /

Τῶ μὲν ὑδὶ γλώσσῃ γλυκερῶ χείροισι αἰοῖ δ' ἰώ,
Τὸ δ' ἐπ' ἐκ σώματ' ὄρεϊ μείλιχα. οἱ δ' ἐνυ λαοῖ

Πάντοσ ὄν αὐτόν ὄρωσι, δ' ἰακείνοντα θεμισας
Ἰθῆσοι δίκησιμ. ὃ δ' ἀσφαλίως ἀγορδύων,

Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκ' ὄωσα μλῶσ κατέπαιουσε.
Τ' ὄνεκα γὰρ βασιλῆσ ἐχέφρονες, ὄνεκα λαοῖσι

Βλαπτομλῶιοισ ἀγορῆσ μετὰ τροπα ὄργα τελοῦσι,
Ρῆιδίως μαλακοῖσι πῆρα φάμλοι ἐπέεσιμ.

Ερχόμελνὸρ δ' ἀνὰ ἄεσυ θεόν ὄωσ, ἰλάσκοντα
Αἰδοῖ μείλιχῆ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομλῶιοισιμ,

Οἷα τε μωσάων ἱερῆ ὄβιοισ ἀνθρώποισιμ.
Ἐκ γὰρ μωσάων, καὶ ἐκ κηβόλσ ἀπόλλων σ,

Ανδρῶσ

Canentibus hymnos, iucundus uero à pedibus strepitus excitabatur

Proficiscentium ad patrem suum, qui cœlo imperitat,
Ipse habens tonitru, atq; candens fulmen,

Strenue uicto patre Saturno: bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.

Hæc sanè Musæ canebant, cœlestes domos tenentes,
Nouem filia, magno è Ioue proinata:

Clioq; Euterpeq; Thaliaq; Melpomeneq;

Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Vraniaq;

Calliopeq;: hæc autem excellentissima est omnium.

Hæc enim & reges uenerandos comitatur,

Quemcunq; honoraturæ sunt Iouis filia magni,

In lucem editum, & aspexerint à Ioue nutritorum regum.

Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,

Huius uerba ex ore fluunt blanda, cæterum populi

Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius fasq;

Rectis iudicijs. hic autem tutò cauteq; loquens,

Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.

In hoc enim reges prudentes, quod populis

Damnum inferentibus in foro uicissitudinem rerum faciunt,

Facile mollibus appellantes uerbis.

Incedentem uero per coetum populi deum ueluti, placant

Reuerentia blanda. eminent uero inter ipsos congregatos

Tale Musarum ingens munus hominibus.

À Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

b 3

Viri

ΠΙΟ ΠΕΡΕΓΓΕΡΟ
 μέλι οὐ πρεσβύτη
 τὸ 2 ΠΙΟ ΠΕΡ
 ΠΕΡΕΓΓΕΡΟ
 πρεσβύτη
 μ 9.

Viri cantores sunt super terram, & citharœdi:

Et Ioue uero reges. ille uero beatus, quemcunq; Musa
Amant, suavis ei ab ore fluit uox.

Quod si enim quis luctū habēs, recēti dolore saucio anima
Tristetur, animo dolens, ceterum poēta

Musarum famulus res claras prisorum hominum

Laudibus uexerit, beatosq; deos qui Olympum incolunt,
Statim hic rerū animū eius molestantiū obliuiscitur, nec do-
Meminit, quin cito deflexerunt eum aliò dona dearū. (lorū

Saluete liberi Iouis, date uero amabilem cantilenam:

Celebrate quoq; immortalīū diuinū genus, semper existen-
Qui Tellure prognati sunt, & Coelo stellato, (tium:

Noctēq; caliginosa, quos item salsus nutriuit Pontus.

Dicite insuper, ut primum dij, & terra, fuerint, *θύα σακρίφιο*
Et flumina, & pontus immensus, aestu feruens, *ετφερνεο*

Astrāq; fulgentia, & coelum latum superne:

Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.

Vtq; opes diuiserint, & quomodo honores distinxerint.

Atq; etiam quomodo primum multis implicatum spheris te-
nuerint coelum.

Hæc mihi dicite Musa, cœlestes domos inhabitantes,
Ab initio. & dicite, quòdnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium fundamentū solidū sem
Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi, (per
Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ spaciøsæ:

Atq;

ἀσφαλὺς ἐστὶ δὲ τὸ ἀσφαλές

firma:

Ἐν θυόρειοσ. α. ον

lato pectore

Ἡ δ' ὄρος, ὃς κάλλις θ' ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,

δάμνη
αιδομω

δάμναται ἐν σήθεσι νόου καὶ ἐπίφρονα βυλῶ.

claritas

Ἐκ χάεος δ' ὄρεός τε, μέλαινά τε νύξ' ὄζεγγύοντο.

τίκτω

Νυκτὸς δ' αὐτ' ἀέθρη τε καὶ ἡμέρη ὄζεγγύοντο,

οὓς τέλει κισσαμὲν ὄρεβει Φιλόπητι μεγίστα. κίω ακε

Γαῖα δ' ἐπι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσσην ἑαυτῇ δοῦν' ἄπο

γείνομαι

οὐρανὸν ἀερόενθ' ἵνα μὴ πᾶσι πάντα καλύπῃσι,

μ. γενέσθαι

ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.

έγειναι

Γεῖνατο δ' ὄρεα μακρὰ, θεῶν χαρίζοντας ἑταῖρους

μακάρ

Νυμφάων, αἰνέουσι δ' ὄρεα βροσέοντα.

βροσέον

ροσ.

Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέου πέλαιος τέκνη, οἶδ' ματι θύου ἐντοσ

ένναω

Γόντον, ἀτόρ Φιλόπητος ἐπιμέρο. αὐτὰρ ἔπειτα

flexi

μυσοδορ

οὐρανῶ ὀδνηθεῖσα, τέκ' ὠκεανὸν βαθυδίνῳ, βαθυδί

υσοδ

κοίτησιν

Κοῖου τε, κρείου θ', ἰαπετόν τε, νησοῦ

νησοῦ

κοίτησιν

Θείαν τε, ρείαν τε, δέμιρ τε, μνημοσύνῳ τε,

per se me

κοίτησιν

Φοιβῶν τε χρυσοεφανοῦ, πηθῶν τ' ὄρατεινῶν.

tiar ficti

κοίτησιν

Τὸς δὲ μεθ' ὀπλότατος γῆρ κρόνος ἀγκυλομήτης,

venit

κοίτησιν

Δεινότατος παίδων. θαλερόν δ' ἠχθηρε τοκῆα.

131

κοίτησιν

Γεῖνατο δ' αὐτὸν κύκλωπας, ἰαπετόν τε ἔχοντας,

κοίτησιν

βρόντων τε, σερόπλων τε, ἄργων ὀβριμόθυμον.

venit

κοίτησιν

οἱ δ' ἠλπί βρόντων τ' ἔδουσαν, τδύξαντε κεραυνόν.

tionē

κοίτησιν

οἱ δ' ἠλπί τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἑταλίχκοι ἦσαν, ἀποτοῦ

κοίτησιν

κείνου δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.

κοίτησιν

κρείον Κύνκλωπιδ' ὄνομα ἦσαν ἐπώνυμ), ὄνεκ' ἀρὰ σφίεω

Κυκλω

κοίτησιν

βασιλικόν

κοίτησιν

υπερίονα. κίνησιν ὑπερτηγῆσ του παντός

κοίτησιν

ἰαπετόσ πατήρ habet φησὶσ ομηρῆ ~ κρησσησ

κοίτησιν

ἰαπετόσ ὑπερίονα τῆσ ἑταίμ παρὰ τῆσ ἑταίμ

Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas & omnium deorum, & omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
 Ex Chao uero Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Nocte porrò tam Aether quàm Dies prognati sunt:
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uero primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegeret,
 Utq; esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes concauos.
 Atq; etiam infrugiferum Pelagus peperit, unda concitatum
 Pontum, absq; amore desiderabili. cæterum deinde
 Cælo cõcumbens, peperit Oceanum profundos uortices ha-
 bentem,
 Cœumq; Creumq; Hyperionemq; Iapetumq;
 Theamq; Rheamq; Theminq; Mnemosynenq;
 Phœbenq; aurea corona insignem, Tethynq; amabilem.
 Hos uero post natu minimus natus est Saturnus uaser,
 Acerrimus inter liberos. floridū aut odio prosequatur pater.
 Porrò genuit & Cyclopes, magnū cor habentes: Crentem.
 Brontemq; Astropenq; & Argen forti animo præditum:
 Qui Iouē & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Hi sanè per alia dijs similes erant,
 Vnus uero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes uero cognomento erant, eo quod ipsorum

Circularis oculus inerat fronti.

Roburq; & uires, & molimina erant in operibus.

Alij deinde è Tellure & Coelo prognati sunt

Tres filij magni & praeualidi, non nominandi,

Cottus, Briareusq;, Gygesq;, superba proles. *et Haeraces*

Quorum centum quidem manus ab humeris prominebant,

Inaccessa, capita uero unicuiq; quinquaginta

Ex humeris procreuerant, super robustos artus.

Robur autem immensum, ualidum, magna in forma.

Quotquot enim Tellure & Coelo procreati sunt,

Vehementissimi filiorum, suo uero insensi erant parenti *τοκευς*

Ab initio, & hos quidem ut quisq; primum nascebatur,

Omnes occultauit, & ad lucem non submisit,

Terræ in latebris. malo autem oblectabatur opere

Coelum. ipsa uero intus ingemiscebat Terra uasta,

Arctata: dolosam uero malamq; excogitauit artem.

Statim uero cum edidisset foetum, ex cano adamante

Fabricauit magnam falcem, edixit uero charis liberis.

Dixit autem, sumpta fiducia, caro moerens corde:

Filij mei, & patris nefarij, si uolueritis

Parere, patris malam ulciscemur contumeliam

Nostri. prior enim indecentia machinatus est opera.

Sic dixit. illos uero omnes inuasit metus, neque quisquam il-

lorum (futus

Locutus est. cōfirmato animo tandem magnus Saturnus uer

B' contra uerbis compellauit matrem castam.

*infertur
my naspdy
eraces*

*urudentis
finij*

*ax thogon
tras ar*

*stovaxi
zouen
suspi
ref*

*Ομα-
θαγρεά ω φίου*

αυ κυλον ου

αν νυν /

υντιο 105

*'ελευ ab ελω
sine in re mebi
pretij*

10x000
robur

circa flexi

THEOGONIA.

Κυκλοτόρης ὀφθαλμὸς ἔειμ ἔνεκ' ἰσμετώπω.

ahias. o. si

Ἰχὺς τ' ἠδὲ βίη, καὶ ^{ἰσχυρὰ} μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὄρκοις.

εμετω

Ἄλλαι δ' αὖ γαίης τε καὶ ὕδαντος ὄζεγγύοντο,

πονην

Τρεῖς παῖδ' ὄν μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, ἐπ' ὀνομαστοί,

fons

κόπης τε, βελέρεως τε, γύγης δ' ὑπερφανὰ τέκνα.

ὄβριμω

Τῶν, ἑκάστου μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσαντο,

ὄβριμω

Ἀπλαστοί, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω ποντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυγον, ἠδὲ σιβαροῖσι μέλεσσι. Περύκω

κοτεω

Ἰχὺς δ' ἀπλατθ, κρατορὴν, μεγάλω ἠδὲ εἶδει.

μαζα

Ὅσοι γὰρ γαίης τε καὶ ὕδαντος ὄζεγγύοντο,

βριαρεω

Δεινότατοι παῖδ' ὄν, σφετέρω δὲ ἠχθοντο τῶν κτῆ

ἰσχυροσ

Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τὴν μὲν ὅπως τις πρῶτα γήρῳ,

του φη

πάντας ἀκρένυθασκε, καὶ ὄν φάος ἐκ ἀνίσκε,

γύγγω

Γαίης ἐν λιδοθυμῶνι, κακῶ δ' ἐπετόρπησεν ὄρκοι

ου νο

οὐρανός, ἠδὲ ἐν τῷ σοναχίτῳ γαῖα ^{μετ' ἠ} πέλῳρη,

φεν αν

Στεινομλίν. Ὀβλίην δὲ κακῶ ἐπεφράσσατο τέχνην.

ὑπερ

Αἶψα δὲ ποίησασα γήθ' πολὺν ἀδ' ἀμαντθ,

φανεν

Τόυξε μέγα δρεπανον, καὶ ἐπέφρασε πασι θίλοι

μαι φη

Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, θίλου τεπιμλίν ἦτορ. (σπ.

bio

παῖδες ἐμοί, καὶ πατρός ἀταδάλου, ἀεὶ ἐθέλητε

π m de

πίθεσθαι, πατρός γε κακῶ πισάμεθα λάβλι

ὑπερ

γμετόρ. πρό τῳ γὰρ αἰκία μήσατο ὄρκοι. ^{αἰδω}

φανεν

Ὡς φάτο, σὺ δ' ἀρ' ἀ πάντας ἔλθν δ' εὖος, ὅδ' ἐπὶ αὐτ

πιο

φθεγγαστο. θαρσύνουσα δὲ μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης,

vicisuz

Αὐτῶν μύθοισι πρῶσινδ' ἀμυτόρα κελυθῶ.

τιεω φα

φθεγγασται η γμω

Μῆτε, ^{αικα ποστικα προ ε σι}

Ὀβλίον αὐτῶν

θαρσυνω α

δρεπανοσ fats

αι. ον.

αιδω

ἰσχυροσ

αλεγειζω
αλεγειζω
αλεγειζω

124. ΠΡΟΤΟΡ ΗΣΙΟΔΟΥ

Μήτηρ, ἐγὼ κεν ἴδω γ' ὑποχόμενῳ τελοσάμι
Εργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσανύμου δὲ ἀλεγίζω
Ἡμετέρη. πρότορ ἄεικέα μῆσαρ δ' ἔργα.

Ὡς φάτο, γήθησε δὲ μέγα φρεσὶ γαῖα πελώρη.
Εἶσε δ' ἐμὴ κρύψασα λόχῳ. ἔνεθκε δὲ χεῖρ
Ἄρπυ κερχαρόδοντα, δόλου δ' ὑπέθικαδ πάντα.

Ἠλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας θραυός. ἀμφὶ δὲ γαίη
ἱμείρω φιλόπιτ' ἐπέχθη. ἔρ' ἔταυύθη ἐπιόχθη
Γάνθη, ὅδ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατ' ἔχει

Ἐπιθεμεισθαι, δεξιτέρη δὲ πελώριον ἔλαβεν Ἄρπυ,
Μακρῶν, κερχαρόδοντα. Οἴλου δ' ἀπ' ἡμῆδεα πατρός
Εασυμῶνως ἠμῆσε, πάλιν δ' ὄριψε φέρεσθαι ἄμω

Ἐξοπίσω. τὰ μὲν ὅπ' ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρός.
Ὅσασα γὰρ ῥαδάμιγες ἀπέσυσθην αἵματόεσασα,
Γάσας δ' ἔφατο γαῖα. πῶδε πλομῶν δ' ἔνιαυτῶν, ἔνεω

Γείνατ' ἔριννυς τε κρατόρας, μεγάλας τε γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομῶν, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας.
Νύμφας δ', ἄσμελίαις καλέσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Μῆδεά δ' ὡς τοπρῶτον ἀκτμήξας ἀδ' ἄμω του' ἀποταμ
Κάββαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύσω ἔνι πόντῳ.

Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πηλυὸν χρόν), ἀμφὶ δὲ λόνυός
Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτω χροός ὠρυντο. ἔσθ' δ' ἔνι κούρη
Ἐθρέφθη. πρῶτον δὲ λυθήροισι ζαθεοισιν
Ἐπῆρ. ἔνεθ' ἐπειτα πδρίρρυτον ἴκθη κύπερον.

Ἐκ δ' ἔβη αὐδὴν καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη. ἴπποα ἕρην
Ποοσίμ

in form
nihil
nihil
nihil

αυτου
εω

εντιθεμει

εμειρω
desidero

αδ' εσου
αυτου

543/

γεινατο

καββα
λαθε
γικω

ΥΕΩ ΤΟΠΛΕΟΝΑΣΕΩ

• ν. η. δε γένω δε η. δε ἔριννυσ υοσ

ΤΟΠΛΕΟΝΑΣΕΩ. #. 1.

O mater, ego certe hoc in me recipiens peragam *perfidia;*

Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo,

Nostrum: prior enim indigna meditatus est opera.

deperit. 400.

Sic dixit. gauisa est autem ualde animo Tellus ingens. *in derens*

Collocauit autē ipsum celans in insidijs. indidit uero manū

Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.

Venit autē noctem adducens magnū Cœlū, undiq; uero terræ

Cupiens amorem imminebat, & sanè extentum est

Passim: cum ex insidijs filius præhendit manu

Sinistra, dextra uero immanem cepit falcem

Longam, asperos dentes habentem, chariq; genitalia patris

Festinanter demessuit. rursumq; abiecit, ut ferretur

Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.

Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,

Omnes suscepit Terra. circumuolutis autem annis,

Produxit Erinyes ualidas, magnosq; Gigantes,

Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:

Nymphasq; quas Melias uocant, super immensam terram.

Testiculosq; ut prius resectos, adamantem

Deiecit circa Epirum undis agitatum in pontum.

tertia firm

Sic ferebantur per pelagus longo tempore, circum circa ue-

ro alba

Spuma ab immortalī corpore ferebatur, in quo puella

Innutrita est. primum uero ad Cytheras diuinas

Vehebatur, inde tum circumfluam peruenit ad Cyprum.

Prodiit uero ueneranda formosa dea. circum uero

Pedibus

Pedibus sub mollibus herba crescebat: Aphroditen aut ipsam
 Spuma prognata deam, & decoram pulchris fertis Cytheream,
 Nominant tam dii quam homines: eo quod in spuma
 Nutrita est. sed Cytheream, quod appulit Cytheris.
 Cyprigenam uero, quod nata est undosa in Cypro.
 Atq; amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hac Amor comitatus est, & Desiderium sequebatur pulchrum,
 Natam primum, & deorum ad coetum euntem.
 Hunc uero ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Partem inter homines & immortales deos,

ἔξ ἀπράκτου
ἴνῳ. δε
ρεπτιο

Τεπτιο. 105
οβλετατιο

νελξειο
αδαιει

ἄνξειο
interpo

ἑπ. 105
ἄνξειο
in

δε νελξειο
av. 105

tendo

Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
 Oblectationemq; suauem, & amicitiam, blanditiasq;
 Pater uero Titanes cognomento uocabat,
 Filios arguens, magnum Coelum, quos genuit ipse,
 Dicitabat porro, nocentes ex proteruita magnum patrasse
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox praeterea peperit odiosum Dolorē, & Parcam atram,
 Et Mortem. peperit etiam Somnum, peperit uero agmen
 Somniorum,
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura.
 Rursum postea Bellum, & Aerumnam dolore plenam,
 Hesperidesq; quibus mala ultra inclitum Oceanum
 Aurea pulchra cura sunt, ferentesq; arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clothoq; Lachesisq; & Atropon. quae mortalibus
 Editis impertiunt quod habent boniue maliue,

ἔξ ἀπράκτου
ἴνῳ. δε
μα. 105
ἴνῳ

ἑπ. 105
ἄνξειο
ἑρμῆ

cicero scribit has parcas esse filias
clotho ex thetyde et ioue prognata
una ex tribus parcis que mortalibus
bonum malum dant et bonum et malum

χρηρ ροσ
σορς
χρηρ ροσ
127
ροσ το .σ.

THEOGONIA.

127

επομοι
regit da
t i m y p o s
de s

πολυκλυσ
ου α π u
λυ ε t
κλυζο
tribn

Ποσειδῶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο πλὴν δ' ἀφροδίτῃ,
Ἀφρογχεῖω τε θεῶν, καὶ εὐσέφανοι κυβερειαν,
Κικλίσουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέροισι. ἔνεκ' ἐν ἀφρῶ
Φρέφθη. αὐτὰρ κυβερειαν, ὅτι προσέκυρσε λιυθήροισι.
Κυπεργχίφαι δ' ὄλε γήραιο πολυκλῦσ' ἔνι κύπρω.
Ἡδὲ Φιλομυκίδ' ἔα, ὅτι μείδ' ἔωρ δ' ἐξ ἀφ' αὐτῆ. φαινο
τῆ δ' ὄρος ὠμάρτισε, καὶ ἴμερος ἔσσωτο καλὸς
Γινομένη τὰ πρῶτα, θεῶν τ' ὄν φῦλον ἴσσοι.
ταύτῃ δ' ἄρ' ἀρχῆς πμὴν ἔχει, ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Παρθονίης τ' ὀάρης, μείδ' ἤματα τ' ἄρα πάτας τε,
Τερεψίμ τε γλυκερῶν, Φιλόπιτῆ τε, μελιχίμ τε.
Τὸς πατὴρ πτῶας ἐπίκλησιν καλέσθηεν,
Παῖδας νεκείωμ μέγας ἔρανος, ὅς τέκων αὐτός.
Φάσκε δὲ, πτωάνοντας ἀταδάλην μέγα ῥέξαι
Εργου. τοῖο δ' ἔπειτα τίσιμ μετόπιδ' ἔσεσθαι.
Νύξ δ' ἔτικε συχερόμ τε μόρομ, καὶ λιῆρα μέλαιναν.
Καὶ θάνατον. τέκε δ' ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον ὀνεί.
οὐ πνι κωιμθεῖσα θεὰ τέκε νύξ ὄρεβρηνή. (ρωμ.
Δούτερον αὖ μῶμομ, καὶ οἴζιω ἀλγινόεσσαν,
Εσπερίδας δ' αἰς μῆλα πέρλω κλυτοὶ ὠκεανοῖο
Χρῦσα καλὰ μέλσσι, φέροντ' ἅ τε δ' ἐνδρεα καρπῶν.
Καὶ μοῖρας, καὶ λιῆρας ἐγνατο νηλεοποιήσας,
Κλωθῶ τε, Λάχεσίμ τε, Ἐἴτροπομ. αἰ τε βροτοῖσι
Γινομένηοισι διδούσιμ ἔχειμ ἀγαθῶν τε κακῶν τε,

λέγιο
τὰ κλησῶ
σοστίου
μειρηναι
μειδαῶ
ri deo
ξέζω πατο
Sacrifico

κοιμαιο
δοζηιο
δένδρσο
εωσ ουσ
αν βυ

λελοχα ἀπὸ τῶν λήχω ὁ αἰλλαν Αἴτ'
λήξα ὁ παρακείμενος λέλιχα πλεονασμῶ
τῶν. ἦ. λελιχα καὶ τροπή τῶν ἦ εἰσ. ὁ.

127
μη
μα
μαρ
εω
εφω
κωίρει
ασ
ρορς
επι
ελη
π
χ no
μη κα
τιο
υ no
μη κα
το
μη
ρη
ρπ
μη

δεννοσ
Vehemēns

Παραρτάσι. πο.
transpositio poet.
admitt. in thes.
Η ΣΙΟ ΔΟΥ
Παραρτάσι. πο.
transpositio

εφεπρασιν
insequens

χοου 128

μοι ω

ωμαι

ιπασα

χοπασ

πασα

δωσι

προ δωσι

δωσι προ

δωσι

υπισιδω

ιτα πτα

αιμαρτα

νω

δλωσων

ρηνητιο

59

ειπατη

κω (νω)

δωλου

ρηνητιο

in d. du

λωμαινοσ

ρηνητιο

ρηνητιο

ρηνητιο

ρηνητιο

ρηνητιο

ρηνητιο

Αί τ' ἀνδρῶν τε θιῶν τε πρᾶι βασιᾶς ἐφίπουσαι.
οὐδέ ποτε λήγουσι θεὰ δ' εἰνοῖο χόλοιο, (αιμαρτα)
Πεῦ γ' ἀπ' ἔφ', δ' ὄωσι κακῶ ὄπιρ, ὅς τις ἀμαρτή.
τίκτε δὲ καὶ νέμεσιρ, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νύξ ὀλοή. μετὰ τ' Ἰλ' ἀπάτλω τέκε, Ἐφιλότητα,
Γῆρας τ' ἔλομνον, καὶ ἔειρ τέκε κρατερόθυμον.
Αὐτὰρ ὄρις συγχεῖ τέκε μὲν πόνου ἀλγινόφοντα.
λήθλω τε, λιμόν τε, καὶ ἄλγχα δ' ἀκρυόφοντα. κτασιον
Υσμίνας τε, φόνος τε, μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε, κτασιον
Νείκιά τε, ψυδ' ἑας τε λόγους, ἀμφιλογίας τε, κτασιον
Δυσνομίην, ἄτλω τε, σωήθεας ἀλλήλοισιρ. κτασιον
Ορκομθ', ὅς δ' ἠ πλείστον ὑπ' ἄχθονίος ἀνθρώπουσ
Γημαίνει, ὅτε κ' ἠ τις ἐκὼν ἐπίορκορ ὁμόοση. κτασιον
Νηρέα τ' ἀψυδέα καὶ ἀληθεα γείνατο πόνος, σ. το
Πρῶτ' ἄτατορ παίδωρ. αὐτὰρ καλέοσι γέροντα, κτασιον
οὐνεκα νημερτίος τε καὶ ἠπιος, ὃ δὲ θεμισέωρ
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἠπια δ' ἴωεα οἶδ' ἔν.
Αὔλις δ' αὖ θαύμαντα μέγαν, Ἐφιλώορα φόρκην,
Γαῖης μισγόμενος, καὶ κητῶ καλλιπάρκορ,
εὐρυβίλω τ' ἀδάμαντος ἔνι φρεσὶ θυμόρ ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐργάοντο μεγέριτα τέκνα θεάων,
Πόντω ἔνι ἄτρυγέτω καὶ δ' ωείδος ἠυκόμοιο,
Κέρης ἀικεανοῖο τελέφοντος ποταμοῖο.
Πρωτῶ τ', ὄυκράτη τε, σαῶ τ', ἀμφιτρίτη τε,
εὐδ' ὄρη τε, θέπις τε, γαλλῶνη τε, γλαύκη τε,

Κυμο

κρατεροσ προ κρατεροσ ροφενσ in d

et que vlcisci tur simplici de felicitate

THEOGONIA.

Quaeq; hominumq; & deorū transgressiones insequuntur:
Nec unquam desinunt dea à uehementi ira,
Priusquā rependerit alicui malam iram, quisquis peccarit.
Peperit praeterea & Nemefin, nocumentum mortalibus ho-
minibus,

ἀπόδ.
δομ
ἐκ ἀπο
διδόω θε
δο

Nox perniciofa. post hāc q;, Fraudē enixa est, & Amicitia,
Seniumq; noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Ceterum Cōtentio odiosa peperit quidem Laborē molestū,
Obliuionemq;, Pestemq;, & Dolores lachrymabiles,
Pugnāq;, cādesq;, praeliaq;, stragesq; uirorum,
Iurgiaq;, mendacesq; sermones, disceptationesq;,
Licentiam, Noxamq;, familiares inter sefe.
Iuramentumq;, quod plurimum terrestres homines
Ledit, quando quispiam uolens peierauerit.

δαρυία.
υὸς lachri
μοι,
υὸς υἱοῦ νο.
πύγμα

Nereumq; alienum à mendacio, et ueracem, genuit Pontus:
Maximum natu suorum filiorum. sed uocant grandaeuum,

ἡσ ἀρ δροκ
τασία αὐ

Eo quod uerus atq; placidus, nec iuris & equi
Obliuiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.

ἡσ ἰα
κτῆσι

Deinde rursum Thaumantē insignem, & fortem Phorcin,
Terra commistus, & Ceto pulchris genis praeditam:

κτῆσι
ἐκτασσι
κτάσι

Eurybiamq;, adamantis in pectore animum habentem.

κτάσι
αὐ. κτάσι

Ex Nereo porrò prognati sunt perquàm amabilis soboles
Ponto in infructuoso, & Doride pulchricoma, (dearum

κτάσι
αὐ. κτάσι

Filia Oceani, perfecti exuperantisq; fluij:
Protoq;, Eucrateq;, Saoq;, Amphitriteq;,
Eudoraq;, Thetisq;, Galeneq;, Glauceq;,
Iuris. θυριδος nymph oceanij filia

κτάσι
αὐ. κτάσι
κτάσι
αὐ. κτάσι
κτάσι
αὐ. κτάσι

Thetisq; os et uxor nerej

κτάσι
αὐ. κτάσι
κτάσι
αὐ. κτάσι
κτάσι
αὐ. κτάσι

ἔκδοσ εὐσ ὀ η μεδω

suono uia ad. per uersa leguz Juris q; nre

κτάσι
υἱοῦ νερε

Cymothoë, Spiogq;, Thoë, Thaliaq; iucunda.
 Et Melita amabilis, & Eulimene, & Agaue,
 Pasitheaq;, Eratoq;, & Eunice roseis cubitis nitida.
 Dotoq;, Protoq;, Pherusaq;, Dynameneq;,
 Neseaq;, & Actæa, & Protomeia.
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea.
 Hippothoëq; lepida, & Hipponoë roseis ulnis præ-
 dita.

Cymodoceq;, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum uentorum, unâ cum Cymatolege.
 Facile mitigat, & pulchros talos habente Amphitrite.
 Cymoq;, Eioneq;, pulchreq; coronata Halimede.

Glauconomeq; renidens, & Pontoporia, *amnis hinc*
 Liagoreq;, & Euagore, & Laomeia.

Polynomeq;, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarneq;, tam indolis grata, quàm inculpatæ formæ.

Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe.

Nesoq;, Eupompeq;, Themistoq;, Pronoeq;:

Nemertesq;, quæ patris habet animum immortalis.

He quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt,

Filiæ quinquaginta, inculpata opera calleme.

Thaumas uero Oceani profundiflui filiam

Duxit Electram, hæc autem celerem peperit Irim,

Pulchricomasq; Harpyas, Aelloq;, Ocypetenq;

Quæ uentorum flamina, & aues assequuntur

Pernicibus alis, in coelo enim degenes uolitant.

Phor-

αειδω οοο αελο μαεχ
 τριβησ πυρις /

Κυμοβόη, πωείω τε βοή, θαλίη τ' ὄρεσσα.
 Καί μελίτη χαιείσσα, καὶ ὄλυμιβή, καὶ ἀγαυή.
 Γασιδέη τ' ὄρατώ τε, καὶ ὄλυεική ῥοδῶπυχος.
 Δωτώ τε, πρωτώ τε, φέροσά τε, δλωαμλίν τε,
 Νησάη τε καὶ ἀκταίη, καὶ πρωτομέδεια.
 Δωείς, καὶ πανόπη, καὶ ὄλυειδῆς γαλάτεια.
 Ἰπποβόη τ' ὄρεσσα, καὶ ἰππονόη ῥοδῶπυχος.
 Κυμοδύη δ' ἠλύματ' ἔν ἠεροειδέϊ πόντω,
 Γνοιὰς τε ζαθέωρ ἀνέμων σὺν κυματολήγῃ,
 Ρεῖα περὶ νει. καὶ εὐσφύρω ἀμφί τρίτη.
 Κυμώ τ' ἠιόνη τε, εὐσεφανός δ' ἀλιμῆδῃ.
 Γλαυκονόμη τε Φιλομήδῆς, καὶ ποντοπόρεια.
 Λεαιγόρη τε, καὶ θυαγόρη, καὶ λαομέδεια.
 Γελωιόμη τε, καὶ αὐτνόμη, καὶ λυσιάνασσα,
 Εὐαρήνη τε φυλώ τ' ὄρατή, καὶ εἰδῶ ἀμωμῶ.
 Καὶ φαμάθη χαιείσσα δέμας, δίη τε μλίπυ.
 Νησώ τ' ὄλυπόμπη τε, θεμισώ τε, πηρόνη τε,
 Νημορτής δ' ἠ πατρός ἔχει νόον ἠθανάτιο.
 Αὐταὶ μὲν νηρῶ ἀμύμονῶ δ' ἐξεργύοντο,
 Κῆραι πωγτήκοντα, ἀμύμονα δ' ἔγ' εἰδῶαι.
 Θαῦμας δ' ὠκεανοῖο Βαθυρρείταιο θυγάτρα
 Ηγαχε τ' ἠλέκτρολυ. ἠ δ' ὠκεῖαν τέκνη ἴειν,
 Ηἠόμυς δ' ἄρπυγας, ἀελλώ τ' ὠκυπέτλυ τέ,
 Ἄρ ἀνέμων πωνοῖσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἐπονται,
 Οκέης πηρέυχοσι μετὰ χρόνια γὰρ ἰαλλου.

amphitrite
 Πρωή η̄
 -ομη
 σφύρω
 ον
 ορη
 ἀμύμον
 ονομα
 ραη
 Βαθυρρεί
 γτήω
 φέρ
 profknn
 & flineis

ΠΕΤΛΩ ΕΞΩ
 ὠκυπέτλη
 ον celestis
 ὠκυπέτλη
 ον celestis
 ὠκυπέτλη

Φόρκυϊ δ' αὐ κητὼ γράιας τέκε καλλιπῆνης,
Εκ γημετῆς πολιᾶς, τὰς δ' ἠ γράιας καλέουσι
Αθάνατί τε θεοί, καμὰ τ' ὄρχόμενοι ἀνθρώποι.
Γεφρηδ' ὠ τ' εὐπέπλον, ἔγνυτε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἰ ναῖοσι πέρλω κλυτοὶ ὠκεανοῖο,
Εχατῆ πρὸς νυκτός, ἴν' ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθγνώτ', ὄρυάλη τε, μέδουσά τε, λυγρὰ παβῶσα.
Ἡ μὲν ἔην θνητῆ, αἰ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρωσ
Αἰ δ' ὕο. τῆ δὲ μῆ πρὸ ἐλέξατο κυανοχαίτης,
Ερ μαλακῶ λειμῶνι, καὶ ἀνθεσιμ εἰσεινοῖσι,
Μιχθεῖς καλλιρόη κέρη κλυτοὶ ὠκεανοῖο.
Τῆς δ' ὅτε δ' ἠ πρόσευς κεφαλῶν ἀπεδ' ἄροτόμοσυν,
Εξέθορε χρυσάορ τε μέγας, καὶ πῆγασος ἴππθ.
Τῶ μὲν ἐπώνυμον ἴω, ὅτ' αὐ ὠκεανῶ πρὸι πηγὰς
Γαίνεθ'. ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ Φίλῃσι.
Χ' ὦ μὲν ἀκρῆ ἀμνιθ πολιπῶν χθόνα κητόρα μῆ
Ἰκετ' ὄθ ἀθανάτους, ζῆωσ δ' ἔν δ' ὠμασι ναῖει, (λωρ,
Βροντῶ τε, σεροπῶ τε φέρωρ διί κητιόσντι,
Χρυσάορ δ' ἔτεκε τρικέφαλον γηρυονῆα.
Τὸν μὲν ἀρ' ὄσγνάειξε βίη ἠρακλεῖν,
Βασί παρ' εἰλιπόδεσι πρὸι ῥύτω εἰμ ὄρυβείη
Ἡματι τρεῖ, ὅτε πρὸρ βὸς ἠλασεν ὄρυμετώπουσ
Τίρωμθ' εἰς ἱερῶ, σθαβὰς πόρορ ὠκεανοῖο,
Ορθόρ τε κτείνας, καὶ βυχίλορ ὄρυτιώνα,
Σταθμῶ ἔν ἠερόσντι, πέρλω κλυτοὶ ὠκεανοῖο.

Phorcyi post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis prædi
 A partu canas, quæ ob id Græas uocant (tas,
 Immortalesq; dij, humiliq; incedentes homines.
 Pephredoq; pulchro peplo indutã, Enyoq; croceo peplo in-
 signem,
 Gorgonesq; quæ habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argute,
 Sthtenoq; Euryaleq; Medusaq; grauiâ perpeffa.
 Ipsa quidem erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non
 obnoxie,
 Dux. cū una concubuit cæruleã cæsariem gestans Neptunus
 In molli prato & floribus uernis,
 Mixtus Callirhoæ filiæ nobilis Oceani.
 Eius cum Perseus caput amputasset,
 Promicuit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Occani apud fontes
 Natus esset: cæterum hic ensẽ aureũ tenebat manibus cha
 Et ille quidẽ cū auolasset, relicta terra matre malorum, (ris.
 Peruenit ad immortales, Iouis uero in domibus habitat,
 Tonitruq; & fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porrò genuit tricipitem Geryonem.
 Illum quidem armis exiit uis Herculana,
 Boues apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo, cum boues egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoq; interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclitum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud quid ingens, perplexū, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
 Specu in concauo, diuinam animo infracto Echidnam,
 Dimidia parte quidem Nympham, oculos torquentem in o-
 mnes partes, pulchris genis spectabilem:

Dimidia item parte ingentē serpentē, horrendūq; magnūq;
 Varium, crudis uescentem, diuinæ sub cauernis terræ:

Illic uero ei specus est in imo, caua sub petra,

Procul ab immortalibusq; dijs mortalibusq; hominibus.

Ibi sanè ei destinarunt dii inclitas domos incolere.

Atq; coërcebatur in Arimis sub terra tētra Echidna,

Immortalis Nympha, & senio illæsa perpetuo.

Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,

Vehementē & uiolentū uentū limis oculis cōtuenti puellæ.

Illæ uero grauida facta, peperit fortes filios,

Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.

Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,

Cerberum cruda deglutientem, Plutonis canem, æream uo-
 cem emittentem,

Quinquaginta capitum, impudentemq; fortemq;.

Tertiò, Hydram genuit, odiosa edoctam,

Lernæam, quam enutriuit dea albis ulnis prædita Iuno,

Insatiabiliter indignans uirtuti Herculanæ,

Ac illam quidem Iouis filius occiderat seuo ferro,

Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,

Hercules ex consilijs Mineruæ prædatrixis.

Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,

ατ

THEOGONIA.

υ
έλιξ
ροδ
ειρη
υλη
τω

'Ησ' ἐτικν ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανου, ὄσφ' ἑοικὸς
 Θνητῶϊς ἀνθρώποις, ὄσ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆν ἔνι γλαφυρῶ, θείῳ κρατόροφρου ἔχιδ' ναυ,
 Ἡμῶν μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδα, καλλιπάρηου.
 Ἡμῶν δ' αὖτε πέλωρον ὄσφ, δ' εὐνὸν τε μέγαν τε,
 Παιλίον, ὠμῆσιν, ζαθέης ὑπὸ λούθεσι γαίης.
 Εὐδα δὲ οἱ πῶεθ' ὄσ' ἰκάτω, κοίλῃ ὑπὸ πῆτρῃ,
 Τηλὸς ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Ἐν δ' ἀρ' αὖ οἱ δ' ἄσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ὄρυτ' εἰρ ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῆ ἔχιδ' ναυ,
 Ἀθάνατ' ὄ νύμφῃ, καὶ ἀγῆρατ' ἡματα πάντα.
 Τῆ δὲ τυφάνα φασι μνημεῖναι ἐν Φιλόπητι,
 Δεινὸν δ' ὑβείσιν ἀνεμῶν, ἐλικώπιδι κούρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμλίν, τέκτο κρατόροφρονα τέκνα.
 Ορθοῦ μὲν πρῶτον λιύα γείνατο γηρουονί.
 Δούτορον αὖτις ἐπικτην ἀμήχανου ὄπ φατεῖον
 Κέρερον, ὠμῆσιν, αἰδέω λιύα χαλκείοφωνου,
 Πρωπιον τακέφαλον, ἀναεδ' εα τε κρατόρου τε.
 Τὸ τρίτον, ὄσφ ἰα αὖτις ἐγείνατο, λυγρ' εἰδ' ἕαν,
 Λορνάειν, λιύ θρέφε θεὰ λουκώλην ὄπρη,
 Ἀπλητην κότεσσα Βίη ἠρακλειῆν.
 Καὶ τῶ μὲν διὸς ἕος ἔνι γαίῳ νηλεῖ χαλκῶ,
 Ἀμφίτρονι ἀσθῆν, σιῶ ἀρῆσιλῶ ἰολάω,
 Ἡρακλῆς, Βελήσιρ ἀθλιάνης ἀγλείης.
 Ἡ δὲ χίμαιραν ἐπικτε, πνέσσαν ἀμαμαχῆρον πῦρ,

5. Sex rans
 Hydra Ma
 Ierna gn
 abher ma
 m ter farta
 est /
 σπειρη
 ὄσφ
 χίμα
 ἀγρησ
 ρυεῖτε
 ὄπρη
 ἀγρησ

Trucemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;
 Illi erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capellæ, tertium uero serpentis robusti draconis.
 A fronte leo, ponè uero serpens, media uero capra:
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cœpit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanè Sphingem exitialem peperit, Thebanis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeæumq; leonem,
 Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis ueneranda uxor,
 In locis fertilibus collocauit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosæ Nemeæ, atq; Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.
 Ceto uero minimum natu cum Phorco amori indulgens
 Peperit, grauem serpentem, qui obscuræ latibulis terræ,
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit uorticosa,
 Nilumq;, Alphaumq;, & Eridanum profundos uortices ha-
 bentem,
 Strymonem, Mæandrumq;, & Istrum pulchrisuum.
 Phasinq;, Rhesumq;, Acheloiu limpidum.
 Nessumq;, Rhodiumq;, Haliacmonemq;, Heptaporumq;,
 Granicumq;, & Aesapum, diuinumq; Simoënta.
 Peneumq;, & Hermum, amœnèq; fluentem Caicum.
 Sangariumq; magnum, Ladonemq;, Partheniumq;,

Sphinx
 filia qd
 chi mere
 Jti pho
 nis
 t mulie
 est hie
 S
 phore
 fruit filij
 thece
 minphe
 et nepa
 truij

Eucnumq; & Ardescum, diuinumq; Scamandrum.
 Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus, hanc uero à Ioue sortem habent.
 Pithoq;, Admete q;, Lanthe q;, Electra q;
 Doris q;, Prynno q;, & Vrania forma deam referens,
 Hippo q;, Clymene q;, Rhodia q;, Calliroe q;,
 Zeuxo q;, Clytie q;, Idyia q;, Pasithoe q;.
 Plexaure q;, & Galaxaure, amabilis q; Dione.
 Melobosis q;, Thoë q;, & uenusta Polydora.
 Cerceis q; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis prædita.
 Perseis q;, Ianura q;, Acaste q;, Xanthe q;,
 Petrea q; lepida, Menestho q;, Europa q;.
 Metis q; & Eurynome, Telestho q; purpureo peplo induta.
 Criseis q;, Asia q;, & blanda Calypso.
 Eudore q;, Tyche q;, & Amphiro, Ocyroë q;.
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atq; hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Grandiores natu filia multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani
 Quæ sanè disperse terram & profunditates, lacus
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalem uirum pro-
 loqui.

Εὐλώω τε, καὶ ἀρδῆσιν, θεῶν τε σὺ μάμανδρον
 Τίκτη δὲ θυγατῶν ἱερῶν γήϑ, αἰ ἦτ' ἰγαῖαν
 Ἄνδρας κούριζσι, σὺ ἀπόλλωνι ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς. ταύτῃ δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι.
 Πειθῶ τ', ἀδμήτη τε, ἰάνθη τ', ἠλεκτρυ τε,
 Δωεῖς τε, πρυμνώ τε, καὶ ὄραυνη θεοειδῆς.
 Ἰππῶ τε, ἑλυμνίη τε, ῥοδίη τε, καλλιρρόη τε.
 Ζουξῶ τε, κλυτίη τε, ἰδ' ἦά τε, πασιθῶη τε.
 Πληξαύρη τε, γαλαξαύρη τ', ὄρατή τε Διώνη.
 Μηλόβασις τε, δοή τε, καὶ θυειδῆς Πολυδώρη.
 Κερκίης τε φυλῶ ὄρατῶ, πλυτῶ τε Βοῶπις.
 Περσῆς τ', ἰάνειρά τ', ἀκίση τε, ξάνθη τε,
 Πετραῖη τ' ὄραεσσα, μλεαδῶ τ', ὄραώπη τε.
 Μῆτις τ', ὄραωμόμη τε, τελεαδῶ τε κροκόπεπλῶ.
 Κεῖσῃ τ', ἄσῃ τε, καὶ ἱμερόεσσα καλυψῶ.
 Εὐδῶρη τε, τύχη τε, καὶ ἀμωρῶ, ὠκυρόη τε.
 Καὶ σὺξ, ἢ δ' ἠ σφέων πρῶ φερεσάτη ὄρα ἄπασῶν.
 Αὐταὶ δ' ὠκεανῶ καὶ τηθύῳ ὄρα γήϑοντο,
 Πρῶ βύταται ἰδραῖ. πολλὰ γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλα.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ ταύσφυροι ὠκεανίηαι,
 Αἶ ῥα πλυσαπέροθ γαῖαν καὶ βήνθεα λίμνης,
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖ θ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχιδ' ἄ ῥεοντες,
 Υἱέσθ ὠκεανῶ, αὖθ' γείνατο πότνια τηθύς,
 Τῶν ὄραμ' ἀρ' ἀλλῶν πάντων βροτῶ ἄνδρα γήϑοντο.

Οἱ δὲ ἑκάστοι ἴσασι μ οἱ αὖ πόδιναιετᾶωσι.
 Θεία δ' ἠελίου τε μέγαν, λαμπράν τε σελήνην,
 Ἡὼ δ' ἠ πάνταςιν ὑπὸ χθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτους τε θεοῖς, τοῖ ἄρανον ὄρυζώ ἔχουσι,
 Γείναθ' ἰπιδυνηθεῖσ' ἰπερίονθ ἔν Φιλότητι.
 Κεῖω δ' ὄρυζική τίκτην Φιλότητι μιγείσα,
 Ἀσραῖον τε μέγαν, πάλλαιτά τε δ' ἰα θεάων.
 Πέρσιω δ' ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπτην ἰδμοσώωσιμ.
 Ἀσραῖω δ' ἠὼς ἀνέμωσ τέκε καρτοροθύμωσ,
 Ἀργέσιω, Ζεφυρομ, Βορέλιω λαμψεροκέλοδύθωμ,
 Καὶ νότομ, ἔν Φιλότητι θεῶν θεᾶ ὄυνηθεῖσα.
 Τὼσ δὲ μετ' ἄσερα τίκτην ἔωσφόρομ ἠεργύεια,
 Ἀσρά τε λαμπετόωντα, τὰτ' ἄρανοσ ἔσεφάνωτα.
 Στύξ δὲ τέκ' ὠκεανῶ θυγάτηρ, πάλλαιτι μιγείσα,
 Ζῆλωμ, καὶ νίκλω καλλισφυρομ, ἔν μεγαρῶσι.
 Καὶ ἰεράτθ, ἠδὲ βίνημ, ἀριδίεικετα γείνατο τέκνα.
 Τῶμ, ἔκ' ἔσ' ἀπαύδωθε δίοσ δόμθ, ἔδ' ἔπισ ἔδρω,
 Οὐδ' ὄδ' ὄσ, ὅππη μὴ κείνοισ θεὸσ ἠγεμονόυει,
 Ἀλλ' αἰεὶ πᾶρ Ζωὶ βαρυκτύπω ἔδρωσῶντα.
 Ὡσ γὰρ ἔβλδωσε σὺξ ἄφθιτθ ὠκεανίνη,
 Ἡμαπ τρω, ὅτε πάντασ ὀλύμπιθ ἄσεροπητήσ
 Ἀθανάτοσ ἐκέλεσε θεὸσ ὄμ μακρόμ ὀλυμπομ.
 Εἶπε δ' ὅσ αὖ μετὰ εἰοθεῶμ πιτήσι μάχομ,
 Μὴ πν' ἀπράσειμ γεράων, πμὼ δὲ ἑκάστομ
 Εξέμω, ἠμ τπάρθ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Sed singulatim nouerunt quotquot circum habitant.
 Thia præterea Solemq; magnum, lucentemq; Lunam,
 Auroramq;, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusq; dijs, qui cœlum latum tenent,
 Genuit, cubile iungens Hyperioni in amore.
 Crioq; Eurybie peperit, per amorē consuetudinem habens,
 Astræumq; magnum, Pallantemq; præstantissima dearum:
 Persenq;, qui omnes præcellebat peritia.
 Astræo uero aurora uentos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boream rapidum,
 Et Notum, in amore dea cum deo dormiens.
 Post hos stellam genuit Luciferum mane genita,
 Astraq; fulgentia, quibus cœlum cinctum est.
 Styx uero peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talos habentem, in ædibus.
 Et Robur, atq; Vim, præclaros genuit filios:
 Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neq; uia, qua non illis deus præstat tanquam dux:
 Sed semper apud Iouem grauius tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis,
 Die illo, quando omnes Olympius fulminator
 Immortales uocauit deos ad altum cœlum. (pugnet,
 Dixit autem, quod quisquis unà secū deorū contra Titanes
 Non cariturus sit muneribus honorarijs, sed honorem quem
 libet
 Habiturum, quem antea quoq; inter immortales deos.

illum

Illum etiã dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno, atq;
immunis,

Ad honores atq; præmia ascensurum, ut fas est.

Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum,

Cum suis filijs, chari per consilia patris.

Ipsam uero Iupiter honorauit, eximia quoq; dona dedit.

Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentum.

Filios autem, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus perpetuò, sicuti pollicitus est,

Perfecit, ipse autem præpotens est atq; regem agit.

Phæbe porrò Cœi genialem uenit ad lectum.

Grauida uero facta deinde dea dei amore,

Latonam cæruleo peplo utentem peperit, blandam semper,

Mitem hominibus atq; immortalibus dijs,

Suauem ab initio, imprimis hilarem intra Olympum.

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus

Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.

Illa uterum ferens, Hecaten peperit, quam super omnes

Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit uero ei splendida do-

partem ut habeat terræq; & infrugiferi maris. (nas

Imò etiam stelligero in cælo sortita est honorem,

Immortalibusq; dijs ueneranda est maxime.

Etenim nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,

Faciens sacra honesta pro lege expiarit,

Inuocat Hecatem. ingens uero eum sequitur honor.

Facilime, cuius beneuola dea susceperit preces,

Τὸν δ' ἔφατ' ὅς τις ἄπιμθ' ὑπὸ λρόνῳ, ἠδ' ἀγέρα
 Τιμῆς Ἐγείρων ὑπὸ θεσέμεν, ἢ θεμῖς ὄσι. (505)

Ἥλθε δ' ἀρὰ πρώτη σὺξ' ἀφθίτος ἔλυμπόνδε,
 Σὺν σφίσι παίδεσι, Φίλου δ' ἄ μῆδεα πατρός.

Τὼ δὲ Ζεὺς τίμησε, πόθεισά δὲ δ' ὦρα ἔδωκεν.

Αὐτὼ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμελαι ὄρηον,

Παῖδάς δ' ἅματα πάντα ἐς μεταναίτας εἶν.

Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσι δ' ἄμπερες, ὡσπὲρ ὑπέσθ.

Ἐξετέλεσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἢ δ' ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ κοῖς πολυήρατον ἤλθεν ὄβ' ὀνύχῳ.

Κυοσαμλίνῃ δ' ἠπειτα θεὰ θεῶν Φιλότῃτι,

Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεῖ,

Ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Μείλιχον δ' ἀρχῆς, ἀγαυώτατον ἐν τὸς ὀλύμπου.

Γείνατο δ' ἀσειεμν ὀδώνυμον, ἢν ποτε πέρις

Ἠγάγετ' ὄβ' μέγα δῶμα, Φίλῳ κεκλήδαται ἀνοίλῃ.

Ἡ δ' ὑποκυοσαμλίνῃ, ἐκάτῳ τέκετ' ἔπει πάντων

Ζεὺς λρονίδης τίμησε. πόρην δ' εἰσὶ ἀγλαὰ δῶρα,

Μοῖραν ἔχειν γαῖης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀσειρόνητθ' ὑπὸ ὕραν ἔμμορε τιμῆς,

Αθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμλίν ὄσι μάλισα.

Καὶ γὰρ νῦν ὅτε ποῦ τις ὑπὸ χθονίων ἀνθρώπων,

Ἐρδῶν ἱερά καλὰ ἢ νόμον ἰλάσκηται,

Κικλήσκει ἐκάτῳ. πολλὴν τε οἱ ἔσθ' ἔπιμή,

Ρεῖα μάλ' αἰ πρόφρων γαθεὰ ὑποδέξεται θυχάς,

Καί

Καί οἱ ὄλβου ὀπάζοι, ἐπεὶ δῶνά μιν γὰρ παρέστιν,
 ὅσοι γὰρ γαίης τε καὶ ὕραν ὄξε γήϊον ἔσται,
 Καὶ πικρὸν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
 Οὐδ' ἐτι μὲν κρονίδης ἐβίησατο, ὄδ' ἐτ' ἀπήνυρα,
 ὅσ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ πρωτόροισι θεοῖσιν.
 Ἀλλ' ἔχει, ὡς πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι κρονόγην, ἦσόν τε θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἔν γαίῃ τε καὶ ὕραν ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλλον, ἐπεὶ ζεὺς τίεται αὐτῷ.
 Ὡδ' ἐθέλει μεγάλως πρᾶγίγεται, ἦδ' ὀνίνησιν.
 Ἐνδ' ἀγορῆ λαοῖσι μετὰ πρέπει, ὅμ κ' ἐθέλησιν.
 Ἡδ' ὀπότ' ὅτ' πόλεμον φθισίνονα θωρήσονται
 Ἄνθρωποι, ἔνθα θεὰ πρᾶγίγεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκῃ πρῶτον ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐντε δίκῃ βασιλεύσι παρ' ἀνδρῶσιν καδίξει.
 Ἐδλή δ' αὖθ' ὀπότ' ἀνδρῶσιν ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖσι πρᾶγίγεται, ἦδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει, καλὸν ἀέθλον
 Ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοκοῦσι τε κῦδος ὀπάζει.
 Ἐδλή δ' ἰππῆεσιν πρᾶσάμνυ, οἷς κ' ἐθέλησι.
 Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκῶ δ' υἱάσ' ἐμφελορ ὀργάζονται,
 Ἐύχονται δ' ἐκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ ἔννοσιγαίῳ.
 Ρηϊδίως δ' ἀγρῶν κρονοῦ θεὸς ὀπάσει πολλῶν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένη, ἐθέλουσά γε θυμῶν.
 Ἐδλή δ' ἔν σαθμοῖσι σὺν ἐρμῆ ληϊδ' ἀέξαι,

Et illi diuitias largitur. nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortē omnium.
 Neq; quicquā ipsi Saturnius per uim ademit, neq; priuauit,
 Quæcunq; sortita est Titanes inter priores deos:
 Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
 Et præmium tam in terra ac cœlo, quàm in mari,
 Sed insuper etiam multo maius, quando Iupiter colit ipsam.
 Cui uero uoluerit magnifice præstò est, atq; iuuat.
 Ibi tum in foro inter homines eminet, quem ipsa uoluerit.
 Quando uero ad bellum perdens uiros armantur
 Viri, tum dea adest quibus uoluerit,
 Victoriæ ex propenso animo ut præbeat, & laudem por-
 rigat.

Inq; iudicio regibus uenerandis assidet.

Bona insuper, quando uiri in certamine colluctati fuerint,
 Ibi dea & illis præstò est, atq; iuuat.

Qui uero uicerit uirtute & robore, pulchrum præmium ui-
 ctorie

Facile fert, letusq; progenitoribus gloriam dat.

Cūmoda item equitibus quæ adstet, quibus saltem uoluerit.

Et his, qui glaucum mare tempestuosum secant,

Vota fecerint autem Hecata, & ualde fremi Neptuno.

Facile etiam prædam inclita dea dedit copiosam.

Facile uero abstulit apparentem, uolens animo,

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,

h

Armen-

Armentaꝫ; bouum, gregesꝫ; latos caprarum,

Gregesꝫ; lanigerarum ouium, animo uolens.

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeò sanè licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter deos honorata est muneribus.

Fecit insuper ipsam Saturnius alumnam iuuenum, qui post
ipsam

Oculis aspexerunt lumen omnia contuentis Auroræ.

Sic ab initio nutriens filios. Atq; hi sunt honores.

Facilè uero domita à Saturno, peperit illustres liberos,

Vestam, Cererè, & Iunonem aureis calceamemis gaudentè,

Fortemꝫ; Plutonem, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & ualde sonantem terræ concussorem,

Iouemꝫ; consiliarium deorum patrem atq; hominum.

Illius à tonitru concutitur lata terra.

Atq; istos quidem deglutiuit Saturnus magnus, quicumq;

Ex utero sacro matris ad genua deuenerunt.

Hæc animo uolens, ne ullus clarorum filiorum Cœli
Alius inter deos haberet regium decus.

Audierat enim, ex Terra & Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale sit proprio à filio domari,

Quantumuis robusto existenti, Iouis magni per consilia.

Ideoꝫ; hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias
struens

Filios suos deuorauit. Rheæ autem habebat luctum grauem.

Sed quādo iam Iouem erat deorum patrem atq; uirorum

Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus

Suis,

Βουλίαις τ' ἀγέλας τε, καὶ ἀπόλια πλατὺ ἀγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῶ γε δειλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων βεῖλαις, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκην.
 Οὕτω τοι καὶ μνηοζυγῆς ἐκ μητρὸς ἔδασε,
 Γᾶσι μεδ' ἀθανάτοισι τετίμηται γράεοσι.
 Θῆκε δ' ἑμὶ κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος ἥδ' ἄδ' ἄδ',
 Οὕτως δ' ἀρχῆς κουροτρόφου. αἰ δ' ἔτε τιμαί.
 Ῥεῖν δ' αὖ δ' ἠμῆσαι κρόνω, τέκε φάιδιμα τέκνα,
 Ἰσίῳ, δ' ἠμῆτρα, καὶ ἠρῳ χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμου τ' αἰδῶ, ὅς ἔσθ' ἠχθονὶ δ' ὠμάτα νάει,
 Νηλεὺς ἠρῶ ἔχων, καὶ εἰκτυποῦ γ' ἠνοσίγαιον,
 Ζῴῳ τε μητιόσῃτα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Τὸ καὶ ἔσθ' ἠβροντῆς πελεμίζετο θυρεῖα χθῶν.
 Καὶ εἴς μιν κατέπινε κρόνον μέγας, ὅς τις ἕκαστος
 Νηδύος δ' ἠεῖς μητρὸς πῶς γούναδ' ἠνοίτο.

Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ἄρανίωνων
 Ἄλλ' ἢ ἀθανάτοισιν ἔχει βασιλίδ' ἀπμῶ.
 Γούναθ' ἠγάρ, γαίης τε καὶ ἄραν' ἠερερόσῃτος,
 Οὐνεκ' οἱ πέπρωτο εἴω ἔσθ' ἠπαιδὶ δ' ἀμῶσαι,
 Καὶ κρατόρῃ πῶρ ἔοντι, διὸς μεγάλου δ' ἠβυλάς.
 Τῶ, ὅγε ἔκ ἀλαοσῃ πῶρ ἔχῃ, ἀλλὰ δοκδύων
 Γαῖδας εἰς κατέπινε. ῤεῖλω δ' ἔχε π' ἠνθ' ἠλαοσῃ.
 Ἄλλ' ὅτι δ' ἠδ' ἠεμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τεξεῖσαι, τότε ἠπειτα αἰλούς λιταύδου ρκῃας

Τὸς αὐτῷ, γαῖάν τε, καὶ ὕραν ἄστερόεντα,
 Μῆτρ' συμφρέασαδαι, ὅπως λελάθεισ' ἑκείνη
 Παῖδα Φίλον, τίσαιτο δ' ὄριννυς πατρός ἑοῖο
 Παῖδ' ὦρ, ὃς κατέπινε μέγας κρόνον ἄγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ Φίλην μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
 Καὶ οἱ πεφραδ' ἐτίλω ὅσα πρὸ πέπρωτο γῆρ' ἔδει
 Ἀμφὶ κρόνον βασιλῆι, καὶ ἕϊ καρτορόθυμω.
 Πέμψαν δ' ὄν λύκτρον κρήτης ὄν πύονα δ' ἦμον,
 Ὅππότε ἄρ' ὀπλότατον παῖδ' ὦρ ἠμελλε τεκέσθαι,
 Ζωῖα μέγαν, τὸν μὲν οἱ εἰδ' ἔφατο γαῖα πελώρη
 Κρήτη θυρεῖν, τραφέμεν, ἀπιταλλέμενά τε.
 Ἐνθα μὲν ἴκτο φέρουσα δολιχὸν δ' ἄνυκτα μέλαιναν,
 Πρῶτον δ' αὐτῷ λύκτρον κρύψε δ' ἐχειρὶ λαβῆσαι
 Ἀντρωῖν ἠλιβάτω, ζαθέης ἕπο κούθεισι γαῖης,
 Ἀργαίῳ γ' ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ σπαραγανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυκλίξεν,
 Οὐρανίδ' ἠμεγ' ἀνακτιθεῶν πρωτόρω βασιλῆι.
 Τὸν, τὸδ' ἐλὼν χείρεσσιν, εἰὼ ἐγκέτθετο νηδύν,
 Σχέτλιθ' ἔδ' ἔνεκσε μετὰ φρεσίν, ὡς οἱ ὀπίσω
 Ἀπὸ λίθου εὐδὸς ἀνίκητο καὶ ἀκκοῖης,
 Λέπεδ' ὅμιρ τὰ χ' ἠμελλε βίην καὶ χειρὶ δ' ἀμάσασας,
 Τιμῆς δ' ἐζέλααν, ὃ δ' ἔν' ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπειτα μῆλιος εἰ φαίδιμα γῆα
 ἠύξετο τοῖο ἀνακτιθ' ὡπλομένην ἔνιαυτοῖ
 Γαῖης ἔγγεσιμοι πολυφραδ' ἔεσσι δολωθεῖς,

Suis, Terræq; & Cælo stellis aptato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto latèret pariendo
 Filium charum, possit autem ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos deuorauit ingens Saturnus uersipellis.
 At illi filiae dilectæ auscultabant, atq; morem gerebant.
 Et ei commemorarunt quæcumq; fatis cõstitutum esset fieri,
 Circa Saturnum regem & filium magnanimum.
 Miserunt autem Lyctum Cretæ ad pinguem populum,
 Cum minimum natu filiorum esset paritura,
 Iouem magnum, hunc quidem ipsi suscepit terra uasta
 Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit autem ipsum manibus
 præhensum
 Antro in excelso, diuinæ sub latebris terræ.
 Argæo in monte denso syluoso.
 Huic autem fascijs inuolutum magnū lapidem in manus de-
 dit,
 Cæli filio, præpotenti deorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, suum condidit in aluum,
 Miser. nec cogitauit animo, quod sibi in posterum
 Pro lapide filius inuictus & insepultus
 Superesset, qui ipsum mox ui & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseq; immortalibus imperaturus sit.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis. reuoluto anno,
 Terræ consilio astuto circumuentus,

Suam sobolem iterum submisit magnus Saturnus uersutus,
Victus artibus ac ui filij sui.

Primum uero euomuit lapidem ultimo deuoratum.

Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam,
Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,

Monimentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus ho-
minibus.

Soluit uero fratres ex patre noxijs à uinculis,
Cœligenas, quos uinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,
Dederunt autem tonitrum, atq; candens fulmen,
Et fulgur, quod antè immanis terra occultabat:

Quibus confisus, mortalibus atq; immortalibus imperat.

Filiã porrò Iapetus pulchros talos habentem Oceanidens
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipsa uero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atq; Prom-
Varium, uersipellem: stultumq; Epimetheum, (theum

Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuētoribus rerū.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,

Virginem. iniurias uero inferentem Menœtium late uidens
Iupiter

In Erebum detrussit, feriens candenti fulmine,

Propter stultitiam & fortitudinem immensam.

Atlas uero Cœlum latum sustinet dura ex necessitate,

Fimibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum

Stans, capiteq; & indefessis manibus.

Ταύτῳ γὰρ οἱ μοῖραυ ἐδάσσατο μητιέτα Ζεύς.
 Δῆσε δ' ἄλυκον πέδῃσι προμηθεῖα ποικιλόβρονον,
 Δουμοῖς ἀργαλέοισι μέσον δ' ἄκρον ἑλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰέτον ὤρσε τανύπτερον. αὐτὰρ οὐ γ' ἦ πρὸ
 ἠδιστὸν ἀθάνατον, τό δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτός, ὅθῃ πρόπαρ ἡμαρ ἐδ' ἔτανυσι πτεροσ ὄρνυς.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀκμυλῆς καλλισφύρεθ' ἀκμυθ' ὑὸς
 Ἡρακλῆος ἐκταίνε. κακῶ δ' ἄρ' ἔνδον ἀλαλκῆν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι ζῶος ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντο,
 Ὀφρ' ἠρακλῆος θηβαγγυέθ' κλέθ' εἶη
 Γλαῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν, ἠὲ χθόνα πουλυβότφραυ.
 Ταῦτ' ἄρ' ἀζομυθ' τίμα ἀριδείκτον ὑόν.
 Καὶ πρὸ χωόμενθ', παύθη χόλου, ὅμ πρην' ἔχεσκειν
 οὐνεκ' ἐελξε βυλά ὑπὸ μιν εἰ κρονίῳ.
 Καὶ γὰρ ὅ τ' ἐκείνον το θεοὶ θνητοὶ τε ἀνθρώποι,
 Μηκῶν, τό τ' ἐπειτα μέγαυ βῶν πρόφρονι θυμῷ
 Δασάμινθ' πρῆθηκε, ζῶος νόου ἄζαπατίσκω.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγχετα πιονί δ' ἡμῶ
 Ερρίνω κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ.
 Τῷ δ' αὐτ' ὄσέα λδουκὰ βοός δολίῃ ὑδὶ τέχνῃ
 Εὐθεπίσας, κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δ' ἡμῶ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτωρ,
 Ωπέπομ, ὡς ἐτοροζήλωσ δ' ἐδάσσαο μοῖραυ.

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.

Ligavit uero insolubilibus compedibus Promethea uersum,

Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens.

Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterum hic epar

Commedebat mori nescium, quin ipsum crescebat par ubiq;

Noctu, quantum toto die edebat extentas alas habens auis.

Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius

Hercules occidit, malum uero morbum profligauit

Iapetionidæ, & liberauit ab ægritudine,

Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Quo Herculis Thebis geniti gloria esset

Maior etiam quam antea, super terram multos pascentem.

Ob idq; ueneratus honorabat præclarum filium,

Quamuis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,

Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Ioue.

Etenim quando disceptabant dij mortalesq; homines,

Meconæ, ibi tum magnum bouem prompto animo

Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.

Hac enim carnesq; & intestina pingui adipe

In pelle deposuit, tegens uentre bouino.

In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte

Rite disponens, deposuit tegens candida aruma.

Iamq; tum ipsum allocutus est pater hominumq; deumq;.

Iapetionida, omnium celeberrime regum,

O mollis, quam inique diuisisti partem.

Sic dixit, conuicijs proscindēs Iupiter perpetua consilia
 Hunc rursū alloquutus est Prometheus uaser, (sciens.
 Dixit, & arridens dolosæ non obliuiscabatur artis.
 Iupiter, gloriosissimē, maxime deorum sempiternorum,
 Harum elige utram te in pectoribus animus iubet.
 Dixit sanē dolosa cogitans . Iupiter autem perennia consilia
 sciens,

Cognouit, nec ignorauit dolū . mala autē prospiciebat animo
 Mortalibus hominibus, quæ & perficienda erant.
 Manibus uero hic utrisq; sustulit album unguentum.
 Irascebatur autem mente, ira uero eius occupauit animum,
 Ut uidit ossa alba bouis dolosa in arte.
 Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc ualde contristatus allocutus est nubicogus Iupiter.
 Iapetionida, omnes super consilia edoctus,
 O mollis, nondum dolosæ oblitus es artis.

Sic dixit, ira percitus Iupiter prudentissimus.
 Ex illo tempore doli memor semper,
 Non dabat Melijs ignis robur indefesi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
 In concaua ferula. momordit uero imo animo
 Iouē in alto tonantem, ad iramq; cōmouit ipsum caro corde,
 Ut uidit inter homines ignis procul lucentem splendorem.

Proti-

Ως φάτο, λυοτόμιεω Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Πρωμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἠκ' ἠδὲ μὲν ἴσασαι δολίης δ' ἔλεβερ τέχνης.
 Ζεὺς, κύνεισε μέγιστε θεῶν ἀειγχετάων,
 Τῶν δ' ἔλδου ὅπποτέρῳ σε γνῖ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ γὰρ δολοφρονέωμ. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς,
 Γνώξ' ἔδ' ἠγνοίησε δόλου, κακὰ δ' ὅσα ἐσθυμῶ.
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χόρσι δ' ὄγ' ἀμφοτέρωσιν ἀνείλετο λυκῶν ἄλφειαν.
 Χώσατο δὲ φρεσῖνας, ἀμφιχόλος δ' ἐμυ ἴκετο θυμῶ,
 Ως ἴδεν ὅσα ἐα λυκὰ βοῶν δολίη ἠὲ τέχνη.
 Ἐκ τούδ' ἀθανάτοισιν ἠδὲ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίεσ' ὅσα ἐα λυκὰ θυκόντων ἠδὲ βοιωτῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσασαι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἰαπετιονίδην, πάντων πῆρι μῆδεα εἰδώς,
 Ωπέπομ, ἔκ ἀγὰ πω δολίης ἠδὲ λήθεο τέχνης.
 Ως φάτο χυόμην· Ζεὺς, ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἠπειτα δόλου μεμνημένον αἰεὶ,
 Οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μὲν ἄκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, οἳ ἠὲ χθονὶ ναιετάουσι.
 Ἀλλὰ μιν ἴσταπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετιοῖο,
 Κλέφτας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσσιον αὐγυῖ,
 Ἐρυκίλῳ νασθήκει. δ' ἄκην δ' ἀγὰ νειόβι θυμῶν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτω, ἐχόλωσε δ' ἐμυ φίλον ἦτορ,
 Ως ἴδεν ἀνθρώποισι, πυρὸς τηλέσσιον αὐγυῖ.

Αὐτί-

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρός τούξτε κακὸν ἀνθρώποισι,
 Γαίης γὰρ σύμπλασε πόδικλυτὸς ἀμφίγυῖεις,
 Παρθένω αὐδὴν ἴκελον, ἱερὸν ἰδὲ Βυλάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις ἄθλιῖν,
 Ἀργυφεῖ ἑδῆ π. κτλ κρηθον δὲ καλὴ πῆρλω
 Δαίδαλέην χεῖραςι κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δ' εἰ σὺ φάυος νεοθλιάς ἀνθεσι ποίης
 Ἰμερσοῦ πρὶθνηκε καρήσας παλλάς ἄθλιῖν,
 Ἀμφὶ οἱ σὺ φανὼ χρυσέω κεφαλῆθι μῆθρηκε,
 Τῷ, αὐτὸς ποίησε πόδικλυτὸς ἀμφίγυῖεις,
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαιζόμενθ δι' ἰ πατρί.
 Τῆ δ' ἔνι δαίδαλα πολλὰ τε τούχαρ, θαῦμα ἰδέ-
 κνώδαλα ὅσ' ἠπειρθ τρέφει, ἠδὲ θάλασσα. (αἰ,
 Τῶν, ὅγε πόλλ' ἔνεθκε. χάρεις δ' ἀπελάμπθ πολ-
 Θουμασίη, ζωοῖσιν εἰκότα φωνήσασιν. (λή,

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τούξτε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 Εξάγαγ' ἐνθάδε πρ' ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομένη γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὸς τ' ἀνθρώπος,
 ὡς εἶδον δόλον ἀπειῶν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ θη γὰρ γήθ' ὄσι γυναικῶν θηλυτόρῶν.
 Τῆς γὰρ ὀλώϊον ὄσι γήθ', καὶ φύλα γυναικῶν
 Γῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναετᾶσιν
 Οὐλομένης παρῆς ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροιο.
 ὡς δ' ὁπότε ἔνι σμύλῃσιν κατηρεφέεσιν μέλισσαι

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

E' terra enim cōformauit perquam celebris utroq; pede claus
dicans

Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio.

Cinxit uero & adornauit dea cæsij oculis Minerva

Candida ueste. à capite uero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.

Circum uero eiserta florentis è floribus herbæ,

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumq; ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.

In hac artificiosa multa celata erant, mira uisu,

Animantia quæcunq; continens alit, atq; mare.

Ex illis, hic multa indidit. gratia uero resplendebat magna

Mirabilis, animantibus similia uocalibus.

Cæterum postquam efficit pulchrum malum pro bono,

Eduxit eò ubi alij erant dij atq; homines,

Ob ornatū gestientem cæsij Palladis forti patre prognata,

Admiratio aut cepit immortalesq; deos, mortalesq; homines,

Vbi uiderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.

Ex illa enim genus est mulierum pronarum ad uenerem.

Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulier

Nocumentum ingens mortales inter uiros habitant,

Pernitiose paupertati non accommoda, sed facietati.

Veluti cum in aluarijs tectis apes,

Fucos pascunt, malorum participes operum.
 Ille quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fauos albos.
 At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in uentrem metunt.
 Similiter uixis rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altitonans dedit, participes operum
 Difficilium, aliud uero prae-buit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere uelit, nociuam uero attigerit senectam,
 In penuria eius quae senem foueat, his etiam non uictus indi-
 gus

Viuit. mortui uero possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui uero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam uero habuit coniugem, conuenientem praecordijs,
 Huic ab auro malum bono equiparat,
 Esse. qui uero adeptus fuerit nocentis natiuitatis,
 Viuit in pectoribus habens indefinentem moesticiam
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem, neque praeterire.
 Neque enim Iapetionides Acacesius Prometheus
 Illius euitauit grauem iram. sed necessario,
 Quamuis multiscium existentem, magnū uinculū coërcet.
 Briareo uero ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gygæ, ligauit forti uinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

Κηφῶνας Βόσκονσι, κακῶν ξυμῆονας δρῶν.
 Οἱ μάλιστα πρόπαν ἡμαρ δὲ ἥλιον καταδύωτα
 ἡμάται απδύδουσι, τίθεισι τε λιχεία λδνῆα.
 Οἱ δ' ἔντοδε μλόντδσ ὑπρεφίας ἤτ' σίμβλους,
 Αλλότριον κάματον σφετόρω δὲ γαστέρ' ἀμῶνται.
 Ως δ' αὐτως ἀνδρῶσι κακῶν θνητοῖσι γυναικας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυμῆονας δρῶν
 Αργαλέων. ἔτορον δὲ πόρην κακῶν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ος κε γάμον φδύγων, καὶ μέμερα δρῶν γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, δλόου δ' ἠδὲ γῆρας ἱκνται,
 Χῆται γρηνομοιο, ὅ δ' ἔβίουσ ἠδιδόνης
 Ζῶει. ἀρφθιμλνδ δὲ δῆα λιπῆσι διατίονται,
 Χηρωσά. ὦ δ' αὐτε γάμος μετὰ μοῖρα γγῆνται,
 Κεδνλώ δ' ἔχε ἀκροτιμ, ἀραρῆαν πρῆπίθεσι,
 Τῶ δ' ἀπ' αἰῶνθ κακῶν ἐδλω ἀνπφείζει,
 Εμμλαι. ὄμ δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γγῆθλης,
 Ζῶει ἔνι σῆθεσιμ ἔχωρ ἀλίαςτον ἀνίλω
 Ουμῶ καὶ λεραδίη, καὶ ἀνήκεσιν κακῶν ὄσιμ.
 Ως ἔκ' ἐσι δὲος κλέψαι νόου, ἔδὲ πρῆλθεῖμ.
 Οὐδὲ γὰρ ἰαπεπονίδης ἀκρέκῆτα προμηθεὺς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρῶν χόλου, ἀλλ' ἰπ' ἀνάγκη
 Καὶ πολὺδριμ ἔοντα μέγας καταδεσμός δρῶκει.
 Βειάρῆα δ' ὡς ταπρῶτα πατήρ ὀδύσατο θυμῶ,
 Κόπῳτ' ἠδὲ γύγη, δῆσε λερατόρω ἔνι δεσμῶ,
 Ἡγορέλω ὑποδρόπλον ἀγῶμλνθ, ἠδὲ καὶ εἰδθ,

καὶ

Καὶ μέγθος, καὶ τήνας δ' ὑπὸ χθονὸς ὄρυμαδ' αἴης,
 Εἰ δ' οἷγ' ἄλλγε' ἔχοντο ὑπὸ χθονὶ ναεταέοντο,
 εἶα τ' ἐπ' ἔχατη μεγάλῃς ἦν πείρασι γαίης,
 Διὰ μάλ' ἀχνύμῃνοι, κραδίη μέγα πόνθ' ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφείας κρονίδης τε ἰδ' ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκην ἠΐκομ' ῥεῖν κρόνον ἦν φιλόπιτι,
 γαίης φραδ' μοσιώκησιν ἀνήγαγον δὲ φάος αὐτῆς.
 Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα δειλεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοισι, νίκῳ τε καὶ ἀγλαῶν εὖχος ἀρέδσα.
 Διὸν γὰρ μαρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντο,
 Τιτῶν τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον δζεγγύοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι δ' ἄκρατερὰς ὑσμίνας.
 οἱ μὲν, ἀφ' ὑψηλῆς ὀθρῦθ' πτωῶν ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δ' ὠπῆρον ἑάων,
 οὓς τέκην ἠΐκομ' ῥεῖν κρόνον δύνθησαι.
 οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχῃ θυμαλγέ' ἔχοντο,
 Σωχεῖως ἐμάχοντο δ' εἰνα πλείους ἦν αὐτῶν.
 οὐδέ τις εἰδος χαλεπῆς λύσης, εἰδὲ τελευτή
 οὐδετόροις, ἴσθη δὲ τέλος τίταρ πηλοέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι πρὸς χεθῆν ἀρμύνα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίῳ τε, τὰ πόρ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 πάντων ἦν σῆθεσιρ ἀέξω θυμὸς ἀγλώως,
 ὧς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῶν.
 Δὴ τότε κῆς μετίσπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Κέκλυτέ μού γαίης τε καὶ ὄραν' ἀγλαὰ τέκνα,

Et magnitudinem, collocavit sub terram latam,
 Vbi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate magnæ in finibus terræ,
 Vsq; ualde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atq; immortales dij alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis uictoriãq; & splendidam gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes,

Titanesq; dij, & quotquot è Saturno nati sunt.
 Contra sese mutuo per ualidas pugnas:
 Ipsi quidem ab alta Othry Titanes nobiles,
 Ab Olympo uero dij, datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iungens.
 Illi sanè tum inter se pugnam animũ excruciantem habentes
 Continuè pugnabant decem plus annis.
 Neq; ulla contentionis molestæ compositio, neq; finis
 Alterutris, æqualiter autem finis extensus erat belli.
 Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
 Nectarq; ambrosiamq; quibus dij ipsi uescuntur:
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,
 Vbi nectar comederunt & ambrosiam amabilem.

Iam tum ipsis interlocutus est pater hominumq; decorũq;
 Audite me Terræq; & Cæli incliti filij,

Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet,
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo
 Victoria & imperio propugnauimus dies omnes,
 Titanesq; dij & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos uero magnamq; uim & manus innoxias
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitiae placidae, quibus perpeffis
 Ad lucem redieritis molesto à uinculo,
 Nostra per consilia, à caligine obscura.
 Sic dixit. illū uero rursum excepit Cottus irreprehensibilis.
 Venerande, non indocta loqueris: sed & nos
 Scimus, quod excellunt quidem præcordia, excellens uero
 est intellectus,
 Auxiliator uero immortalibus execrationis fuisti horrēda.
 Tua uero prudentia ab caligine opaca,
 Retrograde iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoq; nunc intento animo & prudenti consilio,
 Vindicabimus uestrum imperium graui conflictu,
 Pugnantes cum. Titanibus per acria prælia.
 Sic dixit. collaudarunt uero dij datores bonorum,
 Sermone audito. bellum uero cupiebat animus
 Magis etiam quàm antea. pugnam uero arduam excitarunt
 Omnes fœminæq; & mares die illo,
 Titanesq; dij, & quotquot Saturno procreati sunt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,

Οφρ' ἔπω, τά με θυμὸς ἦνι σήθεσι κελεύει.
 Ἦδ' ἢ γὰρ μάλα δ' ἠρόν ἦσαντιοὶ ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ Κράτεθ' ὑπεμαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
 Τιτλῶες τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ἐκγυρόμεθα.
 Ὑμεῖς δὲ μέγα λωπε βίῳ καὶ χεῖρας ἀάπτως
 φαίνετε πτελώεσιν ἦσαντιοὶ ἦν δ' αἰ λυγρῆ,
 Μνησάμενοι φιλότητ' ἦν κέος, ὅσα παθόντων
 Ἔς φάθ' ἀΨ ἀΐκεαδε δ' υσηλεγέος ὑπὸ δεσμῶ,
 Ἡμετέρως δ' ἄε βυλάς ὑπὸ ζόφω ἠερόντ' ἔθ.
 Ὡς φάθ'. τὸν δ' ἔθ' αὐτὶς ἀμείβεσθ' ἠόηθ' ἀμύμων.
 Δαιμόνι δ' ἐκ ἀδ' ἀκτα πιδάσκειαι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδ' ἔθ' ὅτι πιδὲ μὲν πρὰ πίδες, πιδὲ δ' ἔθ' ἐσι νόημα,
 Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γυρο κενεροῖο.
 Σῆσι δ' ὑπ' ἀφροσῶνισιν ὑπὸ ζόφω ἠερόντ' ἔθ,
 ἈΨ ὀρόν δ' ἔθ' αὐτὶς ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
 Ἡλῆθομῶν, κρόνον ἔθ' ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντων.
 Τῶ καὶ νυῦ ἀτγνείτε νόω, καὶ ἐπίφρονι βυλῆ,
 Ρύσόμεθα κράτ' ἔθ' ὑμῶν ἦν ἀνῆ δ' ἠιστῆτι,
 Μαρνάμενοι πιδῆσιν ἀνά Κρατῶρας ὑσμίνας.
 Ὡς φάθ', ἐπλώησαν δὲ θεοὶ δ' ὠτῆρδ' ἔαω,
 μῦθον ἀκῆσαντες. πολέμω δ' ἔθ' ἐλιλαίεσθ' θυμὸς
 μάλλον ἔθ' ἢ τοπαροίθε. μάχῳ δ' ἀμέγαρτὸν ἔθ' ἔθ.
 Πάντες, θήλεια τε καὶ ἀρσῆνοδ', ἤματα κείνω, (ρασ
 Τιτῆνδ' τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ἔθ' ἐκγυρόντο.
 Οὗς τε ζεύς ὀρέβουσιμ ὑπὸ χθονὸς ἠκε φάωςδε,

Δεινοί τε κρατῆροί τε βίβω ὑπὲροπλον ἔχοντες.
 Τῶν, ἕκαστον μὲν χεῖρας ἀπ' ὤμων αἰόσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πρυγνίηκοντα
 Εξ ὤμων ἐπέφυκον ὑπὸ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Οἱ τότε πτωχέσσι κατέσθην ἐν δαί λυγρῷ,
 Πέτρας ἠλιβάτους σιβαρὰς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιπῆνδον δ' ἐτόρωθην ἐκαρτυῶντο φάλαγγας.
 Προφρονέως χερῶν τε βίης θ' ἅμα ὄργην ἔφαινον
 Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ πόρειαχε πόντος ἀπείρω.
 Γῆ δὲ μέγ' ὄυμαράγησεν, ἐπέσθην δ' ἔρανος ὄρυς
 Σειόμενον, πεισθῆν δ' ἐπινάσθη μακρὸς ὄλυμπος
 Ρίπῃ ἴσ' ἀθανάτων, γῆοσι δ' ἴκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόντα, ποδῶν δ' αἰπέια τ' ἰωή
 Ἀσπέρου ἰωχοῖο, βολάων τε κρατῆράων.

Ὡς ἂρ' ἐπ' ἀλήκλοις ἴεσαν βέλεα σονόντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων δ' ἴκετ' ἔρανον ἄσερόντα,
 Κεκλωμένων. οἱ δὲ ξύωσαν μεγάλα ἀλαλητῶ.
 Οὐδ' ἂρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴχνη ἐορμήθη. ἀλλὰ νυκτὶ γε
 Εἶδ' αὖ μὲν μῆνεθ' πλῆθ' ὄφρονος, ἐκ δ' ἔτε πᾶσαν
 φαῖνε βίβω. ἄμυδις δ' ἂρ' ἀπ' ἔρανος ἠδ' ἀπ' ὄλυμ-
 πος ἀπ' ἄνω ἔσειχε στυγερὰ δὴ. οἱ δὲ κόραυνοί (πρ
 ἰκταρ ἅμα βροντῆ τε καὶ ἀσεροπῆ ἔνυ πτεόντο
 Χειρὸς ἂρ' σιβαρῆς, ἱερῶ φλόγα θ' εἰλυφώνοντες
 Ταρφέου. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσθην ὄυμαράγησεν,
 Κακομήνη. λάκκῃ δ' ἀμφὶ πνεῖ μεγάλ' ἄσπερος ὕλη.

Acres robustiq; uires immensas habentes.

Horum centum quidem manus ab humeris concitabantur,

Omnibus simul: capita uero unicuiq; quinquaginta

Ex humeris enata sunt super firmis membris.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,

Saxa prærupta ualidis in manibus gestantes.

Titanes uero ab altera parte confortarunt phalanges,

Alacriter manuumq; uiriumq; simul opus ostentabant,

Vtriq; horrendè uero insonuit pontus immensus.

Terra uero stridebat, ingemiscebat uero latum cœlum

Quassatum, è fundo uero concutiebat amplius Olympus

Impetu à deorum. motus uero uenit grauis

Ad Tartarum tenebricosum, pedum & alta uociferatio

Uamodici tumultus, i&uumq; fortium.

Ita sanè inter mutuos ibant tela gemebunda.

Vox autem utrorumq; peruenit ad cœlum stellatum,

Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum cla-

more.

Neq; sanè amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius

Statim robore implebantur animi, & omnem

Exeruit uim. si mul etiam à cœlo atq; ab Olympo

Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem

Celerrimè unà cum tonitru & fulgure scite uolabant,

Manu à robusta, sacram flammam rutilantes

Crebra. circum uero terra alma reboabat,

Ardens. crepitabat uero undiq; igne ualde magna sylua.

Feruebat uero terra tota, & Oceani fluenta,
 Pontusq; immensus. circumdedit autem calidus uapor
 Titanes terrestres, flamma uero ad aërem diuinum peruenit
 Magna. oculos uero uisu priuabat quantumuis fortium,
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;.

Incendium autem immensum occupauit Chaos. uidebatur
 autem coram

Oculis aspicere, ac auribus uocem audire,

Itidem ut cum olim terra & coelum latum superne

Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur

Hæc quidem diruta, illo autem ex alto diruente.

Tantus fragor erat dijs confligentibus.

Simul quoq; ueni motuq; puluerēq; cū strepitu excitabant,

Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen,

Ardentia tela Iouis magni. ferebant autē fremitū clamoremq;

In medium utrorumq;. strepitus autem ingens excitabatur,

Stupendæ pugnae: robur autem exerebatur operum.

Inclinata uero est pugna. prius uero sibi mutuo imminentes,

Fortiter pugnabant in forti prælio.

Illi uero inter primos pugnam acrem excitarunt,

Cottusq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.

Hi sanè trecentas petras robustis à manibus

Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis

Titanas, atq; hos quidem sub terram longe patentem

Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,

Vincentes manibus magnanimos licet existentes:

ἔξει δὲ χθῶν πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Πόντος τ' ἄρ' ὕμετος, αὖτ' ἀμφίεσθ' θερμός ἀϋτμή
 Τιτλιῶας χθονίης. φλόξ δ' ἠέρα δ' ἴαν ἵκανον,
 Ἄσπερος. ὅσος δ' ἄμερθε καὶ ἰφθίμων πόρ' ἑόντων,
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνῶ τε σεροπῆς τε.
 Καῶμα δὲ θεασέσθου κατέχων χάος. εἴσατο δ' αὐτὰ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδ' εἶν, καὶ δ' ἕασιν ὅσων ἀκουῦσαι,
 Αὐτῶς, ὡς ὅτε γαῖα καὶ ὕρανος θυρῶν ὑπὸρθον
 Πίλνατο. τοῖος γὰρ κε μέγισθ' οὐδῦπος ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ὄρει πομπλῆς, τοῖ δ' ὑψόβην ἔξει πόντος.
 Τόσος οὐδῦπος ἔπλειτο θεῶν ἔριδι ξυυῖόντων.
 Σὺ δ' ἄνεμοι γῆσοῖν τε κόνιν τ' ὕφαρ ἀγίζου,
 Βροντῶν τε σεροπῶν τε καὶ ἀεθὰ λόγντα κεραυνόν,
 Κῆλα δίδος μεγάλου. φέρον δ' ἰχλῶ τ' ἔνοπλῶν τε,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρω. ὅτοβθ' δ' ἀπλητθ' ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἔριδος. κέρτθ' δ' ἀνεφαίνεσθ' ὄργων.
 Ἐκλίθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντο,
 Ἐμμελῆως ἐμάχοντο δ' ἄκρατόρας ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔνι πρῶτοισι μάχην δριμύειαν ἔγειραν,
 Κόπῆς τε, βειάρεως τε, γύγης τ' ἀατθ' πολέμοιο.
 Οἱ γὰρ πρηνήσας πέτρας σιβαρῶν ἀκ' χειρῶν
 Πέμπον ἐπασσυστόρας. κατὰ δ' ὀνκίασαν βελέεοσι
 Τιτλιῶας. καὶ αὖτ' μὲν ὑπὸ χθονὸς θυρῶν εἶς
 Πέμφαν, καὶ δεσμοῖσιν ἔν' ἀργαλέοισιν ἔδισαν,
 Νικήσαντο χερσὶν ὑπερθύμους πόρ' ἑόντας.

Τόσσον γ' ὄρθ' ὑπὸ γῆς, ὅσσην ὄραυός ἐς' ἀπ' γαίης.
 Ἴσσην γάρ τ' ἀπ' γῆς ὄν τάρταρον κερύοντα.
 Ἐννεὰ γάρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκειος ἄκμων
 Οὐρανοθεν κατιῶν, δεκάτη δ' ὄν γαίαν ἵκοιτο.
 Ἐννεὰ δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκειος ἄκμων
 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτη δ' ὄν τάρταρον ἵκοιτο.
 Τὸν πέρι χάλκειον ἔρκος ἐλήλατ', ἀμφὶ δ' ἐμὴν νύξ,
 Τρῖσχι κέχυται πόδι δ' αἰρῶ. αὐτὰρ ὕπερθεν
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασιν, καὶ ἀτρυγέριον θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ πτωχῶν ὑπὸ ζοφῶν κερύοντι
 Κεκρύφαται, Βυλῆσι δὲ νεφεληγερέτασ,
 Χῶρῶν γ' ὄν κερύοντι, πελώρης ἔχαστα γαίης.
 Τοῖς, ὅκ' ἄξιτόν ὄσι. πύλας δ' ἐπέθηκε ποσειδῶν
 Χαλκείας. τείχεσ' δ' ἐπερ οἴκεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα γύγης, κῆπος τε, καὶ ὁ Βειάρειος μεγάθυμος,
 Νάϊσσην, φύλακον πῖσσι δὲ ἀγχιόχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς δ' νοφερῆς, καὶ τὰς τάρταρον κερύοντες,
 Πόντου τ' ἀτρυγέριον, καὶ ὄραυός ἀσερόντες,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασσιν,
 Ἀργαλέ', ὄν κερύοντα, τὰ τε συγέσσι θεοῖσιν,
 Χάσμα μέγ'. ὄδ' ἐκεῖ πάντα τελεσφόρον εἰς ἔνιαυτ'
 Οὐδ' αὖ ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλῶν γ' ἵτοσθε γῆσσι.
 Ἀλλὰ κεν γ' ἵτα καὶ γ' ἵτα φέρει προθύελλα θυέλλη,
 Ἀργαλέη. δ' εἰνόμ τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Τὸτο τέρας. καὶ νυκτὸς ὄν κερύοντος οἰκία δ' εἰνά

Ἐσσην,

Tantum infra sub terram, quantum coelum distat à terra.
 Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Cœlitus delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies æreus Acmon
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
 Quem circa ferreum septum ductum est, circum uero ipsum
 nox,
 Triplici ordine fusum est circa collum, sed superne
 Terræ radices creuerunt, & infructuosi maris.
 Vbi dij Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
 Regione in squalida. uastæ ultima terræ.
 His non exeundum est, portas uero imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinq;
 Illic Gyges, Cottusq;, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terræ tenebrosæ, & Tartari opaci,
 Ponti q; infructuosi, & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt:
 Molesti, squalidi, quos oderunt dij,
 Hiatus ingens. nec uero integro anno
 Solum attinget, ubi primum portas intra uenerit:
 Sed sanè huc & illuc fert impetuosa procella,
 Molesta. horrendumq; etiam immortalibus dijs
 Hoc monstrum. & noctis obscuræ domus horrendæ

Stant, nubibus oblectæ nigris.

Hæc iuxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum,

Stans, capiteq; & indefessis manibus

Firmiter, quia tam nox quàm dies celeriter euntes

Sese compellabant per uices, mutantés magnum limen,

Ferream. hæc quidem intrat, illa uero foras

Egreditur. neq; unquam utraq; domus intus cohibet,

Sed semper altera domos extra existens,

Terram circa mouetur: altera rursus in domo existens,

Expectat horam itineris, donec ueniat.

Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,

Illam uero somnum in manibus, fratrem mortis,

Nox noxia, nube tecta atra.

Vbi autem Noctis filij obscuræ domos habent,

Somnus & Mors, graues dii: neq; unquam eos

Sol lucidus intuetur radijs,

Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.

Horum alter quidem terramq; & lata dorsa maris,

Quietus percurrit, & placidus hominibus.

Alterius uero ferream quidem cor, æream uero ei pectus

Crudele in præcordijs. habet autem, quem semel arripue-
rit

Hominum: hostis uero etiam immortalibus dijs.

Illic dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,

Fortisq; Plutonis, & grauis Proserpinæ,

Stant. asper autem canis pro foribus custodit,

Ἐσπερον, νεφέλης λικαλυμμένηα λυανέησι.
 Τῶν πρόστ' ἰαπερῖο πάϊς ἔχειτ' ἔρανον ὄρυζον,
 Ἐσπῶς, κεφαλῆ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι
 Ἀσιμφέως. ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέραι τάσσοι ἴσσαι,
 Ἀλλήλας πρῶσει πορ ἀμειβόμεναι μέγαν ἔδον,
 Χάλκειον. ἢ μὲν ἔσω κραταβήσετο, ἢ δὲ θύραζον
 ἔρχετο. ἔδ' ἔποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἔντος ἔεργει,
 Ἀλλ' αἰεὶ ἔτόρηγε δόμων ἔκτοδον ἔῶσα,
 Γαῖαν ὠτρύνετο. ἢ δ' αὖ δόμος ἔντος ἔῶσα,
 Μίμνει πλὴν αὖ φλῶρω ὄδον, ἔσ' αὖ ἴκητο.
 Ἡ μὲν ὑπὸ χθονίοισι φάος πολυδερεκὲς ἔχουσα.
 Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασιγνητῶν θανάτοιο,
 Νύξ ὅλην, νεφέλη λικαλυμμένη ἠεροειδέϊ.
 Ἐνθα δὲ νυκτὸς πᾶσιδες ὄρεμνῆς οἰκί' ἔχουσι,
 Ὑπνῶ καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοί, ἔδ' ἔποτ' αὐτοῦς
 Ἡέλιος φαέθων ὑπὸ δ' ἔρχετο ἀκτίνεσσι,
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ἔδ' ἔρανόθεν κραταβάνων.
 Τῶν ἔτορος μὲν γλῶ τε καὶ ὄρυζα νῶτα θαλάσσης,
 Ἡσυχῶ ἀντρέφετο καὶ μείλιχῶ ἀνθρώποισι.
 Τὸ δὲ, σιδ' ἦρη μὲν κραδίη, χάλκειον δὲ οἱ ἦτορ,
 Νηλεὲς ἔν σῆθεσσι. ἔχει δ' ὄρ πρῶτα λάβησι
 Ἀνθρώπων. ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Ἐνθα δεῦ χθονίῳ πρόσθον δόμοι ἠχύντο,
 Ἰφθίμωτ' αἰδέω, καὶ ἐπαινῆς πόρσεφονεῖς
 Ἐσᾶσι. δεινὸς δὲ λύων προπάροιθε φυλάσσει,

Νηλεῖς.

Νηληϊς. τέχνῳ δὲ κακῶ ἔχει. οὐ μὲν ἰόντας
 Ζαίνει ὁμῶς ὄρη τε καὶ ὕασι ἀμφοτέρωσι,
 Εξελθεῖν δ' ὅκ' αὖτις ἔα πάλιμ. ἀλλὰ δοκῶν,
 Εἰδίει, ὅμ' κε λάβῃσι πυλῆων ἔκπαδον ἰόντα,
 Ἰφθίμω τ' αἰίδαο καὶ ἐπαινήσ' ἄρσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναιετᾶσι συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δαινὴ σύξ, θυγάτηρ ἀφορρόσ' ὠκεανοῖο
 Πρωβυτάτη. νόσθιμ δὲ θεῶν κλυτὰ δ' ὠμαῖα ναίει,
 Μακρῆσι πῆτρῃσι κατρεφέ'. ἀμφὶ δὲ πάντη
 Κίσιμ ἀργυρέοισι πῶς ὄρανόν ἐσήκται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντ' ὅ θυγάτηρ πόδας ὠκεία ἴεισ,
 Ἀγγελίης πωλείται ἐπ' ὕρεια νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππὸτ' ἴεισ καὶ νεῖκ' ὅ γ' ἀθανάτοισι ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅσπις ψύδῃται ὀλύμπια δ' ὠματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δ' ἔτε ἴειμ' ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρηον ἔνείκει
 Τηλόθῃ γ' ἔχρυσέη πλοχῶ πολυώνυμον ὕδωρ
 Ψυχρόν, ὅ, τ' ἐκ πῆτρῃσ' καταλείβεται ἠλιβάτοιο
 Ὑψιλῆς, πολλόν δ' ἔπο χθονὸς ὕρυσθ' εἰς
 Βξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει δ' ἄ νύκτα μέλαιναν,
 ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ὠπ' μοῖρα δ' ἔδασται.
 Ἐννία μὲν ποδὶ γλῶ τε καὶ ὕρεια νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμυλὴ ὅ εἰς ἄλα πίπῃει.
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πῆτρῃσ' πῶρεῖ μέγα πῆμα θεοῖσιμ.
 Ὅσκειν τῶ ἐπίσρηον ἀρλείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόρητ' ὀλύμπου,

Seuus. artem autem malam habet: ad introëuntes quidem
 Adulatur pariter caudaq; & auribus ambabus,
 Exire uero non iterum permittit denuò, sed obseruans
 Deuorat, quencunq; prenderit portas extra existentem,
 Fortisq; Plutonis & grauis Proserpinæ.

Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. Seorsim uero à dijs inclitas ædes incolit,
 Ingentibus saxis superne tecta: circum uero quaq;
 Columnis molestis ad cœlum firmata est.

Raro uero Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
 Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum iusiurandum ut
 ferat,

Longe in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa: multum uero subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima uero pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramq;, & lata dorsa maris,
 Vorticibus argenteis intortus in mare exit.
 Vna uero ex petra profluit, magnum damnum dijs.
 Quisquis periurium relictis iurauerit
 Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœli,

Iacet exors integrum per annum.

Neq; ambrosiæ & nectaris accedit propius

Cibum, sed iacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis. malus autem ueternus obtegit.

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,

Aliud ex alio excipit difficilimum certamen.

Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis,

Neq; unquã ad consiliũ inuendũ cõmiscetur, neq; ad epulas

Nouem totis annis. decimo tandem commiscetur iterum

Cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.

Tale enim iuramentum constituerunt dij Stygis perennem
aquam,

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum,

Vbi terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,

Pontiq; infructuosi, & cœli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt

Molesti, squalidi. quos oderunt dij licet,

Illic splendidaq; portæ, & lapideum limen,

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte enatum. ante illud uero, extra omnes deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Cæterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,

Domos incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atq; Gyges. Briareum quippe bonum existentem

Generum suum fecit grauiter fremens Neptunus.

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiã suam.

Κεῖται νηπότμῳ τετλεισμένον εἰς ἑνιαυτόν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρῳ ὄρχεται ἄσορ
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνουςῳ, ἔ' ἀναυδῳ,
 Στρωθῆς ἐν λεχέεσι. καὶ ἡ δ' ὑδὶ λιῶμα καλύπτῃ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσορ τελεση μέγαν εἰς ἑνιαυτόν,
 Αλλῳ δ' ἔξ ἄλλο δ' ἔχεται χαλεπώτατῳ ἄθλος.
 Ἐννάειδου δὲ θεῶν ἀρμείρεται ἀγνέοντων,
 Οὐδέ ποτ' ὄν Βελίω ὑπὸ μίσγεται, ἔδ' ὑδὶ δ' αἴτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτα. δεκάτῳ δ' ὑπὸ μίσγεται αὐτῆς
 Εἰρίας ἀθανάτων, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρησιν ἔθνησιν θεοὶ συγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 Ωλύγιον, τό δ' ἴησι κατασυφέλου δὲ χῶρος,
 Ἐνθάδε γῆς δ' νοφερῆς καὶ ταρτάρου κέροντῳ,
 Πόντου τ' ἀτρυγέριο καὶ ἔρανθ' ἀσερόντῳ,
 Εξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Αργαλέ' ἔθρῶντα. τά τε συγέσει θεοίπυρ,
 Ἐνθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι, καὶ λάϊνῳ ἔδ' ὄς,
 Ασεμφῆς, ῥίζησι διλιωκέεσιν ἀφκρῶς
 Αὐτοφυῆς. πρόσθιν δὲ, θεῶν ἔκτοσθιν ἀπάντων,
 Τιτλιῶν νάισσι, πέρην χείρος ῥοφεροῖο.
 Αὐτὰρ εἰσμαρᾶγοιο διὸς κλειδίτ' ἐπίθυροι,
 Δώματα ναιετάσιν ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόπῃ τ' ἠδὲ γύγης. Βειάρειω γέμεν ἠὲ ἰόντα,
 Γαμβρόν ἰὸν ποίησε βαρύνκτυπῳ ἑννοσίγαιῳ.
 Δῶκε δὲ κυμοπόλειαν ὀπίεσιν θυγατῶρα ἦν.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πτωχῶας ἀπ' ὕραν ὄξ' ἐλασε ζεύς,
 Οπλότατον τέκε πάϊδα τυφώεα γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου γ' ἦ Φιλόπητι, δ' ἄχρυσὼ ἀφροδίτῳ.
 Οὐ χεῖρδ' ἔασιμ' ἐπ' ἰχθυί δ' ἔργματ' ἔχρυσαι,
 Καὶ πόδες ἀκμάστοι λερατόρδ' θεῶ. ἐκ δὲ οἱ ὦμων,
 Ἡμ' ἐκάτομ κεφαλαῖ ὄφιθ', δεινοῖο δ' ἄκροντ' ὄφιθ',
 Γλώσσησι δνοφερῆσι λειχημότδ'. ἐκ δὲ οἱ ὄσσωμ
 Θεασείης κεφαλήσιν ἔπ' ὄφρυσιν πῦρ ἀμάρυσαι.
 Πρασῶν δ' ἐκ κεφαλῆων πῦρ καίεσθ' δερηομλίοιο.
 Φωνά δ' ἦν πάσῃσιμ' ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι,
 Παντοίημ' ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθῆσφατῶν. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγονδ' ὥστε θεοῖσι σιωιέμεν. ἄλλοτε δ' αὐτε
 Τάυρεσ' ὀριβρόχεω μλύθ' ἄχ' ἔσθ' ὄσασα, ἀγάρεσθ'.
 Ἄλλοτε δ' αὐτε λέοντ' ὄφιθ', ἀναιδεῖα θυμὸν ἔχοντος.
 Ἄλλοτε δ' αὐ σκυλάκεσιν εἰοικότα, θαύματ' ἀκῶσαι.
 Ἄλλοτε δ' αὐ ροῖζας, χ' ἔπ' ὄφιθ' ἠχεσθ' ὕρεα μακρὰ.
 Καὶ νῦν κεν' ἐπλῆσθ' ὄφιθ' ἀμήχανον ἠματι κείνῳ.
 Καὶ κεν' ὄφιθ' ἀθνηρῆσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξην,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄφιθ' νόκσε πατῆρ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Σκληρῶν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμόρδαλέου κωνάβησε, καὶ ὕραν ὄσ' ὕρεσ' ὑπὸρθην,
 Πόντ' ὄφιθ' τ', ὄφιθ' ἀκῶσαι, καὶ τάρταρα γαῖης.
 Πρασὶ δ' ἔπ' ἀθανάτοισιν μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος,
 Ορνυμλίοιο ἀνακτ' ὄφιθ'. ἐπεσθ' ἀκῶσαι δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ἔπ' ἀμφοτόρδ' ὄφιθ' ἀκῶσαι ἰοισίεα πόντῳ,

Ast ubi Titanes è cœlo expulit Iupiter,
 Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
 Tartari compressu, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris uero ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
 Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat,
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat serpentis.
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitū emittentes ineffabilem. interdum enim
 Sonabant ut dijs intelligere liceret, interdum rursus
 Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocem, ferocis.
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis.
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu.
 Interdum uero stridebat, resonabantq; montes alti.
 Et sanè erat opus perplexum die illo.
 Atq; certe iste mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;
 Grauius autem intonuuit atq; fortiter. undiq; uero terra
 Horrendè edidit fragorem, & cœlum latum superne,
 Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
 Pedibus uero sub immortalibus magnus contremuit Olym-
 pus,
 Excitato rege. ingemiscebat autem tellus.
 Calor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,

Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium uenorumq;, & fulminis ardentis.
 Feruebat autem terra omnis, & cœlum, atq; mare
 Furebat circum littora, circumquaq; & fluctus magni
 Impetu à deorum, commotio uero difficilis sedatu coor-
 batur.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim existentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, & grauem conflictum.
 Iupiter uero postquã accumulauit suum robur, sumpsit uero
 Tonitruq; fulgurq;, & coruscans fulmen, (arma,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum uero omnia
 Combussit ingentia capita seui portenti.
 Cæterum ubi ipsum uicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra uasta.
 Flamma autem fulmine icti cū impetu ferebatur, illius regis,
 Montis in concauitates opacas asperas,
 Percussi. multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapore ingenti, & liquecebat stannum ueluti
 Arte ab iuuenum, & fabrefacto catino fusorio
 Calefactum, atq; ferrum quod solidissimum est,
 Montis in concauitatibus, uictum igne combustiuo
 Liquefcit in terra diuina, à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquecebat terra iubare ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo tristatus, in Tartarum latum.

Ex Typhoëo autem est uenorum uis humide flantium,

Excepto

νόσφι νόφυ, βορέω τε, καὶ ἀργέτω ξιφύροιο.
 Οἱ γέ μιν ἐκδέομι γηγεῖν, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἰ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ὤπινεῖσι θάλασσαν.
 Αἰ δ' ἠρι πίπυσσαι δὲ ἠεροειδέα πόντον,
 Γῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῆ θύσιν ἀέλιη.

Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, δῖασ κιδ' νᾶσι τε νῆας,
 Νάυτας τε φθείρουσι, κακῶ δ' ὄ γίνεται ἀλκή
 ἀνδράσι, οἱ κείνοισι σικαντῶ τδὲ ἤϊ πόντον.
 Αἰ δ' αὖτε ἤϊ γαῖαν ἀπέειπεν ἀνθεμόεσσαν,
 Ἐργ' ὄρατὰ φθείρουσι χαμαιγυῖων ἀνθρώπων,
 Γεμπλήσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλῆς κολοσυρτοῖ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥὰ πόντον μάκαρος θεοὶ δ' ἐπέτελεσαν,
 Τιτλώεσι δὲ τιμάων κείναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλδύμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
 Γαῖης φραδ' μοσιῶσι, ὀλύμπιου θυρόπτα ζῆν'
 ἀθανάτων. ὁ δὲ, τοῖσι μὲν διεδάσσατο τιμᾶς.
 Ζεὺς ἰ θεῶν βασιλεὺς πρώτῳ ἀλοχρὸν θέτο μῆτιν,
 Πλείστα θεῶν εἰδ' ἔαν, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δ' ἠρ' ἠέμελλε θεὰν γλαυκῶπι ἀθηνῆω
 Τέξαοθα, τότε ἔπειτα δὴλοφρένας δ' ἀπατήσας,
 Αἰμυλίοισι λόγροισι, ἐλὼ δὲ κατ' ἄρ' ἠνοδῶ,
 Γαῖης φραδ' μοσιῶσι, καὶ ἔραν ὄ ἀσερόγοντο.
 Τὼς γὰρ οἱ φρασάτω, ἵνα μὴ βασιλῆϊδ' ἀπιμῶ
 Ἄλλ' ἔχη, δῖός ἀντι, θεῶν ἀειγυετᾶων.
 Ἐκ γὰρ δ' ἴ, εἴμαρτο πόριφρονά τέκνα γηγεῖοθα.

Excepto Noto, Boreaq; & celeri Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sua natiuitate, hominibus magna utilitas,
 Ast aliæ leues auræ inspirant mare,
 Quæ utiq; incidentes in nigrum pontum,
 Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine.
 Nunc hæ nunc illæ flant, dissipantq; naues,
 Nautasq; perdunt. mali autem non est remedium
 Viris, qui illis occurrunt in ponto.
 Eadem rursum per terram immensam floribus ornatam,
 Opera iucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
 num

Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dij beati perferunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,
 Iam tum impellebant regnare atq; imperare,
 Ex Terræ consilio, Olympium latecernentem Iouem
 Immortalibus. hic uero inter illos rite distribuit munia.
 Iupiter autem rex primam uxorem suam fecit Prudentiam,
 Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum iam esset deam cæsijs oculis Mineruam
 Paritura, ibi tum dolis animo decepto,
 Blandis sermonibus, suam in condidit aluum,
 Telluris consilijs & Cœli stellati.
 Illa duo enim ei dixerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, uirginem cæsij oculis præditam in Tritone genitam,

Par habentem patri robur, & prudens consilium.

Cæterum deinde sanè filium deorum regem & uirorum

Erat paritura, magnum animum habentem,

Sed ipsum sanè Iupiter antè suo condidit uentre.

Sic ei consulebat dea bonumq; malumq;.

Postea duxit splendidam Themim, quæ peperit Horas,

Eunamianq; Dicenq;, & Irenen florentem.

Quæq; opera matura faciunt apud mortales homines:

Parcasq;, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,

Clothoq;, Lachésinq;, & Atropon, quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.

Tres uero ei Eurynome Gratiæ peperit pulchras genas hæ-

Oceani filia, à multis optatam formam habens, (bentes,

Aglaiam, & Euphrosynen, Thaliãq; amabilem.

Quarum & à palpebris amor destillat contuentium,

Soluens membra, iucundum uero sub supercilijs aspiciunt.

Porrò hic Cereris multos pascens ad lectum uenit,

Quæ peperit Proserpinã pulchras ulnas habentẽ, quã Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynen uero deinceps amauit pulchricomam,

Ex qua Muse aurea mitra reuinctæ natæ sunt,

Nouem: quarum labor conuiuia sunt, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem & Dianam sagittis gaudentem,

Amabilem prolem supra omnes cœlites,

Genuit

Πρωτῶν μὲν γὰρ κούρω γλαυκῶπιδα τριβήγυγαν,
 ἰσὺν ἔχουσαν πατρὶ μύθη, καὶ ἐπίφρονα Βελλύ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρ' αὖ παῖδα θεῶν βασιλῆα Δ' ἀνδρῶν,
 ἠμελλῶν τέξεσθαι, ὑπερβίον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μὲν Ζεὺς προῶδον ἐνὶ ἐγκάθεθρον ἰδὼν,
 ὧς δ' ἢ οἱ φράσσαι το θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δούτορον ἢ γὰρ ἔολε παρὼν θέμι, ἢ τέκον ὥρας,
 εὐνομίω τε, δίκῃ τε, καὶ εἰρήνῃ τε θαλῆαν.
 Αἴτ' ὄρ' ὠραῖοσι κ' ἴθνηκ' ἴσι Βροχῶσι,
 μοίρας δ' ἧς πλείω τιμῶν πόρε μητιέτα Ζεὺς,
 κλωθῶ τε λάχεσιν τε καὶ ἄτροπον. αἶ τε δίδουσι
 ὀνηκ' ἴσι ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δ' εἰ οἱ θυρωμόμη χείρας τέκε καλλιπῆδες,
 Ὀκεανῶ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Αὐλαίην, καὶ Δυφροσιώην, θαλίην τ' ὄρατεινῶν.
 Τῶν, καὶ ἄρ' Βλεφαρώων ὄρ' εἶβε' ἰδερνομενάων,
 λυσιμελῆς, καλὸν δ' εἶδ' ὑπὸ ὄφρ' ἴσι δερκίωσιν.
 Αὐτὰρ ὁ δ' ἠμικτρῶ πολυφύρεθ' ὄρα λέχος ἦλθεν,
 ἠ τέκε πόρσεφόνῃ λουκώλῃ, ἢ ἰδ' ὄρων ὄσι
 ἠερασῶν ἧς πῆρ' ἀμικτρῶ. ἔδωκε δ' εἰ μητιέτα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἴδ' αὐτῆς ὄρασασθαι καλλιμόμοιο,
 Εξ ἧς αἶ μῦσαι χρυσάμπυκες ἴζεγγύοντο,
 Εὐνέα, τῆσιν ἄσθ' ὄρα θαλία, καὶ τῶν ἴσι αἰοδ' ἴσι.
 Λητώ δ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρ' ἴσι ἰοχέαιραν,
 ἠμερόντα γόνου πῶν πάντων ὄρασιωνων,

Γείνατ' ἄρ', αἰγίοχοιο Διὸς Φιλόπητι μιγείσα.
 Λοιδοτάτ' ἄτ' ἠελω θαλερῶ ποιήσατ' ἄκωιτην.
 Ἡ δ' ἠβλω, ἀρῆα, καὶ εἰλείθ' ἔπι κτε,
 Μιχθεῖσ' ἔν' Φιλόπητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδ' αὖ τριτογῆναιον,
 Δεινῶ, ἀγροκύδιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνω,
 Γότνιαν. ἢ κέλασθί τε ἄσθον, πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Ἡρῆ δ' ἠφαιστον κλυτόν' ἔν' Φιλόπητι μιγείσα
 Γείνατο. καὶ ζαμλίησε, καὶ ἠειοσῆ ᾧ παρακοίτη,
 Ἐκ πάντων τέχνησι λεκασμῶν ὄρασιώνων.
 Ἐκ δ' ἀμΦιτρίτης καὶ εἰκτύπου ἔννοσιγαῖος,
 Τείτων θυρυβίης γῆρ' ἄ μέγας. ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμεν' ἔχωρ, πρὸ ἀμητρὶ Θίλη καὶ πατρὶ ἀνακτι
 Νάει χρῦσα δ' ᾧ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ ἀρῆι
 Ρίνοτόρῳ κλυθέρεα φόβον καὶ δ' εἴημον ἔπι κτην
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας,
 Ἐν πολέμῳ κερύουσι, σὺν ἀρῆι πῆλοισπόρθω.
 Ἀρμονίην δ' ἠὲ κὰδ μῦθ' ἰπέρβου μῦθ' ἔτ' ἄκωιτην.
 Ζῆνι δ' ἄρ' ἀτλαντὶς μαίη τέκε λυδίμον ἐρμῶ
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερόν λέχθ' εἰσαναβάσσα.
 Καδ' μείη δ' ἄρ' αἰ σέμελ' ἔκε φαίδιμον ἕρον,
 Μιχθεῖσ' ἔν' Φιλόπητι, Διόνυσον πολυγῆθεα,
 Ἀθάνατον θνητῆ. νυῦ δ' ἀμφότοροι θεοὶ εἰσίη.
 Ἀλκμῶν δ' ἄρ' ἔπι κτε βίω ἠρακλήϊω,
 Μιχθεῖσ' ἔν' Φιλόπητι Διὸς νεφεληγερέταο.

Genuit sanè, Aegiochi Iouis amori mixta.
 Postremam uero Iunonem floridam fecit uxorem.
 Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse uero ex capite, cæsijs oculis præditam Tritogeniam,
 Acrem, in agris tumultuantem, ducem exercitus, indomi-
 tam,
 Venerandam: cui clamor, labor, bellaq; pugnaeq;
 Iuno autem Vulcanum inclitum, amori indulgens,
 Genuit: & uires intendit, & contendit cum suo marito,
 Præ omnibus artibus ornatum cœlitibus.
 Ex Amphitrite autem & grauiſſimo Neptuno,
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
 Incolit auream domum, uehemens deus. sed Marti
 Clypeos dissecanti Venus Timorem & Metum peperit,
 Graues, quiq; uirorum densas turbant phalanges,
 In bello horrido, unà cum Marte urbes deuastante.
 Et Harmoniam: quã Cadmus magnanimus duxit uxorem.
 Ioui uero Atlantis filia Mæa peperit gloriosum Mercuriũ,
 Præconem deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia uero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Dionysum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc uero ambo dij sunt.
 Alcmenæ uero peperit uim Herculanam,
 Mixta amore Ioui nubicogo.

Aglajam uero Vulcanus ualde inclitus claudicans,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem, fecit coniugem.
 Hanc uero ei immortalẽ expertemq; senij fecit Saturnius.
 Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
 Vis Herculis peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Iouis Magni, et Iunonis aureis calceamentis utenis
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Fœlix, qui magno facinore inter deos confecto,
 Habitat illæsus, & carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclita Oceanis
 Perseis, Circemq; & Aecten regem.
 Acetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij
 Duxit, deorũ ex uoluntate, Idyã, pulchris genis præditam.
 Hec autem ei Medeam pulchros talos habentem amori in-
 dulgens
 Peperit, succumbens per auream Venerem.
 Vos quidem nunc Valetẽ cœlestes domos tenentes,
 Insulæq; & continentis terræ, & salsus intus pontus.
 Nunc autem dearum coetum cantate blandiloquæ,
 Musæ Olympiades filia Iouis Aegiochi,
 Quæcunq; mortales apud uiros cubantes,
 Deæ, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,

Αὔλαϊν δ' ἠφαισος ἀγακλυτὸς ἀμφίγυήεις,
 Ὀπλοτάτῳ χερίτῳ θαλερῆν ποιήσατ' ἀκροίτην,
 Χρυσοκόμης δὲ δῖονυος Θ' ξανθὴν ἀεικίδνιν,
 Κόρην μίνωος θαλερῶν ποιήσατ' ἀκροίτην.
 Τῶν δ' εἰ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε κρονίων.
 Ἡβλῶ δ' ἀλκμῶν καλλισφύρεσ ἀλκιμῶ ἕος,
 Ἰσῆρα κληῖ Θ' τελέσας σονόγντας ἀέθλους,
 Παῖδα δῖος μεγάλιο, καὶ ἠρης χρυσοπέδιλου,
 Αἰδίδην δ' ἐτ' ἀκροίτην, ἣν Ὀλύμπω νιφόσση.
 Ὀλβιος, ὃς μέγα ὄργον ἣν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Νάει ἀπήμαντ' Θ', καὶ ἀγήρα Θ' ἡμᾶτα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε λιλυτὴ ὠκεανίη
 Γόρσηϊς, λίρην τε, καὶ αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' ἕος φαισιμβρόχου ἠελίοιο,
 Κόρην ὠκεανοῖο τελήσθητ' Θ' ποταμοῖο,
 Ἐἴημε, θεῶν βασιλῆσιν, εἰδ' ἦσαν, καλλιπάρηνον.
 Ἡ δ' εἰ οἱ μήδεϊαν εὐσφυροσ ἣν φιλότητι
 Γείναδ' ὑποδμηθεῖσθε δ' ἄ χρυσῶν ἀφροδίτῳ.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χεῖρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοι τ', ἠπειροί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἦδ' ὄβρι πόντ' Θ'.
 Νῦν δὲ θεῶν φύλον αἰεῖσατε ἠδ' ἐπέσαι,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες λιδοσ δῖος ἀγιόχοιο,
 Ὅσοι δ' ἠδνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐβνηθεῖσαι
 ἀθάνατοι, γείνοντο θεοῖσιν ὠπείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεῶν,
 Ἰασίῳ ἠρωῖ μιγεῖσ' ὄρατι φιλότητι,

Νειῶ ἔνι τριπόλῳ, κρήτης ἔνι πίονι δήμῳ,
 Ἐδλόν. ὅς εἰς ὑπὲρ γλῶ, καὶ δὴρέα νῶτα θαλάσσης,
 Γᾶσαν. ἔθ' δὲ τυχόντι καὶ ἔκ' ὄν χεῖρας ἴκηται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τε οἰῶπασεν ὄλβον.
 Κάδμῳ δ' ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσῆς ἀφροδίτης,
 Ἰνώ καὶ σεμέλλῳ, καὶ ἀγαυῷ καλλιπάρῃον,
 Αὐτνόῳ δ', ὡς γῆμιν ἀφισαῖθ' βαθυχάτης,
 Γείναρ, καὶ πολὺδωρον εὐσεφάῳ ἔνι θήβῃ.
 Κόρυ δ' ὠκεανοῖο χρυσάσει καρτόροθύμῳ
 Μιχθεῖσ' ἔνι φιλότῃ, πολυχρῦσῳ ἀφροδίτῃ,
 Καλλιρόῳ, τέκε πᾶσι δ' αὖ Βροτῆν ἡμέλιον ἀπάντων,
 Γερῦονῆα. τὸν, λιτεῖνε βίῃ ἤρακλειῖν,
 Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδῳ ἀμχιρρῦτῳ θυρυθείῃ.
 Τιθωνῶ δ' ἠὼς τέκε μέμνονα χαλκῶδερεσιν,
 Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ Πιλεφάκῳ φυτήσατο φάειμον ἕορον,
 Ἰφθιμου φάεινοντα, θεοῖς ὑπὲρ κελῶν ἀνδρα.
 Τὸν γὰρ νέον τὸργον αὐθῆθ' ἔχοντ' ἔρικυδέος ἠβης
 Γαῖδ' ἀπαλά φρονέοντα φιλομειδῆς ἀφροδίτῃ,
 Ωρτ' ἀναρρῆσαι μύθῳ. καὶ μῦθον Ζεθεοῖς ἔνι νηοῖς,
 Πηλοπόλεον νύχιον ποίησατο, δ' αἶμονα δῖου.
 Κόρυ δ' αἰήταο διοτρεφέθ' βασιλῆθ',
 Αἰσονίδης, Βαλκῆσι θεῶν ἀειγυρετάων
 Ἦγε παρ' αἰήτα, τέλεσας σονόγοντας ἀέθλους,
 Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς, ἑπερλώωθ'
 Ὑβριδῆς πελίδης, καὶ ἀτάδαλος ὄβριμοβρῆς.

Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter profcisso, Cretæ in pingui populo,
 Bonum: qui uadit super terram & lata dorſa maris
 Omnem. Ei uero qui adipiscitur, et cuius ad manus uenerit,
 Illum locupletem fecit, multamq; ei præbuit foelicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
 Ino & Semelen, & Agauen pulchras genas habentem,
 Autonoenq; quam duxit uxore Aristæus densa caſarie præ
 ditus,
 Genuit, & Polydorum mœnijs pulchre cinctis in Thebis.
 Filia uero Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore, abundantis auro Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium pulcherrimū omnium,
 Geryonem. quem interfecit uis Herculana,
 Boues propter flexipedes circumflua in Eurythea.
 Tithono uero Aurora peperit Mēnona areæ galea munitū,
 Aethiopum regem: & Emathionem regem.
 Cæterum Cephalo plantauit inclitum filium,
 Fortem Phaëthontem, dijs similem uirum.
 Qui sanè iuuenē tenerū florē habentē glorioſæ pubertatis,
 Filium iuuenilia ſapientem, renidens Venus,
 Incitauit, inſtituens, & ipſum in templis
 Aedituum nocturnum fecit, dæmonem bonum.
 Filiam uero Aetæ à Ioue nutriti regis
 Aefonides, uoluntate deorum ſempiternorum
 Abduxit ab Aetæ, peractis plenjs ſuſpirijs certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex, ſuperbus,
 Violentus Pelias, & iniquus fortium ſacimorum patratior.

Qui-

Quibus peractis ad Iolcum redijt, multis perpeſſis,
 Veloci in naue uehens pulchris oculis præditam puellam,
 Aefonides, & ipſam floridam fecit uxorem.
 Et fanè hæc domita ab Iaſone paſtore populorum,
 Medeam peperit filiũ, quem in montibus educabat Chiron
 Phillyrides: magni uero Iouis uoluntas perficiebatur.
 Cæterum Nereides filiæ marini ſenis,
 Sanè quidem Phocũ Pſamathe peperit, præſtantiſſima dea-
 rum,
 Aæci in amore, per auream Venerem.
 A Pelco autem ſubacta dea Thetis candidos pedes habens,
 Genuit Achillem prorumpentem per uiros, leonis animum
 habentem.
 Aeneam porrò peperit pulchre coronata Cytherea,
 Anchifæ heroi mixta iucundo amore,
 Idæ in uerticibus, habentis multos anfractus, ſyluoſæ.
 Circe uero Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyſſis ærumnoſi in amore,
 Agrium, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;:
 Qui fanè ualde procul in reſſu inſularum ſacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis ualde inclytis imperabant.
 Nauſithoum uero Vlyſſi Calypſo excellentiſſima dearum
 Genuit, Nauſinoumq; mixta grato amore.
 Hæ quidem mortales apud uiros cubantes
 Deæ, pepererunt dijs pares filios.
 Nunc uero foeminarum agmen cantate, ſuaui loque
 Muſæ Olympiades, filiæ Iouis à capra nutriti.
 Finis Heſiodi Theogoniæ.

Τὸς τελέσας δὲ ἰωλκὸν ἀΐκῃσιν, πολλὰ μεγήσας,
 Ωκείης ὑπὸ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδ' ἀκόνεω,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερῶ ποιήσατ' ἄνωγειν.
 Καί ῥ' ἦγε δ' ἄμφισ' ἔσπε' ἰήσονται ποιμνί λαῶν,
 Μήσσειον τέκε πάϊδα. τὸν, ὄρεσιν ἔτρεφε χείρων,
 Φιλυρίδης. μεγάλου δὲ διὸς νόος ὄζετέλειτο,
 Αὐτὰρ νηρηίδες κοῦραι ἀλίοιο γέροντ' ὄ,
 Ἥτοι μὲν φῶνον ψαμάθη τέκε δ' ἴα θεάων,
 Αἰακοῦ ἔν' Ὀλιότητι, ὅσα χρυσῶ ἀφροδίτῳ.
 Πηλεΐ δὲ δ' ἄμφισα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα,
 Γείνατ' ἀχιλλῆα ῥηξλώορα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἐπικτην εὐσεφαι' ὄ λυθέρεια,
 Αγχίστη ἠρωί μεγάσ' ὄρατῆ Ὀλιότητι,
 Ἰδίας ἔν' ἠορυφῆσι πολυπῆύχου, ὑλκίεσσης.
 Κίρκην δ' ἠελίξ θυγάτηρ ἔπειονίδαιο,
 Γείνατ' ὄδυσσῆ' ὄ ταλασίφρον' ὄ ἔν' Ὀλιότητι,
 Αἰγίου, ἠδὲ λατίνου, ἀμύμονά τε, κρατόρου τε.
 Οἳ δὲ πρὶ μάλα τῆλε μυχῶν νήσων ἰδράων,
 Γᾶσιν τυρρῶσισιν ἀγακλυτοῖσιν ἀνασσομ.
 Ναυσίθοου δ' ὄδυσσῆϊ καλυψὼ δῖα θεάων
 Γείνατο, ναυσινόου τε, μεγάσ' ἔρατῆ Ὀλιότητι.
 Αὐταὶ μὲν θυνηῖσι παρ' ἀνδράσιν ὄβνηθεῖσαι,
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ὑπὸ κείλα τέκνα.
 Νῦν δὲ μωαικῶν φύλον ἀείσατε, ἠδ' ὑπέσαιε
 Μῦσαι ἀλυμπιάδ' ὄ, κοῦραι διὸς ἀειγίοχοιο.
 τέλος ἔλκισι δ' ὄ θεογονίας.

Siuacat Aenea rerum dignissime praesul,
 Grataq; sunt animo carmina nostra tuo,
 Perlege quae quondam dulci modulatus auena,
 In Latios ausus uertere Graeca modos,
 Ascræi inspiciens ἠμ' ἔργα καὶ οὐδ' ὄψ' ἔα ποῦτα,
 Graecia quo quondam floruit Hesiodo.
 Hæc fuerant fateor plectro meliore canenda,
 Hic opus ingenij quippe senilis erat:
 At quia nonnullos tam magna superbia uates
 Eleuat, ut nulla Graeca in honore putent,
 Sum tamen hoc ausus bis septem & quatuor annis,
 Dum mea labuntur lustra trahente dea.
 Sumpsimus & tenuis Graecorum è fontibus haustus,
 Mixtaq; cum Graeca lingua Latina fuit.
 Quicquid id est, ad te uatum clarissime uates
 Mittimus, es Clario non minor ipse deo.
 Suscipe, & Hesiodum placido complectere uultu,
 Hic quoq; iudicio stetq; cadatq; tuo.

HESIODI

HESIODI ASCRAEI

POETAE OPERA ET DIES,

Georgicon liber, Nicolao Valla
interprete.

Perides Musæ, quarum uiget inclyta
cantu

Fama ducū, & uestri nomen immor-
tale parentis,

Dicite, cur hominū pars hæc sine no-
mine uitam

Ducat? & illius cur fama æterna per altum

Euolet? hæc Iouis est magni diuina uoluntas.

Ille etenim altitonans summi regnator olympi,

Excitat imbelleis animos, & fortia corda

Debilitat, duce quo fortuna inimica superbos

Deprimit, atq; humileis clarum super æthera tollit.

Tum mala mens hominis meliorem inclinat ad usum,

Et capiunt molles crudelia pectora cultus.

Exaudi qui cuncta polo specularis ab alto,

Cui nihil ignotum est, sanctissima dirige iura

Iustitiæ, liceatq; mihi fraterna monere

Pectora, & ignotos uiuendi ostendere mores.

Sunt geminæ in terris quibus altercantur in unum

Mortales causæ, uaria quoq; mente trahuntur.

Vna quidem studium laudabile sedula curat,

Altera crudeli rerum depascitur hastu,

Bella cupit, pugnaeq; exercet iniqua tumultum.
 Inuisum atq; atrox pestis genus: hanc tamen ipsi
 Mortales fugiunt, tandemq; uolentibus hanc Dijs
 Exoptant, huius nequeunt cohibere furores.
 Illam autem prius obscuræ genuere tenebræ.
 Sed fato meliore pater Saturnius illam,
 Et generi humano, & terræ radicibus imis
 Imposuit: segnes artus & inertia corda
 Excitat. alter enim segnis, cui uita manebat,
 Alterius spectans cumulos, mora nulla, bouesq;
 Iungit, & impresso terram diuertit aratro,
 Siue domum curat, siue inserit: alter ad artes
 Vicinum uicinus agit. laudabilis hæc est
 Pugnandi ratio. fugienda sed altera, sub qua
 Inuidet aut figulus figulo, uel egenus egeno,
 Siue faber fabro, dulcisq; poëta poëta.
 Hæc mea dicta precor toto cape pectore Perse,
 Nec te crebra foro speculantem iurgia ulgi,
 Auocet à studijs, pugnandi inimica uoluntas.
 Nemo forum sequitur, quem non fouet annua mensis,
 Et bene clausa domi Cereris gratissima dona.
 Hæc querenda prius: dehinc si uacat, i pete uulgus,
 Et fora, in alterius rebus certamina pone.
 At non illud ages iterum germane, quod olim
 Ausus es infelix, litem hanc data iura resoluent.
 Scis, quondam inter nos patria est partita facultas.
 At tu nil iusta multum plus parte uereris.
 Tecum efferre rapax: corruptus munere iudex

Ille tuo est, sub quo tota hæc sententia pendet,
 Ignarus: non nouit enim quàm dulcius, aut quàm
 Sit melius toto medium, seu uiuere malua
 Vtilius, quantum uili seu uiuere porro.
 Hos ueterum uictus occultauere superni,
 Inq; polo retinent cœlestes, tempore quorum
 Sat fuit una dies tenui exercenda labore.
 Vna quiescenti tibi dehinc alimenta parabat
 Annua: tunc poteras temonis robora fumo
 Exploranda dare, & nulli iuga curua premebant
 Terga bouum, nullum muli sensere laborem.
 Hos uoluit faciles uiuendi abscondere mores
 Ira Iouis, quom se deceptum fraude Promethi
 Sensit, & illius causa mortalibus auxit
 Curarum moles, surreptumq; abdidit ignem.
 Reddidit hunc iterum terris, curuaq; latentem
 Surripuit serula cauto puer ille Tonanti
 Iapetionides, iacto qui fulmine gaudet.
 Lusit fraude sua, subitam tamen arsit in iram.
 Hæc puer effatus nubis collector aquosæ:
 Iapetionide, cuius prudentia cunctos
 Consilio excellit, magnum spreuisse Tonantem
 Arte tua, gaudesq; dato mortalibus igne,
 Heu nociture tibi, generi nociture futuro:
 Tale mali genus excutiam, quo pectore toto
 Exultent homines, cupidi sua damna ministrent.
 Subrisit fatus diuûm pater atq; hominum rex,
 Vulcanum aspiciens, atq; illi talia mandat.

Vade celer, speciem è terra, mixtoq; liquore
 Confice, mortalem cui uocem & robora iunge.
 Sitq; ea uirginæ coelestis imago puellæ,
 Quam sibi quisq; uelit. dea quam doctissima Pallas
 Instruat, & uarias percurrere pectine telas.
 Adijciat capiti facilem Venus aurea formam,
 Curet ut assidua stimulata cupidine corpus.
 Fallacemq; addat mentem & fallacia uerba
 Interpres superûm, uictor Cyllenius Argi.
 Dixerat, imperio Iouis annuit æqua uoluntas
 Coelicolum. extemplo fingis Vulcane puellam
 Virginis ora deæ similem, quam glauca Minerua
 Cinxit, & ex omni fulgentem parte poliuit.
 Huic etiam Charites, etiam celeberrima Pitho,
 Aurea candenti posuere monilia collo,
 Effusaq; comas ori de flore coronam
 Vernali tribuere deæ. tamen Attica Pallas
 Illam præcipuo formæ decorauit honore.
 Et superûm interpres uictor Cyllenius Argi,
 Fallacem attribuit mentem & fallacia uerba.
 Sic pater altitonans diuino iusserat ore.
 Quandoquidem dederat sua munera quisq; deorum,
 Mercurius meritò Pandoram nomine dixit,
 Exitiale malum mortalibus & fera pestis.
 Postquam autem tantos confecit Iuppiter astus,
 Mercurium ad magnum iubet ire Epimethea, dono
 Cui ferat hanc. qui nil ueritus præcepta Promethi,
 Scilicet à magno caperet ne inuitus Olympo:

Cepit, & accepto nouit sua damna Epimetheus.
 Nam prius humano generi secura manebant
 Tempora, nulla mali species, aut cura laboris
 Morborumq; genus, tristem qui funeris atris
 Corripuere uiam, quibus omnis frangitur ætas.
 Viuere dulce fuit quondam. sed tegmen ab urna
 Dum Pandora leuat, totum exiliere per orbem
 Curarum infestæ effigies, spes sola remansit
 Intus, & è labris ima sub parte resedit.
 Obstitit impositum nam tegmen abire uolenti.
 Sic qui fulmen agit, nubis collector aquosæ
 Iusserat. innumeræq; etiam mortale uagantur
 Per genus infandæ species, quibus æquor & omnis
 Terra infecta tumet, morbi noctesq; diesq;
 Sponte sua sine uoce ruunt. namq; ab Ioue summo
 Ablata est illis quæcumq; potentia fandi.
 Sic impune parens offenditur ille deorum.

Si uacat ô frater, si non audire recusas,
 Ordine plura canam. Genus immortalæ creatum
 Ac mortale simul credendum est. aurea primum
 Secula Dij superi totum sparsere per orbem,
 Tempore quo cæli imperium Saturnus habebat:
 Tunc homines diuûm uiuebant more, neq; illos
 Anxia curarum moles, operumq; labores
 Lassabant, aberat tristi cum mente senectus,
 Semper & in ualido regnabant corpore uires.
 Nulla mali labes, conuiuia leta placebant.
 Mors similis somno fuit, atq; uberrima tellus

Omnia liberius nullo cogente ferebat,
In commune bonum, nec quisquam inuidit habenti.

Quàm felix aetas? erat omnibus una uoluntas,
Et taciti letos soluebant pectora in usus.

Aurea postquam hominum paulatim defuit aetas,
His pater altitonans meritos adiunxit honores,
Sub terris habitare dedit: qui numina facti,
Et genus humanum, sancte quoq; iura tuentur
Iustitiæ, tenebris circumfusiq; peragrant,
Terrarum fines & opes mortalibus augent.

Proxima successit terris argentea proles,
Auro deterior, sensuq; & moribus impar.
Tunc sibi quisq; suæ fecere sub ubera matris
Ocia mortales. paulatim adoleuit in annos
Ingenij rude principium, quo decolor aetas
In proprijs etiam laribus rude pectus agebat.

Aucta tamen postquam ad summos peruenerat annos,
Viuendi breuius spacium fuit, anxius ardor
Curarum incumbens aderat, quas improba mentis
Gaudia fecerunt. alterna iniura nunquam
Destitit, & nulla in superos reuerentia, nullos
Sacrorum ritus aetas argentea uidit.

Hanc deus extinxit, meritam flammatus in iram.
Postquam hominum occuluit argentea secula tellus,
Non tamen illorum sine nomine uita recessit,
Sub terrisq; dei sedes coluere secundas.

Tertia post illam successit aenea proles,
At nihil argento similis, Dryadumq; creata

Sanguine, dura quidem, robustaq; pectora tendens,
 Tota feri misero Martis feruebat amore.
 Nulla quies illi, nullum ius, durior etas
 Ipso adamante fuit, uultu metuenda superbi:
 Cui nunquam inuictum robur, fortesq; lacerti
 Desuerant humeris. tunc aerea tela, domusq;
 Omnis in aere labor, non ferri emerferat usus.
 Hec autem proprio proles consumpta furore,
 Ad gelidi loca nigra Iouis sine honore recessit.
 Et quanquam extiterit inuicto robore, ab atra
 Morte tamen uicta est, solis lumenq; reliquit.

Postquam autem occulta est, atq; aenea corruiet etas,
 Quarta fuit soboles melior, cui plurima toto
 Iustitia haerebant animo praecipua uerenda,
 Diuinum genus Heroum, primumq; uocati
 Semidei, immensos illi patuere per orbis.
 Hos insanus amor Martis, belliq; nephandi
 Ardor, Agenoride septem prope moenia Cadmi
 Oedipodae imperij causa consumpsit. & alti
 Hos maris undisoni fluctus, quom Pergama classes
 Argolicae peterent, ubi pallida mortis imago
 Desuper incubuit, dum iusto ulciscitur ense
 Tyndaris. hos etiam toto diuisit ab orbe
 Iuppiter, & uitae meliorem tradidit usum,
 Elysiosq; dedit colles habitare profundi
 Littus ad oceani, felix & sancta propago
 Hic ubi uernat humus, ubi dulcia poma quotannis
 Ter gremio effundit nutrix uberrima tellus.

O utinam non me quinta cum stirpe creassent
Fata, sed antè mori, seu post licuisset oriri.

Ferrea nunc ætas, quam curæ & mille labores
Nocte dieq; premunt, paulatimq; illius instant
Exitio: sic Dijs placitum. sed prospera tanto
Fata etiam uenient aliquando in turbine rerum.
Nec minus hæc infanda hominum delebitur ætas,
Cum matura annis illorum tempora cani
Inficient crines: natis nec ut antè parentes,
Nec patribus nati similes, nec ab hospite tutus
Hospes erit, sanctum corrumpent fœdus amici,
Et furect arma ciens inter discordia fratres.
Viuet honoris inops hominum properata senectus,
Nec pudor effractos senio obiurgare parentes.
Infelix soboles legem & præcepta deorum
Nescit, & inualido non hæc alimenta parenti
Iusta suo reddet. quid enim, quod iniqua rapaces
Apparet usq; manus, urbesq; & mœnia narrem
Alterna deleta manu: iurataq; fallent
Numina, Iustitiæ nulli tribuentur honores,
Pulsa gemet Bonitas: illum uenerabitur orbis,
Cui mala mens suadet fera crimina: tota iacebit,
Tota quidem orbato tecum Reuerentia uultu.
O dea Iustitiæ soboles, en improba lædet,
Si probus ullus erit, quem contrà insurget iniqua
Voce furens factum affirmans, altrixq; malorum
Inuidia incedet fatali turbida uultu.
Protinus humanas sedes Astræa relinquet,

Diua suos pariter tendet Reuerentia cursus
 Ad superos, nitido uelatae corpus amictu.
 Mille recedentes illa mortalibus aegris,
 Non cessanda tamen rerum mala semina linquent.
 At nunc te moneam, quanquam sapis omnia, iudex
 His intende animum: sed quid iuuat ista moneres?
 Stultus maiori quicumq; resistere tentat,
 Vincitur, & magno pœnas subit inde pudore.
 Sic ego sum tanquam uolucris quam prenderit astur,
 Prensâq; sublimes agitur philomela per auras.
 Hæc dolet infelix ungui transfixa recuruo.
 Quam contra horribili raptor sic intonat ore:
 Quid misera exclamas? te multo fortior astur
 Te premit, huc adsis quò te meus egerit ardor:
 Et quanquam bene suaue canas, mihi cœna futura es
 Si lubet, aut dimissa iterum remeabis in auras.
 Si fatus, tacuit pennatus & impiger astur.

Tu modo iustitiam cole, nulla iniuria Perse
 Tecum habitat, fatale gerit secum illa, nec illam
 Vllus amat, nisi mens cui uilis & improba surgit.
 Vir bonus hanc inferre timet: quod si intulit, acti
 Pœnitet, & magno contristat corda dolore.
 Est uia iustitiæ melior, qua uincitur omnis,
 Omnis ad extremum ueniens iniurius ardor.
 Quid dicam? quod nunquam aliquid dementia noscit,
 Ni modo passa prius: sic qui male iura ministrat,
 Peierat, & tandem dementi panditur error.
 Eripe iustitiam, corruptus munere iudex

Ius uiolat: dolet hæc, & nulli uisa per orbem
 Tristis it, & lachrymans pœnam mortalibus orat,
 Qui uiolant iura, & recti sacra fœdera rumpunt.
 Verum ubi iustitiæ sancti seruantur honores,
 Iudicioq; pares & ciuis & aduena pendent,
 Vrbs uiget, augetur soboles, pax læta uagatur,
 Pax iuuenum nutrix. nunquam his fatalia bella
 Præparat altitonans, nullis in rebus egestas
 Imminet, in quenquam nulla est offensio, dulci
 Quos iuuat interdum genio alleuiare labores:
 Terra quibus large fundit sua semina, & altæ
 Montibus innatæ mittunt sua munera quercus
 Glandiferæ in summo: media tamen arbore mussant
 Vndiq; apum ingentes acies, uestemq; ministrant
 Lanigeræ pecudes, per se magis omnia florent.
 Non his externas merces uehit ardua puppis,
 Omnia dat tellus. quid enim, quod iuncta marito,
 Et patribus similes emittit fœmina partus?
 Non datur hoc, quibus illa placet uiolentia, iuris.
 Hos ad supplicium uocat alti cura Tonantis.
 Sæpe subit pœnas plebs tota miserrima, tantum
 Vnius ob noxam. pestis furit atra per urbem,
 Et malefuada fames: paulatim deficit omne
 Vulgus, & hic uacuos ostendunt tecta penates.
 Fœmina nulla parit. Sic scuit Iuppiter erga,
 Quos malefacta iuuant: qui si modo fortè cruentum
 Militiæ exercent studium, mora nulla, sinistro
 Marte cadunt: uel si potius iuuat ire per altum,

Fluctibus in medijs summergitur obruta puppis.
 Vos igitur qui iura datis, conuertite mentem
 Ad tales hominum pœnas. diuina potestas
 Mortales circumuolitans, uidet, improba quorum
 Iudicia emergunt multorum in damna, de ùm̄q;
 Ignorant monitus: genus hi mortale pererrant
 Innumeri, tenbris circumfusiq; tuentur
 Iustitiæ sacra iura, domant genus omne malorum.

Illa quidem uirgo est supero Ioue nata parente,
 Nomine clara suo, cœtuq; uerenda deorum.
 Quam si quis uiolet, lachrymans sua fata parentis
 Et Iouis ante pedes, & lamentabile fundens
 Humanos queritur mores, ac debita poscit
 Supplicia in populos. tu iudex, causa malorum
 Qui uiolas sacra iura deæ, iam dirige mentem,
 Ius cole, in alterius te nulla pecunia uertat
 Damna. nocet sibi, qui cuiquam nocet: & male suadet
 Ille sibi, in quenquam si quis male iura ministrat.
 Cuncta uidet pater omnipotens. et quod mihi tecum est,
 O iudex, modo si lubeat, speculatur ab alto.
 Nil latet hunc, aut hoc quales tribuantur honores
 Iustitiæ in populo: quam non ego pectore toto,
 Nec mea progenies coleret, postquam orbe sub isto
 Spreta iacet bonitas, & ius iniuria uincit,
 Inuito Ioue ni fierent. hæc accipe frater,
 Hæc animo meditare. iniustum pone furorem:
 Ius quoq; frater ama, sine quo genus omne ferarum
 Credimus alterno certatim corpore pasci.

At nos instituit uitæ melioris origo.
 Iura dedit pater omnipotens, ea pectore toto
 Si quis habet, decus æternum pia præmia reddet.
 Iupiter affligit, si quis pro teste uocatus
 Peierat, ac merito pensatur culpa nocentis
 Supplicio: offendens ius, ille offenditur unâ.
 Ex quo obscura quidem, nulli quoq; cognita surget
 Posteritas. iusto de sanguine nata propago,
 Clara caput tollet, patrio seruata decore.
 Hæc quoq; quæ referam stultissime concipe frater,
 Quàm facile innumeras uitiorum amplectimur artes.
 Haud procul illa habitant, breuis est uia qua sit eundum.
 Est uia uirtutis contraria, sudor anhelus
 Hanc sequitur, quæ se scopulosis ardua cliuis
 In longum prorumpit iter, riget aspera primo
 Ingressu, leuis est postquam alta cacumina tanges.
 Optimus hic sese qui nouit cuncta magistro,
 Prospiciens rerum fines meliora sequutus.
 Dignum laude uirum parentem recta monenti
 Credimus: ille tamen sibi qui non consulit, aut qui
 Alterius præcepta fugit, uir inutilis extat.

Ergo age frater ades generoso è sanguine Perse,
 Neu fuge fraternos monitus, operare laborem,
 Alma Ceres ornata caput sua dona ministret,
 Sic tibi plena domus. segnem crudelis egestas
 Opprimit, hunc homines odio superi q; sequuntur,
 Torpenti similem fucò, cui spicula surgunt
 Horrida, distensum q; fauis consumit edendo

Semen apum, piger ipse sedet, uikatq; laborem.
Tu modo curam operi quantum potes adijce frater.
Horrea sic rumpunt messes, sic copia rerum,
Sic pecus augetur, sic tu mortalibus & Dijs
Gratus eris: segnes animos & inertia corda
Oderunt. operi laus est imponere curam,
Turpe sed hinc prohibere manus. incumbe labori,
Forsitan ad studium torpentia pectora uertes,
Dum partas ostendis opes, uirtutis adeptus
Nomen, & aeternum laudis decus. utere quæso
Arte, para uictum: uiolare aliena nephandum est.
Fac superis æquandus eas, incumbe labori,
Nec pudeat: pudor hic multos inhonestus egentes
Secum habet. auget opes fiducia, qua melior res
A' superis non it. proh rerum insana cupido,
Proh animis infusa lues, iam nulla pudoris
Cura, iacet passim longe post terga relictus.
Tu coleris, duce te paulatim corrui ille.
Dijs inuisus homo, cui mens intenta rapinis
Inuigilat: neq; enim semper felicia durant.
Nec minus omnipotens pœnis affligit eisdem,
Qui seruum offendit, uel qui sanctissima frangit
Fœdera amicitiae, seu qui cum coniuge fratris
Non pauet infandos coitus fraternus adulter,
Vel qui in pupillos audet uim ferre nephandam,
Vel qui in longæua confectum ætate parentem
Horribili uoce insurgit, uixq; abstinet illi
Verbera: non impune tamen stat pœna nocenti

Post obitum. Deponē igitur tam falsa superbæ
Mentis consilia, & melioribus utere quæso.

Thure pio uenerare deos, ijs tempore in omni
Et mundè & purè liba, cum clara nitescet
Sole dies, aut cum nox circumfusa tenebris
Abscondit terras. casto torrenda sub igne
Hostia mactetur, hymnos cane, thura ministra,
Ut tibi Dij faueant, immensaq; copia rerum
Hinc tibi nascatur: multis ut egentibus ipse
Subuenias, non ut uiuas germane rapina.
Conuiuas inter si uis discumbere amicus,
Non hostis, ueniat primum uicinia. nam si
Aduersi quicquam acciderit, de more repente
Primum illa occurret: quæ si sine uestibus esset,
Nuda etiam ueniet. quod nec tibi sanguine iunctus,
Non aget: iste sibi uestes, atq; omnia ponet.
Improba damnosa est uicinia: sed proba si sit,
Vtilis. hæc igitur cupienda est pectore toto,
Tanquam laudis opus: neq; enim lamenta refundes,
Amisisse bouem, proba si uicinia tecum est.
Acceptum metire, & eodem pondere redde
Vicino tibi, ut hic iterum succurrat egenti.
Res male parta, mala est, damnosaq; semper. ab illa
Ergo caue: nec te uincant in amore sodales.
Illum adeas, qui te. fac, mutua munera reddas,
Sponte datum capias: scelus est letale rapina.
Quicumq; etsi magnum aliquid, largitur amico,
Latatur: quicumq; iacit de fronte pudorem,

Et rapit alterius quanquam infima, turbat amici
 Visceraq; & mentem, cui vis illata rapinae.
 Adde parum paruo, paruo superadde pusillum,
 Fiet & hoc magnum. infelix pelletur egestas,
 Si modo rem cumules. hominem non lædit, habere
 Cuncta domi: nocet, esse foris. quàm dulce bonumq;
 Præsens accipere, atq; absente carere molestum est.
 Tunc bene potandum, cum plena effundit ab alto
 Vina cadus: tunc parcus eris, cum parte Lyæus
 Defluit è media: sed cum declinat ad imum
 Spumantes iterum cyathos & pocula sume.
 Quicquid pollicear, homini seruetur amico.
 Si quicquam cum fratre tibi est, testem adijce rebus,
 Subridens: nocuit non credere, credere semper.
 Nèue tuam alliciat meretrix caue fœmina mentem,
 Rem totam uorat illa, nimis dum blanda uidetur.
 Heu quàm damnosum est, mulieri fidere cuiquam.
 Rem patris acceptam melius fouet unicus hæres,
 Auget & hanc. at tu plures in morte relinque,
 Ex te ortos: nam plura pater Saturnius illis
 Attribuet. sed te si cæcus tangit habendi
 Ardor adhuc, fragilisq; placet tibi gloria rerum,
 Hæc age quæ moneam, & uarios operare labores.

HESIOD

HESIODI ASCRAEI OPERVM
 & dierum liber II.

V M caelo emergūt sublimi ab Atlātide nate
 Pleiades, truncanda Ceres: morientibus illis,
 Mitte in aratra boues. latitare ea sidera dicūt
 Viginti totidemq; dies, annoq; uoluto
 Apparent iterum: maturam incidere messē
 Rursus, & incipiunt dentata falce coloni.
 Hanc legem agricolae atq; habitantes littora seruant,
 Aut qui pingue solum, uallosaq; tecta tenerent.
 Nudus ara, nudusq; sere, & mete corpore nudo,
 Si tempestiuos agrorum ducere cultus,
 Augeriq; illos magnis successibus optas,
 Neue aliena roges interdum pauper egenus.
 Quod si ad nos supplex iterum fortasse redibis,
 Non iterum dabimus. iuuat exercere labores
 Improbe, quos inter mortales diua potestas
 Sortita est: ne tristis inops cum coniuge moesta,
 Aut cum natorum misera comitante caterua
 Victum à uicino rogitas: dare negliget iste.
 Bis uel ter fortasse dabit: dehinc si petis ultra,
 Proficies nihil: at tu plurima uerba refundes,
 Orabisq; iterum, frustra tamen. artibus, ut te
 Iampridem admonui, inuigila, atq; incumbere labori.
 Dira famas procul hinc abeat, tua debita solue.
 In primis tibi conde domum, precioq; ministram
 Dehinc eme, quam possis custodem adiungere bobus.

Pone domi quantum toto tibi sufficit anno.
 In rebus spes est alienis irrita: nam si
 Hic dare fortè neget, tu semper pauper egebis.
 Tempora labuntur, operum quoq; deficit usus.
 Ad cras rem differre nocet: nunquam horrea, nunquam
 Implet iners, aut qui tempus producit. habenda est
 Cura operi, turgescet opus. mala mille molestant,
 Affliguntq; hominem, cui segne & inutile corpus.
 Cum bene se posuit rapidi uis ignea Phœbi,
 Ac pater omnipotens fœcundis imbribus æther
 Desilit in terras, & languida membra resumunt
 Iam pridem amissas æstiuo in tempore uires.
 Nam breue sol hominum supra caput astat ab alto,
 Ac de nocte magis currus exercet agendo.
 Tunc operum multo antè memor, discinde securi
 Syluam incorruptam, tunc germina desinit arbor
 Fundere, datq; suas uolitare per aëra frondes.
 In tres tende pedes mortaria, contineat tres
 Pistillus cubitos, pedibus quoq; confice septem
 Temonem: qui si fuerit protentus in octo,
 Hinc tibi malleolus crebros formetur in ictus.
 Palmarumq; trium rota sit, uarijsq; repone
 Ligna efficta modis, ualidamq; in montibus altis
 Quære, uel effuso campi super æquore pinum
 Aestiuam. compone manum qua firmet arator,
 Temoni cuneis dentaliq; alliget imo,
 Torqueat & fortes illa durante iuuenicos.
 Binaq; præterea tectis seruentur aratra:

Sic melius: nam si casu discinditur unum,
 Restat adhuc aliud ualidos agitare iuuenos.
 Teminem ex ulmo, uiridi seu confice lauro.
 Stiua sit ex pino, dura dentalia quereu.
 Duc in aratra bouem, nono qui uiuat in anno.
 Apta etas operi matura est: franget aratrum
 Bos iuuenis, minitans iuuenili praelia cornu,
 Et rixam exacuens opera imperfecta relinquet.
 Quare quater decies annorum etate bubulcum,
 Quadrifidus panis, & ofellas casus in octo,
 Sit cibus huic: recto sulcabit uomere terram,
 Si maturus erit: studium intermittet arandi
 Iunior, aspiciensq; pares etate colonos
 Ibit ad hos, ludosq; ciet lasciua iuuenus.
 Ergo non melior iuuenis, neq; semina uerse
 Spargere humi, quantum terræ mensura requirit.
 Contemplare etiam quom grus è nubibus altis
 Assiduos agitat clangores, nunciat imbrem,
 Venturamq; hyemem, tempusq; indicit arandi.
 Angit & illius mentem, cui nulla boum spes.
 Tunc redeant fessi plena ad præsepia tauri,
 Tunc proprios operare boues, & plaustra. sed inquis,
 Non habeo, dabit hic: facile est petere, atq; negare.
 Mentis inops alius, quid enim componere curam
 Tunc uolet, ignarus non nouit quantus in illo
 Sit labor, & centum compagibus insita ligna,
 Quæ debent multo antè domi prouisa reponi.
 Præterea cum tempus adest rescindere campum,

Fortius insistas operi, exercere ministros.
 Nam uertenda duplex tibi, sicca atq; humida tellus.
 Vere nouo ueniant celeres ad aratra iuueni,
 Fertilis ut grauida culmus procumbat arista:
 Neu te decipiat, cum semina colligit æstas.
 Sit noua cui studeas tellus inarata quotannis,
 Terra recens large natis alimenta parabit.
 Plutonem in primis uenerare, atq; annua sacræ
 Vota refer Cereri, quom stiue innixus agendo
 Incipis exercere boues, stimuloq; fatigas:
 Sic immensa tibi surgent Cerealia dona.
 Semina quom terræ committis, ponè sequatur
 Seruulus, atq; auibus rastro sata læta recondat.
 Optima crede iuuat rerum prudentia cunctos,
 Læditur aduerso qui negligit omnia fato.
 Si sit pingue solum, grauidæ inclinantur arista,
 Felicesq; operum successus ab Ioue summo
 Hinc capies, neq; sub tectis extendat arachne
 Fila, sed immense replebunt horrea messes.
 Tunc gaude, & cani florentia tempora ueris
 Lætus agas, quom te incassum crudelis egestas
 Aspicit, & parto turget domus, atq; aliena
 Re tibi non opus est, tua pluribus adiumentum.
 Fit sterilis tellus, medio uersata sub æstu.
 Hincq; solo residens imas falcabis aristas,
 Auersos religans culmos, tenuisq; sequetur
 Spes uitæ, pauci te mirabuntur ab agris
 Parua sub exiguo referentem farra canistro,

Difficile interdum mutabile noscere tempus.
 Mobilis & uaria est alti natura Tonamis.
 Ac si tardus aras, tardè tibi solus aranti
 Afferet auxilium: si largis imbribus æther
 Tris noctes totidemq; dies non cessat ab alto,
 Donec replerit ualidi uestigia tauri.
 Tempore quo querna residens super arbore coccyx
 Exululat, gaudentq; hominum mortalia corda:
 Vere sub aprico sit tardus forsitan eques,
 Qui tempestiuo diuerrit uomere terram.
 His intende animum, nec florida tempora ueris
 Te lateant. glacialis hyems tibi cognita surgat,
 In qua incumbendum est, nec te ulla taberna moretur,
 Aut narrata loco sub aprico fabula tardet.
 Dum frigent alij, uir rem tamen impiger auget.
 Surge igitur, nec te paupertas opprimat illo
 Tempore: dira fames tenues facit esse lacertos,
 Elatosq; pedes, & crura tumentia multo
 Sanguine. segnis inops, & spe suspensus inani,
 Inclinat mentem sceleri, & meditatur iniquos
 Vnde paret uictus. hominem spes nutrit egentem
 Irrita, cui nihil est, & tota luce uagatur.
 Dum media elapsa est æstas, properate ministri,
 Condite (dic) casulas: nam semper non erit æstas.
 A Iano mensem dictum caue, nubibus ille
 Letales bobus glacies & frigora ducit.
 Thracius insurgit boreas, & turbine facto
 Disturbat maria ac campos, sylvamq; sonantem,

Alticomas quercus, annosaq; robora pinus
 Diruit ex alto, & ualles iaculatur ad imas.
 Sylvarum auditur fragor undiq;, sed fera duros
 Arrigit ipsa pilos, caudamq; in cruribus angit.
 Quis etiam quibus est uillis densissima pellis,
 Perforat ille quidem, setosaq; pectora transit.
 Nec se defendunt dura sub ueste iuueni,
 Et miserae algescunt hirsuto crine capellæ.
 Vincit ouis boream instantem, fultoq; repellit
 Te gæmine lanarum: sed non obsistitur illi
 A' senibus, curuo facit hos incedere collo.
 Non tamen ad teneram penetrat boreale puellam
 Frigus. at illa domi, cui nondum nota libido,
 Matris apud charæ gremium sedet, atq; hyemales
 Non sentit glacies, & tota nocte quiescit,
 Atq; oleo teneros interdum perluit artus.
 Tum polypo durum est gelidis habitare sub undis,
 Nec uidet unde sibi uenetur in æquore prædam,
 Alleuietq; famem, proprios tum deniq; in artus
 Vertit atrox rabiem immensam. sic imbribus atris
 Turbatur mare, sic atra caligine cœlum.
 Sol quoq; ad Aethiopas radios & lumina fundit,
 Rarus apud Graios: fugiunt animalia curui
 More fenis, ualles imas & dente trementi
 Concaua saxa petunt, nemorum tenebrosa q; tecta.
 Tunc quoq; ne noceant hyemes, tibi protegat artus
 Mollis chlæna tuos, cui tecta ex ordine recto
 Pauca, sed aduerso ducantur plurima fila,

Sitq; ea cruretenus. uetat hæc per corpora setas
 Surgere, & instanti prohibet durescere uento.
 Tegmina sint pedibus taurorum è pelle cothurni:
 Nec nocet, hos inflare pilis, ut frigora uincas.
 Hædorum teneras neruo bouis insue pelles,
 Ac dorso suspende. tegant capita alta galeri,
 Ne madeant aures. borea spirante cauendum est
 Frigoribus, tunc ros cælo diffusus ab alto
 Educat & Cererem, sacros operumq; labores.
 Ille quidem ui uentorum è fluuiialibus undis
 Tollitur in sublime, & matutinus in agros
 Desilit, interdumq; expectat tempora noctis,
 Interdum borea nubes agitante procellas
 Vertitur in uentosam hyemem. fuge prouidus illam,
 Acceleretur opus, pete tecta obstantia uentis:
 Ne fortè obscuro nebulæ infusus amictu,
 Immadeas, largosq; imbres pluat humida uestis.
 Pascua tunc carpant quamuis non pinguia tauri:
 Quippe leuis labor, & longa sub nocte quiescunt.
 Nutrimentum ingens, uobis uberrima mando,
 Agricola, faciliq; dies transire labore.
 Hæc seruanda tibi, donec nox æqua diebus,
 Atq; iterum satio committit semina terræ.
 At dum sexdecies sol arduus occidit undis,
 Hybernum post solstitium, sacrosq; relinquens
 Oceani fluctus sublimi Arcturus Olympo
 Exoritur, primumq; cupit splendescere sidus,
 Tunc uites incide: noui neq; nuncia ueris,

Antiquos iterans questus præcedat hirundo.
 Dum tamen immensos effundit Pleias æstus,
 Profiliensq; umbrosa petit plantaria limax
 Tellure è sicca, tunc uinea nulla ligonem
 Sentiât, accelerentq; uncatâ falce ministri
 Maturam in segetem, nec te pulcherrima Tempe
 Detineant segnem, matutiniq; sopores.
 Eia age rumpe moras, pelle ocia segnia, pelle,
 Dum uocat alma Ceres, robustaq; collige farrâ,
 Pone domi quantum toto tibi sufficit anno,
 Mane operi assurgens: operis pars tertia mane
 Conficitur. labor haud grauis est. de mane uiator
 Longum linquit iter, taurosq; exercet arator.
 Præterea sua dum scolymus florentia mittit
 Germina, & in ramis dulces resonare cicadæ
 Sole sub ardenti incipiunt trepidantibus alis,
 Fit capra tunc mollis, tunc sunt dulcissima uina,
 Foeminaq; urenti Veneris prurigine corpus
 Appetit insanos coitus: lassantur ab æstu
 Membra uirum, tantumq; potest uis ignea solis.
 Tunc licet ardores gelida releuare sub umbra,
 Fontis ad apricos latices, semperq; fluentis
 Murmur aquæ, faciles quam circum leniter auræ
 Aspirant, zephyris plerunq; agitantibus illas.
 Hic hilares lætus cyathos & pocula sume
 Biblina, ter infusa magis quæ temperet unda.
 Hic tibi ab uberibus caprarum caseus adstet,
 Quæ nullos pascant foetus: hic lactea liba,

Hic tibi syluestris ponatur caro iuuenca,
 Quæ nondum enixa est: hic mollior hœdulus adsit,
 Et iaceas saturus patula sub tegminis umbra.
 Surge tamen, cœlo dum fulget Orionis astrum,
 Tempus adest, Cereri sacras terat area fruges,
 Ad uentos posita, atq; ingenti æquata cylindro.
 Nec nisi libratæ ducantur ad horrea messes.
 Postquam autem satis ad uictum tibi contulit æstas,
 Continuò cui nulla domus sit quære ministrum:
 Adde etiam ancillam, quæ sit sine prole. molestum est,
 Ac graue seruitium illius, quam cura remordet
 Natorum. blandire cani, panemq; ministra:
 Peruigil ante fores sedet ille, domumq; tuetur,
 Dente rapax, furiq; altis latratibus instat.
 His prope exactis, fœnum paleasq; reconde,
 Hemionos quantum satis ac nutrire iuuenços.
 Inde laboranti requies præbenda colono
 Tempus, & exhaustis pariter iuga demere tauris.
 Dum tamen in media cœli statione resulget
 Sirius, Orionq; loco splendescit eodem,
 Et rosea Arcturi cernit Pallantias astrum,
 Tunc uuas tenero abscindens de corpore matrum,
 Per bis quinque diès tepido sub sole iacentes
 Pande: dies etiam mollescant quinque sub umbra,
 Dehinc torque, & capiant uegetes iucunda Lyæi
 Munera. sed sidus cum deficit Orionis,
 Pleiadesq; Hyadesq; cadunt, meminisse iuuabit
 Protinus impresso subuertere uomere terram.

Stat tempestiuo cuncta exercere labore.

Si tamen infestum iuuat ire per æquor, & alta
 Puppe uehi, moneo ne quando ab Atlantide natas
 Orion sequitur, totoq; excludit Olympo,
 Vt uideas illas medio submergere ponto,
 Nauigio incumbas, mare tunc tollentibus curis
 Obscurum undosos iaculatur ad æthera fluctus.
 Tunc igitur iaceant religatæ ad littora puppes,
 Saxorum obruxæ obijcibus, ne fortè ruentes
 Discutiant uenti: pateat pars ima carinæ,
 Ne pluuiam excipiens putri marcescat ab imbre.
 Instrumenta domi naualiaq; arma quiescant
 Pensa, gubernaculiq; exploret robora fumus.
 Interea Cereris sacros operare labores,
 Nec prorsus fugiendus ager, labatur in altum
 Aequor amica ratis, dum non magis unda tumescit,
 Nec refluent uasti sublato gurgite momes:
 Vadat onusta tamen, censu reditura superbo.

Sic meus ille quidem genitor, dum pauper egeret,
 Errabat maria alta secans, fluctusq; profundos.
 Ille olim Aeolidam, curuataq; littora linquens,
 Appulit huc, non spe lucri commotus auara,
 Durum opus exercere inuisa urgebat egestas.
 Ille uagus demum prope Tempe Heliconia sedem
 Ascream incoluit, cœli in regione molesta,
 Frigore nunc nimio, nunc quæ intolerabilis æstu est.
 Tempore quosq; suo iuuat exercere labores,
 Nauigium ante omnes: cuius si ulla remordet

Cura, placetq; altos sulcare per æquora fluctus,
 Dum faciles spirant uenti, & furor ille quicuit,
 Ne te inuisa fames alieno uiuere parto
 Cogat, & inuitus multorum debitor extes.
 Vade nec in cymba, sed te uehat ardua puppis,
 Ingentes referant census ingentia mercis
 Pondera. Præterea quæ sint aptissima nautis
 Tempora narrandum est: quanquam mihi parua per undas
 Vita fuit, uixq; ex illa tantum Aulide cursus
 Littus ad Eubœum, sub quo omnis Græcia quondam,
 Dum pelago defœuit hycms conuenit in unum,
 Et meritò infandos fatum iuratur in hostes.
 Inde mihi placuit non longe ad Chalcida cursus,
 Huc ubi magnanimum genus Amphidamantis Achiui
 Constituunt populis certamina, & inçlyta quondam
 Munera defuncti ponunt in honore parentis.
 Hic ego me dulcis referentem præmia cantus
 Auratos memini tripodas, quos sponte dicaui
 Musarum ante aras, quibus antra Heliconia curæ,
 Illæ ubi me primum dulcem docuere poësim.
 Tantum igitur mihi res naualis cognita surgit.
 Dicam aliquid tamen, & uarios pandam ætheris usus,
 Hæc etiam nobis aspirauere Camœnæ.

Aequora tuta legant instructo remige puppes,
 Quom decies quinq; est series exacta dierum,
 Aestiuum post solstitium, & iam deficit æstas:
 Nam neq; tunc classes, medio nec nauita ponto
 Obruitur: ni forte uelit Iouis alta potestas,

Aut deus, ipsarumq; parens Neptunus aquarum.
 Exitus omnis in his rerum manet, exitus omnis.
 At lenes spirant zephyri, tranquilla quiescunt
 Aequora, tunc celerem uentis committe carinam.
 Vadat onusta: tamen reditum properare memento,
 Quam prius ipsa novos fundant uineta liquores,
 Autumniq; imbres & hyems infasta procellis,
 Aut Notus insurgat pluuiâ rorantibus alis,
 Incumbatq; mari, totumq; euoluat ab imo.
 Exercent etiam studium nauale sub ipso
 Vere nouo, quom se tam latas arbor ab alto
 Induit in frondes, quantum uestigia cornix
 Pandit humi depressa: silet tunc nabilis unda.
 Ast ego nauigium graue tunc, semperq; molestum
 Crediderim. hoc naturæ homines leuitate nephanda
 Subtraxere, agitant diuersa pericula fluctus:
 Et tamen ire placet, quanquam mors dura sub undis
 Diuitiæ sunt hominum, atq; insanus habendi
 Ardor. Ad hæc animum germane intende parumper,
 Concipe fraternos monitus. maria alta secando
 Fac tecum ne cuncta uehas, maiora reserua.
 Nec nimis est oneranda ratis, sit ponderis æqui
 Quicquid in hac. durum est, aduerso occurrere fato,
 Fluctibus in medijs. currus discinditur omnis,
 Si grauius superinstat onus: seruare memento
 Mensuram in rebus, & idonea tempora ad usus.
 Quom prope ter decies tibi uita elabatur annos,
 Connubium maturum aderit: decimumq; puella
 Exigat,

Exigat, & quartum, sed quinto nubat: & illa
 Virgo sit, atq; habitet prope te, cui sedulus aster,
 Sedulus inspicias artemq; usumq; puellæ.
 Hæc age, ludibrio ne te uicinia cantet.
 Coniuge nil melius casta, nil turpius illa
 Quæ uenerem prurit sine fine, & prostat ad omnes
 Semper, & exitio superimminet illa uirorum.
 Nemo etiam fratris in amore æquetur amicus.
 At par si quis erit, sit amandus tempore in omni.
 Nulla ex te inceptum fœdus discordia soluat.
 Mentiri scelus est, præstat compescere linguam
 Infandam. si uim tibi quisquam inferret amicus
 Aut ore, aut manibus, surge, & te ulciscere, redde
 Redde uicem duplicem. quod si illum pœnitet acti,
 Ac pœnam implorans iterum te exoptat amicum,
 Suscipe. uile quidem est, homines noua querere semper
 Fœdera amicitie. multos si frater amabis,
 Non laudo: nullos etiam. medium sit in isto.
 Si tibi corda tument, uultus non indicet iram.
 Turpe sequi sceleratum hominem, maledicere cui
 Infandum est, qui iam uita laudatur honesta.
 Nunquam à te nunquam misera obiurgetur egestas:
 Diuinum donum est, diuûm q; æterna uoluntas,
 Illa quidem, quæ sæpe uiri sublime molesta
 Impedit ingeniumq; uetat super alta leuari.
 Qui loquitur parcè, linguam nec in omnia soluit,
 Thesaurum præ se gerit ille: ea gratia magna est,
 Ut linguam moderes, pensata q; uerba loquaris.

Si quenkquam uerbo ledes, lederis & ipse.
 Grata in amicorum uenias conuiuia sumptu
 Communi, dato particulam, gratissima sunt hæc.
 Acre Ioui uinum, seu Dijs, de mane cauendum est
 Illa uita libare manu, tum uota precando
 Incassum fundes, nulli exaudita deorum.
 Solis ad aspectum nec quenkquam mingere fas est,
 Nocte sub obscura recto neq; corpore nudo,
 Nox quia sacra deis. media nec credimus illud
 Possè licere uia: si declinetur ab illa,
 Esse etiam uetitum: diuus uir, & omnia noscens,
 Hærens parietibus sedet, atq; exponit urinam
 Intus, ubi orbatæ tenuis latet angulus aule.
 Non coitu polluta sacros genitalia pandas
 Ante ignes, neq; cum dulci tibi coniuge præstet
 Concubium, ut generes, dum mæsto à funere tristi
 Mente redis, superum sacra sed lætus ab ara.
 Credimus inuisum superis, semperq; molestum,
 Qui natat assiduo labentia flumina cursu,
 Quin sit lota manus prius, & pia uota precesq;
 Fuderit, ante ipsas supplexq; orauerit undas.
 Infandum ante aras ungues incidere, cum Dijs
 Sancta facis: scelus est cyathos imponere uasi
 In quo uina latent, sacros operare lebetas.
 Nil tibi, cum in sacris etiam hinc lauuisse nefandum est.
 Perfice tecta prius, quàm cornux garrula ab alto
 Nunciet atram hyemem. ruit hæc, inimica procellis.
 Fac sedeat bis sex quibus ætas exigit annos,

Aut totidem menses natorum chara propago,
 Sede sub instabili: iuuat hoc, omnemq; repellit
 Segnitiam: facit esse agiles, & ad omnia promptos.
 Foedum ac turpe uirum est thermis muliebribus uti,
 Hoc prorsus fugiendum etiam: stat talibus atrum
 Supplicium. ante aras superum obiurgare, nefandum est,
 Sacra ministeria ac diuinos spernere cultus.
 Nec licet in fluuio, neq; fontis mingere in unda.
 Est quoq; turpe aliud uetulum. fuge pessima fama
 Nomina. fama malum, facile in sublime leuatur:
 Est graue sufferri nimium, nimiumq; molestum,
 Difficile ut taceat. nunquam delabitur illa,
 Sedula quæ uarias populi penetrauit ad aures.
 Est dea fama quidem, sunt ipsi numina famæ.

D I E S.

Sit tibi præterea series seruanda dicrum.
 A Ioue natæ omnes, sunt à Ioue tempora nata:
 Vltima mensis erit nullo exercenda labore.
 At genio utendum est: illa omnes festa per urbes
 Ducitur, illa forum claudit, neq; iura resoluit.
 Prima dies sacra est, & quarta, & septima: prima
 Natus Apollo die radiantia lumina fudit.
 Luce dein quarta felix ducenda sit uxor,
 Omine captato sunt omnia prospera rebus,
 Et licet incuruam trabibus componere nauim.
 At quintas fuge: nanq; illarum pallidus Orcus,
 Tum diræ Eumenidum facies toto orbe uagantur:
 Castigant, si qua in terris periuria falsum

Affirmant,

Affirmant, quæ lis alternè agitata creauit.
 Sexta dies tristem ostendit mulieribus ortum,
 Leta uiris: multiq; etiam nascuntur in illa,
 Quis mala mens, fallax animus, fallacia uerba,
 Et qui concubia exercent arcanâ per artem.
 Hac ouium foetus licitum castrare, uel hædos,
 Et licet infixâ pecudes circundare mandra.
 Scindimus octaua foeto genitalia tauro,
 Castramusq; sues, felix est ponere plantas.
 Nona uiros gigni, uel amica sorte puellas.
 Luce uiris decima faustos quoq; credimus ortus:
 Vnaq; post decimam felix incidere uites,
 Et tempestiuam segeti supponere falcem.
 Hoc curât bis sexta etiam, felicior illa,
 Stamina & ex alto tenuissima torquet arachne,
 Ingentem accumulans formicæ farris aceruum,
 Et iuuat arguto percurrere pectine telas.
 Tunc quoq; syluestres licitum castrare iuuenços.
 Tertia post decimam plantaribus optima surgit,
 Spargere semen humi: pallet contraria semper.
 Quartaq; post decimam mulierum prospera natu,
 Ac prensos domitare boues, ualidosq; labori
 Hemionos, canibus faciles adiungere cultus,
 Ac lenire manu, pecudiq; imponere mores,
 Atq; aperire cados, & dulcia frondere uina.
 Sextaq; post decimam plantaribus inuida surgit,
 Opportuna uiros nasci: sed iniqua puellas
 Aut nasci, aut thalamos petere, aut hæcere maritis.
 Septima

Septima post decimam Cereris terat hordea sacra,
 Ingentemq; licet ferro discindere syluam,
 Ac uarias aptare trabes, quibus ardua tecta
 Moliri, ac structam possis agitare carinam.
 Nonaq; post decimam felix est, cum Dea surgit
 Lutea: sed medium cœli quom uenit in orbem,
 Fit grauis: ex media ad finem letissima fulget.
 Proxima lux sapientem hominem diuina creandi
 Insigni uiget officio, nec luce dolendum est.
 Post illam quarta sacra est, ea lata trahantur
 Gaudia. quinta dies post hanc, iuga curua iuuenis
 Ponit, & hemionos & colla excrcet equorum,
 Altaq; ueliuolas deducit ad æquora puppes:
 Quam pauci nouere, & recto nomine dicunt.
 Sunt harum humano generi seruanda dierum
 Tempora, quippe illud magnis successibus augent.
 Sunt aliæ ancipitesq; tamen sine mente, neq; ullo
 Officio excellunt, hanc alter laudat & illam,
 At paucis natura illarum cognita surgit:
 Nam nunc ipsa dies totum complectitur orbem
 More piæ matris, seuæ modo more nouerçæ:
 Nunc fulget, nunc atra latet, felixq; beatus
 Ille quidem, qui Dijs gratus, cui cognita sunt hæc,
 Omniaq; inspiciens rerum se exercet ad usus.

HESIODI OPERVM

& dierum finis.

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRA-

nekerensi Frisio interprete, ita ut uer-
sus uersui respondeat.

Muse Pierides, præstantes laude ca-
nendi,

Adsitis, patrem celebrantes dicite ue-
strum: (le,

Dicite cur homines inter sit nobilis il-
lud conspicuusq; hic obscurus? Iouis illa

uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,
Et clarum obscurans, obscuri nomen adauget,
Erigit & miserum facile, extinguitq; superbum,
Iuppiter altifremus, cui celsum regia cœlum.
Audi cuncta uidens, noscensq; & dirige recte
Hæc oracula, ego sic Persen uera docebo.

Scilicet in terris genuina est contentio. uerum
Hanc animaduertens aliquis laudarit, at illam
Dixerit esse malam: sibi nam contrariæ utraq;
Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.
Hinc hominum nulli grata est: sed sæpe sequuntur,
Atq; colunt illam, Dijs instiganibus ipsis.
Alteram at ipse (etenim prior atra nocte creata est)
Terris imposuit summi regnator Olympi,
Iuppiter, at longe mortalibus utilio rem.

P

Nanq;

Nanq; facit segnem quamuis meminisse laboris.
 Qui cernens alium ditescere, dum piger ipse est,
 Festinat quoq; arare, & humi defigere plantas,
 Tum curare domum: nam uicino æmulus usq;
 Vicinus ditescenti. at pugna utilis hæc est.
 Sic figulus figulum, sic & fabrum faber odit,
 Sic uates uatem male fert, sic Irus & Irum.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum,
 Lis tibi, clamosas rixasq; forumq; sequenti.
 Ille etenim lites fugere & contemnere debet,
 Cui non plena domus, cui non sunt horrea plena
 Maturi fructus, Cereris quem terra dat alma.
 Huius si sat habes, age iurgia dira moueto
 Ob res alterius: mecum facere amplius istud
 Haud licet. at potius rursum causam experiamur
 Iudicijs rectis, quæ uel deus optima dicat.
 Quum fieret nostræ sortis diuisio, rapta
 Plurima iudicibus sic corrumpendo dedisti
 Doniuoris: hanc qui cupiunt discernere litem,
 Stulti, quos latet, ut toto sit dimidium plus,
 Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.
 Quippe occultarunt homini nunc numina uictum.
 At quondam tantum facile una luce parasses,
 Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:
 Continuò ad fumum licuisset ponere stiuanam,
 Ac tibi cessarent operæ mulûmq; boumq;.
 Abdidit at pater hæc, iratus pectore secum,

Imposuit

Imposuit quòd ei uersuta mente Prometheus.

Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.

Primum occultauit sæuus mortalibus ignem,

Quem satus Iapeto rursus est furatus in usum

Humanum, in ferula deportans clam Ioue summo.

At pater offensus, uerbis est talibus usus:

Qui superas cunctos ô calliditate Prometheu,

Ob me deceptum ac sublatum lætus es ignem:

Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.

His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,

Ob quod gaudebunt cuncti, proprium malum amantes.

Sic dixit, risitq; parens hominumq; deûmq;.

Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo

E' limo plasma, huic uires hominisq; loquelam

Inderet, ac uultu cœlestibus assimilaret

Virginibus, forma effingens pulchra: inde Mineruam,

Cum textura alias artes quoq; tradere mandat:

Et Venerem, capiti speciosum adhibere decorem,

Atq; comes desiderium, curasq; uoraces:

Addere fallaces mores, mentemq; caninam,

Mercurium iussit, tibi qui caput abscidit Arge.

Dixit, & implebant patris omnes iussa uolentes.

Extemplo è terra primus pede claudus utroq;

Mulciber. effinxit diu. e simile omnia plasma.

At cinxit, uarieq; ornauit cœsia Pallas.

Vndiq; per totum Charites, Suadelaq;, corpus

Contorta ex auro posuere monilia fuluo.

Pulchricomæ uernis cinxerunt floribus Horæ.

Aptauit reliquum mundum Tritonia Pallas.
 Instruxit pectus Maia genitrice creatus,
 Vafriciam imponens, mendacia uerba, dolosos
 Mores: consilium Iouis hoc erat. indidit idem
 Præco deûm nomen mulieri, nomine recto
 Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
 Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
 Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire
 Iussit Mercurium, qui nuncius astricolorum est.
 Immemor ast erat hic, frater quod iusserat olim,
 Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret, à se
 Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbi:
 At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.

Ante Epimethei erratum mala cognita nulla
 Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
 Difficiles aberant morbi, senuum accelerantes:
 (Nanq; statim inq; malis homines morbisq; scnescunt)
 At mulier digitis dum tollit opercula uasi,
 Omne malum, lædens homines graue. sparsit in orbem.
 Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
 Pyxidid ad labrum latitans non euolat extrâ.
 Atq; etiam citius rursus uas tegmine clausit,
 Consilium mentemq; Iouis Pandora secuta.
 In terram exiliijt reliquum genus omne malorum.
 Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
 Nocte dieq; homines miseros inuadere nunquam
 Exanguēs cessant morli, mala multa ferentes,

Et tacitè adueniunt. nam uox est à Ioue dempta:
Sic non ulla Iouis mentem cuitare potestas.

Nunc aliud referam, si non audire graueris,
Ordine quodq; suo memorans, tu mente reconde.
Postquam una nati Dij, mortalesq; fuerunt,
Primum fecerunt hominum genus aureum, Olympi
Qui celsas habitant ædes Dij sine carentes:
Hiq; homines, cæli Saturno scepra tenente,
Viuebant, & erat Dijs uita simillima, curis
Aerumnisq; uacans, nunquam quassata senecta,
Robore semper erant simili manuumq; pedumq;
Perpetuas epulas agitabant pectora leti,
Mors accedebat tanquam sopor illa fuisset,
Commoda nulla aberant, immensos terra ferebat
Sponte sua fructus, illi sine murmure donis
Diuùm uiuebant, inter se pace frucentes.

At genus hoc postquam tellus contextit in aluo,
Continuò facti sunt diui mente Tonantis,
Atq; colunt terras, hominum custodiam agentes,
Qui nunc quid iuste obseruant, quid fiat iniquè,
Aère uestiti, peragrantes undiq; terram,
Diuitias tribuunt: regale hoc munus eorum est.

Inde genus superi fecere argenteum Olympi,
Longe deterius multis in partibus aureo,
Haud mentis probitate ualens, haud in mole tantum.
Tempore at hoc hominum, bis quinquaginta per annos
Matris lacte domi uiuebat paruulus infans.
Sed quum pubertas iam, plenaq; contigit ætas,

Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
 Plurima uiderunt mala. namq; iniuria nunquam
 Mutua cessabat, reuerentia nulla deorum,
 Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
 Ut mos est alijs mortalibus: hinc pater altus
 Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
 Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; texit in aluo,
 Illi sub terris sedes habitare secundas
 Sunt iussi, atq; illic non sunt ab honore remoti.

Aeneum at hinc hominum genus alti rector olympi
 Iuppiter, æquandum non parte argenteo in ulla,
 Quercubus ex duris fecit durum ualidumq;
 Mars erat his cordi, et uesana libido nocendi,
 Non frugem ederunt, adamantis pectus habentes,
 Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
 Pendebant de humeris, membra omnia crassa ferebant.
 Arma quidem ex solido constabant ære, domusq;
 Omnia (adhuc ferro tum ignoto) ex ære parabant.
 Vita illis proprio manuum finita furore est,
 Atraq; Plutonis nullo cum nomine regna
 Intrarunt, quamuis fortes, quamuisq; superbos:
 Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; texit in aluo,
 Iuppiter in terris Saturni filius inde
 Rursum aliud fecit quartum, præstantius atq;
 Iustius heroum genus, ipsis æquiparandum
 Dijs, ac semideos hos secla priora uocabant.

Abstulit at nimius bellorum ardorq; furorq;
 Hos, septemgeminae Cadmeae ad moenia Thebes
 Ob tua pugnantes pecora, atq; ipsum Oedipe regnum,
 Illos nauigio sala per spumantia ponti
 Ad Troiam uectos, te propter Tyndaris alma,
 Oppressitq; illic mors ultima linea rerum.
 Iuppiter at simul hos ad mundi extrema remouit,
 Longe à terricolis tribuens uitamq; domosq;,
 Atq; quidem laeti semper uacuiq; dolore
 Calcant Elysios campos prope littora uasti
 Oceani. hic illis dulcem unoquoq; ter anno
 Effundit fructum mater gratissima Tellus.

Dij uitam quinta mihi uitam aetate negassent,
 Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
 Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
 Nunquam finis erit nocturne diuinae malorum,
 Perpetuis hominum Dij stringent pectora curis.
 Ast aliquando malis his succedent bona rursus,
 Namq; pater genus hoc hominum quoq; morte domabit,
 Vtraq; quum fuerint iam cani tempora facti.
 Nec similis nato genitor, nec filius illi,
 Nec socius socio, nec fidus suscipienti
 Hospes crit, proprio nec fratri frater, ut ante:
 Despicient senio fessos sine honore parentes,
 Insuper audebunt duris inceßere uerbis,
 Vtpote nec numen reuerentes. adde quod ipsi
 Dira seni patri proles alimenta negabit,
 Us erit in dextra, suaq; alterna oppida scindent,

Vir bonus aut iustus nullius ficit honoris,
 Sed magis insignem sua per scelera atq; rapinas
 Suspicient, cedit ius dextræ, nec pudor ullus
 Notus crit, fallet probum & improbus, ore doloso
 Verba obliqua loquens, periuriaq; insuper addens.
 Deniq; liuor edax, pallens, tristisq; malisq;
 Alterius gaudens, homines se sparget in omnes.
 Tum Pudor & Nemesis, duo maxima numina, cœli
 Antiquas repetent sedes, uelamine corpus
 Obtecti niueo, terramq; hominesq; superbos
 Gaudebunt liquisse, quibus tamen ægra relinquent
 Tot mala, quæ nullo poterunt medicamine tolli.

Nunc age principibus referam, doctis licet ipsis,
 Fabellam. Accipiter sic paruam ad aedona dixit,
 Alta in nube ferens, conuellensq; unguibus atris,
 Hæc miserè eluxit curuo lacerata sub ungue,
 At fuit accipitri uox illi tyrannica diri,
 Quid garris demens? nunc longe fortior in te
 Ius habet, hæc tibi cantrici, qua duco, sequendum.
 Nunc mihi si placeat, tibi parcam, aut coena futura es.
 Stultus, maiori cupiens contendere contrâ,
 Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
 Sic ait accipiter, sulcans cœleri aëra penna.

Tu sequere ô Perse iustum, iniustumq; relinque,
 Nam multum petulans homines iniuria ledit,
 Quam uir ferre nequit patiens, quin corde mouetur
 Cladem ullam accipiens, melior sic semita monstrans
 Iustitiam, cedit quoq; tandem iniuria iuri

Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus.
 Lamq; statim comes est iuri periurium iniquo.
 Iustitia huc sequitur, trahitur quocunq; ab auaris
 ludicibus, quos lege finit decernere iniqua.
 Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
 Aëre tecta, illis secum mala plurima uoluens,
 A quibus exacta est, fraudataq; partibus æquis.
 Qui uero externis & ciuibus omnia iuste
 Distribuant, nil flectentes à tramite recto,
 His uiret urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
 Pax iuuenum nutrix usq; est, non horrida bella
 Latiuidens illis immittit Iuppiter unquam,
 Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
 Insument epulis in sacris parta labore:
 Terra dat immensos fructus, in montibus altum
 Quercus fert glandes caput, est apis incola uentris,
 Grex ouium lana per agros incedit onustus,
 Et similem sobolem genitrices patribus ædunt.
 Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
 Non scandunt naues, tellus uictum alma ministrat.
 At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
 Destinat extemplo his Saturnius æthere pœnas.
 Nomine sæpe uiri scelerati urbs plectitur omnis,
 Qui peccet, faciatq; Ioui non facta ferenda.
 Verum ut subijciam mala quæ Deus æthere mittit,
 Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni,
 Incedunt sterili mulieres uentre, domusq;
 Ac stirpes percunt, supero id rectore uolente,

Agmina qui nunc sternit eorum, aut moenia frangit,
 Currentesq; rates dirumpit in equore seuus.

Ouos qui regitis terras, aduertite mentem
 Huc ad iustitiam, quoniam superi prope nos sunt
 Dij, qui cuncta uident, & eos qui per mala iura
 Defraudant alios, spreta ratione deorum.
 Ter numerum exuperant coelestia numina, terram
 Que nobiscum habitant, in tutelam data nostrum:
 Illaq; quid iuste obseruant, quid fiat iniquè,
 Aère tecta, omnem pedibus peragrantiâ terram.
 Ipsaq; Iustitia est uirgo Ioue nata parente,
 Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.
 Quam si quis uiolet, meritòue fraudet honore,
 Continuò ante pedes residens patris Iouis alti,
 Humanæ exponit mentis scelera, & dare pœnas
 Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura
 Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.
 Sed memor ô iudex horum, tua dirige recte
 Iudicia, & capiant te obliuia iuris iniqui.
 Noxius ipse sibi est, alij qui querit obesse,
 Consiliumq; malum danti fert maxima damna.
 Perspicit ac sentit sacrum Iouis omnia lumen,
 Nunc uidet & nobis quid agatur, si uelit, illum
 Nec latet hac quod nam ius exercetur in urbe.
 Ast ego mortales inter iustus minime essem,
 Filius aut itidem, si peccatum foret, esse
 Iustum, aut præmia si iniustum maiora manerent:
 Talia sed minime est facturus Iuppiter unquam.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 Audi iustitiæ, uimq; obliuiscere diram.
 Hanc etenim legem nobis Deus ipse reliquit.
 Piscibus at, nemorumq; feris, auibusq;, se ut ipsi
 Inuicem edant: iuris quia non discrimen in illis.
 Iustitiam nobis, quæ præstantissima longe est,
 Tradidit. & quoties audet quis dicere ucrum
 Existens testis, Deus huic dat prospera cuncta.
 Qui dum testis adest, temerè periuria iurans
 Memitur: lædens hic ius, magis læditur ipse.
 Nam genus ipsius perit, atq; extinguitur omne:
 At genus in claro iusti post nomine uiuit.

Nunc tibi præcipue memorabo salubria Perse.
 Scilicet ex uitijs facile est uel prendere turbam:
 Nam uia non longa est, foribus uicina morantur.
 At regina graui uirtus sudore paratur,
 Est uia difficilis, præceps, longa, aspera ad illam
 Principio. postquam iam stas in uertice summo,
 Tum facilis, tum fit dulcis, licet antè molesta.
 Optimus ille uir est, primusq;, sibi omnia noscens
 Consulere, expendens quæ post prodesse ualebunt.
 Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti.
 Qui sibi consulere ignorat, nolitq; monenti
 Auscultare alij, nullusq; & inutilis hic est.
 Sed tu nostra animo semper præcepta reuoluens,
 Esto operi intentus Perse diuine, fames ut
 Te premat inuidia, Cereri sed amere pudice,
 Illa tua omnigeno sic impleat horrea uictu.

Ecce

Ecce fames comes est homini certissima pigro.
 Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,
 Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,
 Quorum uenter apum consumit parta labore,
 Ocia agens: sed opus tu quodq; in tempore cura,
 Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.
 Ditescunt homines ex sedulitate laborum,
 Quin operans fies multo mortalibus & dijs
 Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.
 Turpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.
 Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem,
 Ditescens, at opes uirtusq; decusq; sequuntur,
 Dijs similis fies. melius nil ergo labore:
 Siq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,
 Ut iubeo, proprium studeas acquirere uictum.
 Vtilis haudquaquam est homini pudor hospes egenti,
 Nunc uiuat ille uirum, nunc officit ille uicissim.
 Vir pudibundus inops manet, audax fit citò diues.
 Nil unquam rapias, data cœlitus optima dona.
 Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Siue usu linguæ mendacis (qualia fiunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc male Dij uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic, à quo supplex & leditur hospes,
 Patrat, & ingreditur quicumq; cubilia fratris,
 Vxorem maculans, & sancta cubilia stupro.

Peccat & is qui lædit utroq; parente carentes,
 Quiq; senectutis supremo in limine stantem
 Haud timet in miti sermone offendere patrem.
 Hunc pater ipse deum Saturnius odit, & illi
 Factis pro iniustis tandem mala digna rependit.
 Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
 At pro uirili superis Dijs fac sacra, pure
 Mundeq; & pingues coxas adoleto sub aris,
 Nunc uini pateris, nunc placæ thuris odore,
 Solis ad occasum facies & solis ad ortum,
 Ut tibi perpetuo fausti sint atq; fauentes,
 Utq; iuuare queas alios, non te iuuat alter.
 Hoste tuo, ad cœnam tui amantem accersere, relicto:
 Hunc tamen ante omnes, paries quem separat unus
 Abs te, si qua etenim tibi res peragenda domi sit,
 Discincti uicini aderunt, cingentur amici.
 Damnum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
 Atq; bonum nactus uicinum, est nactus honorem.
 Nec res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.
 A' uicino aliquid capias si mutuo, eadem
 Mensura, ac non si possis sine scœnore redde,
 Indigus ut rursus nullam patiare repulsam.
 Ne mala lucra pares, mala lucra æqualia damnis.
 Sis charus charo, uisentem in uise uicissim.
 Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.
 Danti aliquis dedit, ac nil danti quis dedit unquam?
 Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.
 Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia præstet

Munera, letatur, facit atq; hoc corde sereno.
 Qui uero ipse rapit, nullo remorante pudore,
 Sit quamuis paruum, cruciatum hinc pectore sentit.
 Nanq; super paruum si paruum apponere cures,
 Sapius & facias, citò magnus fiet aceruus.
 Effugit ille famem, praesentem qui auget aceruum.
 Sufficit hoc minime, quod cella penaria seruat.
 Esse domi praestat, nam damnosum foris esse.
 Dulce est de cumulo praesenti sumere, contra
 Est graue egere, aliqua re absente. hinc sis memor horum.
 Dum plenum est, fermeq; uacet uas, largius hauri:
 In medio parcas, in fundo parcere serum.
 Dicta prius merces famulo detur, idq; benigne.
 Et cum fratre iocans, cura tum testis ut adsit.
 Fidere saepe nocet, nocet & diffidere saepe.
 Ne fucata tua spoliet te mente caueto
 Foemina, blanda, loquax, nidi damnosa uorago.
 Confidit furi, qui confidit meretrici.
 Hinc patrias seruet dilectus filius aedes.
 Sic tibi res crescent, procedentq; omnia dextre,
 Fac moriari senex, gemina ex te prole relicta:
 Nanq; Ioui facile est locupletes reddere plures.
 Curaq; multorum maior, plus fertur in arcam.
 Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis
 Perse, sic facito, usq; laborem annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

Pleiadas cernens orientes, demete frugem:
 Vomere uerte solum, quum submerguntur in undas.

At bis uicenas latitant noctesq; diesq;
 Hinc iterum apparent impletiis mensibus anni,
 Tempore quo primum incipiunt splendescere falces.
 Hæc lex aruorum est cunctis seruanda colonis,
 Siue habitent illi rauci prope littora ponti,
 Pingua siue colant in uallibus arua remota
 A' ponto procul. At nudus sere, nudus arato.
 Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta
 Officia exoptes curata, ut tempore crescant
 Quæq; suo: ne quando, grauis dum uexat egestas,
 Frustra mendices aliena per ostia uictum,
 Ut qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam
 Aut dono aut usu: sed Perse stulte labora.
 Ipsi terricolis Dij constituere laborem,
 Ne cum fidiolis, cum coniuge, pectora tristis
 Panem à uicinis quæras, ipsiq; repellant.
 Forsitan accipies bis tære. at si inde molestes,
 Efficies nihil, in uanum sed plurima dices.
 Sed quid uerba iuuant? horror, memor esto parare
 Ipse, seram unde famem places, ac debita soluas.
 Primum ædes, famulam, taurum qui ducat aratrum,
 Emptam, non ductam, tua quæ iumenta sequatur.
 Hinc memor apta tuæ domui instrumenta parato,
 Ne poscas alium illa, & co ludare negante.
 Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auctu.
 Ne differ sub cras opus, adq; diem inde sequentem,
 Nam sua desidiam sectans replet horrea nunquam,
 Nec cunctator iners: studium rem promouet unum.

Hinc

Hinc est lucta pigro cum paupertate perennis.

Cum deserbuerit Phœbeæ lampadis ignis,
Atq; calor sudorificus, cum Iuppiter imbrem
Mensibus Autumni fundit, corpusq; leuatur
Humanum, ac recipit uires (quia Sirius horis
Per lucem exiguis, hominum tunc imminet ardens
Verticibus, uerum sese plus nocte fatigat)

Deniq; cum cariem concernit secta securi
Sylua, & fundit humi frondes, cessatq; uirere,
Cedere materiam è syluis tum sis memor aptam,
Vt mortariolum tripedale, trium cubitorum
Pistillum, atq; axem rescato septipedalem:
Octo pedum si sit, tum malleus abscindatur,
Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti.

Plurima ligna incurua seces. dentale per arua
Aut montem quæres, inuentum confer ad ædes
Ilignum. nam tale haud frangitur inter arandum,
Si clauis buri, Cereris qui munia tractat
Rusticus infigens, temoni adiunxerit apte.

Sed tibi sub tecto fabricans duo aratra parato,
Perfectum ac rude, nam multo præstantius est sic:
Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.

Temones ualidos de lauro ulmoq; recides.

Ex quercu buris, dentale ex ilice fiat.

Sintq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
Conueniuntq; operi medio æui flore uigentes.

Non illi inter opus miscentes prælia, aratrum
Frangent, inceptumq; ita opus linquent sine fructu.

Hos

Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
 Postquam edit panem morsus quater octo tenentem,
 Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
 Ad socios non respiciens, sed pectore toto
 Incumbens operi: non iunior aptior illo est
 Spargere sementem, & loca semine sparsa cauere.
 Iunior ad socios crebro uaga lumina flectit.

Obserua, si quando gruis uox clangit ad aures,
 Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
 Nam fert signa soli uertendi, & tempora brumæ
 Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti.
 Inclusas stabulo uaccas tum pascito scæno.
 Dicere per facile est, cum bobus des rogo currum:
 Et facile abnuere est. proprijs bobus labor instat.
 Vir cordatus ait, currum compinge tibi ipse.
 Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
 Sed tu cuncta domi curato negotia primum:
 Et simulac ipsum iam tempus uenit arandi,
 Tum quoq; cum famulis insistas ipse labori.
 Humidus & siccus sit ager quum scindis aratro,
 Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
 Vere solum profcinde, iteratum haud fallat in æstu.
 Esto noualis ager, cui uis committere semen.
 Dira nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.

Terreno fac uota Ioui, Cereriq; pudicæ,
 Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
 Fac uota aggrediens terram sulcare, manuq;
 Corripiens stiuiam, stimulas quum dorsa trahentum

Vimine taurorum: sed tunc te ponè sequatur
 Rastra puer portans, quum mandas semina terræ,
 Isq; auibus semen celando negocia ponat,
 (Sedulitas homines iuuat, at socordia lædit)
 Sic grauis in terram fructu nutabit arista.
 Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
 Ejice tum uasis quas fecit aranea telas,
 Et cunctis plenis uictu letabere uisis.
 Inueniet te uer epulantem, non eris unquam
 Indigus alterius, sed opus tua ope alter habebit.
 Sed tibi solstitio brumæ si terra subacta est,
 Raras innitens genibus refecabis aristas,
 Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
 Corbe uehes messem, paucis erit illa stupori.
 Nunc etenim magni Iouis hæc, nunc illa uoluntas,
 Ac homini illius mens perscrutabilis agrè.
 Quod tibi si serò sit aratum, hæc una medela est,
 Tempore quo primum coccyx at in arbore coccyx,
 Humanasq; suis demulcet cantibus aures,
 Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
 Qui non destituat bouis aut uestigia uincat,
 Primus ita æque multa metent & serus arator.
 Pectore cuncta tene memori, nec tempora cane
 Te liteant ueris, nec tempus quo cadit imber.
 Fabrorum uitato focos, nugasq; calentes
 Tempore brumali, quum frigora corpus adurunt.
 Tum propriæ domui uir prospicit, omnia gnauus.
 Ne te seua dies hyemis deprendat egenum,

Constrin-

Constringatq; pedem manus attenuata tumentem.
 Multa uir ignauus, dum se spe pascit inani,
 Indigus interea uictus, mala corde uolutat:
 Nanq; potest inopem minime spes pascere, pigra
 Ocia sectantem, & tenuis cui copia rerum.
 Tu media exerce famulos æstate labore,
 Non erit usq; æstas, curate in tempore nidos.

Excoriatorem pecudumq; hominumq; Decembrem
 Euita studio summo, glaciemq; molestam,
 Quæ per humum Borea solet indurescere flante.
 Is per Thraciam equis claram flans, Oceanoq;
 Incumbens, mugire facit terramq; nemusq;
 Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam
 Deicit in uallem, rapiens radicibus imis
 Flamine præcipiti. strepitu boat ardua sylua.
 Tumq; feræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,
 Densa licet pellis setisq; pilisq; sit ipsis,
 Sic tamen armatas Boreæ uis frigida transit.
 Nec bouis hunc arcet tergo, sed ad intima perflat,
 Perflat & hirsutas capras: sinit esse bidentes
 Immunes, anno nam toto in corpore lanæ
 Perdurant: facit ille senes incedere curuos.
 At non mollicutes infestat uirginis artus,
 Quæ manet intra ædes matri coniuncta paternas,
 Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Dione,
 Vndiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;
 Perlita odorifero, tectum intra nocte quiescit,
 Tempore quo polypus proprios depascitur artus,

In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
 Nondum etenim inuitat sua lustra reliquere Titan,
 Qui super Aethiopum populos incedit & urbes,
 Tempus ad exiguum se terræ ostendit Achivæ,
 Sylvicolæq; feræ tunc undiq; quotquot inermes,
 Quotquot cornigeræ, stridentes dentibus, altas
 Percurrunt sylvas, resq; omnibus est ea cordi,
 Quæ sitisq; diu in latebris sua corpora sternunt,
 Sed similes homini, baculus cui tertius est pes,
 Cuiq; est iam fractum dorsum, & dependet humi frons:
 Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
 Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma,
 Indue talarem tunicam, superindue chlenam,
 Staminibus raris inducas licia densa,
 Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crimes,
 Neuc tibi horriduli recliq; in corpore surgant,
 Induc perones pedibus de tergo tauri
 Fortiter occisi, prius intus crinibus opplens.
 Et bruma aduentate, bouis tibi consue neruo
 Pelles hædorum, ut late imponantur ad imbrem
 Pellendum dorso, crinesq; caputq; galerus
 Arte laboratus tegat, ut ne aures madesciant.
 Frigus in aurora seuum est aquilone ruente,
 Astriferoq; cadens in terram ex æthere mane
 Aër fœcundans segetem, super arua resedit.
 Qui primum liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
 Hinc ui uentorum è terra sublatus in altum,
 Nunc pluuiam sub noctem adfert, nunc flamina gignit,
 Undiq;

Vndiq; Treijcio nubes aquilone ciente:
 Hunc tu præueniens acto pete tecta labore,
 Ne properans cœlo te fors nebula occupet atra,
 Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
 Hinc præuitato: mensis sæuissimus hic est
 Brumalis, grauis & pecori & mortalibus ipsis.
 Pabula iumentis tum parcius obijce. uerum
 Plus homini apponas, quoniam longissima nox est.
 Hæc obseruato, dum impletis mensibus anni
 Aequa dies fuerit nocti, & dum denuò mater
 Cunctorum tellus fructus ferat alma recentes.

Quum post solstitium brumæ regnator olympi
 Sexaginta dies confecerit, illico deinde
 Oceani Arcturus sacris releuans caput undis
 Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
 Hunc post, lugubris rege ex Pandione nata
 Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo.
 Huius præueniens aduentum, incidito uites.

Quum calida è terra reptat testudo per agros
 Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
 Sed falces acue, atq; in messem mittito seruos.
 Desere mane torum, & ualeat confessus in umbra
 Temporibus mæsis, quum Phœbus corpus adurit.
 Sed properans cura, ut fructus sub tecta uehantur.
 Surgito mane, tibi ut uictus contingat abunde.
 Conficitur facile pars terna mane laborum,
 Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
 Multi iter inceptare solent illius ad ortum,

Bobus & iniicitur tum multis pondus aratri.

Carduus in pratis quum floret, & ore cicada
 Arboribus latitans dat acutum stridula cantum,
 Crebro alas quatitans, operosæ æstatis in hora,
 Tunc capræ pingues, tunc & mollissima uina,
 Fœmina tunc coitus audissima, languidus est uir.
 Nam capiti & genibus uires Canis æstifer aufert,
 Corpus & exuccum iacet æstu: at saxea tum te
 Umbra habeat, tumq; adsint Biblina uina, placenta
 Lactea, lacq; capræ, quæ non alit ubere fœtum,
 Nec teneri uituli nondum enixi caro desit,
 Hoedorumq; recens natorum: nigra sub umbris
 Vina sedens misce, recrea cor dulcibus escis,
 Spirantem leuiter faciem conuersus ad Eurum,
 Et fontem aspiciens sine limo & sine fluentem:
 Sed ter aquam funde, & quarta uinum uice misce.

Brachia quum primum profert robustus Orion,
 Sacra iube excutiant famuli Cerealia dona,
 Area in æquali, & uentis regione patente.
 Excussam Cererem metire, in uasa reponens.
 Quumq; tenes omnem iam structum intra horrea uictum,
 Quære domo propria famulum, famulamq; carentem
 Prolibus. illa solet, quæ lactat, inutilis esse.
 Pascere cura canem quoq; sit, ne parcito pani,
 Ne tua furetur solitus fur stertere luce.
 Postremo moneo, ut fœnum paleasq; recondas.
 Vnde boues pascas, mulosq; his omnibus actis,
 Tauris deme iugum, & famulis concede quietem.

Quum medio cœlo Canis, Orionq; uagantur,
 Arcturumq; aurora uidet sibi stare propinquum.
 Collige tunc omnes Perse de uitibus uuas,
 Et bis quinq; dies noctesq; exponito soli,
 Sint & quinq; dies sine sole, in dolia sexto
 Munera letitiam Bacchi parientia conde.
 Postquam pleiades hyadesq;, atq; amplius Orion
 Occiderint, tum mox inuertere uomere terram
 Esto memor, sic quæq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
 Tempore quo eoa Atlantides Oriona
 Vitantes seuum, pelagi conduntur in undas,
 Omnigeni miscent inter se prælia uenti,
 Hinc tua nulla mihi tum currat in æquore nauis:
 Cura sit, ut iubeo, tellurem inuadere aratro.
 Nauigium subduc in littus, & undiq; saxa
 Aduolue, ut sedeat tutum spiramina contra.
 Eijce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat,
 Arma ratis cuncta ad tua tecum culmina conser,
 Carbasa, quæ nauis sunt alæ, rite plicato,
 Suspendas fumosa super laquearia clauum.
 Ipse uiam differ dum tempus uenerit aptum,
 Tum nauem æquoreas in aquas deducito, & illam
 Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
 Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
 Perse chare, bonum uictum hinc æquumq; parabat.
 Et semel hæc tenuit cursum, emensus mare magnum,
 Acolica à Cuma soluens cum naue picata:

Non quod diuitias amplas fugiebat, opesq;
 Sed paupertatem, mortalibus à Ioue missam,
 Haud Helicone procul, miseranda habitabat in Asera:
 Qui malus ac grauis est, brumaq; æstateq; uicus.
 Curandum Perse, tempestiuo omnia fiant
 Tempore, sed primam hanc curam res nautica poscit.
 Laudato exiguam nauem, at res credito magne.
 Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
 Si modo contineant rabiosi flamina uenti.
 Quando ad mercatum uertisti pectora, sic &
 Debita conaris uitare, famemq; molestam,
 Multifoni ostendam pelagi cursusq; modosq;
 Non tamen ipse rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
 Nam nunquam rate sum spaciosa per æquora uectus,
 Præterquam Eubœam ad uicinam ex Aulide, ubi olim
 Argiui à ducibus populi collectio facta est,
 Dum seuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
 Illuc Amphidamantis ego ad certamina ueni,
 Chalcidaq; intraui, nam plurima præmia clari
 Proclamata uiri statuere: at carmine tum me
 Victorem, tripodem auritum retulisse recordor.
 Hunc ego suspendi Musis Heliconis honorem,
 Primum ibi fecerunt me hymnum tentare sonorum.
 Nunc mihi quanta fuit ratiùm experientia cernis,
 Attamen Aegiochi mentem reserabo Tonantis,
 Nam docuere deæ me sacrum pangere carmen.

Quinquaginta dies post, quàm se uertit ab isto
 Sol Cancro, æstatis iam parte cadente suprema,

Est opportunum fluctus intrare marinos.

Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,

Perdere si nolit princeps Neptunus aquarum,

Siue deum simul atq; hominum rex Iuppiter altus.

Nanq; per hos pariter stat cardo boniq; maliq;.

Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,

Tum trabe confidens uentis securus in altum

Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.

Ne differ reditum, citò sed properato reuerti:

Neu pluuiam autumnì expectes, Bacchumq; recentem,

Insanosq; Noti flatus, hycemq; sequentem.

Nanq; autumnali pluuià comitatus abunde,

Fluctibus horrifonis inum mare concuti auster.

Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,

Quum primum apparent frondes in uertice fici

Tantæ, quanta pedum reddit uestigia cornix

Per terram incedens: tum fit uia peruia ponti.

Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris.

Sed nulla ille animo nostro ratione probatur,

Maturus nimium, datur ægre euadere cladem.

Attamen hæc homines cæci mente omnia tentant.

Nam miseris anima est dirum mortalibus aurum.

Sed durum oppetere ac submergi gurgite falso est.

Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum,

Nunquam quicquid habes totum committe carinis,

Plura domi linquens, paucissima credito naui.

Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,

Vt graue si plaustri nimio sub pondere pressi

Axis frangatur, res dispergantur & omnes.
 Hinc modum ama, bonaq; in re occasio praeualet omni.
 Iunge tibi uxorem dum firmus adhuc uigor adsit,
 Annos quum numeras ter denos, plusue minusue,
 Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
 Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti.
 Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
 Vicinamq; tibi prae cunctis delige sponsam.
 Sis tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
 Nil uxore uiro melius contingit honesta,
 Nilq; mala peius: tali, quae uiuere laute
 Clam solet. haec quamuis ualidum, sine torre maritum
 Vrit & exiccat, citiusq; senescere cogit.
 Sedulus obserua curam, cultumq; deorum.
 Dilige post fratrem, socium: quod si parem amorem
 Esse uelis, socius ne laedatur prior abs te,
 Neue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
 Si dicto incipiat prior ille aut laedere factus,
 Tunc memor esto, eademq; illi cum foenore redde.
 Rursus amicitiam ueterem obseruare uolentem,
 Atq; pati poenas uiolati foederis a se,
 Suscipe, (nam miser est, crebro qui mutat amicos)
 Nec tua post unquam facies prae se ferat iram.
 Ne multos, neu rursum habeas nullos tibi amicos.
 Prauos euitato, bonis noli esse molestus.
 Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
 Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
 Lingua bonum eximium est homini, si pauca loquatur,

Siq; modum conseruet, inest tum magna uenustas.
 Si probris laceres, laceraberis illico peius.
 Publica quum celebrat populus conuiuia, confer
 Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto,
 Pro sumptu exiguo redit ad te magna uoluptas.
 Mane Ioui ac reliquis superis libare caucto
 Illotis manibus, Dij sordida sacra recusant.
 Ad faciem solis conuersus meiere noli,
 Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
 Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundum,
 Detectus ue caue: nam Dijs sacrae quoq; noctes.
 Vir pius, ac dextro donatus pectore, meiet
 Siue sedens, siue admoto stans corpore sepi.
 Res fuit in thalamo chara cum coniuge, Vestæ
 Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
 Nec ueneri cœna funebri incumbe reuersus,
 Verum epulis surgens letis lautisq; decorum.
 Ne fluuios pedibus calcaueris usq; fluentes,
 Ni prius aspiciens exores pulchra fluenta,
 Ac manuum sordes in aqua purgaueris antè.
 Qui fluuium impurus nullum calcare ueretur,
 Hunc superi oderunt, ac post mala plurima sentit.
 Symposio in celebri, praesentes sunt ubi diui,
 Ne rescas unguis cultello à sorde repurgans,
 Nec cratera super potantum pone lagenam.
 Qui facit, cucniet mors illi cruda repente.
 Aedificansq; domum ne linquito semiparatam,
 Ne sedeat clamosa super cornicula cantans.

Ne comedere ex illa quæ non benedicta patella est,
 Néue laues, quoniam factis quoq; pœna stat illis.
 Ne puerum, seu sit natus ter quatuor annos,
 Seu totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs: si quidem nil uiribus officit æque.
 Néue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum uenias: nam pœna grauis quoq; tali
 Euenit. aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes ea, quippe Dci hinc accenditur ira.
 Præcipue hoc caueas, uel fluminum in ostia, cursu
 In mare quæ properant, uel in ipsos mingere fontes.
 Néue aluum exoneret: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestam.
 Ingens fama malum, facilisq; illius origo est,
 Perfertur graue, & orta semel deponitur ægrè:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam uulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Rite dies seruans, quæ sunt Ioue patre creatæ.
 Optima die seruis quod sit tricesima mensis,
 Ac opera inspicere, ac dimensum diuidere illis,
 Qua solet & populus tractare forensia iura.
 A magno Ioue principium est & origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta & septima sacra,
 Nanq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Octaua, & lunæ crescentis nona, putantur
 Esse bonæ, quæuis opera atq; negocia obire.
 Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda,

Scito

Scito tamen quod sit longe hæc præstantior illa.
 Hac tonde pecudes, lætam illa demete frugem.
 Pendula & hac tenues connectit aranea telas,
 Quod sit plena dies, formicaq; rodit aceruum,
 Illa exordiri telam mihi foemina curet.
 Tertia post decimam infelix conspergere cultum
 Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.
 Sexta super decimam teneris asperrima plantis,
 Apta mari gignendo, sed non apta puellæ
 Gignendæ primum, nec eam tum nubere præstat.
 Sextaq; præcedens gignendæ inimica puellæ est,
 Apta hœdis ouiumq; uiris excindere testes,
 Et pecudum stabulum communire undiq; septo,
 Dandis apta uiris, & amat conuicia, falsa
 Verba loqui, clàm sermones serere inter amantes.
 Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;
 Luce duodecima mulis castratio fiat.
 Sed quum uicenus lunæ iam uoluitur orbis,
 Vir tibi nascetur prudens & ad omnia dexter.
 Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puellæ
 Blanda fauet, pecora hac curuoq; boues pede euntes,
 Et celeres catulos, mulosq; operum patientes
 Imposita cicurato manu: uitare memento
 Quartam iam medijs, tum quartam deficientis
 Mensis. nanq; animum tum curæ mille remordent:
 In quarta prima uxorem tibi ducito charam,
 Auguria obseruans, quæ sunt dexterrima tædis.
 In primis quintas fuge pestiferasq; grauesq;

His etenim Eumenides terramq; hominesq; pererrant.
 Suppliciumq; ferunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam felix Cerealia dona
 Area in æquata recte terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato,
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Iam nonæ mediæ pars uespertina probatur,
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Confert & plantis, tum fœmellusq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quod sit penultima mensis
 Optima, seu referare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; & mulis & equis annectere collo,
 Seu tibi si placeat nauem deducere in altum.
 Nanq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperi decima quarta. nam præ omnibus hæc est
 Sacra dies, post uicenam: quæ solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala. laudant pauci alias hinc.
 Iamq; dies aliæ felices atq; benignæ,
 Contrà aliæ ancipites, sunt & uirtute carentes.
 Et laudant alias alij, est cognitio paucis.
 Seua nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
 Is felix ac prosper aget, qui hæc omnia seruans,
 Sic uitam instituat, Dijs inculpabilis ut sit,
 Auguria obseruans, nec quicquam spernere tentans.

H E S I O D I O P E R V M

& Dierum finis.

H E S I O D I

HESIODI POEMA

DE CLYPEO HER- culis.

Valis illa relicta domo, ac patria tel-
lure,

Venit Thebas, secuta maritum Am-
phitryonem,

Alcmena, filia seruatoris populorum
Electryonis. (nearum,

Quæ mulierum genus ornabat foemi

Formaq; & proceritate. mente utiq; nulla cum ea certabat
Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumbentes.

Cuius & à uertice, & à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.

Atq; hæc talis existēs, tamen animo suum colebat coniugem
Perinde. ut nulla unquam coluit mulierum foeminearum.

Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, ui domitum,
Ira commotus propter boues. relicta autem ille patria tellure

Thebas uenit, supplicans bellicosus Cadmeis,

Vbi idem habitabat cum ueneranda coniuge,

Seorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat ipse
Antea lectum conscendere formosæ Electryonidis,

Quàm cædem ultus esset fratrum magnanimorum

Suæ coniugis, flagrantiq; combussisset igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum, atq; Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dijq; testes facti fuerant:

Quorum ille uerebatur iram. festinabatq; quàm celerrime

Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.
 Hunc autem unà, cupidi belliq; præliq;
 Bœotij equorum domitores, sub clypeis anhelantes,
 Locriq; hastati, & Phocenses magnanimi,
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcei,
 Gaudens tot populis. At pater hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat intra mentes, ut dijs pariter (ret.
 Et hominibus rerū indagatoribus Martis depulsorē planta-
 Profectus autem ab olympo est, dolū mentibus altis meditās,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris,
 Per noctem. celeriterq; uenit in Typhonium, unde rursum
 Ad Phicium summum accessit consiliarius Iuppiter.
 Vbi residens, mentibus uersabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto, concubitu mixtus est, perfecitq; desiderium.
 Eadē autē & Amphitryo populorū defensor, splendidus he-
 Perfecto magno opere, redijt domum suam. (ros,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Cœpit ire antea, quàm suæ coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorū.
 Vt autē, quando quispiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam ualidis ex uinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanclato,
 Magnoq; affectu, lubentiq; animo domum suā reuersus est,
 Totaq; nocte concubuit cum ueneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem à deo pariter uicta, & ab homine longe optimo,
 Thebis septem portas habentibus, geminos peperit pueros,
Haud-

Haudquaquam eadem sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterū siquidē inferiore, alterū autē lōge præstātiore uirū,
 Sæuum ac ualidum, uim Herculanam:

Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio:
 Iphiclum autem, hastarū cōcussori Amphitryoni, (bens:
 Diuersa generatione. alterū quidē, cū uiro mortali cōcum
 Alterum autem, cum Saturnio, deorū imperatore omnīū.
 Qui & Cycnum occidit, Martis filium, magnanimum.
 Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis,
 Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insanabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
 Stantes in curru. terram autem pulsabant ueloces equi,
 Ferientes unguis, puluisq; circa ipsos diuidebatur,
 Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
 Currus autē sabrefacti, & rotarū ambitus circū resonabāt,
 Equis festinantibus. gaudebat autem Cycnus inculpatus,
 Sperans se Iouis filium Mauortium, aurigamq;
 Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturū.
 Sed ipsius uota non exaudiuit Phœbus Apollo.

Ipsē enim contra illum concitauit uim Herculeam,
 Totus uero lucus & ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ uehementis dei armis, & ipso, (illi
 Et quasi quidam ignis ex oculis illius effulgebat. Quis autē
 Sustinuisset, mortalis existēs, obuiā sub cōspectū prodire,
 Præter Herculem, & gloriosum Iolaum?
 Illorum enim & uis magna, & manus inuictæ
 Ex humeris prognatæ erant, unā cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

r Nempe

Nempe uere in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccauit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abijt, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (bētes frōtes.
 Postquā occiderat Electryonem, propter boues latas ha-
 Venitq; ad Creōtem, & Heniochen lōgis ornatā uestibus.
 Qui ipsū ultro receperūt, et necessaria omnia præbuerūt.
 Quatenus ius est supplicibus, coluerūtq; ex animo magis.
 Viuebat autem exultabūdus, cum formosa Electryoneide,
 Coniuge sua. moxq; nos reuoluto anno
 Nati sumus, neq; ingenio similes, neq; intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit Iupiter.
 Qui relicta domoq; sua, & suis parentibus,
 Abijt ueneraturus sceleratum Eurystheum. (præteritorū,
 Infœlix, & nunc fortassis multum ingemiscit pœnitentiæ
 Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.
 Mihi uero deus difficiles imperauit labores,
 O amice. sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedū, magnāq; mētibus fiduciā accumulans,
 Rectā dirige celerem currū, & alipedum robur equorum.
 Nihil ueritus strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nunc cū clangore circumquaq; furit per sacrū nemus
 Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis. (tur bello.
 Enimuero etiam ualidus licet existat, tamen exaturabi-
 Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolaus.
 O patre, quàm multum uero pater hominū atq; deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur ciuitatem,
 Quemadmodum & hunc mortalem, ualidumq; magnūq;

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mauortia, ut quam celerrime
 Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidae,
 Qui sibi prope sunt, cupientes belli
 Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior, q̄ cœna.
 Sic ait. arrisit autem uis Herculea,
 Verbo oblectatus. admodum enim sibi commoda dixerat.
 Atq; ipsum, respondens, uerbis uolucris allocutus est:
 O heros Iolae, Iouis alumne, non procul etiam hinc (sus,
 Pugna aspera. Tu uero quemadmodum antea fuisti bellico-
 Ita & nunc magnam equum Arionem nigricantibus setis obsitum,
 Quoquouersum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.
 Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
 Vulcani inclyta dona, tibijs induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, uarieatum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerua, filia Iouis, tunc cum cœperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit autem circa humeros nocenti depulsorium ferrum,
 Seuus uir. cauam autem circa pectora pharetram,
 Reiecitq; in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horræ, mortis uocem reprimētis datrices. (lachrymarum.
 Hæ à capite quidem mortem habebant præfixam, & unguentum
 Mediæ autem politæ erant, longæ. sed à tergo
 Nigræ aquile contactæ alis

Erant, ille autem ualidam hastam præfixam ære corripuit.
 Capiti uero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini.
 At manibus clypeū accepit, uariū totum, quē nemo quisq̃
 Neq; perrupit iaciendo, neq; comminuit, mirum uisu.
 Nam totus quidem circumquaq; gypso, candidoq; ebore,
 Et electro lucidus erat, auroq; fulgido
 Splendens, caruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio aut, draconis erat terror, haudquaquã effabilis,
 Retro, oculis igne lucentibus, tuens.
 Cuius & dentibus quidem repletū erat os candicantibus,
 Sæuis, inaccessis. supra terribilem autem frontem (num,
 Sæua cōtentionis dea uolitabat, accendens pugnas homi-
 Infelix, quæ & mentem eximebat & præcordia uiris,
 Quicumq; bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorū et animæ quidem sub terram eunt, ad Orcū intrō,
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
 In eo autem & persecutio, & inclinatio fictæ erant.
 In eo tumultus, cædesq; et homicidiū, huc illuc ferebatur.
 In eo Eris quoq; et motus furebat. in eo perniciosa parca,
 Viuum alium tenens, recens uulneratū: aliū aut illæsum,
 Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus. (rum.
 Vestē aut habebat circū humeros cruentā sanguine uiro-
 Sæuum uidens, clamoribusq; ingrauescens. (fabiliū.
 In eo aut & serpentū capita sæuorū erāt, haudquaquã ef-
 Duodecim, quæ pterre faciebāt sup terrā genera hominū.

Qui-

Quicūq; bellum contra Iouis filiū mouerent. (pugnabat
 Quorū et dentū quidē crepitus edebatur, quoties (opera.
 Amphitryoniades. Hæc autē distincta mutuo erāt, mirāda
 Porro ueluti pūcta quædā apparebāt uidēda seuis draco-
 Cærulea per terga, denigratæq; erāt illis maxillæ. (nibus,
 In eo autē & suū greges agrestium erant, atq; leonum,
 Mutuo sese aspicientium, irascentiūq; & festinantium,
 Quorū etiam turmatim ordines incedebāt. neq; uero hi,
 Neq; illi alteros timebāt. horrebāt attamen colla amborū.
 Iam enim ipsis instabat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumq; ipsis niger
 Cruor destillabat in terrā. ipsi autē ceruicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus. (dum
 At illi magis etiā excitabātur, et incendebātur ad pugnare
 Vtriq; agrestesq; sues, trucesq; leones.
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Cæneum circa regem, Dryanemq; Pirithoumq;
 Hopleumq; Hexadiumq; Phalerumq; Prolochumq;
 Mopsūm; Ampycidem, Titaresium, nodum Martis:
 Theseumq; Aegidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autē ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petreum atq; Asbolum augurem,
 Arctumq; Hureumq; nigrumq; pilis Mimantem,
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumq;
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atq; impetu pariter factō, perinde ac si uiui essent,
 Lanceis atq; abietibus cominus certabant.

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoq; spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atq; uiuos spolians,
 Currui insistens. iuxta autem Pauorq; Metusq;
 Stabant, gestientes bellum subire uirorum.

Ibidem autem & Iouis filia, prædatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam uellet armare,
 Hastam habens in manibus, aur eamq; galeam,
 Aegidëq; circū humeros. gradiebatur aut in præliū sæuū.
 At erat in eo clypeo & immortalium chorus in cuius medio
 Desiderabile quiddā personabat Iouis & Latonæ filius,
 Aurea cithara. deorū aut sedes, purus olymp. (erat posita,
 In quo et forū, circū aut opulētia infinita, quasi in corona
 Immortalium in certamine. Deæ autem incipiebāt cantū,
 Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis, indomiti maris,
 Rotundus, factus erat liquido è stanno,
 Inundanti similis. multi uero per medium ipsius
 Delphines hac atq; illic ferebantur, piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
 Sub his ærei trepidabant pisces. sed in ripis
 Sedebat uir piscator obseruans. habebat autem manibus
 Piscium rete, proijcienti similis. (seus,

In eo aut erat et pulchricomæ Danaës filius eques Per-
 Neq; quidē cōtingens clypeū, neq; lōge separatus ab illo.
 Miraculum magnū dictu, quoniā nusquam insistebat illi.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aurum, cum pedes aut habebat alata talaria. (spesus erat
 Ex humeris aut circa ipsum uagina inclusus nigra gladius sit
 Aereus, de loro, ipse autem uelut cogitatio uolabat.
 Torum autem tergum eius tenebat caput seui monstri
 Gorgonis, circum ipsum aut pera ferebatur, mirum uisu,
 Argentea, fimbriaeque; dependebant lucidae
 Aureae, seu autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem grauem habens.
 Ipse autem properanti et formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur, post ipsum uero
 Gorgones inaccessae, et ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in uiridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu.
 Acutum et tinnulum quippiam, in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant autem et illa, iraque; infrendebant dentes,
 Crudele tuentes, supra seu autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque; parentibus,
 Pestem depellentes, illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem iacebant, plures autem etiam pugna tenentes
 Dimicabant, mulieres autem a bene constructis turribus
 Aereum, acutum clamabant, lacerabanturque; genas,
 Viuis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, et senectutem apprehenderant
 Conferti extra portas ibant, sursumque; dijs

Manus tenebant beatis, pro suis liberis
 Metuentes. illi autē cōtra pugnā conserebāt. post ipsos autē
 Porcæ nigræ, candidis crepantes dentibus,
 Toruæ, terribilesq; cruentæq; inaccessæq; (bant
 Certamē habebant, de ijs qui cadebant, omnes enim cupere
 Cruorem nigrum bibere. Et quē primum forte ceperant,
 Ei iniiciebant ungues magnos, animaq; ad Orcū abibat,
 Tartarū in frigidū. illæ autē præcordia postq̄ exatiassent
 Sanguine hominis, ipsum quidem abiciebant post tergū.
 Retro autē in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atq; paulo minor
 Atropos: neq; enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem præstantiorq; erat, & æuo grandissima.
 Omnes autem circa unū uirū pugnā acerbam instituerāt.
 Sæuoq; modo seipsas mutuò aspiciebāt, oculis succēsentes.
 Inter se autem ungues manusq; audaces exæquabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & grauis,
 Pallida, aridaq; fame exhausta & compressa,
 Crassipes: longiq; ungues è manibus prominebant.
 Huius quidē ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 Cruor destillabat in terrā, ipsa autē terribiliter dētes strim-
 Stabat, multusq; puluis constrauerat ei humeros, (gens
 Lachrymis humida. iuxta autē turrata ciuitas hominum.
 Auræ autem ipsam tenebant, superliminaribus adaptatæ
 Septem portæ. hominesq; in uoluptatibus & choreis
 Oblætionem capiebant. Nam alij quidem agili in curru
 Ducebant uiro uxorem, multusq; hymenæus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,

In manibus famulorum. Mulieres aut uenustate florentes
Præibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atq; hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,

Et tenero ore, circumq; ipsos repercutiebatur sonus.

Ille autem ad modulationem ducebãt chorum amabilem.

Inde rursum ex alia parte iuuenes comesabãtur ad fisu

Alij quidem contra ludentes saltatione & cantu, (lam,

Alij autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamq; ciuitatem lætitiæ, choreaq;

Voluptatesq; tenebant. Alij autem rursus extra ciuitatem

Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornateq; tunicas

Succinctas habebãt. Sed erat profunda seges, ubi alij quidẽ

Mucronibus acutis densa folia, (metebant

Grauida spicis, ueluti Cereris cibum.

Alij aut in manipulos ligabãt, & implebãt areã. (bentes.

Rursum alij uindemiabant uineas, falces in manibus ha-

Alij aut in calathis ferebant, à uindemiatoribus acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex uitibus,

Grauidis folijs, & argenteis capreolis.

Alij rursus in calathos portabant. iuxtaq; ipsos uitis

Argentea erat, incluta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem, unusquisq;

Oneratur uuis, quæ ipsæ nigræ erant. (dimicabant

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij autem

Pugnis, & luctando. alij uero alipedes lepores uenabãtur,

Viri uenatores, & ferratis dentibus canes duo ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos autem et equites habebant laborē, proque premijs
 Certamen habebant et pugnam. bene iunctis autem in curribus.
 Aurigæ stantes, immittebant ueloces equos,
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes uolabant,abant.
 Currus ferruminati, rotarūque; modioli ualde ex eo resona-
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborē. neque enim dum ipsis
 Victoria completa erat, sed indefinitum habebant certamen.
 Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripos intra agonē,
 Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (Similis.
 Circū extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti
 Totum autem continebat clypeum uariogatum. per ipsum autem
 Cygni altiuolantes magnam clangebant, qui illic multi
 Natabant in summa aqua. iuxta autem pisces mouebantur,
 Mirum uisu etiam Ioui grauitonanti. cuius consilijs
 Vulcanus fecit clypeum magnumque; ualidumque;
 Componens manibus, quem quidem Iouis fortis filius
 Iactabat facile. equestrem autem assiliit in currum
 Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,
 Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
 Bigis insistens, regebat curuum currum.
 Prope autem ipsis aduenit dea cæsijs oculis Minerua,
 Atque ipsos confirmans, uerbis uolucris alloquebatur.
 Saluete, Lyncei progenies longè nobilitati.
 Nunc itaque; Iupiter robur uobis dat, is qui beatis imperat,
 Cygnumque; interficere, et inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud uerbum dicam, multo præstantissime populorum.
 Postquam igitur Cygnum dulci æuo spoliaueris,

Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse aut hominū pestem Martem accedentem obseruans,
 Vbi nudatum clypeo uariegato
 Oculis uideris, ibi uulnera acuto ferro,
 Retroq; te recipe. quoniam tibi fas non est
 Neq; equos capere, neq; inclyta arma illius.
 Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriā ferens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolaus,
 Horrendū equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leuiter ferebant celerem currum, festinantes campo.
 Nam ipsis animum addiderat dea cæsij oculis Mimerua,
 Aegide concussa. ingemiscebat autem circumquaq; tellus.
 Illi autem pariter procedebant, similes igni, siue procellæ,
 Cygnus equūm domitor, & Mars insatiabilis clamore.
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Acutum hinniuere, circaq; ipsos reuerberabatur sonus.
 Atq; hunc prior alloquebatur uis Herculea.
 Cygne ignaue, cur contra nos tenetis ueloces equos,
 Viros, qui laboris & ærummæ experti sumus.
 At diuersum tene currum bene politum, atq; è uis
 Cede cedendo. Trachinem enim tendo
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & pudore
 Trachini antistat. Tu uero satis admodum scis etiam ipse.
 Eius enim cōnubio tenes filiā Themistonoen, nigris oculis
 O ignaue. non enim tibi neq; Mars mortis exitiū (præditā.
 Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellando. (cisse
 Siquidē tibi dico, illū iā antè quoq; aliquoties periculū fe-

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso
 Aduersus stetit mihi, pugnandi insatiabilitate furens.
 Ter siquidem mea hasta percussus, sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quartò autem transadegi femur eius,
 Totis animis festinās, magnūq; illius clypeum perforaui.
 Pronus aut in puluerib. humi prostratus cecidit, hastæ im-
 Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit (petu.
 Manibus à nostris, relictis spolijs cruentis.
 Sic dixit. at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat
 Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 Actūc à bene cōpactis bigis desilierunt celeriter in terrā,
 Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis aut irruentibus, sonitu pedū concitata est lata terra.
 Ut autem ab alto uertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:
 Multæq; quercus, multæ item piceæ,
 Alniq; totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Facile delabentibus, donec in campum perueniant.
 Ita & illi in se mutuo cadebant cum magno clangore.
 Tota autem Myrmidonum ciuitas, celebrisq; Iolcus,
 Arneq; & Helicæ, & Anthea herbosa, (clamore
 Præ uoce utriusq; sonitū magnum dedere. illi autem cum
 Mirādo cōgressi sunt. magnū aut in tonuit et cōsiliarius Iu
 Et à cœlo guttas demisit sanguinolentas, (piter,
 Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in uallibus montis acerbus aspectu (dum,
 Oper, dētes habēs prominentes, fertur impetu ad pugnan-
 cum

Cum uiris uenatoribus, acuitq; candidum dentem
 Per obliquū actus. spuma aut circa ora ipsi uelut ningeni
 Destillat. oculiq; ipsi, igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in uertice horret setis, circaq; collum:
 Tali similis Iouis filius ab equestri defilijt curru.
 Quando autem uiridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canendo
 Incipit, cuius & potus & cibus fœmineus ros est,
 Atq; per totū diem, & mane sub auroram fundit uocem,
 Aestu in grauiſſimo, quando & corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, quando uuæ adhuc immature co-
 lorem uariare incipiunt, (laborem:
 Qualia Bacchus dare solet hominibus in letitiã simul &
 Eo tempore pugnabāt. multus aut tumultus excitabatur,
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuo succensentes, in seipsos impetum faciunt,
 Sæuusq; inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur dentium:
 Atq; ut uultures incuruis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut feræ ceruæ
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis uir,
 Sagitta è neruo emissa: ipse autem uagatur alio loco
 Regionis ignarus existēs. at illi celeriter animaduerterūt,
 Certatimq; pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,

Neq;

Neq; tamen perrupit æs. defendebant enim dona Dæi.
 Contra autem Amphitryoniades, uis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatam, celeriter infra mentum (laret
 Trās adegit ualide, ambosq; detōdit nervos col- (rat uiri.
 Hominū interfectrix fraxinus. magnū enim robur incide-
 Prostratus autem est, perinde ac si quando quercus aliqua
 prosternitur, aut quando rupes
 Excelsa, icta Iouis fumanti fulmine. (uariiegata ære.
 Sic ille prostratus est. circum ipsum aut resonabant arma
 Atq; hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus filius.
 Ipse aut occisorem hominū Martem accedentē obseruās,
 Seuū uidens oculis, leonis instar, qui corpus aliquod for-
 te nactus est,
 Quiq; admodum accurate pelle ualidis unguibus
 Dissecta, quā celerrime dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem cæcum expletur cor,
 Ac cæsij intuens oculis seuū quiddā, costasq; et humeros
 Cauda flagellās, pedibus fodit. neq; quisq; ipsum (lacebere.
 Sustinet ex aduerso aspiciēs, propius accedere, aut pugna
 Talibus igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in præcordijs audaciam augens
 Certatim. Ille autem propē uenit affecto corde.
 Vtriq; autem cum clamore alter alterum inuasert.
 Vt autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans;
 Et in longum delata saltu, uoluitur, fragor
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondet
 Altus, ad quem cursu desertur, ubi ipsam retinet:

Cū tāto itidē fremitu, curruū grauator, perniciosus Mars,
 Vociferās irruit. ille aut magno animo uenientē excepit.
 Porro Minerua filia Iouis, ægida tenentis,
 Ex aduerso uenit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæua aut toruè intuens, uerbis uolucris allocuta est:
 Mars inhibe animos ingentes, & manus inuictas.
 Neq; enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neq; aduersus steteris mihi.
 Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimi animo.
 Sed magno fremitu, flammæ similia arma uibrans,
 Celeriter inuasit, uim Herculeam
 Occidere festinans. & coniecit æratam hastam,
 Acriter ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cæsia Minerua
 Hastæ impetū auertit, manu deflectens diuersum à curru.
 Acerbius aut dolor Martē coepit, manuq; uibrato gladio a-
 Irruit cōtra Herculē magnanimū. at illi accedenti, (cuto
 Amphitryoniades, seuo insatiabilis clamore,
 Femur, nudatum clypeo uariegato,
 Vulnerauit ualide, magnumq; perforauit clypeum
 Hasta diuidens. in terra autem prostrauit media Martem.
 At Pauor & Metus, agilem currum, & equos
 Aegerunt celeriter propius, & à terra habente latas uias
 In currum posuerunt uariegatum, atq; inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, ueneruntq; in altum olympū.
 Filius autem Alcumenæ, & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato, armis, ab humeris, pulchris detractis,
Reuerte-

Reuertebantur. moxq; exinde ad ciuitatem Trachinians
uenerunt,

Equis uelocibus. At caesijs oculis Minerua

Peruenit in olympum magnum, & domus patris.

Cygnū autem contrā Ceyx sepeliuit, & populus infinitus.

Qui prope ciuitatem habitabant inclyti regis,

Anthen, Myrmidonumq; ciuitatem, celebremq; Iolcum,

Arnenq; & Helicen. multus autē congregabatur populus,

Honorantes Ceycem, charum beatis dijs. (Anaurus,

Sed illius sepulchrum, & monumentū obscurum reddidit

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo

Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas

Quicumq; Delphos portaret, eum ille ui despoliabat, ex

insidijs adortus.

FINIS CLYPEI.

HESIODI ASCRAEI

THEOGONIA, BONINO

Mombritio patritio Mediola-

nensi interprete.

NCIPIAM à Musis, Heliconis, car-
men, alumnis:

Quæ iuga sacra colunt montis, spacio-
saq; terga: (tem,

Nūc fontem solitæ circū saltare nigran-

Nunc Iouiam choreis ambire procacibus aram,

Et uel Termeſſi, uel fluctibus Hippocrenes,
 Vel formoſa tuis Holmi diuine ſub undis
 Membra lauant: ſummas Helicon quã uerberat auras,
 Mobilibus per ſtagna choris, dulciq; corona
 Exultant, pedibusq; ruunt hinc inde decoris.
 Denſior has operit liquidis è fontibus aër.
 Nocte meant, pulchra nec eunt ſine uoce canentes
 Aetherumq; Iouem, cultæ & Iunonis in Argo
 Numina. congeſto ſoleis hæc utitur auro.
 Additur his Pallas, magnus cum Pallade Phœbus,
 Et quæ noctiuagis gaudet Diana ſagittis.
 Teq; canunt Neptune pater, qui numine terram
 Sæpe moues: magnamq; Themis, pulchramq; Dionem:
 Quãq; Venus nigra nimium formoſa pupilla,
 Quãq; ſit auratis Hebe ſpectata coronis.
 Nocturnis memorant Lunam Solemq; diurnis
 Ignibus, Oceanumq; ſenem, Terramq; parentem.
 His ſubit Iapetus, nigra Nox, Latonaq; mater,
 Quæq; diem crocea deſert Aurora quadriga.
 Te neq; prætereunt grauior Saturne, nec ullum
 Quem genus à coëtu ſcierint duxiſſe deorum.
 Hæ prius Heſiodo, tenues dum paſceret agnas,
 Monte ſacro, pulchram dederant ad carmina uocem:
 Mæq; iſtis primum compellauere ſuſſuris:
 Paſtores, ſtudio quibus eſt ſylueſtris auena,
 Duntaxat uentres, & carpi crimine digni:
 Scimus falſa loqui, non pauca ſimillima ueris:
 Scimus uera loqui, ſari cum uera uelimus.

Sic doctæ magni Musæ Iouis inclÿta proles.
 Tum sceptrum legere ex lauro, ramumq; dederunt:
 Diuinamq; ambas uocem fudere per aures:
 Ut iam quæ fuerint, & scire futura ualarem.
 Ergo beatorum genus est dixere deorum:
 Seq; ipsas primum canerem, tum si qua placerent.
 Sed quid cum syluis agimus, uel (talìa) petris?
 Principium à Musis igitur deducimus. illæ
 Laude animum patris exhilarant: plerumq; canentes,
 Quæ sint, quæ fuerint, & quæ uentura trahantur.
 Vox concors atq; indefessa canentibus illis.
 Adde, quod aula patris solet arridere dearum
 Carminibus: resonat domus alta niualis Olympi,
 Coelicolum domus. immortalis uoce sorores
 Diuorum genus extollunt, laudantq; canendo.
 Principio quos terra dedit, cœlumq; rotundum,
 Et diuûm quicumq; genus deduxit ab illis.
 Deinde Iouem memorant, hominumq; deûmq; parentem.
 Principium finisq; sui fit carminis ille:
 Sit quia maior dijs, & præstantissimus horum.
 Quid quod & humanum genus, ipsorumq; Gigantum
 Dum memorant, mentem cogunt gaudere paternam,
 Musæ olympiades compti Iouis ægide natæ,
 Mnemosynæ soboles, obliuio certa malorum,
 Curarumq; quies. sacris has mater in oris
 Pieriæ, magno peperit commixta Tonanti.
 Mater Eleutheris præerat: cui Iupiter, ullo
 Haud diuûm præsentem, nouem sub noctibus hæsit.

At postquam multas annus fuit actus in horas,
 Et sua cœperunt afferre pericula menses,
 Ecce nouem ad numerum nocturni pignora furti
 Vno Mnemosyne peperit pulcherrima nixu,
 Leta puellari foetu nam carmina Musæ
 Semper agunt, uacuamq; gerunt formidine mentem:
 Mentem, quæ niueo multum non distat Olympo.
 Sunt illis pulchræq; domus, populiq; beati.
 Quas pariter Charites, Desideriumq; frequentant.
 Voce sonant læta, labijs modulantur amœnis,
 Cœlicolum legesq; sacras, moresq; canendo.
 Forte hilares cœlum formosa uoce petebant:
 Immortale canunt, concentu terra renidet.
 Adde pedum dulces strepitus. ibatur ad ipsum
 Nanq; Iouem, summis deus is dat iura colonis:
 Ius habet & sæui tonitrus, & fulminis ille,
 Vi patrem superans Saturnum: singula diuos
 Inter agens, æquè meritos discernit honores.
 Talia cœlesti cantabant arce sorores:
 Clioq; Euterpeq; iuuans, & docta Thalia,
 Melpomene, lætis & Tersichorea choreis:
 His subeunt Erato, memoriq; Polymnia mente.
 Addimus Vranien, & quæ manet ultima: quanquam
 Calliope cunctas supereminet unica Musas.
 Hæc claros sequitur reges, quibus extat honori
 Cætera Musarum concordia lege caterua:
 Ora solet regum dulci suffundere rore.
 Quo fit, ut à linguis illorum dulcia late

Verba fluant, præstantq; fauis collata saporis.
 Hunc unum aspiciunt populi, quem munere donat
 Calliope: seu fas dubium, seu iudicet æquum.
 Quin solet oblatas uerbo requiescere lites.
 Hunc igitur uoco prudentem: quod adesse bonorum
 Sæpe rei, tuto solet & punire nocentem.
 Mollibus affatur uerbis, dulciq; lepore
 Utitur, atq; suo facile impetrat omnia nutu.
 Utq; deo, stat honos illi, dum permeat urbem,
 Mellitusq; pudor: micat inter deniq; cœtus.
 Qualia sunt, homini dare quæ nouere camœnæ?
 Vos ô cantores, & qui citharædus habetis,
 Munera Musarum in terris, & Apollinis estis.
 Ab Ioue sunt uates. felix, quem deniq; Muse
 Obseruant: huius dulcis fauus exit ab ore.
 Præterea si quem luctus, lachrymæq; frequentes
 Possideant, animamq; urant mœroribus intus,
 Dentq; illi Muse numeros, artemq; canendi,
 Præteritos ueterum late qua promat honores,
 Cœlicolasq;: mali meminit non ille prioris,
 Quod tulerat: tantum auxilio sunt dona dearum.
 Ab Ioue saluete natæ, date carmen amœnum:
 Diuorum cantate genus, qui sæcula uiuunt:
 Quos genuit Tellus, & multo lumine Cœlum,
 Et nigra Nox, salsis & quos Mare pauit in undis.
 Dicite quo diui fuerint, quo munere terra,
 Quo mare, perfectis quo condita flumina ripis,
 Astraq; cum radijs, & latus desuper orbis:

Quiq; ex his diui fuerint, rerumq; datores.
 Quis diuis & opes, & quis diuisit honores,
 Vnde uel his olim sublimis cecidit Olympus.
 Dum licet, ista mihi cœli narrate colonæ,
 Et mundo quæcunq; prius sint edita rerum.

Principio confusa Chaos, sine imagine, moles
 Exstitit, hinc uacuis Tellus apparuit aruis.
 Nam prius ipsorum pauimentum facta deorum est,
 Quondam qui cœlo sedes habuere supremo.
 Tartara dehinc unâ sunt uisa dehiscere Terra.
 Et mox pulcher Amor surgit, mediusq; deorum
 Cernitur: hic illos forma supereminet omnes.
 Membra deus latè soluit diuûmq; uirûmq;:
 Consilium, atq; ipsam domitat sub pectore mentem.
 Deq; Chaos, liuens Erebus, Noxq; atra resultant.
 Aethera Nox, ipsumq; Diem misisse putatur:
 Quos Erebo coniunx peperit lasciuâ marito.
 Tum quoq; sidereum Tellus grauis edidit orbem,
 Par sibi præ cunctis Cœlum quo tegmen haberet,
 Magnorum & fieret pauimentum sola deorum.
 Hinc montes, gratasq; tulit conuallibus imis
 Radices: Nymphæ sedes ubi sæpe tenetis.
 Quid mare non domitum memorem, sauumq; procellis,
 Aspersumq; metu: stetit hoc quoq; pignore Tellus.
 Nec mora, concubuit Cœlo: bis sena repente
 Stirps oritur. tumidis magnus prius emicat undis
 Oceanus, subit Iapetus: nec defuit ingens
 Cœus, cumq; ipso satus est Hyperione Creon:

Nataq; Mnemosyne, Themis, & Rhea, pulchraq; Tethys,
 Quiq; micas seruo Phœbe spectabilis aureo:
 Ortaq; Thea grauis. demum Saturnus: is arma
 Consiliumq; gerit tacito sub pectore uasum.
 Omnibus hic grauior natis: tenerumq; parentem
 Carpit, & hunc multa solet incusare querela.
 Addidit his animo Cyclopas Terra superbo,
 Cum Bronte Asteropen, nec uiuidus absuit Arges.
 Hi fulmen cudere Ioui, tonitrumq; dedere:
 Cetera sunt diuis similes. micat unus in ipsa
 Fronte oculus, curuusq; aurem sedet inter utranq;
 Id Cyclops, quod eis stat pro cognomine, monstrat.
 Nomine req; putes notos. fuit horrida uisus
 Effigies, & erat monstri luminis instar:
 Omnis ab assiduo uis est infracta labore.
 Verum alios Tellus Cœlumq; creauit alumnos:
 Tres ij sunt numero, multo stat nomine fama.
 Cum Gyge Briareum numerant, Cottumq; superba
 Pignora: Titanas his Iuppiter usus in hostes.
 Quinquaginta comas quiuis, centumq; lacertos
 Cestat inaccessos: audet contingere nemo.
 Vis ingens, magni quam corporis æquat imago.
 Hi sunt quos Cœlum, materq; atq; illius uxor,
 Terra, satos genuere, malis grauioribus omnes
 Vicerunt, nitidumq; infestauere parentem
 Principio. uerum serie nascentibus illis
 Sub Styge damnatos, imæq; uoragine terræ
 Occuluit. Cœlum patrem mala tanta iuuabant.

Ipsa graues dederat gemitus sub pectore Terra,
 Atq; dolos animo nimium concepit iniquos.
 Tum niueum fabricans adamanta, sagacior arma
 Molitur, curuamq; uocat cognomine falcem.
 Iamq; sui coram steterant ex ordine nati,
 Talia cum irato tandem sermone profatur:
 Pignora, si matris misera, seuiq; parentis,
 Si mea sint animo, dulcissima pignora, uobis
 Verba, pater poenas operis dabit ante patrati.
 Scilicet inuentor primus fuit ille malorum.
 Talia dum loquitur, natos tremor incutit omnes.
 Nil uerbi: labijs cohibent nam uerba sub imis.
 Haud mora, Saturnus grauior, fidensq; iuuenta,
 Surgit, & hac egram compellat uoce parentem:
 Hoc opus, ô mater, manibus peragetur ab istis.
 Polliceor: neq; enim me iam patris ulla tenebit
 Cura, quod inuentor primus fuit ille malorum.
 Dixerat. ipsa animo retinet uix gaudia mater,
 Remq; hanc non ulli credit. sedet ergo, tacetq;.
 Quid moror? infandam Saturno tradidit harpem,
 Instruxitq; dolis. Coelum dehinc attulit umbram
 Noctis, ut ingratos peteret cum coniuge somnos.
 Iamq; procax auidis nimium distenditur ulnis:
 Insidijs puer excedit, gladioq; timendus
 Seuit, & in coleos uibravit tela paternos:
 Tergaq; post (neq; enim frustra) proiecerat illos.
 Namq; quot exierant sacundo sanguine guttae,

Terra tot ebibit: hinc longus sibi uertitur annus,
 Et mox Tartaræ coram cernuntur Erinnes,
 Horrificisq; graues sonuere Gigantes in armis.
 Hinc & quas Melias uocitant, fit origo deabus.
 Ast ubi cæsa patris adamante uirilia Cœli,
 Aequoreasq; ea Saturnus proiecit in undas,
 Iamq; diu frustra pelago sunt uisa natate,
 Candentes circum spumæ, quibus inclyta tandem
 Virgo oritur, primumq; sacris natat orta Cytheris.
 Fluctibus argutam petit hinc Venus aurea Cypron.
 Plurimus oris honos illi, facieq; uerenda
 Ambulat, & teneris uestigia sumit ab herbis.
 Hanc homines, uarioq; uocant cognomine diui.
 Nunc Aphrodite, nunc ea dicitur Aphrogenia:
 Quod prius à spumis illi creatur origo.
 Quod sata sit Cypri, dea Cyprogenia uocatur.
 Hanc quoq; sæpe leges Cytheream: causa putatur
 Illa, quod admotis prius appulit orta Cytheris.
 Sunt & qui diuam meritò Philomedeæ dicant,
 Quod dea testiculis quondam sit nata marinis.
 Sæpe locus matri comes it, cæcusq; Cupido.
 Illa deos coram, Maiestatemq; salutat:
 Is fuit in primis honor illi. deniq; sortem
 Dicitur hæc hominum medio sortita, deumq;.
 Virgineos ea sermone, risusq;, dolosq;,
 Fert & amicitiam, nec delectatio longe
 Cernitur: assiduos apud hanc dulcedinis usus
 Inuenies, & nec sine mansuetudine uiuit.

At sua Titanas Cœlum cognomine dixit,
 Pignora, pignoribus crebro dum litigat ipsis,
 Quicquid agant: uocat intentos ad pœsima semper,
 Crimine pro tanto pœnam sibi iure daturus.
 Nox quoq; mox Sortem peperit, Parcamq; nigrantem,
 Et Mortem: nec uos partu puto proba reliquit.
 Nec mora, cum Somnis Insomnia parturit: atq;
 Qui culpas hominum carpit, delictaq; Momon.
 Et quas Hesperidas uocitant, quibus aurea curæ
 Mala per Oceani ripas, hortosq; fuerunt.
 Et uos Fata, parens inuictæ pectore semper,
 Gignit, & æternas immitia numina Parcas:
 Clothoq; & Lachesium, surdas & quæ gerit aures
 Atropos. hæc bona sunt, & pœsima tradere dictæ.
 Errores hominum obseruant, culpasq; deorum:
 Nec locus insidijs, quas hæc posuere, quiescit,
 Donec in expositos pœnæ reus incidat uncus.
 Filiâq; obscuræ fuit Indignatio Nocti.
 Nulla uiris grauior pestis magis obsuit unquam.
 Hinc & Amicitiam peperit, Fraudemq; latentem,
 Atq; Senectutem. canis adit ista capillis.
 Vltima pignoribus tumido Lis additur ore.
 Filius huic Labor est, modicaq; Obliuio mente,
 Debilibusq; Fames membris, uacuoq; palato.
 Adde graues lachrymis & tristi corde Dolores,
 Præliaq; & Pugnas, & multo sanguine Cædes.
 Quid quod et hanc uocitant caram Mendacia matrem?
 Ambages, multaq; grauis Victoria præda:

Læsiôq; & ueris Infamia nota cachinis,
 Plus alij geminæ sibi consueuere uicissim.
 Quin & præfectum genuit iurantibus Horcum.
 Officit is, falsæ cum sint periuria linguæ.
 Nerea sincerum Pontus, uerboq; seuerum,
 Progenuit: natis senior solet ille uocari.
 Grandæuum pleriq; uocant: quòd nullus in illo
 Sit dolus, & culpa uitam non inficit ulla:
 Quòd sit mansuetus, quòd fās, quòd iura sequatur.
 Consilij quòd sit mitis, largitor & æqui.
 Teq; creat Thaumās Pontus, Phorcumq; superbum.
 Coniunx terra fuit. tulit hac quoq; coniuge natas
 Ille duas. pulchra te Ceto fronte priorem:
 Eurybien, cui mens adamantina facta, secundam.
 Porrò coma laudata nimis pulcherrima Doris
 (Edidit hanc pater Oceanus sub finibus orbis)
 Virgo seni nupsit Nerei. torus, æquoris unda,
 Gratus. in hoc Nymphæ natæ dicuntur aquosæ:
 Eucrate, Thetis, & Proto, Spioq;, Saoq;,
 Eudore, Glauceq; procax, hilarisq; Galene,
 Doto, Dynamene, niueis Eunica lacertis,
 Cymothoe, Thalie: quibus addimus Amphitritem.
 Pasitheen, Meliten, formosoq; ore Pherusan,
 Protoq;, & multos Erato quæ cepit amando:
 Eulimenen posthac, & quam miramur Agauen,
 Dorida, Neseen: nec te Galatea reliquit,
 Candidiorq; comas, faciémq; simillima lacti.
 Protome dea subit, Panopeq;, Acteaq; uirgo:

Gignitur Hippothoe formosior, Hipponoëq̄;
 Cymodoce, motas pelago quæ temperat undas.
 Ventorumq̄; ipsos facili premit ore tumores.
 His Amphitriten, ulnas quæ rore madescit:
 Gignit & Euagoren, & tutam Pontopoream.
 Lysianassa subit: nec deerant, Laomedia,
 Eione, Cymo, pulchraq̄; Halimeda corona.
 Nec te Glauconome, facili latissima risu:
 Nec te Liagore, nec te Pronœa tacemus:
 Nomen & à multis quæ legibus accipit una,
 Pollynomem peperit. subit has Euarna sorores.
 Aspicias, nihil est quod iure reprehendere possis.
 Aemula naturæ est studijs, & amabilis æquis:
 Egregiam pariter Psamathen, diuamq̄; Menippen,
 Autonomen, Nesoq̄; parit, iustamq̄; Themisten.
 Addidit Eupompen: & quæ gerit una parentis
 Aeterni mentem, sociæ Nemerteæ dicunt.
 Fallor? an hæ numero decies sunt quinq̄; sorores?
 Oceano posthac præstanti corpore natam
 Duxerat Electram Thaumæs. his nascitur Iris,
 Harpyiæq̄; comis pulchræ, fœdæq̄; rapina.
 It prior Ocypete. post hanc infamis Aello:
 Scilicet hæ uentis præstant, auibusq̄; uolatu,
 Tempore proq̄; suo clamoribus aëra turbant.
 At Cetonis atrox petijt connubia Phorcus.
 Annuerat soror, & fratri commixta marito est.
 Formosæ nascuntur anus, canæq̄; capillos,
 Comptaq̄; Pephredo uestes, & tristis Enyo.

Gorgones adduntur. qua soles Hesperus abdit,
 Oceanum propter campos habuere feraces.
 Dulcibus Hesperides sunt illic uocibus use:
 Euryale, Sthennoq; potens, multisq; Medusa
 Nota malis: mortem sola est hæc passa sororum.
 Ius alijs nec mors, nec curua senecta duabus.
 * Dixit ad uxorem maius Neptunne Medusam:
 Pro thalamo stat aquosus ager, pro candida lecto
 Stat rosa, stant uiolæ, cuncti stant deniq; flores.
 Illius at postquam Perseus caput abstulit, idq;
 Victorem miseræ potuit fecisse puellæ,
 Horrendus Chrysaor, subitis & Pegasus alis,
 Exiliunt. equus Oceani sub fontibus ortus
 Dicitur: est quoniam fons dictus ab helline Pege.
 Alter ab aurato, manibus quem fulminat, ense,
 Fit Chrypsaor: sonat ensis Aor, sonat & Chrysos aurum
 Pegasus astriferum tandem petit aliger orbem,
 Incola, perq; deos & magni tecta Tonantis
 Attulerat tonitrumq; Ioui, fulgurq; coruscum.
 Eddidit at Chrysaor sibi Geryonea trifaucem.
 Ante suas illum uis Herculaeia iuuenas
 Perdedit, atq; animam claua deponere iussit.
 Senserat ereptum infœlix Erythea tyrannum,
 Ditariq; sua doluit Tiryntha rapina.
 Cæsus & Eurytion, stabulis atq; Orthus opacis.
 Deq; illa est ingens atq; insuperabile monstrum
 Progenitum, nulliq; deum nulliq; uirorum
 Par erat, aspectu grauius: cui nomen Echidnæ.

Pars prior egregiam forma præstante puellam,
 Vltima terribilem sæuamq; professa draconem est.
 Cruda nimis spelæa colit, uarioq; colore
 Cernitur, atq; cauas habitat sæuissima petras.
 Huic sedes olim à cœlo terraq; remotas
 Concessere dei. iacet immortalis Echidna
 Antra per, æternam solet & duxisse iuuentam.
 Scilicet huic sæuum coijse Typhaona dicunt,
 Infandoq; procax uento commixta puella est.
 Hæc quoq; Geryonea uirum sibi duxit habendum.
 Dum coeunt, infanda canem foetura priorem
 Eddidit: Orthus is est. oritur sed acerbior alter,
 Cerberus: horrendos aperit sæuosq; latratus,
 Quinquaginta quatit diris ululatibus ora.
 Ferrea uox, acerq; nimis stat, & absq; pudore.
 Lernæam perperit posthac immanior Hydram:
 Herculeus labor illa fuit, magniq; decoris
 Nomina. Iunonis contra nihil obsuit ira.
 Hanc ea nutrierat pestem. comes Hercules ibas
 Ad noua uitales Iolæ pericula mortes.
 Consilijs doctæ tandem ruit illa Mineruæ.
 Hydra grauem uastamq; nimis genuisse Chimæran
 Dicitur: illa leues uelocior anteit auras,
 Acribus aspirat flammis, multaq; fauilla
 Aestuat, & rapidos de naribus euomit ignes.
 Huic caput est triplex monstro. pars prima leonem
 Monstrat, habet medium serpens, stat sine chimæra.
 Pegasus hanc magno rapuit sub consule tandem.

Bellerophonteos quis non audiuerit ausus?
 Heu Cadmi domus infoelix: connubia sanxit
 Orthrus, amatrici genuit qui Spinga Chimææ:
 Heu monstrum crudele tibi. congressa marito
 Est iterum ipsa Chimæra, Nemeæumq; leonem
 Edidit: ô quantam pestem. dea scilicet illum
 Nutrijt, inq; umbris impegit Iuno Nemæis.
 Sanguine frondosa multo regnabat in aula.
 Quid moror? Herculeæ fuit is quoq; gloria clauæ.
 Rursus in amplexus Phorcum notissima Ceto
 Excipit: hinc ingens multis & onustior armis
 Fit serpens. latebrosa colit, cæcasq; cauernas,
 Malaq; non ullo seruat uigil aurea somno.
 Semina Cetonis cecini, Phorciq; superbi.
 Fluminaq; Oceano peperisse puerpera Tethys
 Dicitur: Eridanus altis hinc enatat undis,
 Nilus, & Alpheus, pulchrisq; meatibus Ister.
 Strymonaq; & Rhesum genuit, Misumq; Caycum,
 Meandrumq; uagis anfractibus, Heptaporumq;.
 Nascitur & Rhodius, magnoq; superbus Eeta
 Phasis, & aurata qui labitur Hermus arena,
 Quiq; habet argento similes Acheloius undas.
 Edidit & Nessum, pronosq; Haliacmona lapsu.
 Graniconq; simul peperit, Phrygiumq; Simunta.
 Additur Aesapus, nigro natat ille fluento.
 Et qui tabificum purus non accipit amnem,
 Penæus, socioq; negat cum gurgite tingi.
 Sangarium Tethys, Ladonaq; Partheniumq;

Eucnem, Ardescumq; parit, diuumq; Scamandrum.
 His cum formosas mater pulcherrima nymphas
 Est enixa. uirum genus hæ, stirpemq; puellæ;
 Cum fluuijs sibi semper alunt, & Apolline rege:
 Ab Ioue naturam noctæ dicuntur eandem.
 Pithoq;, Admetenq; parens, & Prynnona Tethys
 Edidit: Vranie specie subit æmula diuos.
 Electren tulit, & Clymenen, Zeuxoq;, Thoenq;
 Te quoq; Callirhoe: leuior nec defuit Hippo.
 Pasithoen, Asiemq; parit, malisq; Rhodeam
 Leuibus: has Pluto sequitur formosa sorores.
 Plexaure deinceps, Polydoraq;, Melobosisq;
 Atq; Galaxaure, facieq; Petrea decora.
 Metis, & Eurynome, flauis & Xantha capillis.
 Addidit Europen, croceoq; Telesthoa peplo:
 Quas Ianira procax sequitur, pulchroq; Diona
 Pectore: cumq; Tyche pulchram Cerceida iunxit.
 Quid quod Eudore, niueis & Acasta lacertis,
 Nascuntur. Perseis adest, & prompta Menestho.
 Gignit & Idyam: quibus Amphiro, Ocyroamq;
 Iunxit: Ianthæi nec gratia defuit oris.
 At neq; præterijt Clytien, dulcem uel Calypso:
 Et Creseis adest, & cum Creseide Doris.
 Vltima Styx oritur: cunctis Styx præstitit una,
 Omnibus Oceanus senior, grandæuaq; Tethys.
 Auctores. patrio chorus hic excellit honore.
 Dehinc alias pater Oceanus, uenerandaq; coniunx
 Ediderant: numero tribus extant millibus illæ.

Vestigantq; solum, pressisq; paludibus errant.
 Totq; alia Oceano sunt edita flumina, terras
 Quæq; rigant, & quæ Tethyn dixere parentem:
 Omnibus his neq; enim poterit sua reddere quisquam
 Nomina. quid quicumq; suo nascatur in orbe
 Nouit, & ignotos alijs sibi nominat amnes.
 Magnum præterea Solem, Lunamq; uagantem,
 Thea, nimis caros peperit sub Hyperione natos.
 Tertia fit soboles croceis Aurora quadrigis
 Quæ micat, atq; diem cælo terræq; ministrat.
 Haud secus Eurybia peperit tria pignora Crio,
 Maiorem Astræum natu, Pallanta minorem,
 Vltima sortitur partus uestigia Perses.
 Primus erat tamen ingenio, pinguiq; Mimerua,
 Inter mortales multo præstantior omnis.
 Adde quod indomitos Eoa puerpera uentos
 Mixta deo, nostrum diffuderat usq; per orbem,
 Argesten, Boreamq; grauem: Notus additur illis,
 Quiq; nouas Zephyrus flando leue parturit herbas:
 Lucida dein tremulis produxit sidera flammis,
 Quæ data sunt Cælo pro lumine. fungitur illis,
 Proq; caput merita solet insignire corona.
 Tum demum multa Styx atra libidine mota est.
 Nupserat, eiq; uiro natos Pallante creauit.
 Aemulus hinc oritur Zelus, Contentio fratri
 Addita: formosis solet hæc incedere suris.
 Et quæ sublimi Iouis assedere cathedræ,
 Nomine dicta uiris Vis prima, Potentia dicta est

Altera:regali comes utraq; facta Tonanti.
 His sine non callem, non ullam Iuppiter aulam,
 Non urbes, summum non his sine permeat orbem.
 Ab Ioue Styx gratis hoc impetrasse putatur,
 Cœlicolas unâ coram cum cogeret ille:
 Indixitq; graues pugnas, preciumq; laboris
 Obtulit, auxilio Titanas si quis in hostes
 Iret, & inuasum Iouis instauraret honorem.
 Præmia nedum (inquit) quisquam fasces ue priores,
 Sub patre Saturno quibus est is functus abunde,
 Non perdet: uerum quem non genitoris habebant
 Munera, fœcundis ego donem fascibus illum.
 Consilio primum cari Styx mota parentis,
 Duxit opem, & trepido cum natis affuit orbi.
 Quid tantis igitur meritis par redderet ille,
 Pensabat. tacitam subit hæc sententia mentem,
 Per Styga cœlestes iurent, nec fallere quisquam
 Audeat. at duo uos, Vis, atque Potentia, mecum
 Viuite. sic fatus, diuis impertit honores
 Omnibus. ipse sua regnat sublimis in aula.

Nubit amanti Phœbe pulcherrima Cœo:
 E quibus exoritur pignus mirabile tædis.
 Grator in primis medio Latona deorum
 Visa fuit, cœtuq; uirum nil dulcius illa.
 Quinetiam Asterien Persi genuere maritans.
 Nascitur ex istis Hecate, præclara duobus
 Muneribus, multoq; palam Iouis erat honore.
 Namque ea ius terræ, superi sortitur & orbis:

Subq̄; eius uastum cohibet ditione profundum:
 Perq̄; deũm superas graditur spectabilis ædes.
 Hanc quoque mortales uotis uenerantur opimis.
 Sacra deæ leti faciunt, Hecatenq̄; uocantes
 Quæ sit maiestas, eiusq̄; potentia, monstrant.
 Illa preces & uota libens assumit, & illis
 Carpere fœcundas dat opes, & honoribus uti.
 Ergo mortales inter, cœliq̄; colonos,
 Cunctorum decus & partem sortita bonorum est.
 Ab Ioue uis illi non fit. quoscunque recepit,
 Munera cum uobis olim diuisa darentur
 Titanes, ni fallor, adhuc ea seruat honores.
 Né ue quòd Asteriæ proles fuit unica tantum,
 Concessos olim fasces depulsa reliquit.
 Arbitrio micat illa potens: nimis utilis illa
 Consilijs, & quem cœtu uult præficit omni.
 Stant acies, strictoq̄; micant densa agmina ferro:
 Nemo tamen uictor, nisi cui fauet illa, recedit.
 Regibus asidet, atque illis dat regna tueri,
 Iustitia. quòd si pugiles in agone frequentes
 Emineant, multoq̄; petant sudore coronam,
 Hec dabit ad nutum uires, palmamq̄; uocata.
 An memorem, quid equũm præstet domitoribus, atque
 His qui cœruleum tumidis mare nauibus errant?
 Illi sæpe preces Hecatæ, plerunque potenti
 Neptunno fidere: colunt hæc numina nautæ.
 Hac duce sæpe redit præda uenator opima.
 Sæpe dolet longo cum illi serit illa labori.

Quid quòd Mercurio comes it, stabulisq; capellas,
 Armentumq; ferax & oues augere putantur?
 Ex modico multum, ex multo facit illa pusillum.
 Sic ea, sit tantum proles licet una parenti,
 Ingenti diuos inter tamen extat honore.
 Iuppiter huic homines etiam concessit alendos,
 Degere qui uitam possint, lucemq; tueri.
 Scilicet his Hecate narratur honoribus usa.
 At Rhea Saturno numero sex inclyta partu
 Pignora contulerat, Vestam Cereremq; feracem,
 His subit auratis Iuno pulcherrima plantis,
 Et tu qui Stygias colis improbe Pluto paludes,
 Quiq; maris geris imperium Neptunne profundi.
 Addidit illa Iouem, diuùmq; hominumq; parentem,
 Fulminibus terram crebro qui oppugnat acutis.
 Horum crudelis pater unumquemque uorabat
 Nascendo, patrium ne post quis obiret honorem.
 Illi namque prius Cœlum Tellusq; parentes
 Prædixere, suo quòd erat fatale domari
 Pignore Saturnum: licet is fortissimus esset.

Hoc ideo metuens, seuit nascentibus ore
 Pignoribus. miseræ mater dabat ægra querelas.
 Propterea Rhea fulmineum paritura Tonantem,
 Dicitur his caros tandem implorasse parentes:
 Consilio miseræ precor en succurrite natæ.
 Dicite, præsentem scetum quòd tuta locorum
 Enitar, quæ poena patris sit habenda furori:
 Quòd partus uorat ille meos. mouere profuse

He Coelum Terramq; preces, iustæq; querela.
 Ergo Rheæ, quæ sint patriq; Iouiq; futura
 Ostendunt, & quid sit eis fatale duobus.
 Quid moror? hæc Lyctum Cretæ defertur opimam
 Armatum paritura Iouem. misere parentes:
 Ut peperit natum, sibi Terra recepit alendum.
 Nox erat, atque omni Coelum tum luce carebat,
 Cum Lyctum peteret nato Ioue mater: & illum,
 Haud securo, cauo furtim contexit in antro.
 Monte sub Idæo syluis latet ille profundis.
 Iamq; avidus fauces aperit Saturnus, ut ipsum
 Ore recens natum queat inglutire Tonantem.
 Stabat forte silex: silicem Rheæ cepit, & illam
 Pro Ioue Saturno posuit festina uorandam.
 Hanc miser inglutit Genitor, uentriq; recondit:
 Ignarus, post terga Iouem pro caute manere,
 Inuictum, mæstiq; nihil præ fronte gerentem:
 Cui cito debebant sæui delicta parentis
 Cedere, quem regno seruabant fata paterno.
 Nec mora, formosa concreuit imagine natus.
 Vis aderat, qualisq; decet præstantia regem.
 Interea lapsum rursus Sol induit annum:
 Saturnus, monitu cui iam frustrata parentis
 Mens erat, atque dolis potuit succumbere nati,
 Stare Iouem liquit natum: Terræq; procumbens
 Ora quatit, quasso lapis ultimus exit ab ore.
 Iupiter hunc capit, inq; sacra Pythone manere
 Iusserat. illa cauo Parnaso mœnia quondam

Extulerat: lapis in signum memorabile cessit,
 Gentibus ut fieret res admiranda futuris.
 Tum demum patruos à Coeli nexibus ultro
 Soluit. agunt dignas tanto pro munere grates:
 Atque Ioui tonitrum dederant, fulmenq; trifidum,
 Et fulgur, terram prius id defodit in altam
 Iupiter. his fretus telis, toto imperat orbi.
 Duxit at Iapetum Clymene formosa maritum:
 Oceano genus hæc sibi cepit ab æquore Nympha.
 Bis duo progeniuit natos: Atlanta priorem
 Edidit, elato fuit ore Menœtius alter.
 Consilio sequitur uario curuoq; Prometheus,
 Et quem non recta dicunt Epimethea mente.
 Nam prior inuentis hominem læsisse putatur,
 A Ioue plasmatam quòd abegerat ille puellam.
 Fertur at aërio strauisse Menœtion igni
 Iuppiter, & stygijs miserum damnasse sepulchris,
 Quòd malus, atque animos tumescerat ille superbos.
 Maximus Hesperidum iuxta confederat Atlas.
 Prædia, qua Oceano iungit confinia tellus:
 In fractis humeris cœlum (mirabile uisu)
 Sustinet, & nullo deflectit pondere collum.
 Iuppiter hanc sortem dedit illi. porro Promethea
 Funibus ingenti fertur strinxisse columnæ.
 Fœcundo (an memorem?) quòd in epate sederit ales
 Semper, & excretam nunquam satur accipit escam?
 Namque dies quod ei absunit, nox sufficit ultro.
 Vidit auem satus Alcmena, uisamq; peremit.

Inuito neque enim uolucrum Ioue perdidit. atqui
 Plus solito pater Herculeæ conducere laudi
 Censuit. & quanquam grauis ille Promethea triuit,
 Quod sibi consilijs olim contendit iniquis:
 Abstulit immissas studio tamen Herculis iras.
 Iudicium diuis fuit & mortalibus olim
 Meconæ: socium uenisse Promethea dicunt.
 Ante Iouem, fertur sectum posuisse iuuentum.
 Fraude bouem secuit: carnes & uiscera, lectam.
 Is sibi constituit præpingui sumine partem:
 Ventre bouis gracili preciosa cibaria textit,
 Tergoreq; inclusit fœdo. mox alba secundo
 Ossa loco dedit, & molli pinguedine sepsit.
 Hæc hominum diuûmq; parens dum mente uideret:
 Iapetionide, qui mentis acumine præstas,
 Qua tibi fraude nimis partem lasciuæ parasti?
 Dixit: at è contrà leue subridendo Prometheus
 (Nam neque fraudis erat cœptæ immemor) ista profatur:
 Stant geminæ coram Pater optime maxime sortes:
 Elige, si qua tuæ pars est gratissima menti.
 Dixerat ista dolis. at Iuppiter omnia cernens,
 Hæc nouit. neque enim latuit dolus improbus illum.
 Quid faciat? mox ille uiris graue lumina torquens,
 Plurima quæ possent animo librabat obesse.
 Hinc adipem ille manu candentem sumit utraq;
 Excutit exta furor, uultuq; impingitur ira,
 Alba quòd exertis conspexit fraudibus ossa.
 Quo fit, ut illa uiri sacras adolere per aras

Assueti, ueteris imitentur originis usum.
 Tum demum iratus coeli cui numina parent,
 Iapetionide, qui praestas omnibus (inquit)
 Consilio, coeptas neque enim sinis improbe fraudes.
 Talia turbato mittebat Iuppiter ore.
 Proinde doli memor, abdiderat mortalibus ignem.
 Id satus Iapeto sensit, serulaq; fauillas
 Inijciens, tepidos terris clam detulit ignes.
 Tanta Iouem medio sub pectore cura momordit:
 Affecitq; graui neque enim mediocriter ira.
 Pro raptis igitur flammis mortalibus ingens
 Addidit ille malum. Vulcano namque pudice
 Iussit ut è terra formaret plasma puella.
 Iussa facit deus, ambiguo qui crure laborat.
 Compsit eam multo Pallas tum caesia cultu:
 Donauit zona, nec abest argentea uestis.
 Ipsa manu dea palliolum, mirabile uisu,
 Explicat. inq; humeros à fronte reflectit eburnos.
 Fertur & hanc tenera quos ungue reuulsit ab herba
 Floribus, aurataq; caput redemisse corona.
 Lemnius hanc docta deus insigniuerat arte:
 Inq; illa longosq; dies, multumq; laborem
 Impendit: placuisse Ioui sic ille putatur:
 Sculptilibus pinxit uarijs, & imagine multa.
 Nam quaecumque mari, quaecumque animantia terris
 Apparent, in ea uiuunt. micat indita late
 Gratia: neu tantum pictas motare figuras
 Membra, sed has ueris affirmes uocibus uti.

Vt pulchrum mox ille malum (uice nanque bonorum
 Fecerat) hanc oculis hominum diuūmq; patêre
 Exhibet: allatis ea deinde superbior ibat
 Muneribus, largaq; nimis gaudere Minerua.
 Astantes stupor inuasit: mortalibus inde
 Quod grauior fraus est & inexpugnabilis orta
 Fœmineum genus hinc ortum, sexusq; proterui
 Progenies effecta, uiros quæ lædere nata est.
 Hos puto qui rebus non consulere, sed omni
 Tempore cum satie libito sunt uentris abusi,
 Quale fauis examen apum dulciq; liquore
 Cernimus, infames haud raro pascere fucos.
 Per thyma mane uolant, & picta per arua tepenti
 Sole uagæ, cerasq; legunt & dulcia mella.
 Prædo latet, curuoq; uorax sub uimine uiuit,
 In suaq; abdit edax alienos exta labores.
 Talis in humanis prius ab Ioue fœmina rebus
 Est data, flagitijs hominem quæ lædat iniquis.
 Altera mortales est uisa laceffere pestis.
 Nam qui coniugium spernit, nomenq; mariti
 Triste fugit, nescitq; tori parêre querelis:
 Hic altore licet careat, multaq; senecta
 Sit grauis, & prona prospectet fronte sepulchrum.
 Indiget haud uictu uiuens, solitaq; diæta.
 At postquam uita excessit, præ quanta relictas
 Turba fit inter opes: lætas pars una nouales
 Diuidit, inuentum pars altera diripit ærum.
 At cui ducta fuit multa uirtute marita,

Sit cara, sit prudens, sit & integra moribus illa,
 Acquabunt mores secum mala nata probatos.
 Infœlix sed si fuerit, cui fœmina nequam
 Nupserit, ô quantæ uiuent in pectore curæ?
 Quod sit ei nulla morbus medicabilis arte.
 Sic animum transire Iouis, mentemq; latere
 Non datur. hoc in se probat haud impunè Prometheus.
 Multorum licet is prudens, rerumq; peritus
 Esset; erant tamen hunc quæ lædere uincula possent.
 Quin & Briarei fastum, Cottiq; Gygisq;
 Vranus ut uidit pater, admiratus eorum
 Corporis ingentem molem, spaciosaq; membra,
 Sicut erat, uasta terræ furcatus abyssso
 Iecit, & Infernas (ait) en habitate tenebras.
 Hic dolor æternus lugentibus, hic erit horror.
 Iuppiter haud multis post hæc labemibus annis,
 Quosq; dei Rheæ Saturno concœperat, atrum
 Vnanimis aduunt Erebum, clausosq; Gigantas
 Exoluunt. uasti ualvæ sonuere baratri,
 Consilijs auivæ rursus Telluris in alium
 Apparuerè diem. caros nam Terra nepotes
 Cum tribus his docuit, palmas ex hoste futuras.
 Nec mora, bellum oritur patruis Titanibus ingens
 Cum Ioue. multa Iouem fratrum tutela leuabat,
 Quiq; recens Stygias Erebi liquere catenas.
 Pars, ea de summo librabat spicula cœlo.
 Tela suis dedit editior Titanibus Othrys.
 Inq; Iouem & fratres uibratas fortiter hastas

Projiciunt, pulsantq; polum: tremit ille cadent
 Penè par. arma dei trepidant, trepidantibus arma
 Porrigit, inq; suos graue Iuppiter excitat hostes.
 Tanta fuit belli sitis, & Mauortius ardor,
 Vt plusquam denos produceret arma per annos.
 Ambrosiam interea socijs apponit in escam,
 Nectareosq; palàm calices, quibus illicet haustis,
 Iucundos subiit non pauca elatio diuos.
 Vidit, & inde inquit diuùm pater atque hominum rex:
 Vos ô, Terra uocat Cælo quos coniuge natos,
 Iam pridem bello multos absumpsimus annos,
 Sperantes decus & palmam uirtute parare,
 Hinc nos inde nocens non paruis uiribus hostis.
 Eia agite, inuictasq; manus uiresq; potenti
 Pandite nunc animo, atque Othrym expugnate superbū.
 Haud certe immemores, Ioue quòd ductore soluti
 Venistis, nostro Stygiam superastis abyssum
 Consilio, nexusq; graues, turpesq; tenebras.
 Hæc ait. æquato respondit pectore Cottus:
 Summe parens, nobis haud ignorata profaris.
 Nam neque nos sensu, neque nos ratione caremus.
 Scimus enim quòd sis diuùm tutela, paterq;
 Qui Stygios coluere sinus, infernaq; regna.
 Adsumus en reduces misero de carcere, passi
 O hominum diuùmq; parens, indigna relatu.
 Sed quid pro tantis meritis reddemus? in arma
 Ire iuuat, belloq; tuas defendere partis.
 Firmior hæc nobis mens est, certumq; sub alto

Pectore

Pectore consilium. dicentem talia Cottum,
 Ore auido exhaustere dei. Mars ergo calêre
 Incipit, & multo bellum clamore uocari.
 Vnâ dij; de. e. q; uocant, quos maximus olim
 Saturnus natos Rhea parieme creauit.
 Vidisses & quos gelido dissoluit ab Orco
 Iuppiter, & nostrum traxit miseratus in orbem,
 Instantis studio latè gestire duelli.
 Marte graues hilarant, uastis & uiribus arma
 Expediunt, centumq; manus & brachia centum
 Quisque gerit, capitum ex humeris foccundius agmen
 Funditur: in ramos ea quinquaginta secantur.
 Et iam dira cohors Titanibus obuia passim,
 Rupibus excisis saxosa uolumina torquet.
 Titanum contrâ per agros fulsere phalanges,
 Viribus ingentes, & ad omnia bellica promptæ.
 Curritur, inq; uicem mixtum graue fluctuat agmen.
 Clamatur: tunsum reboat clamoribus Acquor.
 Horruerat Tellus, pulsum suspiria Cœlum
 Edidit, & lachrymis fleuisse putatur abortis.
 Tantus erat diuûm fragor, ut contusus Olympus
 Nutaret, crepituq; graui concideret axis.
 Ipsa novos sensere pedum stupefacta fragores
 Tartara: terribilis metui fuit undique clamor
 Pugnantium, & si qui uertissent terga sequentum,
 Interea mixtis uicibus dum tela uolarent,
 Aureaq; immanis stridor contunderet astra,
 Ipse deum pater haud ultra cohibere furorem

Novit,

Nouit, at irata iamdudum mente coactas
 Ostentat uires: rapidos de nubibus ignes
 Spargit, & à summo flammam intorquet Olympo.
 Fulgurei uolitant crines, & fulgure peius
 Fulmen: ab horrissonis erumpunt nubibus ambo.
 Infremuit passim sparsis ambusta fauillis
 Terra, nec arboreis syluis sacra flamma pepercit.
 Pontus, & horrendis efferbuit aestibus ingens
 Oceanus: uapor aduersos deseuit in hostes.
 Quin lux aërium cœlo tenus attigit orbem,
 Titanumq; oculis immerisit clara tenebras:
 Néue sacro calor est uisus splendore carere.
 Haud secus hæc oculis uidisset, & aure patenti
 Hausisset, spectator ibi si fortè fuisset.
 Quod si terra graui crepitu mundusq; coirent,
 Terraq; per partes flueret, mundusq; dehiscens
 Sideret, & multa conuolueret astra ruina.
 Horruerant fremitu uenti, lateq; coactos
 Pulueris attollunt montes. tonet undique cœlum:
 Arma louis, nec fulgur abest, nec ab æthere fulmen:
 Perq; graues uolitant ualidiq; per agmina uenti.
 Fit fragor: heu quanta crebrescunt numina lite?
 Quantum quisque manu potuit, monstrauerat hostis:
 Nec prius abstinuit bello, quàm flectere cœpit
 Vnà per auersos acies turbata maniplos.
 Antè ferox nam Briareus Cottusq; ruebant,
 Quiq; Gyges nullam patitur cum Marte quietem,
 Ter centum torquent pugnando per aëra saxa,

Marmoreumq; manu graue desuper hostibus imbrem
 Precipitant. rapit umbra diem, densantq; sub ipsis
 Caetibus horrendæ sub lata luce tenebræ.
 Fit fuga, subq; solum Titania turba repente
 Truditur, & ualidis ibi cogitur esse cathenis.
 Sub Styge Titans, cæco clauduntur & Orco.
 Hinc tanto refugit spacio telluris orizon,
 Editior quanto polus à tellure recedit.
 Ferrea Tartaream sepes circumdedit aulam,
 Quam circum triplicis nox atra uoluminis orbem
 Implicat, & nimias auget densata tenebras.
 Sub Styge radices Telluris, & Aequoris altum
 Educunt caput, & superas tolluntur ad auras.
 Vltimus est illic terræ locus. horrida porro
 Illuuiæ scatet, & sæuos alit undique uermes.
 Talia Titans uobis ergastula magnus
 Iuppiter indidit, & miserum uos trusit in antrum.
 Haud retrò ferre gradus licet. irreuocabile fecit
 Ex erebo Neptunus iter. duro hostia ferro
 Cudit, & admoto murum construxit in ære.
 Briareus simul accessum, Cottusq; Gygesq;
 Obseruant, multaq; fide loca septa tuentur.
 Illic sidereus polus, infernæq; paludis
 Regia, concretis & tellus atra tenebris,
 Et quod pacatis æquatur fluctibus æquor,
 Quisque sibi proprios fines & flumina seruat.
 Quis labor, heu quales ibi uiuunt denique uermes?
 Ordine cuncta carere putes. Chaos omnia miscet:

Haud

Haud breuibus Stygiæ repetuntur callibus ædes:
 Esto quòd in primo uegetus sit poste uiator,
 Tartareæq; citus petat interiora paludis:
 Longa diurni prius orbita desinet anni,
 Quòd medios illi sit fas intrare penates.
 Hinc quòd & hinc aditus turbo rapit, ille deorum
 Numinibus plerunque grauis sæuusq; putatur.
 Scilicet hoc monstrum multa caligine noctis
 Tecta notat, densisq; tegit sub nubibus aulam.
 His coram Cœlum tenuisse Promethea dicunt,
 Infractasq; manus sublataq; colla gerentem.
 Nox illic, clarusq; dies uestigia ducunt
 Mutua, perq; uices soliti sunt reddere uerba.
 Nunc is ferratos, nunc permeat altera postes:
 Cumq; dies exit, nox intrat: cumq; ea limen
 Linqvit, aperta dies tenebris adit hostia pulsis.
 Haud unà manes habitant. ubi cesserit alter,
 Non nisi decretam redit altera uiderit horant.
 Lucidus is multo mortales lumine donat.
 Nubibus ista caput graditur uelata, manuq;
 Fert Somnum; Somno Mors est soror. ambo parenti
 Pignora dicuntur Nocti, Stygiamq; paludem
 Unà habitant: quorum radijs nunquam attigit ora,
 Seu sol cum scandit, seu cum descendit Olympum.
 Ex his unus humi, totoq; cubilia ponto
 Somnus habet, dulcemq; homines dat habere quietem.
 Alterius cor in ære riget, præcordia duro
 Stant ferro: nihil est, pietas quòd molliat intus.

Quem primum capit, haud unquam crudelis abire
 Sustinet, heu pariter superis infensior hostis.
 Quin & Tartarei latet infima numinis illic
 Regia, prædoni qua Persephonea marito
 Iungitur, inuitis & cum uix accipit ulnis.
 Infremit horrendum diris stridoribus aula:
 Antè sedet canis immitis custodia, limen
 Fraudibus aggreditur: si quis subit aduena, cauda
 Blanditur, geminaq; procax submurmurat aure.
 Si reditum tentes, grauior non ille redire
 Te sinet, infestos sed agens ab imagine uultus
 Corripiet, uastoq; uorax te uentre recondet.
 Infernam porro diuis metucenda baratrum
 Styx habitat, canos uenerabilis ambulat annes.
 Eminus à Cælo depressam possidet arcem.
 Grandia sunt cæcæ domui pro tegmine saxa.
 Sculptis in argento multas circum alta columnas
 Atria, sidereo quarum caput imminet orbi.
 Hanc prope Thaumatis uersatur nata, per altas
 Aequoris Iris aquas. Iouis est ea nuncia magni.
 Nam seu dijs oritur grauior contentio, siue
 Turpiter illorum linguam mendacia scædent,
 Aut iusiurandum præstent, uolat ocyor Iris,
 Formosamq; auro Stygijs in fluctibus urnam
 Mersat, & hinc gelidum Cælum super euehit amnis,
 Frigidus hic amnis, saxo quia decidit alto,
 Subq; diu Tellure natat, noctuq; nigrantes
 Fundit aquas. Styx Oceani pars dena putatur.

Aequor

Aequor & extantem reliquas circundere terram
 Dicitur, inq; ipsum spumoso uortice pontum
 Praecipitat. superos tantum pars unica ledit.
 Nanque deum quisquis potuit periurus haberi,
 Deprehenso talem luit his pro crimine poenam.
 Debilior totum recubat postratus in annum:
 Ambrosiam non ille dapem, non nectaris ille
 Foecundo sacrum bibit e cratere liquorem.
 Vox illi non ulla, trahit uix uiuus anhelam
 Ore animam, iacet immitti sub tergo tectus:
 Iamq; noui serus redit illi circulus anni,
 Peste quod ex illa fit liber. at altera maior
 Rursus adest: nam lege nouem procul exulat annos.
 Et neque sidereis mensis conuiuia uocatur,
 Consilium nec adire Iouis coetusq; beatos
 Huic licet, extremum iacet at depulsus ad orbem.
 Interea decimum sibi conuertuntur in annum
 Solis equi, mutaeq; piant periuria linguae.
 Iamq; ablutus adest. uenit ad conuiuia rursus,
 Perq; choros, longam luerat qui crimine poenam.
 Mos ita iurandi diuis: tanto extat honore
 Styx canas grandaeva comas. iter illa natate
 Angustum solet, & nullo corrumpitur aeuo.
 Hic obscura suos Tellus, & Pontus, & ater
 Tartarus, & magni Coeli domus ordine fontes
 Quisquis habet. quid quod saeuis loca uermibus illic
 Horrescunt, animosq; deum formidine terrens?
 Ferrea marmoreis durant ibi limina portis,

Continuis compacta simul radicibus hærent.
 Hæc loca Titanes habitant, soliꝫ lacuna
 Demersi, socia soli caruere caterua.
 Qui parti affuerant Iouis auxiliaribus armis,
 Oceani uastas habitant sub gurgite sedes,
 Cottusꝫ atꝫ Gyges. generum deus æquoris altis
 Briareum Neptunus aquis selegit, & illum
 Cymopolea tuo noctu dedit esse cubili.
 Ast ubi de Cœlo Titanas Iuppiter alto
 Expulerat, nuptam duxisti Tartare Terram.
 Iam tumet illa sinus, iam facta puerpera natum
 Dicitur excretæ admouisse Typhoëa mammæ.
 Iam puer ingentes humeros, iam fortia tractat
 Brachia: continuoꝫ pedes agit ille labori.
 Statꝫ ferax capitem ceruix, uelut arboris ingens
 Innumeros truncus qui spargit ad æera ramos.
 Si numeres, centumꝫ manent, speciemꝫ draconum
 Ora gerunt, ductis uisæ æera lambere linguis.
 Acrior ex oculis ardebat flamma, nec unum
 Ille sonum, centum reboabant uocibus ora.
 Quin & murmur erat uarium: mirabile dictu.
 Dixisses exinde deos certissima fari,
 Nonnunquam indomitos coram mugire iuuenços,
 Nunc catulos latrasse putes, nunc sæua draconum
 Gutturæ terribiles de montibus edere uoces.
 Perꝫ cauas ualles, perꝫ altas murmura colles
 Spargit, & haud una se uoce Typhoëa reddit.
 Et iam res eius uoto cessisset, & ipsis

Iura deis daret, & toto regnaret Olympo:
 Ni tantum facinus procul aduertisset acuta
 Mente deum pater. ingenti namq; ille fragore
 Intonuit, sparsitq; sacros de nubibus ignes:
 Terraq; cum caelo commota, referbit aequor
 Fluctibus, Oceanusq; graues exhorruit undas.
 Nunc Ioue, nunc diuis hinc inde ruentibus, orbis
 Intremuit: dubia timuerunt astra ruina.
 Heu heu quanta parens traxit suspiria Tellus.
 Hinc tonitrus fremit, inde grauem dare fulgura lucem
 Visa, nec assiduis cessabant fulmina telis.
 Perq; solum cecidere faces, perq; ardua caeli
 Culmina, nec liquidis sacra flamma pepercerat undis.
 Sensit & ipse minas imi regnator auerni,
 Atq; suis timuit nimium graue manibus Orcus.
 Titanum tum densa cohors sub carcere nigro,
 Saturnum multo circumdedit acta fragore.
 Viribus armatur tum Iuppiter, armaq; sumpsit
 Fulgura. non tonitrus desunt, non fulminis ignes:
 Exiliensq; loco, summiq; cacumine caeli,
 Intorsit de nube faces. diuina Typhoei
 Ora micant, sacrisq; iacent exusta fauillis.
 Ingemuit nato Tellus ardente, profundi
 Fulmina senserunt montes, multumq; parentis
 Iam fuit exustum: ceu plumbum saepe frequentes,
 Aut ferrum candente fabri fornace minutis
 Excidunt frustis, feruenti liquitur igni:
 Perq; solum domitum ueluti natat unda metallum.

Iuppiter hinc Stygijs trufisse Typhona cauernis
 Dicitur infames uomit is de gutture uentos.
 Non Boream, non ille Notum, Zephyri ue tepentis
 Flamina, non nigris Argesten spirat ab Indis,
 Quos diuūm genus esse putes. quis commoda narret
 Illorum erga homines? mittit quæ flabra Typhœus,
 In mare præcipitant frustra, pontumq; nigrantem,
 Turbineq; erumpunt uasto. labat ætheris omnis
 Machina, mortales passim euersura labores.
 Pulueri densant nymbi, sublatiq; uento
 Syluarum sarmenta uolant: perq; aëra longum
 Errantes qua parte ruant, qua deniq; campos
 Tempestate premant, miseri didicere coloni.
 Sunt alij freta qui uersant. puppesq; procellis
 Inuoluunt, frustra oratis suffragia nauæ.
 Ast ubi cœlicolūm labor est expletus, & ipsi
 Titanes pœnas Ioue iam uictore dedere,
 Imperium unanimes Terræ Cœliq; tyranno
 (Consilium Tellus dedit) ascripsere Tonanti.
 Hinc prius is meritos socijs discreuit honores.
 Et iam regali stabat sublimis in aula,
 Metida cum primum thalamo uocat. illius uxor
 Esse prius Metis meruit. nanq; una deorum
 Atq; hominum cœtus est scitareperta per omnis.
 Intumuerè sinus: parituram Iuppiter arte,
 Dulcibus & uerbis, uteros exegit ut inter
 Pallada comprimeret. genuit nam Pallada Metis.
 Consilijs illam Cœli Terræq; sefellit.

Namq; Ioui amborum nimium sollertia cauit,
 Præter eum summo neu quis regnaret Olympo.
 Namq; erat infatis, orituram ex Metide doctam
 Pallada, cui patrias uires æquare liceret.
 Quin & cum Metis regem diuūmq; hominumq;
 Qui nimis elatis animis feret, cedere uellet,
 Egit ut excretam cohiberet Iuppiter aluum.
 Talia namq; Ioui persuasit Terra nepoti.
 Dein Horas Themis ediderat, Iouis a tera coniunx:
 Iusticiam, Legemq; bonam, Pacemq; uirentem.
 Quicquid agant homines, tres obseruare putantur.
 Hac quoq; fatales genuit de coniuge Parcas,
 Iuppiter: hac Clotho, Lachesis fuit altera, sedem
 Atropos extremam tenuit. decus omnibus ingens
 Addiderat pater, & multo donauit honore.
 Namq; mali uis atq; boni dicuntur habere,
 Proq; suo tres cuncta regunt mortalia nutu.
 Tresq; Ioui Charitas præstanti corpore, nata
 Octano tulit Eurynome si nomina quæris,
 Aglaie prior, Euphrosyne, Thalieq; sequuntur.
 Ex oculis pulchrum aspiciunt, iucundus ab harum
 Sidereis irrorat amor de more pupillis.
 Adde, uirum sæcunda Ceres experta Tonantem,
 Persephonen parit. heu Stygio nimis illa tyranno
 Dum placet, à cara rapta est (Ioue dante) parente.
 Quin & Mnemosynem (comptis erat illa capillis)
 Vidit ut, ô dederis mihi tu quoq; pignora, dixit.
 Ergo nouem peperit sermose corpore Musas:

Nec vigor his semper, nec delectatio desit.
 Latonæ posthac congressus, Apollinis ingens
 Progeniit labor, & claram uenando Dianam.
 Ultima Iuno placet: tædæ placuere sororis.
 Hac Lucina oritur, simul & spectabilis Hebe,
 Et Mars, commotis semper qui fluctuat armis.
 At cui cunctarum rerum est concessa potestas,
 Pallada fœcundo potuit peperisse cerebro.
 Armatas ea sæpe acies, durosq; tumultus
 Excitat, & medios grauis it nec iniqua per hostes.
 Quicquid agit patrium seruat ueneranda decorem.
 Sic quoq; nullius commixta libidine Iuno,
 Te Vulcane tulit, sed non sine coniugis ira:
 Insignemq; deos te reddidit arte per omnis.
 Neptunno at Triton, Amphitritiq; procaci
 Nascitur: auratas habet ille sub æquore sedes,
 Atq; unâ matri comes it, regi q; parenti.
 Heu grauior nimium Triton deus. aurea Marti
 Pellito Citherea Metum, trepidumq; Timorem
 Gignit: uterq; grauis bello pugnantibus esse
 Dicitur, & densas pariter turbare phalangas.
 Nec non Harmoniam, gaudet qua coniuge Cadmus,
 Progeniit e. Ioui præconem Maia deorum,
 Mercurium Atlantis peperit. Dionysæ creatis
 Tu quoq; sicutq; parens Semele clarissima Cadmi
 Progenies. patrem tibi uendicat illa Tonantem.
 Securam mortis genuit te Liberat illam
 Mors rapuit nunc esse deos polus astruit ambos.

Herculeas posthac Alcmena puerpura uires
 Ediderat, furata tuum Latoa maritum.
 Inclytus Aglaïæ thalamo Vulcanus adhæsit,
 Vnam quæ Charitis præstat lætatus habere.
 Auricomam summis Ariadem Bacchus ab astris
 Vidit ut (hanc genuit Mimos) pro coniuge sumpsit.
 Hanc quoq; funereæ morti, turpiq; senectæ
 Iuppiter exemit, medijsq; locauit in astris.
 Herculis at postquam labor, & certamina tandem,
 Plurimaq; Argoi cesserunt iussa tyranni,
 Ad sua formosam connubia uinxerat Heben.
 Herculeæ uirtutis honos. ea filia magnæ
 Iunonis, magniq; Iouis. cœlestia tædas
 Atriaq; & diuos celebrarunt tecta iugales.
 At Soli genus Oceano quæ ducit aquoso,
 Et Circen parit, & regem Perseis Eetam.
 Formosis Idyia genis subit: illa sororem
 Perseim uocat, atq; socrum. nam nupsit Eetæ,
 Medeamq; illi genuit. Vos ô, polus omnes
 Quos habet: & sedes gaudet regnare beatas,
 Saluete. tibi Terra parens, tibi dico salutem,
 Et quæcunq; uago dispergeris insula ponto.
 Nunc mihi, mortalem si qua est experta maritum,
 Et semen cœleste solo commiscuit imo,
 Dicite: uester erit labor hic quoq; dicite Musæ.
 Iasium fœcunda Ceres heroa maritum
 Excipit. hæc ditem dederant connubia Plutum.
 Vrbs fuit Itripolis, pinguis fuit insula Crete,

Prima puer quibus exoluit cunabula Plutus.
 Fortunate puer pelago terraq; iacere
 Diceris, atq; domos hinc inde locare beatas:
 Quem seu fors hominem, propria seu sponte sequeris,
 Diues erit, largosq; feret te dante maniplos.
 An loquar Harmonien, Cadmo quæ coniuge foeta,
 Inoq; & Semelen peperit? nec deerat Agaue.
 Addidit Autonoen: cuius connubia pulcher
 Legit Aristæus. multis erat ille capillis.
 A patrijs subis has Thebis Polydore sorores.
 Calliroe, neq; enim te nunc labor Oceanine
 Hic tacet: ingentem subiisse Chrysaora coniunx
 Diceris hinc cunctis melior mortalibus unus
 Geryones, nostras datus est uenire sub auras.
 Ah puer Herculeam infœlix extendere famam
 Tu quoq; debebas: nam te abstulit ille tuarum
 Forte bouum. testis tantæ est Erythea rapinæ.
 Indica Tithono posthac Aurora marito,
 Pignora legitimo peperit duo foeta cubili.
 Aethiopum prior egregijs formosis in armis
 Rex Memnon erat. at nati si forte secundi
 Scire quod est nomen cupis, Emathiona uocabant.
 Tum demum Cephali narratur amoribus usa,
 Quis Phaëtonta creat. diuis gratissimus ille,
 Florentes annos uiridemq; ætate iuuentam
 Comptus erat: puerum Cypris cum cepit, & illum
 Nocturnum sacras fore demona iussit ad aras.
 Nec tacuisse uacat, sibi quam præclarus Iason

Duxerat Aefonides. ea filia Phasidis Actæ:
 Medeam dicunt. sanxere iugalia diui
 Vincula, nec frustra iuuenem certasse tulerunt.
 Namq; graues Pelia pugnas, & dura iubente
 Arma obijt, patriam tandem est regressus Iolcon:
 Caraq; nec læta coniunx Medæa carinæ
 Defuerat. tædis ortus Medæus ab istis
 Dicitur. hunc Chiron in monte recepit alendum
 Phillyrides: quòd certa Iouis sic fata iubebant.
 Grandæuum sunt quæ patrem sibi Nerea dicant,
 Vt Thetis, & Psamathe. mixtæ mortalibus ambæ,
 Mortales ex se fœtus genuisse putantur.
 Aeace te Phoco Psamathe formosa parentem
 Effecit, Thetis albentes argentea suras.
 Pelea magnanimo patrem donauit Achilli.
 At Venus Anchisæ herois supposita cubili
 Aeneam peperit, nemorosæ in montibus Idæ.
 Edidit Agrium Circe, fortemq; Latinum,
 Quem nulla quisquam culpa carpendo momordit.
 Quis pater ambobus quæris? facundus Vlysses.
 Omnibus imperio pariter duo iura dedere
 Tyrrhenis, longè fines extendere dicti.
 Vltima Nausithoum concepit diua Calypso,
 Nausinoumq; suo cum iam potiretur Vlysse.
 Iamq; ego, si qua uiris dea sit mortalibus usa,
 Pignoraq; ediderit, uideor satis esse profatus.
 Nunc cantate nurus harum, & genus, heroinas:
 Quæ Ioue, quæ summo Musæ gaudetis Olympo.

O modò tam digno cur me Fortuna sefellit
 Codice? materia cur me priuauit honesta?
 An quo iam merito uatem fraudaret honore?
 Né ue suum decus esse suo furiata labori
 Ferret, & Ascraeas ea nollet uiuere Musas?
 Nos ea Romanis an quòd conuertere uerbis
 Noluit? ah si sic, quanti? puto conscia diua es,
 Aemula Mombritium nolis emergere nomen,
 Quæ te causa mouet? sunt quæ nos multa ualemus
 Scribere, sunt studijs accommoda plurima nostris.

THEOGONIAE HESIODI

per Boninum Mombritium Patritium

Mediolanensem Latio donatæ,

FINIS.

u s Ad Lucam

AD LVCAM TERTIVM PATRI-
 ciorum Brixiaꝝ splendorem, & Me-
 cœnatem suum, Pylades.

Tertie, cura poli, Musarum gloria, Luca,
 Carmine diuorum suscipe quæso genus,
 Quod Pylades nuper fictum tibi dedicat uni,
 Dum sibi præsidij te satis esse putat.
 Nil habuit maius, quo te lux maxima uatum
 Munere deuotus possset adire cliens.
 Quicquid enim inconstans homini fors addit, & aufert,
 Argenti & rerum, possidet ille nihil.
 Contentus casula, & modici possessor agelli:
 Si modo uix tenuis suppetat ore cibus.
 Hunc tu iudicio postquam grauiore libellum
 Terferis, in populum (si uolet) ire iube.

D E O

DEORVM GENEA
 LOGIAE A BVRCARDO PY-
 lade Brixiano uersibus elegiacis
 conscriptæ, Liber
 primus.

ARMINE concipimus geneas canta-
 re deorum,

Quos pia gentiles turba uocare solet:
 Quó nam quisque patre, & qua sit
 genitrice creatus,

Forsitan & clarum si quid in orbe dedit.

In quibus Ascræi pars est non ultima uatis:

Multa etiam, Siculus quæ Diodorus agit.

Quicquid & aggesit quondam Certaldus in unum,

Aut ueteres scriptis nos docuere suis.

Melpomene aßistas, turba comitante sororum.

Res & in hoc schedio uestra putatur agi.

Quem primum longæua deum commenta uetustas

Dicitur, huic nomen Gorgonis illa dedit.

Quod neq; fas aperire foret, nec prodere cuiquam,

Hac uenerata suum religione deum.

Hunc sine principio, nulloq; autore parentem,

Credidit in tenebris degere posse Chai.

Id Chaos (ut perhibent) rudis atq; incondita rerum

Materies, uno corpore iuncta fuit.

Cui neq; quam posset quisquam dignoscere formam,

Nec

Nec nisi pondus iners, & graue, uultus erat.
 Dicitur hanc deus is sedem tenuisse profundam:
 - Hinc factum, ut nulli cognitus ille foret.
 Qui congesta Chao discordia ferre iumultum
 Semina concipiens, intulit hisce manum.
 Litigium eduxit primum: id sine matre profectum,
 Panaq;, tum Parcas exiisse ferunt.
 Prima fuit Clotho, Lachesis subit, Atropos inde:
 Hæ manibus uitam fataq; nostra gerunt.
 Ipse Polum digitis post hæc conclusit in orbem
 Exiguum ductis: sic uaza fama canit.
 Protulit hinc Terram, dictam quoq; nomine Vestæ:
 Quæ Famam, & Noctem, Taygetemq; parit,
 Tartaron, Antæum: numero quæ pignora quinq;
 Sola creat, nullo semine fulta uiri.
 Tum Terræ iunxisse latus, Phytonaq; magnum,
 Inde Erebum fertur progenuisse Deus.
 Mox Erebum de Nocte ferunt ter pignora septem
 Gignere. primus Amor diceris esse puer,
 Gratia dehinc patiensq; Labor, liuensq; uenenum
 Inuidiæ, Metus hinc, Frausq;, Dolusq; subit:
 Humanisq; tenax nimium quæ mentibus hæret,
 Nonus Egestatem sustinuitq; locus.
 Hinc ea quæ miseros fertur sortita, Famesq;,
 Cum Senio, Morbus, deinde Querela uenit.
 Pallorem, & Tenebram, ac Somnū, Mors atra sequuta est,
 Atq; Charon. penè est ultima nata Dies.
 Ast oriens Aether conclusit uiscera matris:

Cui soror est natos proxima nixa duos.
 Hunc primum dixere Iouem monumenta uetusta,
 Hunc Cœlium: atq; idem Cœlius esse potest.
 Iuppiter è cerebro natam eduxisse Mineruam
 Dicitur, & nulla de genitrice, suo.
 Altera nata tulit nomen Proserpina matris,
 Quæ (si uera canunt) illius uxor erat.
 Quæ Diana simul, Tritopareus, Ebulcusq;
 Et Dionysus item, proficere Ioui.
 De Niobe est Apis, Lyfica susceptus at Hercules,
 Hermen Cyllene protulit Arcadica.
 Sunt scita, Sol primus, Liberq; ex ordine primus,
 Pignora de incertis matribus orta deo.
 Idem Epaphum genuit, siue Isis nata Promethei,
 Siue Io hunc tulerit: pressit utramq; deus.
 Teq; ex Persephone, Liber, dixere secundum
 Mercurium, uates progenuisse pij.
 Primus at ex illo, primaq; Cupido Diana
 Editus est: alijs nixibus Autolius.
 Lychione hunc illi peperit, fuit illa parente
 (Sed nondum uolucris) Dædalione sata.
 Autolius primum non nota è matre Sinonem:
 Si Syphon hic, geminos, Autoliamq; tulit.
 Dicitur hac sollers quondam prognatus Ulysses,
 Proditor hoc Troiæ patre fuisse Simon.
 Ex Epapho Libya est, & coniuge Cassiopea,
 Belus inexplicitis Priscus ab uberibus.
 Ex Belo Danaus, geniti, Aegisthusq;, & Agenor:

Sed

Sed quibus, haud clarum, matribus extiterint.
 Quinquaginta ortæ Danao, fera pectora, natæ
 Matribus ambiguis: quæ necuere uiros.
 Nomen Hypermestra est primæ, Bona dicta secunda,
 Tertia Amymone: cætera turba latet.
 Prima tamen scelere abstinuit, sponsoq; pepercit:
 Aegisthi reliquæ dissecuere genus.
 Quo pater his facto perituras Iuppiter undas,
 Quas referant humeris, sub Phlegethonte dedit.
 Lynceus Aegistho natus perhibetur, & unâ
 Quos decies fratres quinq; fuisse patet.
 Tanta cohors dubium quibus à genitricibus orta:
 Deq; tot, hic nomen Lynceus unus habet.
 Iunctus Hypermestræ magnum produxit Abantem,
 Cuius in Argiuis regna fuere diu.
 Is Prætum, Acrisiumq; è uentribus, Iasiumq;
 Sustulit ignotis. Prætus at ipse Meram.
 Cumq; Mera geminas (si stant audita) sorores:
 Sed non sunt illis nomina certa satis.
 Antiopa has fertur, Sthenobœa, uel Antia nixa:
 Sunt uario uatum pectora iudicio.
 Acrisio Danaë genita est: stetit abdita mater,
 E' pluuio Danaë Persea nixa Ioue.
 Iasio Amphion, Thalaon, Atalantaq; nati:
 Hippomancem cursu quam superasse ferunt.
 Orta tua est Neleu coniunx Amphione Chloris,
 Phlegræusq; fuit de Thalaone puer.
 De Thalaone uiro prodit malefida Eriphile,

Sæua tori consors Amphiaræ tui.
 Eurynome huic mater dicta est: sed cætera turba
 Partibus obscuris edita profilijt.
 Quin etiam Eurynome Thalaon tibi gignit Adrastum:
 Argiam hic natas, Deiphilenq; duas.
 Non patuit genitrix. uerum hac tu coniuge Tydeu
 Latius es: illa uiro non Polynice minus.
 Tertia sed Beli proles narratur Agenor,
 Septenum tacito uentre parasse genus.
 Europam in Cretam tauro per carula uectam,
 Et quæ Taygetam traxit amore Iouem.
 Quamq; canunt factam nato Lacedamone matrem:
 Sint licet, hunc Semelæ qui tribuisse uelint.
 Hoc Polydorus item natus fluxisse putatur,
 Et Cadmus, Phœnix, Labdacus, atq; Cilix.
 Hermione Autonoen Cadmo, Semelenq; & Agauen
 Edidit: Inoë filia quarta fuit.
 Datq; Philistenem Phœnix, quo deinde Sychæus:
 Te Phœnix triplici pignore Bele patrem:
 Didone, atq; Anna, diro quoq; Pygmalione.
 Nec satis, hos uteri qui genuere, patent.
 Tresq; Cilix profert obscura coniuge natos,
 Non ullo illustri nomine Lampsacium:
 Pyrrhodem, è silice primus qui excussit ignem:
 Et patrem antiqui Pygmaliona Paphi:
 Quem peperit dilecta prius sibi eburnea uirgo.
 Deq; Papho est Cinyras, matre latente, satus.
 At Cinyras Myrrham, & de Myrrha sumpsit Adonim:

Sed

Sed genitrix Myrrhæ nomine nulla datur.
 Labdacus extrema est producta ab Agenore proles:
 Læius huic tacito filius ex utero.
 Læius Oedipodem ex Iocasta coniuge sumpsit.
 Ex matre impurus quatuor Oediopodes:
 Antigona, Ismenen, Eteoclea cum Polynice.
 Thersandrum Argia de Polynice parit.
 Cælius ætheriæ sobolis pars altera, bis sex,
 Sed tantum è Vesta pignora sena dedit:
 Tethyn, Opim, Cererem primam, Titana, marisq;
 Rectorem Oceanum, falciferumq; senem.
 Vulcanum primum tulit inde, Iouemq; secundum:
 Sed quo concubitu, non tenuisse licet.
 Mercurius pariente Die quoq; tertius, illi,
 Si modo uera canunt, magnaq; nata Venus.
 Inuentorq; domus luteæ, sine nomine matris,
 Toxius ortus ab hoc, atq; secunda Venus.
 A uenio deducta Venus, quod ad omnia diua
 (Tullius ut cecinit) prompta uenire solet.
 Hæc eadem à spumis olim sibi nomina traxit,
 E' quibus in rauco dicitur orta mari.
 Nam pelagi tumidas quum demississet in undas
 Saturnus Cælo membra resecta patri,
 Illorum è spumis contractis sanguine fuso,
 Virgo sub æquoreis orta putatur aquis.
 Aphrogenia igitur dicta est hinc, atq; Aphrodite,
 Dorica quòd spumam lingua uocauit aphron.
 Et quod nata sacris primum est appulsa Cytheris,

Hoc Cytherea sibi nomen habere solet.
 Quod Cypron hinc petijt, sedes ubi plurima diuæ est,
 Huic quoque cognomen Cyprogenia fuit.
 Natus Eryx, structo Siculorum in uertice templo,
 Fecit ut huic nomen post Erycina foret.
 Sunt qui illam dicant Philomedea, testibus orta
 Quod fuerit, risum uel dea semper amet.
 Te peperisse uolunt matrem hanc formose Cupido,
 Qui mentes hominum coelicolumq; domas.
 Mercurio fulgens peperit Venus Hermaphroditum,
 Qui mulier, qui uir, neuter & unus erat.
 Vulcano è primo primus fuit ortus Apollo,
 Quem Iouis alterius nata Minerua creat.
 Prima Ceres Acheronta parit: qui Nocte Mezgeram,
 Tisiphonam, Alecto, tris furias genuit.
 E terraq; Stygem: parit hæc Cocyton: at ille
 Te Phlegethon: Lethen tu generare soles.
 Vtraque in obscuro est genitrix. Acheron quoq; nymphe
 Turbidus ex Orne, protulit Ascalaphum.
 De Styge te nata natam Victoria. sed te
 Natus Honor sola est, delituitq; pater.
 Se quondam leto Reuerentia iunxit Honori,
 Et sacra Maiestas protinus orta fuit.
 Titanum è terra bis septem promere foetus
 Constat, & Aurora est filia sola tamen.
 Cætera turba mares, Hyperion, & ipse Lycaon,
 Coeus, & Astræus, sæuus & Iapetus.
 Pallenes, Pallas' ue, & Typhon, siue Typhœus:

Quiq; patris nomen non habuere sibi,
 Encheladus, Briareus, Aegeon, Runcus, Aloëus,
 Falciferi ultores, Porphyreonq; dei.
Quos pater infestos olim sibi Iuppiter igne,
 Ad Styga fulmineo trusit ab arce poli.
 Sanguine ab illorum fuso excreuisse uirorum
 Cædibus & uitijs corpora plena ferunt.
 A magno exortum memorant Hyperione Solem,
 Et Lunam: obscurus partus uterque manet.
 Aeonas, Horasq; Chronis: sed Nerea Soli
 Lampetiam, & pariter te Phaëtusa tulit.
 De Persa Oceani prole est sublataq; Circe,
 Aetesq; deo, qui uehit altus equos.
 Medeam Aetæ coniunx Ipsæa tulisse
 Fertur, & Absyrtum, Calciopenq; uiro.
 Vxorem hanc Phryxus, Medeam duxit Iason,
 Quæ fratrem potuit dilacerare suum.
 Sol quoque Miletum non nota excepit ab aluo,
 Angitiam, Dircen, Pasiphaënq; simul.
 Candida Mileto Cyane est enixa gemellos,
 Biblida cum Cauno, quos malus ussit amor.
 Arcadis at mater de patre Lycaone nata est
 Calisto, arctoi gloria summa poli.
 Hæcursa est, Helice, Septentrio, uel Cynosura,
 Interdum Phœnix nomine dicta nouo.
 Latonam è Cœo, qua tu susceptus Apollo,
 Asterienq; ferunt matre latente satas.
 Aurora Astræo peperit Titania fratri

Africam, & uentos, qui freta longa premunt.
 Primus ab exortu consurgit Apeelotes,
 Quem Subsolanum lingua Latina uocat.
 Huic flat ab occiduo aduersusq; Fauonius orbe,
 Græcula quem Zephyrum dicere turba solet.
 Perfurit arctoo Septentrio missus ab axe:
 Hunc Boream Graiæ constituere notæ.
 Limite quem recto mittit contraria tellas:
 Est Latijs Auster, Cecropijsq; Notus.
 Inter eum & primum celer est Vultur nus Achæis,
 Ingenti strepitu quòd fluat, Eurus erit.
 Personat Argestes contra, nostroq; uocatus
 Spirat in aquoreas nomine Corus aquas.
 Austrum inter Zephyrumq; fremens uenit Aphricus, aut Libs:
 Obuius huic Aquilo turbidus ore furit.
 Quem Libs atque Notus claudunt, ab utroque uocatur,
 Compositis gemino dogmate nominibus.
 Cæcian opposita dicunt de parte meantem,
 Is sibi Romanum non puto nomen habet.
 At quem Vultur nus medium comprehendit, & Auster,
 Euroaustrum appellant, Euronotumq; simul.
 Thrascion obijciunt crepitantem à fronte poëtæ:
 Fallor, an hæc numero stirps duodena fuit?
 E' Zephyro Balium, Xanthumq;, Harpyia Podarge
 Fertur Achilleis nixa tulisse iugis.
 Sed Zethum, & Calaim, Boreæ parit Orithyia:
 Ignoto Harpalicen sustulit ille toro.
 Heperon ex Asia, atque Epimethea, teq; Prometheu:

Altantem ex Clymene protulit Iapetus:
 Hesperus Hesperidas, Aegien simul, atque Erethusam,
 Tertia quam memorant Hesperethusa fuit.
 Pyrrha patrem nascens Epimethea sola uocauit,
 Cognita Pyrrha satis Deucalione uiro.
 Hesperidum & Pyrrhae matres latuère: Prometheus
 Pandoram molli fecit at ipse luto.
 Iside mox factus pater est, & Deucalione,
 Quos tulit obscura de genitrice duos.
 Deucalion Pyrrha genuit de coniuge, uersum
 Psittacon in uolucrum nominis inde sui.
 Hellanumq; Hellas quo dicta est Græcia: tectis
 Sed te Phentrates & Dionyse toris.
 Ex Atlante fuit tacito de uentre Calypso,
 Sed puer ex Aethra post generatus Hyas.
 Hic uenator erat, quem fulua læna peremit:
 Illa diu est Itachum sed remorata uirum.
 Atlanti coniunx Hyadas quoque parturit Aethra,
 Quas numero septem fama fuisse refert.
 Pyrrhodile, Eudora, Ambrosie, Chronis, atque Thiene,
 Polyxo, & Phyto: nomina Græca manent.
 Pleione Atlantis scemori coniuncta, putata est
 Nutrices Bacchi gignere Pleiadas:
 Taygetam, Maiam, Steropen, Meropenq; Celeno,
 Electram, Alcyonen, sidera facta polo.
 Pallene, aut Pallas quintam genuisse Mineruam
 Diceris: at uenter, quo generata, latet.
 Creditur illa tamen patrem occidisse. Typhæus,

Seu Typhon, natos edidit ipse duos:
 Acon, & ignota fuit hic productus ab aluo:
 Chedria te mater seua Chimera tulit.

DEORVM GENEALOGIAE A PYLA-
 de uersibus conclusæ, LIB. II.

Nunc Iouis in sobolem laxamus uela secundi,
 Cœlius ignota est cui genitricis pater.
 Partibus huic tribuit uarijs annoja uetustas
 Sex numero factus protinus, atque decem.
 Hunc Latona patrem Diana & Apolline fecit,
 Gratia non una est partaq; ab Autonoe:
 Pasithea, Euphrosyne, Aegiale, tres nomine di. Itæ:
 Amphion, Calais, Zethus ab Antiopa.
 Te Semele peperit Cadmi stirps cognita Bacche,
 Asterie quarto est Hercule facta parens.
 Arcade Callisto: Tityum fuisse tulerunt
 Hellaron, Orchomeno de genitore satam.
 Latonam hic stupro Tityus quum forte uocasset,
 Fixus ab Ortygio tartara nigra subit.
 Infœlixq; nomen sparsus per iugera terræ
 Pascit inexhausto corpore semper auem.
 Taygetam nato fœtam Lacedæmone, magnum
 Dardanon Electra profiliisse canunt.
 Tantalon ignoto regem de uentre Corinthi,
 Bellorum inuentrix teq; Minerua ferox.
 Argeum, Autoum, Nomiumq; ab Apolline tractos
 Fertur: Aristæum iungere fama jolet.

Cyrene quos nymp̄ha deo Peneïa fudit:
 Si modò non uatum pondere uerba carent.
 Ortus Aristæo tacita est Iolaus ab aluo,
 Autonoë Actæon præda futura canum.
 Matribus ignotis Lapitham produxit Apollo,
 Quo Lapithas dictos turba diserta putat:
 Eurynomen simul Adraſti Eurydicesq̄; parentem,
 Et populi Aethiopes quo Garamanta sati.
 Edidit & Pſychen placida deus Endelechia,
 Inſignemq̄; modis Orphea Calliope.
 Lychione edoctrum citharaq̄; Philemona, clarum
 Inde Arabem nactus de Babylone fuit.
 E' nata Laucis, Sucronis coniuge, Branchum:
 Pſammathiaq̄; tui prole Crotope, Linum.
 Huic Mopſum Manto peperit, uel dulcis Hymante:
 Tuq̄; Philistenem Cantio leta uirum.
 Hoc quoque tu Aefclapi, nymp̄haq̄; Coronide ſumptus,
 Hippolyto uita qui redeunte peris.
 Teq̄; Machaon habet genitorem, Aſclepius illum:
 Hic tamen ambiguo prodit, & ille toro.
 Dictus ab Argiuis radios quòd iactet, Apollo:
 Si modò nil ficti dogma Platonis habet.
 Chryſippus, quia non multi, uerum unicus ille est,
 Cenſuit id quondam nominis eſſe deo:
 Cuius in aſſenſum priſci uenêre Latini,
 Qui Solem, cui par non fuit ore, uocant.
 Speuſippus dictum multis à uiribus ignis,
 Flammifero gradiens quem uehit axe, putat.

Ex alijs atque ex alijs quòd flexibus orbis
 Assurgens ortus proferat ille suos.
 Protulerat doctus magno à Zenone Cleanthes,
 Se nondum passus diriguisse fame.
 At tu Cornifici, quoniam referatur ad ortus
 Orbem inter mundi, nomen habere canis.
 Quòd perimat dixere alij, atque animantia tollat,
 Corrupto quotiens aère pestis adest.
 Vnde illum gestare arcus, & tela sinistra,
 Quæ iaciat, morbos quum ferit orbe, ferunt.
 At quia tergemina est ipsius gratia dextra,
 Hunc medicaq; putant arte ualere deum:
 Quum Solis calor ipse omnes depellere morbos,
 Temperie soleat concomitante sua.
 Sunt qui illum tanquam pellentem corpore tristes
 Languores, dictum sæpe referre uelint.
 Hinc & Alexicacon nobis uaga fama uetustos
 Rettulit hunc solitos dicere Cecropidas.
 Læmion hinc Lyndi finita peste uocatum,
 Hunc etiam summo prorsus honore colunt.
 Virgoq; Vestalis sacris huic rite peractis,
 Et medice, & Pæan dicere Apollo solet.
 Hunc Pæana tulit sedatis Græcia morbis,
 Vel quia dispergens noxia tela ferit.
 Ante quibus magnum telis Phytona peremit:
 Dum puer in cunis ipse sororq; iacet.
 Quo quia perpetuis celebratus laudibus ille est,
 Dum Pæan toto uictor in orbe sonat:

Hinc factum, ut Pæan Phœbi pro laude feratur,
 Et si qua est alijs sæpe relata deis.
 Pythius hinc etiam dictus Phytone perempto,
 Vel quia putrescant fœda calore dei.
 Delius & fertur, claro quòd lumine monstrat
 Cuncta: uel in Delo est hunc quia nixa parens.
 Cynthius à Cyntho, Deli qui sidera monte
 Pulsat, & ipsius condita templa gerit:
 Ortygius, quoniam Delos sibi nomina multa
 Sumpsit: & Ortygiam, Pyrpileamq; uocant:
 Asteriam, Lagiam, Mydiam, Cerham, atq; Cynethum:
 Quin illi interdum Cynthia suggeritur.
 Fama cothurnicis tamen hanc de nomine dictam,
 Ortygiam, est ortyx quæ uocita, refert.
 Nam Iouis Asterie quum uim fugitaret, in illam
 Versa prius fuerat, quàm scopulosa foret.
 Inde autem quum formam aquilæ sumpsisset, eandem
 Urgeretq; deus, saxea facta fuit.
 Et latuisse diu saxo mutata sub undis
 Creditur, inuita ne poteretur amans.
 Sed tandem precibus Latonæ adiuta sororis,
 Permissa est undis exeruisse caput.
 Vnde putant Delon posthac cognomine dictam,
 Quæ sese ostendit quum latuisset aquis.
 Hinc ergo Ortygia, Asterie est hinc insula primum
 Dicta, tot ex illo prædita nominibus.
 Latonamq; Iouis plenam, Phytonis acerbis
 Exagitata diu quum foret illa minis,

Exceptit miserata soror. tulit illa gemellos,
 Et Phœbum & Phœben, iussa quiete frui.
 A specie Phœbum, multoq; nitore, uocarunt,
 Splendidus & pura sit quia luce deus.
 Est Clarius dictus, Clario Colophonis ab urbe,
 Qua solitum multo constat honore coli.
 Tum Nomius, non ille greges quòd pauerit olim,
 Sed quòd quæ Tellus omnia pascat agit.
 Et Lycius, quoniam Lycus est quoque dictus ab Argis:
 Nam similis multum creditur esse lupo.
 Utq; armenta lupi rapiunt, sic humida quæque
 Attrahit, & radijs surripit ille solo.
 Siue quòd albescant ortum post omnia solis,
 A luce exceptum nomen id esse uolunt.
 Thymbræum appellant, pluuios quòd is excitet imbres:
 Quod tamen à Tymbra maxima turba refert.
 Hæc herba est Latijs populis Saturcia dicta,
 Forsan & Origanum quam uocitare solent.
 Hac ager Iliacis tectis uicinus abundat,
 Inde ibi Tymbræo sunt sacra templa deo.
 Grynæum nemus est, dedit urbs cui Grynia nomen,
 Quæ sedet Aetolis Ionijsq; locis:
 Id tibi Phœbe sacrum, Grynæus & inde uocaris:
 At Myrhinus, Myrhina te quòd in urbe colunt.
 Phocidis à Cyrrha pariter Cyrrhæus Apollo,
 A Pataris Lyciæ sed Pataræus adest:
 Huic in utroque loco quoniam tribuantur honores,
 Dicitur ab aurata Chrysocomusq; coma.

Cecropis in uicis quia sit celebratus, Agyieus,
 Nomine quo uicos Attica terra uocat.
 Sminthius à templo, quod quondam Teucrus in oris
 Troijugenum fertur constituisse deo,
 Postquam terrigenas serrato prælia uidit
 Edere, & in clypeos loraq; dente sibi.
 Quos quoniam Sminthas appellat Gnoſſia tellus,
 Sminthion hinc Phœbum, Sminthia templa uocant.
 Quodq; arcus ſpeciem argenti diffundit in altum,
 Exoritur quotiens, Argyrotoxis erit.
 Quotidie uerò quoniam renouatur, & ipſe
 Gignitur, ac gignit ſplendidus ore micans,
 Argeneten Dores ſimul, & dixere Phaneta:
 Loxiam obliquus circulus eſſe facit.
 Vlion inde, ſalus quoniam tribuatur ab ipſo,
 Meonius uates protulit ore graui.
 Eſt Libycis ſaluis dictusq; Libyſſinus olim,
 Qua ſua Trimacrius terga Pachynus habet.
 Tum ſoror eſt Phœbi uario quoque nomine culta,
 Quod fuerit nobis parua referre mora.
 Diana eſt, quòd nocte diem quaſi conficit, aut quòd
 Tempus eam duplex noxq; diesq; uidet.
 Quod iuuat, eſt Iuno: Lucinaq; prodeſſe luci
 Quòd ſoleat partus menſibus illa ſuis:
 Aut oculis luci q; fauens, uel forſan ab illo
 Qui ſacer huic fuerat lucus in Exquilijs.
 Dogmate quin etiam dicta Ilithyia pelafgo,
 Hanc quia placaret foemina parturiens.

Artemis hæc eadem, ceu quæ secet aëra magnum,
 Fertur ab his quibus est atticus ore lepos.
 Quod triuijs pæerat, Triuiam causantur: ob idq;
 Tris faciès reddunt, oraq; terna deæ.
 Sed Lunam iccirco, noctu quòd luceat una,
 A radijs uel quòd lumina Solis habet.
 Persephone est Græcis, atque hinc Proserpina nobis,
 Vel ceu proserpens credita utrinque gradi.
 Dictynnâ à capto summersæ retibus olim
 Corpore Minois uim fugientis agunt.
 Vnde etiam montem, quo templa fuere Dianæ
 Condita, Dictynnum Cretica terra uocat.
 Nata quòd in Delo est cum Phœbo, Delia, fratre
 Dicitur. at Phœbe, pura quòd ore nitet.
 Quod centena deam placaret uictima, uel quod
 Centum errare annos non tumultata daret,
 A Græcis Hecate est: Pergæaq; ab urbe uocata
 Pamphiliæ, Perga, qua sibi phana tenet.
 Bis septem Amphion Niobe temeraria coniunx
 Fœta tibi est, arcu quos dat Apollo neci.
 Semarchum, Epinitû, Archemorû, Antegorumq; uocarû,
 Phædimon, & Sipylon, Tantalôn atque, mares.
 Quattuor ast alij mutarunt nomina primis,
 Te quibus Alphenor supposuisse uolunt.
 Et simul Ismenum, Damasitona, & Illioneum:
 Sed maribus numero est sumpta puella pari.
 Nerea, Pelopia, Cleodoxe, Chloris, Ogune,
 Cum Phytia, extrema est Astycratia soror.

Pulchra Itylum Zeto, atque Thyim produxit Aedon,
 Mortua quæ de te Cardue nomen habet.
 Enixa è Baccho Venus est Hymenæa. Thyoneus
 Est etiam Bacchi, matre latente, genus.
 Fertur & è Baccho peperisse Ariadna Thoantem,
 Qui tulit obscuris nixibus Hypsipylen.
 At Bacten Bacchum, & Graij dixere Babacten,
 Clamorem uaxin quòd sua lingua notet.
 Nam madidi uino magnos efferre tumultus,
 Bacchantes q̄; solent sæpe uocare deum.
 Bassarea appellant, quoniam sit bassara uestis
 Baccharum, ad summos usque remissa pedes:
 Lydia quam mittit. locus est nam Bassara, uestes
 Qua similes fiunt Lydia terra tuus.
 A' strepitu Bromius, quòd uociferetur Iacchus:
 Quod curis soluat corda, Lyæus erit.
 Nec minus Alysius, latio seu nomine Liber.
 Quod pius est, Eleus dicitur esse pater.
 Hunc utero (ut fama est) Semeles à fulmine tactæ,
 Iuppiter excepit, supposuitq̄; sibi,
 Hinc lateri insutus quia sit Iouis, Eraphioten:
 Nam suere est raptin, lingua pelæga refert.
 Quodq̄; Iouem pupugit, Dionysius: ostia lucis
 Quod bis adit, nomen huic Dithyrambus adest.
 Seu quòd ad os iterum quæ sunt admissa, redire
 Cogit, & arcani non tenet ille fidem.
 Quodq̄; duas matres est uisus habere, Bimater
 Dicitur: hinc Semele, Iuppiter inde fuit.

Nyctilium perhibent, noctu quia membra resoluat,
 Vel quòd nocturno tempore sacra ferat.
 Nysæus fuerit, quia sit quoque pungo nyaxo,
 Vrbs illum Aegypti uel quia Nysa colit:
 Qua primum hunc referunt unum ostendisse, uel illa
 Nysa Helicon, pagus qua patet ara tuus.
 At quia grassentur bacchantum membra, Thyoneus
 Extiterit: ferri est impete namque thym.
 Menalius, quòd turba furat: uel ab Arcade monte,
 Annua quo soliti condere sacra deo.
 Dictus ab elatis bacchantum uocibus Euan,
 Aut Euan Bacchum Phryx quia sermo uocet.
 Quòd madidos faciat, quòd uino corpus inundet,
 Dorica Bryseum dogmata sæpe canunt:
 Aut quia Brysæa celebretur in urbe Laconis
 Præcipuo cultu, nomen ab urbe gerit.
 Euchion à precibus, quòd uota precesq; litantum
 Susciperet, dictum nuncia fama tulit.
 Euhyon à magno cœli rectore uocatum,
 Id sonat in Latijs filius euge bonus.
 Namque giganteo tremere quum numina bello,
 Iamq; polum manibus turba teneret atrox,
 Primus ibi indutus Bacchus noua membra leonis,
 Horrendum subita morte giganta premit.
 Quo pater exultans tunc Iuppiter, Euhye dixit,
 Ingenti fassus pectore letitiam.
 Montibus in summis quoniam sit cultus, Oræus
 Fertur: ab Arcadiæ monte, Lycæus erit.

Leneus, seu **Lenobates**, à uase feretur,
 Quo calcata fluens eijcit uua merum.
Quodq; ignem inducat neruis, pariatq; calorem;
 Sapius Ignigenam lingua Latina uocat.
Herculis est quarti **Carthago** filia dicta:
 Huncq; colunt **Tyrij**, foetaq; nulla patet.
Arcadis **Ioni**us **nympha** est stirps orta **Selene**,
 Nomina quem perhibent exhibuisse freto.
Huius at **Euandri** mater **Nicostrata** proles,
 Fertur ab ignotis edita uisceribus.
Sed Iouis è nato **Lacedæmone** prodit **Amiclas**:
 Argulus hoc illo est, **Oebalus** atque, patre.
Oebalus, **Oebalij** quo sunt à rege uocati:
Icarus, & **Ledæ** **Tyndarus**, unde sati.
Icarus **Erigonem** tulit, & te **Penelopea**,
Iphthimaq;, **Eumelo** consociata uiro.
Dèq; tot à magno quondam **Lacedæmone** ductis,
 Nullius genitrix cognita uera fuit.
Dardanus **Electræ** stirps & **Iouis** alma secundi,
Dardana quo tellus nomina gensq; trahit,
Gignit **Erichtonium**. nixa hunc **Candauia** partu;
 Dicitur & coniunx illius atque soror.
Troius hoc genitus, seu **Tros**: quo **Troia** uocata est,
 Quæ regio fuerat **Dardana** dicta prius.
Trosq; **Ilium**, **Ilionem** ue, altam qui condidit urbem
Ilium: & **Assaracum**, cum **Ganymede** tulit.
Ex ilo ductum sed **Laomedonta** fatentur,
Hercule periurus qui domitore perit.

Quo simul Hesionæ est Telamone puerpera facta,

Et Teucrigenitrix, Antigoneq; sata.

Tithonus, Lampus, Clytionq;, Hicetaon, & ipse

Rex Priamus, iuncto Bucolione simul:

Matribus incertis ingens quæ prodita turba.

Tithono Aurora est Memnona foeta suum.

Nymphaq; Auaruarea Esipium, Pidasumq; tulisse

De magno fertur Bucolione, duos.

At Priamus quondam Troiæ rex inclytus, amplam

Progeniem varijs partibus extulerat.

Hoc primum atque Hecuba de coniuge, prodijt Hector,

Theſſalicis circum Pergama tractus equis.

Cui puer Aſtynax, genitor quem sæpe Camandrum

Dixerat, uxore est sumptus ab Andromacha.

Ex Hecuba Paris est Priamo satus, atque Polites.

Oenone est Paridi nymphaq; nixa duos:

Daphnin, & Idæum. tacita de matre Polites

Dat Priamum, Ascanio qui comes ire tulit.

Phorbantem genuit Priamoq; Epitēſia mater,

Obscuro Phorbæ Illionea toro.

Denaq; progenies Hecubæ parientis ab alio

Exilijt, Priamum quam genuiſſe putant:

Ilione, Thracum regi quæ contigit uxor,

Cassandra & uates, ſponſa Choroæbe tibi;

Aeneaq; ſequens uestigia rapta Creuſa,

Dum patrem & patrios ſuſtinet ille deos.

Laodice Thracis coniunx Helicaonis: & te,

Thrax cui rex auro dat Polydore necem.

Deiphobe insidijs Helenæq; uxoris adempte,
Et qui Pelidæ Troile ab ense cadis.

His Helenum uatem, atque Epiri regna tenentem
Addimus, Aeneas unde futura capit.

Quæq; patris tumulto est maectata Polyxena Pyrrho:
Antiphus Atrida cæsus ab hoste subit.

Testorium Priamo parit inde Perhibia regi,
Atque Iphatem, Antilochi qui cecidere manu.

Sustulit è nympa Teucrum simul Antiodona:
Vnguibus hic ursi dilaceratus obit.

Laothoë senis Althai pariente Lycaon,
Alter & es Priamo dein Polydore fatus.

Te quoque Castimira genitum, à Teucroq; peremptum
Gorgition, Priami seminis esse ferunt.

Cui fuit & mater, siue uxor Arisba, Thymoetes,
Sumendi heu Graij iam male suasor equi.

Huic & Alixirhoë peperit te nata Dimantis
Aeface: de ignotis cætera sumpta cohors.

Hippothon, Pammon simul, Antiphonusq; & Aganus:
Inde Agathon, Mestor, Dicomoonq; nothus:

Quem pugnans Ithacus ferro confecit Vlysses,
Isus & Atrida percutiente cadens.

Quos Diomedis item uirtus subduxit, Echemon
Et Cromenon, paribus dum ueherentur equis.

Patrocli & saxo Cebrion prostratus ab ictu,
Laocoonq; sacer maxime Phœbe tibi.

Mentoridæ coniunx, Polypi quoque Medificastis,
Chaon & , unde Heleni nomina terra tenet.

Et tua Polydamas coniunx formosa Lycaste,
 Aiacisq; necat quem Doridona manus.
 Asaracus Trois generosi tertia proles
 Dat Capyn, Anchises editus ipse Capy.
 Non patuere tori. Aeneam Simoentis ad undam
 E magno Anchisa protulit alma Venus.
 Anchisen formosa patrem genitrice latente,
 Nupta tibi Alcathaon Hippodamia refert.
 Ascanium Aeneae coniunx enixa Creusa:
 Iulius Ascanio, Rhomaq; progeniti.
 Syluius à syluis, casu quibus ortus habetur:
 E Rhomaq; urbem nomen habere putant.
 Mater in obscuro est qua sit conceptus uterq;
 Syluius Aeneae posthumus ortus item.
 Hunc patre defuncto, in syluis Lauinia coniunx
 Edidit hinc, dicta est Syluia posteritas.
 Ex illo Aeneas alter satus: inde Latinus:
 Filius hoc Alba est, hinc generatus Athis.
 Ortus Athi Capys, in Capuam quo decidit urbem
 Nomen: ab hoc genitum Capeton esse uolunt.
 Inde refert Tyberine genus, quo uortice merso
 Albulam mutato nomine dicta fuit.
 Agrippam tamen ante seris. Remulus fit ab illo,
 Qui Iouis aetherij fulmine tactus obit.
 Iulius hoc, à quo gens Iulia creditur orta:
 Hoc quoq; Auentinum patre fuisse patet.
 Ille Procam, atq; hic te genuisse putatur Amuli,
 Teq; simul Numitor, pignora seua duo.

Dat Numitor Lausum, patruī quem dextra peremit:
De patre Lausē tuo est Ilia nata Rhea.

Omnibus his certas nulli tribuere parentes:

Marte Rheaq; sati Romulus atq; Rhemus.

DEORVM GENEALOGIAE A PYLA-
de uersibus conclusæ,

LIB. III.

O Ceanus Vesta & Cælo genitore creatus,
Plurima, sed uaria pignora matre, dedit.

Pleionem, quam duxit Atlas: Phlaëtontaq; nixam

Te Clymène; & Circen te quoq; Persa feram.

Hinc Aethram, Atlaniis quæ dicta est altera coniunx:

Et quæ Vulcanum nutriit Eurynomen.

Coruficen, Pallas qua inuentrix nata quadrigæ est:

Et quæ Chironem Phyllira protulerit.

Tum Solem, quo mel, quoq; est medicina reperta.

Nec satis, hos uteri qui genuere, patent.

At Dorim Oceano Thetis est, & Protea, foeta:

Et Tritona, genus qui tenet ambiguum.

Neptunno fertur nam diua Salacia coniunx

Mensibus expletis hunc peperisse deo.

Sustulit Idotheam Proteus, nigramq; Melantho;

Neptunno oppressam: mater utriq; latet.

E' terra pater Oceanus bis flumina sena

Prod: dit: hæc uario fluctibus orbe ruunt.

Thessalia exoritur Peneus, amœnaq; Tempe

Alluit, & Macedum littora pulsat aquis.

Hic Daphnen Phæbo dilectam protulit olim,
 Quæ fugiens lauri cortice tecta fuit.
 Te quoq; Aristæi Cyrene cognita mater,
 Quem cum melle oleum prædocuisse uolunt.
 Currit ab Aonijs Epidamnum Asopus ab alto
 Fulmine iam tactus, dum mouet arma Ioui.
 Ipsea qui genuit, comitatum Eteoclea bello:
 Nomen & Aeginan, insula cuius habet.
 Appenninigenam Thuscosq; Umbrosq; secantem
 Rhoma capit Tyberim, dum freta longa petit.
 Ocnus ab hoc genitus proles fuit inclyta, Manto
 Tyrrhesiæ uatis filia quem peperit.
 Impiger Aoniam Cephisus fluctibus ambit,
 Cui latus implicuit candida Lyriope,
 Narcissumq; tulit: qui dum se cernit in undis,
 Dicitur in florem uersus amore sui.
 E' Pindo tellus Acheloum Thessala monte
 Excipit: Aetoli est terminus ille soli.
 Atq; uno tantum perfertur in æquora cornu:
 Herculeæ reliquum diminuere manus.
 Syrenas genuit (si uera est fama) puellas.
 Terpsichore has peperit, Musa ué Calliope.
 Leucosiam, Lygiam, Pishoen, carmina dicunt:
 Quarta tribus iuncta est, Parthenopea soror:
 Vrbs noua Parthenope cuius de nomine dicta est,
 Hac quoniam moriens urbe sepulta fuit.
 Irrigat Argolicos Inachus delapsus Achæis,
 Cui stirps incerta est trima parente data.

Io prima fuit, quam Iuppiter arserat: ante
 Quàm data Iunoni munere uacca foret.
 Altera Phageus, superis quem prima sacella,
 Cumq; annis menses instituisse ferunt.
 His subit, Argiuùm tenuit qui regna, Phoroneus:
 Quo satus Aegialeus dicitur, & Niobe.
 Crimnisus Siculas fluuius perlabitur oras,
 Sargesta hunc nato fecit Aceste patrem.
 Hanc tulit Hippotes Troiani sanguinis unus,
 Oppressit fluuius, dum canis ora gerit.
 Flumina Theſalico ducit Sperchius ab orbe:
 Pegaseumq; sinum, Thermopylasq; premens.
 Pelleis huic genuit Polydoris Mnesthea, qui se
 Pellide socium Pergama ad alta dedit.
 Appameam Meander habet, Phrygiasq; Celenas,
 Inq; suos ortus uersus & ora rigat.
 Alluit Ioniam, Carasq; urbemq; Prienam,
 Miletumq; acto diuidit ille sinu.
 Biblidis & Cauni Cyanen genuisse parentem
 Hunc fama est: dubium de genitrice tamen.
 Paphlagonum campos rutilantibus Axius undis
 Spargit, & elatis fontibus arua tegit.
 Maxima Achessomeni quæ nata Perhibia dicta est,
 Illius amplexum sustinuisse ferunt.
 Sub decimumq; fuit mensem Pelagonius ortus,
 Qui tulit Asteropum: nec torus, unde, patet.
 Hellidis Alpheus claro de fonte putatur
 Editus, Arcadico flumina ferre solo

Qui terras subter, pelagiq; abstrusa profundi
 Labitur, & Siculo tollit in orbe caput.
 Alpheo Orsilochus satus est, illoq; Diocles:
 Hoc pariter Criton, alter & Orsilochus,
 Ignotis uenere toris. hos, fama, gemellos
 Ad Troiam Aeneae procubuisse manu.
 Nilus ab Aegypto Aethiopum disternat oram,
 Omnia foecundans quae madefecit aquis.
 Incerti est ortus, fluuiorum creditus ingens,
 Et quinum incerta matre tulisse genus.
 Herculis hic nomen sibi possidet, illa Mimeruæ:
 Hic Dionysus erit, Mercuriusq; subit.
 Mercurius, nobis qui fertur in ordine quartus:
 Pluribus hic Hermes, sed trimegistus adest.
 Hic genuit Daphnim, syluis qui pastor in altis
 Primus, & egregio frontis honore fuit.
 Mercurium pariter quintum, cui Mercuriorum
 Cunctorum ascribi plurima gesta uolunt.
 Editus hoc Norax, quem protulit Oschyra nympha,
 E' Pirenei semine progenita.
 Vulcanum quintam sobolem tibi Nile dederunt:
 Hunc Apim Aegyptus, quo duce gaudet, ait.
 Is tulit Aethiopem, populi quo autore feruntur:
 Quum primum Aetlantes, aetherijq; forent.
 Solem etiam genuit, quo Lampathusa parente,
 Et Phatusa fuit, Lampeticq; sata.
 Tum Phaëthon, Clymene peperit quem candida nympha,
 Heu patrij currus qui male rexit equos,

E Phaëtonte Lygus non certa nascitur aluo;
 Quo Lygures populos nomen habere putant.
 Ascreus, fluuios Tethy genitrice profectos,
 Oceano, uates, & genitore canit.
 In quibus Eridanus grandis memoratur, & Ister,
 Strymon, & Alpheus, Nilus, & Heptaporus:
 Meander, Rhesus, Mysoq; sub orbe Caycus,
 Ideo Rhodius uertice ad ima cadens.
 Colchorum Phasis, Lydorum turbidus auro
 Hermus, & in Phrygijs quem Simoenta uocant,
 Argento similes qui fert Acrioius undas,
 Nesus item, pronis inde Liachmon aquis:
 Aesippus, Ladon, Grenicon, Partheniusq;:
 Peneum his addit, Sangariumq; duos.
 Euenum, Ardiscum pariter, diumq; Scamandrum:
 Seq; alios uates scribere posse negat.
 Enixa Oceano Tethys quoq; Nerea magna,
 Qui tulit e Dori coniuge Nereidas.
 Illa quidem soror & coniunx, ut Iuno Tonanti,
 Nereos est olim dicta fuisse dei.
 Nereides uarijs traxerunt nomina rebus,
 Ingenio, uictu, corpore, uentre, locis.
 Dictaq; prima Thetis, Pelidae mater Achillis:
 Proxima Cymodoce, fluctibus una quies.
 Cymochoë, Spio, Glauce, Neseo, Pherusa,
 Amphithoë, Clio, Dynameneq; potens.
 Phillodoce, Euarne, Proto, Xantho, Galatea
 Alba comas, Drymo quercubus assimilis.

Aëta, Amphinome, Autonoe, & formosa Menippe:

Inde Ephyre, & Melite dulcius ore canens.

Apsudes, Panope, Nemertes, Callianira,

Opis, Dexamene, Deiopea subit.

Has Hiera, atq; Arethusa, Lycorias, Orithyia,

Cum Clymene, & Doto, Callianassa premunt.

Eucrate insequitur, Neso, Cymoq; Saoq;

Atq; Eudora nitens, Moera, Thalia, Thoë.

Pasithea, & niucis post has Eunice lacertis,

Eulimene, & curis Protomedea frequens.

Hinc Amphitrite, & pacatamēte Galene,

Multorumq; Erato pignus amoris habens.

Hippochoë, Hipponoe, Euagore, & tu Pontoporea,

Eione, & risu prædita Glauconome.

Laomedea sagax, Halimedaq; cura profundi,

Legibus à multis dictaq; Pollynome.

Liagore, Eupompe, Psamathe, Pronœa, Themiste,

Aeterni referens pectora iusta patris.

Cydippe, & florens Ianira, et Doris, Agaue,

Mox Halia, & roseis compta Ianassa genis.

Tum quæ stagna colit Limnoria, blanda Lygea

Additur, extremo es tuq; Amathyia loco.

Insuper Oceanum Hesiodus, cum coniuge Tethy,

Multiplices nymphas progenuisse refert.

Quas numero ter mille canit, pressisq; paludes,

Atq; solum uarijs incoluisse locis.

Ante omnes Pytho, Vranieq; simillima diuis

Incedunt, Prymno tertia iura tenet.

Admete hinc, Clymene, Electre, & formosa Rhodæ,
 Callirhoë, Zeuxo, sedula deinde Thoe.
 Melobosis, Pluto, Polydoraq; Pasithoëq;
 Plexaure, atq; Asie, tuq; Petrea subis.
 Xantha, Galaxaure, simul Europea, Telesto,
 Cumq; Hippo, adiuncta est his Ianira procax.
 Eurynome, & pulchrum pectus sortita Dione,
 Flauaq; Cerceis, & moderata Tyche.
 Idyia, Eudore, Perseis, Acasta, Meneſtho:
 Quæ secum Amphirhoen, Ocyrhoenq; trahit:
 Styx, & Iantha uenit, Clytie, dulcisq; Calypso:
 Nec non Chreseis, pulchraq; Doris adest.
 Cætera quis poterit comprehendere nomina uersu,
 Sedibus, ore, cibus (ficta) uel officijs?
 Vltima Saturnus Cœli Vestæq; propago,
 Dena quidem, at septem pignora sumpsit Opi.
 Plutonem infernum, qui te Reuerentia natam
 Dicitur ignoto progenuisse toro.
 Glaucam etiam tulit, & Vestam, Cereremq; secundam,
 Persephones matrem, falcifer ille senex.
 Vos quoq; Neptune, & Iuno, & qui Iuppiter olim
 Dictus es à primo tertius esse Ioue.
 Tum Cronim, à nostris qui Serpentarius esse
 Constet, & obscura sit genitrice satus.
 Phyllira teq; seni Chiron præceptor Achillis
 Extulit, unde uocant te quoq; Phylliriden.
 Chironi Ocyrhoen rapidis (sic fama) Cayci
 Fluminis in ripis filia nympha parit.

Ausoniae regem Picum Saturnus. at ille
 Et sentam Faunam, te quo Faune tulit.
 Eurymedon Fauno, Eurymedonte Perhibia regis
 Phæacum genitrix edita Nausithoi,
 E' Fauno Satyros, Panes, Faunosq; creatos,
 Sylvanosq; uolunt: nullaq; mater adest.
 Acis & ex illo, nymphaq; Simethide cretus,
 Sæpe suo fuit quem Galatea sinu.
 Nympha quoq; e' Fauno est enixa Marica Latinum,
 Præneste hinc, cuius urbs sibi nomen habet.
 Hinc etiam Aeneæ coniunx Lauinia nata est,
 Nondum auis: hanc uxor gignit Amata uiro.
 Ecce pater Neptunus adest, longa agmina secum
 Natorum uarijs matribus orta ferens.
 Ex Helope est Dorus, parit Euryma Telemon, unde
 Eurymedes dictus uatibus ille fuit.
 Ex Amphitrite Steropen, Brontem atq; Pyragmon,
 Busirimq; Epaphi sustulit ex Libya.
 Alcyone Hircæum, Phorcum pariente Thoossa,
 Qui maris e' monstro Gorgonas exhibuit.
 Euryalen, Sthenno, plenamq; decore Medusam,
 Gorgonibus frater tuq; Bathylle uenis.
 Scylla quoq; e' Phorco genita, & Critheide nympha:
 Et cui certa datur nulla, Thoossa parens.
 E' terra Harpyias gignis Neptunne, Podargen,
 Ocypetenq; duas nomine phama refert.
 Has præter geminas iunxere Celeno, & Ahello:
 Sic numero harpyias quatuor esse patet.

Quas tamen Electra quidam & Thaumante profectas,
 (Ut sunt diuersa pectora mente) uolunt.
 Nycteus è pelagiq; deo satus, atq; Celeno:
 Qui sibi Nyctimenen, Antiopamq; tulit.
 Mater Amalthea est natarum dicta duarum,
 Nympha sub Ideis cognita littoribus.
 Neptunnum alatus patrem genitrice Medusa
 Pegasus, haud dubia uoce referre solet.
 Hunc etiam memorant genitorem, Othus, atq; Ephialtes:
 Vxor Aloëos hos Iphimedia parit.
 Te quoq; de nata Phorci Polypheme Thoossa,
 Sub liquido æquoreus protulit orbe senex.
 Incerta genitrice Taram, qui condidit urbem,
 Vnde Tarentini littora nota sinus.
 Sicani incerta, de quo Sicania: dicta
 Collibus à ternis Trimacris ora prius.
 Incertis Siculum, Sicule quem nomina terræ:
 Aonaq; Aonie quem tribuisse uolunt.
 Bergion, Albionem, Actorium, Meliona, Pelasgum,
 Chrysaorem dubijs edidit inde toris.
 Et Cygnum, ad Troiam qui impar congressus Achilli
 Occidit, eq; suo corpore fecit auem.
 Mesapum pariter, uates quo autore putatur
 Ennius à proauis continuasse genus.
 Addidit Onchestum, qui mœnia condidit urbis,
 Quam de se Onchestam dicier instituit.
 Hoc Megareus, illo Hippomanes genitore creatus:
 Cui cecidit cursu uirgo Atalanta pedum.

Ortus Amymone est Danaï, Neptunna proles
Nauplius: auditis si modo danda fides.

Hic natum obscura Palamedem excepit ab alio,
Insidijs Ithaci quem mala saxa premunt.

Mox Amycum nympha ex Milite Neptunne tulisti
Is Buthen, uterum fama sed occuluit.

E' Buthe generatus Eryx, magnaq; Dione:
Cuius & à templo dicta Erycina fuit.

Aegæum maris inde pater, qui rexit Athenas,
Sed tacito fertur progenuisse toro.

Huic Medum Medea parit, quo Media dicta est:
Quæ tristes succos edere terra solet.

Huic Aethra eximium bello factisq; superbum
Thesea, qui è Phædra sustulit Antigonum.

Deseruitq; suam qui Phyllida, Demophoontem,
Illo quæ potuit non redeunte mori.

Hippolytum Hippolyta Theseus quoq; Amazone gignit,
Quem trepidi phoca dilacerastis equi:

Virbion hinc dictum, quoniam reuocatus ab umbris
Arte Machaonia, bis uir in orbe fuit.

Virbius huic etiam, quem mater Aricia syluis
Extulerit, fertur deinde fuisse puer.

Hinc tibi Nausithoum Neptunne Perhibia sudit,
Illo Rixinorq; Alcinousq; sati.

Rixinorq; Aretem genuit, latuere parentes.

Ex Arete Alcinous Laodamanta ferit,

Clyonium, atq; Halium, & madidū quæ excepit Ulyem
Nausicaam, & patrios nexit ad usq; lares.

E' nympha

E' nympha Peliam Tyro Neptunius, & altare
Nelea qui struxit protulit inde Pylon.

Patricidarum dubia genitrice sororum,
Et tuus est Pelias dictus Acaste pater.

Tum duodena senex Chlora de coniuge Neleus,
Carmine Maonio pignora clara dedit.

Quattuor at nobis patuerunt nomina tantum:
Surripuit fama cætera tempus edax.

Inde Periclymenus, Chromius uenit inde, Biantis
Hæc Pero est coniunx, hic quoq; Nestor adest.

Nestoris Antilochus, Pisistratus, Anthos, Echephron,
Et Stratius, Perseus, cum Thrasimede, uiri.

Fœmina sola fuit Polycastis nomine dicta:
Quos omnes coniunx parturit Eurydice.

Iuno tuum Saturne genus, sed in ordine primum,
Si modo Nasonis carmina pondus habent:

Lactucis Heben fertur peperisse comesis,
E' tactu floris belligerumq; deum:

Iurata quem Flora deæ se posse tacere
Nascentem in campis prodidit Olenijs.

Sunt quoq; percussa Martem qui dicere uulua
Exortum pergant maxima Iuno tibi.

Marte deo belli prodit terquima propago,
Et uarijs fœtus pastus ab uberibus.

Aliger ex Venere est susceptus matre Cupido,
Psycha uoluptatem protulit Aligero.

Hermionen Martiq; Venus pulcherrima nixa est,
Quod graue Vulcani corda tulere uiri.

Hinc fuit Hermione Cadmo quum contigit uxor,
 Infaustum claudi nacta monile dei.
 Astyocha Ascalaphus tibi Mars, & Ialmenus orti.
 Actoris Azidæ hæc filia clara fuit.
 Ex Thebe Euadne est, Asopi coniuge, nata,
 Ignibus in medijs concomitata uirum.
 Zefius ex Hebe. tua sed Remus Ilia proles,
 Romaniq; caput Romulus imperij.
 Bisthonide è nymp̄ha Mars est quoq; Terea nactus:
 Cui parit & Progne, deinde propinat, Itym.
 Quæ sequitur dubijs è uentribus orta propago,
 Belligero pariter dicitur esse deo.
 Britona Minoem, quæ se non passa furentem,
 In mare seruata uirginitate, dedit.
 Cuius ab æquorea subducto retibus unda
 Corpore, Dictynne condita templa deæ.
 Tum iaculi inuentor, quod Plinius asserit: unde
 Creditur Actolus nomina ferre solum.
 Occiditq; animal qui primus Hyperuius, & qui
 Helidis & Pise rex fuit Oenomaus.
 Oenomaus, genita est Pelopi quo iuncta parente
 Victa olim rapidis Hippodamia rotis.
 Ex Merope, aut Sterope Atlantis, Parthaona gignit
 Mars deus. at foetus quattuor ille creat.
 Thestion è nymp̄ha genitum Calydonide, matrem
 Sustulit Altheam qui Meleagre tibi:
 Quosq; dedit letho fratres Meleagrius ensis
 (Temporis ut prisca nuncia fama refert)

Insignem Phleippo equis, & Toxion arcu:
 Quorum opera Aetolus funera sensit aper.
 Cuius ob ereptum quod uirgo Atalanta gerebat
 Sorte caput, iuuenes occubuerunt duo.
 Agrius, atq; Melas, & rex Calydonius Oeneus:
 Cætera Parthaon stirps tibi nata fuit.
 Et pater Altheæ, fratrumq; puerpera nulla,
 Aut modo quam dictos tris genuisse ferant.
 Altheaq; Oeneus Meleagrum, & Tydea sumpsit,
 Prælia miscemis fulmina bina dei.
 Atlanta Meleagre feris tibi Parthenopeum,
 Tydea Deiphile dat Diomedæ patrem.
 Sunt tua de incertis proles genitricibus Oenei,
 Alcide coniunx Deianira feri.
 Quem dedit & letho Menalippum dextera Tydei,
 Cauta parum: & Gorge, non reuenda soror.
 Marte satus Phlegyas superum contemptor, & altis
 Subdere qui potuit Delphica templa focis.
 Quem deus Arcitenens calamis prostravit acutis,
 Inde animam Stygios trusit ad usq; lacus:
 Atq; sub ingenti religatam sistere saxo,
 Pendet ubi assidue uasta ruina dedit.
 Causa mali princeps, Phæbo uitiata Coronis,
 Extitit. hinc Phlegyam perculit ira patrem.
 Ortus & Ixion Phlegya. non ille parente
 Sanctior, & pœna non leuiore cadit.
 Hoc patre Pirithous, Ditis quem regna petentem
 Cerberus ægida uix superante, necat.

Sed tulerat fortem bello prius is Polypoeten,
 Illius hunc coniunx Hippodamia parit.
 At miser Ixion cœlo pietate receptus,
 Conscijs arcani cum Ioue factus erat.
 Dumq; toros sternit molles, dum cœtera tractas,
 Iunonem est ausus sollicitare deam.
 Suppositaq; ferox genuit de nube uirorum
 Corpora, Centauros quadrupedumq; truces.
 Nomina sunt, Amycus, Rhoetus, Grinaeus, Oœclus:
 Eurytus, Orneus, Mermerus, atq; Medon,
 Pisenor, Lycidas, Thaumias, Pholus, Astylus, Hyleus,
 Nesus, Abas, Menaleus, Monycus, Antimachus,
 Eurynomus, Thereus, Dorylas, Danis, Iphinousq;
 Teleboas & cum Demoleonte Chromis,
 Dictys, Helops, Phareus, Cœneus, Petreus, Aphidas,
 Nescus, Thonius, Pyramus, & Stiphelus,
 Nedimnus, Ripheus, Phelegreus, & ipse Bianor,
 Hippasus, Hylonome, Cyllarus, inde Lycus,
 Phœocomes, Imbreus, Cœneus, Aræus, Odites,
 Iunctus Eridupo tuq; Pyrete uenis:
 Mox Helimus subit, & Latreus, Bromus, atq; Lycepes:
 Quæq; duplex retinet cœtera turba genus.
 Iamq; audax nimium Ixion Iunonis adulter,
 Sedibus ætherijs à Ioue pulsus erat.
 Venerat in terras, & se iactare potitum
 Iunonis sancto cœperat ille toro.
 Iuppiter exarsit: temeraria uerbâ loquentis
 Fulmine ab ætherio perculit ora polo.

Subq; imos pepulit manes, & tartara nigra,
Versariq; dedit noxia membra rota.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
de uersibus conclusæ, LIB. IIII.

Tertius eximium nobis parat ecce laborem
Saturno genitus Iuppiter, ortus Opi.
Edidit hic Musas, uatum pia numina, doctas:
Mnemosyne dicta est quas peperisse nouem.
Per totidem noctes socium quæ passa Tonantem,
Vertice Pierio foetibus aucta redit.
Calliopen græco primam sermone poetæ,
Quod bona uox illi fertur adesse, uocant.
Quod celebret quæ gesta canit per carmina, Clio,
Surgit & ex illa gloria, nomen habet.
Hanc inuentricem historiæ monumenta tulerunt,
Qua nota antiqui temporis acta forent.
Dicta fuit dulces Erato quia cantet amores:
Nam quod erin dicit Graius, amare sonat.
Illius inuentum connubia prima fuisse,
Rettulit ad nostros nuncia fama dies.
At quia multiplici cantu uiret usq; Thalia,
Inq; dies floret Palladis auctus amor.
Hac una arboribus fretos autore serendis,
Rumor ait primos edidicisse patres.
Melpomenæ à cantu stetit appellatio. uerum
Terpsichoræ, celeres quòd iuuet ipsa choros.
Euterpenq; uocant, quoniam delectet, & esse

Omnibus assuevit grata canore suo.
 Huic primum dulcem modulata est tibia cantum,
 Si ratus à priscis sermo refertur auis.
 Laudibus à multis, memori' ue Polymnia mente,
 Ariuorum cultus, notitiámq; dedit.
 A' cœlo Vranie, cœlestes promere cantus
 Fertur, & astrorum prædocuisse uias.
 Has simul à cantu Latium dixisse camœnas,
 Argiuum Musas, dogmata, certa fides.
 Seu quod nos doceant: nam fert idioma Pelasgum,
 Nostra quod assuevit lingua docere, myin.
 Siue quod inquirant. hæ namq; fuisse putantur
 Artibus autores omnibus, atq; duces.
 Quod tuus his Helicon Bœotia mons dedit ortum,
 Inde Heliconiadum nomina sepe tenent.
 Non procul assurgit quoniam Parnassia rupes
 Phocidis aut impar uertice, uel niuibus,
 Quam simul has habitasse ferunt, Parnassidas inde
 Carminibus crebris turba diserta uocat.
 Quòd Thracum Aonia est regio, contermina terræ
 Phocidos, Aonidas hinc uocitare solent.
 Quodq; Cytheronem saltum coluisse feruntur;
 Appellant uatum metra Cytheriadas.
 Pieridas Macedum regio celebrata uocari
 Tradidit, antiquo nomine Pieria.
 Emathiam dixere noui. sed Pieris illi
 Pieriæ dederat nomina sylua prius.
 Sunt qui Pieridum cantantibus agmine uictis,

A totidem Musis, nomina sumpta uelint.
 Thespia Phocæo sedet urbs, Helicone propinquo
 Littore, qua genitam Thespida in urbe uolunt.
 Extitit una nouem Musarum Thespis alumna,
 Vnde illas soliti dicere Thespiadas.
 Fons tuus est Helicon nitidis purissimus undis,
 Pegasus impacto quem pede pressit equus.
 Hunc Hippocrenen Dores, Romanaq; fontem
 Lingua Caballinum, Pegaseumq; tulit.
 Pegasidas referunt, atq; Hippocrenidas ergo,
 Fonte sub hoc Musas quas habitare canunt.
 Libethrus Macedum latis fons ortus in oris,
 Magnetum populi qua regione sedent:
 Libethra hunc iuxta est antrum, Libethrides inde
 Nomen habent, locus his quum sit uterq; sacer.
 Pimpleo de fonte a'io, uico'ue iacente
 Sub Macedum campis, quos patet esse uagos,
 Monte uel Orchomenum, Pimpleidas appellarunt:
 Quod patet hos illas incoluisse locos.
 Nec mihi Castalius fons, in radicibus imis
 Parnassi montis prætereundus erit:
 Castaliæ qui nomen habet de nomine nymphæ,
 Quo sacra Musarum ludere sueta cohors:
 Castalidas tali memorant à fonte poëtæ,
 Quarum perpetuo uerba fauore serunt.
 Mnemosyne extremum tribuit cognomen, at illud
 Syllaba non patitur uersibus esse meis.
 Id patronymicis non multum creditur impar,

Quid faciam? mater prodere sollicitat.
 Da ueniam lector, uult Mnemosynidas illa
 Dicere, sic nomen tollere ad astra suum.
 Ab Ioue rex olim Messenius ortus Achæus,
 Vnde suum populus nomen Achiuus habet:
 Menâq; prolatis in mensem dicta præesse
 Floribus, & Phrygia Xanthus ab urbe cadens.
 Mater abest. Ioue nata Venus, pulchraq; Dione,
 Vulcani coniunx tertia dicta Venus.
 Ex Venere est generatus Amor. Corymose Tonanti
 Myrmidonem fertur nympa tulisse deo.
 Leda Clytemnæstram fuit, hæc Agamemnonis uxor:
 Leda Helenam, nupsit quæ Menelaë tibi.
 Quam Phrygius postquam rapuit Lacedæmone pastor,
 In Troiam bello Græcia tota ruit.
 Iuppiter ex Leda Pollucem & Castora, fratres,
 Gignit: equo hic, pugnis inclytus ille fuit.
 Nata Ioui è Cerere est coniunx Proserpina Ditis,
 E' luna exortum te Dionyse putant.
 E' Ioue, sed nympa Garamantide, prodit Iarbas,
 Getulum tenuit qui ditione solum.
 Nympa Ioui geminos peperitq; Thalia Paliscos,
 Hiscentem referunt nomina rursus humum.
 Europam niueo mutatus corpora tauro,
 Transtulit ad Cretæ littora nota pater.
 Hinc satus es Lyciæ rex iam Rhadamante future,
 Cuius & inferno iura sub orbe patent.
 Prodyt hinc Minos, qui post Cretensia regna,

Cum fratre in Stygio iudicat acta foro.
 Minoi Androgeum, Phædræ simul, atq; Ariadnam,
 Pasiphææ coniunx, edita sole, parit.
 Glaucum etiam Minos genuit, cum Deucalione,
 Natum Deucalion Idomenæa tulit.
 Orsilochem Idomeneus, Ithaci quem perdidit ensis:
 Hiq; omnes tacitis exiliere toris.
 Aurea Luciferum nixa est Aurora Tonanti,
 Ceycem Alciones edidit ille uirum.
 Edidit accipitrem factum quoq; Dædaliona,
 Dictaq; Trachinna est nympha utriusq; parens.
 Dædalion sed te latuitq; puerpera, gignit
 Pæonij coniunx credita Lichione:
 Qua cithara insignis tibi natus Apollo Philemon,
 Eurq; tibi est Hermes nobilis Autolius.
 Tu quoq; siderei non ultima gloria cœli,
 Diceris Orion semen habere Iouis:
 Si modo danda fides Nasonis uersibus ulla est,
 Immiçtum corio dum bouis esse refert.
 Quod licet ediderint facinus tria numina, summum
 Fama patris dignum fecit honore Iouem.
 Neptunno Ascræus quanquam Minoida uates
 Credidit Euryalen hunc peperisse deo.
 Sunt quoq; Trinacrio qui dicant Oenopione
 Progenitum, uel quem miserit alma Chios:
 Illius & natam Meropen, uel nomine dictam
 Candiopen femori supposuisse suo.
 Ex illa Hippolagum genuisse, sed ille Dryantem:

Is te rex Thracum doctæ Lycurge tulit.
 Protulit Augcum rex Harpalicenq; Lycurgus,
 Quæ patrem è medijs abstulit ense Getis.
 Et te, quæ nimio correpta cupidine Phylli,
 Ad reditum lento Demophoonte cadis.
 Horum nulla datur genitrix. sed & Aona celsus
 Iuppiter è nymp̄ha Mnoside progenuit.
 Aone dixerunt ignota matre Dymantem,
 Ignotaq; duos esse Dymante satos.
 Hinc Asium, tibi qui non uanus auunculus Hector,
 Atq; Hecubæ, ex alio sed patre, frater erat.
 Hinc ea, qua sumptis nondum processerat alis
 Aefacus in mergum uersus, Alixirhoë.
 E' Ioue Sarpedon, peperit quem Laodamia:
 At nothus ex illo prodiit Antiphates.
 De Ioue Pilumnus, qui stercora ferre per agros,
 Et docuit populos pinsere grana rudes.
 Huic Daunum Acrisij Danaë compressa tulisse
 Creditur: à Dauno, Daunius ortus ager.
 Ex Dauno Turnum formosa Venilia gignit,
 Iuturnam Daunus matre latente serit.
 Filius ætherij Iouis est Acrisius, huius
 Laërtes, dubio partus uterq; toro.
 Laerti coniunx Anticlia fudit Vlysssem,
 Et natam pulchris uultibus Echimenen.
 Sunt quibus Autolia est Anticlia dicta, patremq;
 Qui Laertiadæ Sisyphon esse putent.
 Is latro notus erat, seruans angusta uiarum,

Et saxo impediens prætereuntis iter.
 Lætaq; quum peteret noua nupta oracula diuûm,
 Vim tulit, & sæua traxit in antra manu.
 Inde grauis peperisse uiro narratur Vlysses,
 Quem Laertiaden Sisyphiumq; uocant.
 Penelope est illi satus Icareotide, nulla
 Cui par uisa fide est, coniuge, Telemachus.
 Telegonus Circe: patrios qui noscere uultus
 Dum cupit, incautus perdidit ipse patrem.
 Ausonius tacito ex utero quoq; natus Vlyssi
 Fertur, ab hoc fluxit nomen in Ausoniam.
 Mercuriumq; Tonans eduxit Atlantide Maia
 Portantem gemini nuncia fida poli.
 Myrtilus Oenomai currus auriga, parentem
 Hunc uocat. at genitrix non satis ulla patet.
 Huic parit Eudorum soboles Polymela Philantis,
 Huic Lara dat geminos, siue Larunda, Lares.
 Esse Lares, Geniosq; uolunt, data numina bina
 Omnibus: & uitæ, funeris atq; duces.
 Sunt quoq; Penelopen qui, uix bene credita uerba,
 Mercurio natum Pana tulisse uelint:
 Non quem Pana deum uenerantur in Arcade terra,
 Sed quem de cunctis sustulit illa procis.
 Mercurio Euandrum peperit Nicostrata regem
 Arcadiæ, Euandro stirps geminata fuit.
 Hinc genitrix orta est Pallantia grata Latini,
 Vnde Palatinus nomina sumpsit apex.
 Hinc ferus à Turno confossus uulnere Pallas,

Et quibus

Et quibus exierit uiscera neuter habet.
 Persea rex superum genuit Saturnius, auro
 Quem pluuio Danaë protulit Acrisij.
 Is Persen, prima est à quo monstrata sagitta:
 Censuit ut quondam Plinius ore graui.
 Mater in obscuro est. quos. uerò exinde creauit,
 Edidit hos illi quatuor Andromeda.
 Quattuor è numero surgit mihi primus Erythreus,
 Vnde putant rubro nomina facta mari.
 Consequitur Sthelenus, cui durum Eurysthea coniunx,
 Sit licet ignoti nominis illa, parit.
 Tertius accedit Bacchemon: filius illi
 Ortus Achemenides, Orchamus inde fuit.
 Non torus illuxit: sed te uocat Orchame patrem
 Leucothoë, tibi quam sustulit Eurynome.
 Gorgophonem prodit quarto sed in ordine Perseus,
 Pignora quo uates bina recepta ferunt.
 Hinc Electrionem, quo sis Alcmena profecta
 Herculis aetherio de Ioue facta parens.
 Alceum hinc, qui te Amphitryo produxerit. atqui
 Omnibus his uentres, qui peperere, latent.
 Sunt tamen Acmenæ qui peruenisse parentem
 Eurydicen Pelopis, Lysidicen ue putent.
 Alcmena Amphitryo de uxore Iphiclea gignit,
 Huic puer obscura matre Iolaus adest.
 Aeacon Aegina est magno connixa Tonanti,
 Qui prius Oenopiam de genitrice uocat,
 Et scelera in Stygio cum fratribus excutit orbe.

Phocus ab hoc, Peleus, cum Telamone sati.
 Mater abest. duplex Telamone est orta propago,
 Diuerso quanquam uenerit illa toro.
 Hefiona est Teucer nam Laomedontide cretus,
 Aiaccem dubiæ progenuere fores.
 At Peleus tacita Polydorim sustulit aluo,
 Insignem bello Mnesthea quæ peperit.
 E Thetide eximium atq; inuictæ mentis Achillem,
 Scyria cui Pyrrhum Deidamia parit.
 Andromache est, aut Hermione Peripelea Pyrrho
 Fœta. Molossus at est ortus ab Andromacha.
 Hunc genuisse ferunt Polydectam, nullaq; certa est
 Mater: & ignotum, uir, mulier' ne fuit.
 Vulcanum regina Ioui tulit inclyta Iuno:
 Quem Lemni fabrum, Mulciberemq; uocant.
 Huic Prænestinæ fundator Cæculus urbis
 Filius, ambiguo contigit è thalamo.
 Cacus & Herculeis oppressus uiribus olim,
 In sua dum tractis diripit antra boues.
 Dum tua Vulcanus cupido petit ore Minerua,
 Oscula dum pugnas, uimq; pudica fugis:
 Natus Erichthonius sparsa de semine terræ
 Dicitur. hoc Cephali Procris amica sui,
 Hoc Boreæ coniunx, matrum decus, Orithyia,
 Et rex Pandion Atticus exiliijt.
 Iff' duas perhibent genitas Pandione, Progen,
 Quæ Thracum regis Tereos uxor erat:
 Et quæ trunca fuit linguam Philomela, scelesti

Ne facinus

Ne facinus possset Tereos ore loqui.

Nulla tamen genitrix, positis tot in ordine natis,

Emicuit, cuius nomina fama gerat.

Tullius inde tibi Vulcane est Seruius ortus,

Cressia cui mater Corniculana fuit.

Contigit huic duplex, uario sed pectore, nata:

Hæc maior, fuit hæc Tullia dicta minor.

Venter abest. Aruntis erat prior, altera Luci

Vxor: Tarquinius quos pater ediderat.

Disimilis natura fuit: pius ille, ferocem

Hic animum gessit: dissimilisq; torus.

Fata animos iunxere. perit minor, & perit Aruns.

Lucius & maior conueniuntq; duo.

Quid moror? impulsu iam sumptæ coniugis, ille

Regalem ascendit, corrupuitq; gradum.

Dumq; socer prodit solium capturus, ab illo

Pellitur, & multo uulnere plangit humum.

Audierat coniunx, regem uisura maritum

Profilijt, rapidis in fora uecta rotis.

Dum redit, auriga est uiso genitore perempto

Territus, & frenis iam retinebat equos.

Nata uetat, patriosq; iubet proculcet ut artus

Curribus, & scindat uerbere quadrupedes.

Filia dura quidem, atq; omni damnabilis æuo,

Cumq; uiro & natis funere digna graui.

Hippotæ Sergesta Ioui te filia Trois,

Acole non ficto nixa putatur auo.

Non minus Hippotades igitur, quàm frater Acesles,

Diceris. hæc natos uos tulit una duos.
 Multa sed ignotis proles tibi matribus orta:
 Primaq; Ceycis creditur Alcyone.
 Tum Canace, & Macareus: uetito quos iunxit amore,
 Quæ solet ignotos iungere sæpe, Venus.
 Misenusq; iacens tribuit qui nomina monti
 Baiarum, præstans ære ciere uiros.
 Nec non Salmoneus, tonitrum qui imitatus Olympi,
 Fulmine sub Stygiis est reuolutus aquas.
 Hoc Tyro genita est, Neptunno foeta gemellos,
 Critheaq; Aeoliden postmodo nacta uirum.
 Te Cephalus, Procis coniunx, uocat Aeole patrem,
 Hesperus Aurora est cui pariente satus.
 Te uocat Iphiclus, cui pota uenena Podarcem
 Serpentis natum contribuisse uolunt.
 Rex Athamas uocat, Inoë cui foeta Learchum:
 Illisit saxo quem pater inde furens.
 Et qui Portumnus, Melicerta est, siue Palæmon
 Dicitus, & Inous de pariente deus.
 Prima tamen coniunx Athamanti prodidit Hellen
 Neiphile, unde Helles nomina pontus habet.
 Et simul aurato uectum super æquora Phryxum
 Ariete, quum nondum lapsa natasset aquis.
 E Phryxo, ignota fluxitq; Cytorus ab aluo,
 Paphlagonum de quo terra uocata fuit.
 Aeolus est Ephiræ tibi rex & conditor altæ
 Sisyphæ ab antiquis creditus, esse pater:
 Quem fama Ionij, Aegæiq; in littoris ora

Abruptum est olim corripuisse iugum,
 Perdere consuetum saxo de monte reuulso,
 Fors quibus illorsum saeva dedisset iter.
 Vnde Acheronte situs, praegrandi pondere saxum
 Voluis, & elapsum rursus ad ima petis.
 Nupta tibi Merope est Peligni carmine uatis:
 Qua Glaucum, & magnum deinde Creonta seris:
 Hunc regem accipimus defuncto patre Corinhi
 Natam unam, obscuro sed genuisse toro.
 Nata Creusa fuit. sponsam hanc non duxit Iason,
 Cum patre quod rapta est Volchidis arte socis.
 Bellerephon Glaucos est ignoto uentre creatus,
 Achimene huic coniunx pignora terna dedit:
 Isandrum, Hippolochum, pulchram quoq; Laodamiam:
 Quae te Sarpedon de Ioue nixa fuit.
 Hippolochos est alter Glaucus, sed ab ubere tecto
 Partus, & hic Phrygijs moenibus auxit opem.
 Critheae uentorum genuit rex Aeolus. illi
 E Tyro natos quattuor esse putant:
 Aesona, Medae redijt cui fortior aetas
 Artibus: hinc Pheritas, Alcimedonq; subit.
 Hinc Amythaon adest. fratres Polymela, & Iason,
 Aesone sunt orti: nec tamen unde, patet.
 Hypsipyle Euneumq; Thoantaq; gignit Iason,
 Aurato felix uellere nomen habens.
 Gignit & obscuro Philomelum corpore. Plutum
 Ille, sed hic nato sit Pareante pater.
 Hinc Paron appellant, quae sit Minoia primam

Dicta, quod hac sedem fixerit ille suam.

Fudit Epitropium Alcimedon. Amythaone creti
Sunt duo: & inde Bias, inde Melampus adest.

Nec quibus è thalamis patuit. fueratq; Melampus
Herbarumq; potens, augurioq; sacer.

Theodamasq; illo satus est, non segnior augur,
Suffectus titulis Amphiaræ tuis.

Mantyna, Antiphatemq; Bias de coniuge Pero
Extulit. at geminos Mantyon ipse creat:

Formosum Clytonem, Aurora est qui raptus ab a'ma:
Et uatem, nomen cui Polyphidis erat.

Ille Theoclimene est factus pater augure docto:
Nec tribus his data sunt ubera certa satis.

Antiphate est, & mater abest, generatus Oicleus.
Haustus ab hoc satus est Amphiaraus humo.

Cui natum Amphilochem peperit coniunx Eriphile,
Quiq; illam Alcmaeon perdere sustinuit.

De genitore etiam prodit Catyllus eodem,
Hoc triplex dubijs nixibus inde puer.

Tyburtus simul, atq; Corax, Catyllus & alter,
Mœnia stant quorum Tyburis aucta manu.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA de uersibus conclusæ, LIB. V.

T Antalus è Plote est nymp̄ha tibi Iuppiter ortus,
Quem natum fama est apposuisse deis.
Ille quidem superum fertur conuiuia fuisse,
Arcanis summi nec caruisse patris.

Quae quoniam est ausus mortalia ferre sub ora,
 Pectora sunt multo pressa dolore Iouis.
 Protinus ad Stygios pulsus fuit ille recessus,
 Pomaq; & inter aquas esurit atq; sitit.
 Taygeta huic Nioben peperit, quam prole superbam
 Teq; uiro Amphion, diriguisse canunt.
 Edidit, & Pelopem, tergo qui insignis eburno
 Fulsit, ubi infernis est reuocatus aquis.
 Quatuor inde Pelops foetus tulit Hippodamia,
 Quam uictam celeri duxerat ille rota.
 Lysidicem matrem Alcmena, dirumq; Thyesten,
 Atreumq; ferum, Plistheniumq; simul.
 Polluit Atrei thalamos scelerata libido
 Fratris, & Harpagigen, Plistheniumq; tulit.
 Tantalus accessit thalamo sublatus eodem,
 Sed prior & Pelope nata Thyeste fuit:
 Cui pater impurus sese commiscuit, inde
 Sanctior Aegisthus non genitore satus.
 At miser Atreus natorum epulanda Thyesti
 Membra tori obiecit fraude recepta sui.
 Quem mox Aegisthus ferro confecit, & illi
 Ereptum patri reddidit imperium.
 Filius Atreo Euiolus fuit, atq; Melampus,
 Tertius Alceon, mater & omnis abest.
 Plisthenio geniti Menelaus, & ipse Agamemnon:
 Quos Merope exortos matre fuisse uolunt.
 Hos pater Atreo fratri, quum cessit in auras,
 Tradidit: inq; suam rettulit ille fidem.

Atridas hinc fama uocat, quos extulit Atreus
 Vt genitor primis fidus ab unguiculis.
 Ex Helena Hermionen genuit Menelaus, Oresti
 Pactam, nec Pyrrho surripiente datam.
 Quo tamen occiso, rursus hanc sibi duxit Orestes,
 Vt nos antiqui temporis acta monent.
 Te Menelaë patrem fortis uocat & Megapenthes,
 Quem tibi foetura Lydia serua dedit.
 Rege Mycenarum fluxere Agamemnone foetus,
 Matre Clytemnestra, quos memorasse libet.
 Laodice, Electra, Iphianassa, aut Iphigenia,
 Pulchraq; Chrysothemis: sed nec Alesus abest.
 Altera consequitur mox Iphianassa, & Orestes
 Filius: huius habet semina Tisamenes.
 Huius item, patuit genitrix & nulla, Corinthus:
 Quo dicta est, Ephire terra uocata prius.
 Alter ab hoc patris de nomine fertur Orestes
 Editus, hinc populos exilijsse uolunt.
 Fama Iouem magno patrem tulit Hercule factum,
 Quum latus Alcmenæ subdidit ille suo:
 Et tribus edixit fieri de noctibus unam,
 Vt posset uoto commodiore frui.
 Seminis Herculei Lydus, Lamyrosq; fuerunt,
 Eurythe rex Iole quos tua nata dedit.
 E Lydo Lanius processerat: abdita mater.
 Herculis & stirpem tu Diodore tenes.
 Teq; Sophon prodit: genitrix est neutra reperta.
 Hercule terquimum nascitur inde genus.

Deicoon Megara, Teriomachusq; parente,
 Et Creontiades: quos pater ipse necat.
 Illa etiam Oxeam genuit. cum matre peremit
 Hunc quoque, dum Stygio uictor ab orbe redit.
 Ex Paphia (si uera canunt) susceptus Ithoneus,
 Ilus & ex aluo Deianira tuo.
 Tlepolemun nixa Astyocha est: Sardumq; Crominq;
 Atq; Agilem, & Cyrnum, cognita nulla tulit.
 Telephus ex Auge est, lactatus ab ubere ceruæ,
 Et pater Eurypylo, tum Cyparisse tibi.
 A Pyrrho Eurypylus cæsus fuit, iste dolore
 Languit, arboreo stipite membra tegens.
 Thessalus Alcida, Phidippus & Antiphus illo
 Exorti certum non habuere torum.
 Fertur Auentinus diuo quoq; ab Hercule natus,
 Matre Rhea, ut uates Andicus ore sonat.
 Inde Scythes, Scythica est regio quo dicta. Gelonum
 Addimus: hoc populos de duce rumor ait.
 Herculis Heracles dixerunt nomen Achai,
 Quod per Iunonem præmia laudis habet:
 Viribus, infracta superans & mente labores,
 Quos audax subiit obijc'ente dea.
 Dictus ab altrice est idem Tyrinthus urbe,
 Quæ Tyrins Argis proxima terra fuit.
 Amphitryoniades, Alcmena matre creatus
 Quod fuerit, cui uir contigit Amphitryo.
 Et quoniam Alceus pater extitit Amphitryonis,
 Alciden uatum carmina sæpe uocant.

*Ipse puer geminos à cunis reppulit angues,
Elidens tenera guttura pressa manu.*

*Vastantem iuuenis Teumesia regna leonem
Strauit, & inde humeros tergo fultus abit.*

*Mox alium Nemeam iuxta, paruasq; Cleonas,
Qui leo finestus sub regione fuit.*

*Hospitio fretus pastoris forte Molorchi,
Perculit, & claua quam dedit ille necat.*

*Sunt tamen hunc illumq; putent qui prorsus eundem,
Et uaria priscos mente fuisse patet.*

*Lerneam absumpsit ferro, sed & ignibus, hydram,
Septenum posset quum renouare caput.*

*Menaliū confecit aprum, quod in Arcade terra
Monstrum erat, infesto cuncta pauore tenens.*

*Hunc alij ad durum perhibent Eurysthea tractum,
Quum nondum letho succubisset aper.*

*Is tamen Arcadiæ uarijs à montibus hausit
Nomina, quos uersu non memorasse piget.*

*Menalius est, Pholoë, Cylleue, atq; inde Lyceus,
Quo Iouis ætherij templa uetusta sedent:*

*Parthenius, Lampeus, Nonacris, & ipse Erymanthus:
Vnde Erymantheum fama uocauit aprum.*

*Arthemiseus item. sed enim quia Thessalis ora,
Menala, & Arcadicum continet omne solum:*

*Menaliā consueta feram sunt carmina uatum,
Et magicos uersus dicere Menalios.*

*Aeripedem ceruam, atq; auratis cornibus, olim
Menaliū solita est quæ coluisse nemus,*

Alcides potuit celeri comprehendere cursu,
 Et captæ spoliū cornua fulua tulit.
 Stymphalidas summo percussit in aëre telis,
 Stymphalus Arcadico quas tulit orbe lacus.
 Corpore tam grandi uolucres, ut lumina possent
 So is, & obducta tollere nube diem.
 Taurum Cecropias immani corpore terras
 Vastantem, Herculeæ perdomuere manus.
 Victus & ablato cornu est Achelous ab iisdem,
 Selicet in formas uerteret ille nouas.
 Palma sequens illi uenit Diomede perempto,
 Threijcijs olim Bisthonijsq; duce:
 Hospitibus qui suetus equos depascere cæsis,
 His cibus Alcida subijciente fuit.
 Busirim Aegypti regem, qui proxima Nilo
 Diripiens, toto littore seuus erat:
 Hospitis innumeri fædans quoq; templa cruore,
 Occisum illius obtulit ipse deis.
 Antæum, Libycis cui regia Lixus in oris,
 Cui fuit immani corpore terra parens,
 Omnibus infestum, terræq; mariq; cruentum,
 Perdidit, inq; ulnis compulit ire neci.
 Tum geminas pelago fertur posuisse columnas,
 Qua sese Oceano porrigit unda minax.
 Atq; duos montes, Abilam, Calpenq; recisos,
 Perpetuum solitos continuare iugum.
 Hesperidum uigili mala asseruata dracone
 Aurea, confecta sustulit inde fera.

Gerionem triplici forma Tartesia nactum
 Littora, & Hispana sub ditione pecus,
 Strauit: & ablatis gregibus perduxit in ortus
 Hesperij magnum quod decus orbis erat.
 Thermodoontiacam spoliauit Amazona balteo,
 Huncq; Mycenei regis ad ora tulit.
 Nec Cacus Herculeas uires & pondera clauæ
 Fugit, ubi auersas traxit in antra boues.
 Sed iacuit, foribus linquens affixa cruentis,
 Quæ dederat letho perditus ora uirum.
 Centauros solita domitos uirtute peremit,
 Pirithoi cupidos dissociare torum.
 Amphitryoniadæ pactam quoq; Deianiram,
 Eurythus optaret quum rapuisse ferox.
 Fœdis fragum rapta fixit Calydonide Nessum,
 Eueni ut tumidas exuperauit aquas:
 Sanguine qui moriens, tibi Deianira fluentem
 Pestifero uestem tristia dona dedit.
 Neleos undenam sobolem, patriamq; domumq;
 Diruit, in Pylios dum grauiora parat.
 Vnus ab it tanta Nestor subtractus ab ira,
 Posset ut in Phrygios utilis ire suis.
 Bergion, Albionemq; tibi Neptunne creatos,
 Sistere dum uellent prætereuntis iter:
 Ad Rhodanum, & lapidum campum, cessante pharetra
 Fundere Gnosiaci noxia tela soli,
 Imbribus adiutus lapidum, Ioue pauca rogato,
 Vicit, & inceptam protulit inde uiam.

Prostravit cetum, soluit scopuloq; puellam
 Hesionam, Phrygio Laomedonte satam:
 Mercedem & tædas natæ, tantiq; laboris
 Cum patre diuino semine pactus equos.
 Periurum posthac regem, & promissa negantem
 Vltus, in Iliacos prælia magna tulit.
 Deleuitq; urbem, & populos cum rege peremit,
 Abduxitq; illi qui puer unus erat:
 Sumere quem Priami nomen uicinia fecit,
 Hunc redimens auri pondere ab hoste graui.
 Extremam Italiæ quum prædo Lacinius oram,
 Græcia quæ magna est, in scelus omne daret:
 Multaq; diripiens infestior omnibus esset,
 Concidit, Alcide percutiente manu.
 Condita Iunoni qui templa Lacinia dixit,
 Quoq; iacent furis mons sibi nomen habet.
 Alcmene genito, seuorum est causa laborum,
 Dixerat Eurystheus, maxima Iuno tibi,
 Atq; hinc Alciden telo penetrare trifulco,
 Iunonis mammam non timuisse ferunt.
 Terrigenum superi tremarent quum prælia, quisq;
 Interiore poli sede receptus erat:
 Nutabat curuum nimio sub pondere coelum,
 Casuros poterat terra timere deos:
 Protinus Alcides magno sociatus Atlante,
 Orbem humeris subijt, sustinuitq; suis.
 Aut quum fessus Atlas humerum mutare pararet,
 Herculis interea membra tulere polum.

Ductaret quum forte boues Tyrinthius olim,
 Qua Siculum cohibent littora longa fretum:
 Ecce uorax anus una pecus furata Charybdis,
 Cœperat abstrusis occuluisse locis.
 Amphitryoniades tumidas hanc misit in undas.
 Quas illa absorbens, ut pecus ante, rapit.
 Hinc Erycem Butæ, Siculas qui rexit habenas,
 Viribus, eximium cæstibus, ipse necat.
 Plutonem Pylijs, ipso oppugnante, fauentem,
 Percussit teli cuspide tergemini.
 Quod nisi Pæonijs foret ille adiutus ab herbis,
 Omnia morte premens ipse peremptus erat.
 Erginum Orchomeni mira feritate tyrannum
 Sustulit, atq; urbi libera colla dedit.
 Ad Sagarim fluuium, qui Lydia temperat arua,
 Sæuus inauditi corporis anguis erat.
 Hic homines rapiens, & agros & cuncta terebat,
 Qui tamen Herculeo robore cæsus obit.
 Iussus ad Hesperios olim dum pergeret hortos,
 Deuius à recta cœperat ire uia.
 Caucasum ingressus, uinctumq; Promethea uidit,
 Pascentemq; iecur non percuntis auem:
 Quem miserans, aquilam fixit, qua cæsa sagitta est,
 Dicitur hæc astris esse relata poli.
 Pirithoum Theseus Stygias comitatus ad umbras,
 Stabat in inferno carcere uinctus adhuc.
 Id postquam Alcides didicit, per operta Laconum
 Tenaron ingressus, limina Ditis adit.

Liberat Aegiden, triplici ligat inde catena
 Cerberon, abstractum donat habere uiro.
 Soluit & Alcesten Peliae, pro coniuge mortem
 Quae subit Admeto, uiuus ut ipse foret.
 Retulit hanc illi, Stygioq; ex orbe retractam
 Rursus in aërio sistere posse dedit.
 Comperit infernis quum iam rediisset ab undis,
 Nescio quem Thebis imperitare Lycum.
 Ceperat hic solium uiolento iure, subacta
 Herculis & Megara coniuge letus erat:
 Deiectum regno occidit, Thebasq; tyranno
 Soluit, & oppressa dempsit ab urbe iugum.
 Mox furijs captus, seua Iunone magistra;
 Vxorem & natos sustulit ense suos.
 Eurytus Oechaliae natam promiserat illi
 Rex, Iolen, stabili iungere connubio.
 Fallentem Alcides, & tradere uelle negantem,
 Perdidit illius cum patriaq; domum.
 Inde Iolen raptam tanto dilexit amore,
 Illius ut iussu quodq; subiret opus.
 Senserat id coniunx, & Deianira morantem
 Allicere ad sese credula posse uirum,
 Acceptam à Neso uestem, pia dona marito
 Coniugis immemori misit habenda sua.
 Induerat missam: quae dum uenatibus instat,
 Humidus & toto corpore sudor abit,
 Ipsius occulto penetrauit membra ueneno:
 Quod, nisi mors potuit dura leuare nihil.

H E S I O D I

Concidit ille igitur muliebri uictus amore,
 Qui nihi inuictum liquit in orbe ferox.

F I N I S.

H E S I O D I V I T A E X

Volaterrano.

Hesiodus poëta Cumæus, puer olim unâ cū patre Dio, & matre Pychemede ex patria migrantibus, Ascram Bœotia oppidum perductus est, cuius ipse meminit in Ergis. Scripsit poëmata, Theogoniam, Aspida, Heroïdum mulierum catalogum, Epicedium in quendam Batracum, quem dicunt dilexisse: præterea Erga & hemeras. Deceßit iugulatus noctu ab Antipho & Ctimeno fratribus, putantibus per errorem sororis interfectorem aggredi. Fuisse dicunt nonnulli antiquiorem Homero. Porphyrius autem, pluresq; alij, post eum annis centum, ante uidelicet primam Olympiada annis x x x i i. author Suidas. Ipse uero de se testatur, uictorem fuisse ex uersibus in tripode scriptis apud Heliconem. Pausanias dicit, eum in certamine musica fuisse repulsum, quod non didicerat unâ cum cantu cithariçare. Primus agriculturæ præcepta tradidit, ut Plinius Lib. x i i i i. scribit. Idem, teste Augustino Libro primo de Concord. primus fabulas scripsit. Adstipulatur & Quintilianus Lib. v. Fabula etsi ab Aesopo nomen accepit, quia uidetur primus carū author Hesiodus,

nomine

V I T A.

nomine tamen *Aesopi* maxime celebrantur. Idem
Lib. v i i i. *Hesiodus* raro adsurgit, magnaq; pars
eius in nominibus occupata: est tamē utilis circa præ-
cepta. Daturq; ei palma in illo mediocri genere. *Aspi-*
da Hesiodi *Aristophanes* grammaticus esse non
putat: sed alterius, *Homericum Aspida* imitari uo-
lentis. *Stesichorus* tamen ipsius esse testatur. *Argu-*
mentū eius, *Hercules* cū *Iolao* auriga suo proficiscēs
contra *Cygnum Martis* filium, eum simul cum *Cei-*
ca eius socero propè iam uicerat, nisi *Mars* illi *clj-*
peum obtulisset, fabulis adnotatum. *Theogo-*
nia, deorum genealogiam & fa-
bularum narrat.

PLATE IV

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

PLATE IV
Faint text below the main block, possibly a caption or reference.

ΙΟΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Ἐξηγήσεις τῶν Βίβλων τοῦ
Ἡσιόδου,

τῶν ὄργων καὶ ἡμερῶν.

τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἡρακλέους.

τῆς γενεᾶς τῶν θεῶν.

IOANNIS GRAMMATICI

Tzetzi expositio librorum
Hesiodi,

Operum & Dierum,

Clypei Herculis,

Generationis Deorum.

*Summa nunc demum industria ad uetustissimi atq; opti-
mi exemplaris fidem castigata, inq; lucem edita, adiecto
etiam rerum & uerborum in hisce omnibus
memorabilium Indice.*

Cum gratia & priuilegio ad
septennium.

B A S I L E A E.

JOHANNES TRAM

MAKING THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ

τρετρε δζηγυσις τῶν ὀργων καὶ ἡμερῶν τῆ
βίβλου τοῦ ἡσιόδου.

σίχοι ἰαμβικοὶ κωινοί.

Εκ τῶν προκλικῶν λεημογραφῶν ρημάτων,
ἡ βίβλος εἶχε λιπεῶνα καὶ ζάλλω.

Καὶ μακρὰ μικροῖς, καὶ γραφὰς πολυσίχους.

Τρετρε δὲ λινωῶν Φιλτροκίνκτρω πόθομ,

Τὸν πρόκλου ἀφείς, καὶ τὰ τοῦ πρόκλου γραφειν,

Αβρῶς ὁμῶτε καὶ σαφῶς, καὶ σωτόμως,

Τῶ ἀσκραϊκῆν ἡμερῶν ταύτῃ βίβλου

Σχολιογραφῶν, ἐκ νοῦς καταρτῶσι.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ

πρόκλου, τὸν πρὶν δζηγυσάμλου τὸν ἡσιόδου, ἔλε

γοντα τὰς μέσας ἐν τρετρε ἐλικῶνι χορδύην ταῖς σφαι

ραις γνῆα ὄσαις ὑδιβεκκίγας. καὶ εἰς τὸ

αὐτὸ γνῆ πσι κωμπόττορον

καὶ ἀσαφείς.

Αφείς ὡ πρόκλε εἰς ἀκρημνῶς λόγος,

Καὶ εἰς σφαιρικῶς οὖς τρέχεις ἀναδρόμους,

Εν οἷς καὶ μέσας δεικνύεις σφαιροδρόμους,

Κάτελθε μικρόν, καὶ ταπεινά μοι γράφε.

4

ΒΙΣ ΠΡΟΚΛΟΝ.

Μή πως αἰ κυλίσραι σε φλ σφαίρας κάτω
Ρίψωσιρ εἰς γλῶ, καὶ ῥαγῆς πῆσαιτίκα.
Ολιδκρὸς γάρ σφαιεικὸς σύμπας δρόμοϑ.
Εἰ δ' ὄθελεις ἀνθρωπε πρὸσδραμεῖν κάτω,
Γρόκνυπῆε τῶν σῶν, λαῦ βραχὺ σφαιρωμάτων,
Καὶ τῶν ταπεινῶν ἡμεδαπῶν ῥημάτων,
Τλῶ ἀσκραϊκλῶ βίβλων ἄζηγουμλῶν,
Ακουε μικρῶν ὀυπελῶν γεγραμμλῶν.

Τ Α Τ Ο Ν

5

ΤΑ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ ΠΡΟ-

λεγόμενα.

ΜΕΝ σοφὸς πρόκλος ἐπεξηγῶ
μὲν ὅτι πῶς ἔγραψεν βίβλον τῆν
ὀργῶν καὶ ἡμερῶν τοῦ ἠσιόδου,
ὅδ' ἐν γυναικίῳ, καὶ Πικεῖντος σο-
φίας ἀρμόδιον, ὅτε ἀξιόμ' ἐζηγή-
σεως ἐξ ἐργασίας. πρῶτα μὲν γὰρ
ἐχρῆν διαίρεσιν φάναι τῆν ποιητῆν, ἵνα
χαρακτηρίσματα, καὶ τίνων κτύπων οἱ πόδιόντι.
ἔπειτα τὸ γένος εἰπεῖν τοῦ προκλήμου πρὸς τὴν ἐξη-
γησιν, καὶ τίνι σωήκμασε, καὶ πόσας βίβλους ἐξε-
ποίησεν. ποῦ, καὶ ποίῳ τρόπῳ τὸν βίον κατέλυ-
σεν. εἶτα τὴν βίβλον τῆς τοῦ προκλήμου ἀμύλων, πρῶ-
τον μὲν ἀκριβῶς τὸν κτύπου φάναι σηπόρ. μετέ-
πειτα δὲ ἵνα τὰς μυθικὰς ἰσορίας εἰς πλάτῃ, εἶτα
καὶ ταύτας ἀλληγορήσας, καὶ μέτρα, καὶ ταλαιπῶ-
τῆν ἀναγκαιοτόρων, σαφειέρῳ καὶ διδασκαλικῶ
τρόπῳ ἐπεξηγήσασθαι, ἀλλὰ μὴ λαβυρινθῶδες καὶ
ἀσαφεῖ, καὶ χηζόντι μάλλον αὐτῶ πλέον ἐπεξηγή-
σεως, ἢ ἢ ἢ πρὸς πρὸς ἐκείμνα πρὸς ἐξηγησιν. ὁ δὲ, ὅδ' ἐν
τῶν πεποικῶς, ἀποδιδυμῶς ἵνα ἀκεφάλως, ἵνα
ἵνα ἵνα ἵνα ἵνα ἵνα καὶ ἐφόδου, καὶ ταύτης συγ-

κεχυμένης, πρὸςβάλλει πρὸς τὴν ὑπόδειξιν. καὶ τῆ
 μὲν ὁ καλῶς μετεωρολογεῖ καὶ συμφάζει ἱερμηνηγ-
 ρῶν, τῆ δὲ τοῖς κειμένιοις ταυτολογῶν, Ἐπὶ ταῦ
 τα ἐν Ἰατρύβω, πολύσιχρον, ἀλυσιτελὲς ἐξεπονῆ-
 σατο συγγραμμάτιον. ἀλλὰ τὰ μὲν ἡμαρτημῆλια
 ἔσθ' σοφωτάτω πρόκλω, παρεατίοι μοι. χωρητίοι
 δ' ἐμοὶ πρὸς τὴν ἐξήγησιν. ὑμεῖς δὲ ἀμφοτόρας τὰς
 ἐξηγήσεις θύγνθου παράλληλα ἀφιλέχθως καὶ φι-
 λαλήθως, αὐτὸν πρόκλου, καὶ αὐτὸν ἐμούς ἀεπίδ' εἰς
 ὑδικεῖνατε, ὀπότορον καθαρώτερον πρὸς τὴν ἡσιό-
 δ' ὑπόδειξιν, Ἐπὶ τ' ἀληθείας * πρόγονοι ἀντιβλέπε-
 σιν ἡλίου. καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ πῶς κεχυμένης τῆν
 λέξεω πῶς ἐβήκα πῆρυγας. ὁ δὲ γὰρ σπουδασιόν,
 ἀλλ' αὐτὸν χέριον ἴω μοι τὸ ἐγχείρημα. ὡσπρὸς ἀγα-
 καὶ ἴσασι, οἱ τινὸς ἡμᾶς εἰς τὸν ἀδλον ἄστρον σιω-
 θησαν. κείνατε γοῦν ἀφιλέχθως, καὶ τὸ κελπι-
 κοῦ ῥίπ' ἀδικασικώτεροι γίγνεσθε, καὶ τὰ βρέφη τῆν
 λόγων ἀκείβως δοκιμάσατε, ὀπότερον ἀγα μορφῆς
 πατρικῆς φόρ' ἐμφέρειαν, καὶ ποῖον νότον δὲ τὸ
 ἡσιόδ' ὑποδείξιν, ἢ ἀτελοφύρηται, καὶ ἀμβλυθεῖστον
 κύνημα. καὶ κατὰ τὴν χρυσόπολιμ πῶν, ἢ τὴν λυ-
 δίαν λίθον τὴν βάσανον, Ἐπὶ πῦρ τὸ δοκιμαστικόν,
 ὡσπρὸς οἱ χρυσογνώμονοι, καλῶς δοκιμάσατε. καὶ
 δ' ἡ ἐν τὸν ἄστρον τὸ ὑποδείξιν καταρκτηίον μοι.

Περὶ μὲν τὸ τῆν ποιητῆν Ἰατρύβου, καὶ πρὸς τὸν

μοι ἐπιξείργασαι μικρὸν συγγραμμάτιον, αὐτοχρῆ-
 σίοις σωτικέμελλον ἰάμβοις. καὶ βεβ' ἐμῶ δὲ ἀδελ-
 φῶ ἐκπεπόνηται λίαν κάλλιστα Ἐπιλοτιμότατα,
 ἣν τῆ τοῦ λυκόφρονος ἔζηγήσει. ὁμῶς καὶ πάλιν τὰ
 κειριώτερα τούτων ἀναληψέω, καὶ διαβραχέω
 λεκτίου μοι. ὁ δὲ λεπτομερέστερον εἰδέναι ταῦτα βε-
 λόμηνος, ἣν τυγχάνετω αὐτοῖς, μὴ κατοκνεῖτω ταῦ-
 τα πρὸ πάσης πικτικῆς ποιητικῆς προτιθέναι. καὶ
 δ' ἡ ἀκροατίου ἐπιδιαρέσεως.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονωδοί, οἱ δὲ
 ἰωμικοί, Ἐπικοί, τραγικοί. Ἐπικά μυσία ὀνόματα.
 κατ' ἔξαιρετ' ἢ, Ἐοῖ ἀνωνύμῳ καλόμενοι ποιηταί.
 Ἐ γνωρίσματα μὲν εἰσι λυρικῶν ποιητῶν, τὸ πρὸς λυ-
 ραν τὰ τέτρων ἀδεῶς μέλη, ὡς τὰ πινδ' ἀρῶ, Ἐπισο-
 χόρῳ, καὶ ἀνακρέοντος. μονωδῶν ἢ γνωρίσματα, τὸ
 μονοπροσώπως ἑπόθεσις ἐφηγεῖσθ' ἢ οἰανδ' ἠποθε,
 οἷος ὅστις ἣν τῆ ἀλεξάνδρου λυκόφρων. ἰωμικῶν δὲ ὁ
 γέλως μετὰ χοροδότην καὶ προσώπων. οἷος ἀριστοφά-
 νης, δῦπολις, φερεκράτης. τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνω-
 ρίσματα, οἶκτοι, καὶ συμφοραί. οἷος ὅστις ἀιχί-
 λῳ, σοφοκλῆς, θυεπίδης. ποιηταὶ δὲ ἀνωνύ-
 μως ἐκείνοι κατ' ἔξοχὴν καλοῦνται, οὕτως χα-
 ρακτικῆς ταῦτα τὰ τέσσαρα. μέτρον ἠρωϊκόν,
 μῦθῳ ἀλληγορικῶς, ἰστορία, ἠτοι παλαιῶ ἀφήγη-
 σεις, καὶ ποιά λέξις. ἠτοι ἠρωϊκῆ, καὶ ἀξιωματικῆ,

καὶ ἄλλῃ ἥρωϊκῶ μέτρῳ ἀρμόζουσα, ἀλλὰ μὴ κατατε-
 τριμμένη καὶ χθαμαλή. μάλλον δὲ ἐκ τῶν πικρῶν
 τῶν, ὁ ἀληθινὸς μῦθος τὸ λευκώτατόν ἐστι τῶν
 ποιητῶν χαρακτηρισμα. γέγονασι δὲ τῶν τῶν ποιη-
 τῶν, ἀνδρῶν ὀνομαστοὶ τέσσαρες. ὁμηροῦ ὁ πολὺς,
 ἀντίμαχος ὁ ἠλοφώνιος, πανύλασις, πείσανδρος ὁ
 καμειρῶν, καὶ ὁ ἀσκραῖος ἔτι ἠσίοδος, ὅστις ἐπε-
 ξηγεῖσθαι τὴν βίβλον ἐπεβαλόμεθα.

Οὗτος ὁ ἠσίοδος σὺν ἀδελφῶν πέρας, πᾶσι
 ἐγγόνει διὰ τὴν πυκιμῆδος. κατὰ τὴν δὲ ἐν τῇ λυ-
 μν. αὐτὴ ἡ κύμη, ποδὶ τῶν μιτυλίνων ὄσιν. καλεῖ-
 ται δὲ νῦν φεικωνίς. ἡ δὲ ἑτέρα κύμη, ὅθεν λῶ αἰό-
 λος καὶ ἡ σβύλλα τῆς ἰταλίας, λυμαίων αἰολέων
 πρηνῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ τὸ ἄπορον καὶ τὰ χρεῖα
 τῶν ἐαυτῶν πατρίδα λυμῶν φυγόντες, μετανα-
 στέουσι ποδὶ τῶν ἀσκραίων, χωρίων τῶν βιωτῶν, δύσ-
 χείμορον τε καὶ κενόδερον, ποδὶ δὲ αὐτῶν πρόπο-
 δας κειμένην τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἐλικῶνος. κακεῖ κατηκῶ-
 σι. τοιαύτη δὲ τῶν ἀνθρώπων πρηνία σωιζομένων,
 σωέβαινε τὸν ἠσίοδον αὐτῶν, ἀρῆνας ἐν ἄλλοις ἐλικῶνι
 ποιμαίνειν. φασὶ δὲ, ὡς ἐννεα πένες ἐλθεῖναι μῦσαι
 γυναικῶν, καὶ δρεψάμεναι κλώνας δ' ἀφνης ἐλι-
 κωνίτιδος, αὐτῶν ἐπισίπισαν. καὶ ἔτι σοφίας τῆς
 ποιητικῆς ἐπεμόρητο. ἀλλὰ μέχρι μὲν τούτου, ἀλη-
 θῆ τε καὶ ἀπρεκείατα, ὅτι πᾶσι ὁ ἠσίοδος πρηνῶν
 ἀνθρώ-

ἀνθρώπων, δὶς ἑὶ πυκιμίδης, ἑὶ ὡς ποῦ τὸν ἐλικῶ
 να γνόμδνε. τὰ δ' ἔντοσθην μεμυθηγόρη, καὶ ἄλλη
 γρικώτορον λέλεκτου. καὶ γὰρ ἔν τῷ ποιμαίνειν
 ποῦ τὸν ἐλικῶνα, καθδύδ' ἡσας ὁ ἡσίοδ' ἑὶ ὄναρ εἰ-
 δ' ἔν, ἔννεα ζωαῖκας δ' ἀφνας αὐτῷ ψωμιζούσας.
 ἐδ' ἡλου γὰρ πάντως τὸ ὄναρ, ὡς πικείας καὶ πό-
 νου μεταγκικῶς τῆς παιδ' ὄσεως, ἀειθαλή γηνήσει
 ποιήματα. ταῦτα κρίνω ἡσίοδ' ἑὶ ἔν ὄφει ὄνείρων
 πεθεαμλύθ καὶ διυπνιδεῖς, καὶ τὸ ποιμαίνειν ἀ-
 φεῖς, καὶ πόνοις ἐκδύς ἑαυτὸν καὶ μαθήματα, τῷ
 τῷ ὄνείρων ἐπίλυσιμ ἔξεπρόρασεμ. ἢ ποῦ τὸν ἐλικῶ
 να ποιμαίνων ἐρηγορῶς, καὶ ἄζηρυπνος ὢν, σιώνος
 τε πρὸς ἑαυτὸν γερονῶς, καὶ πρεπόντα νοῦ ἐγκ-
 κῶς, ἀρδιδράσκη μὲν τὸ δουτελές, καὶ ποιμαίνον,
 καὶ σκληρόβιον. καὶ πρὸσδραμῶν τῆ παιδ' ὄσει,
 καὶ πόνοις πρὸσκαρτέρησας, μεγάλῳ καρποῦται
 τῷ δύκλειαν. καὶ βίβλους τσάυτας ἔξεπονῆσα-
 ρ, ἄς ἐγὼ μισῶν τε καὶ γνώσεως ἐπίσταμαι ψώμι-
 σμα. ἑὶ δ' ἀφνης λάλου ἐλικωνίπιδας, ἐλισομλίας
 ἀπαυταχῆ, καὶ θαλλούσας, καὶ κρηπῆούσας, τὸν
 πρὶν μὲν οἰκτρόβιον καὶ ἀφανῆ νομέων ποιμνίω.
 νῦν δὲ ἡμίθεον, χρηματίσαντα δι' ἀρετῆς καὶ παι-
 δ' ὄσεως. ὡσπὲρ καὶ ὁ σωφρονίστου σωκράτης ὁ λι-
 δοφόθ, καὶ ὁ ἰχθυοπώλης δ' αμώδης, καὶ ὁ ἔλι τυμ-
 πανιστῆρας ἀιχμῶς, σίμων τε ὁ σκυτεὺς, καὶ ὁ λα-

χανεύς δουρίδης. ἐπὶ καὶ ὁ σκύθης ἀνάχαρις. καὶ
 ἄμφω τῷ δούλῳ, ἄισωπος, καὶ ἐπίκτητθ. Ἐὐσύ-
 ρος ῥήτωρ λακιανός, ὁ λιθοφόρος τε καὶ ἡμίδελθθ, Ἐ-
 λοιποί. ὡς πρὸς Ἐὐπαρὸς ἡμῶν ὁ χρυσογνώμων ἐκείνος σω-
 τήριος. Ἐὐνοῦ ποδῶν ῥι νικημῆδης οἶνοπράτης
 ἀρχιερέδης, ὅς ὁ δὲ νοῦ ἐθέλει τῷ πυθεῶνθ ὀξίσαδι,
 ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶνον μιγνύει, Ἐμεταβάλλει αὐτὸν ἀμφο-
 ρεῖς. Ἐνθὲν τοι μή τις τῶν νέων νωχελῆς καὶ ῥάθυμος,
 Ἐἀμβλὺς ποδὶ λόγους τελείτω, καὶ μονονοχί καθού-
 δ' ἐτω τοῖς ποδὶ τὸν ἡσιόδου ῥῶτον ἢ πατημῆθ μύ-
 θοις, καὶ παρ' αὐτὸν ἐπελθεῖν διαφνηφορέστας πινὰς
 παρθόντας καραδοκῶν ψωμιζέστας τὰς δ' ἀφνας, καὶ
 δεδιωκμῆδης ἀκαριαίως σοφίξειν. ἀλλὰ τῆ ἀλληγο-
 ρία ταύτη πρὸς ἔχων, καὶ πόνοις πρὸς κείμηνθ, Ἐ-
 πάντας ῥύττας αὐτὸν πρὸς κείμῆδης ἔχων ὡς πρὸς πρῶ-
 δειγμα, ἀποδ' αἰστορῶς ἀντεχέσθω τῶν λόγων, καὶ
 μόχθῳ αὐτὸν θησαυρὸς ῥι σοφίας λαμβάνων, ταμιδύε-
 τω δὲ τὸ πρὸς κείμηνθ. παρθόντας δὲ διαφνηφορέστας
 καὶ σοφίζέστας ἀκαριαίως, μηδείς ἐλπίζετω. Ἐὰν
 γὰρ καὶ παρὰ πινὰς νοῦ παρθόντοι καὶ διαφνηφόροι
 ἀφίξονται, γυμνόσουσι πάντων, ἀλλ' ὁ σοφίσουσι.
 Ἐνθὲν τι πάντες νέοι πονῆτε, καθὰ πρὸς ἡσιόδθ, καὶ
 δρῆψαδε μισῶν, ὡς ἐκείνθ, καὶ δ' ἀφνας ἀμαρῶ-
 ντας ἐλικωνίτιδας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθοπλα-
 σούμηνθ ποδὶ τῆς τῷ ἡσιόδου διαφνηφαγίας, καὶ
ἀγωγῆς

ἀγωγῆς ἐκείνῃ, καὶ τῷ παιδ' ὀπίσσω. σὺν κμηκῆνας
 δ' αὐτὸν οἱ μὲν ὀμίηρω φασίην, οἱ δὲ καὶ ὀμίηρω πλο-
 γημέτερον εἶναι δ' ἰσχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν πλογμῆ-
 σόρου εἶναι ὄμιηρω ὀμίηρω διιχυρίζομενοι, γὰρ ἀρχαῖς εἶ-
 ναί φασί τῷ ἀρξίππου ἀρχῆς. ὀμίηρω δὲ γὰρ τῷ τέ-
 λει. ὁ δ' ἀρξίππου οὗτος, υἱὸς Ἰωάννου ἀκέρου, ἀρξίας
 ἀθλωμάτων ἐτελέ. οἱ δὲ συγχρόνους αὐτὸς εἶναι λεγο-
 τὸν, ὡς τῷ τελευτῇ τῷ ἀμειδίμαυτος τῷ βασι-
 λέως ὀβόιας, φασίην αὐτὸς ἀγωνίσασθαι, καὶ νηικη-
 κῆνας ἠσίοδου, ἀγωνοθετοῦτος καὶ κέρνουντος τὰ
 μέτρα πανίδου τῷ βασιλέως, τῷ ἀδελφῷ ἀμειδίμα-
 υτος, τῷ Ἰωάννου ἀμειδίμαυτος, γανύκτρεις
 τε τῷ λοιπῷ. ὀμιηρικῆνας γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς
 ἀλλήλους δ' ἐπῶν αὐτοχεδίων, καὶ ἀποκείνασθαι.
 καὶ πᾶσι τὸν ὀμίηρω τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. τέ-
 λει τῷ βασιλέως πανίδου εἰπόντος αὐτοῖς, τὰ
 κάλλιστα τῷ ἑαυτῶν ἐπῶν ἀναλεξαμένοις εἶπειν,
 ὀμίηρω μὲν ἀρχετῆ λέγειν ὄμιηρω τὸ χωρίον, ἀπὸ πολ-
 λῶν ἐπῶν ἀρξάμενος ὀπίσσω.

Ἄσπιδος ἀσπίδος ὀπίσσω, κέρου κέρου, ἀνέρα δ' ἀνῆρα.
 Ἰππύου δ' ἰππύου κέρου λαμπροῖσι φάλοισι
 Νόοντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέσσασαν ἀλλήλοισι.

Καὶ πῶραι τῶν κέρου. ἠσίοδος δὲ, τῷ πυλῆϊ
 δ' ὡς ἀτλαγμῶν ὡς ἀτλαγμῶν ἀπέρχεται, τῷ
 ὁμοίως ὀμίηρω πρὸβαίνει, μέχρι πολλῶν τῷ ἐπῶν. καὶ
 πάλιν

πάλιν ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν πάντες τ' ἐλλογίμων
 στρατῶν, τ' ὄμηρον ἐσεφάνθη. ὁ δὲ πανίδης ἐκείνου
 λαὸν ἠσιόδου, ὡς εἰρήνην ἔχει γωργίαν διδάσκον-
 τα, καὶ ὑπεδάπορ ὄμηρον πολέμους καὶ σφαγία.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσὶ ληρήματα τῶν νεωτέρων, καὶ
 πλάσεις τ' πρὸς ἀλλήλους ὀρωτιμάτων, ἔτι δὲ ὀ-
 μήρου παρεκβεβλημένων ἐπῶν, καὶ ὑπεκείνου δ' ἠθῶν
 εἰρημνύων. ὄμηρον γὰρ ὁ χρυσῶς, ὡς ἐγὼ ὠμαι, μάλ-
 λον δὲ ἀκείβεσάτως ἐπίσταμαι, πολὺ τε παλαιότε-
 ρον ἠσιόδου ὑπερχε, καὶ εἰ πρὸς αὐτὸν θρυλλομνίης
 ἐκείνου θεὸς ὄμην ἐσήσατο λόγων. καὶ κατὰ ἄστρον αὐ-
 τὰ πρῶτα καὶ αὐτὸν σεφάνης ἠνέγνωτο. ἀλλ' ἴσως ὁ
 ἔτορρον ὄμηρον ἡμῶν ἠσιόδῳ ἰσόχρονον, ὁ τοῦ δυ-
 φορείωνον πάσις ὁ φωκδύς, ὁ καὶ τῷ τῶν ὄμην ση-
 σάμηνον. καὶ τὰ ἔπη τοῦ θείου ἐκείνου ἀνδρός τῆ ὀ-
 μωνυμία πεπλαυμνίαι, λέγειν ἄστρον ἐπλάσαντο. ὀ-
 μηροὶ γὰρ πολλοὶ γεγονάσιν ἔτοροι, ζήλων τ' παλαιῶν
 τῶν τούτου ἡμῶν λαμβάνοντο. καὶ γὰρ καὶ τοῦ
 φωκείως ὄμηρος αὐτοῦ ἔτορρον ὑπερχε νεώτερον ὀ-
 μηρον, ὁ τῶν ὄμην ἀλφειά ποιήσας. ἡμῶν δὲ ἔτορρον πάσις
 ἀνδρομάχου, ἡμῶν γῆνι βυζάντιον. τὸν παλαιὸν δὲ
 ὄμηρον, διονύσιον ὁ λευκλογράφον φησὶν, ἐπ' ἀμ-
 φοτέρων ὑπερχε τῶν θεβαϊκῶν στρατιῶν, καὶ τῆς
 ἰλίου ἀλώσεως. ἐκ τούτου γοῦν λογίζομαι, ἄστρον τῶν
 ἠσιόδου εἶναι τετρακισίωμ ἐτῶν πενήτην ἔστρον. ἀριστο-
τέλης

τέλης γὰρ ἢ ὁ φιλόσοφος, μάλλον δὲ οἶμαι ὁ αὐτὸς πῶς πλους σωτάξας ἐν τῇ ὀρχομηνίῳ πολιτείᾳ, σκοπῶν ἅντι μελοποιῶν εἶναι φησι ἕντι ἡσίοδῳ, ἐκ τῆς λιπημῆνης αὐτῶν γνηνκθῆναι τῷ ἀμφιφάντι, καὶ γὰρ ἡνικαρῶν ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ φησέως. ὁ δὲ σκοπῶν ἡνικαρῶν σύγχρονος τῷ πωδαγόρᾳ τῷ φιλοσόφῳ, καὶ τῷ ἀκραγαυτίνῳ φαλάειδῃ. οἱ δὲ, ὁμήρου ὑπέειχον ἢ ἔτισι. κατὰ φησι καὶ ἡρόδοτος. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς χρόνος εἰπόντες, ἐν οἷς ἔφασαν ἡνικαρῶν ἡσίοδῳ, εἰπωμεν καὶ πῶσας βίβλους ἐξεπονήσατο. βίβλους μὲν ἕκτος ἐκκαίδεκα συνεγράψατο, ὁμηροῦ δὲ ὁ παλαιὸς ἰγ. τελοῦντα δὲ ὁ ῥηθεὶς ἕκτος ἡσίοδος ἐν τοκείδῃ, τριποτρόπως. μετὰ τῷ νίκῳ τῷ αὐτῶν νηνικηγῆναι φασὶν ὑπὸ τελοῦντῇ ἀμφιδάμαντος, εἰς δελφούς ἐπερδύθη, καὶ ἐδύθη αὐτῷ οὐτοσί ὁ χρῆσμός.

Ὀλβιῶν ἕκτος ἀνὴρ, ὅς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολδίει,
ἡσίοδος μῦθοισι τιμημῆν ἀθανάτησι.

Τῶ δ' ἡνικαρῶν ἔσαι, ὅσῳ ὑπὸ κίδναται ἡώς.

Ἀλλὰ δὴ πρὸς πεφύλαξο νεμεία κάλλιστον ἄλλο.

Καὶ γὰρ τοὶ θανάτιο τέλος πεπρωμῆν ἔστιν.

Ὁ δὲ τῷ ἐν πελοποννήσῳ νεμείῳ φυγῶν, ἐν οἷν τῷ τοκείδῳ ὑπὸ ἀμφιφάντι τῷ ἡνικαρῶν τῷ φησέως παίδῳ ἀναεῖται, καὶ ῥίπτεται εἰς τῷ δάλασαν, ὡς φησέας τῷ ἀδελφῷ ἐκείνῳ λιπημῆν.

μνήσω, ὅς ἦς ἐγγυηθὴν σπείχρος. ἐκαλεῖθ δὲ ἡ οἰνός,
 διὸς νεμείσ ἰδρόμ. μετὰ δὲ τρίτῳ ἡμέραν, ὑπὸ τῶν
 δελφίνων πρὸς τὸν ἀγριαλὸν ὄζηχθη τὸ σῶμα, με-
 ταξὺ λοκείδ' ὁ καὶ ὄυβοίας. καὶ ἔδαψαν αὐτὸν λο-
 κροί, ἣν νεμεία φλοίνος. οἱ δὲ φονεῖς τούτου νηὸς ὑδι-
 βάντου, ἐπερῶντο φυγαῖν. χειμῶν ὁ δὲ διεφθάρη
 σαν. ὄρχομνίοι δὲ ὑσερον κατὰ χρισμὸν ἡνεγκόντες
 τὰ ἡσιόδου ὄσα, θάπτουσι ἣν μέση τῆ ἀγορᾶ, καὶ
 ἐπέγραψαν τάδε.

Ἀσκη μὲν πατρίς πολυλήϊο, ἀλλὰ θανόντ' ὁ

ὄσεα πληξίππο, γῆς μιν ὕψος κατέχει

ἡσιόδου, τὸ πλείστον ἣν ἀνθρώποις κλέο δέξιν,

Ἀνδρῶν κεινομνίων, ἣν βασάνοις σοφίης.

Ἐπέγραψε δὲ καὶ πίνδαρο.

Χαῖρε δ' ἰς ἡβήσας, καὶ δ' ἰς τάφου ἀντιβολήσας,

ἡσιόδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἢ τὰ πόδι τ' ποιητῆ ἀπάντα κατελέξα
 μιν, φέρε λοιπὸν ὁ τῆ ὑπὸ γραφῆς τ' βιβλίου ἀψώμε
 θα.

ἡσιόδ' ὄργα ὁ ἡμέραι τὸ βιβλίου ὑπὸ γέ-
 γραπ τ', ἡδὲ διδασκαλία γεωργίας ὁ ἡμερῶν, καθ'
 ἄς δ' εἶ τόδε ὁ τόδε ποιεῖν. οὕτω ἡ ὑπὸ γέγραπ τ' πρὸς
 ἀντιδρασολῶ τῶν ἐτορῶν αὐτὸ πηντεκαίδεκα βι-
 βλίων ἀσπίδος, θεογονίας, ἡρωογονίας, γυμνακῶν καὶ
 ταλόγου, ὁ λοιπῶν ἀπασῶν. ἐστὶ ἡ πρὸς ἀντιδρασολῶ
 τῶν τ' μεγάλου ὄρφείως ὄργων καὶ ἡμερῶν. ὦν ὄργων
 ὄρφείως

ὄρφεως, ἢ τοι τοῖ ποδὶ γωργίας, ὅτως ὄξιμ ἢ ἀρχή.
 Εἰ δὲ γωπονίας σε Φιλομβρότου ἡμερος αἰρεῖ,
 Καὶ τ' ὑπὸ χρυσεῖης γηρεῖς ἐντύωσαι ὄργα
 Γαῖαν ὑπὸ ζείδωρον ἄγων ὄνκαμπου ἄροτρον,
 Ἡ γυροῖς ἐνὶ κληῖμα μεθυμναῖα λελίντα
 Κατθεμνάαι, καὶ λαρόν ὀπίωρης εἶδ' ἀρ' ἐλέδααι,
 Ἰμείρη σκαπάνη τε λαχλῶσαι ἄμβροτον αἶαν.
 Αὐτίκα δ' ἦ τοι πᾶσαν ἐπιτυμίην καταλέξω,
 Ὅπως αὖ πανδία σε λῶν πεπύθοιτο.

Ὅμπνιά σοι δ' ἡμυτρῶ, ἀερσινόοιο τε Βάκχου,
 Δῶρ' ἀναπεμπέμεναι, Ἐἰ ὑπετανόν ὄλβον ὀπάξειμι.
 Καὶ τῶν μὲν ὄργων ὄρφεως, ὅτως ὄξιμ ἢ ἀρχή. αἰ δὲ
 ἡμέραι, ἢ τοι αἰ ἐφημερίδες αὐτοῖ, ἀρχόνται ὅτως.
 Γαῖαν τ' εἰδ' ἀκῆς μισαῖα θεόδραδε, εἰ δ' ἐσ' ἀνώγει
 Θυμὸς ἐπονυμῖης μοῖραν μῶνις ἢ μοῖραν ἀκῆσαι
 Ρεῖά τοι ὄξερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιμ.
 Οἶκον τάξιμ' ἔχοντα λυρεῖ, μάλα γὰρ χρεὸς ὄξιμ
 Ἰδμεναι, ὡς αὐτὴ πᾶρεχει κλέθ' αὐτυγι μῶνις.

Διαταῶντα πάντα τὸ βιβλίον ὑδηγέγραπ', ἡσίο-
 δ' ὄργα Ἐἰ ἡμέραι. ἔγραψε ἡ τὸ πᾶν βιβλίον ὁ ἡσίο-
 δος, πρὸς πέρσιον τ' ἀδελφόν, πρᾶννεσιμ ἡθικλῶ Ἐ
 οἰκονομικῶν πρῆχον παντοῖαν. Ἐ πρῶτον πρὸς
 ὄργα, Ἐ γωργίας διδασκαλίαν, πρῶτον ἡ καιρῶν,
 οἷς δ' εἰ τὰς ἐργασίας ποιεῖσθαι, καὶ ἡμέρας σελῶνις
 ὑποδεικνύειμ, τίνων τε αὐτῶν ἀκρφεῖδες, καὶ τίνων
 ὀνήσιμοι.

ὀνήσιμοι. μετὰ γὰρ τῷ τελευτῷ τῶν γονέων, τῷ
 ἑαυτῶν πονησίαν ἠσίοδ' ἔχει καὶ πέρσης δειλόντ.
 καὶ ἠσίοδ' ἔχει μὲν σωφρονῶς, πέρσης δ' ἀσώτως,
 καὶ ἀργῶν βίου δαβιούς, τῷ τε ἰδίαν ὄσιαν ἀνή-
 λωσε, καὶ τῶν ἠσίοδου πινὰ ὑφαιρούμεν ἔχει, καὶ οὖν
 δικαστὴς ἐξηκούμεν ἔχει, ταῖς δίκαις κατέτριβε τὸν
 ἠσίοδου ὄθον ὄρος τ' ἀργῶν βίου, καὶ τὸ ἀσώτου δα-
 γωγῆς αὐτὸν ἀκτρέπων, δὲ τὸ παρόντος βιβλίου
 πρὸς γεωργίαν προτρέπεται.

Εἰ δ' ἐπις ἀκροίῃ, δὲ τῶν ἡμερῶν τὰ ὄργα προ-
 τίθεικε, σὺ μὲν τὰς ὑποψύχας τῶν πολλῶν πάρεου
 λύσεις. εἰπέ ἵ, ὅτι κακῶς τὰ ὄργα προσέταξεν. ἀσώ-
 τως γὰρ καὶ ἀργῶς βιῶντα τὸν ἀδελφόν, ἔδει πρῶ-
 τα προτρέψαι πρὸς τὸ ὄργα ζεῖσθαι, καὶ πρὸς ὄργων
 ἐπεῖν, εἶτα καὶ πρὸς τῶν ἡμερῶν, ἣν αἷς χρὴ τὸ καθε-
 καστὸν τῶν ὄργων ὄργα ζεῖσθαι. ἀλογον γὰρ ἴδω, ὄργα-
 σιῶν ἡμέρας ὑποδεικνύειν, πρὸς τὸν μὴ καταπειθῆ
 πρὸς ὄργα γινόμενον.

Μοῦσαι πειρήθην.) Ἰσίου ὅτι ἀρίσταρχ' ἔχει
 καὶ ἑτοροί, ὀβελίζουσι τὸ πλοῖμιον, καὶ πρῶ-
 ξιφάνης ὁ μαθητὴς θεοφράστου, λέγων ἀπλοομιῶσιν
 βιβλίῳ ἦν τυχεῖν, ἀρχομνίῳ ἦν τυθῆν, ἔκ ἄρα μῶνον
 ἔκιν ὀρίδωμ γῆμος.

Μῶσαι.) πρὸς τὸ μῶ τὸ ζητῶ. αἰ πάντα ζητῶσαι
 καὶ ἀνδρείουσαι τῆ ἑαυτῶν ἀγχινοῖα. ἢ αἰ παρὰ
 πάν.

πάντων ζηχύναι. αὐτοὶ γὰρ εἰσὶν αἱ γνώσεις. ἢ
 αἱ μαλῶσαι ἑκτρέφουσαι τοὺς παῖδ' ὀύμασι. ἐπεὶ
 δ' ἐπιστῆσαν ἀκρῶν, τίν' ἔθενε φασίον ἔθενε τὰς
 μῦθας εἶναι, καὶ ὁ πλείονας ἢ ἐλάσσονας, φερέως οἷον
 ἡμῖν πρῶτον ἴσθαι ὑπὸ λυσομέναι. εἴτα δ' εἴσομεν, μὴ
 δὲ ἔθενε μῦθας εἶναι. μετὰ δὲ τὰς τούτων μυθικὰς ἰσο-
 είας, ἰχνῶς καὶ σαφειάτως, καὶ λεπτοτάτως ἀλλη-
 γορήσομεν, τίς τε ὁ Ζεὺς, καὶ μῦθαι, καὶ πειρία, καὶ
 ἐλικῶν. καὶ ὑπὸ λυσομέναι ἔπειτα, τίν' ἔθενε ἔν-
 τῆ θεογονίᾳ δὲ ἐλικῶνος τὰς μῦθας καλεῖ, ἀπὸ δὲ τῆ
 πειρίας ἔνταυθα. ἔθενε εἰσὶν αἱ μῦθαι, ὡς ἴσθαι ζῆν,
 ὅτι τετράγωνος ἑστὶν ὁ ἔθενε δὲ ἀριθμὸς. τοι-
 αῦτα δὲ ἑστὶν αἱ γνώσεις, διότι ὁ ἔθενε, πολλάκις πολ-
 λά ὄντι. ὁ τρία γὰρ ἀριθμὸς, ἀρχὴ πλήθους. ὁ δὲ ἔθενε,
 γ̄ γ̄, ἡγεῖν πολλάκις πολλά. ἑστὶν γνῶσις δὲ ἐμυθία εἰσι.
 ἄλλως τε δὲ ἔθενε μόνον εἰσὶν αἱ μυθικὰ λεγόμε-
 ναι μῦθαι, καθὼς σὺ τε καὶ ἑτέροι ἴσθαι δεξάξετε.
 ἀλλ' ὀύμηλον μὲν ὁ ποσειδῶν, τρεῖς φασίον εἶναι θυ-
 γατράδας ἀπόλλωνος, ἑκαστοῦ, ἀκρῶνιδ' α, βαρυ-
 ἀκρῶνιδ' α. ἀφ' αὐτῶν δὲ ἔν τῆ πέμπτῃ τῶν ἀκρῶν, δ'
 λέγει, διὸς τῶν ἀκρῶν, καὶ πλοσίας νύμφης ἀρχὴν,
 μελέτω, θελξινότω, καὶ ἀοιδῶν. τινὲς δὲ πέντε αὐ-
 τὰς εἶναι φασί, καὶ ὀνόματα ἔχου τῶν πέντε ἀκρῶν
 σεων. ἐπίχαρμος δὲ ἔν τῶ τῆ ἡβης γάμῳ, ἐπὶ ἀλέγει,
 θυγατράδας πέντε καὶ πηπληνίδ' ὀύμφης νεῖδον,
 6 τριτώλω,

τριτώλω, ἄσωπουῶν, ἐπῆαπόλλω, ἀχελωΐδα, τιπό-
 πλου, καὶ ῥοδίαν. πρῶτὰ δὲ ἡσιόδω ἐν θεογονίᾳ ἐννέα
 λέγονται εἰν ἑλεῖω, θάλεια, θυτόρπη, τὸρψιχόρη,
 ὄρατῶ, πολύμνια, μελπομένη, οὐράνια, καὶ καλλιό-
 πη. καὶ αἰ μὲν τρεῖς, εὐρομ σὺ μουσικούς τρεῖς τό-
 νος · τὸν ἄστρον, μέσον, καὶ ἰσχνόν. τὰς τρεῖς πλο-
 σωδίας ὄξειαν, βαρεῖαν, ποδισπωμένην. σὺ τρεῖς
 χρόνος · ἐνεῶτα, παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα.
 καὶ τὰ τρία πρόσωπα · πρῶτον, δευτέρον, τρί-
 τρον. καὶ σὺ τρεῖς ἀριθμούς, καὶ τὸ τρίγωνον τῶν
 ἄστρον, καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὅσα ὑπὸ τὰ τρία ἀνα-
 γωνται. αἰ δὲ τίσαρα, τὰς τίσαρας ἡλέκτους·
 ἰάδα, ἀθιδά, δωείδα, ἀολιδά, καὶ πολλὰ τῶν
 ὑπὸ τὰ τίσαρα. αἰ πέντε, εὐρομ τὰς πέντε αἰ-
 αθήσεις, καὶ ὅμοια. αἰ δ' ἔγε ἐπῆα, τὴν ἐπῆα χορδον
 λύραν, καὶ τὰς ἐπῆα ζῶνας, καὶ σὺ ἐπῆα ἄσερας,
 καὶ τὰ ἐπῆα πρὸς τούτοις φωνήεντα, καὶ ἔτορα
 τριαῦτά πνα. αἰ δ' ἐννέα εὐρομ, κλειῶ ἰσορεία, θά-
 λεια φυτουργίαν, θυτόρπη αὐλούς, μελπο-
 μὲν ὠλλῶ, τὸρψιχόρη χορείαν, ὄρατῶ γαμικά
 καὶ ὄρχησιν, πολύμνια γεωργίαν, οὐράνια ἀστρο-
 λογίαν, καλλιόπη ποίησιν. ὅθεν καὶ ἡ τὰς ποι-
 αύτας εὐρέσεις, διὰς αὐτὰς ἐμυθόβισαντο. καὶ μέ-
 σασ ἀπὸ τῆς γνώσεως μούσης ἐκάλεσαν. καὶ νῦν
 δὲ πᾶς ἀνήρ καὶ πᾶσα γυνή, ζήτητικῶν πινῶν καὶ
 ἐφούρε-

ἐφ' ὄρει τοῦ Ἰ, μουσικῶν καὶ μῦσαι λεχθήσονται· ὡς-
 πρὸς καὶ πᾶς τέχνης μουσικῆς ὡς μελοῦμεν. καὶ
 γὰρ τῶν φιλοτέργων ἐκείνων διονύσιω ὁσίριδι σωεί-
 ποντο τὴν γεωργίαν διδάσκοντι, αὐλητρίδ' ὡς
 ἑνὴν αὐτῶν μουσικῶν ἀδουσαι, ἄς πρὸς μούσας ἐκάλεσαν.
 τινὲς δὲ ἑτέροι τὰς αὐτὰς τὰς ἑνὴν φασὶ πρῶτας μῦ-
 σαι γεγονέναι· καλλιχόρῳ, ἐλίκῳ, θυνίκῳ, θελ-
 ξινόῳ, τερψιχόρῳ, θυτόρπῳ, θυκελαδῳ, δῖ-
 αν, ἑνόπῳ· ἀγροῦσι δὲ, ὡς εἴοικεν, ὅπρ' ἑταίρων
 μοι ἐρρέθη· ὅτι πᾶς ἐφ' ὄρει τοῦ Ἰ τέχνης τινός, ὁ-
 μοίως δὲ καὶ πᾶσι γυναικῶν, μουσικῶν καὶ μῦσαι κα-
 λουῦνται. ὅθεν οὐ μόνον ἄς οὐκί φασίν, ἀλλὰ καὶ
 μυρία ἑτέροι εὐρεθήσονται. καὶ τινὲς μὲν ἄς πά-
 σαι ἐφασαν μούσας, παρ' ἑτέροις εἶναι φασί. τινὲς
 δὲ τὰς λοιπὰς μούσας, χωρὶς τῶν παρ' ἡσίοδῳ ἑνὴν.
 τούτων γὰρ ἑλισσοῦς μὲν καὶ μάγνητος, ἰάλεμος
 καὶ ὑμνίατος· θυτόρπης δὲ καὶ ἀστυμόνος, ῥή-
 στος, ἢ κατὰ πινὰς τερψιχόρης· ἀπόλλωνος δὲ
 κῦ κέρβαντος καὶ θαλείας, παλαίφατος· οὐ-
 βανίας καὶ ἀπόλλωνος, ἢ πέρου γηγμοῦς, λίντος.
 μελοπομλῆς δὲ, ἢ κατὰ πινὰς τερψιχόρης καὶ ἀχε-
 λῶου, σερβῶδ'· τερψιχόρης δὲ, ἢ μελοπομλῆς καὶ
 λίνου τοῦ ἀπόλλωνος, ἢ κατὰ πινὰς λαβροῦ, μέλ-
 πτος· ὄρατος δὲ καὶ ἀεθλίου τοῦ ἑνδ' ὑμίωντος, ἢ
 φιλάμωντος, δάμυρις· πολυμνείας δὲ καὶ κελεοῦ,

εἶπε χεῖμα ῥῶν πῦ ἀρεῶ, τριπλόλεμῶ. καλλιό-
 πης δὲ καὶ οἰάχρῶν, ὀρφύς. ἀλλὰ τί μακρογορεῖν
 ἀναγκάως ἡμᾶς ἀναγκάζεις; καὶ τὰς ἀκούς τῶ νέων
 θολοῦν, ἀπόβαντολογίαμ εἰκαίαν, καὶ μισῶν κατὰ
 λογομ γράφοντας, καθάπορ εἰ μὴ τζετζικῆς ἐτύχα-
 νομ, οἰκονομίαμ εἰδῶς, καὶ σαφλώσαν ἀσπαζόμενος,
 καὶ χηζῶν πλείστα γράφειν Ἐ κείρια, βραχεσι συγ-
 γράμμασιμ, ἀλλ' ὅ βραχέα καὶ φαύλα πῶδιννομη-
 νοις ἐκφέρειμ καὶ μακροτάτοις ῥήμασι. καθάπορ π
 νῆς οἰκματία, καὶ λευάγασσι. ἀλλ' ἰδὸν σοι πειδόμε
 νῶ ὀζημαρτήκα, καὶ τὸν λόγομ τοῖς λήροις μισῶν
 καταλόγοις, ἐκτίτυχα. νῦν δὲ ὡσπορ * νῆρ ἔμελ-
 λομ βραχυλογήματι τζετζικῶ, τὰ πῶδὶ τῶν ψδουδ
 νύμων πύτων μισῶν, καὶ ἐτόραπλείονα συμπῶδε
 λαβῶν, κεφαλαιοδ' ἐσερομ ὀρῶ, πῶδὶ τῶν ἀληθῶς καὶ
 ὄντως ὄσῶν γράφωμ μισῶν, τότε δικαίως τὸν λό-
 γομ παρεκτείναιμι. τὸ δὲ νῦν ἄκερομ πολυλόγημα,
 σὸμ λογιζέδω ἀμαρτήμα. καὶ δ' ἠ κατ' ἀνάληψιν,
 πῶδὶ τῶν φαύλων πύτων μισῶν, κεφαλαιοδ' ἐσε-
 ρομ καὶ κυριώτορομ ἀκούε.

Πολλὰς μὲν ἔν πολλοὶ καὶ διαφόρους ἔφασσαν εἶναι
 τὰς μύσας, τοῖς ὀρῶις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καὶ τὰς μῆ
 εἶν πῶθῆνδῆς φασί. τὰς δὲ παρ' ἠσιόδῳ γνῆα, Ἐ πᾶ
 δ' ας πεκῆμ, ἄς καὶ διὸς λέγουσι θυγατέρας, ἐκ μνη-
 μοσύνης αὐτῶν γηνηθείσας ἐμ πειρία, γνῆα ἠμέρας
 συγκα-

συγκαθιδόντι αὐτῆ. αἱ γυμνηθεῖσαι ἄνθρωποι πειρία,
 πρὸς τὸν ἐλικῶνα χωρδύουσι, καὶ τὸν αὐτῶν πατόρα
 γεραίροσι. καὶ ποῦ μὲν τῶν λοιπῶν μεσῶν ὠρῶν
 φασίμ, ἴδι γυμναστικὰς ταῦτας εὐρέλικας γυμνᾶσαι τεχ-
 νῶν, καὶ βιωφελεστάτων τινῶν. καὶ δὲ αἱ αὐτῶν μούσας
 κληθῆναι, ἀπὸ τοῦ ὅτι ὡς ἀληθῶς μάθησι, ἢ γνώσεως. ὅθεν
 καὶ μυριάσθας μυρίας μάθησι ἀνὰ τις λαλέσειε, καὶ ὅ-
 μόνας ὅσας ἐκείνοι, εἰπὼν εὐρίσκει πινὰς εὐρέπιδας
 βιωφελῶν τινῶν καὶ τεχνῶν. αἱ δὲ παρ' ἡσιόδῳ γυ-
 νῆα λεγόμεναι, οὐτε γυμνῆα, ὅτε γυμναστικὸν φθαρταί,
 καὶ αὐτῶν θεῶν. ἀλλ' ὅδε πᾶσι δὲ τίκτειν ἢ πῖσαντο. ἀλλὰ
 μῦθοι μὲν ὅστις, ἢ δὲ παιδ' ὀφείσεως γνώσις, ὅχι ἢ αὐτο-
 φυνῆσι καὶ ἀδιδάκτου φρόνησις. μῦθοι δὲ λέγεται,
 πρὸς τὸ ὑπὸ πάντων ἢ τῶν πλείονων ζητεῖσθαι, ἢ πα-
 ρὰ τὸ ποῦ πολλῶν ζητεῖν, ἢ πολυπραγμονεῖν. συλ-
 ληπτικῶς δὲ καὶ πληθυστικῶς ἢ μῦθοι, μῦθοι ἐκλή-
 θησαν. καὶ γυμνῆα μὲν εἰν μυθολογία, ὡς τρεῖς τρεῖς,
 ἢ γυμνῆα πολλὰ καὶ πολλὰ. ὁ γὰρ τρεῖς ἀριθμὸς, πλήθος
 ἀρχή. καὶ γὰρ ἢ καθόλου γνώσις μονοειδῆς ὅστις, καὶ
 ἀπλή. ἀλλ' ὅτι ταῖς κατὰ μέρ' ὁ ποῦ γνώσεσι τε καὶ
 ἐφ' ὀφείσεσι, εἰς ἀπειρομ παρεκτείνετο. αἱ γὰρ γυ-
 μνῆα ἀνθρώποις γνώσις, ἀμυδραῖτε καὶ μετρικώταται,
 καὶ ὅχι οἷα πρὸς θεῶν, ἐνιαῖα τε καὶ ὀλοκληροῦν.
 γυμνῶνται δὲ αἱ παρ' ἡμῶν αὐτῶν γνώσις αἱ μῦθοι,
 γυμνῶνται δὲ αἱ παρ' ἡμῶν αὐτῶν γνώσις αἱ μῦθοι,
 γυμνῶνται δὲ αἱ παρ' ἡμῶν αὐτῶν γνώσις αἱ μῦθοι,

Ἐξὸς ποδὶ τῷ κεφαλῷ ἡμῶν τόπω· γίνετα τὰ πόνος
 καὶ πιμελῆ, καὶ ἀγχινοῦσατα ῥέουσι, τῷ διὸς γένεα
 ἡμέρας μιγῆντες τῆ μνημοσύνη· τυτίσι τῷ νοός πολ
 λάκις ἀναπολήσαντο, καὶ μνημονόυσαντο, ἃ
 ἀνέγνωκε. γρηνηθεῖσαι δ' αἱ γνώσεις ἐν τῇ τοιαύτῃ
 πικρίᾳ, ἔκ γὰρ ἔξορι, χορδύσιμ ἐν ἔλικῶνι τὸν
 αὐτῷ πατόρα δία × ὑμνουσῶν. τυτίσιμ, ἐγγρα
 φεῖσαι ταῖς βίβλοις, ἐλίοντοντο, καὶ ποδιφεύονται
 πανταχοῦ, δίκτω χορείας ἀκρύθηουσαι τὸν αὐτὰς
 γρηνησάμενον νοῦν. ἔτω τὸ τῷ νοός οἰκητήριον, ἐγὼ
 πικρίαν καλῶ. τὰς βίβλους δὲ, ἐλικῶνα, ἐν αἷς πε
 ριχορδύσιμ αἱ μῦσαι, γνώσεις καὶ τὰ συγγράμμα
 τα. οὐ γὰρ ἐλικῶνα ὄρη καλεῖμ ἐνθάδε γινώσκουσι.
 καὶ σφαίρας γένεα, ἐν αἷς αἱ μῦσαι κατὰ τὸν πρό
 κλον βαδίζουσι, ὃ δεδουκῆαι τὸν ὄχιδον. ἀλλ' ἐπεὶ
 διεξήλδομεν ποδὶ διὸς καὶ μῦσῶν καὶ πικρίας καὶ
 ἐλικῶντο, εἰπωμεν καὶ πῶς μῦσῶν ἔφασαν πᾶ
 δας, αὐτὸς ὁσπορ εἰρήκαμεν. ἰάλεμον δὲ μὲν, καὶ ὑ
 μνίαιον, ἡλεῖδς μῦσης πᾶιδας φασί, ἡγερ ἰστορικῆς
 γνώσεως· πῶς τὸ ἡλεῖω, τὸ δεξάξω, λεγόμενον· ἡ
 γου οὐ μὲν τὰς θελωώδεις, ὃ δὲ τὰς ὑπὸ καλουμνίας
 ἐφούρεμ ὡδ' αἷς. ῥῆσον δὲ, τῷ ὑποτόπης, ὅτι τῷ πῶς
 κῶσιμον καὶ ὠραϊόπητα σώματα καὶ σολισμῶν ὄν
 παρῦφωμ, εὐρετῆς ἐγγόνει. ὡς τὸ κῶσιμον τῷ τῷ
 ἐν τοῖς πολέμοις πικρίσιμ ὄμηρο, λέγων,

Αρμα δ' εοί χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ἵνα μὴ μακρολογῶ. Θαλείας ἢ πᾶς ὁ παλαίφατθ λέγεται, ὡς τὰ πόδι φυτουργίαν συγγεγραφώς. λίνθ δὲ ὁ ἔρανιάς, ὡς πόδι ἔρανθ κῆ νόστος παντός σωταξάμινθ. μελπομίνης, ἢ κατὰ τινὰς περὶ χόρης καὶ ἀχελῶς, σιελῶδου, ὡς μελοπῶν καὶ χορδῶν εὐρεταί. δρᾶρνος θάμυρις, ὡς πρῶτθ δρωτικά σωταξάμινθ. πολυμνίας δὲ πᾶς ὁ τριπύλεμθ, ὡς γεωργίαν εὐρῶν, τὴν πολλοῖς ὕμνου μνίσιν, ἢ τὴν ποθητίαν καὶ πολυμνήμονα. καλλιόπης δὲ ὄρφεύς, ὡς καλλιλογίας ποιητικῆς εὐρετῆς, καὶ ὕμνων τῶν εἰς θεοὺς. ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν τὸ μακρολόγημα, σὺν ὄσιν. ἀνωδι γὰρ παρὰ σοῦ πῶτραπείς ἀπάσας τὰς μύσας εἰπέην, ἐπεὶ καὶ τοῦτων πᾶσιδ' ἀς κατέλεξα, πρέπορ ἐδύκει μοι, καὶ περὶ τοῦτων ἀλληγορεῖν. ἐπεὶ δὲ καὶ πόδι τούτων ἠλληγορήσαμιν, φέρε καὶ τοῦτο ζητήσωμεν.

Διατί ἀχ' εἰ περὶ πείρας γνταῦθα τὰς μύσας καλεῖ. οὐ μὲν γὰρ ἀχ' τοῖς ἐλικῶνθ, ὡς γν τῆ θεογονίᾳ ποιεῖ, καὶ γὰρ ὁ ποιητῆς ὦρ ἐλικῶνιθ, ὡς περὶ τὴν ἀσκληρω οἰκῶν. λύσις κατὰ πρόκλον· καὶ ὁ μὲν φιλοσοφώτατθ πρόκλθ, παιδ' ἑνυπικῶν τρόπων τοιτό φησι ποιῆσαι τὸν ποιητὴν, ὑπογραμμίην τοῖς παιδ' ἑνομήνοισι τιθέντα, τοῦ μὴ τὰ οἰκεία

ἄζαίρειν, ἀλλὰ καὶ τὰ παρ' ἑτέροις χησὰ πλοπιμῶν
 τόρα δοκεῖν τῶν οἰκείων, καὶ πείραν ἐπάγει, καὶ ἑ-
 λικῶνα, καὶ σφαίρας, ἣν αἷς χροδύειν λέγει τὰς μῦ-
 σας. ἐπὶ ἧς ἔστι τό φησιν ὁ πρόκλος, διηλονότι ὀθνεῖον,
 καὶ οὐχ ἡσιόδου ὅτι τὸ προίμιον, ἕκ τε τῶν πολλοῦς
 ἦν τυχεῖν τούτω ἔσθ' βιβλίῳ ἀπροσιμιάσω, καὶ μὴ
 ἕκ τῶν ἦν ταῦθα μὲν τὸν ποιητῶν ἐκ πειρίας τὰς μῦ-
 σας μῦσας καλεῖν. ἣν δὲ τῆς θεογονίας, ἄζ' ἑλικῶν Θ.
 ταῦτα μὲν ὁ πρόκλος. λύσις ἦν τὸν τζέτζω. ἡμεῖς
 δὲ μικρὸν τι μακρολογήσαντες, διαλυθὲν κἀνω μὲν τῆς
 ἀλήθειαν, τίν' ἔνεκα ἦν ἔσθ' πρῶτον συγγραμμά-
 τι τὰς μούσας ἐκ πειρίας καλεῖ, ἣν δὲ τῆς θεογονίας
 ἄζ' ἑλικῶν Θ. διπλᾶς ἐγὼ τὰς πειρίας καὶ αὐτὸν ἑλι-
 κῶνας γινώσκω, πραγματικῶς τε λεγομένης, ἔτι κα-
 τὰ τὰς ψυχικὰς ἔνεργίας. καὶ τὸ μούσης δὲ ὄνομα,
 τριχῶς οἶδα νοῦ μνημον. πραγματικῶς, ψυχικῶς, καὶ
 σοικειαικῶς. καὶ πραγματικῶς μὲν πειρία καὶ ἑλι-
 κῶν, ὄρη καὶ πόλεις βαιωτίας. καὶ ἡ μὲν πειρία πρό-
 τῶρον ἔσθ' πέρη κτηδεῖσα, ἔσθ' πέρη τῶν μεθώνης
 ἀδελφῶ, πατρός δὲ λίνου, πειρία ἐκέκλητο. ὕστερον
 δὲ λύνθη ἐκλήθη. ἥς ἔτι πῶ ἀρχὴν ἔχον ἀέροπος,
 ὃ πρὸ βύτα τῶν ἡμαθίων τῶν παίδων, καὶ δὲ
 μελισσῶν φησι ὅτι τὰ ἀδελφικὰ σιωταξά μνη Θ. ἑλι-
 κῶν δὲ καὶ κηταιρῶν, ἀπὸ ἑλικῶνος καὶ λιθαιρῶν Θ.
 τῶν ἀδελφῶν ἐκλήθησαν, οἳ τινὲς πρὸς ἀλλήλους
 ἐπολέμη-

ἐπολέμησαν. καθὼς ὁ κυρλωαῖος λυσίμαχος ἐν τῷ
 πρώτῳ ποιητῷ ἰσορεῖ, ὅτι πραγματικῶς ὄρεν γινώ-
 σκω τὸν ἐλικῶνα καὶ πειρία. ἵνα τὰς ψυχικὰς δὲ
 δλωάμεις πειρία ὄσιν, τὸ τῷ νοῦς διὸς οἰκητήριον, ἢ γὰρ
 τοιοῦτον, ὅς οὐ ὡς καὶ πρὶν ἐφίλω τὰ πύονα καὶ
 ἀγχινοῦσατα ῥέουσι. ἐλικῶν δὲ, τὸ τὰ νοηθέντα
 καὶ γνωσθέντα καὶ λογισθέντα γραφῶναι βιβλίοις,
 καὶ πόσειλιοςεῖσαι πανταχοῦ. καὶ τὸ τῆς μούσης
 δὲ ὄνομα, ὡσπὲρ ἐφίλω, τριχῶς οἶδα νοοῦμενον. ψυ-
 χικῶς μὲν, ἢ καθόλου γνῶσις νοεῖται. σοικεακῶς
 δὲ, ἢ τῶν ἀσέριων, καὶ τὸ παντὸς κόσμου μωσικωτά-
 τη καὶ ἡναρμόνιος λίνκοις. πραγματικῶς δὲ, οἱ εὐ-
 ρετοῦ τινῶν καὶ εὐρέτιδος, μῶσαι ἵνα μείδεξιμ τού-
 των καλοῦνται. νῦν δὲ, ὅτε πόσι τῷ μερικῶν μωσῶν
 δλωλέγεται, ὅτε πόσι τῷ μωσικῆς τὸ παντὸς τῶν
 ἀσέριων λινῆσεως, ἀλλὰ πρὶ τῷ ψυχικῆς μῶσης, ἢ γὰρ
 τῷ γνῶσεως, λῶ ἀρχαιοτρόπως συλληπτικῶς ἀπικῶ
 πόρου μῶσας καλεῖ. τῷ εἰκότως μὲν * αὐ μὲν αὐτὰς
 ἐκ τῷ πειρίας. ἐν δὲ τῷ τῷ θεογονίας ποιήματι, ὅς
 ἐλικῶν. ἀκουε τριγαροῦν ἔρανοδρόμε πρόκλε, ὁ
 πολλὰ βροντῶν, καὶ μετάρσια τρέχωμ, ἐκ τῶν ὑ-
 ψηλῶν καὶ μετάρσιων δρόμων. νῦν μὲν πόσι φυ-
 τουργίας καὶ γεωργίας ἡσίοδος πρὸς τὸν ἀδελφόν
 τῷ διδάσκαλίαν ποιούμενος, ἐπεὶ τὸ σύγγραμ-
 μα ταπεινὸν τυγχάνει καὶ ὀυτελές, εἰκότως ἐκ τῆς

πειρίας καὶ τοῖς οἰκείοις νοῦς, τὰς μούσας, ἡγοῦμαι τὴν
 γνώσιν καλεῖ. Ἐοῖονεῖ ἅφ' ἑαυτοῦ λέγει τὸ σύγγραμ
 μα ὅσο ἐκτίθεσθαι. ἔν δὲ τῇ θεογονίᾳ πρὸς τὸ παν
 τὸς θεογονίας διδάσκων, ἐπεὶ μέγα τὸ σῶταγμα
 ὅσο καὶ φυσικώτερον, ἀρμοδίως ἐξ ἐλικῶν ὅσων
 καλεῖται τὰς μούσας· τουτίσι, προκατασκουάζει, ἔ
 λέγει, ὅτι πρὸς ἴωρ ἔν τῇ θεογονίᾳ ταύτη μὲλλω ἐρεῖν
 * οὐδὲν ἅπ' ἑαυτοῦ ὀρῶ, ἀλλ' ἀπ' ἐπι μούσης καὶ
 γνώσεως, ὡς ἐξ ἐλικῶν ὅσων καὶ βίβλων ἐτρύγησα. ὅ
 τω τὰς πειρίας, οὕτω ὅσων ἐλικῶνας, οὕτω τὰς μού
 σας νοῦ. οὕτω καὶ τὸν ἡσίοδον νοῦ μὲν ἐκ πειρίας
 ταύτας καλεῖν λέγω, ἐξ ἐλικῶν ὅσων δὲ ἐκείσε. τὸ δὲ
 μούσας ἢ θεὰς τινὰς καλεῖν, πρὸς τὸ λέγειν ἅ τις ἐθε
 λει, μῦθῳ ἀλληγορικός ὄστιν· ὁ πρῶτον τυγχάνει
 ποιητικῶν χαρακτήρησιμα. τὴν γὰρ ἰδίαν γνώσιν,
 καὶ ὅχ' ἐτόραυ τινὰ, ὅθ' ἰδαν, ὅθ' ἰδαν παρακελεύε
 ται λέγειν.

Οὐκ ἔστιν ἡσίοδος τοιοῦτος ὅσων. ὡ μούσαι καὶ γνώ
 σεσι, αἱ κλείσσαι καὶ αἱ ὀρθάζουσαι τὸν σφέτερον ἔ
 ὑμέτερον πατόρα. ἑλλειπτικῶς δὲ καὶ σωτόμως λέ
 γει τὸν δία, ἡγοῦμαι τὸν νοῦ. καὶ ἔστι καὶ τὸν δία
 πθεασί τῇ γραφῇ, ἔ τὸ δὲ γραφόντις. ὅθ' ὄτι δὲ πει
 εῖθη, ἡγοῦμαι ἐκ ἐπι πειρίας, ἡγοῦμαι τὸ ἐμὸ λογιστικῶ
 ἀιδητικῶ. ἔννεπε τε ἔ εἶπα τε ὑμῶσαι, ἔννοιαι
 σι καὶ ἐπίσι καὶ ποιήμασι. ὅθ' ἄσ' ὅμ τινὰ, λείπει, τὸν
 τρόπον.

τρόπον. οἱ ὁμῶς καὶ ὁμοίως ὑπαρχόντες βροτοὶ καὶ
φθαρτοὶ ἄνδρες, εἰσὶν ἄφατοι, καὶ ἄδδοξοι, καὶ ἀνό-
μαστοι, φατοὶ τε καὶ ὀνόμαστοι καὶ ἐπίδδοξοι. τὸ βαρ-
βαροὶ δὲ καὶ ἑλλωες, πῶδισόν ἐστι πρόκλειόν ὄσι. ὅτι
αὐτὰ ὁ ποιητὴς ἐρωτᾷ, πῶς οἱ ὁμοίως φθαρτοὶ ἄν-
θρωποι, οἱ μὲν εἰσὶν ὀνομαστοὶ τε καὶ πλάστοι, οἱ δὲ ἄ-
δδοξοι. εἶτα προσωποποιεῖ τῆς μῦθου, ἢ γοῦν τὴν γνῶ-
σιν αὐτῷ, λέγουσαν ταῦτα ὅτι γίνεσθαι ἔκκει, καὶ
βελῆ τὸ δῖός, ἢ γοῦν εἰμαρμένης. ἀλλὰ πρότερον
διασαφήσαντο τὸ ζεὺς ὄνομα ὡσαύτως λέγεται, εἰ-
τα καὶ τὰ λοιπὰ διεξέλθωμεν. τὸ θεὸς ὄνομα, καθο-
λικῶς ἐστὶ ἀσείτως λεγόμενον, πᾶσι σημαίνει· σοφὸς
βασιλεὺς, τὰ σοιεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, καὶ τὰ
πάθη, ἐστὶ τῆς εἰμαρμένης, ἢ ἕτεροι πρόνοιαν ἐκάλεσαν.
ὅτι μὲν ἐν ἀνωτέρω τὸ θεὸς πᾶσι σημαίνει λέγει. εἶτα
σοῦ δὲ τῶν θεῶν ὄνομα, τριχῶς· ψυχικῶς, σοιεακῶς,
ἐστὶ πραγματικῶς. οἶον, τὸ ἦρα σημαίνει γυναικεῖα βασι-
λίδα, ἀβέρα, ἐστὶ ἀνδρείαν. τὸ ἀθλωᾶ, γυναικεῖα βασι-
λίδα, τὸν παχυμῶρ ἄερα, ἐστὶ τῆς φρόνησιμ. ἐστὶ τὰ λοι-
πὰ ὁμοίως. τινὰ δὲ τῶν θεϊκῶν ὀνομάτων ἐστὶ πλεονα-
χῶς λαμβάνονται, ὡς πρὸς τὸ ζεὺς. σημαίνει γὰρ τινὰ
βασιλεῖα, πραγματικῶς. ψυχικῶς δὲ, τὸν νοῦν ὅς
καὶ τὰς γνώσεις, μούσας γνῶναι. σοιεακῶς δὲ πᾶσι
τὸ ὄριον σῶμα, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ· τὸν ἄερα, καὶ
τὸ νεφελοῦσιν κατὰστημα, καὶ ὄμβριον τὸν ἥλιον,
τὸν

του ἀσερὰ του πλάυητα. καὶ τὴν εἰμαρμένην κατὰ
 αὐτὸν σοινοῦς. ὃ καὶ ἐν ταῦτα ἐν ὅλω θεῶ ποιήματα
 δηλοῖ, πλὴν μόνης ἐλ ἀρχῆς. ἐν ταύτη γὰρ τὸν νοῦ
 μεσῶν, ἢ γὰρ γνώσεως πατέρα καλεῖ. ἐν δὲ τῷ ἄλλω
 σχεδὸν ποιήματα, τὴν εἰμαρμένην λέγει. πλὴν ἐνθα
 τυχόν ποδὶ σοιχείων, ἢ ἐτόρων τινῶν διαλαμβάνει.
 καὶ σὺ δὲ τὰς σημασίας τούτων γινώσκων, συμφε-
 ρόντως καὶ ἀρμοδίως καὶ καταλλήλως τοῖς τόποις
 ὅσων ὀνόμαζον, ἐν τοῖς σοιχευοῖς ἔρανον ἢ ἄερα, ἐν
 τοῖς ψυχικοῖς νοῦ, καὶ ἐν ἐτόροις πάλιν ἀρμοδίως
 καὶ καταλλήλως. νῦν δὲ, ὡς ἐφω, τὴν εἰμαρμένην
 δηλοῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ ποδὶ διὸς ἀρκευῶτως ἐρρέθη, καὶ
 ποδὶ τῶν λοιπῶν μοι λεκτίον. Βροτοὶ ἀνδρῶν.) οἱ
 φθαρετοί. ἀπὸ τοῦ βροτῶ, ὃ σημαίνει τὸ μετὰ κόνεως
 αἶμα. Τὸ ἀνὴρ σημαίνει πέντε. τὸ ἀνδρῶν, τὸν γῆ
 μαυτὰ, τὸν φύσει, τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν λαβόντα, ὃ
 τὸν ἀνθρώπου. Ρεῖα μὲν βεῖαει.) τὸ ρεῖα μὲν, συ-
 νήκσις ὅτι εἶρε μακρᾶς συλλαβῆς, ὃ εἶρε αἰς
 μίαν μακρᾶν. Μινύθει.) φθείρει, σμικρῶνει. ἀπὸ τῆ
 μινύθου, ὃ μικρὸς. ὅθεν ὃ μινύθειον, τὸ βραχυχρόνιον.
 ὃ δὲ νῶς τοῦ ρεῖα μὲν βεῖαει, δὴ ἡλῶ καὶ ἰδιώταις. ὃ-
 τι ἢ εἰμαρμένη, θυκόλως αὐξάνει καὶ αὐτὸ ἀφανεῖς,
 καὶ αὐτὸ περιβλέπτως καταβάλλει. καὶ ὁ πρόκλῶ
 μάλλον ἐν τούτοις μακροχρόν. Ἰθάει σχολίου.)
 τὸν ποικίλον τὸ ἡλῶ διαφανερῶς, σχολίου ὀνο-
 μάτι.

καὶ σοι...

πὸ τοῦ γα...

καὶ σοι...
 ἡσίο...
 ἐν ταῖς...
 καὶ αὐτὰ...
 τοῦ...

μάτι.

ἤντησθε ὑπὸ φθορῶν, ἐφέλκουσι. συμφύωνου δέ,
 ἔκπε. οὐκ ἀφ' αὐτοῦ μουῦον ἔλω.) ἐν τῇ θεογονίᾳ, ἐν
 γῆσθε ἀντὶ τοῦ εἶδ' εἰπὼν τῶν εἰδῶν, ἡσίοδος ἐν-
 ταῦθα ὡς ὑπὸ διορθῶται αὐτὸ λέγων, ἔχιδ' ἢ ἐν γέ-
 ν' ὅτι τῶν εἰδῶν, ἀλλὰ δ' ὕο. ὅρις γὰρ ὁ ζῆλος λέ-
 γεται, ὅπου ὅτι ἢ ἀγαθὴ ὅρις. ἀλλὰ καὶ ὁ φθόνος,
 καὶ ἡ κακίση ὅρις, καὶ ἀμοχαρῆς. Μοῦνον, μόνον ἰω-
 νικῶς. δ' ὕο τὸ ὁ μικρὸν ἢ ἰωνας. ὡς δὲ μέγ' λόγος,
 μακρὸν δ' ἔχετοι ἢ κρινῶν συλλαβῶν. ἢ ὡς οἰεῖς
 δὲ καὶ ἀπικὸς, μέγα. ὅτι δ' ἐν γῆ καὶ ἐν ἔρανῶ ἀε-
 ὅριδ' οὐ, δ' ἦλαμ. τὸ δ' ἐν τοῖς ὕστελοις, καὶ ὁ λόγος ἀ-
 ξίοις, λόγους μικρῶν, πρόκλησιν ὅτι. ὡς ἔ' τὸ ὑπὸ
 μωμητῆ. ἔ' τὸ διὰ δὲ χα θυμὸν ἔχουσιν. ὁ σοφὸς πρό-
 κλος, θυμὸν τῶν ζώων λέγει. ἡμεῖς δὲ, γλυκύτατον
 ἔ' ἐμψυχον λόγον καλοῦμεν. τῶν γὰρ ὀρίζοντων τὸν
 θυμὸν, ἢ τοῖς τῶν ψυχῶν διπλῶν καὶ διαμεμερισμέ-
 νων ἔχοντων, ὁ ἡσίοδος ὑπὸ τῶν ὀρίδους ἔ' ἔπε.
 πόλεμος.) πολυαμῆς τις ὤν, ὁ πολλὸς ἀμῶν καὶ θε-
 εἰζων. ἢ πολυεμῆς, ὁ πολλὸς χέων καὶ καταβάλλων
 * τροπικώτερον. σχετλῆν.) χάλειπῆ, κρατικὴ λίαυ.
 κρατικὰ γὰρ ἔ' πᾶν ὄνομα, τὰ φαῦλα. τὰ δ' ἀγαθὰ,
 σιωτόμως ἐκτρέχει. οὔτις τῶν με Φιλί βροτός.)
 μὴ εἴπης ὑπερβατῶς, οὔτις τῶν με Φιλί βροτός ἀ-
 θανάτων βελῆσιν. ἀλλ' οὔτως, ὅτις τῶν με Φιλί
 βροτός, δ' ἡλονότι ἐκῶν, ἀλλ' ἔ' ἀνάγκης καὶ βίας

ἐν ταῖς βελαῖς τῶν ἀθανάτων, ἤγουν τῆ εἰμαρμένης.
 θεοὶ γὰρ, ὡς ἐφω, ἢ εἰμαρμένη, τῆ δόξῃ μωσι τῆ βα
 ρείαν. εἰ δ' ἐπις δόξῃ, ἄρα οἱ θεοὶ κακοῦ αἵτιοι; ναὶ ἤν
 ἰσιόδου δόξαν εἶπε. ὅς γὰρ ψυχῶν λέγει εἶν πλοῦ
 παρξιν. αἱ δὲ ψυχὰ αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς ὄσαι, οὔτε
 τροφῶν οὔτε κτημάτων ἢ χημάτων, ἢ πνός ἐτόρα
 τῶ σωματικωτέρων ἐδέοντο, δι' ἃ γίνονται μάχαι
 καὶ δόξῃ. ἐπεὶ δὲ εἰμαρμένη τινὶ σωεζυχθῆσαν
 σώματα, ἃ καὶ τροφῶν καὶ χημάτων καὶ τῶν ἄλ
 λων ἰδι δεδέλωται, δι' ἃ συμβαίνουσι δόξῃς, εἰ
 κότες ἀθανάτων, ἤγουν τῆ εἰμαρμένης βουλῆς ἐ
 φη, τιμῶσι τῶν δόξῃ οἱ ἄνθρωποι. Νύξ δρεβρηνή.)
 τῶ ἀγαθῶν δόξῃ, ἤγουν τὸν ζῆλον, φησὶ πλοῦ
 ραν τῆς φαύλης, τῆ τε χρόνω, καὶ ἀξιώματι. τὸ
 νύξ δὲ δρεβρηνή, οὐκ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐγὼ λέγω.
 καὶ γὰρ καὶ ἢ ἐτόρα, δὲ ἀφανοῦς γίνετο. ἀλλ' οὔ
 τω φημί, ὅτι ἐν ἀρχῇ τῶ δρεβρῆ καὶ χάθ. εἶτα
 γέγονασι ἄνθρωποι. σύμφυτῶ οὐ καὶ σύγχο
 νῶ τοῖς ἀνθρώποις, ἢ χησὴ δόξῃ, ἐκ τοῦ ἐρέβους ἐ
 κείνου καὶ τοῦ χάους ἐγγύθ. ἢ δὲ φαύλη πλοεγγί
 το ὑπερομ. πάντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ, σύμφυτα τῆς
 ἀνθρώποις. ἐπίκτητα δὲ, τὰ φαύλα. ἢ καὶ οὔτως
 ἢ χησὴ εἰς ἐκ τῆς νυκτὸς δοκεῖ γεγνηῖσαι, τυτέ
 σιν δὲ ἀφανοῦς. ὅτι πᾶς τινῶ ζῆλωτής, κρυφῆ τῶ
 τὸ ἀπομιμείται. ὁ δὲ φθανῶν, φανερώς λειδορίας

ἐνείρει

γνέριει Ἐμάχας. Ερεβγννή.) αἰολικῶς δὲ δ' ὄνον
 γραφέται. Θῆκε δ' ἐμὴ κρονίδης.) ὁ κρόνου πάϊς
 ζεύς, ἠγχι ἢ εἰμαρμλίνῃ, ἢ κοροπῶσα, Ἐσιωτίχουσα ἔ
 νοῦν, Ἐάφανῆς καὶ ἀδ' ηλθ, ἢ γν τοῖς ὑψηλοῖς ζυ
 γοῖς Ἐκαδέδραις τοῖς ζωδρανοῦ κύνου Ἐ τοῖς ἀθε
 εἰς ἰδουμλίνῃ. ἐφλω γάρ, ὡς ἐκ τῆς κινήσεως λέγου
 σι τῶν ἀσέριων ἀρτελεῖσθαι τὰ εἰμαρμλῖνα. ἔθηκε γὼρ
 ταύτῃ τῶν ἐμὴ πολλῶν ἀμείνω φέτορας ὁ ζεύς, ὁ
 νάειωρ ἐμ τῶν ἀθεῖς, ὁ νάειωρ ἐμ ταῖς ρίζαις φέ γῆς, ὁ
 νάειωρ ἐμ τοῖς ἀνδράσι. δία δὲ εἶπον, ὅτι τῶν εἰμαρ
 μλῖνων νῦν λέγῃ. Η τε Ἐἀπάλαμνόν πρ.) ἢ τις ἀ
 γαθὴ ὄρις Ἐ τὸν ἀδηνῆ, Ἐ τὸν μὴ παλαμάδα καὶ
 ὄργαζεσθαι διωάμνον, ὁμῶς ὑπὸ ὄργου ἐγείρει. ἢ ὁ
 μῶς, ἢ ἢ ἐλλιπῶς, ὁμοίως τῶν ἀπαλάμνω, τὸν ἀπά
 λαμνόν ἐγείρει. Τίς ἐτόρου γάρ.) τίς γάρ χῆζωρ
 ὄργου, ἰδῶρ εἰς ἐτόρου πλῶσιον, πλῶσιον ἀπ' ὄργου,
 ὅς καὶ ὄτθ ἰδῶρ, ἀπὸ ἀζεῖ ἀρουῦ καὶ φυτῶν.
 Ἀρόμλναι) τὸ ρῶ μικρόν, ἔκτείνεται δὲ ὑπὸ τοῖς
 μ' ἀμεταβόλου, Ἐ γίνεται κοινὴ συλλαβή. εἰ δὲ θελη
 τὸν ποι, καὶ ὄτθ μέγα γραφέτωσαν ἀπῆκῶς. Ζη
 λῶι δ' ἐ τε.) ἢ ἀγαθὴ ὄρις, Ἐ ζῆλθ λέγεται. ἢ δὲ φάω
 λη, φθόνος. ὁμῶς ἐμπροσθεν εὐρέσεις τὸν ἠσίοσθου κα
 τακεχημλῖνον τῶν ζῆλω, ἀντὶ τῶν φθόνου. Εἰς ἀφνον
 ἀπὸ δῶντα.) ἀφνον, πλῶτθ, ὄλθθ, τύχη, Ἐ δὴ
 δαίμονία δαφέρει. ἀφνον μλν, καὶ ἀφνειός, ὁ μετέ

λούται. ὄθην κηπωρός φαμὸν μετὰ ψυλοῦ τδι φ̄,
 ἢ μετὰ δασέως τδι φ̄. Ολίγη.) ὄδὲ μικρὰ. Νφέωρ
 τ' ἀγορέωρ τε.) δ' ὕο σωιζήσφς εἰσὶ τῷ σίχῳ. κέωρ τ'
 ἄγο, δ' ἀκτυλθ. τὸ γὰρ κέωρ, ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς ὄσι.
 ρεωρ τε, τροχᾶιος. καὶ τὸ ρέωρ γ', ἀντὶ μιᾶς κείται
 μακρᾶς. Βίθ.) τὸ βίθ' ἐξ σημαίνει. πλὴν τέχνῳ,
 ὡς τὸ, βίον ἐμποριῶν ἢ φιλόσοφον ἔξυ. τὸν τρόπον,
 ὡς τὸ, χρυσῷ βίθ' ὄσι. τὸν πρῶτον κόσμον. τὸν ἐνὸς
 ἐκάστου χρόνον. Ἐλζοῆς πλὴν πόδισίαν, ὡς τὸ πολὺς
 ἰῶ αὐτῷ ὁ βίθ'. καὶ τὰς πρὸς τὸ ζῆν σωτεινούσας
 τροφὰς ὄπρ τὸ ἐνταῦθα δηλοῖ κείμνον. ἐπητα-
 νός.) ὄλοχρονίως ἀρκεῖν δλωάμηνθ. ἐκ τῶ ἔτος ἔτα-
 νός, ἔετανός. καὶ ἐκτάσει, ἔετανός. Ωραῖθ.) ὄ ἐκ
 πιασᾶν ὠρῶν τῶ χρονιαίωρ γινόμενθ. εἰδὼς δὲ
 καὶ τὸ βίθ' ὄνομα σημαίνει πολλὰ, ὄραῖωρ τίθει-
 κε τὸ ὠραῖθ. ἐπεὶ δὲ βιωφελῆ καὶ ὠραῖα οἶδε καὶ
 ἔτορα, ἔκ ἀρ γῆς δὲ, πρὸσέθεικε τὸ, τὸν γαῖα φέρει.
 Δημήτορος ἀκτῶ.) Ἐλ γῆς δ' ὠρημα δ' ἡμῆτης γ' ἢ
 γῆ, δ' ὠρικῶς. ὄτοι γὰρ ἀντὶ τῶ γ', δ' πθέασι, δ' ὠφε-
 ρὸν γνοφερόν, καὶ δ' ἡμῆτραν γῆμῆτραν λέγοντες.

Ακτῶ.) ἀκτῆς, θεληθῶν, ἢ τῶ ἡλίου. καὶ ἀκτῆ, ὄ
 αεγισαλός λέγεται. τὸ δὲ δ' ὠρημα, ὄ ἀκτῆς τῶ ἀκτῶ
 τὸν ἀκτῶ, ἐκ τῶ ἄγω τὸ φέρω. καὶ νῦν Ἰ πόδι δ' ἡ
 μήτορθ σῶτόμως εἶπον, τὸ σαφές τε ὄ ἀληθῆσα-
 τῶν καὶ πλὴν μυθικῶν δὲ ἰστορίαν λεκτέον, ἀλλὰ καὶ
 ἄλλῃ

ἄλληγορητικῶν μοι. ἐκ λήθης, ἢ μάλλον ἐκ σικελίας,
 ἃς ἡσ ἀφῆρπασε τῷ δ' ἡμῆτρῳ θυγατῶρα τῷ κῶ-
 ρῶ. διοκῶσε δὲ ἡ μήτηρ, μέχρι τῶν ἀθλῶν καὶ τῆς
 ἐλλάδος ἀφῆρπ. ὑπὸ τριπτόλεμος δὲ τὸ κελεῖν καὶ
 μεταναίρας ποιδ' ὅς, τὰ ποιδι τῆς πῶιδ' α μαθῶσα, εἰς
 ἀμοιβῶν τῶν τριπτόλεμῶ τὰ ἀπέρματα δίδωσι, ἃ
 πῆροτῶν ἄρμα δραινόντων· ὡς τούτω ποιδιπῆαμέ-
 να πανταχοῦ, τὰ ποιδι γεωργίαν δίδ' ἄσκει. ταῦτα
 μὲν τὰ μυθῶδ' η. τὸ δ' ἄληθες ὅτως ἔχει. μὴ πῶ τῶν
 γεωργικῶν ὑπὸ γνωσῆτων ποιδι τῷ σικελίαν, ἃ τῆς
 λιθύω, σῆτῳ αὐτοματίων ἐγίνῳ, καὶ πάλιν ἐ-
 φθέρῳ, μηδ' ἄνός τῶν ὑπὸ γινώσκοντος. λέκροφ δὲ,
 ἢ τις ἑτέρος, ἀργῶν εἰς λιθύην ἃ σικελίαν μεταπεμ-
 ψάμεν, ὅκ οἶδ' α πῶ τῶν μαθῶν, ἐκέλευσε συ-
 ναγαγῆν σῆτῶν ἐκ τῶν ἐκῆ φυσικῶν, καὶ εἰς ἐλλάδ' α
 μετακομίσαι. ὅ δ' ἡ γεγονότος, τριπτόλεμος πῶτος
 ἀρώσας, καὶ ἀπείρας ἢ ἐν ἀρῶν χωρίῳ ἀρ' τ' πρώτης
 ἀρῶ δ' ὄσεως, ὅ νῦν νέαι πάτραι καλοῦνται. ἢ ἢ τῆς
 πλείω ἐν ἐλδυσῆνι τῆ ἀπῆκῆς, γεωργεῖ καὶ συγχο-
 μίζεται εἰς καρπούς. εἶτα ἃ συγγραψάμεν πε-
 εἰ γεωργίας, ποῖς πᾶσι ἀνθρώποις δ' ἐδωκε. ἃ δὲ
 μήτηρ μὲν ἢ γῆ καλεῖτ', ὅτι πάντων γῆ μήτηρ. κῶ-
 ρῆ ἢ νῦν ἃ πῶσεφόνῃ, τὰ ἐκ τ' γῆς κατ' ἔδος πῶς τὸ
 ζῆν δίδῶμενα· μᾶλλον ἢ σῆτος, ἃ τὰ γεωργικῶ· δ' ἃ πῶ
 αἰσοὶ φόνου ἃ πόλεμοι γίνου, ταῦτην ἐν τῆς κῶρη,

ἤγχευ τὸν σῆτρον, ἅδ' ης ἀφ' ἡς παζε. φυόμενῶν γὰρ ἴστρον,
 πρότορον, σπιέβαινε ἀφανίζεσθαι πάλιν δὲ τὴν ἀγ-
 νοίαν γεωργίας, ὡς ἔφημεν. ὡς δὲ ἀργου μετανομή-
 σαντες, πρὸς τριπτολέμου ἐν ἐλδυσίνοι ἐσπάρη καὶ
 ἀνεφύη, καὶ πανταχοῦ ἐδιδάχθη, ἔφασαν τὴν δ' ἡ-
 μητραν εἰς ἀθλίωσιν ἐλθεῖν, ἤγχευ τὰ εἰς γῆς δ' ὠρημα-
 τα, καὶ πρὸς τριπτολέμου μαθῶσαν εὐρεῖν τὴν κή-
 ρω, ὅς ἐλδυσίνοι ἀνερχομένην ὅς ἀδου λδουκόπω-
 λου. ἐκεῖ γὰρ κρυβεῖς καὶ σπασεῖς ἐν τῇ γῆ ὁ σῆτρον,
 εἰς φῶς ὅς ἦλθε. δρᾶνοντος δὲ πῆρωτοι, οἱ * πω-
 τροεικοὶ λόγοι, καὶ οἱ γραπτοί, οἱ πανταχοῦ ποδιπο-
 ρδνόμιοι, ἔτι τὴν γεωργίαν διδάσκοντος. ταῦτα
 τὰ μυθικὰ ἔτι ἀλληγορημῆνα. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα ἰσοεῖα
 ποδιφορομένη ποδι εἰς ἡμητρον ὅσοις, ὁ καὶ δίο-
 νυσος, μετὰ ἰσίδῳ εἰς αὐτὸν γεωαῖκος καὶ ἡμη-
 τρον καλουμένης, καὶ στρατὸν πλείστον, μετὰ μου-
 σικῶν καὶ αὐλῶν ποδιήρχου, τὴν γεωργίαν καὶ φυ-
 τουργίαν διδάσκων. ὅθεν αὐτὸν καὶ διονύσου ἐκά-
 λεσαν, ὡς εὐρετὴν φυτουργίας. τὴν δὲ ἰσὶν ἡμη-
 τραν, ὡς τὰ εἰς γῆς δ' ὠρημῆνα, καὶ γεωργίαν διδά-
 ξασαν. Τὸ λινορεοσάμηνον.) ὅτι πινῶν δ' ἡ δ' ὠρη-
 ματες καὶ βίος τῶν ἐκ εἰς γεωργίας κρηθεῖς, ὁφέλ-
 λους, ἀντὶ τῶν ὠφέλλει καὶ αὐξάνει τὴν ὄριον. ὁ πῶς ἔπω-
 δὲ ἴστρον Φιλόνοιον εἶναι, ταῦτα φησὶ ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι
 εἰ πρὸς ὄργα καὶ γεωργίαν χολάσει, ἐκεῖ τούτοις

ἀχοληθῆσεται, ὅτως εἰρήκει. Κεκορησάμεν, ἔ
 ἴσα λόγου δίχα πινός διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, αἰο
 λικά εἰσι. Κπῖμασ' ἐπ' ἄλλοτρίοις.) οἱ ποιηταί,
 καὶ δύο γράμματα, ὡς νῦν, ἐκθλίβουσιν αἰολικῶς, ἔ
 τὰ μακρὰ κωφίζουσι. Τοῖ δ' ἔκετι δ' ὀυτόρον ἔ
 σται.) ἔκετι δὲ ἐκ δ' ὀυτόρον ὡδε καὶ ἡπ' ἰσοῦν τὸν τρό
 που σοι γνήσεται, λαμβάνειν τὰ ἐμά. ἀλλὰ λυθήτω
 αὐτότι τὸ ἡμέτερον φιλανείκημα, ὀυθείαις δικαιοσύ
 ναις, ἢ δικαίαις κείσεσι, αἱ ἄρ' ἐπὶ δὶός καὶ φιλω
 νοίας ἔ φιλίμαρμυλῆς εἰσὶ τίμια. Δωροφάγος.)
 ἔκ εἶπε δ' ὠροδίνους, ἀλλ' ὕδι ταπικῶς δ' ὠροφάγους.
 ρυτέσι, ἐκ τῶν λαμβάνειν δ' ὠρα δ' ἰαζῶντας. οἱ δὲ
 ρυτέσι, τὴν φάυλων ἔ κείνουσι τῶν δ' ἰαζῶν γένεα.
 δ' ὠροδίνου δ' ἐπὶ πινδὺ γίνονται, καὶ φιλῶ τῶν δ' ἰα
 χα φαυλότητος ἀρσολάς εἰσὶ δεχόμενοι. ὅσω πλέον
 ἡμισυ πάντος.) ἀντὶ τῶν γν' ποιῶ πράγματα τὸ ἡμι
 συ πλέον τῶν ὀλοκλήρων. τὸ ὅσω, ποσότητος ὅσιν ἀντὶ
 πηλικότητος. τὸ πλέον δὲ τῆ ἀξία νοητέον ὀϊου, οἱ ἐκ
 δικαίᾳ δ' ἐκα χρυσοῖ, πλείους τῆ ἀξία τυγχάνουσι τῶν
 κ. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅσῳ ποτὲ τὸ ἡμισυ τῶν ἑαυτῶν ὀλο
 κλήρων, πλέον τις εἶπκ. Οὐδ' ὅσον γν' μαλάχῃ.) ἐλ
 λιπῶς ἔ σιυτόμως τ' τὸ φησι ἡσιόδος. εἰπῶν γν', ὅτι
 ἔ γινώσκουσιν, ὅπως πλέον τὸ ἡμισυ τ' ὀλοκλήρων, ἐπά
 γει, ἔδὲ γινώσκουσιν ὅσον μέγα ὄφελος γν' μαλάχῃ ἔ
 ἄσφοδ' ἐλα ὀυτελῶσι λαχάνοις ἔπαρχει. λείπει τὸ,

παρὸ δ' ἀδίκων βρωμάτων πολυτελῶν.
 Γάλιμ δ' * ὁ λόγος, δ' ἀποπῆύει λόγους.
 Ερδύγεται δὲ κομπασίφρονα ζάλλω,
 Θέλωμ διδ' ἀσκεῖν τῷ ἀλίμω τὸν τρόπον.
 ΑΛ' ὅδ' ἐν εἰδῶς ἀφειᾶ μάτλω γράφωμ.
 ΑΛ' αὐτὸς εἰπεῖν καὶ διδ' ἀσκεῖν καὶ γράφειν
 Ακωμ, πλοῆγμαί τοῖς λιγνοῖς τούτου κρόσις.
 Σκίλλης τὸν ὄγκον, καὶ μαλάχης σὺν κλάδους
 Τεμῶν ἐν ὄλμω, συγκεράσας καὶ μέλι.
 Καὶ σπῶν τι βραχὺ πρὸς τροφίω τῷ τιμημάτων,
 Οὐκ αὖ πῆσθῆς τὸ λιμῶ τὸ πνεφόρον,
 Εἰ συγκεράσας ἀκειβῶς καὶ πρὸς τέχνῳ.
 Εἰ δ' ὅ, πρὸς ἀδ' ἰω δ' βραδ' ὕς φανῆ τρέχωμ.
 Σκίλλα γὰρ οἶδε σὺν ἀτέχνος ὀλμύειμ.
 Εἰ δ' αὖ τὸν ἰὸν δ' ἐγνέγκης ἐν τέχνῳ,
 Βράτῳμ ἐν χύτραις ἱκανῶς μεθ' ὕδατων,
 Ἐπειτα τὸρ σλῆσις αὐγαῖς ἡλίω,
 Τεμῶμ τε λεπῆὰ συμφυράσας σπασάμω,
 Μέλι τε μίξας, καὶ τὸ μήκονος δ' ἀκεν,
 Πρὸς σαθμὸν ὀμ χηῆ, καὶ ποσὸν, καὶ πρὸς μέτρον,
 Οπορ γινώσκωμ, ἀκειβῶς ὅχι γράφω,
 Σμικροῖς ἐν ὄγκοις ἱκανὸν θρεψαῖς ὄχλον.

Κρύφαντοβ γ' ἔχουσιμ.) ἀντὶ κεκρύφασιμ, ἀπῆ
 κῶς. οἱ γὰρ ἀπῆσθῆς τὰς μετοχὰς ἀντὶ ῥημάτων λέγῃ
 σι. πνὲς ἢ/ παροκλιώ, ἢ γυρ ποδισῶς τιθέασιμ, ὡς

ἡμέρας, νυκτὸς δὲ τρεφομένων ταῖς σελωαίαις ὑ-
 γρότησι, καὶ μετὰ τὴν αὔξησιν ἐκραγόντων, ἀνθρώ-
 πους συνέβη γνέσθαι. καὶ παντοίων ζώων ἰδέας
 πρὸς τῆς σοικεακῶν ὑπεκράτεια, τὴν ὑδατῶδην φη-
 μὶ καὶ πυρῶδην, καὶ γαῶδην καὶ ἀερώδην. κατεξικ-
 μαθείσης δὲ τῆς γῆς ὑφ' ἡλίου, καὶ μκκέτι γηναῦν δυ-
 ναμῆνης, ὅς ἀλληλογονίας φασὶ τὴν γήνησιν γίνε-
 σθαι. ὅτι δὲ ζῶα γηναῦν οἰδ' ἔνῃ ἢ γῆ, δ' ἐκινύουσι πολλα-
 χόθην, ἢ ἐκ τῆς γῆς θεαίδ' ἐκ τῆς αἰγυπῆας γηνωμένων
 μετὰ τὴν τῶν νεύου τῆς ἀναβάσεως ὑποχώρησιν. οἱ
 τότε δὲ τῆς ἀνθρώπων ἀπλότητος, ὄντες ἀπάσης ἢ
 ἀπειρίας ἀνάμεσοι, ἔδεμίαν ἔτε τέχνῳ, οὔτε γεωρ-
 γίαν ὑπέσταντο, ἔτ' ἄλλο ἔδ' ἔν, οὔτε ὅ, π' ὅσι νόσθ
 ἢ θάνατθ ἐπεγίνωσθη. ἀλλ' ὡς ὑδὶ κοῖτον ὑπὸ τῆς
 γλῶ πῖπροντες ἀπέψυχον, ἔκ ἐιδότθ ὁ πάχουσι.
 Φιλαλληλίαν δὲ μόνου ἀσκηῶντες, ἀγελαῖου διέ-
 ζων τὸν βίον, δίκῳ ποιμνίῳ ὑδημονὰς ὀζιόντες,
 καὶ τοῖς ἀκροδρύοις κρινῶς καὶ τοῖς λαχαῖοις τρεφό-
 μνοι, καὶ ἀλλήλοισι ἢ τῆς θεῶν πρῶσεβοήθου καὶ συ-
 νεμάχοντο, γυμνοὶ γυμναῖς ταῖς χορσί. γυμνοὶ δὲ
 ἔτω τυγαῖοντες, καὶ σκέπης καὶ χρημάτων ὑδη-
 δεῖς, καὶ μηδὲ καρπὸς καὶ ἀκρόδρυα πρὸς ἀπθῆ-
 κας συναγαγεῖν εἰδότθ, ἀλλὰ μόνῳ ἐδίοντες βο-
 φλῶ τὴν ἐφήμερον, χειμῶνθ γεγονότθ, πολλὰ
 διεφθέρων. λοιπὸν τῆς ἀνάγκης χόντες διδ' ἄσκα-
 λον,

λου, τὰ κούλα τῶν δένδρων, καὶ τὰ διασία, καὶ χι-
 σμάς πετρῶν, Ἐσπίλαια ὑπεδύοντο, καὶ αὐτὸ τῶν
 καρπῶν δισαμλῆς φυλάττειται μόλις γνωρίσαν-
 τός, καὶ ἀπαξ αὐτὸς σωμαγείροντος, ἔν τοῖς σπη-
 λαίοις σωμαπετίθοντο, καὶ οὕτοις ἐτρέφοντο δι' ὀ-
 λου ἑνικαυτοῖ. τοιαύτη συζῶντος τῆ εἰμαρμένη, βίον
 ἀπλοῦ καὶ ἀπέριττον καὶ φιλάλληλον, δίχα πυρὸς
 ὑπὸ γνώσεως. ὁ βασιλεῖς, ὁ ἀρχοντας, ὁ δεσπότης, ὁ
 στρατῆρας, ὁ βίας, ὁ ἀρπαγῆς, ἀλλὰ φιλαλληλίαν
 μόνον καὶ τὸν ἐλδύθηρον καὶ ἀπέριττον αὐτὸν βίον
 ζῶ εἰδότες. ἐπεὶ ἡ προμηθεοῖς γεγονότες, Ἐπιδε-
 λότοροι, τὸ πῦρ ἐφύρον. Ἐθερμοτόρων, ἡ γου πα-
 νεργοτόρων πραγμάτων ὠρέχθησαν, Ἐπὶ τὴν ἀπρίτ-
 του ἢ ἐλδύθηρος βίον ἐκείνους μετέτρεψαν διαγωγῆν,
 καὶ εἰμαρμένῳ, ὡς εἴποι τις. ἵακ τ' ἤρησεως τοῦ πυ-
 ρὸς αἰτέχνας προσεφύθησαν, δι' ὧν ὁ βίος κοσμεῖ-
 ται, καὶ τὰ ἡδέα ἡμῖν καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἀβρότατα
 γίνονται, δίκῃ γυναικὸς ἡμᾶς καταδέλγοντα, καὶ
 τρυφεροτόρους ἀπόρραζόμενα. ὁ καλεῖ πλάσιν γυ-
 ναικὸς ὁ ποιητῆς. ἐπεὶ ταῦτα ποθήσαντες δ' ἐδύθη-
 καμνῶ, καὶ ἑαυτὴν ἐκπισάμεθα τῆ πανουργίαν ταύ-
 τῃ, καὶ τὴν προμήθειαν, Ἐπὶ τῆ τεχνῶν πασῶν, * ἢ
 τὴν ἐφύθησι, καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἀπρίττου καὶ σκληρῶ
 βίον ἐκείνους ὑπὸ τὸν κλυπρεπέτορον καὶ βλακωδέε-
 ρον μεταρρῦθησι. ἢ καὶ γυναικὸς πανδῶρα, καὶ

ἔσομ πολυσήμονα, καὶ ἔτορα καλέσει τις μυρία. ὄ-
 τω γουῶ ἐκ φλιπυρός ἕλοπῆς, ἠγουω φλιέφδύρσεως
 Ἐφλιχρήσεως, ἐφδύρομν νέου κακῆρ * νέου ἐπίσπα-
 σον, τὴν τρυφδρωτόραν τάντλω βιοτλῶ, τὸ ὡλσι-
 βάδωρ μαλακῶρ Ἐταπήτων καθδύδ'ειρ, ὄπδρ ἀμ-
 φαγαπῶμν. κακῆρ δὲ ἡμέτορον, ὄπι ποδοῦτδρ
 ρύτων τῆν λαμπρωόντων τὸρ βίον πρῶσεπικτή-
 σαδαί, ὄδ'έποτε παυόμεδα καμάτου καὶ οἰζύθ-
 ἀνῆς. καὶ τὸ πρῆρ ζῶντδρ ἑλδύθεροι καὶ ἀθόρυβοι,
 νῦν δούλοι γεγόναμν δ'ύσλωι, βασιλεῖς καὶ ἀρχον-
 τας καὶ δεσπώτας ἡμῖν ἠδισήσαντες, Ἐτῶις οἰκείοις
 πονήμασι ὑπερετούτδρ αὐτοῖς τρῶμα πολλῶ. ἔν-
 τδύθην ἀνδρροκτασίαί τε, μάχαιτε, καὶ ἀνδρροφῶνοι
 γελυδδοίμοι. εἰ δὲ ταύτας τὰς τέχνας οἱ ὡλμυθέεροι
 καὶ ὑσερόδδοι μὴ ἑδ'έξαντ, τρῶτισιρ οἱ μετὰ τὸ πά-
 θος τὴν γνῶσιρ τούτων λαβόντες, καθάρπ' αὐ εἰ πρῶ-
 μυθέεροί τινδρ καὶ τὸ μέλλον πρῶβλέποντδρ τού-
 τδρ ἐκώλυσαν, οἷα εἰδότες τὰ συμβησόμενα, ὄδ' ἔντε
 ρύτων τῆν δυχερῶν τῆν ἐκ φλιδουτυχῶς καὶ μακα-
 εἰας Ἐἀθεῶς Ἐγλυκείας πικρῶς σιωέβαινεν αὐ ἡ-
 μῖν βιοτῆς, ἀλλ' ἐζῶμν τὸρ μακάριον βίον ἐκείνου,
 τὸρ ἑλδύθερον, καὶ λιτόν καὶ ἀπέειπτον καὶ φιλάλ-
 ληλον, καὶ τῆν νῦν κακῶν ἀνεπίδεκτρ, μικροῖς π-
 σι τοῖς πονήμασι τὰ ὠραῖα τ' ἑδ'ωδίμων ἀκρόδρνα
 καὶ πᾶν λάχανον πρῶς τροφλῶ σιωαγείραντες, καὶ

εἰ τι πον ἐτόρον ριζότροπον καὶ τοῖς πρὸς ἄρμηλιν
 ἀρμησίμωλοι. ἴσθη γουὺ καὶ ἰσιόδης φησι πρὸς πέρση
 ἄδελφόν δ' ἔτι τῶν πρὸντων ἐπαρ' ὦ πέρση, εἰ τοῖς
 τῶν ὀβίος, καὶ ἡ εἰμαρμλίνῃ ἐκείνη, ἢ ὁ παλαιός
 βίῳ μετέτραπται, καὶ λίαν ὄξιν νυῦ δ' υγχερέσατος
 ὡς δ' υσπόμεν, καὶ κεχρημλίνῳ πολλῶν, δ' ἔορ σε
 μὴ διάγειν ἀργόν, ἀλλὰ παντοίως πονεῖν καὶ ὄργα
 ζεῖσαι. καὶ ἔτω γὰρ μόλις ἐκφύγης τῶν τ' βίῳ δ' υ-
 γχερίαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔτω. φέρε δὲ καὶ τοῖς ἔπε-
 σιν αὐτὰ σαφλιώσωμεν. Κεῖψαντες γ' ἔχρασι.) οἱ
 θεοί, ἢ γὰρ ἡ εἰμαρμλίνῃ κέκρυφε τὴν πρὶν ἢ ἀπλοῦ
 βίῳ τοῖς ἀνθρώποις. ἢ ἐσι νυῦ ὀδωκρός καὶ ἐπίπο-
 νος. Ρηϊδίως γὰρ κεν.) τότε γ' τῶ πρὶν βίῳ μιᾶς
 ἡμέρας ὄργασάμενος, εἶχον ἀν' ὀλοχρονιάαν ζωῶν. ὄρ-
 γασίαν δ' ἔφησι ὁ γεωργικῶν, ὅχ' ἐτόραν τέχνῳ πι-
 νά, ὅ γὰρ ἦσαν, ἀλλὰ τῶ συλλογῶν τῶν κερπῶν.

Αἶψα κε πηδ' ἄλιον.) ἀντὶ τῶ, ταχέως εἰς κερπὸν
 ἔρριψας αὐτὸ πηδ' ἄλιον, ἢ κατ' ἐκαστας, ἢ ὡς κερ-
 πὸν καὶ οὐδ' ἐν ἡγήσω. ἀντὶ τοῦ, οὐκ αὐτὸ ὡσπερ
 νυῦ ἐδέηθης ναυτιλίας. Απόλοιτο δὲ.) ἢ ἀπώλλον
 τὸ αὐτὸ καὶ αἰ ὑπερσῖαι τῶν βῶν, καὶ τῶν ἡμιόνων.
 οὐκ αὐτὸ γὰρ ὦμεν οὐδὲ τούτων ἐν χρεία. οἱ δὲ ὄξιν
 γούμωλοι καὶ λέγοντο, ὅτι ἀπαξ πλοῦσας, καὶ ἀ-
 παξ ὁμοίως γεωγύσας, ἔθου τὸ πηδ' ἄλιον ὑπερ
 κερπνοῦ κερπικμάδου, καὶ τὰ λιτύνη τῶν γεω-
 γικῶν

α. χαω
 calafacio
 χαταχα
 ὑα τονβω

γικῶν πόνων ἀπέλυσας, μάτλω λαβράχσιμ. ἐκ λῶ
 γὰρ ποι ὡς ἐφλω, τότε ἔτε πλῆς, ἔτε γεωργία. ὁ καὶ
 ἡσίοδ' ὁ ἀκειβῶς ὑπὸ σάμνος ἔτω φησίμ, ἢ ἴσως τῶν
 λόγον καὶ ἀναχωεῖζει ὁ ποιητής, καὶ τὰ ὑπὸ τούτου
 γηρόμνια προάγει χρόνοις τοῖς παλαιοῖς. ἀλληγορι-
 κώτερον δέ, οὕτωσί νοκτέον. ἀπαξ ὄργασάμιν
 τῆ συλλογίῳ τῆν καρπῶν, εἰ λῶ ὁ βίος οἶον ἔπριμ,
 ἐκτός αὖ τῶν καρπῶν καὶ τῆν βιωτικῶν φροντίδων
 τὸν λυβδονήτλω νοῦν ἔθε, ὁ ἀφροντίσως διῆγδου.
 ἀπώλλοντι δ' αὖ καὶ αἰ βοάει, καὶ αἰ μάχει, καὶ δό-
 ρυβοι, καὶ αἰ πρὸς βαρβάρων ἔθνη ὑπὸ γαμίαι, αἰ δ' ἄ-
 τὰς ὑποψίας καὶ σὺ πολέμους γινόμεναι. ταύτας
 γὰρ ἡμίονους καλεῖ. μάλλον δέ σὺ ἐκ τοῦδ' ἔτων ὑπὸ μι-
 ξιῶν γινομένης, ἢ τῶν πικρομένης. καὶ γὰρ τὸν κῦρον
 ὁ χρῆσμός ἡμίονον ἔφη, ὡς ἐκ μητρὸς * μήσδον, καὶ πα-
 τέρᾳ δὲ πέρσλω. ἢ τὰς ἀπλῶς ὑδιμιξίας καὶ μάχας
 καὶ συρράγας ἔθνων ἔθνεσιμ, ἡμίονους καλεῖ. καὶ τα-
 λαοργούς, δ' ἄ τὸ πολλὰ καρποῖσιν καὶ πάχειμ σὺ
 συγκροτήσαντας τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ ζεύς ἐκρυ-
 ψεν.) ἀλλ' ἢ εἰμαρμένη τῶν ἀπλοῦν καὶ ἀπέριπτον
 ἐκείν) βίον, ἀπέκρυψεν ὄργι δεῖσα. προσωποποιῶν
 δὲ τῶν εἰμαρμένιῳ, ὄργλῳ αὐτῆ πῶδι τίθησιμ. ἐκρυ-
 ψε δὲ ὄργι δεῖσα, ὅτι ὁ προμηθεύς, ἢ γοῦν ἢ προβελί
 καὶ ἢ πρόγνωσις ἡμῶν, ἢ ἀγκύλα καὶ πῶριςρεπῆα
 Βυλλδομένη, δ' ἢ κηπάτησε καὶ πῶριςρεπῆε μίμ καὶ αὐ-
 τῶν

τῷ τῷ εἰμαρμένῳ. ἔκρυψε δὲ ᾧ ποδιεφύλαξε τὸ
 πῦρ. ὅπου ᾧ δὴ αὐθις ὁ εὖς καὶ μέγας πᾶσι τοῖς ἰα-
 πετοῖ, ἠγοῦν φιλινήσεως τοῖς νῶ προμηθεὺς ὀρθεῖς,
 ἠγοῦν ἢ ἡμῶν προβουλή καὶ πρόσκεψις ἔκλεψεν,
 ᾧ κλέψας κατήγαγε τοῖς ἀνθρώποις πρὸς Διὸς γνώ-
 μῳ, ἠγοῦν φιλινήσεως, φιλινὴ μεγάλη Βαλδομίνης.
 ὃ γὰρ μετατρέπεται ἢ φιλινὴ Βαλδ. κέκλε-
 φε δὲ τοῖς, ἦν κίλων νάρθηκι. τὸν δὲ αὐτὸν ἦν τερ-
 πικέρανον, ἠγοῦν τῷ ἢ ἔφλω εἰμαρμένῳ ἔπε με-
 ταθεπικῶς, ὡς ἔρεπουσαν ἢ κατὰ γανίζομεν ἄς
 ἔσαντίς, καὶ ἀτυχῆς, δὴν κεραιῶν. ἢ τῷ τῷ
 πομνίῳ ᾧ χάρισασι τῶς ἑαυτὸν κεραιῶν, ἢ τοῖς ἑ-
 πάρεσι, καὶ φαντασίαις. τίς δὲ ἢ τῷ πυρὸς κλοπῆ,
 μάθανε. πρὶν μὲν ἢ τῷ πυρὸς χεῖσις ἄγνωστος
 τοῖς ἀνθρώποις. οἱ προμηθεῖς δὲ τῶν ἀνθρώπων, χε-
 μῶν ᾧ γεγονότων, καὶ κεραιῶν ᾧ δὴν δρῶν
 νός, ὡς πλησιάσαντες ἐκείσε φιλινὴ ἀδνησι
 χορ, μηχανῶνται φυλάξαι τὸ πῦρ. καὶ δὴ σομοῖς
 ποι ξύλοις, καὶ νάρθηκι, δὴν κλοπῆς ᾧ φυλάξαι,
 κατήκρυψαν. καὶ οὐρανίον πῦρ ἔπαρχει τὸ πρὶν
 ἔτω κατὰ χεῖρ, καὶ γεγονός ἦν χεῖσις πᾶσι ἡμῶν,
 ἐμυθόθη κλαπῶν, παρὲν εἰμαρμένῳ Βαλδῶν, ἀλλὰ
 φιλινὴ πομνίῳ. πρότερον γὰρ ἡμῶν εἰμαρμένῳ εἶνα
 φησι, ἢ ὡς πρὶν ἔφλω ἀπλῶς, καὶ δὴν πυρὸς καὶ
 τεχνῶν. ἐτόρα δὲ εἰμαρμένῳ, ἢ τοῖς σύμβαμα ἐτόρα,

ἐκ πρῶτης ἡμετέρας ἐφύρε τὸ πῦρ ἐκ τὰς τέχνας·
 ἅς γινώσκοντες πανδῶραν καλεῖ. ἡ δὲ πρῶτῶν π-
 νῶν ἀλληγορομελίη ἐνταῦθα ψυχικῶς ἀλληγορεῖα,
 ὡς τὸ πῦρ ἢ νοερά ζωὴ, καὶ ναρβήξ τὸ σῶμα, πόδι-
 τὸν ὄσι, καὶ ὅδε μέχρι παντός σωάγασα διεξίητο·
 νῦν δὲ ἢ ἀλληγορεῖα ῥητορικὴ καὶ πραγματικὴ ὄσιμ,
 ἢ πόδι τὸ ἐν χρίσει πυρός λεγουσα καὶ εἰ τὸν
 εὐρέσεως, ἢ σπρῆ φῶς εἰ ἐκ προμθείας ἡμῶν, καὶ πε-
 εἰ εἰ τὸ βίος διακοσμήσεως εἰ ἐκ τῶν τεχνῶν ἀπα-
 σῶν, ἅς πρὸ τὸ πῦρ σωεσῆσατο. ἅς καὶ γινώσκοντες παν-
 δῶραν καλεῖ, καὶ ἡφαίστω λέγει πλασθῆναι. ἐν τῇ
 λεπτολογία δὲ τῶν ἐπῶν, σαφέστερον εἶποιμι. νῦν δὲ
 καὶ τὰ ἐπι συντακτικόν. ἀλλὰ ζεὺς καὶ ἡ εἰμαρμένη
 ἐκρυψε, χολωσαμένη, ὅτι μιν καὶ αὐτὸν ὀξυπάτη-
 σεν ὁ προμθεὺς. ἐκρυψε δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς προμ-
 θεὺς ὁ ἀγκυλομήτης, τὸ μὲν καὶ ὅτι τὸ πῦρ αὐτὸς, καὶ
 δὴ ὁ εὖς πάντες τὸ ἰαπετοῖο, ἡ γοιω ὁ αὐτὸς προμ-
 θεὺς ἐκλεψε, καὶ κλέψας κατηγαγε τοῖς ἀνθρώποις
 ἐν κλίτῳ ναρβήκῃ, διὸς πρῶτῳ γινώσκοντες τὸν
 μητιόσντ, λαθῶν αὐτὸν τὸν δία τὸν τὸν πικέρε-
 νορ, νῦν πλὴν εἰμαρμένῳ. τοῦτο καὶ ἄρ ἀνθρώποισι
 ἐμήσατο κίθεα λυγρὰ. ὁ προμθεὺς νῦν, ἡ γοιω ἢ ἡ
 μετόρα προμύθεια, ὅχι ὁ ζεὺς, ἡ γοιω ἢ εἰμαρμένη.
 Τὸν δὲ, χολωσάμεντ. τὸν δὲ προμθεῖσα τὸν ἡμέ-
 τὸν νουὺ ὀργισθεῖσα ἢ ὡσπὸρ ἀγείροσα νεφέλαις,
 καὶ

καὶ ταύταις συγκαλυπτομένη, καὶ σκωτῆνὴ καὶ ἀ-
 πθόρα τῆ εἰμαρμένη, πρὸ τῆ εἰς ἕκαστον ἀφικέσθαι,
 φασὶν· ὡς ἰαπεπονίδῃ λογισμῶν λιπήσεως πᾶσι,
 πρόβουλον καὶ προμηθεσάων φρόνημα· ἀντὶ τοῦ ὡς ἄν
 θρωποι προμηθεσάων, χαίρετε τὸ πῦρ ἐφδύρόντου,
 καὶ πῶς τοῦ προτόρου καὶ ἀποδείξεον βίβ μετὰ τρε-
 ψαντοῦ εἰμαρμένῳ. σημειῶσαι δὲ, ὅτι νεφελῆ γερε
 τῶ καὶ τὸρ πικέραννον δία πῶς εἰμαρμένῳ λέγει,
 καθὰ σωετυμολογῶντοῦ ἐφημην. Σοί τ' αὐτῶ,
 ἀντὶ τοῦ ὑμῖν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς εὐρεταῖς, ἢ τοῖς
 ὑπερομ γηησομῶν, γηῆσε δ' ὄσον μέγα κακόν. ἀνθ'
 ὡς γὰρ τοῦ πετέρου βίβ ἔξῆσθε, καὶ ὄσον τὸ πῦρ
 ἐφδύρηκατε, τέχνας οὐθήσονται, κωμῶσαι μὲν τὸρ
 βίον, καὶ θέλγουςαι, καὶ μαλθάσουσαι γυναικὸς δὲ
 κλω· πῶς δὲ ἄτορ συμφορῶν, ὅδε πόδισάσεων. ἀγα
 πῆσετε δὲ ὅμως τὸ καματῆρον καὶ σκληρόν ὄσον τῆ
 ὄλαγωγῆς, καὶ ἐπίπονον, δία τὸ ἔξ αὐτῆ τὸρ πῶς ἕλε
 πτόμνα ταῖς ἐλπίσιν. ἔτω μὲν ἢ εἰμαρμένη ἐφη, ἢ
 πρὸσεπρήδουσε. καὶ τῆς ἠφάισω πυρὶ ἢ πᾶνδ ὄρα
 ἐπλάσθαι, καὶ ἐπεισομίθη γυνή, ἢ γουῶ ἢ πᾶντα δλω
 ραμένη τῆς βίω σωμαγωγῆ τῆς τεχνῶν ἢ ἢ ἐκ πᾶν
 τῶν τῆς θεῶν καὶ τῶν ψυχικῶν δλωσμεῶν καὶ δ'
 ἠσίοδον συγκεκραμένη, καὶ δλωρα λαβοῦσα. ἐκ
 μὲν γὰρ πυρὸς ἠφάισου, τὰ ὑλικά καὶ ὄργανικά·
 ἐκ δὲ τῆς φρονήσεως ἀδλωῆς, τὸ κατὰ σκόδασιόν
 καὶ

καὶ ἀγγίνου. ἐκ δὲ τῆ ἀφροδίτης, ἤγουν τὴ συγκρά-
σεως, τὸ ὠραῖον. καὶ δὲ ἀναιδῆς καὶ δραστήριον, καὶ
πόδι τὰς ἐμπορίας ἀμύλων, ἐκ τοῦ ἔρμου, ἢ τὸ
πρωφορεῖον λόγου. ἐπεὶ δὲ ἐκ πυρός καὶ φρονήσεως
ἢ γυνῆ, ἤγουν τὸ νόστιμον ἐφάνη τῶν τεχνῶν, ἃ ὁ πο-
λυσημῶν ἰσός, καὶ ἢ σύσασις πασῶν τῶν τεχνῶν ἐ-
διδάχθη καὶ πικρὰν εἰμαρμένην, καὶ τοῖς μεταγε-
νετέροις ἐδόθησαν. καὶ ὅτως ὁ βίος συμφοραῖς ἐπε-
πλήμμυρην. ἢ ὀργὴ δὲ τοῦ διός, ἤγουν τὴ εἰμαρμένης,
καὶ ὁ χόλος, καὶ αἰ λαλιαὶ, καὶ τὰ λοιπὰ, προσωπο-
ποιία εἰσι. πρῆσιάγει γὰρ τὴν εἰμαρμένην, ὡς δὲ π-
νὰ, ταῦτα δρῶσαν. ὅσο δὲ πρῆσι τοῖς ῥήτορι, καὶ καθ-
ὑπόθεσις χῆμα καλεῖται. ὅτω γὰρ ὠφειλὴν εἶπερ.
εἰ μὴ ἀιδότης καὶ φωνὴ τῆ εἰμαρμένη, ἐφθέγγετο αὐ-
καὶ ὠργιάδι, ὅτι πρωβυλότοροι δὲ ἀπλάστων γεγονό-
τες οἱ ἀνθρώποι, τὸ πῦρ κατέχου, καὶ τὰς τέχνας ἐ-
τεχειροῦ δὲ τούτου εὐρίσκειν. καὶ εἶπεν αὐτὸν ἡγε-
λάσσασα καὶ σαρκόνιον, ὅτι ὑμεῖς ὄψεσθε. δόσω γὰρ ὑ-
μῖν, ὅ ποθεῖτε ἐκ τοῦ πυρός εὐελθῶσαι, τὰς τέχνας.
ὑφ' ὧν ἀβρότης μὲν καὶ ὠραϊότης, καὶ παῦν τερπνόν
τοῦ βίου γηθήσεται. ἀλλ' ἔχωεῖς ὀδύων καὶ δλίω-
κῶν μυρίων πόνων, ἃ πόδισάσεων. νεφεληγυρῆτις
δὲ νῦν καὶ τερπικόρανον δία, ὅτε δρανόν, ὅτε ἀσί-
ρα, ὅτε τὸν μυθικὸν βασιλέα ἐκείνον, ὅτε ἄλλο ὀδόν,
ἅτε τὸν νοῦν λέγει ὁ ποιητής, ἀλλὰ τὴν εἰμαρμένην,
καὶ

καὶ τὸν Πλείμαρμυλίνης νοῦν. Διόπρ' ὃ νεφεληγρέ-
της καὶ τερπικέραυτος, ὅπως ἔφηρ' ὡς εἶπον. τὰ δὲ
λοιπὰ ὡς μὴ ὄντα τῆς νῦν ὑποθέσεως, παρεῶν. ὡς
καὶ ὑμῖν καταρχὰς ὑπέθεμ' ὅτι ποιῆμ, πρὸς τὰ
πρόσφορα τῶν ἐπῶν νοῆμ, καὶ δ' ἄς καὶ ἀθλωῆς, καὶ
πρωμθεῖς, καὶ τὰ ἕτερα· καὶ μὴ ἀνόητως ἄρ' πολυ
σημάντω τούτων πλανᾶσθαι, καὶ συγχεῖν τὰ ἔπη,
κῆ τὴν διάνοιαν. ὅθην ἰὰ γὰρ αὐτῷ προκειμένῳ τοῖς
ἔπει σημασίαν, ταύτῳ ἐτυμολογῶ, καὶ πρὸς ταύ-
της δελαμβάνω. τὰ δὲ λοιπὰ γνίστε πρῶτ' ἄρ' ἔχω, αὐτῶν
ἀκρωμυλίνης ὁπότε βλάπτειν αὐτ' ὠφελείας ἐπίστα-
μαι, καὶ ἀρχειὸν πολὺσιχον τὸ σύγραμμα γίνεται.
τίς γὰρ ὅκ' οἶδ' ἔν, ὡς ἀλλαχού τῶν ἐπῶν, ὁ ὕρανος νε-
φεληγρέτης καὶ τερπικέραυτος λέγεται; σιωάγει
γὰρ τὰς νεφελᾶς, καὶ παταγεῖ. καὶ τὸν ξηρὸν τῆς λι-
νῆσει ἐκθλίβωμ ἄερα, αὐτῶν κέραυτους ἀπὸρ' ἄζεται.
ἔσθ' ἔμ τε καὶ τὸν νοῦν οἶδ' ἀμὲν δία καλεῖν, καὶ ἄλ-
ληγορεῖν ἀκείβῳς, καθὰ καὶ πρὸς τῶν ἐτόρων ἀπάν-
των. ἀλλ' ὅ νῦν πρὸς τούτων, πρὸς ἣν Πλείμαρμυλίνης,
ὡς ἀλληγόρησά τε καὶ ἠτυμολόγησα. (Ἰαπετιονί-
δης.) πάλιν ὁ πρόκλ' ὅ νῦν λαλεῖ βλασφημίας.
Καὶ πρὸς ὁράτῳ τῷ ἐκείνῳ πυκτίδ' α,
Καὶ τὸν φορυτὸν εἰ θελεῖ σιωαγέτω.
Ἡμῖν δ' ἀνάγκη, πρὸς φυῶς πάντα γράφειν.
Τειπῶς οἶδ' ἀνομήνομ' ὃ πρωμθεῖς ὄνομα·

δ

τὴν

τὴν ἐκ κινήσεως ἔραν ἔκαστον κινῶν ἔδραν, καὶ ὑπὸ
 εἰς τὸ πᾶν, καὶ εἰμαρμένης βούλησιν γεγονῆσαν
 καὶ ἔλλωας. ἢ καὶ τὴν βούλησιν διαμοιρασίαν, καὶ τὴν
 ἀπάτην διὸς ἀνατίθημι. πῶς ἢς νῦν ἀλλήγορῶν ἔ-
 χι πρόσφορον· σοικεῖακον γὰρ ἔστω, καὶ τῆ θεογονίας
 ἀερόδιον. οἶδα καὶ πραγματικῶς πτωμθεῖα λεγόμε-
 νου ἀνθρώπων, ὅς ἀγροικίας αὐτῶν ἀνθρώπων με-
 ταρρυθμίσαντα· ἐν δὲ αὐτῶν πλάσαι αὐτῶν ἀνθρώπων
 μυθολογία. οἶδα καὶ ψυχικῶς πτωμθεῖα, τὸ τῶν
 ἀνθρώπων πτωμθεῖα καὶ τὴν πρόγνωσιν, ἰαπε-
 τῶ καὶ κινήσεως λογισμῶ πάντῃ λεγόμενον, ἑλευ-
 κλῆς ἢ δὲ ἀκούσου φρονήσεως· ἢ γὰρ δέμις, ἢ τῆ ἢ
 γῆ, τὸ σοικεῖακον πτωμθεῖας μήτηρ ὄσι. τὸ πτωμ-
 θεῖας ἐν πτωμθεῖα κτύπου πατῆρ ὡς ἐφω, ἢ πῦ
 λογισμῶ κινήσεως, καὶ πτωμθεῖακῶ τῆ πτωμθεῖας.
 ἰαπετῶς δὲ λέγεται, πῶς τὸ ἰεῖται, καὶ ὄρα ἑλευ-
 κτῶ πανταχοῦ, καὶ πάντα ἀνεγδύναῖ, καὶ ζῆ-
 τῆν πῶς πάντων. ἔσι καὶ ἑτορῶ πῶς ἑλευ-
 κτῶ κτύπῳ, ὁ βραδύως καὶ ὑπερόντος ὁ ὑπὸ μωθῶς, ὁ
 μὴ τὸν ἄκρον νοῦν καὶ τὴν φρόνησιν ἔχω ὡς καὶ τῆ
 μέλλοντα συμβαίνειν γινώσκων, ἀλλ' ὁ μετὰ τὸ συμ-
 βῆσαι εἰδῶς. τὸ δὲ ὡς ἀπ' τῆ εἰμαρμένης λεγέσθαι τῶν
 τα, πτωμθεῖακῶ ὄσι, ὡς ἐφω. εἰ δὲ ἔκ λῶ ἡλλήγο-
 ρημῶς τῆσιν ἢ τῆ φρονησῶν γῆμα τὸ καὶ ἑλευ-
 κτῶ λεγόμενον ὡφείλῃ δὲ γινεσθῆναι. ἑλευκτῶ τῶν
 ἐπιμ,

εἶπον, τὴν ἐκ κορυνοβόλου δ' ἄνδρα ἐκ περικυβέως
 τῆν τότε ἀνθρώπων ἐφύρεσιν. ἠπόροπυσις καὶ ἀ-
 πάτη φρηγῶν εἰμαρμένης, τὸ δὲ δὴς λεγομένου νῦν,
 τὸ μετατραπῶναι ὑπὸ φη προεβλίας ταύτης ἐκεί-
 νῳ τὴν προτόραν τὸ βίς διαγωγῶν ὑπὸ φη εὐρέ-
 σεως τὸ πυρὸς, ὃ καὶ τοῖς εὐρεῖσι καὶ μεταγνησέροις
 γέγονε βλάβη. κοῖσις γωαικός, ἀντὶ φη εὐρέσεως τὸ
 πυρὸς πρὸ φη εἰμαρμένης, ἦτοι τὸ συμβάματ' ὅ,
 ἀλλὰ τὸ δ' οὐτόρου, τὸ ἐκ τῆν τεχνῶν ἡμῶν συμβαῖν
 τὸ βίς πάντες ἀπλήσμημα, καὶ τὸ τρυφερόν καὶ
 ἀβρόν, ὃ ἀπλήκτισαδαὶ ἀγαπῶντος καὶ ἀσθύνοντες
 ὁ μικρῶς ταλαπωρῶμεθα, καὶ κακῶς πάχομεν. τὸ
 ἐὸν καλλίστως λεῖτομα λῖαν. ἢ τὸ πρόκλου δὲ μάλλον
 δ' ὀρθωσις δ' ἀκρῶν δ' εἶται. Ὡς ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέ-
 λασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) Ἐ ἴδωρ δὲ προσω-
 ποποιία, Ἐ ἄχημα τὸ καθ' ὑπόθεσιν ὄσιν. ἀντὶ, εἰ μὴ
 ἀιδησις τῆ εἰμαρμένη, ἐγέλασθη ἀν τὸ σαρκῶνιον.
 πατόρα δ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν τὴν εἰμαρμένῳ λε-
 γει, ὅτι καθ' ἑλλῶν πινὰς, εἰμαρμένης βελῆσὶ τε
 θεοί, ἠγοῦν τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἀνθρώποι γέγονασιν. ἢ
 τὰ γὰρ τοῖς σοιχείοις γινόμενα, Ἐ τοῖς ἀνθρώποις συμ-
 βάματα τοῖον ὄμβροι, χειμῶντες, σεισμοί, κορυνοί,
 καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ἀνθρώπων βυβελία καὶ δυσβε-
 λία, καὶ δυστυχία καὶ ἀτυχία. ποῦ δὲ τὸ σαρκῶν
 νίς γέλωτ' ὅ, εἶπαι δ' εὐρο μοι.

Σαρδῶ πρὲς νῆσθ ἰβηροτρόφθ,
 Ἐμ ἡ βοτάνη φθαερπικῆ γῆς ἐκτρέχει,
 Σελίωσιδῆς, σαρδαιῶν καλουμένη.
 Βεβρομένη δὲ τοῖς ἀπείροις, αὐτίκα
 Σπασμὸς τε ποιεῖ, καὶ γελῶτων ἐμφάσις.
 Καὶ πότμθ ὄυθῦ, καὶ γελάσιμθ μόρθ.
 Ἄλλοι δὲ φασὶ σαρδαιῶν ἐὼς βαρβαρὸς
 Ἰβηρῶντας αὐτῶν ἐὼς γηναρχὰς ἐχάτως,
 Ἄγειν λαβόντας εἰς ἀπόκρημνον τύπον.
 Κτείνειν δὲ φύκος, ἔν ῥοπάλοις, καὶ λίθοις.
 Ἐπειτα ῥίπτειν ἐκ πετρῶν ἐὼς δυσμόρους,
 Γελῶντας εἰκῆ παιδιαῖς πατροκτόνοις.
 Ἄλλοις δὲ ἐὼς θνήσκοντας ἀρέσκει πλεον
 Γελαῦ, ὄρωντας τεχνικὰς πρῶνιάς,
 Καὶ τὰς κυλίστρας καὶ σροφὰς τῶν πραγμάτων.
 Οὕτω μὲν ὁ σαρδῶνιθ γέλωσ ἔχωμ ὄξιμ.

Οὐ ποικίτης φησι γελάσαι ἀν τῆ εἰμαρμένην, εἰ
 πρὸς αὐτῇ προσῶ ἀειδικίαι. ἢ καὶ πατὴρα θεῶν θ
 ἀνδρῶν εἶπεν, ὡς ῥόπῳ εἰρήνη μὲν. ἠφαισον δ' ἐκέ
 λδουσε.) ἔν δ' ἄκρῳ ἠφαισον ἐκέλδουσεν, ἢ ὄρω
 καὶ γλῶμίξαι, θ ποιῆσαι ἀνθρώπου φωνῶν καὶ δύ
 ναμιμ, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου γυναικα, καὶ ὁμοίαν θεοῖς.
 ἀλλ' ὅτω μὲν τὸ μυθῶδου. ἀλληγορητικῶν δὲ καὶ το
 ρ. ἐκέλδουσεμ, ἢ γοιω ἐπὶ γένδουσεν ἢ εἰμαρμένην, ἐκ τοῦ
 ποικίλυτοι καὶ ἀκρῶν καὶ παντέχνη πωρὸς κατ'
 αἰχύν.

ἀεχὺλον, μυλιῶναι γλῶ καὶ ὕδωρ, ὀχί πηλόν, ὀχί γυ
 ναῖκα γηυέαι, ἀλλὰ τὰς τέχνας ἄς ἐφλω. ὑφ' ὧν τεχ
 νῶν τῶν δὲ εὐρέσεως τοῦ πυρός, ξύλα ἐκ γῆς τμηθή-
 σεταί, καὶ γηύσονται πλοῖα, καὶ ἐμβληθήσονται πῆ
 θαλάσῃ πρὸς πλοῦν. καὶ ὅτω τοῖς ἀνθρώποις γῆ
 ὕδωρ κρινώσεται, καὶ ὕδ' ἢ γλῶ δ' ὧν δὲ πύτων
 ὑπὸ τοῦ θαλατῆος φέρομεν ὕδατ' ἐμποροῦμε
 νοὶ ἴσονται. Ἀνθρώπου δὲ αὐδ' ἢ καὶ ὀχί.) τὸ,
 λυριῶς πότι τῶν ἀνθρώπου λαβεῖν ἐπωνυμίαν, ἢ
 ὀνομασθεῖσθαι τὸ καθεκασθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἢ δ' ὕ
 ναμιμ ἢ θηριῶν, καὶ τῶν λοιπῶν, ἢ μηχανὸς ἀπά-
 στας ἐνδ' εἴξαδαι, πρὸ τοῦδε λιπνωδ' ὡς ζῶντος, κατ'
 ἴσῃαν μόνον ἐλέγοντο ἄνθρωποι, καὶ ὃ ἢ τῶν ἀνθρώ-
 πίνων ἐνέργειαν. Κλειτός, ὃ ἐνδ' ὀχίος κλυτός δὲ, ὃ δὲ ἄ
 κους. καὶ ὃ μὲν κλειτός, πάντως ἢ κλυτός ὄχιμ
 ὃ πύναντιον. ἄκουςον γὰρ πῆνα καὶ ὕπ. κακοῖς
 ὄχιμ εὐρέσῃ ὃ πάντως δὲ οὗτ' καὶ κλειτός. Τὸ
 κῶας καὶ τὸ ὕδ' ας, καὶ τὰ ὅμοια τὰ εἰς ας ἀεολικῶς
 μετατρέπονται εἰς ος. ὡς ἐκ τοῦ ὕδ' ας, γέγονεν ὕ-
 δος. δὲ ὃ τὸ ὕδ' εἰ. Ἀθανάτης δὲ θεῆς.) ἀθανάτους
 δὲ θεῶς, ἢ γουω τῶς θηλυκῶς λεγομένης σοιχείοις, ὁ-
 μοίαν λέγει τῶν τεχνῶν πρόκληψιν. ἢ πῆθῆνοις,
 ὅτι ὃ φθαρήσονται αἱ τέχναι, ἀλλ' ἴσονται, ἴς' αὐτῶν
 τὰ σοιχεῖα συμπῆραμύωσι. οἱ μὲν γὰρ τεχνῆται
 θνήσκουσιν, αἱ δὲ τέχναι ὡς ἀθάνατοι διαμύωσι. ἢ

πρῶτοι, ὅτι αἰνεῖσαι, ἢ προσεφθίσεισσι π. Καὶ
 λόγος δὲ εἶδος, ὅτι ὁ βίος ἐκ τῶν τεχνῶν γέγονεν ὠραῖο
 τῶν. καὶ ἐπῆρατομ, ὅτι πάντων ὁρῶμεν τῶν τοῦ
 βίος ἡδῶν. Αὐτὰρ ἀθλιῶν ὄργα διδασκῆσαι.)
 ὑλιῶν ἄπειρος τῆς συστάσεως τῶν τεχνῶν, τὸ πῦρ γέγονεν.
 ποιητικῶν δὲ ἢ κατασκευαστικῶν καὶ διδασκῆ-
 κῆ τούτων φρονήσις, ἢ ἀθλιῶν νῦν καλεῖται, καὶ δι-
 δασκαλῶν τῶν ὄργων. ἰσὸς δὲ, ἢ συμμιγῆς καὶ πολυ-
 μιγῆς πασῶν τῶν τεχνῶν πολυπλήθεια. Καὶ χεῖρ
 ἀμφοτέρωθεν κεφαλῆ.) ἀπὸ κοινῶς τὸ ἐκείδυσθαι, ἢ γόμῳ
 ἐπέδυσθαι ἢ εἰμαρμένην ἐκ πρῶτης εὐρε-
 θῆναι τὸ πῦρ, ὑλιῶν ἄπειρος τῶν τεχνῶν. εἴτα φρο-
 νήσει πρᾶξι καὶ τὰς τέχνας, ὑλὴ τῶν πνευματικῶν
 μετῆν. εἴτα πῶς κεφαλῆ καὶ τὸ ἀπὸ τέλει ματῆ τῆ
 χεῖρος προσκεθῆναι ὑδθυμία καὶ ὠραῖότητι τῆ χυσιῆ
 καὶ ἰλαρῆ, ὡς πόθου ἡμᾶς ἔχειν ὅσοι προσεπικτήσα-
 σθαι. καὶ φροντίδας ἐδιδάσκει τὰ μέλη, ἐκκομμένους
 τῆ ὑδθυμίας τῆ τούτων ὀντεχνίας καὶ ὠραῖότητος.

Ἐρ δὲ θέμεν λιγυῶν τε νόου.) ἐπῆρασε δὲ ἢ εἰμαρ-
 μῆν καὶ τὸν προφορικῶν λόγον ἐρμῶν, ἀναιδῆτε
 καὶ ῥημῶν λογισμῶν, καὶ πανουργῶν π καὶ αἰ-
 μύλιον ἢ τῶν ἐπιθῆναι ταῖς τέχνας, καὶ τῶν τεχνί-
 ταις. τοῖσδε γὰρ οἱ τὰς τέχνας μεταχειρίζομενοι.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἐπίθοντο.) οὕτω τῆ εἰμαρμένης
 ὠνδυσίας, ταῦτα πάντα ἐγγύς. ἀλλὰ μὴ δὲ

δε λέγει, ἐκ τοῦ ἀπῶ. ἀμυγνήεις, ὁ ἀμφοτέρωθεν
 σίνων καὶ βλάπτων. ἀδ' ἡφαγόν γὰρ ἑκαστοῦ
 τοῦ πῦρ. ἢ ἀμυγνήεις, ὁ ἐκαστέρωθεν χολός. ἢ μάλλον,
 ὁ ἐτέρω μέλει χολός. ἀναφερόμενον γὰρ τὸ ἐν χηίσει
 πῦρ, ὡς πῦρ ὑποχωλδύει, καὶ ὑποσκάζει. ὃ γὰρ πα
 ράνομόν ὄσιν, ἀναλισκομένης τῆς ὕλης. τὸν μυθικόν
 δ' ἔφασι ἡφαιστον, ἀμυγνήειντα, ἢ ὅτι ἐνί μέρει χω
 λδύει, καὶ ὑποσκάζει, ὡς ὑπὸ τοῦ διὸς ριφόντα, καὶ
 χολωθέντα τὰ γῆα, ἢ τοὶ τὰ μέλη. Ζῶσε δέ, καὶ
 νόσμησον.) ἀντὶ τοῦ ἐπέσφιξε καὶ ἐπενόσμησον,
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ζωννυμνίων. ἐκ τούτου δὲ σημεῖον
 τίον, ὅτι καὶ ἡσίοδ' ὁ ἀλληγορικῶς ἔγραψεν, ὡς πρὶ
 αὐτὸς νῦν ἀλληγορῶ. ἀνωθεν γὰρ εἰπὼν διδ' ἀξαι τῆ
 πανδ' ὄρα ἰσόν, νῦν δὲ λέγων ζωννύειν νόσμησον. ἑ
 ἀντὶ ἀφροδίτης νῦν τὰς χάριτας εἰπὼν, μακίαν καὶ
 χρυσεὶς πόδι τὸν πρᾶχλον ἐκείνης πθῆναι, ἔδειξε
 ἑαυτὸν καταφανέσερον, ὅτι γινώσκω τίω ἐκ τεχνῶν τῶ
 βίος ὑπὸ νόσμησον καὶ ἀκρότητα λέγει, ἡ φρόνησις
 μὲν μετὰ τὸ πῦρ σωεσῆσαν, ὡραιότης δὲ ἑκείνης
 εἰς τέλος ἐνόσμησον. αἱ ὄραι δὲ σεφροφροδισίμ, ἀλλ'
 ἑκατεροῖς ἀνθεσι, τοῖς δὲ καλλίστοις καὶ αἰεὶ θαλλεῖν
 ποιῶσι τούτων δ' ὠρημασίμ. ἔαρ, ὀπώρας αἰεὶ ἔχει,
 καὶ μύροις, καὶ ἀνθεσι. θέρῃ, σίτοις, καὶ τοῖς λοι
 ποῖς. φθινόπωρ), οἴνω, ἑκείνης ἐπὶ τοῖς χημῶν, ἐλαίω,
 καὶ ἄλλοις δ' ὠρημασίμ. ἢ τοῖς αὐτῶν κατὰ σήμασίμ. ὁ
 μὲν

μὲν χειμῶν ὑγραίνων, καὶ γαλακτοποιῶν τὰ πα-
 ρήντα. τὸ ἕαρ δὲ, φύου ταῦτα, καὶ αὔξου, καὶ πόδι-
 πνίου δυκράτω ἀείει. τὸ δὲ θερῶ δζικμάζωμ, καὶ
 σερεοῦ. ὁμοίως φύου καὶ τὸ φθινόπωρον. καλλιῶ
 μος δ' ἐφισι αὖ καιερός, ὅσα τὸ καλλίως κομαῦ αὖ
 ἔχοντας τὰ τῶτων δ' ὠρήματα. Πάντα δ' ἐοίχοι.)
 τὸ παῦ δὲ τῶν τεχνῶν ἢ φρόνησις πρὸς ἀρμονίαν ἐρ-
 ρύθμισιν. ἀθλιῶ δὲ ἢ φρόνησις, παρὰ τὸ τὰ πάντα
 ἀθρεῖν καὶ βλέπειν, καὶ πόδι πάντων νοεῖν. ἢ ἀθλι-
 λάως ὄσα, ἢ μὴ θηλάζουσα, καὶ νηπίοφρων, ἀλλὰ γην
 ναοτάτη καὶ ἑντραυῖς. καὶ τροπῆ τῶ λὰμβδα εἰς
 ὕ δ' ὠεικῶς, ἀθλιῶ. ὡς τὸ ἦνθου, ἀντὶ τῶ ἦλθου.
 Παλλὰς, ἢ παλλομένη, καὶ θυκίνητῶ. ἢ ἑν τῶ ἐκ τῶ
 διός νοός κεφαλῆς γηννηθῶαι, πάλλουσα τὰ ὄπλα.
 ὄπλισμένη γὰρ ἢ φρόνησις λέγεται, ὅσα τὸ καταπληκ-
 τῶν, καὶ ἐπανδρου, καὶ τὸ σαθροῦ. τὰ γὰρ γλαυ-
 κὰ τῶν ζῶων, καταπληκτικά, ἢ θυμοδ' ἐσερα. ἢ γλαυ-
 κῶπις λέγεται μεταληπτικῶς, ἢ καταραῶς ἢ ὀρθῶς
 ὀρῶσα καὶ κείνουσα τὰ πράγματα. ὡς τωμαντίου, ὁ
 θυμὸς κελαινώπις. Ἐρ δ' ἀρὰ οἱ εἰθεσι, ἑν μέσῳ
 τῶν τεχνῶν, τουτέστι πάσαις ταῖς τέχναις καὶ τοῖς
 τεχνίταις, ἀμυλίας καὶ ψύδ' η καὶ ἀναιδείας κα-
 τίαιριν. Βαρέκτυπερ πλὴν εἰμαρμένην λέγει,
 ὅσα τὰς βόας καὶ ἀναρρήσεις τῶν θυτυχωῦτων, καὶ
 τὰ ὀνειδ' η καὶ καταρρήσεις τῶν δυσκληροῦτων.

Εμ δ' ἄρα φωνῶ.) ὄνομα θετέησε δὲ τὸ παῦ ὁ πῶ
 φοεικὸς λόγος ἐρημῆς ὁ θεῶν κήρυξ, ἢ τοὶ ὁ δὲ γέλλω
 καὶ μιλύων τὰ εἰ ψυχῆς ληνήματα, καὶ τὸ νῦ.
 Ονόμωε γὰρ, ὁ μικρὸν ἰωνικῶς. Γνωστικὰ δὲ, εἰ τῆ
 τῆ τεχνῶν σύστασιμ· ἢ κατ' ἄρχω, τῆ γεωργικῶν.
 καὶ πανδ' ὄραν καλεῖ, ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ δυνά
 μεις σὺ τῶν πνεύ ταύτῃ ἐτέχνωσαν, καὶ ὑπέστη
 σαν, τὸ οἰκείον ἐκάστη δωρησαμένη, ὡς ἔφημεν. ὡν
 δὲ εἰ γεωργίας καὶ τῆ γεηπονικῶν, ὅτι πᾶσι πάν
 τα δωρεῖται τὰ πρὸς τὸ ζῶν, ἢ ὅτι οἱ θεοί, ἢ τοὶ τὰ σοὶ
 χεῖα καὶ αἱ ὥραι, αὐτῇ δωρῶνται τὰ οἰκεία, ὄμβρος,
 θερμῶν, ἀνέμους ὑφ' ὧν ἐκτρέφονται τὰ σπέρματα.
 ἐκ δὲ τῶν εἰπεῖν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, δ' εἰκνυ
 σιμ ὅτι πῶν τῆ ψυχικῶν δυνάμεων λέγει, τῆ κα
 ποιουσῶν πῶν τὸν ἡμέτερον ὀλυμπον καὶ οὐρα
 νόμ, ἢ γου το λογισιῶν ἡμῶν. ἐδῶρησαν, ἀπικὴ ἀπ
 κωπῆ. καὶ καὶ τῶν ὁ πρόκλος, ἰωνικῶν λέγει. Γῆμ
 ἀνδράσιμ ἀλφισῆσι.) βλάβω λέγει τὰς τέχνας γε
 νέσσει, τοῖς ἐφδύροῦσιμ ἀνδράσιμ, διάπῶρ ἐφῶν τὸ
 πρότερον. Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον.) ἐπεὶ δὲ νούσει τῆς
 εἰμαρμένης ἀπκητῆσσαν αἱ τέχνας· τῶν γὰρ εἰμαρ
 μῆνῃ πατῶρα καλεῖ, ὅν τρόπον πρῶτῳ εἰρήκειμ· ὁ
 πῶφοεικὸς καὶ διδασκαλικὸς καὶ ἐφδύρωδύπ
 κὸς λόγος ἐρημῆς, εἰς τῶν ὡν μηδεσδῶν καὶ ὑπερο
 γνώμονας παρέπεμψε τὸ δῶρον, τὸ τῶν τεχνῶν,
 καὶ

ἡ γυνὴ, ἡ γυνὴ τὸ μαλθακὸν ὃ ἐκ τῆς φλυαρίας τῆς
 τεχνῶν, ἡ αἰσθητικὴ ἀβρότητα, ἡ εἰς τὴν ἡμῶν βίω-
 σιν ὡς τὰς τέχνας, ἡ τὰ σκληρὰ. πρῶτον μὲν
 γὰρ ἔπω λυγρὴ καὶ σρωμὴ μαλακὴ, ὅθεν τὰ πηκτε-
 ῖα χλαῖναι τῶν παχειῶν καὶ λασιῶν, ὅθεν τῶν ὀ-
 ρῶν. καὶ ἡ σκληρότης ἡ τότε, καὶ τὸ ψυχρὸν κοινὸν
 ὅρθως πᾶσι, καὶ μηδ' ἐποτε μεταχρῶν τυχρὸν θερμῆς,
 ἡ μαλακότης, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ, ὅθεν ἐδίδωμι
 ἀλγυρὰ ὅθεν ὑπεπῆκότες ὑπὲρ τῆς ἀδύνατος, ἡ λασίαν
 ἐνδύσασθαι χλαῖναν, ἡ βαρύντες ἀβρῶς. ὅθεν δὲ
 σκληροποιήσαντες, ἡ γυμνιτῶσαντες, ἡ ἀσπῆσαν-
 τες, ἐπέγνωμι ὅτι τὰ δυσχερῆ, ὡς πρὸς τὴν πίθω καὶ
 ἀφανὴ πῶς ἴσθαι ὄντα πρὶν ἐγκυμῆσαι. φανερω-
 θήντα δὲ, καὶ ἐκχυθῆντα τῶ τότε, τῆ γυναικί, τῆ
 ἐκ τῶν τεχνῶν γυμνῆ τρυφῆ καὶ ἀβρῆ βιοτῆ,
 καὶ πρὸς ἑαυτῶν ἡμᾶς ἐφελκυσθῆ, δίκην γυναικὸς
 ὡραίας τε καὶ θυμῆρας. Εὐκείλασθην.) ἀντὶ τῆ
 ἡ ἐκ τῶν τεχνῶν τρυφῆ καὶ βιοτῆ, εὐκείλασθην, ὅθεν ἐ-
 πισθῆν, ἡ γυνὴ εἰς φῶς ἐξήγαγε τὰ πρὶν ἀγνοῦμενα,
 δυσχερῆ, καὶ γνωστὰ καὶ κατὰ δὴλα πᾶσι ἐποίησε.
 λίθος δ' ὁ πρόκλῳ ψυσμᾶτων πεπλησμένους,
 Γάλιον πρᾶγει, καὶ σατύρους, καὶ κρότους.
 Μὲν δ' αὐτῶ ἐλπίς.) πάντα μὲν ἐξήχθη καὶ πε-
 φανέρωται, τὰ πρὶν ἀγνοῦμενα δυσχερῆ. ἐλπίς δὲ
 μόνον ἀφανὴς καὶ ἀδὴλῳ, μένει γὰρ τῶ πίθω, ὡς πρὸ

εἰρήκειμν, δύκλῆϊας ἔδυσκλῆϊας. ἄδ' ἵλον γὰρ
 ἴδ' οὔ. ἀλλ' ὁμως ἐλπίσι χρησοτόροις τρεφόμεθα, ὡς φη
 σι καὶ θεόκριτ'.

Ἐλπίδ' οὖν ἐν ζωῆσιν, ἀνελπίστοι δὲ θανόντες.

Ἀρρ' ἠκτοισι δόμοις,) μεταφορικῶς εἶπων, ἀν-
 τὶ τοῖς ἰχυραῖς συγκρουαῖς. τίς γὰρ οἶδ' ἐν, ὅπῃ τὰ
 τῆς ἡμῶν ἐλπίδ' οὖρα βήσεται; οὐραζελευείως,
 τὸ ἔξω τῆς θύρας. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, καὶ τρο-
 πικοτόρως, τὸ ἀπλῶς ἔξω. καὶ ὁ πρόκλ' ἐν τοῖς
 ποιούσιν ψυδ' ὡς ἀπώμν' οὖρα, καταφορικός ὅστι
 καὶ ἀφόρητ'.

Ἀργαλέου.) ἐκ τοῦ ὄργου, τὸ
 δυσχερές. ἢ ἐκ τοῦ ἀλγ' οὖρα ἐμποιεῖν, ἀλγαλέου,
 καὶ ἀργαλέου. Ἐξέπῃ, ἐπετάθη. μεταφορικῆ
 δὲ καὶ αὐτῇ ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ ὄργου. Πρόδ' ἐν γὰρ
 ἐπέλαβε πῶμα.) ἡ γὰρ ἀφανὴ εἶασε τῶν τῶν μελέων,
 ἢ πόπωτε τὰ δυσχερῆ γνωρίσασα ἡμῶν τεχνουργία,
 οὐτίσιν οὐκ ἠδυνήθη φανεράν ἔτι τὴν ἐλπίδα ποιῆ-
 σαι, εἰμαρμένη ἀφύκτω λινί. ἢ τὸ πῶμα μόνου, ἡ γὰρ
 ἢ ἀδ' εἰλία ἐπέλαβε, καὶ ἐκράτησεν αὐτῶν βελῆ ὅτι
 εἰμαρμένης. ἀλλὰ δὴ καὶ νεφεληγερέτῳ ὅπιδ' ἐν
 εἶπον, ὅτι τὴν εἰμαρμένην καλεῖ. Αἰγίοχου δὲ αὐ-
 τῶν λέγει, δὴ τὸ καταγίγειν καὶ καταβάλλειν ὡς
 δύσκλῆϊας, πολλῶν τῶν δὲ ὄραν' οὐ σφαστότορον
 καταγίδ' οὔ. Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ.) ἢ ἐλπίς μό-
 νη ἀφανὴς ἐμεινε. ἄλλα δὲ, ἢ πολλὰ χαλεπὰ, ἢ μυ-

εία,

εἶς, καὶ θρῆνητικὰ κατ' ἀνθρώπου πλανᾶται. γέ-
 μει γὰρ πολέμων ἢ γῆ, πειρατῶν ἢ θάλασσα. νόσοι
 δὲ φανεραὶ καὶ ἀπρόσπτοι σιγῆ καὶ ἀγνώστως. οὐ-
 τως ὅτι πη δόσι.) τὸ γῆμα, ὑδρωπικόν, καὶ συμπε-
 ρασματικώτατον. ἢ δὲ ποιητὰς, καλεῖται ἀπόθε-
 σις. ὅτως ὅτι πη δόσι, ὅτως ἐπεὶ πόρ ὁ μὲν ἀπλῶς ὁ
 ἀπέριπτος ὀκέτι πολιτεύεται βίος, ἀλλ' εἰμαρμέ-
 νη σκληρῶ τινί, τὸ τῶν τεχνῶν ἐφάνη πολυχεδῆς,
 καὶ πολύμοχθον, οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν τὸν νοῦν τῆς
 εἰμαρμένης. πῶς φρασετικῶς αὐτῶν τῶν εἰμαρμένηων
 τῶν ἡμῶν τὸ ζῶν πρὸς κυρώσασαν, σεραῖς ἀνάγ-
 καις καὶ πόνοις. λείπεται ἀρᾶ, ὡς πέρσῃ, μὴ ἀργούς
 ἡμᾶς καθιδρυθῶναι, ἀλλὰ παντοίως μοχθεῖν, ὡς
 τὸν Ἰερικὴ πόρον τῶν βίον συλλέγομεν. Εἰ δὲ θε-
 λεις ἐτόρον ζεῖ γὰρ λόγον.) τὸ γῆμα πρὸς καταστάσις,
 καὶ πρὸς κατασκευῆς, καὶ ἐπὶ χεῖρας. ἢ δὲ μέθοδον δὲ
 ἀεινότητος, δὲ ἐτόρων νοῦν λόγον βελούεται ἐν-
 πειρ ἀπὸρ πρότορον. ἢ γὰρ τῆ πρὶν πρᾶνέσει ἔφη,
 πρὶν μὲν ὑπόρις ὡς ὁ βίος, καὶ ἀπλῶς, καὶ ἀπε-
 εἰργῆ. εἶτα τῶν πυρῶν εὐρεθῆναι, καὶ δὲ αὐτοῖ
 τῶν τεχνῶν, ὑπασοίς ὑδρωπικῆς γέγονε, καὶ ἐ-
 τι μᾶλλον ὑδὶ τὸ χεῖρον πρὸς βεβηκε, τῶν ὑδρωπικῶν
 ἔρων δεξαμενῶν τὰς τέχνας. καὶ ἔστιν, ὡς πέρσῃ, λίαν
 ὑπασοίς. καὶ χεῖρ πόνων καὶ φροντίδων, ὅμο-
 τρητῶν. ταῦτα μὲν εἶπε πρὶν. νοῦν δὲ φησὶν, εἰ δὲ
 ἐθέλεις

ἔθελος, ἔτορόμ σοι λόγῳ ἐκωρυφώσω, ἔτι κεφαλαίω
 σῶ, καὶ ἐκπληρώσω, εἰς κορυφῶν αὐτόν καὶ τέλει
 ἀγαγῶν, ἢ ἂν κορυφῆς καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀρξάμεν.

Ὡς ὁμοίῳ γεγάασι θεοί.) πῶς, ἢ ὅτι ἐκ τῆς καὶ
 ὑλῆς ὁμοῦ θεοί, ἤγουν τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι
 γέγονασιν. ὡς πρῶτον γὰρ πρῶτον εἰρήκειν, οὕτω
 πρότερον ὄρεθῶν καὶ χέθῶν. κινήσεως δὲ τοῦ ἀέ-
 ρῶ τυχόντῶ κατ' ἑλλείψας, σιμῆν τὰ σοιχεῖα
 πρὸς οἰκείων τόπων διακειθῆναι, καὶ ἀνθρώπους ἐξ
 ὧν εἶπον ὑμῶν γημέσται, καὶ ἕτερα ζῶα παντοῖα.
 ὄρεθῶ δ' ἐσοι εἶν καὶ ὑπὸ τῶν μελῶν σὺ δὲ τῶ ταῦτα ἔρεθ-
 σῶ λογισμῶ. καὶ ταῦτα εἰπῶν, καὶ πρὸς κατασῆ-
 σις τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς βάλλει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν,
 καὶ λέγει ἄπορ καὶ πρότερον, δι' ἔτορῶν μετὰ τοῖς ἐν-
 νομάτων ἔτι λέγει, ὅτι πρῶτον χρυσοῦ γέγονε γέ-
 νος ἀνθρώπων, ἤγουν κέρταρον πάντη, καὶ κακίας
 ἀνεπίδεκτον, ὡς πρὸς ὄρεθῶν ἰδ. εἶτα ἀργύριον, ἤγουν
 ὀυτελίσερον φύσιν, καὶ μικρῶ φαυλότερον, καὶ πο-
 νηρότερον. εἶτα χαλκοῦ καὶ πολεμικῶν λέγει δὲ τὸ
 γιγαντικῶν. εἶτα τὸ τῆς ἡρώων, τῆς ἐν θήβαις καὶ φοῖβας
 στρατοδυσάντων. νῦν δὲ φησι σιδῆρον γένος ὄρεθῶν, αὐ-
 τὴν τὴν τληπαθεσάθῶν, καὶ καρεκειῶν, ἔτι πόνους ἀεὶ
 καὶ καμάτοις πρὸς καρεκειῶν, ὡς πρὸς ὄρεθῶν σιδῆρον.
 οὐ γὰρ σιδῆρος ἴσῳ ὅτι ὅτι πέρσης, οὐτε ἡσίοδῶ. εἶτα
 δὲ φησι καὶ τὸν τὸ χεῖρον ἀνθρώπων γένος γημέσται,
 τὴν

τῶν καθ' ἡμᾶς γῆραὶν δεικνόντι, ὅποτε πᾶς ὑβρι-
 δεις, καὶ πατραλοίας καὶ ἀθεῖα, ὑπὲρ δικαίους ἐ-
 σεμνὸς καὶ χριστοῖς τετίμητοι. καὶ ταραχῶν καὶ
 θορύβων ὁ βίος μεμίσθωται, καὶ συμφορῶν χαλε-
 πῶν. καὶ ἀδῶς ἐκείνη, ὅδε μέμψις ἐπὶ ὑπὲρ τιμῆς,
 τὴν πραΰτητων ἀδίκως, δικαία. ταῦτά φησιν. εἶτα
 πρῶτα ἐπιμνηστικῶς ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι τῶν
 μύθων ἐπὶ ἀποδοῦναι, καὶ τῶν ἰερακῶν. ὡς ὅτι τῶν δὲ
 ναῶν, κατεβλάπηται τῶν ἀδικησάντων. τῶν γὰρ ἀδικησάντων
 ἀπὸ τῆν εἰμαρμένης ὑπὲρ γίνονται συμφοραί, τῶν
 δικαιοπραγῶν δὲ παντοῖα χρησά. ταῦτ' ἰσχυρῶς τῶν πα-
 ραίνεσιν καὶ πρὸς τὸν πῆρσιν ποιεῖται. καὶ ὅτι δὲ
 φησι πρὸς αὐτὸν, ῥά σὺ μὲν ἢ κακία, ἐπὶ δὲ ἰσχυρῶν δὲ
 χερῶν δὲ ἢ ἀρετῆς, καὶ δύσπλοιοι, ἢ σοὶ πρῶτα ἐπιμνη-
 σταίνομαι. ἀλλὰ καὶ γλυκεία ποδὶ τὸ τέλος. γίν-
 θην τῶν ὅτι ὄργων καὶ πόνων οἰκείων, κτήσαι βίον ἐ-
 παυε τὸν, καὶ ποδὶ τὸ τέλος γλυκάζοντα, ὄργων ὄ-
 μων καὶ μοχθῶν, ὅσα δὲ ἢ τῶν ἀποδοῦναι, ἐπὶ μὲν
 τὸν ἀργὸν πρόκεινε βίον. καὶ ἀρπαγα, ἐπὶ ἀγοραίου.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅτι νῦν δὲ κατεβλάπηται, καὶ ταῦ-
 τα τοῖς οἰκείοις ἐπεσι πρῶτα ἐπιμνηστικῶν. καὶ πρῶτον
 σωτακτέον οὕτως. εἰ δὲ ἐθέλεις ἐτόρον τοι ἐγὼ
 λόγον ἐκκορυφώσω, καὶ πληρώσω. ἢ ὅτι ἀρχῆς ἀρξο-
 μαί, ἢ σωτόμως ὄργων. ὡς ὁμοῦ τῶν, ἢ τοι ὁμοῦ ἐπὶ
 ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίας καὶ ὕλης γεγονῶσιν οἱ θεοί, ἢ ἡσυχί-
 ας

τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐκχωρῶν δὲ, καὶ λέ-
 ξω, εὖ καὶ ὑδισαμνῶς· σὺ δὲ ταῦτα τρεῖς σὺ λογί-
 σμῶ θῶ. πῶς δὲ ὁμόθην τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι,
 ὅτω πρότορον ὄρεθ' ἰω καὶ χάθ'. λινήσεως δὲ τ'
 ἀέρεθ' τυχόντ' καὶ ἑλληνας, σιωέβη τὰ σοιχεῖα
 πρὸς αὐτὸς οἰκείους τόπους διακειθῶναι, καὶ ἀνθρώπους
 ὅζ' ὦρ εἶπον ὑμῶν γημέατα, καὶ ἑτόρα ζῶα παυ-
 ρῖα. ὅτως ὅν ὁ μῦθ' φησὶ, σοιχεῖα καὶ ἀνθρώπους
 γημέατα. Χρῦσεον γημέθ'.) καθαρόν, τίμιον, πο-
 νεῖας ἐκτός, ζῶν τὸν βίον ἐκείνον φιλαλήλως, τὸν
 ὄμπρ' ἐφλω ἀπλοῦ καὶ ἀπομνηδέεσαστον, καὶ δίχα
 τεχνῶν. χρυσοῦ δὲ λέγει, ἴα τὸ λαμπρὸν, ἢ τὸ τί-
 μιον. ἢ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὡς ὁ χρυσὸς ἰδ'. Χρυ-
 σὸν γ' ἰὸς τῶν κωῶν ἰοῖ μόνθ'. ὡς τ' μαγνήτην ἐλ-
 κτικῶν θραύει ὀφείλους, ἢ σαρδῆνικὴ δύσπνοια προσ-
 τετριμμένη. Μόροπων.) μεμειομένην ἔχοντων
 ὄπια, τ' διαλέκτων, ἄλλως γ' ὁ σκύθης, καὶ ἑτόρας
 ὁ πέρσης, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν, ἄλλως πως διαφό-
 ρως ἀλλήλοις λαλοῦσιν. Ολύμπια δ' ὄματα ἔχον-
 τῶν.) ἢ τὸν ὀλολαμπῆ ὄρανόν κατ' ἰκοῦσα εἰμαρμέ-
 νη νῶν. πρότορον δὲ, ἢ καὶ τὸν κόσμον ὑποσημαί-
 νη. ἢ γ' ἰὸς ἑλλῶας, εἰμαρτὸ γημέας κόσμου, ἢ γ' ἑ-
 γονην, ἢ λυθείως ἢ πρώτη εἰμαρμένην καλεῖται. ὀλυ-
 πόρα δὲ ἢ γ' ἰὸς μέθεξιμ ἐκείνης εἰμαρμένης, ἢ ὅζ' ὄρανῶν
 ἢ τῶν ἀσρῖκῶν λινημάτων, πάντα τὰ ἢ γ' ἰὸς τὸν βίον
 πληροῦσα.

πληρῶσα. οἱ μὲν ὑπὲρ κρόνον ἦσαν. ἴδρι μὲν οἱ ἀν-
 θρωποι οἱ τοῦ χρυσοῦ γένεσ, ὑπὲρ τοῦ κρόνον ἦσαν. νῦν
 ἀκαίρῳ ὅτι σοιχειακῶς λέγειν, ὅτι οἱ ἰνδὸν ἀνθρωποι
 ἦσαν ὁπότεν ὁ κρόνον καὶ τὸ σκοτεινόν τοῦ αἴρος
 ὄρεθ ἐβασίλδνε, καὶ ἐπεκράτει τοῦ ὕρανῶ· τότε
 γὰρ ἀδύατον εἶναι ἀνθρώπους, ἢ ἔτορα ζῶα τινα.
 καὶ ἐμπειδοκλῆς, καὶ πρὸ τοῦ ἀπλωθῶσαι τὸν ἡ-
 λιον, φησὶ φυτὰ γένεσθαι καὶ ζῶα· οὕτω δὲ μᾶλλον
 ἴδρι ἀλληγορεῖ. οἱ τοῦ χρυσοῦ γένεσ τότε ὑπὲρ χρῶν, ὁ-
 πότε ὁ κρόνον καὶ ἡ ἀγνοια ἡ θολῶσα τὸν νοῦν, ἢ
 ἢ τῶν πραγμάτων ἀνεπισημοσύνη, καὶ ἀτεχνία τοῦ
 οὐρανῶ, ἢ γου φησὶ σφαιροειδῶς κεφαλῆς, καὶ εἰς μί-
 κημα ὕρανῶ ὑπαρχούσης, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ λογισ-
 τοῦ, ἐπεκράτει καὶ ἐβασίλδνε, ὡσπερ ἀχλὺ καὶ
 ἐορασίαν τῷ νῶ καταχέασα. ρυτίσιμ, ὅτι οὐπω
 ἦσαν οἱ ἀνθρωποι προμηθεῖοι, καὶ τέχνας εἰδύ-
 τῶ. κρόνον γὰρ ἡ ἀγνοια νῦν, παρὰ τὸ κρῶν καὶ
 μέλανα καὶ σκοτεινόν τὸν νοῦν ἀπόργάζεσθαι, ὡς
 μὴ δύνάσθαι προβλέπειν καὶ προγινώσκειν τὰ μέλ-
 λοντα, καὶ τὰ σιωτείνοντα διαπράττειν. ἀθάνα-
 τα δὲ τὰ σοιχεῖα καλεῖ, ὅτι τινὲς ἀφθαρτα ταῦτα
 φασίμ. ἢ δια τὸ μακροχρόνιον· ἀθάνατον γὰρ καὶ τὸ
 ἀφθαρτον, καὶ τὸ μακροχρόνιον, λέγεται. ὡς τε
 θεοὶ δὲ ἐζῶν. ἢ γου ἀνοπίατον ἢ ἀμοχθον καὶ ἀ-
 φρόντιδ' ἀβίον ἐζῶν, ὡσπερ οἱ θεοί, ἢ τὰ σοιχεῖα ἢ

οὐκ ἀσέρις, ὅ γ' ἰμοχθεῖ ταῦτα ἑκὼπιᾶ. ἢ ὡς βασιλεῖς
 ἔζωμ, ἢ ἅ τ' ἀπέριπτον τ' διαίτης, καὶ τὸ ἐλδύθερον.
 ἢ ὡς σοφοί, τουτέστι φιλόσοφον βίον ἔζωμ, ἀπράγμο-
 να πάνυ καὶ ἀθόρυβον, ἀρηνύμνον τοῖς πρὸς ἄλλοις
 λαχάνοις, καὶ ἀκροδύοις καὶ ὕδασι, καὶ κεχη-
 σμῆνοι πρὸς καρικίαν καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. ὅ-
 τι δὲ τὸ θεὸς ὄνομα εἰ σημαίνει, τὰ σοιχεῖα, αὐτὸν σο-
 φὸς, αὐτὸν βασιλεῖς, τὰς ψυχικὰς διδάξεις, ἑκὼπιᾶ
 θη, καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτῶν, ἡ οἱ ἔλλωδὸν εἰμαρμέ-
 νῳ ἐκέλευσεν, πρῶτον ὅτι πιδρὸν εἶπον. Ακροδύοις.) ἀ-
 φρόντιδα, ἢ καὶ ἄλυτον· ὅτι γὰρ αὐτοῖς ὅσον ἀλ-
 γεινὸν ἐπεγινώσκουσιν, πρὸ τοῦ φανῶναι τὴν τροφὴν
 καὶ τὰς τέχνας. νῦν γὰρ ἐθάδες ὄντες εἰμάτῳ καὶ
 σρωμάτῳ, ἑκὼπιᾶ τρυφῶν, εἰ σκληροφροσύνῳ ἢ γυμ-
 νισμῳ, ἢ δυσκολοκλιτήσῳ, ὅθεν ἡμῖν ἄλγη
 ἑκὼπιᾶ νόσοι, καὶ ὅσα ἢ πανδύοις τῶν τεχνῶν εὔρεσις ἑκὼ-
 βίῳ πρὸς ἡψε· πρότορον δὲ τοῖς τότε ἀνθρώποις ὅ-
 σον τῶν ἐπεγινώσκουσιν. νόσοις ἀτάρ.) χεῖς
 πόνων τε καὶ οἰζύνῳ, ἑκὼπιᾶ ταλαιπωρίας ἐκὼπιᾶ ἔζωμ,
 ἢ τῶν ὀδυνῶν. ὅ γὰρ ἐγίνωσκον ταύτας. ἢ χεῖς κό-
 πων, καὶ πόνων, καὶ οἰζύνῳ, καὶ μόχθου, τῶν πωρεῖ
 τὰ βιωτικά. πόνων δὲ, τὸ πᾶν κοινὴ ὅσοι συλλαβῆ.
 ἑκὼπιᾶ γὰρ τῶν ἀμεταβόλου ἐκτείνεται. Οὐδέ τι
 δειλὸν γήρας.) αὐτὸ κατὰ τι δειλὸν ἑκὼπιᾶ ἑκὼπιᾶ
 οἰζὺς τὸ γήρας, ὡς νῦν ἡμῖν, ἢ ὅτι, ὅθεν ἐπὶ καὶ ἀκμῶν
 2 ἐπὶ

ἐπιπῶ γήρας δειλόν καὶ ἄθλιον, ἢ δολίᾳς ἀνάμειτον.
 καὶ ἀληθῶς λέγει· ἄώρως γὰρ ἐπιλυύτωρ, καὶ πείμ
 εἰς γήρας ἐλάσαι. ἢ ἴσως (Ἐ ἀφρόντιδ' οὐ ζῶντος, ἔκ
 αὐτοῦ ἐγνήρασθον. Αἰεὶ δὲ πόδας.) ἀντὶ τοῦ ἡπὶ τὸ βα
 δισηκῶν δύνονοι ὑπάρχοντος, καὶ κατὰ χειρῶν γυμ
 ναῖοι καὶ ὁ μεταμειβόμενοι πρὸς τὸ τρομερὸν καὶ ἀ
 νίχυρον, ἀλλ' αἰεὶ ὅτως ἔχοντες. Θαλίησι.) Θαλία
 νῦν παρ' ἡμῖν, ἢ μεγάλη δύωχία λέγεται. ἦν ταῦτα
 δὲ τὴν κρινῶν σωσφαιτήσιμ καὶ Φιλάλληλον τῶν πό
 τε ἀνθρώπων λέγει, ἡ εἶχον πρὸς συλλογῶν βαλλά
 νων, (Ἐ τῶν ὠραίων καὶ ἐδωδύμων τῶν λοιπῶν ἀπὸ
 χόμνοι. Κακῶν ἕκτοθεν ἀπάντων.) μισαλληλίας,
 κακοπραγμοσιῆς, φθόνου, καὶ τῶν τοιούτων λέγει.
 τῶν γὰρ ἄλλων κακῶν, ἀρεθούτως εἶχον, ψύχους, καὶ
 σωνθ, ὑπέρβεισεως τῶν θεῶν, καὶ λοιπῶν. καὶ ἀληθ
 ρὰ τούτοις ἔκ ἐδύκω, δὴ τὸ σωφρόφους εἶναι αὐτοῖς,
 καὶ δι' ἀπείθειαν ἐτόρας ζωῆς. Οὐκ ἦσθον δὲ ὡς ὑπ
 νο. νοσοῦντος ὑπὲρ ἀνάπια, καὶ ὁ πάχυσσιμ ἔκ εἰδύ
 πης, ὡς ὑπὲρ κρινῶν ὑπὲρ τὴν γλῶσσαν καταφρόμνοι ἐπιπ
 τῶν, καὶ ὅτως ἀπέπνεον. Ἐδὲ δὲ πάντα. ἀ πείμ
 εἶπον, Φιλαλληλία, σωσφαιγωγή καὶ συμβίωσις, (Ἐ
 ὅσα ποιαῦτα· ἐπι δὲ καὶ τὸ μηδ' ἐν δεδιγῆναι τὸν θά
 νατον. ἐπιλυύτωρ γὰρ ἀνοδύως, αὐτὸν ἔκ ὑπὲρ γινώ
 σκοντες. τὸ γὰρ ἀγνωστον ἔκ ἀλγῶν, καὶ ἐστὶ λίαν βα
 ρύσταμ. Καρπὸν δὲ ἐφόρε ζείδωρος ἀφ' ἑσθρα.) τὰς βα
 λάνες,

λαύς, καὶ τὰ ἄραϊα πάντα λέγει ἀκρόδρουα, καὶ
 ὅσα ἢ γῆ αὐτοματίσσεια δίδωσι. (ζείδωρος ἢ ἡ γῆ κατ'
 ἐμέ, ἢ γῆ ἔσθ' ζέεδα, καὶ θορμαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 δ' κλονότι, δ' ὠρεμύνη πάντα ὄχι τὰς ζεῖας μόνας, ὡς
 πῶρ τινές φάσκουσι. πολλὸν τε καὶ ἄφθονον.) ἐκ
 πῶραλλήλου τὸ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ πολλῷ. ἢ καὶ ὅτω, πο-
 λλῷ τε καὶ μὴ φθόνῳ ἀρπαζόμενον τοῖς τότε, ἀλλὰ
 θιλλαλλήλως σιτούμενον. τὸ δὲ πολλὸν νῦν, ἐκ ἐπίρ-
 ρημα, ἀλλ' ὄνομά ὄστιν, ὁ πολλὸς τοῦ πολλῶ τῷ πολλῷ
 τὸν πολλόν. εἰ δ' ἐκ τῷ ὕθειά ὁ πολλός, ἀλλ' ὁ πο-
 λὺς, ἢ ὀδοτικὴ ἔσθ' πολλῶ ἀν' ἐγράφθω, ἀλλὰ ἔσθ'
 πολεῖ. καὶ ὁ μεγάλῳ δὲ ὕθειά ὄστι, καθὼς ἀιχύλος
 δ' εἰκνυσι γράφωμ, ὡ μέγαλε ζού, εἰ πολιὸσ ὄχοι θεοί.
 εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ μέγας ἐκλίνθω, ἐκ ἀν' ἔσθ' μεγάλου καὶ
 τοῖς μεγάλοις ἐκλίνομεν, ἀλλὰ τοῦ μέγα, καὶ τοῖς μέ-
 γαις, καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. οἱ δ' ἐθελημοί,
 ἢ συχοι. ἐκ πῶραλλήλου τὸ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ ἢ συχοι. ἢ ἐ-
 θελουσία γνώμη ὄντες ἢ συχοι. πολλοὶ γὰρ θορυβῶδεις
 ὄντες, διὰ τινὰ πῶρίσασιν ἀκοντόν ἢ συχαίσειμ.
 ἐργ' ἤνεμοντο.) ὄργα νῦν τὴν συλλογὴν τῶν αὐτο-
 μάτων καρπῶν λέγει. τὸ δὲ ἤνεμοντο, ἢ ἠῶδιον, ἢ ἤνε-
 μου, καὶ διεμέειζον ἀλλήλοις. Αὐτὰρ ἐπέειπον.) ἐ-
 πειδ' ἢ δὲ. τὸ κὲ δὲ μακρόν, ὡς κοινή συλλαβὴ. εἰς μέ-
 ρῳ γὰρ λόγου λήγει. οἱ δὲ τὰ μέτρα μὴ εἰδότες, καὶ
 ὅτι συμφώνῳ ὑδιφερομῶν καὶ ταῦτα τὸ ἦ ἀρβάλλ

λουσι, μετὰ τοῦ Βούλονται γράφειν αὐτὸ κακῶς.

Τοὶ μὲν δ' αἰμονέες εἰσι.) ἡ γου θεοί. ὑψωνημα-
 πικὸς δὲ ὁ λόγος, καὶ κλυκρός, θεοὺς ὑψωνημα-
 λέγει. δ' αἰμονόσ γάρ εἰ θεοὶ οἱ αὐτοὶ λέγονται κα-
 τὰ πινας. ἄλλοι δὲ διαερῶσι οὖσ δ' αἰμονας, οὐσίας λέ-
 γοντες αὐτοὺς εἶν ἄσωμάτους, τὰ πόδι γλω ὄρωντας εἰ
 ὑπὸ γλω. πινές δὲ καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀρβιουώτων.
 ἤρωας δὲ καλοῦσι, οὖσ ἐκ τοῦ ζλω μετασάνας. τὸ δὲ
 κρεῖττον, θεοὶ οἱ θεώμενοι, καὶ βλεπόμενοι, καὶ ὄρω-
 μενοι ἀσέρου καὶ τὰ σοιχεῖα ἢ θεοντόσ καὶ τρέχον-
 τόσ. δ' αἰμονόσ δὲ, αἱ ψυχικαὶ διωάμεις, καὶ αἱ ψυ-
 χαὶ δ' αἰμονόσ καὶ ἐμπειροὶ ὄσαι, ἢ δ' αἰζουσαι καὶ
 δλαμερίζουσαι πάντα κείνουσαι κατ' ἀξίαν. ἤρωες
 δὲ, οἱ ζῶντόσ καὶ ὄντόσ ἀρετὴ πινός μετόχοι. ἀνθρώ-
 ποι δὲ, οἱ ἀθροῦτόσ καὶ γινώσκοντόσ ἀ ἀπώσασι.
 θεός δὲ καὶ ἐφάρτος τῶν ὑπὶ γῆς, βυλῆ εἰ μεγαλοδύ-
 νάμου εἰμαρμένης λέγει γηνέδα, οὖσ ἀνεπιδέκτος
 κακίας ἀνθρώπους ἐκείνους, καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις δὲ
 καιοσιώας καὶ ἀδικίας ὄραῦ, ὅπως ἀνασέλλει εἰ ἀ-
 δικίας τὸν ἀδελφόν, λογίζόμενον ὅτι διωάμεις πι-
 νές εἰσιρ ἀφανῶσ πόδι πολοῦσαι τὸν βίον, καὶ πάν-
 τα ὄρωσαι, εἰ κείνουσαι. Φύλακός.) ὑψωνηματοὺ
 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Σχέτλια.) ἀδικα,
 φαῦλα. χετικὰ γάρ καὶ βραπητικὰ λίαν τὰ φαῦλα
 καὶ πζάνομα, καὶ μὴ σωτόμως ἀφ' ἡμῶν ἀρβέχον

τά. καὶ θά πορ τὰ χρυσά. Ἡέρα ἰεσάμνοι.) ἀντὶ τῆς
 ἀορασίαν ἔνδεδ' υμνίοι. λύσις δὲ ἄρα τοῦ ἀντιπίπτον
 τῆς. ἴσως γὰρ αὐτὸν εἶπεν ὁ πέρσης, εἰ ἔν γῆ εἰσί, πῶς
 ἔχ' ὄρω μὲν αὐτὰς; ὅθεν ἔτως εἶπεν. Ἡέρα δὲ λέγει, τῆς
 ἀορασίαν. ὅτι ὁ ἀπὸ φύσει σιωπηλὸς ὄσιν, ὑπὸ δὲ
 τοῦ ἡλίου λαμπρύνεται. τὸ ἰεσάμνοι, δ' ασωτίου.
 ἐκ τοῦ ἔω γὰρ, τὸ ἔνδ' ὕομαι. ὅθεν ἔειμα, τὸ ἰμάτιον.

Πλουτοδότου.) ἄρα εἶπεν, ἄμα καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
 πρὸ τρέπων ἀγαθοεργεῖν, ἀνταμοιβῶν τριαύτιω ἐλ
 πίζοντα καὶ αὐτὸν δικαστὰς ἀκρὸς τρέπων δ' ὠροληπῆιν,
 λέγων μᾶλλον βασιλοῦσι καὶ ἀρχουσιν ἀεμόδοι ἐί
 ναι τὸ δίδόναι καὶ πλουτίζειν, οὐ τὸ λαμβάνειν.

Δούτορον αὐτὸ γένος πολυχαιρότορον.) γένος τῆς χρυ
 σῆς πολυχαιρότορον, ἢ γινωσκῆς ἀνεπίδ' ἐκτωρ κακίας
 ἀνθρώπων. οἱ γὰρ τοῦ δούτορον γένος, πρὸς μὲν εσε
 ροὶ ἦσαν, καὶ τέχνας εὔροιν. οὐτε φυλῶν.) τὸ μέ
 γεθον, τὴν ἡλικίαν. οἱ γὰρ πρότορον ἐκεῖνοι, ἄτε ἐκ
 τῆς γῆς γινωσκῆντο, ἔδ' ἀμιγῶν τῶν πρώτων σο
 χείων, μεγάλοι τε ἦσαν τοῖς σώμασι, καὶ οὐδ' εἰς
 τὴν θεαν. οἱ δὲ τοῦ δούτορον γένους, ἄτε δ' ἀλληλο
 γονίας, ἦσαν οὐδ' οὐτῶν ἐν ἀμφοτέροις ὑπῆρχον.
 φυλῶν, τὴν ἡλικίαν, παρὰ τὸ φύω, ἀπὸ μεταφο
 ρᾶς τῶν φυομένων δένδρων καὶ βοτανῶν. Ἡλίε
 κιορ.) καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ἔναλίγκιορ, τὸ ὅμοιοι.
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔγγιορ, καὶ πλησίον καὶ ἐμφερές εἶναι.

Ἐξοπῆ τοῖς εἰς κ. ὅτε νόημα.) ἢ τὸ ἀπλουῦ ἐκεῖ
 νο λέγει, Ἐπαύσεσθε. ὅτι γὰρ πολὺ τῶν πλοτῶν
 πλομθέςοροι, καὶ πανουργοί. Αλλ' εἰς τὸν
 μὲν πᾶσι ἔτα. οἱ μὲν πρόδροι δ' ἰόλα σωέζων ἀλ
 λήλοισι· οἱ δὲ τοῖς δ' ὑπότρος γήγος πλομθέςοροι γεγνό
 τες, πολλὰ τὸν πρὶν βίον ἐκαινοτόμησαν, τέχνας ἔ
 ἔτορα εὐρόντες. Ἐξοπ δὲ πλοσεξότρον, μέχρι ἡ πολ
 λῶν τινὸς χρόνος τοῖς γονδύσι σωεῖναι, καὶ οἰκουρεῖν
 μάλλον σὺ ταῖς μητράσι καὶ ὅτω γυναικωδ' ὡς ἀ
 νετρέφοντο. Ἐξελθόντες δὲ ἔχει ἀγόντες τῶν οἰκῶν
 τῶν πατρικῶν, ἀλλήλων ὑβρεῖς μὴ φέροντες, μὴ δὲ τὰ
 πρέποντα λογιζόμενοι, βραχυβίοι ἐγγύοντο, ὑπὸ θλί
 ψων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀναερέμενοι. εἰς δὲ τοῖς
 ἐν γυναικωνίτιδι τεθραμμένους, καὶ οἰκοσίτους, ἀτα
 λούς, ἔχει δὲ δωαμμένους τλιμῶν τι, βραχυβίους εἶναι, ἔ
 ὅτω πλοδύταῦ ὄθην καὶ μεγάλους νηπίους αὐτοὺς λέ
 γει, δὲ τὴν φαύτῳ ἀνατροφῶν. ἀλλ' ἴσως ὄρε
 τες, καὶ τί λοιπὸν ἡ φύσις ἀγαθόν; πολλὰ ἡ ἐκεῖ
 νοις τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα καὶ τοῖς πλοτῶν. ἐν δὲ ἡ
 δύο τὰ ἐλαττώματα· τὸ μὴ φέρειν ἀλλήλων τὴν ὑ
 βριλῶν, ἀλλ' ὄξυχολεῖν· καὶ τὸ μὴ θεραπεύειν θεός, ἡ
 γουω τὰς ψυχικὰς δωάμεις. φυτέσι, τὸ μὴ πλοση
 πείν καὶ πλολογίζεσθαι, σεβρόντεςερον τε καὶ πανουρ
 γότρον ποῖ τὰ τοῖς θυμῶν φύσις πλοβῆσεται. ὡ
 ἐνί.) ἐνί ὡ, τουτέστι ἐν τῶν ὡ, καὶ ἐν τῶν ἰδίῳ. ἐστὶ δὲ

τὸ χῆμα, ἀνίσροφῆ καὶ ἐπέκτασις. Βίσις, ἑῖκοι
 τὸ ἀντὶ τοῦ ἦβησε, καὶ ἰκθρ ἀπικῶς. ἦβησ δὲ μέτρον,
 ἢ ἦβκ ποδιδρασικῶς. ἦβη δὲ, ἢ ὀνηλικίωσις λέγεται.

Παυεῖδιον.) ὀλίγον, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ παύω, παῦ
 ρον τὸ ὀλίγον καὶ βραχύ, καὶ σωτόμως παυθῶαι
 διαάμω. Ἐπὶ πρῶτα γὰρ ἑποικιστικῆ ἀπικῆ, παυεῖ
 διον. εἰκότως ἵ ἔτοι βραχὺ τὸ χρόνον δίζωρ, τὴ πα
 τρικῶν οἰκῶν ἐκσάντες. ἀπραγμόνως γὰρ ἦσαν, κα
 θεδύμνοι τοῖς πατρικοῖς οἴκοις, καὶ ἐξ ἐκείνων ἦ
 φόμνοι. ἐκσάντες δὲ τούτων, καὶ φροντίσι βιχόμε
 νοι, ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ἀλλήλους ὄξυχολοῦντο, καὶ δια
 πηκτιζόμενοι, σωτόμως τὸν βίον κατέστρεφον.

Υβειν γὰρ ἀτάδαλον.) τῆ γὰρ θάλασσαν ὄν κακοῖς,
 ἦτοι τὴν ἀδικοῦ ὑβειν ἀπέχειν καὶ κωλύειν ἀπαλ
 λήλων ἐκ ἡδωάντο. οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύει.)
 ἔδὲ τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὰ πάθη ἠθέλον θε
 ρεπαύειν, ἡγῶν κρατεῖν θυμῶ, Ἐ τῶν πραύνειν,
 καὶ τὰ ὅμοια δραῦ. οὐδ' ἐρεῖν μακάρων ἱεροῖς
 ὑπὲρ βωμοῖς.) ἔδὲ ὄν τῶ βωμῶ καὶ καρικία καὶ θυ
 σιασθεῖα τῶν θεῶν, ἡγῶν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων,
 ἠθέλον ἐρεῖν καὶ πράττειν καὶ θύειν. πούτῃσι, συλ
 λογίζεσθαι καὶ καταπίθεσθαι. ἀλλ' ἐδίδωαι αὐαὶς ἐκ
 μιᾶς ἀφορμῆς τῶν θυμῶ. βωμὸς δὲ τῶν θεῶν τῶν
 ὁ ποδὶ τὴν κεφαλῶν ἡμῶν τόπος, τὸ λογιστικόν. ὡς
 καὶ οὐραπίδης φησὶ περὶ

οὐκ ἔστι περὶ τοῦ ἑτέρου ἄλλο, πλὴν λόγῳ.
καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔσ' ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Τὰ δὲ ποῦ τῶν μυθικῶν θεῶν, ὅτι οὐκ ἔθνον θεοῖς,
ἔω, ὡς προχείρως καὶ βρέφεισι δὴ ληπῆα. Μάκα-
ροδ.) μὴ ληεὶ καὶ μοίρα ὑποπίπτοντο. Ως θε-
μισ.) ὅτω συστακτίον. ὅδ' ἠθέλον ἔρδ' εἰρ μακάρων
ὡπὶ βωμοῖς, ἢ τὰ ἠθεα, καὶ τὰς διαγωγὰς αὐτῶν,
καὶ διατριβὰς. ἠγρω τὴν ἑαυτῶν ζωὴν, καθὰ θε-
μισ καὶ δίκαιόν ὄσι τοῖς ἀνθρώποις. θεμισ δὲ, ἢ δυ-
θεσία, καὶ τὸ δίκαιον. παρὰ τὸ συγκατατίθεσθαι
πάντας, ὡς καλῶς ἔχοντι. Ζεὺς κρονίδης.) ἢ ἀ-
πρόρατῳ εἰμαρμένη νῦν. Τοῖ μὲν ἐπιχθόνιοι
μάκαροδ.) μὴ ὑποχθόνιοι εἴπης, ὡς ὁ πρόκλῳ. τὸ
γὰρ δ' δύτορον, ἀπαιτεῖ καὶ αὐτῶν ὑπὸ χθονίους δ' δύ-
τορος λέγεσθαι μάκαρας. Ἀλλ' ἔμπης.) ὅμως. ἔστι
δὲ γίαντιωμανιῶς σιδ' ὄσμου. ἀντὶ τούτο, ὅμως καὶ
ὄξυχόλοις οὔσι, καὶ τινὰ λεκτιμυλίοις ἐλατῆματα,
τιμὴ ἔπετο. Ζεὺς δὲ πατὴρ καὶ μερόπων ἔρρε-
θη ὀπιθῶν. Χάλκειον γῆ.) αὐτὸς γίαντας λέ-
γει, δὴ τὸ πολεμικὸς εἶν. χαλκῶις γὰρ τὸ παλαιὸν
καὶ ὄπλοις, καὶ ξίφεσι, καὶ γεωργικῶις ὄργαλείοις
ἐχρῶντο, βαφῆ τινὶ ταῦτα σομοῦτο. ἀπολλομέ-
νης δὲ τὴν σομόσης βαφῆς τὸν χαλκόν, χρώμεθα τῶν
σιδ' ἠρω. χαλκὸς δὲ λέγεται, χάλυβός τις ὦν. ὅτι
πρώτον χάλυβος αὐτὸν εὔρον. ἐγὼ δὲ ἀρχῆθεν τὸν
σιδ' ἠρω

σίδηρον εἶναι φημί. λέγεσθαι δὲ τὸν πολεμικὸν καὶ ἀνακρετικὸν ὑφ' ὀμνῆσ χαλκὸν ὑπεθετικῶς, παρὰ τὸ χεῖρ τὴν ἀκκίω· οἶον, ξίφος χάλκεον, ἔγχει χαλκίω, ἔσθ' χεοντι τὴν ἀκκίω καὶ τὴν δ' ὕαμιρ τῆν ἀνακρετικῶν. ἢ πεισεο μοι ἔσθ' ἠσιόδω, καὶ τοῖς λοιποῖς. ἃ γὰρ ἀκριβῶς οὐκ ἐπίσταμαι λέγειν, εὐργωσιωπαῦν, ἢ λαλεῖν ὁ λαοείως. Εκμελιαῦ.) τρεῖς τὸν φησὶ γηρέσθαι γηρόσ παρὰ τῆς εἰμαρμένης, τὸ γιγαντικὸν ἐκεῖνο, τὸ μάχιμον. τὸ ἐκ μελιαῦ, δλωρικῶς ποδισπωῶσιμ, ἐκ τῆν μελιῶν λεγόντ' ὅσ γηρέσθαι αὐτὸν γίγαντας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆν νυμφῶν. ὦρ εἰ χρεία σοι, ὅσ ἐμῶ μάθε καὶ τὰ ὀνόματα. ἐλίκη, λιυόσουρὰ τε, ἀρέθσσα καὶ ἰδ'η, κρωῶμη, βειθῶ, καὶ κελαινω, ἀδράσεια, καὶ γλαύκη. οὐκ ἐκ φύτων τῶν μελιῶν, ἀλλ' ἐκ μελιῶν δ' ἄνδρων φασίμ αὐτῶν, ἢ γρωσιω σερεῶς. ἐγὼ δ' ἐ φημι, ἢ εἰμαρμένη ἐποίησθαι ἀλλότριον γηρόσ, ποταπὸν ἐκ μελιαῦ, ἢ γρωσιω σκληρόν. ἢ ἀπὸ τῆν δ' ἄνδρων λακκίνοι φασίμ, ἢ ἀπὸ τῶν ἔξω μελιῶν καὶ σωματικῶν ἀνθρωπίνων δοκίμ' εἶν, διὰ τε τὸ ὑπερογενὸν αὐτῶν, καὶ τὸ φονικόν. οὐκ ἐφείδοντο γὰρ τῆν οἰκείων σωματικῶν, ὡσπὸρ εἰ λίθος χρῶσιμ, ἢ σίδηροσ. χαλκὸν ἀναχέσθαι, τὰ μεσίχραε βαλλουμνίσιμ. οὐτῶ γουῦ ἐγὼ φημί, ἐκ μελιαῦ λέγεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐκμελὲς καὶ ἀρρ' ὕθμοι εἶναι, καὶ ἀπειθῆς. ἀπὸ μεταφορῆς τοῦ μέλους τοῦ μουσικοῦ.

Οβριμου

οβειμον, ἰαχυρόν. βειμὼ δὲ, ὅβειμὼ κυρίως ἢ πρὸ
 σεφόνη, ἢ γρω ἢ γῆ καὶ ὁ θάνατος καλεῖται· ὅθεν τὸ
 ὄβειμον λεγεται. Οὐδ' ἐπισίτην ἢ ἰδιον. τὸ μὴ δὲ
 ἐν τῷ καιροῖς τῶν τραπέζων αὐτοῦ ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἐ-
 νόπλος καὶ πεφυρμένους ἐδίειν ἐν αἵμασι, εἶπον
 αὐτοῦ μὴ δὲ σίτην. τραπέζης γὰρ καὶ σίτων λαυρός,
 ὁ εἰρλωαῖος, καὶ τὸ ψίθυμθ. Ἀδ' ἀμαντθ ἔχου
 θυμόν.) τουτέστι, σκληρὰν ψυχὴν εἶχον, καὶ ἀκαμ-
 πῆς ἦσαν, ὡσπερ ὁ ἀδ' ἀμας. ἀδ' ἀμας δ' ἐδίειν εἶδος
 σιδ' ἡρσ, καὶ λίθθ σερρός, ὅς δι' ὑπερβάλλουσιν πυ-
 κνότητα, ὅτε πυρρῶται, ὅτε σιδ' ἡρῶ τέμνεται· ἀλλὰ
 μολίδῶ, καὶ αἵματι τράγου. Ἀπλασοι.) ἀπλο-
 πῶ ελασοι, οἷς ὀδ' εἰς πλησιάζει, ἀγριοι. Ααπῆοι.) ἀ-
 κρᾶτητοι, ἢ ἀφοβοι. ἀπῆωθ γὰρ ὁ ἀφοβθ, αἰολικῶς
 μικρογραφεῖται. Εξ ὧμων ἐπέφυκον.) δίκλιω δ' ἐν
 δρωμ ἐφύοντο, ἐκ τοῦ πεφύκω ῥήματθ. δ' ἄ δὲ τοῦ
 ἐπέφυκον, δ' εἰκνυσίτι πελώριον φύτων, καὶ γι-
 γαντόσωμον. Χάλκιοι δ' ἐτε οἰκῶι.) ὄχι χαλκοῖ ἦ-
 σαν. δ' ἄ δὲ τὸ εἶν^{ον} πεπληρωμένους τοῦ χέωμ πολεμι-
 κῶν, χαλκὸς αὐτοῦ λέγει. Χαλκῶ δ' ὄργάζοντο.)
 ἐν χαλκῶ ὄργαλείω· δικάλαις, ἀξίναις, καὶ λοιποῖς.
 Σφετόρκοι.) καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ εἶναι καὶ
 ἰδίαις. τὸ γὰρ σφετόραϊς κυρίως ὡς δ' οὐτόρα πρὸς
 πρὸ ὄδιν, ἀντὶ τῷ ἡμετόραϊς· καὶ ὁ πρόκλος μάλλον ἢ
 πῶθεν ἀντιτρόφως ἐδίδασκε καταφορικῶς καὶ ἀ-
 φορήτως

φορήτως, ἢ ἡ σιόσδου φερόμενον. Εὐρώζοντα δὲ
 μου.) σκωτεινόν, πλατύ, ἀθηκῆ ἐκτάσει τὸ ρω μέ-
 γα. ἢ πρὸς τὸ ὕρειαν καὶ πλατείαν ἔχειν τὴν ὄαν
 καὶ ὄροφην, καὶ τὴν χώρησιν ἀπλῶς. καὶ μετὰ τὸ β
 δὲ γράφειν ὅτι ἀπαναίνομαι, ὕβρωζοντα αὐτὸν λέ-
 γωμ, ὡς σήφειως ἀνάμεσον. ὡσπὸρ καὶ κρυερόν, δὲ
 τὸ ψυχρὸς εἶναι αὐτὸν ἀκρὴν ἡσυχοντας, ἐκλείπονται τὸ
 ζωπιοῦ θερμοῦ. Εκπαύλους.) κατὰ πλεκτικὸς,
 φοβερός, ἐκ τὸ ἐκπλήσσω. ἀλλὰ τί γὰρ τοῖς πάνυ σα-
 φέσι πολυλογῶμεν; κατὰ πὸρ τινὲς ἔτοροι, οἱ τὰ λό-
 γον ἐχόμενα, καὶ τὰς ἀλληγορίας παρρηγῆς, πὸρ τὰ
 ποικιλῶντα ἐχρονοτρίβησαν, πολλὰ καὶ νέοις φύτωμ
 αὐτὴ κατὰ ρεως βατίαν καὶ ἀχέρσδου ὑπασείραν-
 τες. Ηλιθ.) ἀλιθὸς τις ὤμ, ὡς δὲ ἀλός, ἢ γοιωθα
 λάσσης τὴν γήρσιμ ἔχωμ. ἢ δὲ ἡλῖος τις ὤμ, καὶ φανε-
 ρός, καὶ ἀφαιρέσει ἡλιθ. Αὐτις.) τὸ αὐτις φασί
 ὑδὶ τὸ εἰς φύπισω τίθεσθαι. τὸ δὲ αὐθις, ὑδὶ τὸ πάλ-
 λιμ, καὶ ἐκ σιδυτόρσ. ἐγὼ δὲ ἰωνικῶς μὲν αὐτις φη-
 μὶ λέγεσθαι ἐπ' ἀμφοτόρωμ. ψιλωτοῖ γὰρ οἱ ἰωνοί.
 ἐπ' ἀρμάτων γὰρ φασί καὶ λδυκίππλω, καὶ ἀπα-
 λιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ἀθηκῶς δὲ, τὸ, τε εἰς τὸ ὑπίσω,
 καὶ τὸ ἐκ σιδυτόρσ αὐθις. δασωτοῖ γὰρ οἱ ἀθηκῆί,
 εὐδὲ λίσφως λίσφως λέγοντες, καὶ τὰ ἀπέτλα σφέ-
 τλα, καὶ ἀμφέχει, καὶ ἐπίσως, καὶ τὰ ὅμοια. ὅθεν εἶ-
 σι ἀρετόν, σημειώσασα ἰσθρ. εἰ δὲ δὲ θέλεις, πλανῶ σὺ
 τοῖς

τοῖς ἄλλοις. Δικαιοτόρον.) ἀντὶ τοῦ δίκαιου, ἢ δι-
 καιότητος. τὸ συγκριτικόν, ἀντὶ τῷ ἄπλῳ, ἢ ἀντὶ τῷ
 ὑπερθετικῷ. ὃ γὰρ δικαιοτόρον αὐτὸς λέγει τῷ γιγάν-
 τω, οἱ τινες γίγαντες ἦσαν ἢ τῷ ἡμετέρῳ γραφῆν
 κρητικλῦθησαν, ἢ τῷ δὲ τῷ ἡσίοδου ἐμφυλίῳ πολέ-
 μῳ ὑπὸ ἀλλήλων ἀνῆρέθησαν. εἰ γὰρ δικαιοτόρος τῷ
 ἀπηνῶν ἢ σκληρωτόρων ἐκείνων γιγάντων αὐτὸς
 λέγει, ὑβείζων ὅτι αὐτὸς ἥρωας, ὅπως ὁ φαίνεται ποιῶν.
 θεῶν γὰρ γῆθη, καὶ ἡμίθεος τούτους καλεῖ. Ἡ-
 ρῶων.) ἥρωες λέγονται, οἱ ἀπὸ τῆς ὀφείας, ἢ γὰρ τῆς
 γῆς, ἢ τῷ δικάλειον. ὅτι ἡς πᾶς ἀνθρώπων, ἥρωας ἀν-
 λεχθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος. αἱ ψυχὰς γὰρ τῶν ἀγαθῶν
 ἀνθρώπων, διαζυγίσσασιν σώματων καὶ ἐλλίπιας, τῷ
 ἀέρα ποδιπολοῦσαι, εφορῶσι τὰ τῆς θεῶν, ἢ ἀπὸ τῆς ἀρε-
 τῆς, ὡς φησι Ὀρφεύς.

Μητόρα δὲ ἥρωων ἀρετῶν ἀπάνεργε κλύοντες.
 ἢ ἀπὸ τῆς ὀφείας ἢ μίξεως τῶν θεῶν. ληρῶσι γὰρ, ὅτι
 θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι, ἐποίησαν τὸ τῶν ἡ-
 ρῶων γῆθη. Ἰσέου δὲ, ὅτι ἀνδρῶν θνητῶν καὶ γυ-
 ναῖκων θνηταῖς, τὸ φθαρτὸν ὅτι τῆς ἡμῶν φύσεως, αἱ
 ψυχὴ καὶ δὲ διωάμεις, αἷς καὶ θεῶν ἔφασαν, τῆς ἡμε-
 τῶν ταύτη φθαρτῆς φύσει μιγνύμενοι, ἡμίθεοι
 καὶ ἥρωες αὐτὸς κτισσαμένους αὐτὸς ἀπὸργάζονται.
 ὑπὸ γοῦν ἰσορ τὸ ἥρωας, καὶ τὰ ἔτορα τρία ἀνάγον-
 ται. καὶ ἰσορ δὲ σὺν τούτοις ἰσέου, θεῶν μὲν πα-
 τῶν,

τόρω, θνητῶν δὲ μητόρων ἐκείνους καλεῖν, ὅσοι τὴν
θεωρητικῶν ἀρετῶν ἔχουσι, ἢ τις καὶ γυναικεία, καὶ
ἀνδρῶδ' ὄντι, μετὰ καὶ τῆς λογικῆς. ὅσοι δὲ τῆς κα-
τὰ χεῖρας καὶ πρακτικῆς ἀρετῆς ἔχουσι, θεαινῶν μὲν
καλωῦνται παῖδες μητόρων, θνητῶν δὲ πατέρων.

Κατ' ἀπέριστα γαῖαν.) ἀπέριστα, τὴν σφαιροει-
δῆ. οὔτε γὰρ σφαῖρα, ἔτε κύκλῳ πέρασ, ἀλλ' ἔ-
δὲ ἀρχῶν ἔχουσι. καὶ τινὲς μὲν τῶν Ὀλοσόφων, μάλ-
λον δὲ οἱ πλείους, σφαιροειδῆ πάντα τὰ στοιχεῖα φα-
σι. τινὲς δὲ τὴν γλῶττυπανοειδῆ. ἕτεροι δὲ κωνοει-
δῆ ἔφασαν. ἀλλὰ τὰ τῶν Ὀλοσόφων διανοήματα,
ἢ ἀσφωνήματα, νῦν ἰατέου μοι. πρὸς δὲ τὴν τοῦ
ποιητοῦ γνώμην, ὡς ἔζηγητόν. γαῖα, τὸ γαῖ δι-
φθογος, ἀπικῶς. αἶα γ', ἢ πλοῦθ' ἢ γαῖα. ἰωνικῶς
δὲ γαῖα, τό γε ψιλόν, ὅς ἔστω αἰρεσις γῆ. Καὶ τοῦς
μὲν πόλεμος τε καὶ ἄλλος.) τὸ γῆμα ὡς ἢ ῥήτρας,
ἄθροισις, καὶ μερισμός καλεῖται. τὸ μὲν πρῶτον ὡς
μὲν, ἄθροισις, ἀντὶ τοῦ πάντας. τὸ δὲ δεύτερον, ὡς
μὲν τοῦς δὲ, μερισμός, ἀντὶ τοῦ τινὰς μὲν, τι-
νὰς δὲ. σωτακτεῖον δὲ οὕτως. καὶ τοῦς μὲν πό-
λεμος τε καὶ ἄλλος, καὶ φύλοπις ἀντὶ ὠλεσθῆν. τοῦς
μὲν ὑφ' ἐπταπόλιν θῆβη, καὶ αἰμιῖδι γαῖα μαρ-
ταμῶν, ὅτι τῶν μῆλων τοῦ οἰδιπέδου. τοῦς
δὲ, καὶ ἔν νηδυσί. αἰ ἰσοῖαι δὲ δῆλαι, τῆς τε θη-
βαϊκῆς, καὶ τῆς ὑπὲρ τροίαν στρατείας. Φύλοπις
κρείως,

κυρίως, ἢ ἐμφύλιος μάχη καταχρηστικῶς δέ, πᾶς πό-
 λεμος. Ἐπὶ ἀπύλω θήβη. εἰσὶ γὰρ ᾠ ἐκατοντάπυ-
 λαὶ θῆβαι φησὶ ἀεγύπτιοι. καὶ θῆβαι ὑποπλάκιοι, ποῦ-
 τὸ ἀτραμύτειον· ὃ ἐκλήθη ὄτως, ὅτι ἀβράμυτον τὸν
 κροίσου ἀδελφόν. Κασμιίδι.) ὁ κάδμοσ γὰρ ἔ-
 κτισε τὰς ἐπὶ ἀπύλους θήβας. Μήλων γένεσιν.) γίνε-
 κεν φησὶ πόδισσας καὶ βασιλείας τοῖ οἰδίποδ' ᾠ, δὲ
 ἰὼ ἔτεοκλῆς καὶ πολυνείκης οἱ ἀδελφοὶ μονομαχί-
 σαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. μήλων γένεσιν λέγει,
 ὅτι τὸ παλαιὸν βασιλεῖς πολυθρέμμονοι, καὶ ποι-
 μνικὸν ἔζωον τὸν βίον. μήλων δὲ λέγεται τὸ πρόβα-
 τόν, ἀπολικῶς. λέγεται δὲ πρῶτον τὸ μήλον καὶ ἡμε-
 ρον καὶ χαῦνον εἶναι. ἢ πρῶτον τὸ μέλι, τὸ φροντίζω. πε-
 ρὶ πολλῶν γὰρ ἰὼ ὡς ἐφω ἢ χηῆσις τ' θρεμμάτων οἷς
 παλαιοῖς. Οἰδίποδ' ᾠ.) τοῖ οἰδίποδ' ᾠ. ἀφ' ὅ-
 θείας φησὶ οἰδίποδ' ᾠ τοῖ οἰδίποδου, καὶ οἰδίποδ' ᾠ,
 ὅτι ἀλύσει ἰωνικῆ. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα δύθεια, ὃ οἰδίποσ,
 ᾠ τὸ ὀ οἰδίπους, καὶ ὀ οἰδίποδ' ᾠ. Λαῖτμα.) ἡ θά-
 λασσα, καὶ τὸ θαλάσσιον κύμα, παρὰ τὸ λαῖον καὶ
 ἀρισερόν τμημα καὶ ἀπαίσιον εἶναι. εἰς δύο γὰρ τμη-
 ματα ἢ καὶ ἡμᾶς οἰνουμένη διαρρεῖται, εἰς γλῶ καὶ
 θάλασσαν. καὶ δεξιὸν μὲν τμημα, καὶ κάλλιον ἢ
 γῆ· λαῖον δὲ καὶ φεῦλον ἢ θαλάσσα, ᾠ τὰ ὅτι αὐτῶ
 κύματα. ὅτι ἢ χαλεπὸν ἢ θάλασσα, ᾠ ἀφ' αὐτοῦ φησι,
 Χαλεπὸν δ' ἐπέκειντο θάλασσα.

ΗΥΟΜΟΙΟ.) Ὀυκόμεα. Ενθ' ἠρι.) ὅπου δ' ἠ, ἠ τό
 τε. τὸ γὰρ γῆθα, τ' πικρὸν καὶ χρονικὸν ὄστι. Διχ'
 ἀνθρώπων.) χωεῖς. Βίοντο, (ἠθεα.) ζῶν, καὶ δια-
 τριβάς, καὶ διαγωγῆ. Ζεὺς κρονίδης.) ἠεῖμαρ-
 μλῆ. Εὐμακάρων νήσοισι.) ὡσπερ ἡμεῖς τοῖς ἀ-
 γαστοῖς ἀνδράσι ἀρκηλεῶς μὲν τῶν ἐν πῆλαδ' εἰσὼ δια-
 τριβῶν, ὅτω τοῖς ἠρωσι ἐλλῶδες ἀρνέμεσι μακάρ-
 ων νήσους, καὶ πεδίου ἠλύσιον, καὶ ἀσφοδελὸν λῆ-
 μῶνα, τὸν ἀδύτου. ὅσπερ γοῦν φησι καὶ ὁ ἠσιος Θ, ὅ-
 τι θανόντες οἱ ἠρωδες, οἱ ποδὶ θῆβας καὶ τροίαν στρα-
 τούσαντες, τῆ μακείαν ἐκείνῳ διατριβῶν ἐκλε-
 ρώσαντο. ποδὶ δὲ τῶν ἐν ὠκεανῶ νήσων, ὅμηρος, καὶ
 ὅτι Θ ὁ ἠσιος Θ, καὶ λυκόφρων, καὶ πλάταρχος, ἠ
 φιλόστρατος, καὶ δῖον, καὶ ἔποροι τινὲς συγγεγρα-
 φήκεσαν, ὡς ἀγαθὴ τε ἡ χώρα ὄστι, καὶ ἀεὶ κατὰ πνευ-
 μλῆν ζεφύρω, τρεῖς ἔτος ἐκάστου ἀναδίδωσι αὐτὸν καρ-
 πούς. ἐκείσε δ' ἔφασι καὶ τὰς τῶν ἀρβειωιότητων
 ψυχὰς διαπορθεμένους, γράφοντες τοιάδε. ποδὶ
 τῶν ἀκτῶν τῶν ποδὶ τῶν Βρεταννίαν νήσων ὠκεανῶ,
 ἀνθρωποειδῆς οἰκῶσι ἰχθυοθήραι, κάδοιοι μὲν φράγ-
 γοις, φόρον δὲ μὴ τελευτῶν αὐτοῖς. ὅτι ποδὶ τὰς
 αὐτῶν οἰκίας καθύδουντες, φωνῆς ἀκούουσι καλέσας
 αὐτοῦ, καὶ κρότον ποδὶ τὰς θύρας ἀειδάνονται. ἀνα-
 σάντες δὲ, πλοῖα εὐρείσασιν ἰνα, ὅχι τὰ αὐτῶν, ὑπὸ
 βατῶν μετὰ εἰς ταῦτα ἐν εἰσελθόντες μιᾶ ῥοπῆ πρὸς
 τῶν

τῷ Βρεταννίαν νῆσον καταίρσει λιποπλατῶντες.
 καί πορ μόλις ὄλω νυχθημέρῳ λάιφεισι πεπῆαμλίαις
 καταπλέοντες εἰς αὐτῷ, ὅτε ταῖς ἰδίαις ναυσὶ λί-
 γην Ἰ. ἐκεῖ γὰρ ἀρβάντες, ὁζάγισιρ ὅς ἔκείδεις φέ-
 ρισιρ ὠπῆάτας. ὁδῖνα δὲ ὀρῶντες, ἀκόσι φωνῆς τ
 ὑποδεχομλίωρ αὐτῶν κατ' ὄνομα, Ἐἦ φυλακῶ,
 Ἐἦ συγγένειαν Ἐ τέχνη, καλῶσις αὐτῶν. Ἐ αὐτ
 δὲ ὁμοίως ἀρκεινομλίωρ. καὶ ὅτω πάλιν μιᾶ ῥοπή
 πρὸς τῆ ἑαυτῶν ἀρπλέοντες, ἀιδάνοντῃ τῶ νηῶν ἑ-
 λαφροτόρωρ, ἢ ὅτε ὅς εἶχου ἀπεινόμιζου. ἐκ τῶ πάν-
 τος ἔφασαν παῖδες ἑλλήνων, ἐκεῖ τὰς τῶ ἀρβεβιω-
 κῶτωρ διάγειν ψυχὰς. ὁ νῦν Ἐ ἠοσιδὸς φησι ποδὶ τ
 ἠρώωρ. Τεῖς ἔπος θάλλοντα.) ζεφύρω ἔφλω τῷ
 χώραν καταπνεῖσθ. καὶ τρεῖς τοῖ ἔτος τὰ ἐκείσε δ' ἔν
 δρα καρποφορῶσιρ, ὡς φασὶ οἱ ἰσορινοί, ὡς ἀληθεῖς,
 Ἐ ὅως μῦθου. τίς δὲ ἐγ γάϊου ἰδλιου καί σαρρα ὀτυ-
 χέσατορ ὄντα ἔν πολλοῖς, ἐγ τοῖ ὠκεανῶ ὄρεσ τυχόν-
 τα, δραπραιωθῶναι φησι ἴνρει μιᾶ, Ἐ ἑκατ' ὠπῆά-
 ταις, ἀρεδῖντα ἢ τῷ λίαν πρηναιλεσάτω τ' χώρας,
 ἐκεῖ θελήσαι καρρικῆσαι. ὁζωθῶναι δὲ ὑπὸ τῶ ἑ-
 κείσε, Ἐ ἄκοντα. Μηκέτ' ἐπειτ' ὠφελου.) ὠμνη
 οἰεῖς ὁ ἠοσιδὸς τοῖ ἠρωικῶ γῆυς, Ἐ δ' εἶξας ὄρεσ ἀγχι-
 θεου, ἀπὸύχεται μήτε ὕσερθ τοῖ ἠρωικῶ τὸτο γε-
 νος γῆεῖσαι, μήτε ὕσερότορ, ἀλλὰ θανεῖν ἔν πῆ-
 ρύτωρ γῆεῖ. ὅτω δὲ σωτάκτιου. μηκέτ' ἐπειτ'
 ὠφελου

Πιανό
 αἰ ρε
 ῶι τοι

ὠφελου ἐγὼ πέμπῃσι μετεῖναι ἀνδράσι, ἢ ἐπι-
 τα γνέσθαι, ἀλλ' ἢ πρόθε θανεῖν, ἢ γουὶ ἐν τῇ ἡρώ-
 κῃ γνέσθαι. οἱ δὲ λέγοντες εὖς ἐπειτα ἀνθρώπους λέ-
 γειν τὸν ἠσιόδου μέλλειν γνέσθαι, ἐναντίως τῷ ἠσιό-
 δῳ, καὶ ὅ κατ' ἐκείνου φασί. Σιδ' ἡρεου.) κακίας
 παντοίας ἀνάμεσον, καὶ πόνοις ἐκώποις παντοίαις
 πλοσκαρτόρου. ἀλλ' ἐμπης καὶ τοῖσι μεμίξετ'. εὖς
 δ' ἐφασί, πρὸς τὸ μὴ ἴσχυεῖν πρὸς παντὲλῃ κακίᾳ
 τὸν πέρσιω, ἀκρόντα ὅτι καὶ πόρ κακοῖσι εὖσι τοῖς
 νῦν, ὅμως πρᾶμεμιγ καὶ τι τῶν ἀγαθῶν, πρὸς εὖς
 ὑστερον μέλλοντας γνέσθαι. Εὖτ' αὖ γινόμενοι.) ἠνί-
 κατελέθωσι ἐκπαρῶσι πολιοκροῖταφοι ἐκ γηρακοί,
 γενόμενοι καὶ τεχθῆντες. πολιωσι δὲ οἱ κρόταφοι
 πρότερον τῶν τῶν ἀνθρώπου λοιπῶν μερῶν, ὅτι ταῦ-
 τα τὰ μέρη ὑγρότερα, καὶ φλεγματικώτερα, ἢ πόρ
 τὰ ὀπίσθην. ἢ πολια δὲ ἐνδ' εἶα γίνεται ὑγρᾶς θερμό-
 πιτθ. μαχάλα δὲ ὅ πολιωσι, ὅτι θερμὰ καὶ ἀφ-
 πιεῖσθ. αἱ μὲν γὰρ δὲ λέγονται, καὶ κρόταφοι,
 ἀπὸ τῶν κροσφόρων ζώων μεταφορικῶς· ἐκείθε γὰρ
 τοῖς κροσφόροις τὰ κέρατα ἐκφύονται, κροσφο-
 φνοὶ πινθ καὶ κρόταφοι. εἶπε δὲ τελευταῦν γηρῶν-
 τας, καὶ πόρ καὶ νέων καὶ βρεφῶν τελευταῦν γηρῶν,
 πολλὰκις εἶα τὸ ὡς ὑπὸ πλείστον γινόμενον, καὶ τὸ
 μᾶλλον πρὸς ὀκίμον. Οὐδ' ἐξινθ ξινθ ὀκίμω.)
 ἀπὸ κροσθ τὸ ὁμοίῃθ, ἢ γουὶ ὁμογνώμων. ὁ μὲν

refertur
 sermone
 μεμιγ
 πρὸς τῶν

επιζητησ
ριόσ
επιρί

ἢ τυχὼν ξηνίσει· ὁ δὲ, πρὸς τὸ μὴ ἀντιξηνίσει, ἴσως
καὶ βλάψει. Φίλθ, ὁ συγγρηῖς λέγεται, ἢ ὁ πα
ρὰ τῆ σιωπεία λεγόμενθ. ἑταῖρος, ὁ συμπολίτης.
ξηνθ δὲ, ὁ ἀφ' ἐτόρας χώρας Φίλθ. Αἰψα δὲ γη
ράσκοντας ἀτιμάσουσι τοκῆας.) οἱ παῖδ' οὐ δηλονό
πι. προλέγει δὲ τὰ μέλλοντα κατὰ λήψαδ' τὸν βίον
ἀνιαρά. Βάζοντ' ἐπέεσι.) Βάζοντε, ἀντὶ τοῦ βά
ζοντο. τὸ δ' υἱὸν, ἀντὶ τοῦ πληθυντικῶ· ὡς καὶ
παρ' ὁμήρω,

Ωλύκιοι πόσε φθύγετε νυῦ θοοὶ ἐσόν; καὶ τὸ,
Ασορ ἴονθ' ὅτε κῆνρι ἀάπης χειρας ἐφείω.

Τὸ ἴοντε, ἀντὶ τ' ἴοντο. ὅτε θεῶν ὅπρι εἰδότες.)
τὴν ἐν πολλῷ τῶν θεῶν, ἢ γοιω τὰ φρόνημα καὶ σωε
τὰ. νυῦ γὰρ θεὸς τὰς ψυχικὰς δυνάμεις φησί. οὔτε
θεῶν ὅπρι. ὁ τε σιῶδ' οὐ μθ πλεονάζει. Γηράντισ
σι.) γηράσασιν. ἐκ τοῦ γήρημι, ἢ μετοχή ὁ γήρας. ἀκ
θρεπήθεια.) Ἰαφοφὰς· οἱ παλαιοὶ γὰρ τοῖς γονδύσι
εἰδίδωσι τὰ θρεπήρα. ἔρι δὲ, ὅς φησι πρὸς τῶν μὴ δε
δόναι, ἢ ἀτιμήσουσι αὐτῶν. σωτακτέον δὲ ἔτως.
αἰψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας, ὅδ' ἐ μερ
γηράντισι τοκῶσι ἀκθρεπήθεια δοδίζν. Χειροδὲ
καί.) οἱ μὴ κείσει καὶ νόμοις πειθόμενοι, ἀλλὰ χόρσι
καὶ ἰαχῆι πάντα δρωντο. Αλαπάξει.) ἀλαπά
θαι γὰρ ἀπικῶς τὰ λεγόμενα καὶ ἢ ἀλάπαθθ βο
τάνη, ἢ καὶ λάπαθθ, κηνωματικὴ ὄσιμ. ἢ δίκη δ'

σχυσ ὅσο
ἰαχῆ
ἡρα φησὶ ἰαχῆ

λαρμυριον
herbar.

ἴονθ' ἴονθ'

ἐν χερσὶ, τὸ δίκαιον ἔσται ὁ κείσθαι νόμοις, ἀλλὰ δύ-
 νάμει χερῶν, καὶ ἰσχύϊ. Αἰδῶς καὶ ἀεχμῶν ἢ ἀρε- *μυθου οὐδὲν*
 σόφιστον τὸν μισθὸν διαφέρεισι. καὶ ἵνα τὰ πολλὰ *per se tra-*
 τούτου πρὸς αὐτῶν, αἰδῶς μὲν ἢ μικρὰ καὶ αὐτῶν τοῖς τυ- *ctuz*
 χροῦσι γηρομλὴν ὑποσολή, ὀυλαβεῖ λογισμῶν ἀεχμῶν
 δέ, ἢ ἐν κακῶς ἀτιμία. (Ἐπεὶ δ' ὄρθον ὁμείται.)
 Βλάψαι φησὶ τὸν ἀγαθόν, ἀφαιρέσειν τὰ αὐτοῦ,
 καὶ αὐτὸν λειδοῦν καὶ πρὸς τούτων καὶ ὄρκω χρε-
 σεται, ὁμνύων αὐτῷ εἶναι τὰ ἀφαιρεθέντα. Ζῆ-
 λος.) τὸν φθόνου νῦν λέγει. ὁ γὰρ ζῆλος λευκίως, ἐ-
 παινήμενον ὄσιν ὄρις γὰρ ἀγαθῆ, ἢ τὸ μίμικος ὄσιν. *in dabo*
 ὁ δὲ φθόνος, ἐπιμομφον. Δυσκέλαδος.) κακῶ-
 χερτος. προσωποποιεῖ τὸν φθόνου, καὶ τὰ τῶν φθο-
 νοῦντων ἴσθα πρὸς ἑαυτὸν μεταφέρει. οἱ φθονοῦντες
 γὰρ, λελάδους καὶ θορύβους ποιοῦσι, καὶ ἐγείρουσι,
 καὶ χάρισι τοῖς κακῶς τῶν φθονομένων, καὶ συγε-
 ρῶς ἐμισθῶς ὄρωσι. Λοιπῶσι φάριεσι.) τὸ τὸ
 φησι, ὅτι καὶ πᾶσι τῶν ἀνθρώπων, ἢ καὶ χερσὶν πᾶσι
 ἢ αἰδῶς καὶ ἢ νέμεσις τὸ βίος ἄξοσρακίζονται, καὶ
 ἀφορισμῶν πρὸς αὐτῶν δίδονται, ὅμως ἔκ εἰσὶ σποτειναίτε
 καὶ μελαγχίτηνδ, ἀλλὰ καὶ λοιπῶν χίτωνδ, καὶ ἡ-
 λίου λαμπρότητον ἀπασράπτεσαι. τὸ τούτων γὰρ
 ὄνομα, πῶς τεθρύληται πανταχοῦ. Αθανάτων με-
 τὰ φύλον.) τῶν σοικείων νῦν, ἢ τῶν φρονίμων. προσω-
 ποποιεῖ δὲ ἐν ταῦτα τὴν δίκαιαν μέμφειν, καὶ τὴν

αἰδῶ μέλλουσαν φύγειν διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀ-
 δικίας ἢ βίας, ἢ ἀπέρχεσθαι ἐν τοῖς σοιχείοις, ἢ τοῖς
 φρονίμοις καὶ δίκαιοις· μόνοις γὰρ ὅξ ἀνθρώπων τῶ-
 ποις ἢ αἰδῶς καὶ ἢ νέμεσις προσεσι. τὸ ὕδωρ γὰρ τὸ
 θαλάσσιον, ἔχει τὴν ψάμμου ὡς ὄρειον, καὶ μέχρι ταύ-
 της πρὸβαῖνον, καὶ ἀζριῦται τοῖς κύμασιν, ὅμως ὡς
 πρὸ αἰδῶται καὶ νεμεισίζεται πρὸ αὐτῶ χωρεῖν, ἢ
 τῆ γῆς καταβλάπτειν τὰ ὄρια. τῶ τοῖς ὁμοίως ἀνδρ, ἢ
 τὸ πῦρ, ἀλλήλων μὴ ὄντα πολέμια, τόποις καὶ τοῖς
 οἰκείοις ἐμμελόντα, ἔτι πρὸς τῶ τοῖς χειμῶν ἔαρ θε-
 ρῶ φθινόπωρον, ἡμέρα νύξ, ἢ λοιπά, τὴν αἰδῶ ἢ
 τῆ νέμεσιν ταῦτα φυλάττειν, ὅξισάμνα ὅτε δῆ,
 καὶ ἐγκαίρωσ ἀλλήλοισ ὑπέκοντα, ἢ ὁ πλεονεξίαν ἢ
 βίαν, ἢ τόπων ἢ χρόνων κατ' ἀλλήλων νοσῶνται· καὶ
 ὅσα φησὶ ὁ σοφοκλῆς, ἀπλῶς ἐκ τοῦδε τῆ ἡσίοδ' εἰς λό-
 γον ταῦτα λαβῶν. ἢ γ' τὰ διφνὰ καὶ τὰ καρτορικά
 τατα ἱμαῖς ὑπέκφ. ἢ τῶ μ, νιφοσιβεῖς χιμῶν δὲ ἐκ
 χωρῶσιν ὀυκάρπω θερεῖ· ὅξισαται δὲ νυκτὸς ἀικυῆς
 κύκλος, τῆ λδουη πόλω φέγγῶ ἡμέρα φλέγειν, καὶ
 τὰ λοιπά. Ολυμπος. ὁ ὄρανός, καὶ ἢ τὸ παντὸς
 κόσμου ὄλη πόδιοχῆ. ὄλυμπος δὲ λέγεται, πρὸ τὸ ὄλο
 λαμπῆς εἶν. ψιλῶ δὲ, ὅτι σιωεκόπη ἀολικῶς, ὄλο
 λαμπος, ἢ ὄλυμπος· πρέπασι γ' ἢ τὸ α' εἰς ὕ, τὰς
 σάρκας σύρκας λέγοντο. ὅτω τὸ ὄλυμπος ψιλῶ
 ται. τῶ γὰρ τοῖς τῶ γντελῆ, δ' ασυῦεται, τὰ δὲ

συγχοπὴν τὰ φιλοῦται. ὡς τὸ ὀλόλαμπ^Θ, ἀρμοξόμο
 ν^Θ, ἀλώμεν^Θ, ὄλυμπ^Θ, ἀρμέν^Θ, ἀλμεν^Θ. φι
 λοῦται ἔν τ' ὄλυμπ^Θ. εἰ δ' ἐμοὶ δύσπιστὶς τις ὡς εὐ
 ρισιεπέϊ, ἀκχέτω ^Θ χήσεωμ· ἀπε καδαλλομενὴν πόν
 τω ἰοιδ' ἐα ὀρίνει, ἐπάλλμεν^Θ ὄξεί δουρί. ὄλυμπος
 ἔτω φιλοῦται, καὶ ἔτω λέγεται ἔρανος. ὁμοίως δὲ τῶ
 ἔρανω καὶ ἡ σφαιροειδὴς ἡμῶν κεφαλῆ, ἣν ἡ τὸ ὀλο
 λαμπές λογιστικὸν ἴδρυται, ὄλυμπ^Θ λέγεται. πε
 εἰ γ' ὄρεος ὀλύμπου νῦν λέγειν, ψυχρολογία καὶ λῆ
 ρ^Θ. ἣν ταῦθα ἐμελλοῦ εἶν τὸ λυθιοῖσι φαρξέσι.

Τὰ δὲ λείψεται ἄλγα λυγρὰ.) τὰ δὲ ἄλγα ἦνα
 πολλὰ φθῆσεται μόνα τοῖς ἀνθρώποις. λυγρὰ, τὰ λε
 πτὰ, ὡς τὸ λίαν ὑγρὰ εἶν. καὶ γὰρ ἐκ τῶν ὑγρῶν καὶ
 ψυχρῶν φασὶ εἶν πάντα τὰ λυπηρὰ, ὡς ἐκ τῶν θερ
 μῶν τὰ ἡδύα. Νῦν δ' ἄνοου.) νῦν δὲ θυμικῶς πα
 ράνεσιμ. εἰκάσει δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀκρόνι, δὲ τὸ
 τ' ποιητικῆς ὠδινὸν· αὐτὸ δὲ λιριτὰς ἱερακί, δὲ τὸ ἀρ
 πακπιόν. γνωσιόν δὲ ἴσο πασί, καὶ ἔδ' εἰ ἣν ταῦ
 θα προκλικῶν ματαίωμ πλασματῶν· ἣν γὰρ τοῖς
 σωδ' αἰοῖς ὁ πρόκλ^Θ ἔδ' ἣν γράφωμ, ἣν τοῖς ποιού
 ρις μεγάληγορ^Θ, καὶ μακρότορα γράφειμ τῆς ἰ
 λιάδ^Θ ἀπαυαίνεται οὐκ. ἡμεῖς δὲ ταῦτα παρῆν
 τού, τὰ δ' ἐόμμενα δζηγῆσεως λέξομεν. καὶ πρῶτα
 ταύτῳ πλὴν σωτάξιμ, καὶ πόρ κακῶς ἔχουσαν.

Νῦν δ' ἄνοου βασιλοῦσιμ ὀρέω.) ὡς τε, τουτέστι

μυθικῶς φρονέουσι καὶ αὐτοῖς. εἶτα ἀρχέτου τοῦ μύ-
 θου. ἰρηξὲ ὀνύχεσι μεμαρπῶς ἀκρόνα ποικιλόδειρον,
 ὑψι μάλ' ἢ νεφέεσσι φέρων, πρῶσέειπεν· δαιμονίη,
 τί λεληκας, ἔχει νύ σε πολλὸν ἀφείων. ἢ δ' ἐλεῶν
 γναμπηοῖσι πεπρωμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι, μύθεο· τί
 δ' ὄγ' ὑπὸ κρατέως πρὸς μῦθον εἶπε, τῆδε ἔφη ταῦ-
 θα εἶσι καὶ εἶσιθι καὶ πορδύου, ὅπου σε αὖ ἐγὼ ἄγω.
 δ' εἶπνον δ' αἰκ' ἐθέλω ποιήσομαι, κὲ μεθήσω· μέχρι
 τοῦδε ὡς ἀπὸ τῆν ὀρνέων ὁ ποιητὴς εὖδ' λόγους ποιῆ-
 ται. ἔφη δὲ τὸν ἀναλαμβάνει τὸ ἴδιον πρόσωπον,
 καὶ λέγει τὸ ὑπὸ μύθῳ, εὖδ' τὸ δις ἵχρον τοῖς κριταῖς,
 τὸ ἀφρω δ' ὅς κ' ἐθέλησι πρὸς ἱερίσοντας ἀντιφε-
 εἶν.

Καὶ τὸν ἑτόρου σίχρον εἶπε, πρὸς τὸν πέρσην ἀρξέ-
 ψας τὸν λόγον, φησὶ τὸ, ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἰρηξ.

καὶ ὅτως, εὖδ' ὁ πρὸ ἀπὸ κλάω ἀρίσταρχος χεῖ χώραν
 ὀβελίξειν εὖδ' δύο σίχρους τούτους, τὸ ὑπὸ μύθῳ. ἄλ-
 λως τε δὲ ὦ πρόκλε τε καὶ ἀρίσταρχε, ἵαν πόρ ἡμεῖς
 εὖδ' εὖδ' διορθώσαμεν, εὖ γλωσσίου ἡμεῖς, τὸ τὰ
 ἄλογα μὲν καὶ ἀνδρωπίνως λαλεῖν συγχωρεῖν, μὴ
 μὲν τοῖ δὲ γνωμολογεῖν δ' ἡλονότι συγχωρηθήσεται.
 ἀλλ' ἔπειτα τὴν ὑμετέραν ἀλαζονείαν ἐλεγχῶν μα-
 κρηγορήσω. πρὸ ἀδραμῶμαι δὲ, εὖδ' μόνον ἀρφαρένο-
 μιν εὖδ', ὅτι καλῶς λέγετε. ὑμῖν δὲ τοῖς ἀκρωμένοις
 φημί, ὅτι ἢ τῶν ῥηθῆντι νυῦ χωρεῖα τῆν ἐπῶν, εὖδ' εὖδ'

πολυ-

πολυλογίας, λέξεων δὲ βραχείων πινῶν. καὶ γέγρα-
 φα ταύτας ἀνωθεν τῶν ἐπῶν. οἷον τὸ ποικιλόει-
 ρον, τὴν ποικιλόφωνον λέγει, ἢ τὴν ἐσιγμένην καὶ
 ποικίλῃ ἔχουσαν τὴν δειρῶν, ἢ γου τὴν τράχη-
 λον. Δίκης τε εἴρεται πρός τ' ἀρχαίαν. αἰχθ φη-
 σὶ πλοσγίνεσθαι, ἐκ πληγῶν ἢ ὕβρεων, πρὸς τῶν ἡτ-
 τηθῶναι τοῖς ἡῆσι συμβαλλῶσι δῖον μετὰ κρείττο-
 νων. ὁ δὲ πρόκλῳ λέγεται ὅσα καὶ βδύεται. ἴρηξ,
 ψιλωτίον. ἐκ τοῦ ἴω γὰρ, τὸ πορδύομαι. καὶ ὀμνηθ,
 αὐτὸς δ' ὡς τ' ἴρηξ. ἀπικῶς δὲ διασωύεται, ἐκ τοῦ
 ἴημι, τὸ πέμπω. Τανυσίπρηθ.) ὁ λίαν τανύων
 τὰ πρηθῶν, ταχύς, ὡς τὸ δόμοισι ποιηρῖσι, τοῖς λίαν
 καὶ καλῶς πεποιημένοις. Σὺ δ' ἀπύουε δίκης.) τῆ
 ἔκθεσι τὸ μῦθος ἐπαγαγῶν, καὶ δέξασθαι ὅτι ὑπὸ τῆ
 ὀδοναγῶν καταβλάπτοντο οἱ ἀδονεῖς ἀδίκως, ἀπο-
 σρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν πέρσιον, καὶ φησι σὺ δὲ
 πρὸς τὸν ἐσο δίκαιοσυνῆ καὶ κρείσσει. μὴ δὲ ἀνδρ
 δίκης, καὶ ἀπὸ οἱ ἀλαζόνες καὶ ἀδικοί, ὄφελε καὶ
 αὐξῆνε τὴν ὕβριν ἐὶ βλάβην ἐὶ ἀδικίαν. ὕβρις γὰρ
 τε κακὴ δειρῶν βροτῶν.) ἢ ὕβρις γὰρ, καὶ ἡ λοιδορία,
 τῶν δειρῶν καὶ τῶν ἀγρευτῶν ἀνθρώπων ὑπάρχει εἰς τὸ
 χρῆσθαι αὐτὸν ἀντὶ κατ' ἄλλην, ὅπως ὁ πρόκλῳ λέ-
 γει. Εὐδλός.) ἐθέλω, ἐθελός, ἐὶ εὐδλός. Ρῆιδίως
 φερέμεν.) τὸ φερέμεν, μὴ ὡς πρόκλῳ εἶπης, ὅτι ὁ
 δυνάται φέρειν ὁ εὐδλός τὴν ὕβριν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ

φορέμνυ καὶ ἔχειν, τουτίσιμ ὁ ἀγαθὸς οὐκ ὀυκόλως
καὶ ὑπὸ μακρᾶς ἀπτίας δυνάτου φέρειν καὶ ἔχειν
τὴν ὕβειν, ἢ τὴν λοιδορίαν, ἢ τὴν κατὰ τινος βλάβ
βιω. Εγκύρσας ἀτησιμ.) ἢ τοι ἐμπεισῶν βλαβᾶς.
ρυτίσιμ, εἰάν ἄκωρ καὶ ὀψέ ποτε ὁ ἀγαθὸς ὑπό τινος
πικραυθεὶς ὑβείσῃ ἢ βλάβῃ τινὰ, ἴσῃ ποιή-
σας μεταμέλεται, ὅτι ποσῶς πρὸς ἴσῃ κενκίηται.
εἰ μὴ γὰρ δυνάτου κατὰ τὸν πρόκληρ τὴν ὕβειν, ἢ
τὴν λοιδορίαν ἢ τὴν βλάβῃ ὑπομείναι, τί σημεῖον
χρησώτατου κενκίηται. Ὀδὸς δὲ ἐτόρῃται παρελ-
θεῖν.) ὑποδ' εἶξας τῷ ἀδελφῷ, ὅτε ἢ ὕβειν καὶ ἢ βία
τῆν φαύλων εἰσίμ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ οὐχί ποτὸρσι, ἀλλ'
ἐτόρῃ τρόπου εἰσί, φησί πρὸς αὐτόν· σὺ γουῦ τὴν
ὀδὸν καὶ τὸν τρόπον τῆν φαύλων ρύτῳ, μὴ πο-
ρδύθῃς καὶ μετέλθῃς. ἔστι δὲ ὀδὸς καὶ τρόπος ἔτε-
ρος κρείστων, ἀρημορίζῳ ὅτε τὰ δίκαια, δ' κλονότι ὁ
ἐλάγαθοεργίας, ὅμ οἱ χρησὶ καὶ σωδ' αἰοὶ μετόρῃον
ται, ἡ δ' κλονότι πορδύθῃν. Δίκη δὲ ὑπὲρ
ὑβείως ἴσχει.) ὑπὸρίχει δὲ ἢ ὑπὸρέχει, ἀντί τῶι τι
μιωτόρῃ ὑπάρχει ἐλ' ὑβείως, καὶ βλάβῃς, καὶ ἀδι-
κίας ἢ δικαιοσύῃ. Ες τέλῃ ἔζελεδῶσα.) ἀντι-
πίπῃον λύει ὁ ποιητής. εἰπὼν γὰρ, ὅτι ἢ δικαιοσύῃ
ὑπὸρέχει ὑβείως καὶ ἀδικίας, ἢ ηουσιγν αὐν παρὰ τῶι
πῶρσου, ἢ ἐτόρῃ πνός, ὅτι καὶ μὴ ἴσῃ ἀδικίας ὀρῶ-
μεν πλέον τῆν χρησῶν ὀυθλωσμελῖους καὶ χείροντας.
λύων

λύωμ γουῦ ὄϊου τὸ ἀντιπίπτον, φησίμ ὅτι τέλει ὄξυ-
ελθῶσα. οἴου, καὶ τὶ τοιαῦτα μὴ πῶστικα φανῆ τῆς
δικαιοσύνης ἢ δυνάμεις, ἀλλὰ χρόνῳ ποτὲ ὑσερον
ὁρᾶται, πῶσι πῖπτοντων συμφοραῖς τῶν ἀδίκων.

Μαθῶμ δ' ἐτενήπιθ' ἔγνω.) καὶ ὄϊου τοῖδε τοῦ

*firnia
metu
αχοντα
τωνης*

ἀντιπίπτοντ' ἄπεισμα, μετὰ καὶ παρανέσεως
καὶ ἀποτροπῆς τῆς ἐκ τῆ ὑβρεως. εἰπὼμ γὰρ, τὸ δι-
κη δ' ὑπὲρχει τῆ ὑβρεως, τὸ ἀντιπίπτον λύσας εἰ-
ρήκει, ὅτι τέλει ὄξυελθοῦσα, ἢ τοι πληρωθεῖσα κερῶ
τινί. εἶτα καὶ ἐκφοβῶμ καὶ ἀποτρέπων τὸν πῶρ-
σιν τῆς ὑβρεως, λέγει, παθῶμ δ' ἐτενήπιθ' ἔγνω·
τουτέστιν ὁ ἀπρόβηθ', μὴ ποιῶμ τὸ δίκαιον, τότε
γινώσκει, ὅποτε περιπέση ταῖς συμφοραῖς. ὁ δὲ
λωνότι μὴ γήνοιτό σοι παθεῖν πῶρση, ἀλλὰ πλοβ-
λόβη, καὶ πλοβρα τὸ μέλλον, καὶ δίκαιθ' ἔσο. Αὐ-
τίνα γ' ἔχει ὄρκος.) κατὰ σκευάσων πῶς ἢ δικαιο-
σύνη ὑπερφέρει τῆ ὑβρεως, φησί. σκολιῶμ γὰρ δι-
κῶμ, καὶ κεραισιῶμ γινομένων, ἔπονται ὄρκοι. τῆ
δὲ δικαιοσύνης ἐληομλῆς, καὶ μετὰ τρεπομλῆς,
ἢ καὶ ὅπου ἄγουσιν αὐτῶν οἱ δωροφάχοι κερταῖ,
ῥόθθ', καὶ ἦχθ', καὶ θόρυβθ' γίνεται τῶν ἀδι-
κουμένων, δὲ λωνότι ὁδ' υρομλῶμ καὶ θρλωούτων,
καὶ ἐτόρῶμ πολλῶμ κατὰ βωμλῶμ τῶν ἀδικου-
μενων αὐτῶμ, ἄσωσι δὲ καὶ κερῖνωσι γραπῆσιν. ὁ γὰρ
πῆ, καὶ ὁ κῆ, πῶσά τοῖς ἴωσι τῆ πεικταῖς ὑποτάσσθ'.

*αντιπιπι
yeistv
πτασάνε
σιγασθ
tato*

χήμεθα, διδασκαλικῶ λεχημλίοι βελ' τρόπω, καὶ
μὴ τὴν ἑαυτῶν δυνάμιρ ἔνδ' εἰκνύμενοι πῶδι τὴν τ'

ειρημία
νόησι
Ζη. Κω
νήζ

λέξεωρ ἀκτόρην δύσιμ. Οἱ δὲ δίκας ξυύκσιμ.) οὐκ
ἔχω πῶς δὲ ζηγῆσομαι τὰ ἔντοδύθα ἠσιόδου σαφέσει
ρου, ἢ ὅτι παιδ' δουτικῶς φησί τοῦτα πρὸς τὸν ἀδελ
φόν, ἀκτρέπων αὐτὸν ἀδικίας καὶ ἀεπαγῶν, πλο

1-
ξείνοισι
παρταβο

πινημο
μεν
αμα
ορθη

τρέπων δὲ πρὸς τὸ τὰ δίκαια δρᾶν· ἐν βελ' πρῶτω
μὲν δ' εἶξαι, οἶορ ὅτι τὸ τέλος τῆς ἀδικουσι. νῦν δὲ
λέγει καὶ τὸ ἀντίθετον, ὅποια ἔπειτα τοῖς δικαιο

πρῶτω
per me
δα
gnatia

αμφι
ρητα
τη

πραγούσιμ. Τέθηκε πόλις.) ἀντὶ τοῦ χείρει, αὐ
ξει, πληθύνεται. τροπικὴ δὲ ἡ λέξις, ἀκ' τῶν θαλάσσιων
των δ' ἐνδύθωρ. Ἀνθούσιμ.) ἀνθούσιμ, ἀιολικῶς
δωρικῶς. τὸ γὰρ εἶ καὶ ὁ τριχῶς σωμαρεῖται, ἀιολι

αὐτα an
Sper.
victin
contralrht

λο.

λέως γὰρ ἡμεῖς φαμὲν, ἐκείνοι δὲ τὸ ἀχιλλούσι. ἀπι
κῶς τὸ εἶ καὶ ὁ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον λεινάτου, δέιορ
δ' εἶμ, πλέορ πλείμ. ἰωνικῶς δὲ, εἰς τὴν οὐ δίφθογγον,

δοιέτε
χιρνα
πύομπις

ζαν
ζιου
χαρά

εἰμὲο εἰμῶ, σέο σοῦ, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ ἀνθῶσι τροπικῶς
εἶπεν, ἀντὶ τοῦ θαλάσσιμ, ἐν δὲ θυμια ἀγλαία καὶ
χαρᾶ διαγούσι. Κουροτρόφου.) κουροτόνος ὁ πό

plend
maritico

αδ.
Συρ
αφω

λεμ, κουροτρόφου δὲ ἡ εἰρλήν. καὶ τοῖς μὲν ἀδι
κῶσι φησίμ, ἢ εἰμαρμὴν πολέμουσ ἐπάγει τὸσ ἀνδρο
κτόνους. ἐκ γὰρ μικρᾶς ἀφορμῆς ἀναρρίπιζονται φό
νοι, οἷς καὶ τιμᾶται τὸ δίκαιον, εἰρλήν λαοτρόφος
ἀνθεῖ. κουροτρόφου δὲ αὐτῷ εἶπε, καὶ τοι καὶ γρηθ

factus
amte hnt

αὐτῶ
οραβιο

ροισι

τρόφου

τρόφου ὄσαν, καὶ βρεφοτρόφου, ἀπὸ τῆς ἡλικιῶν βασιλικωτάτης καὶ λερείτην. Κροστρόφου, ἐ-

perthos nome xou sotzofos

νδργητικόν, ἢ τρέφουσα αὐτὸ κούρου. κούροτροφου δὲ παθητικόν, ὁ τρεφόμενον κούρου. (Εργαλείου.)

δυσχεραίνω
storianjer
feros

ἐκ τοῦ ὄργου, τὸ χαλεπὸν καὶ δύσχερες, ὄργαλείου, ἄργαλείου. ἢ πρὸς τὸ ἄλγος, ἀλγαλείου, ἄργαλείου. Τεκμαίρεται.) νυῦ πληροῖ, ὑπὸ φέρει. Εὐείοπα

maginvo
alifonpaty
felicitarati
pris kient'is
cler twnes

ζούς.) ἢ μεγαλόφωνου εἰμαρμένη. μεγαλόφωνου δὲ εἰμαρμένη λέγει, ὡς ὀπιᾶθην ὑψιβρεμέτω, ἡ

τάς βίας τε καὶ ἀναρρήσεις τῆς ὑτυχωῦντων, τῶν ατυχοῦντων δὲ καταρρήσεις καὶ ὀνειδισμὸς. οὐ-

δέποτ' ἰθυδίκωσι.) τοῖς δίκαις κείνουσι ἀνδράσι ἔτε λιμὸς ἐπέρχεται, ἡ τὸ πανταχόθεν ἐμπόρου κα

ταίρειν αὐτοῖς, ὡς τῶν δίκαις ἀνταχομνίους ἔτε βλά

βαι ἡ πόλεμοι, ἡ μοιχεῖαι. ἡ ἀρπαγαί, ἡ ἄλλο τοῖς

τοῦ ἔθ' ἡ ἀδ' εἶται γῆ καὶ βαρβαροῦ ἀδίκου πολέμου

καταρχέαι. μοιχεῖα δὲ, καὶ τὰ ποιῶντα, παντελῶς

τοῖς ἐκ νόμων δικάμοις ἐκνήπεται τιμωρήμασι. φέ

ρει ἡ γαῖα πολὺν βίον.) γαῖαν νυῦ τῆς ἀρόσιμου λέ

γει. βίον δὲ, τὰς τροφὰς τὰς ἐκ τῆς σπιδράτων. Οὔρεσι δὲ δρυῖς.) ἔχ' ὅτι τὰ ὄρη γῆ ἔκ εἰσίμ, ἀλλ' ἐκ

τοῦ λευιωτέρου τῶν ἀρόσιμου ἐκάλεσε γῆ. ἡν τοῖς ὄ

ρεισι δὲ ἡ τοῖς ἀγεωργήτοις τῆς γῆς μέρεσι, αἱ δρυῖς,

ἀντὶ τοῦ πάντως τὰ δένδρα, ἡν τῆς ἄκρη μὲν φέρου

σι ὀπώρας ἡν τῆς μέση δὲ, ἡν τῆς ἡ τοῖς κωιλώμασι τῆ

ειλίχῳ, μελίσας. Εἰροπόκω δ' οἶδ'.) πόκους ἐ-
 ρίω τρεφοντό. Εοικότα τέκνα τοκοῦσι.) δῖα
 τὸ σφοδρῶς ἐν τοῖς δικαιοπραγοῦσι τιμωρεῖσθαι αὐ-
 μοιχόνοντας. Οὐδ' ὠδὶ νῶν νεύσονται.) ὀρμῶ-
 σι, πλέουσι. δ' εἰκνυσι δ' ἐν τὸν θῆν ἡσίοδ' Θ, ὡς ἀπὸ κ-
 θημελῶς τῆ ναυτηλίας δάκεται. καὶ ὅτι τοῖς ἀγα-
 θοῖς καὶ δικαίοις ἐκ ἀγαθῶν ὄσιν ἐμποροῦντα, καὶ
 εἰ πατρίδ' Θ ἀρδ' κμῆν. ἄλλοι γὰρ ἀλλαχόθεν κα-
 ταίροντο δῖα τὰς τούτων ὑθυδικίας, αὐτὸ τῶν
 λιμενίας καὶ τὰ νεώρια τῶν ἐμποριῶν πληροῦσι. ταῦ-
 τα δὲ πάντα, ὡς ἐφημεν, παιδ' οὐ πικῶς φησι πρὸς
 τὸν ἀδελφόν, ἵνα τὰς ἀμοιβὰς εἰ βίας καὶ ὑβρεως
 καὶ εἰ δικαιοσύνης εἰδῶς, ἀντίξεται πάντως τῆς
 ἰερείθον Θ. Οἷς δ' ὑβρεῖς τε μέμηλν.) οὐκ οἶδα
 ποῖαν ἀβελτηρίαν τῶν ἀνδρῶν καταγνώ, οἱ τὸν ἡσίο-
 δον ὀμῆρω συγκρίνεται, καὶ ἐκ ὀρθοειῶσι λέγειν, ὡς
 νηνίκην. εἰ μὲν σκυτῆα τινὰ νηνίκην ὀμῆρον, ἐκ
 ἔχω λέγειν τὸν ἀκρίβεια. ὀμῆρον δὲ μή τοι γε τὸν φω-
 κέα, καὶ τὸν ἐμφρονος. ἀλλ' ἔδὲ τὸν νεώτορον τὸν βυ-
 ζάντιον, τὸν ἀνδρομάχης υἱόν, ἀκρίβεια μελῶς εἶποι
 μὲν ὡς νηνίκην. ὀμῆρον δὲ πολμηῶσαι τὸν μέγαν εἰ-
 πῆν, παραπληξίας καὶ ματίας καὶ ἀποπίας ἐχά-
 τισ ὄσι. καὶ γὰρ τὰ ἔπη τούτου λιβδηλα ἐν πολ-
 λῶσι. ἀλλ' ἄλλως γ' ἰερέται τοῖς διχρόνοις, ὡς πρὸ
 οἱ καὶ ἡμᾶς. καὶ ὁ νοῦς δὲ τῶν ἐπῶν τοῦ ἀνδρός,
 πρὸ

πρεφθρός τε καὶ ἀφαιρός, καὶ πολλάκις μεταπι-
 δῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸ βέβαιον. ὡς νῦν το, οἷς δ' ὕβρις
 τε μέμλην, καὶ ἔτορα τὰ δὲ τῶ θεῖο ὁμήρου, ἀμβρο-
 σία πάντα καὶ νέκταρ συγκεκέραιται, Ἐὶ δὲ νυγ-
 μῶν ἢ ξυσμῶν ἀπλήψιμον ἔχουσι. οἷς δ' ὕ-
 βρις τε μέμλην.) ἀκαίρῳ ταυτολογία ἐνταῦθα
 ὄσιν. εἶπε γὰρ καὶ πρόω πῶδι ζύτου. ὕβρις γὰρ τε
 κακὴ δειλῶ βροτῶ, καὶ τὰ τῆ ὕβρις, ἢ γου τῆ βία
 ἐπόμνα· καὶ νῦν δὲ πάλιν πῶδι ζύτου φησι ἰδιλα
 θόμνῳ, ὡς πῶρ οἱ ἐν Βαλαυείῳ ἔρησαντο, κατὰ
 πῶρ λέγουσι τὰ χραΐδρα. τοῖς δὲ δίκῳ Ἐπιμωρίαν
 τεκμαίρεται, καὶ πληροῖ, Ἐπιδῶσιρ ἢ εἰμαρμῆν.
 καὶ τὸ τοῦ διὸς ὄνομα, ἢ τῆ εἰμαρμῆς, τετράκις
 ἐνταῦθα λέγεται ἀδολεχούμνον· Εὐρύοπα Ζεὺς,
 κρονίων, Ζηὸς φραδμοσιῶς. καὶ τὸ κρονίων ἀρ-
 τάννυται· σωτακτίον καὶ ὄτως, ἢ καθεξῆς ὄς σί-
 χους ὡς λέγεται. Ἐὶ δὲ τοῖσι δ' ἔρανόθεν, ὁ σολοικόν
 ὄσιν, ἀλλὰ πῶδιληπτόν, ἢ γου τῆ πόλει. ἢ γὰρ πό-
 λιν ἐνικῶ ἀριθμῶ, ὄς ἐν αὐτῇ πάντας πῶδιεχει. καὶ
 τὸ, ὄς τις δὲ ὁμοίως τῆ ἀδ' κλία πλῆθος σημαίνει. σω-
 τακτίον γουῦ ἢ καθεξῆς ὄς σίχους ὡς λέγεται. ἢ ὄ-
 τως, οἷς δ' ὕβρις τε μέμλη. Ἐὶ τὸ, τοῖς δὲ δίκῳ τεκ-
 μαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς· τοῖσι δὲ, ἀντὶ τοῦ τοῖσιρ,
 ἔρανόθεν μὲν ἐπὶ γαγερ τῆμα κρονίων. μέχρι ὄλου
 τοῦ, ἢ νέας ἐν πάντῳ κρονίδης ἀρτίννυται αὐτῆν.

εἶτα οὗ δ' ὄνομα εἰχους, τὸν Πολλάκις, καὶ τὸν Ὀσπιδίαν ἀ-
 λιτροάνει. Πολλάκι, ἀιολικόν. οἱ μὲν γὰρ ἀιολεῖς.
 πῆ μὲν διπλασιάζουσι τὸ σ, ὡς τὸ πάντας, χεῖρας,
 ἔτι τὰ ὅμοια· τῆ δὲ ἐκθλίβουσι αὐτὸ, τὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὅτι
 θεν λέγοντο, καὶ τὸ πολλάκις πολλάκις καὶ τὰ ὅ-
 μοια. Απηνύρα.) ἀπηνύρασε. καὶ ὅσον δε λύσις τυγ-
 χάνει τὸ ἀντιπίπτον. ἴσως γὰρ αὐτοῖς εἶπεν ὁ πῆρ-
 σης, ἀλλ' ὀλίγοι μὲν εἰσι οἱ κακουργῶντες, πολλὰ
 δὲ πλείους οἱ ἀγαθοί· καὶ πῶς τί τῶν δυσχερῶν ἡμῶν
 ἀπαντήσεις; ὅσον γοῦν λύων τὸ ἀντιπίπτον, ὑπὸ τα-
 πικῶς εἶπεν, ὅτι πολλάκις καὶ δι' ἕνα πόλις ὀλόκλη-
 ροῦ ὄλλυται· ἢ ἔτι κακίας ἐκείνου μεταδοθείσης τοῖς
 λοιποῖς, καὶ φαῦλόν τι πράξαντο· διὸ καὶ πόλις
 πολλὰ, ἔτι ἓ μίαν, πολλάκις ἀνάστασις ἐγεγόνεσαν, ὡς
 μὴ ἔσθ' ἡκατέρωθεν τιμωρίαν ἀξίαν ἐπνευγῶσαι τῆ
 ἐγχειρήματι. ἔχεις πρῶτον δ' ἄγμα τὸν παρὲν ἀλέξαν-
 δρου· ἔχεις τὸν ξέρξιν τὸν βαρβαρον, δι' ὃν ἐδ' ἀκρυ-
 σην ἢ πόρσις; πᾶν τὸ αὐτὸ τὸ ἀνθὸς ἀκρωλότης
 ἔτι στρατίας· ἔχεις πινθηρα μεγαλειόν, δι' οὗ πόλι-
 κῆς συμφορῶν τὴν πᾶσαν ἐλλάδα πεπλήρωσεν.
 Απηνύρα. ἀπηνύρασε ἔτι ἀβυλίας. Απηνύραλα.) τὰ
 θάλλοντα ἐν ταῖς ἄταις, ἡγοῦν Βλάβης ἀνάμεινα.
 Κρονίωρ, ἢ ἀφανής καὶ ἀπρόορατος εἰμαρμένη, ἢ
 κροῦσα καὶ μελαίνουσα τὸν νοῦν, καὶ σκιάζουσα. ἔ-
 ρανόθεν δὲ, ἐκ τῆ τῶν ἀσδρῶν κινήσεως. Λιμὸν ὀμῶ

καὶ λοιμῶν.) Ἐπὶ μὲν λιμῶν, ὁ λοιμὸς ἐπιτετακασθὲν κακοχύ-
μοις τροφαῖς κεχημηλίων τῶν λιμοπῶντων, διατετακ-
σθὲν εἰς αὐτὴν· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῖς πῦρα τυχεύουσι καὶ
ἀκροντες τρέφονται. ὁ δὲ λιμὸς γίνεται, ἢ κακοχόλας
γνώμη, τῶν ἀνθρώπων μὴ πεισχυόντων τῆ γεωργία·
ἢ πολεμίων ἐφόδους, τὴν γλῶσσαν μὴ τοιμῶντων ὄργα-
ζαδῶν· ἢ ξηρότητι τῶν αὐχμῶν, ἢ χαλάζης καταφοραῖς·
ἢ ἐπομβραῖαις ἀμέτροις ἐπίσσει τῶν γεωργίων ἀκλυ-
μηλίων. φθινύθουσι.) φθείρονται. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆς πῦρα
γαγῆ. ἐκ τοῦ φθίνω γὰρ, πῦρα λόγως λέγεται φθινύθου.
οὐδὲ γυναικῶν τίκτουσι.) Ἐπὶ τῶν λίαν ὄσσει συμφανέ-
σερον. λιμὸς μὲν γὰρ κατασέλλει οἷον τὰ ἀφοδίσια. ὁ
δὲ λοιμὸς ἔπὶ πυρφόρῳ τῆ νόσῳ διαφθείρει τὸ κυοφό-
ρημα. μινύθουσι δὲ οἶνοι.) ἀντὶ τοῦ σμικρύνονται,
φθείρονται. μινυὸς γὰρ ὁ μικρός. καὶ εἰκότως οἱ οἶνοι
φθείρονται παντελῶς. εἰς μὲν ἀνδρας ὁ πόλεμος
ἀναίρει· ὁ δὲ λιμὸς τὰς σωμαφείας ἀπείργει. ὑπὸ δὲ
τοῦ λοιμοῦ καταφθείρονται τὰ κυοφορεῖσθαι πεφθῶ-
σαντα. Στρατῶν ὄσσει ἀπώλεσθαι. ἐκ στρατῶν ἀν-
των δὴλονότι πρὸς ἄλλους, ἢ τείχος ὑπὸ στρατῶν ἀν-
των αὐτοῖς πολεμίων, ἢ νέας τῶν ἡμετέρων, ἢ τὰς ἐμπορι-
κὰς. τὸ δὲ νέας, συσολή ὄσσει, ἢ τις ὑποαρχὴ τῶν ἰώνων.
τίνουσι.) τιμωρεῖ. ὡς βασιλεῖς.) ἀκροφῆ τὸ χῆμα.
ἀκροφῆ γὰρ τῆ λόγου πρὸς εἰς δὴνασῶν. Ἐφῆσι, βα-
λοῦσα Ἐνοῖν πόδι τῶν αὐτῶν δίκης· θεοὶ γὰρ ἐφορῶσι

τὰ ἀνθρώπινα, ἃ οὐ ἀδικουμένους, καὶ οὐ ἀδικούν-
 τας. φράζεσθε.) βελούεσθε, νοεῖτε. Πόλις ἢ κῆρ, τὰ
 πᾶσι πόλιθ' ἔστι. Τεῖχος.) καταβίβουσι, πίεζουσι, δ' α
 πανῶσιν. Οπιρ.) ὠψροφίω, φροντίδα, κῆρ πᾶ
 ρηματισμός. ὁ δὲ ἃ μεταπλάσμος καλεῖται. ἢ ὄψ
 γὰρ λῶ, ὅπως, ὅπα. ἔτος δὲ ἀπ' ἀθείας φη' ὅπως εἶπεν,
 ὅπως, ὅπισθς, ὅπισθα, καὶ ὅπιρ. Τεῖχος γὰρ μύριοι.)
 ἀντὶ τ' πολλοί. ἢ κῆρ σύνθεσιρ, ἢ κῆρ διάστασιρ συλλα
 βῶρ. μύριοι δὲ, οἱ πολλοί. ἐκ τῆς μύρω, τὸ πλημμυρῶ.
 Ἀθάνατοι (ζῶος.) τὸ ἀθάνατοι ἀπλῶς ἃ ἀρλελυμέ
 νορ. ἔτ' ὁ δὲ ὡς ἀπλήρ, ἢ ὡς πρὸς τὸ ἔτος ἐδέξατο ὁ
 τ' μέγαν νηικηκῶς ὄμηρορ. ἃ ἔκ' ἔχω πῶς καταγῶ
 φη' ἀπαιδουσίας τῶν κλησάντων εἰπεῖν, ἔσθ' τὸ
 τὸ νικηθῆναι τὸν ἡμίθεορ ὄμηρορ. ἔτω δὲ νοεῖται τὸ
 ἀθάνατοι ζῶος, μυθικῶς μὲν οἱ μετὰ τῆς Διὸς ὄν
 τες οὐρανίωνος, καὶ ἀντιφάσκει ἑαυτῶν χθονίους
 τύπος καλῶρ. ἀλληγορικῶς δὲ πολλὰ διωάμεις
 καὶ ἐκδικήσεις τῆς ζῶος καὶ τῆς εἰμαρμένης εἰσίν,
 ἐν τοῖς χθονίοις καὶ καθ' ἡμᾶς πράγμασι γινόμε
 ναι. Ἡερα εἰσάμενοι.) ἢ λεπτόσωμοι καὶ ἀεροει
 δεῖς, ἢ ἀορασίαν ἔχοντες ἄνθρωποι. τί δὲ μετὰ τῶν
 αὐτῶν πολλάκις τὸν Διὸς λείονα γράφειν. Οὐ
 δ' ἔτε παρθένορ.) καὶ ἢ δικαιοσύνη παρθένορ ἔστι,
 σὺν ταῖς διωάμεισι τῆς εἰμαρμένης, καὶ ἐκδικήσε
 σιρ αἷς πᾶσι φῶ. Διὸς ἐκγεγάθα.) ἢ ἐκ τῆς

εἰμαρμένης, ἢ τοῦ ὕραυ, ἢ τῆς νοός γηνηθεῖσα. τὸ ζεὺς
 γὰρ ὄνομα, πολλὰ σημαίνει, καὶ δάπῳ εἰρήκειν ἐπὶ πρό-
 τῶρον. καὶ ἡ δικαιοσύνη, πᾶσι αὐτῷ εἰμαρμένης καὶ
 τοῦτο, ὅτι ἐξ εἰμαρμένης πάντα καὶ ἐλλίπας. πρό-
 τῶρον δὲ τῶν φαύλων κατέστηκε τὰ χρῆσά, ὡς γὰρ ἡ δὲ
 καιοσύνη. νοός δὲ πᾶσι, ὅτι οἱ ἐχέφρονον καὶ οἱ σιω-
 τοί, τὰς δικαίας κρείσεις γηνησίμ. ὕραυ δὲ πᾶσι, ὅ-
 τι γὰρ τοῖς σοιχείοις καὶ τῶν παντὶ κόσμῳ, ὡς πόδι-
 χὴ τυγχάνει ὁ ὕραυ, ὁρᾶται τὸ δίκαιον. ἡλίος γὰρ
 ὑπὸ γλῶσσῶν ἐλθόντων, ἐξίσταται μὲν τὸ φῶς ἐπὶ ἡμέρας,
 νύξ δὲ αὐτὸ αὐτῷ ὑπαιστέρεται. καὶ ὅσα πρῶτον εἰ-
 ρηνήμενοι ἵνα μὴ ἦσαν πρόκλον, γὰρ οἷς ὁ χρῆ, μάλλον καὶ
 τηγορῶμεν. Θεοῖς οἱ ὀλυμποῦ ἔχουσι.) ἢ ταῖς
 ψυχικαῖς δυνάμεσι, ἢ τοῖς σοιχείοις. Πὰρ δὲ πα-
 ρὲν καθεζομένη.) ἢ τῆς εἰμαρμένης, ὡς ἐφίω. μοῖρα γὰρ
 τις ἐκ δούτυχῆς, σιωελεύει αὐτὸ ἀδικουῦτας πρὸς ὀ-
 λεθρον. ἢ δὲ κρονίῳ, τῶν νοῖ. ἀδικίας γὰρ πολλὰ-
 κισ γηνομένης, δίκαιον θυμὸν καὶ πρέποντα νοῦ οἱ
 ἡδικομένηοι λαβόντες, ἀπινθῆρα μικρὸν ἐπαγαγόν-
 τες πινῶν πόδισάσεων, πόλιμ ὀλλω ἐτέφρωσαν. ὡς
 ἄχιλλεὺς τὴν ἑλλάδα, ἐπὶ Βοιωτίῳ τῆς μενίδι.
 Δῆμος ἀτασθαλίας.) σιωίησις ὅστις γὰρ τῶν σίχῳ τῶ
 τῶν τὸ γὰρ λῆωμ, ἀντὶ τοῦ ἀπονδ εἰς δέχεται. σιωι-
 ζάνει γὰρ τὸ λῆ καὶ τὸ ὦν εἰς μίαν μακράν. Παρα-
 κλίνωσι.) τὸ πᾶ μακρὸν ἐδέξατο, ἐπὶ τὸ κλι βραχύν-
 ῳ ἐπὶ

ὡς Φιλὰβελτκείας τῷ κληρονομήσαντων ἰσχυρῶν καλεῖται ὁμί-
 ρα ἀνθάμιλλον, καὶ Φιλέχάπτις ἀρπίας, καὶ νικη-
 τῶν. ἀλλὰ τὸ μὲν πρᾶκλίνωσι τὸ παῖ, καὶ μακρόν
 ἴσως δεχθήσεται· δι' οὗ πρὸ κανόνα, οἱ παλακοὶ ποιη-
 τὰ καὶ μέτρον εἰδήμονες, καὶ αὐτὸς ἄζεπίσταμα.
 κλῖναι δὲ τὸ κλῖ, εἰ καὶ σκυτῶν τις ἐτόλμησε βρα-
 χύ δ' ἐξαδά, καὶ Φιλόλεως αὖ ἰσχυρῶν ἄζεωσεν, ὅν ἢ
 περὶ δῆτριβον, εἰ δὴ αὐτῶς εἶχον, ὡς μὴ τὸ Φιλοαύ-
 πτις κακίας μῦθος γήνοιτο δαδύσιμον, πολλὰ αὖ ἐδέε-
 σε τὸ ἰσχυρὸν μὴ κείναι ὁμήρου ἀνθάμιλλον· ὅς ἔν πά-
 σαις ταῖς ὑδισήμας, Ἐ τέλος ταῖς λογικαῖς, ἀπάν-
 των ἰσχυρῶν ἐσηκην, ὃ μόνον ἀνθρώπων, Ἰλμῶ δὲ Ἐ
 ἐγγέλων εἰπῶν, εἰπὸρ ἀρὰ καὶ ἀγγελοὶ εἰσιν ὑψη-
 μοναρχαί, ἢ τεχναρχαί. Βασιλεῖς, νῦν κριταί, σθη-
 λιῶν δικῶν. Οἱ αὐτῶ.) αὐτὸς ἐαυτῶ γίνεται βλά-
 κης ἀπειθῶ, ὃ κατὰ βλάπῶν ἐτόρξας. οἱ βλαπτόμενοι
 γὰρ πόδι χήματα, καὶ τὰ ἐκτὸς βλάπτονται. ὃ δὲ
 βλάπῶν καὶ ἀδικῶν, εἰς τὴν ἐαυτοῦ ψυχῶν, καὶ ἢ
 κακὴ βελὴ τῶν βελούσαντε κακίση, τῶν αὐτῶ τρῶ-
 πῶ. Διὸς ὀφθαλμός.) Φιλείμαρμνίης ἐφοραπικὴ
 δυνάμις. μάλλον δὲ πόδιφρασιτικῶς, αὐτὴ ἢ εἰμαρμέ-
 νη. Νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς.) ὃ πλῆταρχῶ, καθεῖ-
 φησι πρόκλῶ, ὁβελίξει αὐτὸς ἐπὶ τὸν σίχης· ἀπὸ
 τῶ Γαύτα ἰδῶν, μέχρι τῶ, Ἀλλὰ τὰ γ' ὅπως ἔολπα,
 ὡς ἀνάξια ἠσιόσθου, καὶ βλάσφημα. ἐγὼ δὲ ἰσχυρὸν

καθ' ὑπόθεσιν χῆμα εἶν' ἐπίσταμαι. φησὶ γὰρ ὁ ἡσίο
 δ' ὁ μετὰ βαρύπιτ' ὁ, μὴ εἴλω μήτε αὐτὸς ἐγὼ δέ
 και' ὁ, μήτε ἐμὸς πᾶσι ἐπεὶ κακὸν ὑπάρχει, τὸ εἶν'
 ἀνθρώπου νῦν δίκαιον. εἶτα ὑπ'φέρει ὅσ' τὸ καθ'
 ὑπόθεσιν χῆμα· εἰ μείζονα δίκλω καὶ τάξι καὶ τι-
 μῶ, ὁ ἀδικ' ἔξει. εἶτα πεποιθότως ἐπάγει τὸν
 οικείου σκοπὸν, καὶ λύει τὸ ἀντιπίπτον, λέγων· ἀλλ-
 λά ταῦτα μὴ οὐπω ἔολπα πληρωθῆναι τὴν εἰμαρμέ-
 νῳ. τὸρ πικέρανον δὲ εἶπον, ὅπως ταύτῳ καλεῖ.
 Νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς.) καὶ ὅσ' ἀντίτροφοι θάυ-
 μασον, ὡς ἄξιον ἀνθαμίλλοι ὁμήρου, καὶ νικητοὶ ποικ-
 το. ἐμὸς ἕος.) κοιμᾶνδ' τίς πᾶσι ἡσίοδου. πᾶσι δ' αἰ
 μὴ μνασεία, οἱ δὲ ἀρχιπέλω. ἔτροι δὲ σκίχρον τὸν
 μελωδ' ὁρ' ὄξεδ' ἔφαντο. Ω πέρση.) ἀκροφῆ τὸ χῆ-
 μα. καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε.) Ἐ νῦν τ' κείσεως, ἢ τ'
 δικαιοσύνης ἐπάκουσον. ἢ τ' κατὰ τὸ φάδεις ἔσο ταύ-
 τη. Βίης δὲ, ἢ τ' πλεονεξίας καὶ ἀδικίας ὑπὸ λαυ-
 θάνδ. ἀλλὰ ταῦτα σαφῆ καὶ ἀπρᾶντολογίας ὁ δ' εἶ-
 πται. Τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) καὶ ὅσ' ἄ-
 ξιον ποιητοὶ νικήσαντ' ὁμηρον. ὅμως ὁ δ' ἄπει-
 κὸς εἰς συμμορίαν μεθύσων, καὶ ἀγοραίων πινῶν πε-
 εἰ αὐτῶν ἔχωμ ἡσίοδ' ὁ, ὑπὸ αὐτῶν ἐκκρύχθη νηνικη-
 κῆσαι τὸν ὁμηρον, καὶ πὸρ μακροῖς τισι καὶ κατ' ἐ-
 μὲ χρόνοις ἐκείνδ τυγχάνω μεταγνήσεδ' ὁ. καὶ νῦν
 γὰρ οἱ ἀγοραῖοι καὶ σὺρφακοὶ, πολλὸς ποιητὰς μὴ
 δ' ἀκεκ

δ' ἀπειθῶς τὰ μέτρα εἰδύτας, ὡς Πλάτων συμμο-
 ρίας ἀνακρῦψῃσι ποικτικῆς ἀκροθόινια. ἀλλὰ ταυ-
 τὶ παρῆντο, τὸν νικητῶν ὁμήρου, κατὰ πόρ καὶ τὰ
 ἔπη λιβδ' ἠλως ἐξέθετο, ἐπεξοργασάμεθα. Τὸν
 δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμου.) τὸ ἤνι μερισμὸν χῆμα, ὁ
 σοφὸς οὐ τοσὶ ποικτικῆς, ἢ ἤνι ἀθροισμὸν καὶ μερισμὸν
 ἅμα ἐν ταῦθα, οὕτως ἐμελλεν ἐπαγαγεῖν χωεῖς τοῖ
 ἀνθρώποισι. τὸν δὲ γὰρ νόμου διέταξε κρονίωμ, ἰχθύ-
 σι μὲν καὶ θηροσὶ καὶ οἰωνοῖσι πετιλωοῖς ἔδοσαν ἀλ-
 λήλοισι. ἤνι ὅσοι τὸ ἤνι μερισμὸν ὄσι χῆμα. ἢ ἤνι ἀ-
 θροισμὸν καὶ μερισμὸν ὄτω. τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νό-
 μου διέταξε κρονίωμ. εἶτα μερίσας τὸ ἀνθρώπους
 κατ' ἀθροισμὸν ὄν, εἰς τομάς, ἐμελλεν εἰπεῖν, Ἕλλησι
 μὲν τὸ, ῥωμαίοισι δὲ τὸ καὶ ῥωμαίοισι τὰδε, καὶ λοι-
 ποῖς τὰδε. καὶ ὁδὲ τὸ ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκλω
 ὄφελον εἰπεῖν, ἵνα μὴ μάτλω διήλογησῃ. καὶ οὕ-
 τως ἀν' ὁδὸν εἶχον ἀμαρτήματα. νῦν δὲ τὰ ἔπη ταυ-
 τὶ, δ' ὄνο ἀμαρτήματα φέρει, ἀρπυγῆια ἑ ἀκμάζον-
 τα, ἑ ὄνο ὁδὲ ποτε Πλάτωνος γήρας γηῖσες,
 τοῖς ποικτικῶς ἅμα ἑ ῥητορικῶς βασανίζουσι. ἑ ἑ μὴ
 γῆ ἑ εἰπεῖν, ἀνθρώποισι νόμου διέταξε κρονίωμ, εἶτα
 ἐπιγενεκεῖν, ἰχθύσι μὴ ἑ θηροσὶ ἑ οἰωνοῖσι, δοκεῖ ταῦ-
 τα πράττειν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. ἑ ἑ ἑ ἐπαγαγεῖν,
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκλω, φαίνεται ἀκαίρως καὶ
 μάτλω διήλογωμ ὁ νικητῆς τοῦ ὁμήρου, οὗ τοῖς

ἔπεισιν ἔδὲ θεός, καὶ τὴν τυχεύσαν λαβὴν τησοίας
 δὴ ποτε τέχνης εὐρήσειε. ταῦτα δ' εἶπε ὀρθῶς εἰπὼν
 λιβδὴλως ἔχοντα, φησὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐκτρέ-
 πωρ αὐτὸν ἐλθροῦσιν ἀλληλοφαγίας, καὶ τῶν ἀρ-
 παγῶν, ἐλθρίας· πωτρεπὼρ δὲ πρὸς τὸ δίκην πάν-
 τα ποιῆν. οἰωνοῖσιν.) οἰωνοὶ κυρίως οἱ γύπες. ὡς
 οἰωοί, ἢ τοὶ μόνοι δίκαιου σιωουσίας ὡς ἰσώμα γη-
 νῶντος. νῦν δὲ πάντα τὰ ὄρνεα λέγει. Πετεινόν,
 πρὸς τὸ ἐν τῷ πτεροῦ τείνδρ τὸ πτερόν. πετελωόν
 δὲ, πρὸς τὸ ἐν τῷ πτεροῦ πέτεσθαι αὐτῶ, οἶον εἶ τοῦ ψιπέτες.
 ὄθην τὸ μὲν δίκαιο γῶν, τὸ δὲ ἢ τα γραφῆται. Δίκαι
 ἀγορεύειν γινώσκων.) καλῶς εἶπε τὸ γινώσκων.
 πολλοὶ γὰρ ἀκούοντες ὁμολογοῦσι τὸ δίκαιον, ἐδρῶ-
 σιν αὐτό, νομίζοντες δὲ τούτου μάλλον ἀδικῆσαι
 καὶ βλάψαι τινά. οἷς ἐκείσι χείρις, ὡς ἀκουσία δρῶ-
 σαι τὸ δίκαιον· ἔδὲ ὀυδαιμονία καὶ πλῆθος πρὸς
 τῆς εἰμαρμένης δόθησεται αὐτοῖς. οἷος ἡ ληκίδης
 ὁ ἀργεῖος. ἔτθ γὰρ δέλων ἀνελεῖν πτωμθεῖα τινά
 δεπάλον φῦμα ἔχοντα, παίσας τῷ ξίφει παρὰ τὸ
 φῦμα, ἰάλατ καὶ σμικύθης δὲ νικάνορα δαβαλῶν,
 τῷ Φιλίππῳ ὠφέλησε. καὶ ἡμᾶς δ' ἐπισκωά-
 δων δαβαλῶν τοῖς οἷς ἐθνητόμην, ὅτι πᾶσι δύντες
 μῆλα κυδῶνια, ἡμῖν ἔδεδῶκασι. ἐ τούτου γινεκην
 αὐτὸς δὴ ἦθην ἡγαυάκτησε, ὡς ἐκείνθ ἐπλάσασθ, ἐ-
 πησα αὐτῶ ἔτω πωσεκλικῶς πρὸς ἡμᾶς ἀεὶ δακεί-
 δαι,

δοῦναι, μεθ' ὑποβαλούσης φιλοσοφίας, ὡς καὶ τῶν ἰ-
 δίων παλίων ἐν πολλοῖς ἡμᾶς προσημαίν. Ἐτόρως
 ἔχω μυρία ἐπνευγέειν. ἀλλὰ σιωπῶ, ἧ κέρρον ἐκφεύ-
 γων. Ὡς δ' ἐκε μαρτυροῖσιν ἐκῶν.) ὡς πρὸς ὁ μὴ ἀκε-
 σίως, ἀλλὰ μετὰ γνώμης τὸ δίκαιον δρῶν, οὐδ' αἰμο-
 νίαν πρὸς ἧ εἰμαρμένης ἐντυγχάνει, ὅτω πάλιν ἀν-
 τιθέτως, ὁ μετὰ ὑδιόρκων ὁμνύων, Ἐ αὐτὸς τυγχά-
 νει λιμωρίας, καὶ εἰς τοῦ ἀργόντος αὐτοῦ ἀφανισμός
 ὕστερον καὶ ἀνωθυμία ἐπέρχεται. καὶ ταῦτα δὲ τὰ
 ἔπη, ἄξια νίκης ὁμήρου. καὶ προσεκτίου ἔρῃ λιμωρίας.
 ἄκαυρον ἔχουσι τῶν διπλολογίαν τὰ ἔπη, ὡς πολλα-
 χῶ· εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃσι τὰ δίκαι' ἀγορεύειν, καὶ τὸ
 ἀνδρὸς δ' ὑόρκου γυνεή, ἔκ αἴῃ τὸ αὐτὸ εἰσὶν ἀμ-
 φω. ἀλλ' ὁμως καὶ τριαῦτα συγγεγραφῶς τοῖς κατὰ
 τὸν κωμικοῦ κωλοκυῖτας λιμνωσί, ἐπεκείθι νικαῦ
 τὸν θεότατον ὁμηρον. ὦ ἧ ἀβελτηρίας. ὦ ἧ ἀνίας,
 ὦ ἧ ἀπειδ' ὀυσίας. ὦ λόγου ἀρετῆ καὶ παιδείας,
 οὐχὶ διακρύπτει; καὶ σὺ δὲ ἠλίε σύγνωσον τοῖς τού-
 των ληρήμασι, καὶ τῇ ἀβλεψίᾳ τῇ τῶν ἀνδρῶν.

Αμαυροτόρη.) Ἐ μαυροτόρη, ἡ ἀφανής. Ἀνδρὸς
 δ' ὑόρκου γυνεή.) ὅσο ὅστις ἡ ἀκαυροῦ διπλολογία.
 ἀνω γὰρ εἶπον, εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃσι τὰ δίκαι' ἀγο-
 ρεύειν, νῦν δὲ ἀνδρὸς ὑόρκου. Ὀρκου δὲ καὶ δι-
 και' ἀγορεύων, νῦν ὁ αὐτὸς ὅστις. ὅ γὰρ λέγει πῶς τὰ
 καλῶς ὁμνύοντ', ἀλλὰ τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸ καὶ δι-

καὶς. Μίγα νήπιε πέρση.) καλῶς αὐτὸν ὄτω κα-
 λεί, ὡς ὄυστακρίτου μὲν καὶ ὑπὸ γνώσου φη δίκαιο.
 σιώνης ὄσης, αὐτὸ δὲ ἀδικίας ἠχολημίνε καὶ ἀρπα-
 γαῖς. μιγνύει δὲ τῆ παρανέσει τὸ ὄνειδ' Θ. Καὶ
 ἰλαδ' ὄρ ὄσιμ ἐλέδα.) ἰλαδ' ὄρ, καδ' ὄλοκληρίαν, ὃ δὲ
 λέγει, τοιῶτόμ ὄσιμ · ὅτι καὶ ἐπίκτητ' Θ ἡμῖρ ἠ κα-
 κία, ὅμως πάνυ ῥαδίως καὶ ἀκαρτεία ῥοτῆ καδ'
 ὄλοκληρίαν ὑπὸ κτᾶται, καὶ ὄχ ὡσπὸρ ἠ ἀρετὴ δὲ
 σπόσειός ὄσι καὶ χρονία. ἀπαξ γὰρ τις κεκλωφῶς, τῆ
 κλεπτικῆ κακίαν καδ' ὄλοκληρίαν Θ ἀκαρτείας ἐ-
 κτήσατο, Θ τῆ μοιχικῆ δὲ ὁμοίως, καὶ τὰς λοιπὰς
 ἠ ἀρετὴ δὲ ὡς ἔφημην, χρονία καὶ δύσχερῆς. τυχὸρ
 γὰρ τις ἐθέλει γραμματικῶ ἀρετικῶ ὑπὸ κτᾶται,
 καὶ ἐκ γνῶσεως αὐτῆ γίνεται μέτοχος, ἀλλὰ πρότορον
 αὐτόμ ἐκδίδωσι τοῖς σοικειώδεσι γραμμασιμ, εἴτα
 ταῖς συλλαβαῖς καὶ τῆ λοιπῆ παιδεία, ἔπειτα τῆ
 διονυσίε βίβλω πρῶσέχωρ, καὶ τοῖς θεοδυσίε κανόσι
 καὶ ποιηταῖς· εἴτα χερσγραφίαν ἀπέρχεται · καὶ
 πολλὰ πολλοῖς μογῆσαις τοῖς χρόνοις, μόγις τῶ ἀρε-
 τῶ ὑπὸ κτᾶται. Ολίγη μὲν ὄδός, μάλα δ' ἐγὺ
 θιναίει.) πρῶσωποποιεῖται τῆ κακίαν Θ ἀρετικῶ. Θ
 οἰκίας αὐτῆ ὑποδ' εἰκνυσι, Θ ὄδός. φη μὲν κακίας
 ὀλίγος, ὄσα τὸ ὄπρ' ἐφλω ὄυπόσειου· φη δ' ἀρετῆ, μα-
 κραν καὶ ὄρθίαν, ὄσα τὸ πόνε καὶ χρόνε πρῶσδ' εἶδα.
 λῶ ὄστρομ καὶ ῥαδίαν εἰν φασί, ὄσα τὸ γλυκεῖαν καὶ
 ὄυκόλομ

θυηλοῦ εἶν' αὐτῆς μετὰ τὴν ἐπίκτησιν. ὄθην ἔκ' ἰκόν-
 ρος προσωποποιεῖ αὐτῆς ὑπὸ τραχέος λόφου καὶ ὑψη-
 λῶ, ἐπάνω φοίνικος δ' ἔσθ' ἀκαθιδρυμῶν. τὸ ἐπι-
 πονοῦ πάντως καὶ χρόνιον ἔκ' αὐτὸς ἔσθ' ἐκνύμενος,
 ἢ ἀνιπτόμενος. Μετὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν νῦ
 θεσίαν, καὶ τὴν γνωμικῶν ταύτῃ εἰσφέρει πρῶτον
 σιν, καὶ φησὶ· πανάρετος ὅσι, ὅς τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
 αὐτοδιδάκτως τὸ πρέπου νοεῖ· πρὸς δὲ ἰκόνου καὶ
 πρὸς γῆρας, ἀ καὶ μέχρι τέλους εἰσὶ βέλπιστα. ἀγαθὸς δὲ
 ἦν δ' ἄλλοτε λόγου, ἔκ' ὁ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν γῆρας, πρὸ
 οὐδὲ τῶν καλῶς συμβεβηκότων. ὁ δὲ ἀπρόβητος
 ἄμα καὶ ἀνυθέτητος, λίαν ὄσι φαυλότατος. ἴσθ' δὲ
 εἰρηκῶν, οἷον εἰ λέγω αὐτῶ, ὅτι ἐχρῶ σε ὡς πέρσῃ νῦ
 ἔχοντα, μόνος εἰδέναι τὸ ἀγαθόν, ἔκ' μὴ δ' εἰδὼς συμβε-
 λίας. ἐπεὶ δὲ μόνος ἔκ' ἔγνωσ, ἔκ' ἀν' ἐμοὶ τὰ λῶσα βε-
 λδομῶ σοι πείσθητι. εἰ δὲ μὴ, φαῦλος εἶς, καὶ μά-
 ταιος. ἴσθ' δὲ τὸ πρόκλιον ζῶονας ἔκ' ἀφιστάρετος, πα-
 ρεατίου, ὡς πόδι πρὸς. Πέρσῃ δ' ἴου γῆρας.) ἔκ' δὲ ἴσθ', ἢ ὄ-
 γῆρας γῆρας. δεινοτάτως καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πρῶτον
 εὐκωμῶν, πρὸς ἀγαθοῦργίαν πρὸς τρέπε. ὄ-
 υπρεπὲς γὰρ ἀνδρὶ ὄ-υγῆρας, τῶν μὲν χρεῶν ἀκτρέχῃ, τῶν δὲ
 φαύλων ἀντέχεσθαι. ἀλλὰ ταῦτα λιὰ μὲν κατὰ πέπε-
 κε, τὸν ἀτόμονα καὶ σκληρόν, ὡς ἴσθ' ἔκ' τὸν ὄ-
 μηρον ἐκ νυκτικῆς. τὸ ταῦτα γὰρ ἀεὶ σιωπεχίζομενον
 ἀεὶ ἔκ' τῶν ἐπεσι, τὸ, ὡς πέρσῃ, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ
 φρεσὶ

φρεσί βάλλεο σῆσι. καὶ τὸ πῆρακατόν, σὺ δ' ἐγὼν
 ἐδλά νόεωμ δρέω. καὶ τὸ, νυῦ δργάξου πέρση δ' ἰός
 γνῖθ. πῶς τούτοις δ' ἐ με καὶ τὸ ἀφελές ἴσθρ καὶ
 ὑπόψυχρον κατὰπέπεικε, τὸ, ὄφρα σε, καὶ τὸ, Ου-
 λεί δ' ἐ σε, καὶ ἔτορα μυεία. δζ ὦν ὁ καθ' ἡμᾶς ἀμα-
 θῆς καὶ μὴ διωάμενθ ἀνδρῶν δ' ἀκείναι ποιήμα-
 τα, μόλις γινώσκει τὸ ἀληθές, ὡς βούτῳρ ἐπῶρ ποιη-
 τῶν νυγίκηκην ὁμηρθ. οἱ δὲ ἀγχινόστατοι καὶ ὄξεις
 καὶ κραιτά, καὶ πρὸ φύτου ἐκ τῶν ῥάσου καὶ αὐτῶ-
 χεδίθ ἴσθρ ἐπέγνωσαν. Οφρα σε λιμὸς ἐχθαί-
 ρη.) πρσωποποιεῖ τὸν λιμὸν καὶ τὴν γεωργίαν, ὁ-
 πρ' ὅσι θ' ἰ γλυκύτητθ. καί φησι, δργάξε, ἵνα σε ὁ
 λιμὸς μισῆ. Ουλεῖ δὲ ἢ δ' κμήτηρ θ' ἢ γῆ, ἢ γουῶ ἢ φυ-
 τεία καὶ γεωργία, καὶ πληροῖ σου τὸν οἶνον ζωῆς θ' ἰ
 ἐκ τῶν τροφῶν. ἔ δ' εἰ δὲ ἐνταῦθα πολυλογίας, δ' ἰ
 τὸ σαφές τῶν ἐπῶν. Εὐσέφανου δὲ εἶπε τὴν γλῶ, ἢ
 δ' ἰ τὸ δ' ἰ κκυκλῶρ θ' ἰ ἄλωνθ, ἢ δ' ἰ τὸ σεφανῶτα ἢ-
 μᾶς τῶις αὐτῶν νοήμασι, ὁπώραις παντοίαις καὶ
 σάχεσι. Βιότου, τ' ἐκ τ' τροφῶν ζωῆς. Καλιάν.)
 μεταφορικῶς, τὸν οἶνον. Σύμφορθ.) σιωδ' α-
 πὸς, σιωακόλουθθ. φυτέσι, ὁ ἀργὸς συμφέρεται
 πγνία, καὶ συζῆ θ' ἰ λιμῶ. Θεοὶ κ' ἀνδρῶν.) θεὸς
 νυῦ αὐτ' σοφῆς, καὶ αὐτ' τὰ θεία εἰδύτας καλεῖ. ἀνθρώ-
 πους δὲ, αὐτ' ἀνθρωπίνως μόνως καὶ παχυλῶς ζῶν-
 τας. καὶ φησὶν, ὅτι θ' ἰ ἀργῶ δ' ἰκαίως ἀπαντες μέμ-

φρονται, σοφοίτε ἢ ἄσοφοι. Ζώει.) ζῶω ζῶεις ζῶφ.
 ζῶη δὲ, δύκπηθῶν καὶ ὑποτακπηθῶν ἢ. τὸ ὡς κε,
 καὶ τὸ κε, πῆρὰ ἰωσιμ ὕ · πῆρὰ δὲ ἀπικηῖς, ὑποτάσ-
 σει. Κηφλιῦ εἰσι κηθῶροις.) ὁμοίως ὑπαρχῶν κατὰ
 πλὴν ὀρμλῶ, ἢ πλὴν ὀργλῶ · τουτίσιμ ἀρπακπηθῶς καὶ
 * ἀλλοτριοφαγῶ, ὡσπὲρ οἱ κηφλιῶν · κηφλιῶ δὲ
 ζωῦθιῶν ὕσιμ ἐμφόρῃς μελίσση, ἀργῶν ἢ ἀκνήτρου,
 ἐδίουμ λαθραίως τὸν πόνομ τῆν μελίσσῶν κηθῶροις,
 κακῶρυγοῖς, ἢ ἀκνήτρουῖς, ἢ κηθῶροις, τοῖς κῶτῶν ἔχθ-
 σιμ ἢ πῆ ὕρᾶ. ἢ τοῖς κηθλιῶ ἔχουσιμ ὕραν, καὶ ἀκ-
 κείπησιμ αὐτῶν. ἢ κῶις καθλιῶδουσι, καὶ ὑπῆτηρῶσι
 πλὴν ὕραν, ὅταν αἱ μελίσσαι ἐξέρχωνται, ἵνα λαθόν-
 τῶν ἐδίωσι τὸ μέλι.

Τῶτῶ μὲν αὐτὸς περὶ κλόθην κηρημλίθ,

Τέθνηκα κῶις κῆρῶσιμ ἐκμακρηγῶρωμ.

Σοὶ δ' ὄργα θιλ' ἔσω.) σοὶ δὲ περὶ θιλῆ ἔσωσαν
 τὰ ὄργα, ἢτοι τὰ σεμνὰ καὶ μὴ ἀτόρη, ὡς τε κη-
 σμῆν δ' κηθῶν ὅτι σεαυτὸν, ἢ μὴ ἀκῶσμου εἶν τὰ φαῦ
 λα μετὸρ χόμλουμ. Εξ ὄργων δ' ἀνδρῶν πολὺ μῆ-
 λοῖ τ' ἀφνειοῖτε.) ἐξ ὑπῆτηρῶ δυνάτων ἢ ὄργασιῶν
 καὶ τεχνῶν, ἐκ ἐξ ἀργῶν βίς, οἱ ἀνδρες πολυθρέμ-
 μονδῶ γίνονται, καὶ τὰς ἐπισίας περὶ σόδους κηκπι-
 μλῶνι δ' ἀρεκεσάτας. Καὶ τ' ὄργαζόμλου πολὺ
 πλῆου ἀγαπηθῶση, καὶ σοφοῖς καὶ ἄσοφοις. Εργῶ
 δ' ὄδ' ἢ ὄνειδ' ἢ.) εἰς τὸνδε τὸν λόγον ὑποδία-
 σελλε, ἵνα

σελλε, ἵνα δ' ἡλιθί τὸ δόγμα, ἢ τοι τὸ ἀποδ' αἰομ οὐδὲ γνῶ
 κατ' ἄδ' γν' ὑπάρχει ὄνειδος· εἰάν γάρ εἶπης, δόγμα δ'
 ἄδ' γν' ὄνειδος, μὴ διαλείπεις ὡς εἶπον, δεικνύεις, μὴ ἢ
 τὸ μακροπρόθετον, μὴ δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἀσχετῶν δόγμων
 εἶν' ὄνειδος Θ. Πλούτω δ' ἀρετῆ.) πῶς τὸ πλῆτος,
 πρὸς ἀκρασίαν καὶ ὑβρεῖς μάλλον προτρέποντος, ὅ-
 τος φησι ἀρετῆ αὐτῶν ἐπεσθῆ; Ἐοί μὲν φασὶ τῶν δὲ
 δόγμων πλῆτος, ἐπεσθῆ τῆ ἀρετῆ, Ἐκαλῶς φασὶ· ἐγὼ
 δὲ φημί, καὶ τῶ οἴωδ' ἢ ποτε πλῆτος ἐπεσθαι ἀρετῆ,
 τὴν μὴ ὄσαν δὲ, ἀλλὰ τὴν δουλοῦσαν. Ἐ γὰρ πλεόντων
 τῶν εὐδ' μὲν φασὶ σώφρονας, εὐδ' δὲ ἀνδρείους, Ἐ-
 τέρων θεραπεύοντες τὴν τῶν ὑποδοχῶν. ἢ Ἐ ἄλλως.
 δ' εἰσὶν αἱ πρῶται καὶ γνησιαὶ ἀρεταὶ· ἀνδρεία, φρό-
 νησις, σωφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη. ἀλλὰ καὶ τὸ κάλ-
 λος, Ἐ τὸ τάχος, καὶ τὸ πρόβλεπεσθαι, καὶ ἔτερα μν-
 εῖα τοιαῦτα, ἀρετὰς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. τῶν δ' ἐ-
 τινα πρόσσει τοῖς πλεονείοις. τοῖς δὲ πνευμάτοις, καὶ
 ὡσιν, ὅμως ἢ γνῶσθαι ταῦτα συγκρούησι, ὡς πρὸς τις
 μυθολογομένην λιμῆα, τὸ αἰδ' Θ. Δαίμονι δ'
 οἰ' Θ' ἐκδοσθαι.) ὅσων τὸ γῆμα, λύσις ὅσων τὸ ἀντιπίπ-
 ροντ' Θ' πλεονέμωνος δὲ πρὸς δόγμωσιν ὁ πέρος, ὁ
 ἴσως αὐτὸ κάλυμα πηνίαν καὶ ἀτυχίαν προβάλλει. ὁ
 λυῶν ἢ σίος φησι τῶν δ' αἰμόνι δὲ καὶ τῆ τύχῃ οἷος
 ὑπάρχεις ἀτυχίης ἢ εὐτυχίης, ἢ πωγῆς ἢ πλεονέμων,
 τὸ δόγμα λέσθαι ἀμεινον. εἰάν κε δ' ἢ μελετᾷς καὶ φρον-
 τίζεις

πίσεις, τὸ βίον ὡς κελύω, τρέψας τὸν ἀσπίφρονα θυ-
 μόν καὶ πεπετασμένον εἰς τὸ ὄργανον, ἀπὸ τῶν ἄλλο-
 τριῶν λιτημάτων καὶ λιπμάτων. τουτέστι, ἀπὸ τοῦ
 ἀρπάζειν τὰ ἀλλότρια. Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῆς.) ὁ
 μὲν σίχθη τοῦ ὀμήρου, τῶν ἠσιόδω ἐχρήσθη. ὁ δὲ
 νοῦς οὗτος ὄσιμ· οὐκ ἀγαθῆ αἰδῶς τὸν κελυμένον
 καὶ πηρόμενον κημίζει καὶ λιπᾷ, τουτέστι πε-
 νόμηνθη ἐκ ὀφείλεις αἰδεῖσθαι πρὸς τὴν ὀργασίαν.
 αἰδῶς, ἢ τ' ἀνδρας.) τὸ σχῆμα ἐπανάληψις καὶ ἐ-
 παναδίπλοσις καλεῖται. λέγει δ' ἡ τὴν αἰδῶ καὶ
 βλάβη, καὶ ὠφελῆν τοὺς ἀνθρώπους· διπλῶ
 γὰρ εἶναι ταύτῃ φησί. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτον ὄσιμ,
 ὡς πλεονεξία τοῦ κατωτέρου σίχου φανεροῦται.
 εἰάν τις πηρόμενη αἰδεῖται ὀργάζεσθαι, καὶ ἐπι-
 ροῦ τι ποιῆν ἀγαθόν, καταβλάπτεται. εἰάν δὲ αἰ-
 δεῖται πράξειν ἀσχετὰ, ὠφελῆται, ὡς πλεονεξία καὶ εἰάν
 αἰδεῖται κλέπειν, ἢ τυχοῖν εἰάν στραπύτης ὡς αἰ-
 δεῖται λειποτακτεῖν. αὕτη γὰρ ἡ αἰδῶς ἀγαθῆ.
 φαύλη ἢ ἡ προτέρω αἰδῶς τοῖς πρὸς ἀνομβίαν, σφρα-
 γίζων διὰ τοῦ νυῦ σίχου τὸν τρόπον. καὶ ἐστὶν ἡ αἰ-
 δῶς σίνκται καὶ ὠνίνησι, ἢ τάσσει καὶ διαδροῖ,
 ποῖα αἰδῶς ἢ βλάβη, καὶ ποῖα ἢ ὠφελῶσα.
 καὶ φησί, αἰδῶς σοι, ἢ σὴ ὑπαρχέτω πρὸς ἀνομ-
 βίαν, θάρσθη δὲ καὶ τόλμη πρὸς ἄλβον. τουτέ-
 στι, αἰδῶν ἀργῆς ὡς καὶ κινδυνῶν πηροῦσθαι.

θρασυῖς

θρασυὺς δὲ καὶ ἀναιδῆς ἔσο πρὸς τὸ πλεπῆσαι, πάν-
 τα τὰ πρὸς ἑὸν σωτήριοντα ὀργαζόμενος. καὶ ὁ
 μὲν μεσηθὺς ἀριστέξην, ἀεχιύνης οἷδε ἑ ἀιδυὺς δια-
 φοραὺν. ἀεχιύλιω ἢ καλῶν, τῆ γηνομνίλιω ἀπιμίαν
 ἐπ' ἀεχοῖς, οἷου τὸ μετὰ τῆ κλοπῆ ἀλῶναι τινα,
 καὶ καρῆναι, καὶ δημοσίως τυφθλιῶαι. ἀιδῶ δὲ, τὴν
 θυλάθειαν καὶ σεμνιὴν ὑποσολλί. ὁ δὲ ἡσιόδος νυῦ
 καλλίσως αὐτῶν τὴν ἀιδῶν, εἰς δύο διείκην, ὡς ἔφη-
 μιν, ὡς ὠφελοῦσαν, καὶ σίνδσαν ἀιδῶν πρὸς ἀ-
 νολβίην. ἐγὼ μὲν γράφων μετὰ τῶν, καθὰ καὶ ἔξην
 γησιάμιω. οἱ δὲ λοιποὶ, χωρὶς τῶν γράφουσι. θρασυός,
 ἢ ἀναιδῆς καὶ ἀλόγιστος τόλμα. θαρσός δὲ, ἢ κλο-
 γισμῆν. Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτα.) ἀιδῶ φη-
 σὶ ἔχε πρὸς τὴν πονίαν, θρασυὺς δὲ ἔσο πρὸς τὸ ἔξην
 γων πλεπῆν. τὰ χρήματα δὲ τὰ θεόδοτα, πολλὸν
 καὶ ἤνι πολὺ κρείττον. ἔχ' ἔξην ἀρπαγῆς καὶ βίας.

Εἰ γὰρ τις καὶ χόρσι, βίην.) εἰάν γὰρ ἴς καταχῶν
 πανα πράγματα χειρὶ καὶ βίην, ὁμοσῆ, ἢ ἴσως μόν
 ἔ κατέχων αὐτὰ, ὠπθυμία δὲ τὸ κέρδους ἑ φη αὐ-
 τῆν καταχέσεως ὁμοσῆ, ληισάμιλος αὐτὸς καὶ ἀεχι-
 μαλωπίας τὸν ὄρηον τῆ γλώσση, φυτέσι ψυδερκῆ
 σας, οἷα γίνεται ὁπόταν τὸ καὶ τὸ, ἑ ἢ δικαιοσύνη
 καιροπάξην τὴν ἀναιδῆσαν, ἢ γουὺ ὅταν ἔν ποδιέργῳ
 καὶ ὑσέρῳ λογιῶν ταύτης, ὀυθόλως τὸν ταῦτα πο-
 θουῶτα οἱ θεοί, ἢ γουὺ ἢ φη εἰμαρμῆς πᾶν τοῦ ἀπὸς
 δῶα.

διώαμις, μαυροῖ καὶ ἀφανίζε. μιν ὑβουσι δὲ οἴκει.)
 ἐλατρωῦται οἱ οἴκει τῷ ἀνέρι τούτω. τουτέστιν, ἐκ
 θεοεχθρείας ἢ εἰμαρμένης καὶ ἢ πλονοίας, οἴκοφθο-
 εῖαν ὄρα παυτελῶς. Παῦρον δ' ὑπὸ χρόνον.) καὶ
 ὄρα λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. εἶπε γὰρ αὐτὸς ἴσως ὁ πέρ-
 σης, ἢ μὲν οὖν ὑπὸ χρόνους καὶ ἀναιδεῖς καὶ οὖν τοῖς
 τους, ὄρα μὲν μᾶλλον ὑβουσι μὲν. ὄρα ὁ ποιητὴς
 λύων τὸ ἀντιπίπτον, ὅπως εἰρήκει· ἀλλὰ τὸ μὲν μι-
 νύθει, τὸ ἐλατρωῦται εἶπο μὲν. ἀπὸ τῶν μικρῶν
 λέγεται ἀπικῶς. τὸ δὲ παῦρον, τὸ ὀλίγον, ἀπὸ τοῦ
 παύω παύσω, τὸ σωτόμως παύομενον. ἐρρέθη δὲ,
 ἢ ἀπὸ τοῦ προφορικοῦ βραχυλογήματός, ὃ δὲ ἀχθῆν
 καὶ βραχυλογηθῆν, ὅρα γλώσσης ὑβουσι παύεται.
 ἴσως δ' ὄρα ἰκέτω.) εἰπὼν ὁ πέρσης, ὅτι τῷ ὑπὸ
 κω καὶ βιάω, τιμωρία ἢ ἀφανισμὸς ὑβουσι πα-
 ρὰ ἢ εἰμαρμένης καὶ ἢ πλονοίας διωάμεως ἐπὶ
 χεται, καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον διδαιμονία τούτω ἐ-
 πακολυθεῖ, λύει καὶ τὸ ἴσως ἀντιπεσόμενον παρὰ
 τοῦ πέρσου, ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἴσως εἶπεν ὅτι εἰμὶ ἐπίορκος.
 ὄρα ὁ ποιητὴς ὄρα λύων, φησὶ· ἴσως τῷ ὑπὸ
 ὄρα, ὅς τις εἰς ἰκετὸν δύνοντα καὶ εἰς ὄρα, ἢ εἰς ἄλλο-
 δ' ἀπὸν, ὡς ἔξει καὶ ποιήσει βλαβόρον. ὅς τις δὲ αὐ-
 τὸν πᾶναι ὄρα κρυπῆσθαι ὑβουσι, ἀνά τὰ δ' ἐμνία πῆς
 ἀλόχου τοῦ ἐδ' κρυπῆσθαι πᾶναι εἰς ὄρα, τουτέ-
 στιν, ὅς τις κρυπῆσθαι μοιχᾶται τῷ γυναικί τοῦ ἀδελ-
 ου.

οὐκ ἔστι φορητὴ
 τῆς

δ

φδ,

φῶ, ὅς τις τις εἰς τοῦ καὶ τινός ὄρφανὰ τέκνα ἀμαρ-
 τάνει, πούτιςιν, ὅς τις καταβλάπτει αὐτὸν ὄρφανός.
 γήρα (θ' ὁ δ' ὦ.) τῆ φλοιά, (θ' γήρει πῶδι φραστικῶς.
 ἴσσυ δὲ εἶπεν ἀμάρτημα ταῦτα πάντα τελῆν, ἀντὶ
 τῶ ὁμοίον. ὁμοίως γὰρ πάντα ἀμαρτήματα λέγον.)
 ὁ μὴ ἰσόμετρον εἶπε πῶ γὰρ ταῦτα ἰσόμετρα. οἱ πα-
 λαιοὶ δὲ, τὸ ἴσσυ ἀντὶ τῶ ὁμοίον ἔλεγον. ἕως ὅτουθα
 γόρας ἀρχηγός Φιλόσοφ (θ' ἀρχύτας τε καὶ ἀριστέ-
 λης, (θ' οἱ μετὰ αὐτῶ τ' πολυπραγμοσίω τῶ πε-
 ρὶ πάντων Φιλοσοφίαν καλέσαντο, τὸ ἴσσυ ἐθε-
 μοθέτησαν ὑπὲρ τῶ ποσοῦ λέγεσθαι. τὸ δὲ ὁμοίον,
 ὑπὲρ τοῦ ποιῶν. Ἀλλὰ σὺ τὸν μὲν.) ἄλλὰ σὺ
 παντελῶς ἀπὸ τῶν κρίσεων, ἔργα καὶ κώλυε τὸ πε-
 ρὶ πεπετασμένον. καὶ μάταια φρονοῦντα θυμῶν,
 ἦτοι τῶ ψυχῶν. Καθ' ἑαυτὸν δ' ὁ δ' εἰ.) ἢ τὸ
 δωατόν σοι, ὁ δ' εἰ (θ' ἴνε τοῖς θεοῖς. τούτοις ταῖς ψυ-
 χικαῖς δωαμίσι. ἢ γὰρ, ὡς δωῶν, βελούτ (θ' ὁ δ' ὦ τὰ
 λῶσα (θ' κἀλλιστῶ. ἢ θεοῖς θύε, τοῖς σοικείοις νῦν (θ' τοῖς
 ἀστράσι. ὁ ἢ λέγει τοῖς τῶ ὄσι. ἢ τὸ δωῶν πρὸς αὐτῶ
 οἰκείας λαοῦς ὁ γὰρ, ἢ μέλλει ὁ γὰρ (θ' εἰ, ἢ
 δ' εἰ, (θ' θέρει, (θ' τοῖς λοιποῖς ὁμοίως. μετέχου γὰρ καὶ
 οἱ καιροὶ σῶξιακῶν συγκραμμάτων. πῶρα δὲ (θ'
 αὐτῶ ἐφεσῶτας ἀστράς, ὡς δωατόν. συμβάλλον) γὰρ
 καὶ οἱ ἀστράς τὰ μέγιστα, πρὸς τε γωργίαν, καὶ φυ-
 βουργίαν, (θ' ἐμπορίαν, (θ' σωθῶς εἶπεν, πρὸς πάν-

τὰ τὰ κτλ τὸν βίον γινόμενα· τὰ δὲ πῶς θυσίας τῶν
 μυθευομένων θεῶν, δὴ ἡλὰ τοῖς βασιλεύουσιν. Αὐ-
 νῶς καὶ κερταρῶς.) ἀγνώως, ἀπὸ ψυχῆς λέγεται. κερ-
 ταρῶς δὲ, τὸ ἀρῶν πάντως ἔχον, ὡς ἡδὲ τὸ σῶμα τῷ.
 Ἐπὶ δ' ἀγλαὰ κηρία καίειν.) πραγματικῶν ἢ, δὴ
 λον· ὅτι κηρία ὅσα τοῖς θευλομένοις θεοῖς ἔθου.
 συμβολικώτερον δὲ, δὴ τῶν ἐπὶ τὸν τὰς κτλ
 τὸν βίον αὐτοῖς πορείας, καὶ τὰ ὀρμήματα, καὶ τῶν
 ἐνθυμημάτων καὶ τῶν λογισμῶν τὰ κινήματα εἰς
 αἴσιον ἀρφαίνειν, καὶ θεοειδῆ καταφάνεσθαι· ὁ καὶ
 νῦν δὴ κτλ, δὴ θῦνέ σου τὰς τῶν ὀργασίῶν πορείας, ἢ
 τὰ κινήματα τῶν λογισμῶν, πρὸς τὸ θεοειδῆ εἶσερον ἢ
 αἴσιον. Σπονδῆ.) ἢ τὸ οἶνον ἐπίχυσις, πρὸς τὰ ἰδρῶ
 γόμενα· θῦσθ δὲ, τὸ θυμίαμα, καὶ ἀρώμα ὁσφρα-
 δίου. Ἰσθρ δὲ πηψί, νῦν βελόμενθ καὶ φροντί-
 ζων, καὶ οἰκονομῶν σου τὸν βίον, ὅτε μὲν πρὸς αὐτὸ
 πῶς σὲ χῶ, δικαίῳ θυμῶ πωτρέπων, εἰς τὸ δέον-
 τως πάντα ποιεῖν· ὅτε δὲ δὴ κεχυμένθ ἔσο καὶ ἰ-
 λαρός, καὶ μὴ ἀναεπίοις οὔσι χελέπαινε· ἀντὶ θυ-
 μοῦ δὲ λέγει νῦν τῶν σπονδῶν· ὁ γὰρ οἶνθ τὰς φρέ-
 νας μεδίσα· γνίστε ἢ θυμὸν ἐπάγει, ὡς ἢ ἰππόναξ,

Ὀλίγα φρονῶσι, οἱ χάλιν πεπωκῶτες.

καὶ μελάνθ ὁ τραγικὸς πῶς θυμῶ φησι,

Πράσσει τὰ δεινά, τὰς φρένας μερικίσας.

οὕτω γὰρ τίθηκε τῶν σπονδῶν, ἀντὶ τοῦ θυμῶ· τὸ

θυθ δὲ, ἀνὴ ἰλαρώπιτος. τὸ γὰρ θυμίαμα, θυφρα
 να ψυχὰς. ἢ καὶ πύναυτιον· ὅτι τὸ ἀρώμα καπνὸν
 ἐγείρει, καὶ ἄσιον· ὁ δὲ οἶνθ Φιλιοῖ, καὶ συμπότας
 ποιεῖ. Ο μὲν ὅτ' ἄνδρα (.) καὶ νυξί (.) ἡμέρας τὰ
 δέοντα πράσσει. Ως κέ τι ἰλαον.) ὅπως τὰ δέοντα
 βδουομλίω τε καὶ δρωῶντι, ἐκ τε Φι σῆς θυβδλίας,
 καὶ Φι τῶ σοιχείω καὶ τῶν καιρωῶν θυκρασίας, καὶ
 θυκαιρίας, καὶ ὑψάσεως τῶν ἄσρων, πάντα σοι γί-
 νοιτο κάλλιστα. Ο φρ' ἄλλωρ ὠνῆ κληρομ.) ὅπως οἰ-
 κονομικῶς καὶ θυβδλως πάντα πειῶν, τὰς ἐτόρων
 αὐτὸς κληροδοσίας ὠνῆ. Τὸν Φιλέοντ' ὑπὶ λαῖτα
 καλεῖν.) ἠθικῆ καὶ δὴληπῆθ ἢ πρῶνεις, (.) μακρη
 γορίας οὐ χρὴ πρὸς τὴν ταύτης ἐζηγησιμ. εἰ δὲ ψδ-
 δοῦς μακρηγορίας τις δέοιτο, τὸν πρόκλον ὀράτω.
 τὸν Φιλέοντα γὰρ νυῦ, τὸν Φιλικὸν καὶ εἰρωαῖον
 καὶ ἠσύχιον ἔχοντα γνώμω, φησὶν. ἐχθροῦ δὲ τὸν
 ἐχθρογνώμονα καὶ ταραχώδῃ τὸν δὲ μάλιστ καλεῖν,
 ὡς τὸν Φιλόφιλον καὶ εἰρωαῖον, (.) ἠσύχιον κά-
 λει, καὶ ὁμοτράπεζον ποιεῖ, ὅς τις πρὸς τῶν τοιῶνθ
 εἶν γειννῖα σοι. Εἰ γὰρ π καὶ χρῆμ' ἐγχώριον κα-
 τασκιδάξει καὶ δείκνυσι, δὲ ἰω ἀτίαν λέγει τὸν
 Φιλικὸν γείτονα προτιμαῖν τῶν ἄλλωρ Φιλωμ, καὶ ἰ
 νῶν συγγνωῶν. καὶ φησι, ἢ γὰρ ὑπόθεσις τις, ἢ θέρυ-
 βθ ἐγχώριθ πρὸς ἐμπέσοι, οἱ μὲν τοῖσθ γείτονδ,
 ἄζωσοι, καὶ ἄοπλοι, ἢ ἡμίγυμνοι μονονοχί, καὶ σωτό

μως ἐκβέουσι, πρὸς ἀρωγὴν καὶ βοήθειαν. Χώσαν
 τὸ δὲ καὶ ἠμέλησαν.) ἢ ἐμελέτησαν, καὶ ἀνεβράδυν
 ναν οἱ ποιοί. ποιοὶ δὲ λέγονται, οἱ κατ' ὑψηλὰ μβεῖαν
 συγγενεῖς, ἐκ τοῦ ὠέθ, ὃ δ' ἡλοῖ τὸ αὐδοῖον. κατὰ γρη
 σικῶς δὲ, καὶ πάντων οἱ συγγενεῖς. Γῆμα κακὸς
 γείτων.) ἴσθ' δ' ἡλοῖ καὶ δ' ἰσοείας. Αἰτολοὶ γὰρ καὶ
 ἀκαρνεῖνες γείτονες ὄντες ἀλλήλοισ κακοί, δ' ἄ τ' ἴ
 καλυδωνίης σὺς κεφαλῶν, καὶ τὸ δ' ἔριμα, πρὸς ἀλ
 λήλους πολεμήσαντες σιωετρίβησαν. ὁμοίως δὲ
 ζύτοις καὶ καρχηδόνιοι καὶ βυζάντιοι, δ' ἄ πλοιαεῖς
 σκαλμὸν διγνεχθῆντες, δ' εὖως ἐναυμάχησαν ἐν τῷ
 βοασόρω. καὶ ὡτ' ἴν' ἡτ' ἡμέθ' γειτονιάσεων, πολ
 λά τριαῦτά τις καὶ ἐφθυεῖσειν. Οσοῦντ' ἀγαθὸς
 μέγ' ὄνειαρ.) δ' εἰκνυσι ἴσθ' πλάταρχθ. θεμισοκλέα
 γὰρ φασι, ἢ πλάτωνα, πηπράσθοντα τὸν ἀγρόν λε
 γειν, ὅτι καὶ ἀγαθὸν ἔχει γείτονα. Εμμορην.) ἔτυ
 χην. ἐκ τοῦ μείρω, μερῶ, μέμορα. καὶ ἐκθλίψει ἔμο
 ρα. καὶ ἀολικῶς ἔμμορα. ἢ ἐκ τοῦ μοῖρα, ἢ μερίς, ἔμο
 ρε τὸ ἔχειν, καὶ τροπῆ τῷ ἦ εἰς μ, ἔμμοιρε, καὶ συ
 σολῆ ἔμμορε. Τιμῆς.) τιμῶσι γὰρ ἀλλήλους οἱ χρι
 σοὶ τῶν γειτόνων. Οὐδ' αὖ βῆς.) ἢ τὸ ὄργατικὸν
 αὐτὸ κτλῶθ, ἔκ αὖ ἀφανιδείη, ἀγαθῶ καὶ πλοσεκ
 ληοῦ τῶι γείτονθ ὄντθ. ἢ συμβολικώτορον, ἢ βῆς
 ἢ ὑπὸ ζυγόν, ἢ γαρ ἢ γυνῆ, ἔκ αὖ μοιχοθυεῖη, μὴ κακῶ
 γείτονθ ὄντθ. Εὔ μὲν μετρεῖται πρὸ γείτονος.)

εἰ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν ἀδελφὸν πέρσιω, ἀρπαγὰ π
 καὶ ἀργὸν μεταρρυθμίζει, ἢ τριαῦτης ἴσῳ κακίας
 ἠθικωτὸρως παιδ' ἴσῳ, ἢ οἰκονομικὸν αὐτὸν ἀπόρ
 γάζεσθ' βλάττει, πονοθετίσας ὅσα προείρηκον· εἰ
 δὲ αὐτ' ἴσῳ δανείζοι ἀρσερῶντα τὰ δ' ἀνεα,
 ἢ πόδι τότ' οἰσ' ἀσκει ἢ νοθετεῖ λέγων, καλῶς ἢ
 μετ' ὁ καὶ δανείζο παρὰ τὸ γείτον' ἢ μέτρῳ καὶ
 σκδύει, καὶ μεδίμνω τινί, λαμβάνω ἀπόρ δ' ἀνείζο
 οἶον, σῖτον, ἔλαιον, οἶνον, καὶ τὰ τριαῦτα· καλῶς
 δὲ ἀποδίδοις ἢ γείτονι αὐτ' ἢ τὸ μέτρον καὶ τὸν
 μοδισμόν ὡς εἶπη ἴσῳ καὶ κρεῖττον, εἰ δ' ὡς ὅτι προ
 κατήρξατο χείρ' ἢ, ὅπως ἢ ὕπερον χηρῶν ἢ δ' ἀ
 νείζεσθ' ὑπὸ θυμῶν, εὐρεῖς αὐτὸν ἐπ' ἴσῳ τα. Διαφέ
 ρει τὸ μετρεῖν, σαθμαῦ, ἀριθμεῖν. τὸ ἢ γὰρ ἀριθμεῖν,
 ὑπὸ ψήφῳ λέγεται, οἶον ἢ δ' ὕρο, καὶ τὰ λοιπὰ τ' ἀ
 ριθμῶν· τὸ δὲ σαθμαῦ, ὑπὸ ζυγῶν, ὡς τὸ εἶπερ τυχόν
 ἐσαθμήθη, καὶ ἐστὶ ταλανταίας ὀλκῆς· μετρεῖν δὲ λέ
 γεται, ἢ μεδίμνω καὶ ἀγγεῖω τινί ἀκρίθεσθ' ἀπ,
 ἢ δίδοναι, οἶον σῖτον μεδίμνω, οἶνον καὶ ἔλαιον με
 τρηταῖς καὶ προχόις. Μὴ κακὰ κορδ' ἀνεῖν.) μὴ
 κακῶς κέρδ' ἀνεῖ, καὶ ἀκ' φαυλοτάτων τρόπων.
 Τὸν Φιλέοντα Φιλεῖν.) ὁ μὲν πλὴν ταρχ' τούτους
 ὀβελίζει σὺν σίχους, λέγων ὅδ' ἐποτε αὐτ' ἠγνέσθαι Φί
 λον, εἰ τ' ἢ Φιλιωθισομελίω ἐκάτ' ἢ ἀναμλίει,
 πρὸ τῶ ἐτόρ' οἰσ' ἢ ἴσῳ. ἢ ἐστὶ δὲ ἴσῳ, ἀλλ' ὅτως
 ἔχει

ἔχει τὰ ἔπη. τὸν δὲ **Θιλικῶ** γνώμῳ ἔχοντα καὶ εἰ-
 δότα **Θιλῆν**, **Θίλει**· καὶ **βελ** πρῶτον τι, καὶ **δύομι-**
λου γνώμῳ ἔχοντι, πρῶσιςσο, καὶ **δύομιλ** **Θ** ἔσο· καὶ
 ἄς **δύμλυ** ὅς κε δ' ᾧ.) ὅς τις εἰ ἔχει **δωρητικὸς** **λῶ**, καὶ
δυμετάδδτ **Θ**· καὶ μὴ **δύμλυ**, τὸν τούτῳ ἔναντίου.
 ἄς **δύμλυ**, καὶ μὴ **δύμλυ**, ἰωνικῶς ἔνταυθα ἐγράφη-
 σαν· καὶ τὸ, **δότη** καὶ **ἀδότη**. ὁμοίως τούτους νοκ-
 τίου, **βελ** δ' **ωειτικῶ** γνώμῳ ἔχοντι, καὶ μὴ **τριά-**
τλω· **δότης** δὲ καὶ **ἀδότης** μικρὰ γράφεται· ἀπτι-
 κῶς δὲ ἔνταυθα ἄζεταῖθυσαν. **Δὼς ἀγαθή**.) οὐ
 δ' εἴται ταῦτα ἄζηγησεως καὶ ἐρμυείας· σαφῆ γὰρ
 εἰσί. **Ὁς μὲν γὰρ** κεν ἀνὴρ.) ὅς τις γὰρ ἐθελου-
 σίως δ' ᾧ, **ἰὰ** μὲν γὰρ δ' ᾧ, **χαίρει**. **Ὁς δὲ** κεν αὐτὸς ἐ-
 λη.) ὁ δὲ ἄζ ἀναιδείας ἀφελόμενός τι, **ἰὰ** μὲν μικροῦ
 ἀφέλητ, **λυπεῖται** ἢ **ἰ** ἄστυ τὸν ἀφαιρεθῆντα. **πα-**
χνῶν γὰρ τὸ **λυπῶν**, ἀπὲ μεταφορᾶς τ' **πάχνης**, τ' **λυ-**
πύσης τὰ **λήϊα**. **Εἰ γὰρ** κε **Θ** **σμικρῶ**.) **κατασκυβᾶ**
ζει, πῶς ὁ **σμικροῦ** ἀφαιρεθείς **λυπεῖται**· καὶ φησι, εἰ
 γὰρ κεν **Θ** **σμικροῦ** ὑπὲρ **σμικρῶ** ἐπάγεις, **Θ** **σιωεχῶς**
ἄστυ δ' ᾶς, **ταχέως** μείζον. **γῆνοῖ** **Θ**. **Καταθεῖο**.) **κατὰ**
θεῖς, τὸ **δύκτιον** ἀντὶ ἰσοστατικῶ. **Ὁς δ'** ἐπείονε **φέ-**
ρει.) ὅς τις ὑπὲρ **βελ** ἐφυπάρχοντι φέρει, ἐκφουξείτ' τ'
καυτικῶν **Θ** **θερμῶν** **λοιμῶν**. **οὐδὲ** τὸ γ' εἰν οἴκῳ **κα-**
τακείμην.) ὁ δὲ τὸ ἐν οἴκῳ ἔναπόθετ' τ' ἐπισίωμ **καρ-**
πῶν, **λυπεῖ** ἀνέρας **Θ** **ἀνθρώπου**. **Ὁμοῖ** **βελ** τῶν **ἄστυ**.)

κατ' οἶκους κρεῖττον εἶν' ἀρτιθυμλία τὰ ἐτήσια τῶν
καρπῶν, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρησι χαλεπὸν γὰρ τὸ
μὴ ἀρκεῖσθαι ταῦτα ἐν τῷ οἴκῳ, ἀλλ' ἐκ τῆς θύραδε
καὶ ἔξω ταῦτα ὠνεῖσθαι. Εὐδλόμ μὲν παρεόντῃ
ἐλεύσθαι.) ἀγαθὸν γὰρ ἔσθθην καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀρκει-
μλίνω τῶν ἐτησίω τροφῶν, λαμβάνειν ὅτε δέησι.
λυπηρόν δὲ δ'εἶσθαι τούτων μὴ ὄντων ἐν τῷ οἴκῳ,
καὶ ὅζ' ὄργανηρίων καὶ τῶν ἐμπορίων σιωχέσθου
ὄζωνεῖσθαι. Α σε φράζεσθαι ἀνωγα.) ἀντίπρωσις,
ποδὶ ὦν σε βυλδύω καὶ νυθετῶ βυλδύεσθαι. Αρ-
χημλίνος δὲ πίθος καὶ λήγοντῃ.) ἐν ταῖς πατρίοις
ἐλλώων ἐορταῖς ἐτελεσθῆναι καὶ τὰ ἀσκόλια, καὶ ἡ πι-
θηγία, εἰς πμλῶ διονύσου, κυτέσι τοῖς οἴκοις αὐτοῖς. Ἐ
τὰ μὲν ἀσκόλια, τοιῶς δὲ ἐγίνετο. ἀσκόλιος πεφικη-
μένους, Ἐ πυνδύματῃ πεπληρωμένους, πθγίνετο κα-
τὰ γῆς, ἐνὶ ποδὶ ἐφαλλομένους, ἀνωθεν κύτων ἐφέ-
ροντο. Ἐ πολλάκις κατολιδαίνοντο, εἰς γλῶ ἐπιπ-
τομ. Ἐπὶ δὲ ἐποίοιου, ὡς ἐφλω, πμῶντο διονύσου. ὁ
δὲ ἀσκόλιος, δ'έρμα τράγου ὄξιμ. ὁ δὲ βράγῃ, ὄξυθαλ-
λοῦς φλάμπέλου τρώγων λυμαίνεται. ἡ πιθηγία
δὲ συμποσιακῶν ἢ συμπόσιον. ἀνεώξαντο γὰρ
ὄξυ πίθος, πασί μετεδίδου τῷ διονύσου δωρήμα-
τα. τοῦτ' ἔν καὶ ἐν ταῦτα λέγεται. ἀρπωμάσας τὸν πί-
θον εἰς κῆρον τοῖς οἴκοις, σὺν μισθωτοῖς καὶ οἰκέτοις ἀ-
πόλαβε, ἐαθεῖς γὰρ ὑδιχειλῆς μετὰ καταρχλῶ, ὄξι-

fehis

ex hys
for hter

νης αὐ καὶ ἐκτροπίας γρηήσεται, καὶ λήγου δὲ ὁμοίως ἀχρήσιμον ἔσται· πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἡ τρυξ ἔνοχλῃ καὶ λυπεῖ. μεασόθῃ δὲ φείδου.) ὅτι τε ἀρίστος τότε ὁ οἶνος, καὶ ὅτι δ' ἐθ' ὄξει, μὴ πρὸ τοῦ δ' ἐοντοῦ ἰδιλείψειν. ἄλλοι δὲ ἀλληγορικῶς, ὑπὸ τῶν τριῶν ἡλικιῶν τὸν πίθου φασί· παιδικῆς, ἀκμαστικῆς, καὶ γερωντικῆς. καὶ φησὶν, ὅτι πᾶσι ὦν καὶ γηρῶν, ἀπόλαυε τῶν τοῦ βίου ἡδέων. καὶ δὲ τὴν ἀκμαστικὴν ἡλικίαν ὀργάζεσθαι. Μὴ δὲ γυνή σε νόου πυγασόλοθ' ὄξει πατάτω.) (αφῆ ταῦτα, ἐν οἷς μᾶλλον ὁ πρόκλος καλεῖ. σε νόου.) σοῦ τὸν νοῦν. τὸ χῆμα ἀντίπῳσις. Πυγασόλοθ'.) ἢ σολίζεσθε καὶ κωσμεῖσθε τὰ ποδὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἔσθραν μέσην, ζωνίοις, καὶ λοιποῖς. ἢ ἢ σολίζεσθε εὖς πυγῶνας, καὶ εὖς πῆχεις, καὶ τὰς χεῖρας, ποδὶ βραχιόνους ἔδ' αὐκτυλίοις. Κωπίλλεσθε.) πολυλογῶσα· ἡωτίλη γὰρ ἡ χελιδὼν, ὄξει τὸ λάλος εἶναι, πρὸς τὰ ἀνακρέοντι, καὶ σιμωνίδῃ καλεῖται. Καλιῶν.) τὴν φωλεῶν. νῦν δὲ, ἢ τὸν τόπον, ἢ τὸν οἶνον δ' ἡλοῖ. Φιλήτησι.) ἡλέπῳσις, ὑφαιρομεθῳσις τὰ ἀλλότρια, ἔδ' πᾶσι κειῳσις· πρὸς τὸ φιλεῖν τὰς ἄτας, ἔδ' ὄξει τοῦ ἰ. ἢ πρὸς τὸ φιλεῖν, τὸ ἀπαταῦν, ὄξει τ' ἢ. Μουσογρηῆς δὲ πᾶσις.) τὰ μὲν τοῦ πρόκλου εἰς τοῖς βελομεθῳσις σινοπέιν. ἐγὼ δὲ οὕτωσιν φημί· πρὸς ἀνέσθας τὸν πέρσω ποδὶ πολλῶν, παρακαλούμεται νῦν αὐτὸν, καὶ μιᾶ γυναικὶ πλησιάζειν, καὶ μὴ πολ-

λαῖς. ἵνα μὴ ἐτόροθαλεῖς παῖδας καὶ ἐτόρογαερίους
 τεκῶν, λυπῶν αὐτοῖς γυνήσιν, καὶ πρόωρον θάνα-
 τον, λαθραίως τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδῶν πρὸς
 ἑαυτοῦ ἐκάστω τὸν τὸ τε βίον ὑφαιρομῆναι. ὡς ὁ τ'
 αἰσώπου μῦθος πὰς δύο γυναικας εἰσαγει, φιλό-
 κρανον ὄργασαμῆνας, τὸν μεσαιπόλιον. Μου-
 νογρηῆς δὲ πάσις.) ἀντί τῶ, ἐκ μιᾶς γυναικὸς παῖ-
 δῶν. ἀδελφοί, ὁμογάεριοι. Εἶν, ἔσω, ἀντί τῶ ἔσω-
 σαν. Φόρ βέμεν.) ἀντί τῶ τρέφεσθαι. Ὡς γὰρ
 πλοῦτος ἄεξεται.) οὕτως γὰρ, εἰ ἐκ μιᾶς γυναι-
 κὸς ἔξεις παῖδας, καὶ ὁ πολλὰς πλησιάζεις, αὐξη-
 θήσεται ἡ πόδισσία, συμπονέσῃ σοι καὶ τῆς γυναι-
 κὸς, καὶ τῶν τέκνων. Μεγαρόισιν, νῦν καταχρησι-
 κῶς πᾶσαν οἰκίαν ἀπλῶς καλεῖ. Ἰουδαίως ἡ μέγαρον
 λέγεται, ὁ πλοῦτος καὶ ἐπίφθονος οἶκος, πρὸς τὸ
 μεγαίρω, τὸ φθονῶ. Γηραιὸς δὲ θάνοις.) οἱ πόδι
 πρόκλον καὶ ἀρίσταρχον, ἡ πλοῦταρχον, ἀδιανόντων
 φασὶ εἶν, καὶ πόδισόν. ἐγὼ δὲ φημί, λίαν καλλίστως
 ἔχειν αὐτὸ. οὕτω γὰρ μιᾶ γυναικὶ πλησιάζοντι, καὶ
 ὁ πολλὰς, καὶ οὐ παιδοποιεμῆναι σοι, αὐξηθήσεται
 σου ἡ πόδισσία, καὶ ἀλύπως ὑπὲρ τῆς διαύτης συμβίω-
 σις διάγων, κελούτησις γηραιὸς, καὶ οὐ πρόωρος.
 ὡς πόρ εἰ πολλὰς πλησιάζων ἐπαιδοποίησας, ὑφαι-
 ρομῆς σοι παρὰ μέρῳ τὴν πόδισσιαν ἐκάσῃ σὺν
 τοῖς ἰδίοις παισὶ, καὶ δαλῶ συμφορῶν ἐρύσῃς
 θλίψεω.

θλίψεω, καὶ ὡμῶ διδύσης σε γήραι, καὶ ἐπι μάλ-
 λου ἁώρω θανάτω, ὑδισυμβαύτι ἐκ θλίψεω. ἢ καὶ
 φαρμάκων ὑπὸ σκδυῆς γεγονότων, (κλωτυπουσῶν
 ἀλλήλοις τῶν γυναικῶν. Ετοῖρον παῖδ' αὐ καταλεί-
 πω.) ἀντὶ τοῦ τοῦ παῖδ' αὐ, ἢ γὰρ αὐτὸς παῖδ' αὐ
 βίω ἐάσας. Ρεῖα δ' ἐκ τῶν πλεόνεσι.) καὶ πολλὰς
 παῖδ' αὐ ὁμογενεῖς γυνήσεως, καὶ ὅπως ὄλθος αὐ-
 τοῖς ἐκ τῆς εἰμαρμένης γυνήσεως, δ' ἠλονότι συμπο-
 νῶσιν ἀλλήλοις. Πλείων μὲν.) πλείωνων μελέτη.
 πολλὰ μὲν δ' ἀπάνη πῶς δ' ἀτροφὰς ἐγγίνετο τοῖς
 πολὺ παισι. μείζον δὲ τὸ ὑπὸ γιγνόμενον κέρδ' ὅ, ἐκ
 τῆς ὀργασίας αὐτῶν. πῶς γεωργικῶν δὲ παῖδ' αὐ λέ-
 γει, ὅ πῶς πολιτικῶν καὶ ἀσείων· ἐκεῖνοι γὰρ ὡς ὑδὶ
 τὸ πλεῖστον, μόνον δ' ἀπάνης πῶς αἰτιοὶ γίνονται. Σοί-
 δ' εἰ πλῆστον.) σοῦ δὲ ἢ ψυχῆ, εἰ ὑπὸ θυμῷ πλῆστον
 ἢ τῆς αἰσθητικῆς τῶν τρόπων, ἢ εἰ καὶ πράττει, καὶ ἄλλο ἐπ'
 ἄλλο ὄργον ἐργάζεσθαι. ἐν τούτοις δὲ εἰσβάλλει ὁ ποιητὴς
 καιρὸς ἐκάστοις πρὸς φόρον διδ' ἀσκεῖν, ἀροτριάσει
 καὶ ἀπόρω, καὶ ἀμῆτω, καὶ τρυγητῶ· καὶ ἐπι πῶς
 ναυτηλίας, καὶ τῶν λοιπῶν. Β I B. B.

Πλειῶν δ' αὐ ἀτλαγμῶν.) τῶν ἀτλαντῶν θυγα-
 τῶν πλειῶν δ' αὐ ὑδὶ πλεῖστον τῶν ἑώων αὐτῶν
 ἀνατολῶν, ὅ τῶν ἑσπερίων, ἀρχαῶν, ὅ ἀρχῶν τ' ἀμῆ-
 τῶν. τῶν ἀπόρων δὲ καὶ τῶν ἀροτριασμῶν, ἀπὸ κρινῶν πῶ-
 λιν τὸ ἀρχῶν, δ' υσομενῶν, καὶ μελλεσῶν δ' αἰσῶν,
 τῶν

antesoles
orientin

τὴν ἑσπερίαν δὲ δ'ύσιμ, οὐ τὴν ἑώαν. ἀλλὰ λεκτίου
 πρῶτον τὴν ἰσορίαν, εἶτα καὶ μαθηματικώτερον δὲ
 δ'ακτίου μοι. τῶ ἔρανθ παιδ' ὅς ἰαπετὶ καὶ κλυμέ-
 νης, ἢ ἁσίας, φιλώκεανθ θυγατρὸς, γηυνῶνται (ὡς οἱ
 μυθογράφοι φασί) πτομηθεύς, ὑπ'μηθεύς, μενοίπιος,
 καὶ ὀνυῦ ἡμῖν προκείμενθ ἄτλας· ὅμ καὶ μυθόλου
 ται, κίονας φέριμ μακράς, αἰ γαῖαν τε καὶ ἔρανθ
 ἀμφίς ἔχουσι. ρύρυ καὶ πλείονης φιλώκεανθ θυγα-
 τρὸς, γηυνῶνται θυγατ' ὄρβ ἐπ' ἄ. πῶδ' ὡμ φησι ἀρ' α
 τθ ἔν τοῖς φαινομύνοις, ὡδ' ἐ πωσ·

Ἐπ' ἄ δ' ἦ τοι ταύγε ὑπ' ἔρ' ἡδ' ἴω καλέονται,
 Ἐξ οἷά κε πόρ' ἔδσαι ὑπόψιαι ὀφθαλμοῖσι,
 Ἀλκινόη, μερόπη τε, κελαυνώ τ' ἠλέκτρον τε,
 Καὶ σερόπη, καὶ τηυγένη, καὶ πότνια μάια.

Ταύτας φησὶ τὰς πλειάδας, μετὰ τ' μητρὸς αὐ-
 τῆς φιλώκεανθ, ἢ φιλώκεανθ πέντε ὄλους ἔνιαυσθς,
 ὡρίωμ ἐδίωκην ὡς συγγήοι το. αἰ τοῖς θεοῖς θυξάμε-
 ναι, πρὸς πλειάδας πρ' ἡμῖν φαν. Ζεὺς δὲ φιλώκεανθ
 παθείας οἰκτείρας, αὐτὰς ἔν τῶδ' ἑσπερίαν κατ' ἑ-
 ρισην. ἄλλοι δ' ἐ τινδρ, δ' ὡδεκα θυγατ' ὄρας φασὶ γε-
 νέσθαι τῶ ἄτλαντι, καὶ ἕομ ἕαντα, ὅμ ἔν λιβύη θη-
 ρῶντα ὄρας ἀνείλγν. καὶ αἰ μ' πέντε τὸν ἀδελφὸν
 ἑσπερίαν θηρῶσαι, ἀπόλλω το. Ζεὺς δὲ ἄσερας ταύτας
 πεποίηκε, τὰς λεγομύνας ὑάδας. ὡμ τὰ ὀνόματα ὀ
 ἀσκραῖθ οὐτθ ἡσίοδ'θ, ἔν τῆ ἁσρικῆ αὐτῶ βί-

βλαβιδάσκει λέγων·

Φαισύλη, ἢ δὲ κρωνίς, εὐσεφανός τε κλῆσις,
Φαίωδ' ἰμερόεσσα, καὶ θυδῶρη τανύπεπλο·
νύμφαι, ἅς ὑάδας καλέουσι φύλ' ἀνθρώπων.

Αἱ δὲ πλειάδου πρῶτοι μὲν, ὅπως κατῆσθαι
σαν· ἀλλὰ καὶ τὰ πῶδι ἄτλαντο καὶ τὴν τούτου
κατασίευσιν, ἀλληγορία καὶ ἰσορία δέσση σαφλι-
σίου. ἄτλας δὲ τὸ ἀλληγορικώτερον, ὁ ἄξων ὁ οὐρανῶν
καὶ διακρίνων τὸ ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν ἡμισφαί-
ριον· ἰαπετο, ἢ τοι κινήσεως ὄρατον· ὅτι κατὰρχὰς
συγκεχυμένη τὸ πᾶν τὸς κωσμιῶν σώματων, συ-
νέβη τὸν ἄερα κατ' ἐλλῶνας, σφοδρῶτα κινήσεως
πετυχηκῆναι, καὶ ὅτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡ-
μισφαίριον, καὶ διακρίνωσαι τὸ πᾶν. θυγατῶν δὲ ἄ-
τλαντο, καὶ ὑάδου, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρων
τῶν ἀστέρων, ὅτι μετὰ τὸ διοριθῆναι τὰ ἡμισφαί-
ρια, ἔδιακρίνωσαι τὸ πᾶν, οἱ ἄστερες ἐφάνησαν,
καὶ πᾶν τῶν ἄστρων τὸ σύστημα· λίονας δὲ, ἅς ὁ ἄξων
ἄτλας κατέχει, ὁ βόρειο πῶλο δὲ, καὶ ὁ νότιο.
καὶ ταῦτα μὲν πῶδι τὸ σοιχφαινοῦ ἄτλαντο, τὸ
καὶ ἄξων· γέγονε δὲ καὶ τις λύβης ἀνὴρ μαθημα-
τικώτατο, ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὅς ἐμυθούθη τὸν ὄ-
ρανόν· ἔχει, δὲ τὸ ἀρίστως ἀστρολογεῖν, καὶ πῶδι τῶν
ὄρανίων ἀκρίβεια τὴν διδάσκειν· ὅ καὶ γοί, ἑσπερος
καὶ ὑας καὶ θυγατῶν, πλειάδου καὶ ὑάδου, Κι-
λασελ-

λαδελφότητα του ὄς καὶ ἄς ἔν τοῖς ἄστροις σφώταρε
 ὦν, κατησερεση. ὡς καὶ τοῖς ἀστρολόγοις οἱ ἀσερεδ
 ὦσιρ ὀυσωόταρι, ὀνόματα ἔχοντες, καὶ τῶν παύ
 δωμ αὐτοῖ τοῖς ἄστροις πῆραμλίσι τὸ ὄνομα, τῶν τω
 πῆ αὐῶνι περιφερόμενον. τῶν δὲ καὶ μύριοι ἔτοροι πε
 ποιήκεσαν, ὡς καὶ ὑπὸ πῆολεμαίσι ὁ κόνων κατῆσερε
 σης τῆ Βερονίης τὸν πλόκαμον. οὕτω μὲν ὄτω καὶ
 οἱ λοιποὶ πάντες ἀσερεδ καὶ τὰ ἄστρα κατησερεῖθη
 σαν· ὅ γὰρ αὐτὸ ἐπειδὴ ἀρθαίνωμεν, κατὰ τινὰς τῶν
 ἔξω σφώων, ἀσερεδ γηνώμεθα, ὅς ὁ ἰωμῆος ἀριστοφά
 νης ἐμπέπαυχε· ἀλλὰ τὸ ψυχρὰ λέγειν καὶ κατῆ
 σκεδύαξιμ πῆρῶντες, τῶν τε ἰσορείαν τῆ πόλι τῆ δὲ
 ξεως τῶν πλειάδων ὑπὸ ὠρίων τῶ ὑσερε πολλὰς γε
 νεαῖς τῶν πλειάδων ὑπαρχόντες, καὶ τῶν τῆ ἠλεκ
 τρας πυράκτωσιρ ἔν τῆ πορῆσει τῆ τρούας, μετὰ
 ἐπὶ γηνεῖς γηνομῆς. μικρὸν δὲ τι φάμενοι, πόλι
 τοῖ ποθην καλεῖται πλειὰς, καὶ πόρι τινων ἔτορων
 βραχυτάτων, χωρήσομεν πρὸς τῶν διδασκαλίαν
 τῶν ἀστροκῶν ὑπὸ πολῶν καὶ τῶν δύσεων. ἀρχαγγελι
 κὰς δὲ διωάμεις ὅς τις ἰμείροισ τὰς πλειάδας μα
 θῶμεν, ὡς τῆ τὰς μάσας, πρὸσεχέτω τῶν πρόκλω· ὅ
 δὲ γὰρ ἡμεῖς τοῖς τὸν λάβρον, ὅδὲ σόφορ ὑδισάμεθα,
 ἀλλὰ σαφές τε καὶ σωτήριον τῆ ἀληθείας ἐχόμενον,
 εἰ μὴ που ἢ ψυδῆ ἢ τινὰ ἰσορείαν ἐλέγχομεν, ἢ διορ
 θοίμεν, ἢ τι μυθῶδες ἀλληγοροίμεν, ἢ ἀτέχνως γε

γραμμῶν τεχνικῶς διαγράφοιμι· οὐ μεταρσίους
 λόγων σωθήκαις, ἢ κόμπω ῥημάτων, ἀλλὰ σαφεῖς
 ποὺ περὶ τῆς λέξεως, ὡς ὁ διδασκαλικὸς λόγος πρὸς
 καλῶς εἶται. Πλειάδων λέγονται, ἀπὸ πλειόνης ἢ
 αὐτῶν μητρὸς· ἢ ἀπὸ τοῦ πελειάδας αὐτὰς γεγονέ-
 ναι, φουγούσας τὸν ὠεῖωνα. ἢ πρὸς τὸ εἰς πολλὰ χη-
 σιμύδην σημαίνουσαι γὰρ θεῶν, καὶ ἀπόρου. ἢ ὅτι πλη-
 σίου ἀλλήλων κείνται, ποὺ τὸ λαὸν κέρας τοῦ ταύ-
 ρου λήθη καταχέθεις· ποὺ ὑάδων γράφειν, εἶπον
 τὰς πλειάδας πρὸς τὸ λαὸν κέρας λείδαι τοῦ ταύ-
 ρου· ἴσμεν δὲ, ὅτι αἱ ὑάδου κείνται ποὺ τὸ λαὸν μέ-
 ρος τὸ ῥηθῆναι. αἱ δὲ πλειάδου, ποὺ τὸ δρασίου τοῦ αὐ-
 τοῦ ταύρου, ὅπου ἡμίτομόν ὄξει. (Ατλαγεννάων.)
 οἱ ποὺ τὸν πρόκλον γελῶν φασι, τὸ ἀτλαγεννάων,
 ἀτλαυτογεννάων λέγουσιν εἰς δέου, ἐγὼ δὲ φημι κα-
 λῶς ἔχειν· ποὺ ἀμφοτέρω, κλίνε· γὰρ ἀτλας ἀτλαυτος,
 ποὺ ἀτλας ἀτλα, ὅς ἐστι τὸ ἀτλαγεννάων. (Επιτελλομε-
 νάων.) πρὸς ἀνατολῶν ποὺ δὲ ὑσέων ἀστρικῶν εἰπεῖν ὡς
 μημῶν μοι, δέου μοι πρῶτον κεφαλαιωδέερον καὶ
 σωτόμως ἐκθεῖναι τὴν πᾶσαν ἀστροθεσίαν, ἣν ἔχει ζω-
 διακῶ λοξοκινήτων κύκλων, ὅς ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον
 κινεῖται. Ἀστροῶν ἑσάρχουσι τμήματα δύο καὶ δεκά, αἱ
 καὶ ζωδια καλεῦνται. ὧν τὰ ὀνόματα, κείος, τρεῦρος,
 δίδυμοι, κερκῖνος, λέων, πρῶθῆνος, ζυγός, σκορπίος,
 τοξότης, ἀεγόκερος, ὑδροχόος, ἰχθύες. ἣν ἐκάστη ἢ τῶν
 ἐπὶ αὐτῶν

ἐπὶ τὰ ὀρασίωρ ζωνῶν, ἃ καὶ σφαῖραι καλοῦνται, εἰς
 εἰς λέγεται τῶν πλανωμένων ἀστέρων. ἦν μὲν τῆ ἀνω
 τάτῳ καὶ πρώτῃ, κρόνου θ. ἦν δὲ τῆ δ' οὐτόρα, ζῦς.
 ἔπειτα ἀρης, καὶ μετ' αὐτὸν ἥλιος, εἶτα ἀφροδίτη,
 καὶ μετ' ἐκείνῳ ἐρμῆς, ἡ δὲ σελλῶν πάντων ὑσδρά
 καὶ κατωτάτη. πλανῆτες ὀνομάζονται, ὡς ἀπὸ δυ-
 σμῶν ἐπ' ἀνατολὰς κινούμενοι, ἡναυτίως τῆ κινήσει
 τοῦ ὀρανοῦ. ζῶσα μὲν, ὡς ἔφλω, εἰσὶ δ' ὠδεκα· πλανῆ
 τος δὲ ἀστέρος ἐπὶ ἀστέρα δὲ ἀπλανῆ, λῆ, ἀρκτο
 μεγάλη, προκύωρ, ἀρκτο μικρά, ἵπποθ, ὄφις, ἀε-
 τός, δελφίς, οἰσός, κιασίεπεια, λαγῶς, πρόσεύς, κῆ-
 ρος, ἀνδρομέδα, ὠείων, ἡνιόχθ, κύνταυρθ, κῶραξ,
 ὑδροθ, αἶξ, λύρα, ὄριφοι, ἦν γόνασι, σέφανθ βό-
 ρειθ, ἀργῶ, σέφανθ νότιθ, ἡελιδανός ποταμός,
 πλειάδθ, θυμιατήριον, ὑάδθ, ἀρκτοφύλαξ, ὁ καὶ
 βοώτης· ὄφιθ, κηφδύς, κύωρ, τόξον, κύκνθ,
 κρατῆρ, ἰχθύς, δ' οὐμά· ταῦτα πάντα τὰ ζῶσα καὶ
 τὰ ἀπλανῆ, καὶ οἱ πλανῆτες, διττὰς ποιουῦται ἀνα-
 τολὰς τε καὶ δύσεις. μίαν μὲν, ὡς σὺ τρεῖς παντὶ ὀ-
 ρανῶ ἀνατέλλουσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀπὸ τοῦ ὑπο-
 γείους ἡμισφαιροῦ εἰς τὸ ὑπὲρ γειοῦ· καὶ πάλιν, ἀπὸ τῶ
 ὑπεργείους εἰς τὸ ὑπὸ γειοῦ διώσιν. ἐτόραν τε δυο-
 σουμηνίω ἀνατολῶν τε καὶ δύσιν ποιουῦται, σὺν
 τρεῖς ἡλίω κατ' ἡμιάσιον κύκλον. ἀνατολῶν, ἑώων
 καὶ ἑσπερίων, καὶ δύσιν ὁμοίως. τίνθ δὲ αὐτῶν, ὅτι
 πῶς,

πῶς, καὶ πότε γίνονται μάθανε. ὅταν τις ἀσὴρ, ἢ
 ἄστρον, ᾗ τὰς ἡγουμνίας καὶ πρώτους μοίρας πι-
 νός ζωδίου ᾗσαι, ἄσπερ καὶ δεξιάς ἑ ἀνατολικὰς
 λέγουσι. ὁ δ' ἥλιος πλοδραμῶν τούτων ᾗ τὰς
 ἐπομνίας, καὶ μετ' αὐτὰς ὄσιν, ἄς καὶ ἀφισεράς ἑ
 δύτικὰς καλοῦσι, πρῶτε καὶ δευτέρη μοίρας ἀπέχωρ
 τῷ ἀσέρος, λέγει ὅτι τότε ὁ ἀσὴρ ἔωαν ἀνατολῶν πρὸς
 τὸ ἥλιον ἔχει. αὐτὸ δὲ τὰς πρώτους μοίρας ὁ ἥλιος ᾗ
 χῆ, ὁ δ' ἀσὴρ ᾗ τὰς ἐπομνίας ἑ πλοδραμῶν, καὶ σῶας
 μοίρας τὸν ἥλιον, τότε λέγεται ἑσπερίαν ἀνατολήν
 πρὸς τὸν ἥλιον ἔχει. δύσις δὲ ἔωα ὄσιν ἀσέρος, ὅ-
 ταν ᾗ τὰς ἡγουμνίας ὁ ἀσὴρ φαίνῃ, ᾗ δὲ τὰς ἐπο-
 μνίας ὁ ἥλιος τρέχῃ, ἀφισεράς τῷ ἀσέρος ἑ, ἢ
 ἑ, ἢ ἑλάττωνας μοίρας. δύσις δὲ ἑσπερία, ὅταν ἑ-
 πάρχῃ τὸ ἀνάπαλι, ᾗ τὰς ἡγουμνίας ἢ μοίροις
 ὁ ἥλιος τρέχῃ, τὰς ἐπομνίας δὲ ὁ ἀσὴρ ἑ, ἢ ἑ,
 ἢ καὶ ἑλάττωνας μοίρας ἀπέχωρ τῷ ἥλιος. αὐτὸν εἰ-
 σὶν αἱ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις. σημεῖα δὲ καὶ ἀρῆ-
 ροίαι, καὶ σιναφάς καὶ πήξεις, καὶ κολλήσεις καὶ
 ἐπεμβάσεις, καὶ τὰ λοιπὰ χήματα τούτων, ἑω λέ-
 γει, ὡς πλοδραμῶν. ἢ ἑ πλοδραμῶν πλειάδων γίνονται,
 ἀρῆ μαίς ᾗνάτης, μέχρις ἑκνίς κγ. ἢ δὲ τούτων δύ-
 σις, ἀρῆ ὀκτωβείς ἢ, μέχρις δεκεμβείς ᾗνάτης, σαφῶς
 καὶ ἑατρικῶς. μαθηματικὸς δὲ ἀκριβέστερον ἑμπε-
 ρωε μάθης, τὸ ἀρχελοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀπῆμεφατα,
ἀντί

ἀντί πρῶτα κτηνῶν τίθησιν ὁ ποιητής, ἢ νοεῖται ὑπὸ
 πᾶσι τὸ θέλε. οἶον, θέλε ὄργαζεσθι, θέλε σπείρεθι, βοῶ
 τεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. Ληπτῶ, ἀσπόρητῶ ὄσιν ὁ
 σπόρητῶ. ὄξυτόνως δὲ, ὡς χρόνος διαγράφει. τὸ
 ζῶδιον ὁ ἥλιος πρὸς τέλος φθάνει. σιωεγγίζουσι δὲ
 αἱ πλῆθ' αὐτῶν, ἐπείδ' ἢ μετὰ τὸν κειρὸν ὁ ταῦρος ὄσιν,
 ὅτι τῆς ζώνης αὐτοῦ κείνται, πάντῃ ἀμαυροῦνται τοῦ
 ἡλίου σιωεγγυς προσβάλλοντ' αὐταῖς. τὸν γοῦν
 ὅλον ἀπείλλιον μίωα διερχεται τὸν κειρὸν. ἐν γοῦν
 ταῖς ἐνάταις ἡμέραις ταῖς ἀνατολαῖς τοῦ μίωος ὄ-
 σαις, ὡς σιωεγγυς ὄντ' τοῦ ἡλίου αὐταῖς, ὑπὸ τοῦ
 πλείου φωτός ἀμαυροῦνται. ἀφ' οὗ ἡ τελειώσει τὸν
 κειρὸν, προσβάλλει τῶν ταύρων, ἢ τῆς μείου ἀπαντα· ὁ
 δὲ μείου ἔχει λα. δ' γοῦν, καὶ λα, μ. μεθ' ὃ δὲ τε-
 λειώσει τὸν μείου, καθ' ὃν κατορρῆχεται τὸ τοῦ ταύρου
 ζῶδιον, προσβάλλει τῶν διδύμων, κατὰ τὸν ἰουῖον
 μίωα. διελθὼν δὲ τὸν ταῦρον, καὶ σιω ἐκείνω τὰς
 πλειάδας, καὶ προσβαλὼν τῶν διδύμων ἢ τὸν ἰο-
 νιον, τότε μεθ' ὧν ἐμποδίζοντ' ἐκείναι ἀνατέλλου-
 σι, ἢ τῆς ἰονίου μίωα, καθ' ὃν ἀρχονται διείξιν. * σι
 μαινῶν ἐναντίως ὅπως φασί, πῆ τ' τζετζε ὄσκησθι.
 Γληιάδων ἀτλαγρονάων.) καθ' ὃν γὰρ καιρὸν ἐνί
 τὸ ἀφοτεיאῦ, ἢ γοῦν τ' ὀκτώβριον ἐν νοέμβριον μῆνα,
 τότε κυρίως ἀνατέλλουσι. ὑπὸ πολλή γὰρ, ἢ μετὰ τοῦ ἡ-
 λίου δύσεως ἔλλαμψις τ' ἀστρῶν. αὐτῆ γὰρ ἢ τὸν και-

ρόν τῷ ἀρόρου, ἤγουν τὸν ὀκτώβριον καὶ νόεμβριον
 μιλῶα, ἀνατέλλουσι ἀφ' ἑσπέρας, μετὰ τὴν ἡλίον δ' ὕ-
 σιν ἤϊ δὲ τὸν καιρὸν τῷ θερῆς, τὸν ἰόνιον καὶ τὸν ἰθ-
 λιον, ἀνατέλλουσι ἄρ' πρωί. Ἀ δ' ἡ τοι νύκτας τε
 ἑήματα.) μὲν νυχθήμερα. πρῶτον κείτου ἔν τῷ ζῶ-
 ῶν κύνων, ὁ κείος. μετ' αὐτῶν, ὁ ταῦρον. μετὰ
 τὸν ταῦρον, ὁ δίδυμος. ἔν τῇ μέσῃ δὲ τῷ ταύρῳ, ἤ-
 γουν ἔν τῇ ζώνῃ, κείντου αἰ πλειάδων αἰ ἕξ, αἰ τινες
 λέγονται καὶ κρινῶς ἕξάσειρον. ὁ δὲ ταῦρον ἔχηναι
 πισται, μέχρι τῆς μέσης πόδας μὴ ἔχειν. ὅτε δὲ ἔλθῃ ὁ ἡ-
 λιθ ἔν τῷ ζῶν τῷ κείῳ, καὶ διερχόμενος αὐτῶν,
 ἤϊ μιλῶα δὲ ἀπρίλλιον αὐτὸ διερχεται, πρὸς βάλλει
 ἄρ' ταύρω ἤϊ μίσιον ἅπαντα, καθὼς πρὸς ἰομεν.
 Χαρασομενίοιο σιδ' ἡρα.) ὑποθέμενος ὁ ἡσιόδου ἄρ'
 πέρση δὲ ἀναβλήναι τῷ δ' ὕσεως τῷ πλειάδου, εἰδ' ἔναι θε-
 ρῆς καιρὸν τῷ ἀρόρου, ἐπεὶ δύχερης ἢ τῶν γυνῶσις
 ἰδιώτη ἐδοκεῖ ἀνδρῶν, ἀφεσέρεως νῦν τῷ δὲ ἰδιώτικω
 τῶν πρὸς αἰγμάτων, δ' εἰκνυσι αὐτῶν τὴν πλειά-
 δων ἀναβλήναι, λέγων τότε αὐτὰς ὑπὲρ τῶν, ὅτε οἱ
 γεωργοὶ χαράσσοι καὶ σομῶσι τὰ δρέπανα, καὶ
 πρὸς θερισμὸν ὑπρεπίσσοι. δὲ ἀμήνου, ὅκ δὲ ἀρό-
 ρου εἶπε καταρχεῶν, ὅπως δὲ τῷ ἑλπίδα τῷ κέρδους
 πρὸς γωργίαν αὐτῶν, τῷ ἀρόρου φύσιν τυ-
 χάνοντα, τῷ νωθεσάτου. ὅπως πεδίον πέλε νόμος.)
 πρὸς αἰγῶν πᾶσαν πρόφασι τῷ πέρση, φησὶν ὅτι τῷ

γεωργίας νόμος ὄσιν, ἀροτριαῦ πλειάδ' ὁ * , ἀμαῦ δὲ ἀνατελεύσης, ἰὰμ ἔν πῆραθαλασίῳ καὶ ἀμμώδ' εἰ καὶ λιπρωγέω τινὲς κἀρικῶσι χώρα, ἰὰν ἔν μεσογέω καὶ λιπῆρα, καὶ μακρὰν ἀπεχρῶσι θαλάσσης.

Γυμνὸν παίρειμ.) γυμνὸν ἀμαῦ, γυμνὸν δὲ βιωτῆμ, καὶ ἀροτριαῦ. ἴδωρ δ' ἐ φησι, πλοῖεπόμνον αὐτὸν πλοφθάνειμ τὸν χειμῶνα, καὶ πλοδργάζεσθαι. ἢ ὡς αὐ ὄτως δυρῶσως, καὶ γηναίως ὄργάζοιτο. Τὸ εἰ χώρα, καὶ τὸ, ὡς τοῖ ἐκαστα ὡεῖ ἀέξηται, ἀντικρυς αἰρεαγελία καὶ φλυαρία ὄσι. Μὴ πως τὰ μεταξὺ χατίζωμ.) μὴ πως μὴ ἔχωμ ἔν τῷ μίσω τοῖ καιρῶ, πῆωσσης, πῆωχδύσης, ἢ δίκλω πῆωκὸς γυμνὸς καὶ περσεῖς πορδύη, πῆος εἶς ἀλλοτρίους οἴηους. Επιδῶσω.) πῆοικα καὶ ἡτῆ χάειμ πῆξω, ὄσ' ὡτ μετρήσω μέτροω πινί καὶ μεδίμνω. Θεοὶ δ' ἐτεκμήραντο.) οἱ ἀσέρου, ἢ τὰ σοιχεῖα νῦν θεοί. ἐκ γὰρ τῶν ἀσέρων, τὰ τῆ γεωργίας ὄργα, καὶ τὰ λοιπὰ ὄργαζόμενα τεκμαιρόμενοι. Ετώσια.) μάτοια, ἀπ τῶν γεωργιῶν, οἱ πινου ὡσαντοὺ καὶ παραδραμόντοὺ τὸ δ' ἐτ' ἐτ' γεωργίαν, ἢ φυτείαν, ἢ ἐτόφοις ἰσι τοῖς τοῖς ἐβλάβησαν. Οἶνον μὲν πρῶπια.) παρακελεύετομ τῷ ἀδελφῶ, πρῶτα μὲν οἴνου φροντίζειμ, ὡς ποδιέξοντ' καὶ αὐτὸν, καὶ τὰ καταθροόμενα.

Γιωαῖκῆ τε λιπητῶ καὶ ὠνητῶ.) ὄγαμετῶ. ἢ πῆς ἔν τοῖς βυσίμ' ἐποιτο, κτῆσθαι φησι ἡτῆ δούπε

ρου λόγου ὅπως, τὰ θλίψαι κικίης οἰκίας σωέχου, οὐ
 παιδοποιός, λάτρις δὲ οὐσε γυνή. Χρήματα, τὰ
 γεωργικὰ τῶν γεωργικῶν ὀργαλείων, καὶ τὰ λοιπὰ
 ἀρμυνα καὶ ἀρμόδια, ἵ μὴ τοι πρέποντ' ἀκρόειον
 τα, ποιήσασθα, καὶ ποιήσῃς ἐν τῷ οἴκῳ σου. τὸ ἀρ-
 μυνα δὲ καὶ πῶρ ἀπὸ τοῦ ἀρμοζόμενα γεγονός, φιλοῦ-
 ται, ὡς συγχοπῆ αἰολικῆ. πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα,
 ἐντελῆ μὲν ὄντα διασωέται, συγχοπῆντα δὲ φι-
 λοῦται. ὡς τὸ, ἀλλόμεν' ὁ πηδῶν, καὶ ἀρμοζόμε-
 ν', διασωόνται. ἐφαρμοζόμεν' γὰρ φαμὸν, καὶ
 καδαλλόμεν'. ὡς ὀμνη',

ἢ καδαλλομένη, ἰοειδέα πόντον ὀρείνει.

τὸ δὲ ἀρμυν', ἢ ἀλμυν', συγχοπῆντα αἰολικῶς
 φιλοῦται. ὡς νῦν τὸ πάντ' ἀρμυνα. καὶ παρ' ὀμή-
 ρου, ἐπάλμυν' ὄξει δουρί. Ἡ δ' ὥρη πῆρα μείβηται.)
 πῆρα τρέχει δὲ ἢ ἀρμόδι' ὥρα ἐκάσσις, νεατῶ, ἀπὸ
 ρου, καὶ τοῖς λοιποῖς. μινύθει.) σμικρύνεται, ἐλατ-
 τώται. μινυός γάρ, ὁ μικρός. μὴ δ' ἀναβάλλε-
 σθα.) μὴ δ' ἀναβάλλε' ἢ ὑπερτίθη' τῷ σήμερον ἡμέ-
 ραν τυχόν, καὶ τῷ αὐριον, πῆρα τρέχων μέχρι θλίψαι
 μινυός γῆνης καὶ πρώτης, ἢ τοι θλίψαι ἀρχιμινυού. ἐκ δὲ
 τ' ἐνός ἐνὶ γεγονός τὸ γῆν, ὅμως διπλασιάζει τὰ δύο
 νῦν, καὶ φιλοῦται, ὡς αἰολικόν. τοῖσ' τοι γ' οἱ αἰολεῖς.
 Ἐτωπεργός.) ὁ μετὰ πῆρα δρομῶν τοῦ ἀρμοδίου καερῶ
 ὀργαζόμεν'. ἀρίστως δὲ καὶ λυεῖως τὸ ἐτόπον ἐν

ταῦθα κεῖται, καὶ ὅχως πῶρ ἐν τοῖς ἄλλοις καταχε-
 σικώτορον. Καλλιῶ.) νῦν τὸν οἶνον. οἱ γὰρ πα-
 λαιοί, πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι οἰκίας, κάλως ἀπεδ' εὐοντο
 ἐν τοῖσι ἀρχαῖς, καὶ τοῖσι πρῶτα πετάσαντες ἀνωθεν,
 σκλήντην τὸν βίον διεζῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ κάλου, τὸ ξύ-
 λον, καλιά. Ἡμος δ' ἠλήγη μὲν (Θ.) μετὰ τὸν και-
 ρόν τοῦ διερείπου, καὶ τ' ἀπόρρο, διδ' ἀσκήνυον καὶ τὸν
 ἐπὶ ὑλοτομίας καιρόν. καὶ φησι, ἥνίκα φθινοπωρῆς
 ἰσημερία γηθήσεται, καὶ ὁ ἥλιος τὸ πολὺ τοῦ ἰδρω-
 τας ποιῶντος καύματός σβέση, ὅκετι ἡψί κερυ-
 φλῶ ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἡμέρας πλείονι ἐσηκῶς διασημα-
 τι, ὡς πῶρ ἐν τῇ διερείω καιρῶ ξηραίνων ἡμᾶς ταῖς
 ἀκτιῖσι αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτε τὸ πλείον ὄξιμ ὑπὸ γλῶ, ἐ-
 μικρῶναι τὰς νύκτας, ὀλίγον δὲ ἐπὶ ἡμέρας ὑπὲρ κε-
 φαλῆς ἡμῶν ἐσηκε, τότε ἀριστός ὄξιμ ὁ ἐπὶ ὑλοτομίας
 καιρός. ἀσηπῆα γὰρ τὰ τότε τμηθέντα ξύλα τηρεῖ-
 ται, ὡς δξικμαδέντος τὸ πολὺ ἐπὶ ὑγρότητος. ἢ
 γὰρ ἀμετρος ὑγρότης σῆψιν ἐσκώληκας ἐμποιεῖ,
 ὡς ἡ θερμότης ῥῶσιν καὶ δυνάδιαν. καὶ ὅσῳ ἰδεῖν
 ἔφεσιν, ἐκ τῶν ἐλωδῶν καὶ καθύγρων τόπων, καὶ
 τῶν θορμῶν καὶ ἡρέμα ξηρῶν. τὰ μὲν γὰρ ἐλώδη,
 σῆψιν καὶ κώνωπας, καὶ μύσας, καὶ σκώληκας, καὶ
 ποικῶτα γηνοῦ. ἀγυπῆος δὲ δια τὸ θορμώτατον,
 δυνάδιαν καὶ ἀρωμάτων μήκτηρ καθίσταται. καὶ
 τοῖς ἀνδρωπίνοις δὲ σώμασιν ὑπαρχει τὰ ὅμοια. οἱ

μὲν γὰρ σωμασκίοι, καὶ παλίοι, καὶ κάθυνοι,
 ἀποφοραὶ ἀφόρητοι ὄζουσι, καὶ μάλλον ἐν θέρει καὶ
 μύρω χριώμενοι, δ' υσώδ' ἐσθροὶ γίνονται. οἱ δὲ θορ-
 μοτόρας καὶ ξηροτόρας καθεσηκότου ἐλκράσεως,
 οἱ μὲν ἐν ἔσθ' καθεσηκότου καὶ μέσῳ τεταράχεται,
 μήτε μὲν ὄζοντο, μήτε μὲν ὑσώδ' ἰάζοντο. ἔ-
 νιοι δὲ καὶ ἀρώματ' ἐκ τῶν σωμάτων ὀσμινῶν ἀρ-
 πνέουσι, ὡς πρὸς ὁ θεόφραστον ἄλεξανδρου λέγει τὸν
 μακεδόννα· καὶ ἡμῖν πολλάκις τις διηπίσκου, ὡς
 ἔ κεχημελίοις ἀρώμασι, καὶ πῶδε χρίουσι τὰ ἐν τῷ σώματι,
 καὶ γὰρ μηδὲ λουτροῖς κεχημελίοις, εἰ μὴ πρὸς μετ' ἐνιαυ-
 τῶν, καὶ δ' ὅτε καὶ τρεῖς. Ημ' ὅτι.) ἡνίκα. τὸ ἡμ' ὅτι
 φιλοῦται παρὰ τοῖς ἰατροῖς, καὶ ἔχ' ὑποτάσει. πα-
 ρὰ δὲ ἀθηναῖοις, καὶ δ' αἰσινέται, καὶ ὅτε καὶ ὁ κενὸν
 ὑποτάσει παρὰ τοῖς ἀθηναῖοις. καὶ τὰ δ' ἄλλοις
 πρόσωπα τῶν παθητικῶν, γράφει * διφθεγγ, πῶδε
 σομαι πῶδε, ὄψομαι ὄψαι, καὶ τὰ ὅμοια. ὅθεν οἱ
 αὐτὸν γείφου τῶν νομμάτων σιωπεθῶντο γραμματι-
 κῶν, καὶ τὸ ὄρθον τῆς τέχνης τοῖς αὐτῶν φλυαροῖς
 σώμασι πῶδε φείραντο, καὶ μὴ τὰς διαλέκτους
 εἰδότες, ψυχρὰς παρασημειώσεις παρασημειώ-
 σαν· πῶδε τῶν δ' ὀρθῶν πάντων. ἐκεῖνοι γὰρ
 πῶδε ἀπαρέμφατον, ἢ τα γράφουσι. τὸ δὲ συνώ-
 τατον καὶ ἐξνώτατον παρὰ πᾶσι μεγάλα, παρὰ
 ἐκείνοις δὲ μικρὰ, εἰς τὸ μετὰ β' ὑ' ὑ', τὰ

αἰολικὰ ταῦτα ἐκφέρεισθαι. τὸν δὲ ὅρον δὲ, καὶ τὸν γέ-
 λου ὁμοίως αἰολικῶς μικρόν, ἀπικῶς δὲ μέγα. οὐ-
 τως εἶδει ταῦτα διδ' ἄσκειν. ἀμαθείς δὲ τῶν διαλέκ-
 των, ἢ τ' ὡς ἀληθῶς γραμματικῆς ὄντων, οἱ τῶν νοη-
 μάτων πλοκαῖς ἐπαινεμένοι, τοῖς βατράχοις ἑραυ-
 γάσοις καὶ ἀνόητοις παισὶ τοιαῦτα ζηζάνια δυσσε-
 πόσαστα τῆ τέχνη πρὸς ἐμφύτδυσαν, ἢ ταύτῃ διέ-
 φθῆσαν, μὴ γινώσκοντες εἰπεῖν, ὡς αἰὲρ ἰωνικῶς ὄτω
 γραφεῖ, ἐκείνο ἢ ἀπικῶς, ἢ τόγε ἢ τόγε κοινῶς δε,
 ἀλλ' ἢ μόνου λυξόσεως ἢ γριφόσεως τῶν λόγων φρον-
 τίζοντων. τοιαῦτα καὶ πᾶσι τῷ μετρικῷ τέχνῳ
 συμβῆσεται, ἀλληνάλλως τῶν νῦν μετρικῶν, καὶ μὴ
 καὶ αἰὲρ πάλαι σοφῶς, τοῖς διχρόνοις καὶ τοῖς ὀνόμα-
 σι λεχημιώνων, καὶ γραφόντων διθυραμβικά τε καὶ
 κᾶπηλα, καὶ γραμματικῆς ἀκρόθεντα, καὶ ὁμῶς τοῖς
 νῦν καπῆλοις τιμώμενα. καπῆλους γὰρ καλῶ, καὶ
 αἰὲρ νῦν πρᾶδλωασδύοντας ἐν ταῖς βασιλείαις αὐ-
 λαῖς, ὡς ἑπαγομνίης θωπείαις, καὶ τὰ κᾶπηλα, τῶν
 συγγραμμάτων ἀκρίβειάτως μὴ ἀκροδκιμάζοντων
 κείσεσιν, ἀλλ' ἐνιαχοῦ, μάλλον δὲ παντάχοῦ, καὶ τ'
 καὶ τῆ τέχνῳ γεγραμμένων ἐξάειροντας. ὡς οἱ πάλαι
 τῶν βυειπίδου κᾶπηλα γράμματα τῶν σοφῶν συγ-
 γραμμάτων ἀεχύλου πρὸ κείναντων, τὸν μακρὸν
 αἰῶνα τοῖς σοφῶν ἀβελτηείας πρᾶσῆσαντων μαρ-
 τυρα. ἐξελέγονται γὰρ τοῖς ἀμφοτέρων συγγραμ-

μισί μέχρι τῆς νυκτὸς ἐπιδύω γὰρ πλοκικεκοίτες ἀε-
 γύλου, ὡς κάπλου, καὶ τούτοις συμποσάζοντα,
 καὶ ἀγοραῖον καὶ εἴρωνα. ἀεγύλου γὰρ ἀρχικὸς λῶ,
 καὶ σφός, καὶ βασιλεῖς γῆρας εἴλκε σειράν. καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς στρατηγῶσι, τὸν ξέρξλω κατγνωμάχισαν.
 καὶ ἠπείρω νηγίκκε. καὶ συμποσίω, καὶ ἀγρῶν ἐκ
 τῆς λῶ. καὶ ἀθώπδουτῶ, τῆς τοῦ δὴ γῆρας ἐν πάσι πι-
 ρῶν. ὅθεν τῆς δὴ γῆρας καὶ τῆς σοφίας παρ' ἐκείνων
 τριαύτλω ἔπαχε τὴν δίκλω. ὡς καὶ πρὸ ἀεγύλου
 τῆς ἀληθείας ὁ τραγικὸς φερῆνικῶ, δίκας ὄξετσε,
 ζημιωθείς χιλιάδας δραχμάς. ὅτι μιλήτου πρὸς πόρ-
 σῶν γεγραφικὴν ἀλωσιμ, τῆς τοῦ θεᾶρον πρὸς ὀλοφύρ-
 σεις ἐκίνησαν. ὁμοίως καὶ πίνδαρῶ, χιλίας δραχ-
 μάς ὄξετσε θηβαίοις, ὅτε τὰς ἀθλῶας ἐλλάδῶ γε-
 γραφικὴν ὄρεισμα. τριαύτα πρὶν τε καὶ νυκτὸς τῆς ἀθ-
 πδουσίας τῆς ἀληθείας τὰ ἐπίχειρα. (Οξείος ἠελίοιο.)
 τῆς ὄξυκινήτου ἔπαχε αὐτὸν λοιπούς τῆς ἀπλανῶν ἀσέ-
 ρων ἔμλω, ἔπαχε τὸν ἔρανόν. ὁ γὰρ ἔρανός εἰς νυχθῆ-
 μερον διάσημα πόδις φετῆ, ὡς ὁ ἠλιῶ πόδις ἐνεί-
 ται ἔνιαυτῶ. ποσῶτον ὁ ἠλιῶ τῆς ἔρανῶ μὲν Βρα-
 δ' ὑτόρος, κρόνον δὲ καὶ τῆς λοιπῶν ἀσέρων ταχύτε-
 ρῶ. κρόνον μὲν γὰρ τριάκοντά ἔτεσι πόδις ὀδύει
 τὴν τῆς ἔρανῶ, λῶ ἔφλω νυχθήμερίαν πόδις φετῆ.
 ζεὺς δὲ ἔτεσι ἑβ'. ἀρῆς, ἠλιῶ, ὡς ἔφλω, ἔνιαυτῶ.
 ἀφροδίτη, μισί ἑβ'. ἔρμῆς ἔνιαυτῶ, ἢ μάλλον μισίμ

ὀκτώ. ἢ δὲ σελιών, ἐνί μόνω μιλί. Ηλιϑ δὲ δα-
 σινέται.) ἄλιϑ γάρ τις ὄσιμ, ὡς ἀπὸ φιλᾶλός ἔχωρ
 τὴν ἀναψιμ. ἢ ἐλιϑ δὲ φιλοῦται. τὸ γὰρ αἰετὸ
 φωνήεντος ὄντα κατὰ διάσασιμ, ἢ ἑλιος, αἰδῆς, καὶ
 τὰ ὁμοια. Καύματϑ ἰδαλίμσ.) διύζρσ. πῶς
 δὲ ξηραντικῶ ὄντϑ τῷ καύματϑ, διύζρσ αὐτὸ λέ-
 γει, ὅτι θορμαῖνον καὶ ξηραῖνον ἡμᾶς, ἄξινέγει τὴν
 τῷ ἡμετέρων σώμάτων ὑγρότητα, ἀπὸ τῷ ἀδῆλων
 πόρων, καὶ ἰδρωῶτας ποιῆ. Ζιωὸς ὀριδῆνέϑ.)
 Φιμεγαλοδωλάμσ εἰμαρμυλῆς. ἢ ζιωὸς νυῦ, τὸ ὄρα
 νῦ. Πολλὸν ἐλαφρότόρον.) λείπει τὸ γερονῶς. ἐλα-
 φρὸς δὲ, ὁ ταχύς ἐκ τῷ ἔλαφος, ἐλαφρὸς. Σείριος.)
 ἄσηρ ὄσι, κείμνος ὑπὸ τὸ γῆφου τῷ κινῶς, ὡς φησι
 ἀρατος. νυῦ δὲ σείριου τὸν ἡλιου λέγει, παρὰ τὸ σει-
 ριαῦ τῷ λάμπειμ, καὶ ξηραῖνέμ. ἄσηρ τῷ ἄστρομ ἀφά-
 ρει. ὅτι τὸ ἄστρομ σύσημά ὄσιμ ἄξ ἀτέρων σινεσὸς, ὁ
 δὲ ἄσηρ μονήρης ὄσιμ ὡς ἡλιϑ, σελιών, τῷ εἰς ἐκεί-
 νων τῷ συμπληρόντων τὰ ἄστρα. Κηεῖφεφέων.) τῷ
 σιωθεραμυλῶν μοίρα τῷ θανάτω. Επαυρεῖ.) πλη-
 σιάζει, ἐπαπολαύει. ἢ πνέει ἱσοπικώτόρον, ἀντὶ τῷ φέ-
 ρει. ὑποκάτω ἢ τῷ γῆς. Ἀδῆκῶτάτη.) ἄσηπρος, μὴ
 γηνωῶσα σκώληκος. δῆξ γάρ ὄσιμ εἶδος σκώληκος,
 ἐγχινομυλῶς ἄστρομ ξύλα. ἰψ ἢ, σκώληξ ὄσιμ κοράτων,
 ἢ ἀμπέλων, σῆς ἐδοημάτων, τρώξ ὀσπερίων, ψλῶ
 σύκων, τῷ ἔτορει ἄλλων. Πτόρθοιό τε λήγφ.) τῷ κλω-
 νοφύειμ

νοφυεῖν πᾶ πάνετου. Τῆμϑ ἄρ ὑλοσμεῖν.) τότε
 ἄρ ὑλοτῆμι τὸ ὠριον ὄργου, μεμνήμνος τ' ἐμῆς δ' κ
 λονόπ πῆζανέσεως. Ωριον ὄργου.) τίσαρες εἰσι
 ὦραι καιρῶ, ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον καὶ φθινοπωρίς,
 Ἐ χειμῶν. ἔνταῦθα ἔν τῆν δ' τῶν ὠρῶν, ἢ γαρ πῆ
 φθινοπωρίδι πόδι τὸ τέλος, κελόυει ὄσρου ὑλοσμεῖν,
 Ἐ ὄσρου τὸ ὄργου ὄργάζειδι. Ολμου.) ὄλμος λέγεται
 μόρος τ' ἀνθρωπείνου σώματος, ὃ Ἐ θώραξ καλεῖ. ἔστι
 δὲ τὸ ἀπὸ βραχίλια μέχρι ἀσπίδων. νῦν ἢ ὄλμος ἢ ἰγδ' η,
 ἔν ἢ κέγχρου Ἐ ἔτορα διαῦτα οἱ γεωργοὶ κατὰ τέμνε
 σι. Τριπόδ' ἰω.) τριῶν ποδῶν μῆκϑ ἔχοντα. ὃ
 δὲ ποῦς, δ' ακτύλωρ ὄξιμ ις. καὶ τριπόδ' ης μὲν Ἐ
 τετραπόδ' ης, Ἐ τὰ ὅμοια, ὃ ἔχου μῆκος τῶσων δὲ πο
 δῶν. τρίπους δὲ καὶ τετράπους, ὃ τρεῖς ἢ δ' πόδας
 ἔχου. Ὑπόρου.) λάκτιω, ναγέα, βίβεια, ἢ γαρ κόπα
 νομ. Αξονα δ' ἐπῆαπόδ' ἰω.) ἄξωμ ὄξι τὸ ξύλου φλ
 ἀμάξης, Ἐ τῆν ἀρμάτων, δ' ἐκατόρωθην ἐμβέβλωτρ
 οἱ τροχοί. νῦν δὲ πόδι τ' φλ ἀμάξης ἄξονϑ λέγει κα
 κῶς, ἢ γαρ ἐπῆα ποδῶν δ' εἰ ἔχειμ αὐτῶν τὸ πλάτος.
 μόλις γὰρ αὐ ἄξωμ ἰσορβαίη ὄσ δ' πόδας. Αρ
 μενομ οὔτω.) ὃ μὲν ἢ σίοδ' ϑ πάνυ ἀρμοδίως ἄξονα
 τῶν ἐπῆαπόδ' ἰω φησίμ. ἐγὼ δὲ τῶντομ φαίλω αὐ
 πάνυ ἀναρμόσομ, καὶ τῶν μὴ ἔγγιστα ὦν τῶν γεωρ
 γικῶν. Εἰ δ' ἐκην ὀκταπόδ' ἰω.) εἰ δὲ ὀκτώ φη
 σι ποδῶν τῆμῆς ξύλου εἰς ἄξονϑ ποίησιμ, ἀπὸ

ζύττα τὸν γῆνα πόδα ταμῶν, ξυλίνω σφύραν ποίη
 σφας. ἐκ δὲ τῶν τριῶν ποδισῶν κῆ, εἰ δ' ἐκ γῆ ἀπόκην,
 καὶ σφύραν κην, ἀδυναμίην πολλῶ μετρικῶ τῶ
 αἰσιόδου καταγινώσκην ὅσι. Τετραπίθαμον δ' ἄ-
 ψιν τάμνειν.) ἐκ τεσσάρων ἀψίδων συστήθεται ὁ
 τροχὸς τῆ ἀμάξης. ὁ τροχὸς τῆ μέσῳ ὕθειαν, νῦν
 δεκάδωρον ἀμαξαν φησί. φησί μὲν ἔν, ὅτι ἐκάστη ἀψὶς
 τῶ τροχοῦ, ἔσω τριῶν πιδθαμῶν ὡς εἶν τῆ πᾶσαν
 ποδιφέρειαν τῶ ὅλου τροχοῦ, ἠγῶν τὸν κύκλον, δ' ὡ
 δεκαπίθαμον. δ' ὡρῶν δὲ, λς. ἢ γὰρ πιδθαμὴ ἔχει
 δ' ὡρᾶς, ἠγῶν παλαισῆς τρεῖς. ὁ δὲ παλαισῆς ὅσι δ' ἄ-
 κτύλῳ δ'. Πῶς δὲ λς δ' ὡρῶν εἰπῶν τῶ πᾶσαν
 ποδιφέρειαν εἶν τῶ τροχικοῦ κύκλου, τῆ μέσῳ δ' εἰ
 κουσάν ὕθειαν τούτου, ὁ δ' ὡ δεκάδωρον εἶπεν, ἀλ-
 λά δεκάδωρον, πῶς ὑψημονινοῖς τῶ γεωμέτρων
 λόγοις καὶ τῆ ἀληθείᾳ γῆνα τίθεται; πᾶσα γ' πε-
 ριφέρειαν κύκλου, τριπλαγίῳ ὅσι τῶ οικείας διαμέ-
 τρου ὕθειας, πῶς τὰς ἐκτὸς ὑψηφανείας τῶ κύκλου.
 οὐκ ἐλκίμνα τὸ τῶ γεωμετρικῶν ὄρον καὶ τῶ ἀλη-
 θειαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι τριπλασίονα λέγει τῶ ποδι-
 φέριαν τῆ διαμέτρου, καὶ δ' ὡ δεκάδωρον. ἀλλ' αἰ μὴ
 δεκάδωρᾶ τῶ ὕθειας γῆ τῆ τῶ κύκλου εἰσὶν γῆνο-
 ῶν ὑψηφανεία φαινόμενα, ποδι ὡν καὶ διαλαμβά-
 νει. αἰ γὰρ δύο δ' ὡρᾶς, εἰς τὰς συμβολὰς συσχεῖται
 σαν, τὰς ἀπὸ τῶ γῆνοῦ ὑψηφανείας, μέχρι τῆ ἐκτὸς ἐκα-

τὸ ῥῶθρον τοῦ τροχοῦ μία δ' ὠρᾶ. Αψίς.) ἡ ἀψίς, ἢ ἡ
 πῖρα σχηματισμὸν ἀπικῶς. Πόλλ' ὑδριαμπύλα κά-
 λα.) ὑδρὶ πολλὰ καμπύλα καὶ λελοξομυλῖα καὶ ἀ-
 ψιδουδὴ ἢ κάλα καὶ ξύλα. Ἰῶν δὲ εἶπεν, ἵνα δὲ εἶξῃ ὅ-
 τι ὁ μίαν ἀψίδα λέγει ἔχειν τὸν τροχόν, ἀλλὰ τίς-
 σαρας ὁ κάλως, τὸ χροινίον, τὸ κάλιν δὲ, τὸ ξύλον.
 Φέρεται δὲ γύλιω.) φέρεται δὲ γύλιω εἰς τὸν οἶκον σου, ἀ-
 πό πρίνου δ' ἔνδρου. ὅταν εὕρης, ψηλαφῶν ἐν ὄρεισι,
 ἢ πεδινοῖς ἢ ἀροσίμοις τόποις. ὁ πρίνινος γὰρ γύλις,
 ὀχυρότατός ἐστιν εἰς τὸ ἀρότριον. ἢ ἵνα ὁ δοῦλῳ ὑ-
 πουργὸς τ' φρονήσεως ἀθλωᾶς τέκτων, ἢ ἀρότριεύς,
 πῆξας αὐτὸν * τρεῖς ἐλύματα τὸν γύλιω, ἐν γόμφοις
 καὶ ξιλίνοις ξίλοις ἢ λῖσις πρῶτα ἐρήρεται, καὶ πρῶτα
 μῶσῃ τῷ ἰσοβοῦν καὶ τῷ ῥυμῶ. γύλις δὲ, τὸ ὑπὸ γῆν
 ξύλον τοῦ ἀρότρου· εἰς ὃν ἢ ὑννης, ἢ γυλιω τὸ σίδηρον
 ἐμβάλλεται. Ελυμα.) τὸ μέσον τοῦ ἀρότρου, ὅπου
 ὁ γόμφῳ βληθεὶς, σωληθὶ τὸν γύλιω ἢ τὸν ῥυμόν.
 γόμφῳ, ὁ ἦλῳ. ἰσοβοεὺς δὲ, καὶ ἔνδρου, ὁ ῥυμός.
 Δμῶθ.) ὁ δοῦλῳ, ἢ ἡ διάλυσις. Εὐτ' αὖ πρῶτα
 ἐρήρεται, ὡφειλγν. οἱ ἰωνοὶ δὲ ἐκ ἐκτείνεσι· ὅθεν
 πρῶτα ἐρήρεται γράφεται, ὡς καὶ πῖρα τρεῖς πρῶτα· ὅ-
 πως ἀκλινῆς ἢ σφαιρᾶς ἢ σφοδρότης, ἐξ αὐτο-
 πλοῦρων σφίγγεται κατὰ δρόμων. Δοιὰ δὲ δοῦν
 ἀρότρου.) δύο δὲ κτῆσαι καὶ ἀπὸ τῶν ἀρότρου ἢ τῶν
 οἰκίαν, πονησάμεν καὶ φροντίσας· αὐτοφυῆ τε ἔ-

χοντα

χοντα τὸν γύλιω, καὶ συμβεβλημένον, ὅπως τριῶν
 εἰαχθόντων, ἡρᾶ ἔστω. Ἰσὺ δὲ δὴνθὸν ὅστι το λέ-
 γειν, ἔχει αὐτόγυου καὶ πικτὸν ἀρότρον, μὴ πως
 καταχθῆ τὸ ἔτρον. ὠφείλε γὰρ εἰπεῖν ἀπλῶς, ἔχει
 δύο ἀρότρα, εἰ μὴ που τὸ αὐτόγυου ἢ πῶς ἡχοι-
 μόν, ἢ ἔτροις δὲ τὸ πικτὸν. ὃ καὶ δοκεῖ μοι οὕτως
 ἔχειν, καὶ ὅπως φόβω τὸ μὴ καταχθῆναι τὸ ἔτρον
 λέγει. Δάφνης δ' ἢ ἡ πηλέης.) ἢ δ' ἀφνη καὶ ἡ πη-
 λέα δρυμίτητά ἔχουσαι, ὅσ' ἡπὸνται ῥαδίως· ἐπεὶ
 μὴ δ' ἀπογυνοῦσι σκώληκας, οὐς κίας καλοῦσι, καὶ
 θάπορ τὰ γλυκύχυμα καὶ χαῖνα ξύλα. τὸ δὲ πα-
 ρακελοῦεσθαι ἢ δ' ἀφνιου ἀπλῶς, ἢ δεινῆς δάφνης εἶ-
 ναι τὸν ἰσοθεῖα, ἢ γου τὸν ῥυμόν, τὸ ἔλυμα καὶ τὸν
 γόμφου ἀπὸ δρυός, ἀπὸ πείνης δὲ τὸν γύλιω, ψου-
 δῶς τὸρατέας ἢ σοσιείας ὄγκῳ ὅστιν. ἔσθαι γὰρ ἐκ-
 τινῶ μονοειδῶς σὸρῶ ξύλου ταῦτα εἰπεῖν πη-
 λέας, ἢ τινὸς ἔτρον τοῦτου κατακλάσαι, καὶ μὴ κα-
 τααλίσκεν λόγου εἰκαίως. Εννεαίετις δὲ βόας.)
 ὅστι ὅπως ἀκροῦσαι ἀνάχοιτό τις γεωργός, μὴ τοι γε-
 πῆαδέξασθαι, ὡς δ' ἄρως, καὶ γεγηρακότας καὶ ἀδε-
 νῆς, ὅς ἔστῃ ὁ πῶς ἀπαιδῶ τοις δοκῶν ὁμῆρς ἀνθᾶ
 μιλλῶ, ὅκ' ἀλαπαδνόν λέγει ἔχειν τὸ γῆν. Η-
 βῆς μέτρον ἔχοντε.) συμμετεῖαν φησὶν ἡλικίας ἔχον-
 τῶν, καὶ μὴ τε ἄζυγῶ πῶλοι, μὴ τε γηραιοὶ ὄντες,
 ἢ ἔσθαι ἐργάζεσθαι ἀρίστοι τῶ καὶ οὗτοι ἐργάζεσθαι.

ἕκαστος εἰ μὴ πού τις ἀπειρίαν γεωργικὴν τῷ ἀδελφῷ,
 ἢ ἐμπείρους ὑποζύγνυσι βόας, καὶ γηραιοὶ ἄ-
 σπυ ὅπως μὴ κατὰ τὸ δειρὸν αὐτῶν διιδύωνται, μό-
 νοι ἐργάζονται. Οὐκ αὖ τῶ γ' εἰσαίτε.) οὐκ
 αὖ οὗτοι οἱ βόου σασιάσαντες κατὰ τὴν ἀφουμέ-
 νην αὐτοῖς γῆν, κατὰ ξίαν μὲν καὶ σωτρίψιαν
 τὸ ἀρότρον. τὸ δὲ ὄργον τὸ ἀροτριασμῷ, αὐτόθεν
 μάταιον λίποιεν· ὡς πορ αὖ εἰ ἦσαν σφειγῶντες
 ἀρτοζυγεῖς. Τοῖς δ' ἅμα.) τοῖς δὲ ποῖστοις βυ-
 σί' ἐστὶ τὸ ὄργον ὡς αὐτῶν ἀνὴρ τέλειται, ὅπως φρον-
 τίση τὸ ὄργον· μή πως νεώτερος ἄρ, καὶ πρὸς ὀμίλι-
 κας ἀκτρέχωρ, τὸ ὄργον εἶα. Τεσσαρακονταετής,
 ἑξήκονταετής ἀνθρώπος, ἑτὰ ὅμοια, ὀξυῦντοι.
 τεσσαρακονταετής ἡ, ἑξήκονταετής, χρόνος. Δι-
 ζήσις, κυρίως ὁ νεανίας. νῦν δὲ τὸ τέλος ἀνδρα φησί.
 ἢ σημαίνει πρὸς τὴν ἐπὶ ἀλικιῶν. Ἐπὶ δὲ λέφασιν ἢ
 ἀστρονόμος, αἱ τὸ ἀνθρώπου ἡλικία· βρέφος ἀπὸ γένε-
 σεως μέχρι δὲ ἐπὶ, ἀναλογεῖ ἡ τῆς σελλῶν. εἶτα πρὸς
 δέου, μέχρι δεκαετίας, καὶ ἀναλογεῖ ἐρμῆ. μείραξ
 ἀπὸ δεκαετίας, μέχρι π̄, ἀναλογεῖ ἀφροδίτη. ἀπὸ
 τῆς εἰδ', μέχρι τῶν λζ', νεανίας, ἀναλογεῖ ἑρμῆ ἢ ἡλίου.
 ἀπὸ τῆς τετρακονταεταὶ μέχρι τῆς νβ', ἀνὴρ, ἀναλογεῖ
 ἀρεῖ. ἀπὸ τῆς νγ' μέχρι τῶν ξδ', πρεσβύτης, ἀ-
 ναλογεῖ δία. γερωμ' ἐπ' αὐτοῖς, μέχρι ζωῆς ἰσχα-
 τῆς, ἀναλογεῖ δὲ ἑρμῆ ψυχῶν τότε κρῶν. Δεί-

πνός ὄξι, τὸ πρόγδυμα. ἀρίστον, τὸ γούμα· ὄρετρος, ὁ
παρ' ἡμῶν λεγόμενον Θ δ' εἶπνον Θ. Τετράτρουφον.)
δι' κλάσματα ἔχοντα, σαυροειδῶς. Οκτάβλω-
μον.) ὀκτώ δ' ἡγματα ἔχοντα· ἢ τὸν ὅλον τετρά-
κλασον ἀρ' τριμ. ἢ τὸ καὶ μόνον κλάσμα. ὡς τὸν ὅλον
ἀρ' τριμ ἔχει δ' ἡγματα λβ'. Βλωμός γάρ, τὸ δ' ἡγμα.
Ὁς κ' ὄργου μελετῷ. ὅς τις καθεστηκώς ἀνὴρ μελετῆν Θ
φροντίζων τῷ ὄργου, ὀυθυτάτῳ τῷ αὐλακα, καὶ
τῷ τριμῷ τῷ ἀρότρου ἐλαύνει. Σπέρμα δ' ἀσα-
δα.) τὰ σπέρματα καλῶς διαμοιράσαι καὶ ἀεί-
ραι. Επισσορίω.) τῷ δ' ὀυτῶραν, καὶ πανασσο-
ραν φυγεῖν. οἱ γάρ κακῶς ἀείραντο, πάλιν ἐπα-
νασσορίσιν, ὕδραλλοντο ἔτορον ἀόρον. Επ' ὀκ-
τα.) πόδι πεπέτασαι, ἢ χόλισαι. Φράζεσθαι δι'
ὄυτ' αὐ.) Βυλδύς καὶ φροντίξ τῆν γεωργικῶν, ἢ νί-
κα γεράνθ φωνῶν ἀκούσης, κραυγάζουσης φη γεράνθ
ὑψόθι χροίως, ἢ τις φωνὴ σημείου φέρει ἀρόθριάσεως,
καίρορ κατόμβρο δ' ἡκνύει, καὶ λυπεῖ δὲ τῷ ψυχηρ
τῷ μὴ ἔχοντ Θ βῶς γεωργῶ. μετὰ τῷ τῆν ἄσρω
διδασκαλίαν, ἀπ' τῆν γεράνωρ παιδ' οὖει τὸν ἀδελ-
φόν, εἰδ' ἔναι καιρὸς· πωλέγει δὲ αὖς καιρὸς ἢ γέρα-
ν Θ, ἔαρτε καὶ χειμῶνα, ὅχ ὡς ἀσρολογήσας καὶ ἀνα-
λεξάμενον Θ βίβλους τῷ πῆολεμαίξ, καὶ μέτων Θ,
καὶ ζωροάσρο, καὶ ἄλλωμ· ἀλλ' ὄξιμ ὄντως δ' εἰλότα-
τον ζῶον ἢ γέραν Θ, καὶ ὀυαίωητορ δέριμης καὶ ψύ-
ξεως.

ξίως. ὑψιπετώσ δὲ φερομένη δὲ τὸ βαρῶ τῷ σώ-
ματι, ὅπως μὴ πρὸς τῆ γλῶττι γινεθῆ, εὐπαθῶς ὄντος
τῷ ἄνω ἀέρος, ἢ πρὸς ψύχῃ ἢ θερμῷ βράονως ἐκφε-
πομένη. ψυχομένη μὲν ἀλγοῦσα βοᾷ, πρὸς θερμοτέ-
ραν δὲ τρεπομένη κατὰ σασμ, ἀλύπως ἐν ἡρεμαίᾳ
φωνῆ προδίπταται. καὶ ὅτως ἡμεῖς ἐκ τῆ ἐκείνης φω-
νῶν, χειμῶνα καὶ ἄρ ὑπὸ γινώσκουμεν. Ἀβύττω.)
πλὴν τελευταίαν χώραν, σωίζησιμ ἔχει ὁ σίχῃ.

Δεῖ τότε χορτάζειν.) τότε δὲ χορτάζει. τὸ ἀπῆμφα
ἔν ἀντὶ πρὸς τακτικῶν, ἀθηκῶς. Ἐλικας βόας.)
ἐλικασιδῶς καὶ ἡμικυκλιδῶς αὐτὸ πόδας εἰλουῦ-
τας, καὶ συσερέφοντας. τὸ δὲ ἐλιξ, ἀθηνοὶ δ' ασωύ-
σιμ. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες φιλοῦσιμ. οἱ γὰρ ἀθηνοὶ,
δ' ασωτοὶ εἰσιμ. ἀμφελίσιμ καὶ ἀμφεχειμ, καὶ κα-
θεύγειμ λέγοντες, καὶ αὐθις, ἢ λίσφοι, ἢ τὰ ὅμοια,
ὡς καὶ τὸ ἄμαξα. ἢ δὲ κωινὴ διάλεκτῃ, καὶ τὸ ἄ-
μαξα φιλοῖ, καθὼς δ' ὠεῖς, καὶ αἰολίς, καὶ ἰωνίς.

Ρηιδίως γὰρ ἔπῃ.) ὄντολον γὰρ λόγιον ἔσθ' μὴ
ἔχοντι γεωργῶ βόας, αὐτεῖσαι παρ' ἐτόρω. βραδύ-
τορον δὲ κακείνω ὅτιμ ἀρνήσεσθαι, ἢ εἰπεῖμ, ὅτι πάρ
εσι ἢ δ' ὠεῖς τοῖς βουσίμ. Αἰτῶ, καὶ αὐτοῖμα, δὲ α
φέρει. Ἐπῃ.) τὸ πῶ μακρόν, κωινὴ συλλαβῆ. εἰς
γὰρ μέρῃ λόγου λήγει. φρενίας ἀφνειός.) εἰρωνι-
κῶς, πλάσιον ἢ τὰς φρενίας τὸν ἀφρωνα λέγει, ὅς
τις λογίζετ' ἐφρηνοῦτων ἢ δ' ἢ τῆν εἰ γεωργίας και-

ρῶν, πεκταίνεσθαι ἄμαξαν, καὶ γωργικὰ ὄργα-
 λεία. καὶ οὐκ ἔδερ πρώλῳ σιοπλῷ φροντίσαι αὐ-
 τῶν. Νήπιθ.) ἀπέδερ τὸ πῆς εἰρωνείας πρόσω-
 πον, καὶ φανερώς ἄφρονα λέγει ἰσῆρ, ὡς οὐκ εἰδὸ-
 τα, ὅτι πολλὰ τὰ φιλῆμάξης εἰσὶ ξύλα, καὶ οὐ βρα-
 δίως πεκταίνονται, καὶ ἀναειαία ῥοπή, ἀλλὰ δ᾽ εἶ-
 ται προμελετήσεως καὶ φροντίδ᾽ ἑ. Ἐκατόν.)
 πολλὰ. ὃ γὰρ ἑκατόν εἰσὶ ταῦτα. Τὸ πρόδην, καὶ
 τὸ ἐχέμεν, κοιναί συλλαβαί. Εὐ τ᾽ αὖ δὲ πρώπῃ
 ἀρότος.) πρεδντρέπιζέ σου φησὶ τὰ γωργικὰ ἔρ-
 γαλεία. ἠνίκα δὲ πρώτον ὁ ἀρότος, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ
 ἀροτριασμοῦ φανῆ, ἢ ὁ ἀροτῆ καὶ ἀροτειασμός,
 δ᾽ ἢ τὸτ᾽ ἐφορμηθῆναι, καὶ ἐφορμήθητι ἀπικῶς, οἱ
 δ᾽ μῶδῳ τε καὶ σὺ, ἀρόων καὶ ἀροτειαῶν καδ᾽ ὠρῶν
 τδι ἀρότρου καὶ τδι ἀροτειασμοῦ, καὶ αὐλῶ καὶ ξηραῖ
 ντοσαν τῶν γλῶ, καὶ διερω καὶ δίνυρον, καὶ μὴ εἰς
 πρεφάσεις καὶ ὑπερθέσεις χωρήσας, ὡς τυχόν πάνυ
 ὑγρὰ ὄξιρ ἢ πάνυ ξηρα. Γρωί.) πρωίμώτδρον. ὃ
 γὰρ ἦτ᾽ τῶν αὐγλῶ λέγει ἀροῦν. Ἰνα τοι πλήθωσιρ
 ἀρῆραι.) ὅπως πρωίμώτδρον σου ἀροτειασσαντῆ
 τῶν ἀρῆραι καὶ σιτοφόρον γλῶ, συμβαίνει γέμειρ στα-
 χύων. Εἶαι πωλεῖρ.) ἐπὶ δὲ δ᾽ ἀσκεῖ, πῶς αὖ κρεί-
 τονα τὰ φιλῆ γωργίας γήνται, καὶ φησιν ἔν τῷ εἶαι
 εἰσὺ βώλους φιλῆ γῆς ἀνάστρεφε τῆ δὲ κέλη, μαρτίω
 μιλῶ, ἢ καὶ ἀπειλίω. φιλῆ γὰρ γῆς δὲ καὶ μὴ ἔσπαρ-
 μλῆς

μλῆς γῆς φησὶ. τὸ γὰρ πολεῖμ ὄνομα δ' ἡλοῖ. τὸ πῶλεε
 καὶ ἀνάστρεφε, καὶ μικρὸν γραφόμηνον, ὑπὸ τῷ λ
 ἐκτείνεται, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβὴ. ἀπῆκως δὲ
 μέγα γράφεται. Θέρεθ δέ.) σιωζήσεις. μετὰ δὲ
 τὸν καιρὸν τῷ θέρους νεαθεῖσα, καὶ εἰς νεῖατα καὶ
 μικρὰ σιωτρεβείσα βρεθ' ἀρότρῳ, οὐ ψόβουσι γιν, ἀλλὰ
 σαχύων ἐμπλήσει. τὸ μλν θε, ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ
 ρ, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβὴ. τὸ ρε γινώσκεις
 ὅδσι φύσει βραχύ. τὸ δὲ ος δε, ἢ μακρὰ καὶ ἢ βρα-
 χεία συλλαβὴ, ἀντὶ μιᾶς βραχείας. καὶ ἐστὶ τὸ ὄ-
 λον βρεθ' δέ, ἀντὶ δακτύλου. καὶ τὸ νεωμλν, σιωζή-
 ζήσεις ὄδσι, εἰς τάξιμ ἀμῶμακρε. καὶ τὸ μλν νεῶ, ἢ
 βραχέα καὶ ἢ μακρὰ, ὡς μία μακρὰ. τὰ δὲ ἄλλα μέ-
 νουσι γν τῆ οἰκείᾳ τάξει, καὶ ποιῶσι τὸν ἀμῶμα-
 κρον ἢ ἔτως εἴαι πωλεῖμ, καὶ τὰ λοιπὰ, ἐκ ἔχουσι μ
 ἀμῶβολίαν. Νειὸν ἢ ἀπείρειμ.) ἀπείρει δὲ τῷ νεαν-
 θεῖσαν γλῶ, καὶ ἐπὶ κούφλῳ ἔσαν, καὶ μὴ συμπλη-
 θεῖσαν, καὶ σερεωθεῖσαν, ἀλλὰ ἀπογγῶδ' ἢ. εἴτα τρε
 πεται πρὸς ἔπαινον τ' νεαθείσης γῆς. καὶ φησιν, ὅτι
 ἢ νεαθείσα γῆ εἰ ἀπαρείμ, ἀπελαύνει τὰς ἀράς καὶ
 βλάβας. πληροὶ γὰρ σίτου αὐτὴ γεωργούς. παίδ' ὡμ
 ὀυκλήτεια.) ἢ καλῶς θελγῶσα αὐτὴ παῖδας. εἰ δὲ
 δὲ ἀνδρας καὶ γέροντας ἔδελεγε, ἔτως εἰρήνη θελγῶ
 γὰρ πάντας. ἀλλὰ τὴν ἔξωρον ἢ βλῶ εἶα, τὴν δὲ αἰ-
 ξῶσαν καὶ πρὸς ὀκτιμὸν χησιμῶν εἶμ, πρὸς ἐλαβον. ὅτι

τ' ἄλλων πασῶν ἡλικιῶν λιχνοτόρα ἢ παιδική, ἔ-
 θέλγεται μάλλον ἀνδρῶν καὶ γερόντων ταῖς τρο-
 φαῖς. εἰ δὲ μὴ, κλαυθμηρίζεται. ὕχεσθαι δὲ δι' κρο-
 νίῳ.) ἀρχομλίς δὲ τὰ πρῶτα τοῦ ἀρόρου ἔτι τοῦ ἀρο-
 ριασμοῦ, ὅταν λαβῶν τὸ ἄκρον τ' ἐχέτης ἔτι τοῦ κρα-
 τήματ' τοῦ ἀρόρου, ἴκῃαι καὶ πέμψῃς τὸν ὄρπη-
 κα καὶ τὸ βύκηντρον ὑπὲρ τὸ νῶτον τῆν βοῶν· ἡγῶν
 ὅταν ἀπαρχομλίθ' ἀροτριαῦν, κεντήσης αὐτὸν βόας,
 δὴχου τῆ χθονίῳ καὶ γνίνη εἰμαρμλίη, καὶ τῆ δ' ἡμνή-
 τῶρι τῆ ἀγνῆ καὶ καθαρᾶ, ἐκπληρῆσατο βείθῃ καὶ
 βαρυώνεατ' τὸν ἀκτιῶ καὶ τὸ δ' ὠρημα τῆ δ' ἡμνήτος,
 ἡγῶν τὸν σάχυν. ἢ δ' ἡμνήτης γὰρ, ἔτι δ' ἰόνουσθ', ἀ-
 γύπῃ βασιλεῖς ὄντες, γεωργίαν καὶ φυτοργίαν
 ἐδίδαξαν. Ζεὺς δὲ χθονίθ' ἔνταῦθα, ἢ εἰμαρμλίη.
 ἡγῶν δὴτύχου, δὴτυχίαν γνέσθαι τ' γῆς, καὶ ἀδρο-
 τάχους σάχυν. Ενδρουορ ἐλκόντων.) γνίθρουμ ἐ-
 σιν, ὃ καὶ ἰσοβοεὺς καὶ ῥυμός καλεῖται. μέσαβοι δὲ οἱ
 λῶροι, οἱ μέσοι ὄντες τοῦ ζυγοῦ, καὶ σιωδέοντες τὸν
 ῥυμόν τῶν ζυγῶ. ὃ δὲ λέγει, ποῖς τὸν ὄσιν. ὕχου τῆ
 χθονίῳ εἰμαρμλίη, ὅταν ἀρξῆ ἀροτριαῦν, καὶ οἱ λῶροι
 τοῦ ζυγοῦ ἔλκωσι τὸν ῥυμόν, δηλονότι τῆν βοῶν κινῶ-
 μλίων· ὃ δὲ τυτθὸς δ' ὄλθ', ὃ μικρὸς δ' ὄλος, σου ἀρο-
 τριῶντ' ὅπιθην ὑπὲρ πορδύομλίθ', καὶ μάκελ-
 λαν ἔχων, λυπέτω αὐτὸν ποδὶ τῶν σίῳ ἀρξῆσαν ποδι-
 πεταδομλίης ὄρνις, συγχωννύων καὶ συγκρύπ-

των τὸ τὸ ἀπόρον φαινόμενον. Τυτθός, ὁ μικρός.
 ἀπὸ τοῦ τυτθός, ὁ μακρός. καὶ τροπῆ τοῦ διχρόνου εἰς δὲ
 χρόνον, τυτθός ὁ μικρός. Εὐθνημοσύνῃ γὰρ ἀρίστη.)
 τὸ καλῶς διατίθεσθαι ἃ οἰκονομεῖν πινὰ τὰ ἑαυτοῦ,
 κελύισον· τὸ ὑναντίον δὲ, φαῦλον. Ω δ' ἐκ γιν ἄδρα
 σιών.) ὅπως κελύισως τὰ πῶδι τὸ ἀπότρον καὶ τὸν
 πόρον σου διατιθεμένου, ἔν τῇ ἀδρότητι καὶ ἄρ
 βίας, οἱ σάχυσθ πρὸς τῷ ὄραν, ἠγχυ τῷ γλῶ, ὑδικλί
 νοιντο, τουτέστι πλήρεις καὶ ὕδαλεις ἔσονται. Εἰ τέ
 λθ.) ἐὰν ὁ ζεύς, ἠρι ἢ εἰμαρμυλῆ, ὕσερον τέλθ
 ἀγαθὸν δόση. πολλοὶ μὲν γὰρ δ' εὐντως ἀροτριῶσι, ἃ
 ἀπείρωσι· ἔναντίας δὲ τῷ εἰμαρμυλῆς φανείσης, ἀτε
 λιοφόρητα καρπύμνοι φαίνονται. Εκ δ' ἀγείων
 ἐλάσδαις ἀράχνια.) ἀράχνη ὄσι τὸ ζωῦθι· ἀράχνιον
 ἦ, τὸ παρ' αὐτ' ὑφαινόμενον. ὁ δ' ἐφισι, τοῦτο ὄσι.
 εἰ καλῶς ἀροτριάσεις ἃ ἀπείρως, ἀδρός ἔξεις σάχως.
 ἐκ δὲ τῶν σιτοφόρων σου κιβωτίων τῶν μέχρι τότε λε
 νῶν ἐσηκώτων, ἃ δια τῶν ἀράχνιόντων, ὄζελάσειας
 τὰ ἀράχνια, καὶ ἐμπλήσεις δ' ἠδονότι ταῦτα τὸ σί
 του· καὶ σε νομίζω χαρῶσαι ὀρδύμνον ἃ μεταλαμ
 βάνοντα τὸ βιώτοιο καὶ τῷ ζωῆς, τὸ ἐκ τῷ ὄρας καὶ
 τῷ γῆς ἔνδον ἀρκειμυλῆ. Εὐοχέων δὲ, καὶ ἐπ' ἐλπί
 σι τρεφόμενθ καλαῖς, καὶ ὀχούμνος πῶρα γνήση
 μέχρι τὸ λαμπρῶν ἔαρθ. Οὐδὲ πρὸς ἄλλους αὐ
 γάση καὶ ἀπβλέψαις, τροφῶν γνεία. μάλλον δὲ ἔτε

τροί σου δευθήσονται. Εὐοχέωμ μὴ γράψης, μὴ
 δ' ἴξαι. ἐσφαλμένον γὰρ οὕτω τὸ ἐπ' εὐείσκει-
 ται. Εἰ δ' ἐκνὴ ἡελίοιο τροπᾶς.) ὑποδέμενος δ' ἄ-
 ρῆ πλοτῶν ἐπ' ὠμ' ἔσθ' ὑέρση τὸν οἰκείον τὸ πῶ-
 ρα καιρὸν, νῦν διδάσκει καὶ τὸν ἀπάδοντα, ὅπως
 εὐὲρ ἐκφύγη. ἔστι δὲ ὅτ' ὁ πόδι χειμερινῶ τρο-
 πῶν. λεκτέον δὲ καὶ πόδι τῆν τὸ ἡλίος κῦτῶν τρο-
 πῶν. τέσσαρας τροπὰς ἐκάσω ἑνιαυτῶ ποιῆται
 ὁ ἡλιος ἑαρινῶ, θερινῶ, φθινοπωρινῶ, καὶ χει-
 μερινῶ. πινὲς δὲ τῶν μὲν ἑαρινῶ καὶ φθινοπωρι-
 νῶ, ἰσημερινῶ καλοῦσιν, ὃ τροπᾶς. τῶν δὲ θερινῶ
 καὶ χειμερινῶ, μόνας τροπὰς. ἔτροποι δ' ἐπινες, οἱ πι-
 νὲς εἰσιν οἱ φιλόσοφοι, θέλοντες λαβεῖν γῶν καὶ κομ-
 πάζειν ἑαυτὸς τοῖς μαθήμασι οἷς ὄχ' ὠμίλησαν, τὰ πα-
 ρὰ τοῖς ἀστρολόγοις ταῦτα τέσσαρα τεταρτημόρια τῆ
 ἑνιαυτοῦ, ἃ καὶ τετράγωνα τὸ ζῶδιον καὶ κύκλου κα-
 λουῦνται, κύκλους κατ' ὠνόμασαν τέσσαρας ἰσημερι-
 νόν, θερινόν τροπικόν. ἀρκτικόν, βόρειον, χειμερινόν
 τροπικόν. τὸν δὲ καλόμενον γαλαξίαν, πέμπτον κύ-
 κλον ὠνόμασαν. ἀνταρκτικόν ἢ κεκαμμένον, ἢ νό-
 τιον. ἀλλὰ τὰ πολλὰ πρῶτον, * λέγωμεν ὅπως
 ἡμερῶν ὅσι τὸ ἑνιαυτοῦ τεταρτημόριον ἕκαστον, ἰση-
 μερινῶν τε ἢ τῆν ἀμφοτέρων τροπῶν. ἀπὸ οἰσοῦ δ' ὕ-
 σιως, ἢ ἰππὸ ἀνατολῆς, μέχρι πλῆθ' ὠν ἀνατολῆς,
 ἡμερῶν πέντε ἢ ἡγῶν ἀπὸ κελῶ μοίρας ἢ, μέχρι καρκίνου
 μοίρας

μοίρας ζ', ἰσημερία ἑαρινή. ἀπὸ πλειάδων ὡτὶ πολλῆς,
ἢ τοι καρκίνου μοίρας ὀγδόης, ἕως ἀρκτούρου ὑδιφα-
θείας, καὶ ἀεγοκέρου ἀνατολῆς, θειρινὴ τροπὴ ἡμερῶν
ρ' κδ'. ἀπὸ ἀρκτούρου ὑδιφανείας, καὶ ἀεγοκέρου ὡτὶ το-
λῆς, εἰς πλειάδων καὶ ὠρίων θ' δ' ὕσιμ, ἰσημερία
φθινοπωρινή, ἡμερῶν νς'. ἀπὸ πλειάδων καὶ ὠρίων
ν θ' δ' ὕσεως εἰς οἰοῦ δ' ὕσιμ, καὶ ἵππου ἀνατολῆς,
τροπὴ χειμερινὴ ἡμερῶν ἑκατὸν. ὅτως ἔχουσιμ ἀκει-
βῶς αἰ τροπαὶ καὶ ἰσημερίαι κατὰ τοὺς μαθηματι-
κός. εἰ δ' ἐκγὴν ἡελίοιο τροπῆς.) εἰ δὲ ἤϊ τ' χειμέριον
τροπῆν ἀρόσεις, θειρίσης καθήμενον. ὅσα τὸ μὴ ἀνα-
φυῆναι δ' ἡλιότι τὸν σάχυν ἐν ταῖς ἀρῶραις σου, ἕρ-
μοδίω τρεῖς ἡπῶ σου καὶ τῆ πόδι πολύσει, ὅσα τὴν
σωείχων καὶ τὸ πλῆθ' θειρίζεται. ἀλλὰ ἡμιδ' ἢ ὀ-
λίγον καὶ ἀραιόν, ὅν ὅσα τὸ ὀλίγον εἶν, καθήμενον
θειρίσεις, καὶ ἐν φορμῶ καὶ σάκκω, ἢ ἡορῶν ἀποκο-
μίσεις. ὅσα δὲ τὸ ἀραιόν εἶναι, ἡόνεως πληθύνει.

ὀλίγον πόδι χειρὸς ἔργων.) μικρὸν χειρόβολον
τῆν σάχυν πόδι τῆ σῆ χειρὶ κρατῶν. τὸ δὲ ἔργων,
ἀπῆκῶς διασωίεται. ἡονῶς δὲ, ψιλούτοι. πᾶ-
σαι γὰρ αἰ ἐπαυξήσεις, τὰ τῆν πλοτοτύπων φωνη-
ῶντων πονύματα φυλάττουσι. ὄρω ἔργων, εἶρ-
γω ἔργω, καὶ τὰ ὅμοια. ἐπεὶ δὲ τὸ εἶργω, καθῶς ἐ-
φλω, διφορεῖται, καὶ τὸ εἶργω ὁμοίως. Ἀντία δι-
σμένω.) ὅσα τὸ τὸ μικρὸν καὶ ἡολοβοῦς εἶναι τοὺς

σάχους. καὶ μὴ δυνάσασθαι ἰσάσθαι ἄλλο δ' εἰσδυθῆναι, ἀντι-
 στρέφωρ αὐτῶν τὰς ῥίζας καὶ δ' οὐμῶν, ὡς τε ἐκατέ-
 ρωθεν εἶν τὸ δ' οὐμῆματ' ἔν τ' σαχύων τὰς κορυ-
 φὰς, ἰσά τὴν ῥηθῆσαν κολοβόπιτα. Κεκοινίμενος.)
 Κεκοινιάμεν, κόνεως πλήρης, ἰσά τὸ ἀραιὸν τὸ χω-
 εἶσ' ἔμ' ἀλά χείρων, ἀλλὰ δ' ἡλονόπι λυπούμεν.
 Οἴσεις δ' ἔν φορμῶ.) ἀκρωμίσεις δ' εἰ σου τὸ δ' εἶσ',
 ἔν σαφῶ καὶ κοφίνω. παῦροι δὲ καὶ ὀλίγοι σε θαν-
 μάσουσι, ἀντὶ τ' ὁ εἶς. μάλλον δὲ καὶ γλάσσουσι,
 ἢ ἑλεήσουσι. Ζῆλος νότ.) πόδι φρασηκῶς ἢ εἰ-
 μαρμλῆ. ἀγίοχ' δὲ, ὡς καταιγίζουσα, καὶ κατα-
 κλύουσα, οἷς ἔναυτιωθῆ. Αργαλέτ.) δύσχερης κα-
 τανοηθῆσαι θνητῶς ἀνθρώποις. ἴσ' δὲ εἶπεν, ὅτι ὕπε-
 ρου ἀροτριῶν τῆς πινου, δύτυχεσερον θερ' καεργῶν
 ται, ἔν ἀροτριασάντων ὀυκαίρωσ. Εἰ δ' ἐκν' ὄψ'
 ἀρόσεις.) εἰ δ' ὕπερου ἀροτριασῆς, τὸ τό σοι βοήθη-
 μα ὑπαρχέτω, ἀροφιαῦ δ' ἡλονόλι, ἢ νίκα τὸ πρῶτον ὁ
 κῶκκυξ ἔν τοῖς δ' οὐσί καθήμενος φθέγγετ'. ὄφρα
 νει δὲ ἴσ' ἀνθρώπων, ἢ τ' ἀπίρονα ἑσφαιροφθῆ
 γῆν, ὡς κατ' ἀγγέλων τ' ἔαρ δ' ἡλῶν, ἑσφῶς ἢ δ' ὕφω-
 νος. δ' ὕσφωνος γ' ἑσφῶς. ἑσφῶς, ὡς ἡνέσ φασι, δ' ὕ-
 σφωνος, ὅμοιος ἑσφῶς. Τῆμος (δ' οὐς.) τότε αὖ ἢ εἰ-
 μαρμένη βρεῖς ἡμέρας δ' ὡ ὄμβρ), ἢ ὁ ὄρανός, ὡς τε χων
 ὑέας τὸν τὸ βοός πόδα ἔν τῶ πηλῶ, ἄχρι ἑσφῶ-
 νος ἔν αὐτῶ χηλῶν, ἄς ὀπλῆς νυῦ κατ' ἀρχησικῶτε-

ρον εἶπεν. ὅτι ὁ ὄψις ἀρόσας, τὸ ἴσχυρ φέρεται πρῶτον ἀροτριάσαντο. Εἰ θυμῶ δ' εὖ πάντα φυλάσσει.) ἀκρίβει δὲ πάντα, καὶ γίνωσκε σου τῆ ψυχῆ σὺς καιρὸς, ἐαυτὸς τε λούου, καὶ ὄμβρο μετωπώεις. πᾶρ δ' ἴθι χαλκείου θῶκου.) ἔν δὲ τῆ ἀροσίμῳ ὄρα, καὶ εἴη χειμῶντο, πρῶτον δὲ τὸν χαλκῆου θῶκου, ἢ γοιω τὴν ἔν τοῖς χαλκείοις καθέδραν, (τῆ λέξι καὶ σωτηρίαν καὶ φλυαρίαν τὴν ὑπὸ τῆ ἀλῆα καὶ θέρμη γινομένη. τὸ γὰρ παλαιὸν τὰ χαλκεία, καὶ πάντα τὰ ὄργανα τὰ πῦρ ἔχοντα, ἀθυρα λῶν καὶ λέχας ἐκάλουσι, ὅτι οἱ πρῶτον εἰσερχόμενοι, καὶ μάλλον ἔν χειμῶνι ἔν τῶν θορμαίνεσθαι λέχας καὶ φλυαρίας λόγῳ σωίπλεον. ἔν τῷ ἀροσίμῳ δὲ καιρῶ, πρῶτον δὲ φησι τῆ ἔν τοῖς χαλκείοις καθέδραν. ἢ τὸ καθῆσθαι ἔν τῶν σῶ οἴκῳ, (τῆ θορμαίνεσθαι ἢ τὴν ἔν τοῖς χαλκείοις τῶν πρῶτον ἐξέρων καθέδραν. Εἰ δὲ ἀκούσθαι ἀνῆρ.) τότε ἢ ὁπότε δὲ ὁ ἀκούσθαι ἀνῆρ, μεγάλως τὸν ἑαυτοῦ οἶκον αὔξει, πολλὰ δὲ σωήξει κακὰ ἔν τῆ ψυχῆ ὁ ἀργός, χηρῶν βίον καὶ τροφῆς, μένων εἰς ματαίαν ἐλπίδα. εἶτα λέγει, καὶ τὰς ἐλπίδας, ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν κερήμενον καὶ πρῶτον, ὅτι μὴ ἀρεθῶσα εἴη τροφή, καθῆσθαι ἔν χαλκείοις, ἔκ ἀγαθῆ ἐλπίς κομίζει καὶ κατέχει ἀλλὰ δὲ κλονόπι κλονῆς, ἢ ληθείας, ἢ τῶν ἀπηνυροδουμένων πινός. Δείκνυε.) πρῶτον φροντίζωμ ποδὲ τῶν

μελλόντων, πρόλεγε τοῖς σοῖς δ' ἄλλοις ἐπιθέρας ὑπάρ-
 χοντες, ποιῆσαι καλλιὰς, καὶ οἰκήματα. τούτῃσι προ-
 φροντίσατε τῷ τῷ χειμῶνος, ἵνα καλῶς διάθεσθαι τὰ
 οἰκίαις. ὃ γὰρ ἀεὶ θέρεται. Μιλῶα λλωαῖα.
 να.) τὸν χροιακὸν, ἢ γινώσκον τὸν ἰαννακίον, ὃς λλωαῖων
 παρ' ἑλλοισι καλεῖται. ἢ ὅτε ἢ τῷ οἴνω συνημιδῆ
 καὶ ἄλλοι ἐγίνετο. ἢ ὅτι τῷ τῷ ληνῶν ἀτίω δλονύτω
 ἑορτῶν τῷ λεγομένῳ ἀμβροσίαν ἐπέλωι, ἢ πρὸς ἑ-
 μαῖοις βρομαλία καλεῖται. βροματῶ γ, ὃ δλονύτω.
 ἄλλοι γὰρ τὸν μιλῶα κελδύει προφθάσαι, καὶ προλα-
 βῆν, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀπαρτίσαι τὰ τῷ ἀπὸρος, ἵνα ἐκ-
 φυγεῖν τὸν τότε παγετὸν, ὃς τις τῷ βορᾷ πνδύσαν
 τῷ γίνεται. τὰ δὲ ἔπει, ἐκ τῷ ὄρφεως μετεβλήθη.
 φησὶ γὰρ ὄρφους.

πολλοὶ δ' ὄρανόθι καὶ ἐπὶ πέδῳ ἐκ νεφελάων,
 τῷ μῶ ἐπὶ ῥενυται φηγοῖς, καὶ δ' ἄλλοις ἄλλοις,
 οὔρεσι τε, σκωπέλοισι τε, καὶ ἀνθρώπων ἐριθύμοις
 πηγυλίδ' οὔ, καὶ ἔσσονται ἀμειβεῖσθαι. αἱ δὲ γὰρ ὄντως
 τρύχουσι καὶ θῆρας ἐν ὄρεσι, ὃ δὲ τις ἀνδρῶν
 προβλώσκειν μεγαρῶν δυνάει, καὶ γῆρα δ' αμαθῆεις
 ὑψέει λδυγαλίω. πάχνη δ' ὑπογῆα μέμικε.

Κακ' ἡματα.) κακὰ ἡμέραι, δυσχεῖμοροι. βροδω-
 ρα, ἀναρεπικὰ τῷ ζῶνι. ἵνα ἀρπικὰ. ἀπὸ δὲ τῷ βοός
 μείζοντα ὄντα, συμπροδέλαβε καὶ τὰ λοιπὰ τῷ
 δρεμμακίω. ἀλδύαδα, ἵνα ἐκφυγε. τὸ ἀπρόεμφα-
 τῷ,

πορ, ἀντὶ πρὸς τακτικῶν. Πηγὰ δ' αὖς.) παγετούς.
 Δυσπλεγέου.) κακῶ φροντίδα τεθεῖσαι, καὶ δυσ-
 μέριμνον. Ὅς τε.) ὅς τις βορᾶς, ἴα τῶν βορειοτί-
 ρων μερῶν τῆς θράκης πνέων, ταρασσεί τὸ πέλαιος
 μεμυκῆναι δὲ καὶ ἡχεῖν, ἢ συσέλλεσθαι, καὶ συσφίγ-
 γασθαι πειεῖ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ὕλην. Δρύς, καὶ ἐλά-
 τη, εἶδ' ἢ δ' ἄνδρων. Βοᾶ.) ἡχεῖ. Νήειος.) πολλή,
 πρὸς τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰσεῖσαι, ἴα τὸ πλῆθος. Φείσ-
 σασι.) πικνῶνται, συσέλλων. Μέζα.) τὰ ἀειδίκα
 ψυχρόμενοι γὰρ οἱ θῆρες, τὰς ὄρας ποδὶ τὰ μέρη τῶν
 αἰδίων ὑποκρῦπτονται. αἶ γὰρ ὄρα, ὡς νδρῶσις
 καὶ ὁσῶδεις, δυσρηγώτατοι. Τῶν καὶ λάχνη.)
 ὦν πινωμ θηρῶν τὸ δῆμα, καὶ ἦν λάχνη, καὶ ἦν τρι-
 χῶσι κατὰ σκιον καὶ σκεπόμενῃ. Αλλάνυ (τῆν.)
 ἀλλὰ (τῆν) ἴα τῶν θηρῶν, (τῆν) δ' αἰετῶν ἐξέρχον-
 των, ὁ βορᾶς ψυχρὸς ὦν, δάκσι (τῆν) ἀπνέει. τὸ δὲ ἄκ-
 σι, ἐκ τῆς ἀκμῆς τὸ πνέει, ἄκσι ἄκσι. Καὶ τε (τῆν) ῥινῶν.)
 διόρχε) καὶ ἴα τῆν δῆμα τῆν βοός. Καὶ τε
 δι' αἰετα.) καὶ ἴα τῆν μακρότριχον αἰγὸς ἀππερᾶ.
 Οὐδ' ἐμὴ ἴχει.) ὁδὲ μὴ (τῆν) αὐτῶν τῶν βορᾶν κρατεῖ
 τὸ δῆμα τῆν βοός. Γῶνα δ' ἔπι.) ἴα δὲ τῶν πνέ-
 ων καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν οὐτὶ ἀπνέει, ὅτι συνεχῆς
 αἶ τριχῶν αὐτῶν, ἀλλὰ δάκσι δεικνύει, τῶν τῶν
 πάντων ποδὶ γίνεται, πλὴν τῆς οἰουρούσης παρ-
 θένου, ἢ τοῦ βορᾶ δυνάμεις. Τροχαλόν.) κε-
 κυφότα

λυφότη ὑπὸ τοῦ ψυχους τὸν γέροντα ποιῆ. πινε
 δὲ πρὸς τῆν πρὸβάτωρ ἔτω φασί. Γώεα δ' ἔπι διὰ
 κισμ, ὅτι δ' αἰσά ὄξιμ. τὴν δὲ μίαν πρὸσιωὴ κείδαι.
 Απαλόχοθ.) Ἰυφδρόσωμθ. Εργα πολυχύσο
 ἀφροδίτης.) τὴν σιωσίαν, τὴν μίξιμ. πολύχυσμ
 δὲ, ἢ μεταφορικῶς εἶπεν, ὡς ὄσαμ ἑμίαν ἢ πολὺ, ἢ
 ὅτι πολὺν χρυσὸν αἰ γυαῖκες διδ' ὄσαι, ἀνδράσι συ
 ζούγνιωται. Λίπ' ἐλαίω.) οἱ μὲν ἄλλοι πάντῃ
 λιπῶ ἐλαίω φασί, καὶ ἢ ἀρηνοπήρ καὶ λίπα εἶν.
 ἐγὼ δ' εἶφημι, λίπει ἐλαίω, ἢ γιν τὸ δ' ἐλαίας· κούθι
 ζονται γὰρ καὶ τὰ μακρὰ, ὡς τὸ βόλομ' ἐγὼ. ἢ λείφον
 το δὲ πρὸσω αἰ πρὸθνοι τρεῖ τοῦ βαλοσάμω ἐλαίω, ἢ
 γουμ τὸ δ' ἐλαίας* πόμλαι. Ανόσεος.) ὁ πολὺπυρ.
 Τγνῆει.) ἐδίει. τγνῆης γὰρ ὁ ὄξυπίνης καὶ λάιμαρ
 γθ. χειμῶνθ γὰρ πολλὸ γεγονότθ, τὸ θκειομ ἢ
 ἀρῆκτθ, ἔν τῷ ἑαυτῇ φολεῶ καθηκλίη, ὅς ἰδίος πό
 δ' ας λιχμάζετοι δ' αζῆ, τρεῖ ἀρρεῖαδ' τροφῆς. ὁ δὲ πο
 λύπους ὁ θαλάσιθ, ὅς ἑαυτῇ πλοκάμυς ἐδίει.
 ὄθην πολλὰκίς πολὺ ποδ' ὄυ εὐρίσκοντα κολοβόπο
 δ' ὄυ. ἀεισοτέλης δὲ ὑπὸ παγούρωμ φησί τούτους,
 ἔχ ὑπὸ τῆν πλοκάμωμ ἐδίειδαι. Απυρομ οἶνομ.)
 ἢ γουμ μὴ ἔχοντα πῦρ, καὶ ἢ θη. καὶ δ' ατρεῖαδ' λου
 γαλέυς καὶ ἀγούσας θάνατομ, καλεῖ τ' ἰθάλασαν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἢ ἐλιθ.) ἔ γὰρ λάμπωμ παρ' ἡμῶν τότε ὁ
 ἢ λιθ, δ' εἰκνυσιμ αὐτῷ ὄρμηθῆναι πρὸς ὄρμω. ἀλλὰ

τότε ποδὶ τὸν ρξότλω ὤμ, ὡπὶ αὐτὸν μέλανας ἀνδρας
 αὐτὸν αἰθίοπας, ἀναστρέφεται καὶ λάμπει. Βράδιον δὲ
 ποδὶ τὴν ἡμέραν ἡμῖν τοῖς πᾶσι φαίνει, βο-
 ρείοις τυγχάνουσι. Καὶ τότε δὲ ἡ κόραοί.) καὶ τότε
 δὲ οἱ θῆρσιν οἱ ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τῶν ὄρει κοιμώμενοι, οἱ
 τε κέρατα ἔχοντες, καὶ οἱ ἄκεροι, φύγουσιν ἀπὸ τὰ
 θρυμὰ καὶ τὰ ὄρη βλαστήσαντα, τὰ δὲ ζοχὰς καὶ πῶ-
 βάσεις ἔχοντα. φύγουσιν ἢ λυγρὸν, καὶ χαλεπῶς μυ-
 λίσωντες, ἢ γὰρ συγκεκρυμένον ὑπὸ τῶν κρύους τὰς
 μύλας, καὶ αὐτὸν ὀδύνας. ἀπὸ μέρους δὲ τὰς ὄλας αὐτῶν
 σιαγῶνας δὲ κελῶ. Καὶ πάντων δὲ ἡ θῆρσιν, φύγουσιν
 ἐν τοῖς κοίλοις καὶ δασέσι φροντίζουσι. Οἱ σκέ-
 πα.) οἱ τινὲς θῆρσιν σκέπῃ μαϊόμενοι, καὶ ψυλα-
 φῶντες αὐτὸν δασεῖς κορυμῶνας ἔχουσι. Καὶ γλά-
 φυ πᾶσι ἔχουσι.) Ἐσκέπασμα, ἢ γὰρ ἀπὸ ἡλίου πᾶσι
 δὲ. Τότε δὲ τείποδι βροτῶ.) τότε δὲ ἡ ἀνθρώ-
 πῳ γρηαιῶ λεκυφότι, καὶ πρὸς γλῶ βλέποντι, καὶ
 βακτηρίαν κατέχοντι, ὅμοιον πορεύονται πρὸς τὰ
 δάσι, τὴν νιφάδα καὶ τὴν χιονα τῆς λυκίῳ ἀλδύ-
 μνοι καὶ ἐκφύγουσιν. Τεῖσι δὲ ἀκροπαῖς ἐν-
 ταῦθα ἐχρήσαντο, σκέπα, γλάφυ, καὶ νίφα. Καὶ
 τότε ἔσαδα.) ἢ τὸν χειμέριον ὄσον καίρου, ὅτι οἱ
 θῆρσιν φύγουσιν χωρῶσι πρὸς τὰ δάσι, ἔσαδα, ἢ
 ἐνδύθητι ὄρυγμα καὶ φύλαγμα τοῦ σώματος, ὡς
 σε κελδύω, χλαῖναν καὶ παχὺ ἰμάτιον μαλακόν, ἢ
 χιτῶ.

χιτῶνα τρυμίζοντα μέχρι τοῦ τῶματ^θ, ἤγουν ἔν^ω
 ποδῶν. Χιτῶν δὲ ὄσι ἤ^τ ἰσῶν νυῦ, ἢ ἤ^τ ἰ^τ συ-
 νήθειαν, τὸ λεγόμενον ὑδικάμουσον. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ
 τοῦ ἀκραιβειστότος τῶν παλαιῶν, χιτῶν καὶ φάρ^θ
 ὄσι, τὸ διεχισμίου ἱμάτιον, ὃ καλεῖται ὑπὸ λώρι-
 ον, καὶ παῦν τὸ οὔτω διεχισμίου. Χλαῖνα δὲ,
 καὶ χλανίσκιον, τὸ νυῦ καλούμενον σφικτύριον,
 καὶ παῦν παχὺ ἱμάτιον. Εσσαδα, ἐκ τοῦ ἔω τὸ γν-
 δύομαι, δασυῖται. ὄθην εἶμα, τὸ ἱμάτιον. Στήνω
 νι δὲ ἔν^ω πᾶν.) εἰπὼν χλαῖναν μαλακῶν, διδᾶ-
 σκει καὶ πῶς μαλακῆ γήνοιτο, καὶ φησι ἔν^ω ὀλίγω σῆ-
 μονι πολλῶν κρόκε καὶ ὑφασμα μέρυσσασθαι, καὶ
 μέρυξ καὶ ὑφαινε, καὶ ὄτω μαλακῶν αὐτῶν ἀποδρ-
 γάση. Τὴν ποδίεσσαδα.) ταύτῃ τ^τ χλαῖναν,
 ἔθ^τ χειμῶνι γνδύθητι, ἵνα σου αἰ τρίχου ἔν^ω ἔθ^τ κα-
 δεσκήπι ὦσι, καὶ μὴ ψυχρομῆνης σου εἴ κεφαλῆς, ἢ
 ὄτω τὸ ταύτης δ' ἔρματ^θ πυκνομῆνης ἀνίσαντα
 ὄρθιοι. Αμφὶ δὲ ποσί.) ποδί δὲ τοῖς ποσί γνδύ-
 σαι ὑποδῆματα, ἀπὸ βοῶν δ' ἔρματ^θ, μὴ νόσω τε-
 λούτησαντ^θ. ἀδγνῆ γὰρ τὰ τοιαῦτα δ' ἔρματα,
 ὡς δαμασγῆντα τῆ νόσω· ἀλλὰ ἀπὸ δ' ἔρματ^θ βοῶν,
 ἔν^ω ἔθ^τ ὑγιῶς καὶ ἐρρωμῆως ἔχει σφαγῆντ^θ.
 Αρμυνα, καὶ ἀρμόδρα καὶ πρσοφυῆ ἔθ^τ χειμῶνι καὶ
 ἔθ^τ σῶ ποδί. Δῆσαδ^τ.) ὑπόδησαι. Πίλοις, κυ-
 ρίως τοῖς δὲ εἰλίω πεπλημῆνοις καὶ συμπατηθεῖ-

τιλεω καὶ
 ἰσῶν
 συμπατην
 ἰσῶν

σφιγγω / υφασμασι / τεχο /

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

σι, καὶ συσφιγγέσιμ υφάσμασιμ, ἃ οἱ ἰδιώται νῦν
κόντυν κλάφασι. νῦν δὲ πύλα, τὰ ἀρτάχεια. Πρω-
τόγονωμ δι' εἰρήνωμ.) ἀπὸ δ' ἐρματῶμ πρωτόγονωμ
εἰρήνωμ συρρέαπῆνωμ δ' ἐρματα, ποίει ἰμάτια ἐν τῶν
χειμῶνι. εἰς τὴν δὲ ἀπὸ τοῦδ' ἵνα δλωατὰ ἢ τὰ δ' ἐρ-
ματα, νέωμ ὄντωμ καὶ σφειγόντων τῶν αὐτοῦ γη-
νισαύτωμ τρέαγωμ. τῶν γὰρ νεαζόντων πατόρωμ
τὰ τέκνα, γηναῖα καὶ ἀθναρά· ὡς τῶν γηραιῶν μὲν
ἀδὲν ἢ ὑπὸ τὸ πλεῖστομ, φρόνιμα. Νδύρω βοῶς.)
εἰς τὸ ἰχυρόμ εἶπεν. εἰρήνωμ γὰρ ταῦτα συρρέαπῆσι
σκήθαι καὶ νδύρω. Ἡῶμ δ' ὑπὸ γαῖαν.) ἡστὶ γὰρ
τόμ τότε πρωῖνὸμ καιρὸμ ὑπὸ τῶν γλῶσσαι πλοῦτοι,
καὶ χέετοι ἀπὸ τοῦδ' ἔραυθ ἐν τοῖς γωργίοις τῶν ἑυδα-
μόνωμ καὶ σωφρόνωσ γωργιῶντων ἀνθρώπων, ἀπὸ
σιρφόρωμ καὶ ἀγαθός. Ὁσπερ ἀρυσάμεν.) ὅσ-
πις ἀπὸ ἐκ τῶν ὑγρῶν ἀτμίδων ἀνασπῶμ καὶ μετῶ
ειδείς, ταύτας πνδυματοῖ. καὶ εἰ μὲν παχεῖαι ὡσι,
πυκνώσας αὐτάς πάλιμ ὑωμ καταχέει. εἰ δὲ λεπτό-
τόρωμ πνδυματώσας δ' ζανμοῖ. ἴστωμ δὲ τῶν χειμῆριωμ
ἀέρα, ἢ τῶν χοιακῶμ τῶν ἰαννακῆριωμ μῆνα πωλαβῶμ ἐν
τῆ ἀρώσει τῶν πῶσῶμ τῶν τοῦδ' ἴωμ μῆνα, ἐκφδνρη αὐ-
τῶν ὡς χαλιπῶτατῶμ τῶν χειμῆριωμ. Αἰγὴν ἀάντωμ.) εἰς
ὑδάτων γὰρ τὰ πνδύματα. καὶ ἠρόσθῶτος, ἐκ ψυχρῶ
φιλεῖ αὔρη γίνεσθαι. μείσ, ὁ μὲν, ἀιολικῶσ. Χα-
λιπὸσ πωβάρις, χαλιπὸσ δ' ἀνθρώποις.) χαλιπὸσ
ἑμῶ-

realis de phidtro

εχτεθιτη γεως γιον ον αριπ latwδ

ἔμόνον τοῖς μὴ ἔχουσι σέγας βοσκήματα, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πρὶ ἰκανῶν πᾶσαν πρὸς τὸν χει
 μῶνα κεκτιμμένοις τῶν ἀρσόβου. Τῆμϑ τ' ὠμι
 συ.) τότε φησὶ ἡ' ἡ χεῖμειον μῶνα εἰωθῆας ἴο
 φῆς, ὅτι ἡμισυ δίδου τοῖς βασιρ, ὅτι μακρῶν ὄσων τ
 νυκτῶν τότε καθόδουσι, καὶ ἔκωπιῶσι ῥοσῦτον,
 ὅσον πρότορον. τοῖς δὲ ἀνθρώποις, δίδου πλείων τῆς
 ἴοφῆς εἰ πρότορον εἰωθῆας ἐκείνοις δίδοναι, ὅτι καὶ
 ἔν ταῖς μακρᾶς ταύταις νυξίρ ἐγειρόμενοι, ἔνιστί
 π ὄργάζονται, καὶ ἔκ ἀργούσι, καὶ δάπορ οἱ βόου. Ἐ
 ὅτι ἔν χειμῶνι πλείον ἐοδίομεν οἱ ἀνθρώποι, ἡμῶν τῶ
 δ' ὄματϑ ψυχρομίνε τῶ ψύχει, καὶ εἰ θερμοτη
 τϑ ἔνδου χωρῆσης, καὶ πετῆσης βραόνως τὰ ἐοδίο
 μενα, σωμαρομίνης ἡμῖρ εἰς πᾶψιν καὶ εἰ μακρᾶς
 ταύτης νυκτός. Τ' ὠμισυ δὲ, σωμαλοφῆ ἀτῆ
 κῆ. Αρμαλιῆς.) ἴοφῆς, ὡς σωμαρομίνης τὰ μέ
 λη. Ταῦτα φυλασόμενϑ.) ταῦτα τηρῶν μου
 φησὶ τὰ πᾶραγγέλλατα, ἀχρὶ ὅλο ἔνιαυτ', ἀπ' ἑρῆς,
 μέχρι καὶ ἑρῆς ἄξις, καὶ λογοπράγῃ τὰς ἡμέρας Ἐ
 τὰς νύκτας, καὶ εἰ μὲν μακρᾶς Ἐ ὄργάσιμοι τοῖς β
 σίρ αἰ ἡμέρας, δίδου τῶν δ' ἔσσαν ῥύτις τροφῶ. εἰ
 δὲ ῥύναντιορ αἰ νύκτες μακρᾶς καὶ ἀνέσιμοι, δίδ' ἔ
 ῥύτοις ἐλάσσονα τῶν ἴοφῶ. πλείονα δὲ τοῖς ἀνθρώ
 ποις, δ' ἰ ἄς αἰτίας ἐφημεν. Αὔτις.) ἡ κωινὴ διά
 λεκτϑ καὶ ἰωνίς, καὶ εἰς ῥύπίσω καὶ πάλιν ταῦ
γράφει.

Τὰς ἀκροκνέφους εἰ μαθεῖν φαύσεις θέλεις,
 Αναπλάς τε καὶ δ'ύσεις τῶν ἀσέρων,
 Γαρσίς τὰ πολλὰ τῶν ψυχῶν λόγων,
 Αἴουε βραυῶς ἕξ ἐμῶν διδάγματων.
 Ἀσὴρ προμοιρῶν ποντικαὶ δεκα βέχων
 Ἐν τοῖς ἀνωθι ζωδίων ἀναδρομοῖς,
 Τὸν ἥλιον βλέπωμ δὲ τοῖς κάτω δρόμοις
 Ποσὼν ὑπεκβέχοντα μοιρῶν ὦρ' ἐφλω,
 Αναπλῶν ἕωαν δ'υδρομῶν τρέχει.
 Εἰ δ' αὖ προδράμη προδρομῶν τὸ ἥλιος
 Ἐσὼς κατ' αὐτὸν αὖ κατὰ κάτω κατὰ δρόμους
 Αναπλῶν τρέχει μὲν, ἀλλ' ἕξ ἑσπέρας.
 Εἰ δ' αὖ ἐλάττης, τὴν δ'ύσιν τὴν ἑσπέραν,
 Μοίρας δὲ ποντικῶντα προδραμῶν τρέχει,
 Μεσουράνημα, καὶ δρόμους ὑπὲρ τάτης.
 Μοίρας δ' ἑκατομ ὀγδοήκοντα βέχων,
 Ἀσὴρ ὀπίσθεν ἥλιος δ' ἀμέτρως
 Δύοντ' εἰς γλῶ, ἀκροουχίτραν ἔχει.
 Ταυτὴ μὲν ἔγνωσ, καὶ μαθῶν ἕτω νόσει,
 Γαρσίς τὰ πολλὰ τῶν λόγων ληρήματα.

Τὸνδε μετὰ.) μετὰ δὲ ἀκροουχίαν ἀφικτούρε, ἢ ὄρ
 θογόν, ἢ μεγάλως καὶ ὀρθίως γῶσα, φαίνεται χελι-
 δῶν. ὁ δὲ σοφώτατ' ὀπρόκλ', τὸν πλάτωνα φέ-
 ρων μαρτύρεα, φησὶ μὴ γν' ὄρενον λυπούμην ἀδ' ἄμ.
 ὄθην ἕδὲ τὴν χελιδόνα ὀρθογόνω, ἀλλ' ὀρθοβόλω βέλε

ται γράφειν. ἡμεῖς δ' ἴσμεν καὶ διχα μαρτυρεῖται
 πλάτωνος, ὅτι ἔδ' ἔν' ὄρνεον λυπούμενον ἄδ' εἰ. ἀλ-
 λά δ' εἰνῶς καὶ ῥηθρικῶς ὁ ποιητὴς τὴν λαλιὰν ἐπι-
 χελιδόνος, θρῆνον εἶν' λέγει, καὶ τὸν μῦθον ἐπι τῷ παυ-
 δίωνος ἐκείνης θυγατρὸς ὄθην ἐπι τὴν χελιδόνα παυ-
 δίωνος καλεῖ θυγατράν καὶ τὸν μῦθον, ὅσα τὴν γε-
 γονῆσαν χελιδόνα, τὴν Φιλομήλαν λέγω. πῶς ἢ σὺ ἂ
 μὴ δεξάμενος θρῆναι τὴν χελιδόνα, παυδίωνος ἐδέ-
 ξω θυγατρά; πῶς δὲ ὀρθογόνω βόλει γράφεται ταύ-
 τῶν τ' ὀλοήμερος βοῶσαν, ἔν' ὄρθρω ἢ μάλλον ἔ. ὁ δὲ
 πλάτων πρὶ ὄρνέων λέγων φησὶ, μηδὲν ὄρνεον ἄδ' ἔμε-
 λυπόμην, οὐ μὲν ποδὶ τῶν ὅσα μυθικῶς γέγραπται.
 Πανδιονίς.) ἢ τῷ παυδίωνος θυγατρὸς φασὶ μῦθον
 τοῖον δεῖ παυδίωνος ἂθλωαῖος, θυγατράς ἔχον πρό-
 κνῆν, καὶ Φιλομήλαν. ὧν τὴν πρόκνῆν, τρεῖς τῶ ἐκ
 θράκης δίδωσι πρὸς γάμ). ὅς ἔξ' ἐκείνης ἵτυν γηινῆ.
 χρόνῳ δὲ ὁ τρεῦς ἐκ θράκης ἐλθὼν ἀθλώαζε, λαμ-
 βάνει καὶ τὴν Φιλομήλαν ἀπάγειν πρὸς τὴν πρόκ-
 νῆν εἰς θράκην. ἔν' αὐλίδι δὲ ἐπι Βοιωτίας, ἀρπαρθε-
 νόει καὶ ταύτῃ καὶ τὴν αὐτὴν γλῶσσαν θείζει, ὅ-
 πως μηδ' ἔν' ἰσχύει φεῖσαι πῆ ἀδελφῆ. ἢ δὲ εἰς θρά-
 κην ἐλθῶσα, δι' ἰσορρογίας τὸ παῦ φανδροῖ. πρόκ-
 νῆ δ' ἐ τὸν ἕορ ἀποσφάξασα ἵτυν, ἐσιᾶ τὸν τρεῖα. ὁ
 ἢ μαθὼν, ὅτι τὸν παῦδ' α βεβρώκει, ἀνελεῖν ταύτας
 ἔμελλον. οἱ θεοὶ ἢ ταύτας ἐλεήσαντες, ἀπωρνήσαν.

καὶ πρόκνη μὲν ἢ ἀκιδῶν γεγονῆα, τὸν ἴτιω ὀδύρεται. φιλομήλα δὲ χελιδῶν, τρεῦς φησὶ με ἐβίασεν. ὁ δὲ τρεῦς ἔποψ γηρόμηνθ, ποῦ ποῦ φησὶ, αἱ μοι τὸν πᾶνδ' αὖ πρὸς δὺωχίαν πρῆθικαν. ταῦτά εἰσι τὰ λήρα μυθίδρια. γράφει δὲ πῶδε βύτου σοφοκλῆς, ἐν βῆ τρεῖς δράματι. Οἶνας πῶδε ταμένειν.) τὰς ἀμπέλους φησὶν ἀροτριαῦ καὶ φυτδύειν καὶ ἀπείρειν καὶ κλαδύειν, καὶ πλείν, καὶ γαμίειν, καὶ τὰ ὅμοια. ὀρφεὺς δὲ μαθηματικῶς πάντα πρᾶκελδύεται δρᾶν οἶον, σελλώης βρεχούσης πῶδε πρῆθῆνον πάντα φυτδύειν, πλὴν μόνων ἀμπέλων. μισεῖ γ' ἢ πρῆθῆνον τὴν ἀμπελον, δὲ τὸν πατόρα ἰνάειον. διὸς ὑδροχόος πῶδε πολδύοντθ μὴ πλδύσης χαλεπὴ γὰρ τότε λίαν ὄξιμ ἢ θάλασσα. τὸ αὐτὸ διὸς ἐν ἰχθύσιρ ὄντθ, καλὸν γάμος ποιεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Αλλ' ὁπότε' αὖ φερέοικθ.) ἀλλ' ἠνίκα αἱ πλειάδου ἀνατέλλωσιρ, ἄς πρ πεφδύγως ὁ φερέοικθ καὶ κοχλίας, ἢ ζωὸν ὁμοίου μελίση παρ' ἀρκάσιρ ὄμ, ἀναβρεχει πρὸς τὰ φυτὰ, τότε μκκέτι σιὰφθ γινέδω σοι τῶν ἀμπέλων, μὴ πως σφοδρῶς φλέγωμ ὁ ἥλιος, ἐγκύψας ταῖς ῥίζαις, ταύτας ἀρξηρεάνη, γυμνωθείσας ἐν τῷ σκαφθλιῶαι. Αρπας τε χαρᾶσέμηναι.) χάρᾶσε δὲ τὰ δρέπανα, ἃ σὺν δούλους ἔγειρε, καὶ τὰ πρὸς θέρθ δὺπρέπιζε. φδύγε δὲ τὰς σκιερὰς καδῆδρας, καὶ τὸν κοῖτρμ, ἢ γουμ τὴν κοῖτλι, καὶ τὸν

τὸν ὕπνον ἢ μεταπλασμόν. ἔν τῳ καιρῷ δὲ τοῖς θε-
 ρεσι, τὸν μέχρι πρωΐας. πρὸ τοῦ καύματος δὲ ἀνισά-
 μινθ πρωΐατόρον, δείξει ἐν ὕκρῳ τὸ ἀέριον
 τῳ κατασήμετι. ἀμκτος καὶ θεριτος, οἱ καιροί. ἀ-
 μκτθ δὲ καὶ θεριτθ, τὰ θεριζόμενα καὶ ἀφορῶ-
 μνα. (ὅτι κέρφι.) ἀπικῶς τὰ τοιαῦτα ἡταγρα-
 φεῖται. ἰωνδθ δὲ ἔχ' ὑποτάσσειν αὐτά. Τημεθς
 πωδύθειν.) τότε ἐν τῷ καιρῷ τῷ θερεσι, ὅταν αἱ πλάσ-
 θος ἀνατέλλωσι, πρωΐ καὶ ὄρθειος ἀνισάμινθ, σύ-
 ναγε εἰς τὸν οἶόν σου τὸν καρπὸν, ἵνα ζωὴ ἔχης ἀφ'
 κούσαν. (ὡς γὰρ.) ἡὼς δὲ σημαίνει. τὴν ἡμέραν
μόνῳ, τὸ νυχθήμερον, τὸ πρωϊνὸν κατάσημα, ἢ τὸ
 καθόλου καὶ ἀπλῶς λέγειν ἡμέραν, ὅπου οἱ μυθολο-
 γοί, σωματωιδῆ θεῶν ἐκάλεσαν. νῦν ἢ τὸ πρωϊ-
 νὸν κατάσημα λέγει καὶ ποιεῖται ἔπαινον τοῦ τοῦ
 του τῷ ἡμέρας κατασήμετθ, λέγον τὸ πρωϊνὸν ἢ
 ὄρθειον τῷ ἡμέρας κατάσημα, τὸ ὄρθειον ὄργου τῷ
 τρίτῳ ἀπόμοιραν ὄργαζεται. ἴσθρ καλλιζόμεν ὅτι ἢ
 τοῖς ὄργαζομένοις ἢ τοῖς ὄδύσει. τὸ πρωϊνὸν ἴσθρ
κατάσημα φαμὲν, πολλὰς μὲν ὄδύσεις πρὸς τὴν
 ὄδον πρὸς κίνησε, πολλοῖς δὲ γεωργοῖς ἐπέβουξε τοὺς
 βόας ὑπὸ τὰ ζυγά, ὡς τε ὄργαζεσθαι δὴλονότι. Τὸ
 δὲ ζυγά, αὐτὴ τὸ ζυγόν, μεταπλασμός ὅστι. Ἡμος
 δὲ σκόλυμθ.) ἡνίκα δὲ ὁ ἀκαίνθης τὸ ὄνθ ἀνθεῖ, ὁ ἢ
 σκόλυμθ λεγόμενθ, ἢ ὁ ἡχετικός τέλιξ ἐν δὴν-

δρω καθήκον, ἄδει πυκνὸν δὲ τῆν πῆρυν γωμ. ἔ-
 τω γὰρ ἄδει, τρίβωμ ἑαυτὸν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κωπικ-
 ρῶ θόρυβος, καὶ ἐπιπόνος· τότε αἱ αἰγὼν εἰσὶ λιπῶσαι,
 ὡς ἡδὴ παυθεῖσαι τοῖς θηλάζου τὰς εἰφους, καὶ γα-
 λουχεῖν, καὶ ὡς σόρεωτόρας τροφὰς ἐδίδοσαι, καὶ ὁ
 οἶνός τότε ἀρίστος καὶ δεδουκισμῶν, ὡς ὁ δὲ δὲ
 φθαρῆσεται ἔτι, καὶ ὀξύνης γηθήσεται, φθινόπωρον
 πῆρυν, καὶ χειμῶνα καὶ ἔαρ, καὶ ἡδὴ θέρους ἀψά-
 μιν, καὶ μὴ τραπέεις. αἱ δὲ γωαῖκον τίτε λαγνί-
 σεραι μᾶλλον, καὶ καταφορώτοροι πρὸς σιωουσίας
 καὶ ἀφροδισια. ὑγρότοροι γὰρ φυσικῶς ὄσαι, ἢ ὑ-
 γρότοροι τῆν ἀνδρῶν, τότε τῷ ἡλιακῷ θερμῷ κατα-
 σήματα δύκεα πύμναι, ὡς δὲ κινεθεῖσαι ὑπὸ αὐτῷ
 τὸ πῶμα τῶν ὑγρόπι, δύκεα πύμναι πρὸς τὰς
 σιωουσίας, ἢ δύκεα τέσεροι γίνονται. ἀδυνέσεροι δὲ
 οἱ ἀνδρῶν ξηρότοροι γὰρ ὄντες φύσει τῆν γωαῖκων,
 καὶ πῶ πλεον ξηραίνόμενοι τότε, ἀδυνέσιμ. ἐν δὲ τῷ
 χειμῶνι, πλεον ὀργῶσι τῷ γωαῖκων, ξηρότοροι ὄντες,
 τῷ χειμῶνι ὑγρότητι δύκεα πύμναι. τὸ δὲ ἔαρ, ἀν-
 δρῶσι ἰσομορίαν ἀφροδισίωμ τηρεῖ. τῷ ἰσομορίαν
 δὲ ὅτω μοι νόος, δεκαπλασίονα ὀργῶν τοῦ ἀνδρὸς πῶ
 γωαῖκα. Ηχέτους.) ὁ ἡχητινός, βοιωτῶν καὶ αἰο-
 λέων ὄσιρ ἰδίωμα, ἢ τοῖς δὲ ἀλεκτ. Σείει.)
 νῦν καὶ ὁ ἡλιός νοεῖται, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ γῆφον τοῦ κυ-
 νός ἀσῆρ, σείει καλόν μιν. τότε γὰρ καὶ ὅτι

ἀνατέλλει ἰῶθ. Πετραίη σκιά.) ἠπκλαιώδης
 σκιά. φαίνεται δὲ ἢ νῦν ἀνιφαλικῶς Ἐ γναυτίως αὐ
 τῷ γράφειν ὁ ἠσιόθ. ἄνω γὰρ εἰπῶν, φθύγειν δὲ
 σκιερὸς θώκους, νῦν αὐτὸν γν ἠπκλαιώδεις παρακε-
 λδύεται καθεῖσθαι σκιά. Οὐκ εἰσὶ δὲ, ἄ φκσίμ, ἐ-
 ναυτία καὶ μαχόμενα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀλλήλοις σω-
 πρέχοντα. ὁ γὰρ ἀνωτόρω εἶπεν, ὅτι πρῶτὶ ἀνασᾶς γν
 ἔθ ψυχεινῶ φημέρας μερεῖ, θείριζε Ἐ σιώαγε τὸν
 καρπὸν ῥῶο πάλιν ἠδισφραγίζωμ φκσίμ, πῶ πῆς
 κενσώδους ὄρας ἀνασᾶς θείριζε. ὅτι δὲ κενσώδ' ἐσε-
 ρου γήνται τὸ φημέρας κατᾶσημα, τότε εἰς τὰς
 ἠπκλαιώδεις καὶ πετρώδεις ὑπεισέρχου σκιάς, Ἐ
 οἶνον βίβλινον πῆνε ἀκ βιβλίας ἀμπέλου θρακίας.
 ἢ ἔλαφρόν Ἐ ὑδατώδῃ, κατ' ἐμέ, ἀκ τ' ἄσσυρίων,
 τῆν πόδι τῶν βίβλων καὶ λίβανον ἔκει γὰρ ὑδροπό-
 ται. ῥῶο γὰρ δηλοῖ ἐκ τοῦ ἐπάγειν, τρεῖς ὑδατῶ
 πῶχέειν, τὸ δὲ τέταρτον ἕμην οἶνον. πυτίσι, τεταρ-
 τημόριον ἔχε μερῶ τοῦ οἶνον, καὶ τρεῖς μερίδας δὲ
 ὑδατῶ, ἵνα ὑδαρὸς γήνται. γν χειμῶνι γὰρ δ' εὐρον
 ἀκρατοτόρω, ὡς θερμοτόρω τῆν οἶνων ἀρρῦεσθαι.

Πετραίη τε σκία.) ἢ τε σκί, δ' ἀκτυλῶ. τὸ γὰρ
 τῆ κωινῆ δὲ συλλαβῆ. καὶ νῦν οὐκ ἐκτείνει, ὡς καὶ
 παρ' ὁμήρω.

Οὐδὲ σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄμ μέρος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον.
 Μάξα.) τὸ ἀπαλόμ, πῶα τὸ μὴ ἄζα τις εἶν. ὁ μὲν δὲ

καθὼς φησὶ τὸ παξάματιον. μάλα τ' ἀμολγαίν.) ὁ
νεοφύρατος ἐλεπτός ἐ τρυφερός ἀρῆς. πρὸ τὸ μα
ζῶ, τὸ βρυφῶ. ἢ πρὸ τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. ἀρῆς δέ,
ὁ μέγας ἐ ἀρῆσι. καὶ οἱ τῶν γραμματικῶν γριφο-
πλόκοι, μάλα μάλλον καλῶς τὸ ξηρόν καὶ σβρόρον ἀρ-
τίδιον. μάλα τ' ἀμολγαίν.) ἀρῆσι γηναῖος ἀμολ-
γῆ καὶ ποιμνίε ἀεμόδιον, ἢ γαλακτι πεφυρμένος.
Σβρηννυμνάων.) παυθιζῶν τ' θηλάζην. ἐ βοὸς ὑλο-
φάγιο.) ἰσχυρῆτι σοι φησὶ τόδε ἐ τόδε. ἐ κρέας
ὡς περὶ ἐδίειν, ὄρειτρόφον ἐ ἀγελαιίας ἐ ἀδ' αμά-
σου βοὸς σείρας, ἢ πρὸ θῆνυ καὶ ἀτόνου, καὶ πρωτό-
νων εἰφῶν κρέας, καὶ χείρων ὑπὲρ θειτῶ καὶ
καθήμενον τρύφα, πρὸς ζευθεῖς αὔρας τρέφας
τὸ πρόσωπον, καὶ οὐδ' οὐδὲν κελύων τὸν σῆτον
ἀλαῦ. Πῶς δέ ὡς ἴσισδε, ὁ πρὸ μικρῶ πρὸιλαχλῶδου
τῶ σὸς ἀδελφός, καὶ πρὸς ἐ ἀγοραῖον, ἔξει διαύ-
τας τροφάς, ἅς μόλις ἔξοσι καὶ οἱ ἐλμοίρας ὄντω
τ' ἀρείησι; βοὸς ἀγελαιίας καὶ ἀτόνου κρέας, καὶ
πρωτόνου εἰφῶν, εἰ μὴ που ἀφῆνης αὐτῶ περὶ τοῦ
ἰῶβ παρυσύρησαν θρέμματα, ἢ αἰτὰ εἰρηχθονίς ἀ-
γέλαι πρὸσεπεγνόντω, ἢ πᾶσα χερδὸν ἢ ὑσία τρι-
ταίχμητι βαβυλωνίς τῶ ἀρταβάξος ἡδ, ὅς ἐκάσῃς
ἡμέρας ἐκ τῶν αὐτῶ χερῶν φόρον ἐλάμβανον ἀργυ-
ρεῖς ἀρτάβλω, ἢτοι μέδιμον. ἵπποι δέ τούτω φορ-
βάδ' οὐ ἦσαν ἑξακιχίλιαί τε ἐ μύρια, κήλωνδ' οὐδὲ
ὀκτα-

ὀκτανόσοι, πλὴν μὲν τῶν πολεμισθειῶν. κῶν δὲ
 θηρατικῶν, ὡς μόλις ὑπὸ φόρον πτοσάρων χωρίων
 δυνάσθαι τρέφεσθαι. Τεῖς δ' ὑδάτων πλοχέων.)
 πλοχέων μὲν πᾶσι τούτου. πρόκλῳ δὲ ἀριθμὸς φη-
 σάτω ἀρτίους καὶ πῶδες, πῶδες ἀρτίους, καὶ ἀρτι-
 πόριους, ἡμιολίους, καὶ ὑπὲρ τρίτους, καὶ ὑπὲρ μοίους,
 καὶ πολλαπλασίους, καὶ πολλασιεπιμοίους, καὶ πέν-
 λοιπά, ὅποσα μὴ ἐγκαίρως λεγόμενα, κατὰ ψοφῆ-
 μὲν τῶν νέων τὰς ἀνοίας, πῶδες πένθαι δὲ ἀπαιδὺς
 ἄσκησιν τῶν. ὡς πᾶσι αἱ ἐν τοῖς σοῖχοις ὑπολουκᾶσεις,
 καὶ πῶδες καὶ ζωγραφίαι τῶν λιθεργῶν ἐπιτε-
 τῶν, τὰ ἐξ ῥυθμῶν τε καὶ καιροσώτετα. ἱεμὲν.)
 πῶδες, ἱεμὲν. ὅθεν δασυτέρου τοῦ ἱεμὲν. καὶ πῶδες
 ἀγνώσεως δὲ ὑδάτων, ὁ σοφὸς πρόκλῳ ἔξω τῶν
 καιρῶν φιλοσοφῆ. ὅθεν γὰρ ἐνταῦθα, πῶδες ὑδροσκη-
 πικῶν ἡσίοδῳ ἀλεγεῖται. ἐν οἷς δ' ἐπὶ τῶν ἱεμὲν
 πῶδες, ὅ τῶν ἀπὸ ψοφῆ, πῶδες δὲ τῶν ἄσκησιν συ-
 τῶν, δ' εἰς ῥυθμὸν ἀκριβέστερον, ἵν' εἰδῆτε ὅποσας ὑ-
 δροσκηπικὰς βίβλους ἀνεγνώκει μὲν τῶν παλαιῶν,
 ὡς πᾶσι δ' ἡ καὶ ἐτόρας πῶδες, καὶ πῶδες πῶδες γρά-
 φων, πῶδες ὑμετέρων ὠφέλειαν. ἔξω δὲ καιρῶν πῶδες
 ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἀγνώσεως, ἐπὶ τῶν ἡμεῖς τοῖς πλο-
 κῆσις πῶδες ἱεμὲν. ἀριστον ὑδάτων, ὁ ταχὺ θεριαν-
 θῶν, ταχέως πάλιν ἐναποψύχεται. Δημήτριος ἱερόν
 ἀκτῶν.) τὰ ἱερόν δ' ὡρον ἐπὶ δ' ἡμῶν, ἡ γοῶν τὸν

σῆτορ. δ' ἡμητραν δὲ νυῦ φησι, ἢ τὴν γλῶ, ἢ τὴν δι-
 νύσου ὀσίειδ' ὅ γινώσκω, ἢ τὴν φυτεῖαν καὶ γωρ-
 γίαν μετὰ διονύσου πορδνομελίω, ἐδιδάξε. τὴν δὲ
 φησὶ κῆρος καὶ δ' ἡμητρ' ἰσορίαν, κατ' ἀρχὴν φησὶ βί-
 βλου καὶ μυθικῶς εἶπορ, καὶ ἡλληγόρησα. Εὐτ' αὖ
 πρῶτα φανῆ δ' ἔν' ὅ ὠρίων' .) ὁ σοφὸς πρόκλ' ὅ
 ἀριθμῶν καὶ ὑδροσκοπῶν, ἐν οἷς πρ' ἔδ' εἶ, τὰ χρεῖα
 δ' κ' καὶ ἀζηγήσεως χηρίζοντα πᾶσ' ἀτρέχει, ὡς νυῦ τὴν
 ὠρίων' ἀναπολλῶ. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μηδ' ἐν εἰδύτου
 φησὶ σοφὸν, οἶον καὶ ὁ πρόκλος, τὴν μὲν μυθικῶν
 τοῦ ὠρίων' ἰσορίαν, ὅτι κωκυτὸς βοιωτῶν τῶν, ἕως
 ὑρίως καὶ ὄρυάλης φησὶ μίνω' θυγατρὸς, ἔσ' ἀρ-
 τίμιδος δὲ ἀνδρέθη, σκωρπίου ἀναδύσης, παραδρα-
 μόντου· μαθηματικῶς δ' ἐν δίδ' ἀξομεν, πλὴν σα-
 φῶς τὴν τούτου ὡπ' πολλῶ, μὴ μακρολογήσαντου,
 καὶ πᾶρ φησὶ ὑποθέσεως διδύσις μακρογορεῖμ.

Δέκα πᾶσι πδύσιμ ἡμερῶν δρόμοι,

Ἐξ ὠρίων' φάσεως πρὸς τὸν κωῦα.

Οὕτως ἔφη μὲν καὶ σαφῶς καὶ σωτόμως.

Εἰ δ' αὖ θελήσει τις πᾶσ' ἐκτείνω πλεον,

Ἡλι' εἰς βάς ταυρεῖους δρόμους τρέχειν

Τετασῶν δέκα δ' ὡν ἡμερῶν τρέχει δρόμους.

Καὶ τρεῖς ἐπ' αὐτοῖς φωσφορήσας ἡμέρας,

Τροπὰς ἐλαύνειν ἀρχεται θεειτρόπως.

Αὐτῶν τροπῶν δὲ τῶν δὲ τῶν θεειτρόπων,

Παραδραμῶσιν ἡμερῶν διπλυνίδ' ὄθ,
 Επιπλῶν δ' εἰκνυσι λαμπρὰν ὤρειον.
 Ενθούθην ἐξάκνυκ' ἡμερῶν δρόμ' ὄθ.
 Διῶει δὲ λοιπὸν ὁ κράτις ὄθ ὀρνέων.
 Εξ ἄετ' ὀθ δὲ, κρυβείσ δὲ πρὸς κωὸς φάουσι
 Ολη τετρακτὺς ἡμερῶν πῶαφ' ὀθ.
 Καὶ τί πλατύω σὺ δρόμους τῶν ἀσέρων,
 Εἰδὼς ἀκρεῖως ἀσρικλῶ παῖσαν θεσιμ,
 Σιγῶ τὸ λοιπὸν, μὴ θολόσω συγγραφέω.

Μέρω δ' ὀνομίσασι.) μοδισμῶ δὲ καλῶς ἀκρὸς
 μισομ τ' σῆτομ, ἔν τοῖς σοῖς κιβωτίοις. τὰ τῆσι, κτλῶς
 μερίσας ὀπόσας μεδύμνας ἐγώργησας. Αὐτὰρ ἐ-
 πλῶ δ' ἡ.) ἐπειδ' ἂν δὲ ἀκρῆσκαυρίσης παῦ σου γέωρ
 γιομ ὀσωτείνει πρὸς τὸν βίον ὀ πλῶ ζῶω, κτῆσαι
 ὀ μίθιομ ὀκοιου, καὶ μιδίαν ἀτεκνομ. ἴν ὀ μὲν ἀκρ-
 κλέπῆωμ τι τῶν σῶμ, ὅσ τὸν ἴδιου οἴου ἀκρομίση. ἡ
 δὲ, πῶε τὸν παῖδα ὀσῶ γλ' σιμάινε τὸ ἴποπορλις.
 Βεῖθει δὲ ἀκρ τῶν βοῶμ, τῶν ἐχσῶμ ἴπομάζιομ πόρ-
 τιμ, ἡ γου δ' ἀμαλιμ. Καρχαρόδοντα.) ὀξυόδοντα,
 δ' ακτιουμ εἰς τὸ ἀκροσβεῖμ σὺς ἡμεροκρίτους, ἡ γου σὺς
 κλέπῆας. Χόρτομ τ' ὀνομίσομ.) χόρτομ τε ὀ ἄχου
 ρου ἀπόθ, ἴνα τῶς σοῖς θρέμμασιμ ἡ δ' ὀ ὄλο τῶ ἔτῆς
 ἀκροσα τροφή. ἔασομ δὲ μετὰ τὸν θεῖτομ σὺς γέωρ
 γὸς βοας ὀ σὺς οἰκίτας ἀναπαύσεως τυχεῖμ, ὀ μὴ
 κατὰ τρυχώσης ἐπι αὐσὺ, ὡς πῶ πινεῖ τ' βαρυτάτωμ
 δ' αὐο-

δεσποτῶν ὄργοις ἐτόροισι, ἵνα πάλιν ἔχῃς αὐσὸς ὑ-
 πουργουῦ τὰς σοι γηυναϊότορον. Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων
 καὶ σείειθ.) ἦνίκα δὲ ὁ ὠρίων μεσουρανίση, καὶ ὁ
 λιύασθ. ὀλίγον γὰρ ἀπέχουσι ἀλλήλων διάστη-
 μα. ὁ ἀρκτορθ δὲ ὁ φιλζώνης τοῖ ἀρκτοφύλακθ
 λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁ καὶ ἑωσφόρθ καλούμενθ, ἀνα-
 τείλη ἑώων ἀνατολῶν ἢ τις γίγνεται μετὰ ἐκκαίδε
 κα ἡμέρας φιλ τοῖ κωὸς ὑπὸ κλῆς, ἢ γρημ μετὰ αὐγῆ
 σου ἡμέραν ἔνάτω, τότε φησὶν ὡ πέρση τοῖ τρυγη-
 τοῖ μέμνησο. ἄρα δὲ ὁ μάταιθ καὶ πόρισος ὁ ἡσίο-
 δθ Βαναύσω καὶ ἰδιώτη ἀνδρὶ ὄντι τῶ ἀδελφῶ,
 θέρως καὶ τρυγητοῖ καὶ τῶν κίστων ἀπάντων σα-
 φεστάτων ὄντων ἐπάγων ἀσαφῆ τὰ τεκμήρια, ἀ
 τισὶ τῶν ἀστρολόγων ἠγνόηται; οἶμαι δὲ καὶ ἡσίοδω
 αὐτῶ. ὁ γὰρ αὖ αὐγούσω τρυγαῦ πῆρεκελδύθρ.

Μεσουρανήμα δ' ἐστὶν, ὡς πρῶτον εἰδὶδαξα σοι χεῖρα
 κῶς, ὅταν ἐγγήκοντα μοίρας πρὸ ἡλίου ἀστὴρ ἀνατεί-
 λη· τυτίσι, ὅταν τρία ὅλα ζώδια πρὸ δρόμη τῶν ἡ-
 λιομ. αἰ γὰρ καὶ ἕκαστον νυχθημέρον, ἕξ εἰσὶ ζώδια
 πρὸ τοῦ κάτω καὶ ὑπὸ γλῶ ἡμισφαίριον. τὰ δὲ ἕτε-
 ρα ἕξ, πρὸ τοῦ ἄνω ἐπὶ γλῶ. τότε ἐν ὁ ὠρίων βία
 ὅλα ζώδια πρὸ αὐατέλλων τοῦ ἡλίου, μεσουρανήσω
 τῶ ταύρω ἀναφορόμενθ. ὁ δὲ ἡλιθ μετὰ ταῦ-
 ρον διδύμης, καρκίνου σὺ τῶ λέοντι ἀναφέρειτ.
 Δείξαι δ' ἡελίω,) κατίκμασθ δὲ αὐτὸς βότρως ἀκ-
 τῶν

πικρῶν ἐν ἡλίῳ, ἡμερίας· καὶ πᾶντε πάλιν ἐν σκιερῶ
 τόπῳ κατὰ θού, ἵνα μετρίῳ ἀέρι Θ κατὰ χλωσιν. ἔπει
 τα δὲ συμπατήσας αὐτῶς, οἰνοποιήσῃ ἐν τοῖς πί-
 δοις ἀπαρῆρυσάμεν Θ. καὶ τὸ ποδὶ κριαύτης οἰνο-
 ποιίας διδ' ἀσκεῖν Θ' ὑέρση μάτουμον, καὶ πῆξεμφε-
 ρὲς τοῖς ἀσυστάρις νόμοις τῶν πλάτων Θ. οὐτε γὰρ
 ὑέρσης, οὐδὲ ἡσίοδ' Θ τοῖδ' ἐν οἴνῳ εἰργάσαντο οἴ-
 μαί, ὅδ' ἐπεπώησιν. Διονύσου.) τὸ ὁ καὶ μικρῶν
 γραφόμενον ὑπὸ τῶν ἐκτείνεται. ἀπῆλικῶς δὲ μέγα
 γράφεται. Πλειάδ' ὅδ' ὁ ὑάδ' ὅδ' τε.) ποδὶ τούτων
 πῶς φημι· ὑάδ' ὅδ' δὲ λέγονται, ὡς Θ' ὑ' σοιχίῳ
 εἰκῆσαι, ἢ ὡς ὄμβρων ποιητικῶν. δλωσῶν γυῦ τῶν
 ἐσπερίαν δ' ὑσιν τούτων, πῆρα κελδύεται ἀροστριαῦν,
 ὡς κατ' ἀρχὰς ἔφλω. Πλειῶν, ὁ χρόν' Θ, ἀπ' ἧ' πάν-
 τα πληροῦν· αὐτὸς γὰρ ὄσι πατήρ πάντων. ἢ ὁ συμ-
 πληρῶμεν Θ εἰς ἀπόρον καὶ θεῖον Θ ἐκ τῶν πλειάδ' ὄν.
 ἢ ὁ ἐκ πολλῶν σωεσῶς, καὶ εἰς πολλὰ διηρημέν' Θ.
 λέγω δ' ἡ, καιρῶς, μιλῶας, ἐβδομάδας, ἡμερόνυκτα,
 ὥρας, λεπτά, δ' ὀυτορόλεπτα. Εἰ δ' ἐσε ναυτιλίας.)
 ἀπεχθῶς φαίνεται τῆ ναυτιλίας ἡσίοδ' Θ δ' ἀκείμε-
 ν' Θ, ἔκ τε τῶν ὑσιν ἐμφελοῦν Θ' ὑσιν ἀρὰ ποτμοῦ,
 καὶ ὑσιν ἐμποροῦ τούτῳ καλέσαι· ἔπει δὲ καὶ ἐκ τῶ
 τῶν διδ' ἀσκαλίαν ποιήσασθαι ἀπ' ἧ' ἧ', ὅτι ὁ δ' εἰ πλείον.
 φησὶ δ' ἐν, ὅτι ὅταν δλώσῃ ἐσπερίον αἰ πλειάδ' ὄν,
 φλόγουσαι τὸν ὠρίωνα ὡς κυνηγόν, μετὰ τρεῖς ἡμέ-
 ρας

ρας δώεις. Αὐτὸς ὁ ὠρεῖωμ, τότε ἀνέμων παντοῖωμ
 ὀρμῶσι πνοαί. καὶ μὴ ἔχης ναῦμ ἐν πελάγει, ἀλλὰ ἔλ-
 κυσου αὐτῶ ἐν τῷ λιμένι, καὶ ὑποσείξου λίθοις,
 μὴ πως ὁ σάιλ. αὐτῶ ἀναρπάξῃ. τῶ δὲ πᾶσαν
 ἄζαρτίαν τῶ πλοῖς ἀκρόμισου ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ
 πόρισειου ὡς χρῆ. ὀργάξῃ δὲ τότε τῶ γλῶ, ὡς σε κε-
 λδύω. μεμνημέν. δὴ κλονότι τῶ πᾶνέσεωμ. Υ-
 γρὸν ἀγνῶμ.) ὑγρὸν τῶ νεόντωμ. τὸ γὰρ ὑδῶρ παυ-
 θῆν, ἀπὸ γίνετα. ἐπι δὲ πλείου λεπῆμωθῆν, τῶν δύμα.

Χείμαρρον.) πᾶσαλου νεῶς, ὃ ἀνασωμλίνε ἐκ-
 χεῖται ἢ ἀντλία. Οπλα νυῦ.) πᾶσαν τῶ πᾶνέσεωμ
 ἄζαρτίαν. Εὐκόσμως σολίσας.) κῶσμίως καὶ καλ-
 λίσως πῶ κρυψας καὶ σείλας. Νηὸς πᾶτορα.)
 τὰ ἰστία, αὐτὸς σχοίνους, καὶ τὰ λοιπά. Πηδάλιον δι'
 ὑπεργές.) τὸ καλῶς δὲ εἰργασμῆν τῶ πηδάλιον ἐν
 τῷ καπνῶ κρεμάσας, τῶ ρύπτῳ ὑγρότητα ἔξελε,
 καὶ κατίκμασου, μὴ τῶ πολλῶ τῶ ὑγρότητ. συσ-
 σαπῆ. Αὐτὸς δι' ὠρεῖωμ.) σὺ δὲ καρτόρει καὶ κα-
 ραδύκει τὸν ὠρειωμ πλοῦ, ὅμ πρῶτῶν ἐρεῖ τῶν γνῆκον-
 τα ἡμερῶν εἶν, ἀπὸ χῆς τῶ θεινῆς τροπῆς μέχρις ὅλας
 θέρους. καὶ τότε μόνου φησὶ ναυτίλλε. Αρμυνομ.) ἀρ-
 μόστομ. πολλοὶ γὰρ δι' ὑποβάλλουσιν ἀσχοκέρ-
 δειαν ὑπερμέθου φόρτῳ τιθέμενοι ταῖς ναυσί, καὶ
 κείνας ὑποβρυχίως ποῖσι, καὶ ἐαυτῶν πρῶσαπόλλε-
 σιν. Εμός τε πατήρ καὶ σός.) ὁ δῖος. οὐτ. γὰρ
 ἴω

ἡ τούτοις πατήρ μητήρ δὲ ἢ πυκιμήδης. Πλοί-
 ζεσκε ναυσίμ.) ἔνεπορδύρω, ἔναυτίμω. Βίος
 κεχημλίθη ἑδλωῦ.) ὄξαχῶς τὸ βίος λεγομένη τῷ
 κόσμῳ ἐπὶ ζωῆς, τῶν τροφῶν, ἐπὶ πείρασίας, ἐπὶ πέ-
 νης, καὶ τῷ τρόπῳ, νῦν τροφῆς πλείον, ἢ ἐπὶ πείρα-
 σίας λέγει. Ος ποτε.) ὅς πατήρ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ
 ἄσκη ταύτῃ ἐλθὼν κατώκισε, ὁραύσας καὶ πρά-
 σας πολλῶν θάλασσαν ἐν νηί, καταλιπὼν κύμω
 τῷ ἑαυτοῦ πατρίδα, τῷ νῦν φεικωνίδα κελουμέ-
 νω, ὅσαν μίαν τῶν ἀιολικῶν πόλεων· αἱ δὲ ἀιολί-
 δος πόλεις, ποῦ μιτυλήνῳ εἰσὶν, καὶ αἱ νῆσοι ὁ-
 μοίως. ἔσι δὲ καὶ ἑτέρω κύμη ἐπὶ ἰταλίας, ὅθεν ἡ
 σίβυλλα. καὶ ἀιολίδος νῆσοι τὸ ῥηγίον, ὧν ἦρχον ἀιο-
 λῶ ὁ ἰππόδου, ὁ μαθηματικός, καὶ ναυτικώτατος,
 ὅν καὶ δεσπότην ἀνέμων ἐμυθόσαντο. Οὐκ ἄ-
 φρονος φδύγῳ.) εἰρωνικά ταῦτα, καὶ εἰθικά. φυτέ-
 σιν, ὅπλα τῶν πέφθυγε, ἀλλὰ ὄξαχῶς. Τῷ ζεύς.)
 ἦρ πνα ἢ εἰμαρμένη δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις. Νάσ-
 σατο.) κατώκισεν, ἄγχι καὶ πλησίον τῷ ἐλικῶνθη
 ὄρους. Οἰζυρῆ.) ὠπτόνω, χαλεπῆ. Κώμη,
 οὐχ ἢ πόλις, ἀλλ' ἢ μείζων ἀγροικία, ἦγερ τὸ μέ-
 γιστον χωρίον. Ἀσκη, χεῖμα κακῆ.) ἔφη μὲν
 καὶ κατ' ἀρχαῖς, οὕτω διυσχέμερον καὶ κακοθέ-
 ρειον, ἦγερ ἢ ἀσῆρη, ἐν μὲν τοῦ θέρει τῇ ὑπὸροχῇ
 τῷ ὄρους ἀπειρηγομένην καταπνέεσθαι, ἐν χειμῶνι
 δὲ

δὲ Φιέκινδ χίονθ εἰς αὐτὴν κατὰ ῥῆσι πημιλίνης μετὰ
 πέχουσα, καὶ Φιήλιακῆς ῥῶρ κεκτιμιλίνη διάφραγμα.
 Τύνη.) σὺ, θωρικῶς· σὺ δὲ ὦ πέρσι, ἔσο
 μεμνημένθ πάντων τῶ ὄργου ὀυκαίρωσ. πόδι ναυ
 πλίας δὲ ὀζαρέτωσ, τὴν ὀλίγην καὶ μικρὰν νῆα
 πῆρατοῦ. ῥῶρ γὰρ σημαίνει τὸ ἄνει εἰρωνικῶσ. ἔν τῆ
 μεγάλῃ δὲ φορταγῶγει τὰ Φιέμπορίας, ὅπως μείζο
 νθ ὄντθ σοι τοῦ φόρτου τῶ ἔμποροῦματθ, μεί
 ζορ ἐπακολουθήσει σοι καὶ τὸ κέρδθ, εἰπὸρ ὀ τρι
 κυμία καὶ ναυαγία γημίσεται. ἄλλοι δὲ ὄτω φασί·
 πόδι ναυπλίας δὲ καὶ εἰς ὀζαπόρθημῶσιμ ἄνει καὶ
 ἐπαίνθ μικρὰν ὀλκιάδ' α· εἰς φορταγωγίαν δὲ καὶ ἔμ
 πορίαν, τὴν μεγάλην ναῦν. Εὐ τ' αὖ ἐπ' ἔμπο
 εἰλῶ.) ἠνίκα δὲ τὸν σὸν λογισμὸν τρέψῃς, ἀπὸ τῆσ
 βίας καὶ τῶν ἀρπαγῶν δ' ἠλονότι. Βαλῆθεις δὲ ἔμπο
 ροῦμόμηνθ τὰ χρέα φυγεῖν, καὶ τὸν λιμὸν, δ' εἴξω ἄ
 ἔποθωμά σοι τὰ μέτρα, καὶ τὰ ἀρμόσθια τῆ θα
 λάτῃ, καὶ τῆ ναυπλίας, ὄδ' εἰ σε σεθλομλίθ ὦν τῆσ
 ναυτικῆσ. ὄ γὰρ ἔπλοῦσά ποτε, εἰ μὴ εἰς ὀύβοιαν, ἠδὲ
 τὸν ὀύρουπον ἀπ' αὐλίδος. πάνυ δὲ ὄφησι, διάσημα
 ὀλίγον· ὄ γὰρ αὐλὶσ τοῦ ὀυρῦπου ἐσιά. κωμωδ' εἶται
 δὲ ἔπιχνοῦμηνθ διδ' ἄξαι, πόδι ὦν ὄδ' ὄλως ἐπίστα
 ται. ὀύβοια δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ ὀύβοίας τροφῶ δέος. αὐ
 λὶσ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐκείσε αὐλιθλίωαι ῥῶσ ἔλλωας, ὄτε ἐ
 ποιούητο τὸν πρὸσ τὴν τροίαν ἀπόπλου. ἠ ἀπὸ αὐ
λίδος

λίδ' ἔϕι φορονέως. Αμϐιδ' ἀμαντ' ἔστ' ὁ
 ἀμϐιδ' ἀμας θυβοίας ὦν βασιλεύς, πρὸς δρετρίεας
 ναυμαχῶν, ἀνερῆθι. καὶ οἱ πᾶσι δὲ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ
 πρὸ κήρυξαν ἀγῶνας παντοίους, καὶ ἀδλα. ὅπρ' τὸ
 πρὸ πεφραδ' μιλία δ' ηλοῖ, ἤ γρωι πρὸ κηρυγμιλία. ἔ
 νικῆσας ἠσίοδ' ἔστ', ὡς ληρῆσι, τὸν ἡμίθεον ὄμηρον, τρεῖς
 ποδ' ἀέλαβε, καὶ τοῖς ἐλικωνίτισι μύσασιν ἀνέειπε, ἔ
 πρῶτ' ἔπαιδ' εὐεῖρ' ἢ καὶ κόπω καὶ μόχθῳ
 ἀνυποβλήτῳ χρυσάμην' ἐμεμαθήκει, ἀπὸρ μεμῶ
 θηκην. ὅτι δὲ ὑσερον ἰωῖ ἠσίοδ' ἔστ' τοῦ παλαιῦ ὄμηρου,
 καὶ πρότορον εἰρήκην. καὶ καὶ ὁ ἡρόδοτ' ἔστ' ὁ ἐν πολ
 λῶσι ἐμοὶ ἐλεγχθεῖς ὡς ψευδ' ηγορεῶν, ὁμοχρόνους τού
 τους φησί. καὶ εἰ ὁμόχρον' ἰωῖ ἠσίοδ' ἔστ', ὁ θεῖ' ἔκει
 νος ἀνὴρ, ἢ πῆθη ἀν' ἐν οἶδ' α, καὶ ἐκ ἐνδιδιάζων φημί.
 αἰεὶ γὰρ ἦν ἄστρον τὰ χείρονα νικᾷ. Ἡματα πον
 τήκοντα.) ἐν τὸ ἴθην ἀπέρχεται ἔϕι ὑποχομλῆς δὲ
 δασικαλίας τοῦ πλῆ, καὶ φησὶ μετὰ τὸ ἐν σῆναι τὰς
 τροπὰς τὸ ἡλίξ τὰς θεεινάς, ἢ ὅλας ἡμέρας ἀχρεῖς
 αὐτὴ τελεθῆναι τὸ κηπικρὸν θεῖ' ἔστ', ἢ κηπικρὰ καὶ ὄργα
 δ' ἔσατ' ὥρα, καίει' ὁ πλῆς τυγχάνει καὶ δεξιῶ
 τατ' ἔστ', ἔ κατὰ ξαῖς δὲ τῶν ναῦν τότε ὑπὸ τρικυ
 μίας δ' ηλονότι, καὶ ἔϕι τῶν πονδύματων σφοδρόπι
 τ' ἔστ', ἔστε οἱ ἀνθρώποι ναυαγῆσουσι, εἰ μὴ τι καινό
 τоро συμβαῖεν πρὸς τῶν θαλάσσαν. ἢ ὁ Ζεὺς καὶ ἢ εἰ
 μαρμλῆν, ἢ ἔ ἀνέμων καὶ σοιχείων κρατῶσι, ἀντι

πράξει τοῖς σοῖς ναυκληρήμασι, τότε ἀνέμων πνεόντων
 δυκράτων καὶ φλ θαλάσσης γαλιωίωσης, ἔλκε
 τὴν ὀληρόα πρὸς πλῆρ. καὶ ταχέως τὴν ἐμπορείαν
 ἀνύσας πρὸς τῷ ὀπωρινῶν ὄμβρων καὶ νότων τῷ
 τότε, ἔχσ φλ οἴκα δε ἀνακομιδῆς. Μετὰ τροπίας.)
 τὸ παρ᾽ μακρόν ὄν, ἐδέχθη βραχύ, ὡς κρινὴ συλλαβῆ.
 λήγει γὰρ εἰς μέρθ λόγον. Καυάξαις.) κα-
 ταάξαις, σωτρίψαις, ἀιολικῶς. οἱ γὰρ ἀολεῖς μετὰ
 ἄλφα ἀν ἢ φωνῆην, ὕ πρὸς πιδέασιν· οἶον, ἀπὲρ αὐήρ,
 ἀὼς αὐῶς, ἀάτλι τὴν βλάβλι καὶ τὴν ἀκέρεστον ἀν
 ἀτλι, καὶ τὰ ὅμοια. συμφώνου δ' ὄντθ μεταξὺ,
 ἐκέπ. ὡπ δὲ τῷ μετὰ φωνῆην τιθεμένων συμφώ-
 νων, διπλασιῶσιν αὐτὰ, ἢ τοῖς αὐτοῖς συμφώνοις, ἢ ἕ
 πλῶς συμφώνοις. τοῖς αὐτοῖς μὲν, ὡς τὸ γῆνη, ἄμ-
 μεις, ὕμμου, πέρρραμθ ὀπρίαμθ. ἀπλῶς δὲ συμ-
 φώνοις, οἶον, νώννυμθ, ὄκχθ. ἀκρβάλλουσι δὲ καὶ τὸ
 γ ἐκ τῷ εἰς υξ, φάρυξ ἔ φόρμυξ λέγοντο, καὶ ἕ-
 τόρα μυεῖα· χροισός δ' α διφθόγγου γράφουσι, ἔ ἀμθε
 τρυῶν, καὶ ἄδ'ωμ, καὶ γερυῶν λέγουσι, καὶ σοπα-
 σωμα. καὶ ἢ γράφεται τὸ κῆντη, ἔ τὰ ὅμοια πρὸς
 τακτικῆ, καὶ πῆνα, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ παῦ ἀπαρέμ-
 φατρ, καὶ ἕτορα μυεῖα. Εὐνοσιχθων.) ὁ κινῶν τὴν
 γλῶ. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀπιορ τῷ σεισμῶν. Εἰς τοῖς
 γὰρ τέλθ.) ἦν γὰρ τῇ θαλάσσει καὶ εἰμαρμυλῆ, κεί-
 ται τοῖς ναυτιλλομενοῖς τὸ τέλθ ἐδλῶν τε καὶ
 φάλλων.

φαύλων. Αλλ' ὁ δ' εἰαρινός.) ἔτ' ὁ μὲν ὄσι φησὶ
 ὁ καίει ὁ καὶ ὑπορώτατ' ὁ πλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
 πῆρακεκινδύω μὲν ὁ, ὅκ' ἐμοὶ ἀρεσός, ὃν καίρω γε
 νόμῳ ἔαρ, ὁπότε ἔν τῃ συκῇ τῶσαῦτα φανώ-
 σι τὰ φύλλα, ὅσοι πατισάσις ἔν γῆ φλ' ἰορώνης τὸ
 ἔχνος ὄσι. ἔτ' ὁ μὲν ὁ πλῆς ἀμείβολος, ὅκ' ἐμοὶ ἀ-
 ρεσός. ἀλλ' ὅμως καὶ τότε πνὲς πλέσσι, ὄρασι χῆμα
 τοὶ ἄνθρωποι, τῶν κέρδι' εἰ θελγόμενοι. ἰσὺ ψυχα γὰρ
 ποὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ χῆματα. Κεράδ' η, τὸ νεαρόν
 φλ' συκῆς φύλλ). καὶ ἀντίφρασι, τὸ ἀκράδανδρον, ὅ
 μὴ βραδίως κινόμενον. Αμβατός.) ὄνε πῆρατ', δε-
 ξιὸς εἰς τὸ ναυτίλλεσθαι. Αἴνημι.) ἀνῶ, καὶ καὶ πῆρα
 γογλῶ ἀπὸ κλῶ ἀνημι. Αρπακτός.) πῆραβολ' ὁ
 καὶ εἰσοκίνδύω ὑπαρῶν. Χαλεπῶς.) μόλις,
 δύσχερῶς. καὶ τὰ, καὶ τῶν τὰ τὰ πόδι τὸν εἰαρινόν
 πλοῦν. Μὴ δ' ἔνι νηυσί.) ναυτιλλόμενος δὲ, μὴ πῶ-
 σαμ σὲ τὴν πόδιουσίαν ἔν ταῖς ναυσίμ ἔνεκν' ἐμπα-
 είας ἀρτίθι, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸ φλ' θαλάσσης ἀβε-
 βαιου, τὸ τριτομόριον ἔχε πρὸς ἐμπορίαν, τὴν δὲ δι-
 πλομοίριαν οἴκαδ' ἐκαστὸν ἀλίμπανε χαλεπὸν γλ' δι-
 κληρήμασι θαλασῆσις πόριπτεσῆμ, σὺ πολλεὶ φόρ-
 τῶ νηί. ἔτα φησὶ, καὶ τί φημί χαλεπὸν τοῦτο
 χαλεπὸν, εἰ καὶ ἔν ἠπείρω ἐπ' ἀμαξαν ὑποβεί-
 θου θείης φορτίου, καὶ κειτῆξυς τὸν ἄξονα, καὶ
 ὄσθ' διαχυθῆν' ἀφανῆς σοὶ καὶ εἰς ῥεῖον γρηθήσεται.

πλὴν συμμετρίαν ἐν ἅπασιν πράγμασι, καὶ αὐτὸν δέον
 τας καιρὸς ὑπὸ τῆς ἑξέως ἢ ὑπὸ μέμψιν ἠσίοδ' ὅ,
 ἔκ εἰδ' ὡς ναυπλίων διδ' ἀσκεῖν, ἀλλὰ θερείαις ὥραις
 μόνον κελδύων ναυτίλλεσθαι. πρῶθεν γὰρ, ὡς ἐμ-
 πειρόπλος ἔκ ἐγγόνει, ἔδ' ἔν' ναυλικῶν ὑπὸ σήμων.
 Δραῖ ὅ δ' ἐμψαῖκα.) ἀρμόδιω δ' ἔχοντω καὶ γάμω
 σωμαρμόθηντι. λέγει ἢ ἑσθ' εἶν, τὸν μὴ τε πολὺ ἐπα-
 ναβεβηκότα ἔν' τριάκοντα, μὴ τε πολὺ ἀρδ' ἔοντα.
 Ἐ' ἑσθ' ἐμψαῖκα μὲν φησὶν ἀρμόδιον εἶν ἔχον) ἀνδράσι πρὸς
 γάμον. γυναιξὶ δ' ἐμψαῖκα, εἰ ἀσαφῶς εἴρηκε. καὶ ἔτω
 μὲν ὁ ἠσίοδ' ὅ εἴρηκεν, ὅπως ἱκανοὶ τε ὄσιν οἰκονο-
 μείν τε καὶ ἑαυτὸν οἱ ἀνδρῶν ὡς τέλειοι, καὶ ὅπως
 μὴ πολλὰ τεκνορρήσαντες ἔκ ἐχῶσιν ὀυχερῶς αὐτὰς
 εὐατρέφειν, καὶ ὀυχερῶς τῶν βίον διαγῶσι. καὶ ἔ-
 τω μὲν ὁ ἠσίοδ' ὅ. ἐμοὶ δ' ἐδοκίμει ταύτας ἐτόροις νυμ-
 φαγωγῆν, ἔχοις πόρ ταῦτα πρῶτα κελδύονται. πο-
 λὺ πρηνικεσέροις γὰρ αὐτῶν ἀνδράσι ταύτας συ-
 νάπῳν, ἀφυβεῖκναι μονονὲ ταύτας πρῶτα κελδύεται
 πρὸς τὰς πύτων ἔχοντας. μικρὸν γὰρ ἔδ' ἔκ, καὶ οἱ μὲν
 τελέως γηράσαντες ἀδρῆσονται. αἱ δ' ἐ, πρὸς τὸ
 σφαιγῶν ἔλ' ἡλικίας ἀναδραμῶσαι, τ' ἀνδρὶ κὺ βί-
 βὰ δ' ἀ ὀπόθεν γηρήσεται, αὐταῖς μηχανήσονται. πα-
 ρακελδύεται δ' ἐμψαῖκα σωμαρτόμηνου καὶ παρ-
 θῆνον λαμβάνειν, καὶ ἐ' ἔχοντω. ἐμοὶ δ' ἐδοκίμηται,
 καὶ ἔλ' μητρῶας νηδ' ὄς πρῶτον νυμ, καὶ ἀσπῆλα
 τὰ

τὰ θήλαια τίκτου. Μὴ τε τριήκοντα.) μὴ γρα-
 φῆς τριηκόντων, εἴτε ἠσιόσθου, εἴτε μεταγραμμίου
 τὸ πᾶσιμα τυγχάνει, ἀλλὰ τριάκοντα. πᾶσα γὰρ
 φωνὴ τὰ τρία γῆνη σημαίνουσα ἐν μιᾷ λέξει, ἀκλυτὸς
 ὄσιμ' οἶον τριάκοντα, πρηνήκοντα, καὶ πάντες οἱ
 ἀριθμοί. ὡς πρὸ καὶ τὸ ἐγώ, σὺ, ἐμοί, καὶ τὰ ὅμοια. οἷς
 δὲ βόλη τὸν ἀπὸ δ' ἀ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γραφέτωσαν
 τριακόντων, καὶ πρηνήκόντων, καὶ ἐξηκόντων, ἑ
 ἑκατόντων, εἰ βύλοινο. Τέτοι.) πικραροῦ καὶ
 δεκάτω χρόνω. Παρθενικῶ δὲ.) πρὸ θῆνον δὲ πρὸς
 γάμον λάμβανε, ὅπως θυμῆρης γῆνται, καὶ τοῖς ἠθε
 σισωύτροφῶ, οἷα μὴ σινελθῶσα ἐτόρῳ ἀνδρῶ, καὶ
 ξῆνοις σινελθείσα τοῖς ἠθεσι.) ἑ γειννῶσαν δ' ἐσε
 λάμβανε κῆρῳ, ὅπως ἕκτε πατρώου καὶ μητρώου γε
 νος ταύτῳ εἰδῶς, καὶ τὰ ταύτης ἀκλειῶς ἀκροῶ
 μινῶ, μὴ ἀναξίαν γήμης. καὶ πῆν' ἀθεμίτων ὄρ
 γασάμινῶ, ἐν οἷς πρὸ εἰώδασι οἱ γειννῶντος γε
 λαῦ. ὅδ' ἐν γὰρ ἄμεινον, ἀγαθῆς γυναικὸς ἀνὴρ ἕδικ
 τᾶται. ὡς πρὸ ὅδ' ἐν χείρων ἑ φάυλης, ἑ πρὸ δ' εἰ
 πνος καὶ τροφὰς ἀχολοσυμλῆς, καὶ καύσης τὸν ἀν
 δρα, καὶ γηναῖός ὄσιμ, ἀξύλω πνεῖ συμφορῶν, ἑ
 παρ' ἠλικίαν πθείσης γηραιῶν ἑ ἀφῆλῆκα. δειπνο
 λόχης.) ἑ λάθρα ἑ ἀνδρὸς ἐδιδῶσις, ἑ μὴ φανερώς
 ἑ ἑρωκτίσιῶ καθημλῆς καὶ ἀσωτῶνομλῆς, καὶ
 παρεδιδῶσις ἑ δ' εἰπνω. Εὔ δ' ὅπιρ ἀθανά-

των.) καλῶς δ' ὑπεροφίῳ καὶ φροντίδ' αἰν^{ων}, καὶ
ἴσο καὶ ὑπαρχε φυλάσσω τῶν θεῶν, νυνὶ δὲ τῶν ψυ-
χικῶν δυνάμεων. θυτέστι νοῶν, ὡς χρῆ, φρόντιζε κα-
λῶς τῶν δέοντων, Ἐ μὴ τρεῖς ἀδελφῶ ποιήσῃσι τὸν
τὸν Φίλον· θυτέστι, τῶν φυσικῶν μὴ πλοτίμα τὰ κα-
τὰ θεοῦ, μὴ δὲ εἴ πατείδ' Ἐ τὴν ἀλλοτρίαν πλο-
τίμα, δωροληψίας ἕνεκα, ἢ ἐτόρξενός, καὶ ὑπὲρ τῶν
ὁμοίων τὰ ὁμοία δοῦν. εἰ δὲ ποιήσεις, ὄρα μὴ παλίμ-
βολῇ Ἐ μεταπίπτῃ γρήσῃ, καὶ ἄσαθς, καὶ πλο-
κατάρχου καὶ τοῦ. μὴ δὲ ψεύδεσθαι.) μὴ δὲ γινώ-
σκων τι ἀληθές, πρίτρεπε τῶν καὶ ψεύδου γλώτῃ
ῤητορικῇ, καὶ δεινῇ τυχόν χαρίζομενῃ. ὁ γὰρ εἶδ' ὡς
τὸ ἀληθές, Ἐ ψεύδωμενος, μοιχός εἰ ἀληθείας ὄσιν,
καὶ ἀδικεῖ καὶ τὴν φρόνησιν. πανουργίας γὰρ ὄργον
τῶν, καὶ ὁ φρονήσεως. ὁ γὰρ μάλα φρονῶν, ψεύδ' Ἐ
ὄκ' ἐρέσει. Εἰ δ' εἰ σε τ' ἀρχε.) εἰ δ' εἰ σε ὅπως πλοκα-
τάρξῃ, ὅπως δ' ἢ ποτε ἀνιάσει, διπλῶς τῶν ἱμῶν,
μεμνημένος ἢ Φιέμῃς ἐντολῆς, ἢ ὅτι πρῶτος εἰς τὴν
Φιλίαν πρῆσπὸνδ' ἦσεν. εἰ δὲ πάλιν μετατραπείς
πλοηγείται εἰς τὴν Φιλίαν, Ἐ αὐτεῖ ἱμῶν δ' ὄνα
ῶν ὀζημαρτήκε, ξυγνωμοσυνῆς πάλιν αὐτὸν δέ-
χου. Δειλός τι ἀνήρ.) ὁ γὰρ καὶ ὁδ' ἕνός λό-
γου ἄξιῃ, ἀλλοπρόσαλλῃ γίνεται, ποῦ εἰς Φι-
λίαν θεομῶν, παραμείβωμ συνεχέσερον εἰς Φίλως.
Σὲ δὲ μὴ τι.) σοῦ δὲ τὸν λογισμόν μηδ' ἐν εἰδ' Ἐ

Ουλίαις ἀπρεπῶς ἐλέγξῃ. πού τίσι, μὴ ἐλεγχθεῖς, ἢ ἄ-
 Ουλιθ, ἢ πολὺ Ουλιθ, ἢ κακῶν Ουλιθ, ἢ ὑβρείς
 τῶν ἀγαθῶν Ουλιωμ. ταῦτα δὲ καὶ ἑτέρω μυνεία εἰ-
 σὶν εἶδ' Ουλίαις. Μὴ δ' ἐποτ' ἄλομύλω πρηνίμ.)
 μὴ δὲ τὴν δὲ εἰμαρμένης δὲθεῖσαν πρηνίαν τοῖς ἀν-
 θρώποις ὀνειδίξει. ἢ ἑτέρω ἢ πρηνία, ἢ δὲ ἡμετέρας κα-
 κίας καὶ ἀσωτίας ἡμῖν γινομένη φθέρηγεσθαι. τοῦτο
 ἐν πᾶλαις καὶ τὸν πῆρσιω, καὶ μὴ πολυλογίαν ἀ-
 σκεῖν. ὅθεν γὰρ ὅτε λῶσιν, ὅτε χείρισιν φησὶ γλώττης
 ὅστις. ὁ καὶ πιτῆκος ὁ λέσβιθ ἦν δ' εἰκνύμενθ δὲ
 ἱερείου τὴν γλώτταν, ὡς κάλλιτόμ τε καὶ χείρισιν, ἀ-
 μάσδε θρῆ ἀγυπῆϊω ἀπέσαλκην. ὅπως ἐκείνου κε-
 λδύσαντθ, τὸ κάλλιτόμ τε καὶ χείρισιν ἀπέσαλκε-
 ναί τῳ ζῶσ. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ φρῦξ πεποίηκην ἀσω-
 πθ. Εἰ δὲ κακόμ.) εἰ δὲ λάλλθ ὡμ ὑβρείσις, μεῖ-
 ζον ἀκούσεις. ἴσθ' δὲ δὲ ὁμήρου παρῆσυσται, φησὶ
 γὰρ ἐκείνθ,

Οποῖον κ' ἔπος ἐπιπῶσα, φῖον κ' ἐπακῶσεις.

Μὴ δὲ πολυξείνθ δαιτός.) πᾶσα κελδύετου ἴσθ' ἔμ
 καὶ κρινωπικῶν εἶν, ἀλλὰ μὴ ἀσωδίσαθ. καὶ φησι·
 μὴ ἔσο δυσάρεςθ ἐκ φησὶ πολυξείνθ δαιτός. πού τί-
 σιν, ἐκ τ' συοσιτίωμ θ' εἰσφορῶμ θ' ἐράνωμ, θ' ἄ κα-
 λῶμ κατὰ βόλια, ὅταν κρινῶς εἰδόντες διαπένην
 συμποσιάζωσιν. εἶτα ἐπέγθ θ' τ' συοσιτίθ τ' ἐπαι-
 νομ, θ' φησὶν, ἐκ τ' διαύτης κρινωνίας πλείση ἡδονή,

ὀλίγον δὲ τὸ ἀνάλωμα γίνεται. Μὴδ' ἐποτ' ὄζ
 ἡδῆς.) τὰ μὲν μυθικὰ δ' ἦλα εἰ τοῖς πάνυ ἰδιωτοῦς
 σιν, ὅτι δ' εἰ καθαροῖς καὶ ἀρῶν πόντοις δύοι χόρσι.
 τὸ δ' ἀλληγορικώτερόν ὄσι, συμβολικὴ πρᾶξις
 πωθαγόρειος, ἔντελλομένη καὶ λέγουσα, μὴ ἄλλα μ̄
 Βαλδύειν, ἄλλα δὲ δρᾶν. φησὶ γὰρ μὴδ' ἐποτ' ὄζ ἡδῆς
 καὶ φησὶ πρώτης τοῦ λογισμῶ πρῶτοβόλης τὸν οἶνον, ἡ-
 γουω τὸν Βαλδύτιον ὅπου θορμαίνει καὶ συγκι-
 νᾶ, λείβε καὶ πρόσφορε τῶ δ' ἰ, ἡγουω τῶ λογισμῶ,
 χόρσιν ἀνίπτοις, ἡγουω πρᾶξις καὶ ἀνομίας, καὶ
 ἀπαδύσας, οἷς Βαλδύτι. καὶ ἵνα φαίλω, καὶ σωτο
 μώτορον ἴσῃ φησὶ, μὴ δὲ εἰ πρότορον ἀνέλθῃ πρῶ-
 βολὴ σου λογισμῶ, ἄλλα μ̄ Βαλεύεας, ἄλλα ἢ δρᾶν
 καὶ ἀπόρ παντεργότατοι λινές, καὶ κρυψίνου. Μὴ
 δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.) ἀρ' κρινῶ τὸ λείβε ἀνίπτοις
 χερσίν. ὁ δὲ νῶς ριῶτθ, μὴ τε τῶ λογιστικῶ ἔναυ-
 τίαν ἐχέ τῆ πρᾶξις, μὴ τε ταῖς ἄλλαις ψυχικαῖς δ' υ
 νάμεισι θυμῶ, ὑπ'θυμία, καὶ λοιποῖς τουτέσι, μὴ ἔσο
 κρυψίνου, καὶ πρῶτοποίητως δόκει πινὰς ἀγαπαῦ, ἡ
 μισῆν. ἄλλως δὲ ἡτ' πρᾶξις ἔλεγε εἰ τῆ ἀλήθειαν,
 καὶ ὑπ' τῶ ἄλλων ὁμοίως μὴ θέλε φαίνεας πλάσιος,
 ἡ ἄδουκιμῶν ἔντισιν, ὅρ' γὰρ δὲ τούτων ἀπάδοντα
 κέκτησο. Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν.) ὅ γὰρ κερ-
 θώσεις καὶ ὑπ' ἡσθα εὔροις, τοῖς ἔναυτοῖς τὰ ἔναυ-
 τία. μάτουθ δὲ λογιθήση. Μὴ δ' ἀντ' ἡελίοιο
 τετραμ-

τετραμυλίῳ.) τὸ μὲν πρόχειρον, γνώριμον καὶ τοῖς
 ἰδιώταις καθέστηκεν, ἢ τὴν τοῦ πρόκλου μακρογο-
 ρίαν καὶ μεταχείρησιν. τὸ δὲ συμβολικὸν τοῦ πρᾶγ-
 γέλματ' ποιῶτον ὄσιν. ἀπείργει ἴσῳ τ' φανόρας
 καὶ ἀνερευθείασου ἀπολασίας, καὶ γε τ' λαθραίας ὀ-
 μιλίας φη πρὸς τὰς πόρναις, ἔτι δὲ καὶ φη πρὸς τὰς
 ἑταίρας ἀσπίτου καὶ μεταπηδήσεως ὄρμης. καὶ ἐπι-
 πρᾶκελεύεται, μηδ' ἐν ἑτέρω τῶν ἀπρεπῶν δρᾶν,
 καὶ ἔλαττον ἢ τ' πλοτόρων, ἢ λάθειον. ἐδλῶ γὰρ ἢ
 μακαρίων ἀνδρῶν, καὶ ἔχ' ὁρῶτο πρὸς τινων, ὅμως ἀ-
 δεῖσθαι αὐτὸν ποιῆν τὰ ἀειχρᾶ. ἴσῳ γὰρ δ' ἡλοῖ, τὸ
 μακάρων τὴν νύκτωρ ἔασι. θεῖον δὲ καὶ φρονίμου ἀν-
 δρῶν λέγει τὸ, ἐξ ὀμιλίου ὄρειν. ἢ γινώσκον, ἐσκευγμλίας
 καὶ μεταπηδήσας τὰς ὀμιλίας ποιῆσθαι, ἀλλ' ἔχθρ
 παλλακῶν μίαν, ἢ ἢ ἑταίραν καλῶσιν, ἢ δούλῳ.
 ἴσῳ γὰρ ὁ τεῖχ' ἡλοῖ φη αὐλῆς. ὡς πόρ γὰρ ἢ οἰ-
 κία ἐκ τῶν τοίχων συνεχεται, ὅτῳ καὶ οἱ δεσπόται
 δούλοις καὶ θεραπεύουσιν, καὶ τοῖς μιθίοις ὠχύρον-
 ται. τοιαῦτα τὰ πόρ φη ὀμιλήσεως. ἔτι ὁ πέρσης,
 πέρσης, καὶ πέρσης τὴν κλησιν, ὡς τε γινώσκον ἐφεζό-
 μιν πόρσι καὶ νόμῳ. εἰ δὲ ἔτι καὶ ἀσαφὲς ἔχθ' τὰ εἰ-
 ρημλῆα, ταῦτα σαφῆσομεν. Μὴ δ' ἀντ' ἡλίσιον.)
 μὴ δὲ φανόρως καὶ ἑναυτίου πολλῶν κλεπτόντων,
 ὁρθῶς ὀμίχει καὶ ὄρει. ἢ τὴν μὴ σωσιάζει καὶ ὀμίλει
 γυναιξίμ' ἀμειβόμεν, εἴτε μετὰ φη αὐτῶν ὀμιλίας,

τίζοντά. ὁ μὲν γὰρ ἠλιθὸς δ'ηλοῖ, τὸ ὑπὸ πολλῶν βλά-
 πεδαί, ἅτε κωσμικῶν καὶ πᾶνδλημου φῶς. ἡ δὲ ἑ-
 σία, τὸ ὑπὸ μόνω τῶν ὄντων κατ' οἶκον, ἅτε φῶς
 ἰδικῶν καὶ κατ' οἶκον. οὕτως ἔχει καὶ ταῦτα. εἰ γὰρ
 κατὰ τὸν πολλὸν πρόκλον ἑσία τοὺς ὄρχεις ἐμπελά-
 σασ παρέφλωγν, ἄλλος αὖ τις βώλακας εἰς τὴν ἀν-
 θρακίαν ὑψηροῦσας, τούτους αὖ μιδεῶν ἀπετόξδνε,
 πυρρῶσιν ἄλμασιμ ἄλστακοντίωμ. Μὴ δ' ἀρ-
 δυσφήμοιο.) ἔντ' οὕθω πρὸς ἑτόρην διδασκαλίαν
 μετέβη. καὶ διδάσκει ποταποὺς ὄντας ἔνεκε παι-
 δοποιίας, δ' εἰ πλοσιάζειμ ταῖς γυμνασίμ. καὶ φησι
 οὐδὲ ἀπορμαίνειμ γρὴ τὰ τέκνα ἀπ' ἐκφορᾶς νε-
 κρῶν ὑποσρέφοντας, ἀλλ' ὅζ' ὕωχίας καὶ ἑορτῶμ.
 τοῖσιν γὰρ οἱ παῖδες γίνεσθαι εἰώθασιν, ὅποιοι οἱ
 πατόρδσ αὐτῶν εἰσὶν ἐν τῇ παιδογνώμῃ κατα-
 βολῇ τῶν ἀπορμάτων. μεθύοντων γὰρ μεθύοντδσ
 γίνονται, σῶφρονοῦτων καὶ νηφαλίωμ σῶφρο-
 νδσ καὶ νηφάλιοι, ὕφρανομλῶμ ἰλαροί τε καὶ
 ὕφρανομλῶμ. σκυθροπαζόντων δ' εἰ, ὠρακιῶν-
 τδσ καὶ φιλόδελμοι. Δυσφήμοιο τάφου.) ἡ
 θρῶσδσ τάφου νεκρῶμ, ἡ τάφου δυσφήμου
 καὶ εἰπνου ἡ γοῶν καὶ πηλώδσ καὶ κακοφήμου
 καὶ ἀσχήμονθ. Ἀθανάτων ἀπὸ δ' αὐτός.) μυ-
 δικῶσ, ἀφ' ἑορπῖσ. ἀλληγορικῶσ δ' εἰ, μὴ ἀπὸ τά-
 φου καὶ συμποσίδ ἀπρεποῦσ, ἀλλ' ἐκ Βουλδουτη-
 θίσ,

εἰς, ὅπου αἱ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων θυγατέρισι.
 λογιστικῶν.) φρονήσεως, ἀνδρείας, σωφροσύνης, δι-
 καιοσύνης, καὶ τῶν τοιούτων θεῶν. Μὴ δ' ὡπὶ κρη-
 νάων.) πῶς κελδυσάμενος μὴ πλησιάζῃ χείρι πα-
 θηποιίας ἐκ μέθης ἐπανιόντα, ἀλλ' ἐκ βελούτην
 ἐπανακάμψαυτα, νῦν πῶς αἰνεῖ μηδὲ δυνασῶν μοι-
 χᾶδαυ γυναικας, ἀλλὰ τὴν τριαύτης ἀφίσταδα πρά-
 ξιως. ὅμ γὰρ τρόπου αἱ κρηῶναι ποταμὸς ἀρτίκρου-
 σι, τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ πεδινᾶναις τριαύτης γυναικας,
 αὐτὸν γὰρ τῶν βίῳ πολλῶν ρεύματι χρυσῶν πεδινᾶναις
 ἀνδρας δυναστας ἐν ὑπόροχους, ὡν τὸ πλεον πολ-
 λοι ἀπαρρῶνται, ἀρτίκρουσι. ἀλλὰ νῦν αἱ τριαύ-
 ται κρηῶναι, παντρίων ὕδρων ἐπλήθησαν. Μὴ δ' ἐ-
 ποτ' ἀγνάων ποταμῶν.) καὶ τί φημί τοιαύταις μὴ
 μίγνυσθαι γυναιξίμ, ἀλλὰ μὴ δὲ θετεύειν ὑδχειρῶν
 ἀρχικωτάταις ἀνδράσι, πρὶν γὰρ πολυκράτω ὕδατι
 λουκῶ, ἢ γυναιξὶ συμβολῆ καὶ λόγοις καλλίστοις νιψά-
 μενται τὰς χεῖρας. ἢ τὴν ὁμοιωσας ἐκείνω τὰς σὰς
 πράξις, ὅσκιος ἐκείνω καὶ θυμῆρης φανείης. αὐ γὰρ
 σὺ τυχὸν τῶν τριαύτης ἢ μέτοχῶ, ἐκείνῶ δὲ ἡμιβαρβα-
 ρῶ, ἢ σὺ ἀρετῆς ἀντιχόμενῶ, ἐκείνῶ δὲ ἀσελ-
 γείας ἀνάμεσῶ, ἢ τὸν ἀντιπῶν, πᾶσι τῶν τοιαύτων
 λαβείων ὡς ὅσκιος ἀποσφυῆ ἐν ἀνάμωσιν. συγχά-
 ρειν γὰρ εἶωθε, τῶν ὁμοίω τὸ ὁμοίω. Ὅσ ποταμὸν
 εἶωθε.) ὅσ τις πῶς αἰνεῖ τὸν ποταμὸν, ἢ γυναιξὶ πρὸς δυνά-

τὸν λατρείαν ὑπέλθοι, μὴ ἐκκαθάρας ἐκ κακίας
 τὰς χεῖρας, τουτέστι μὴ ὁμότροπον ὦν ἐκείνω (κακία
 γὰρ τὸ ἐναντιότροπον ἐκείνω λογίζεται) τούτω ἢ εἰ-
 μαρμλὴν νεμεσᾶ, καὶ ἐναντία ὄσι, καὶ ἄλγα δ' ὠ-
 κην, ἢ πρὶ δυσκλήϊας ἔχει ἑ ἀτυχήματα, σκυτίων
 καὶ βαρβαρῶν ὑπαερμλίων καὶ αὐξομλίων, ὡς ὁμο-
 ῥόπως ἐκείνω. μὴ δ' ἄρ' ὡς πρὸς (οἶο.) τὸ μὲν πρό-
 χειρον, καὶ οἷς πρὸ ὁ πρόκλῳ μακρηγορεῖ, τοιοῦτον
 ὄσιμ, μὴ δ' ζουχιζὸς ἐν ἐορταῖς, μὴ δὲ τὸν ξηρὸν ὄνυχα
 ἐκ τῶν χλωρῶν καὶ ζώντων δ' αὐκτύλων τῆς πρὸς-
 ζὸ χεῖρὸς ἀπότμνε. τὸ δ' ἄλληγορικὸν τοιοῦτον ἐ-
 σιμ. ὁπότε φησι πρὸς πινωρ θείων καὶ ἀναγκαιοτέ-
 ρων καὶ θειατόρων λόγοι λινοῖνω, σοφοί, ὅς ἑ θεὸς
 καλεῖ τὰς ὡς ἄντε ἀιδήσεις, οἶονεῖ ἔχε τῶν ποιῶτων λό-
 γων δ' ζηρητημλίας. καὶ μὴ σιδ' ἦρω, ἢ ἡρω σκληρῶ ἑ
 ἄφρονι λογισμῶ φη πρὸς τὰ δ' ἑ φη τῶν ἀιδήσεων,
 τὴν ξηρὰν καὶ ἀπλοσφυῆ πρὸς αὐτὸς τοιοῦτους λόγους
 ἀπότμνε, ἄρ' τῶν χλωρῶν καὶ τύφρις πλοσφυεσά-
 των. ἀλλ' ὅρα καὶ ἄκουε, καὶ ὁσφραίνε, καὶ γένε, ἑ
 ἄπρ' καὶ ἢ ἀκὸν μόνη τότε πλοσφυῆς ὄσι καὶ χλω-
 ρὰ, αἰ δ' ἄλλαι ξηραὶ καὶ ἀπρόσφοροι. τουτέστι ὅλος
 δ' ὅλης ψυχῆς, καὶ πλοσεκτικώτατος γίνε τῶν λεγο-
 μλίων. μὴ δ' ἐ ποτ' οἶνοχόλω.) νυῦ καὶ ὁ πρόκλος
 εἰς νοῦν γερονῶς, συμβολικὸν πρὸς ἄγγελμα ἑὸν φη-
 σί. ἀντὶ τοῦ, μὴ πλοκείνε τὸ ἴδιον τοῦ κρινῶ, μὴ δὲ το
 μέρῳ

μέρϑ τῷ ὄλου. Γινόντων.) ἤκρι συμβέλης γημο-
 μλής ποδὶ τῷ κρινῶ. χαλεπὸν γὰρ ἴσθρ. ἢ μὴ πλο-
 τιμήσεας τὸ χεῖρον τῷ κρείττονϑ. ὄυτελέσερον γὰρ
 καὶ δ'ρακονηπιόμ. ἢ οἰνοχόη, τῷ κρατῆρϑ. ἢ μὴ
 γ' οἰνοχόη, ὁ βίκος ὄσιμ, ἢ τὸ ποτήριον. ὁ δὲ κρατῆρ,
 ὡς λέβης ὄσι, καὶ ἐπίθρ πρὶν γ'ν συσιτίοις καὶ εορ-
 ταῖς, ὄχῶς ὁ βίκϑ καὶ ἀφκτῆρ γ'ν ἰδικῶ ἐστίαματι.

Μὴ δὲ δόμου ποιῶμ.) τὸ πρόχειρον ὄτω, μὴ ὄυτε-
 λῆ τὸν δόμου ἐάσης, μὴ πως καταγελλόσης κερώνης
 χειμῶνα λυπήσῃ. τὸ δὲ συμβολικόν, ὄτω μολιγὴ δρ-
 γομ ἀτελές ἑ ἀκαλλώπισον ἐάσης, μὴ τις μωμοσκό-
 πϑ καὶ λίσαν κρακτιῶς, καὶ λάλος, ὡπὶσῆς αὐτῶρ,
 μώμος καταχέου σου. Μὴ δ' ἀκὸ χυτροπόδωμ.) τὸ
 μὴ κρινόν καὶ δ'κμῶδ' ὄτω πῶρακελδύομαι καὶ
 γ'ντέλλομαί σοι. μὴ δὲ ἀκὸ χυτροπόδωμ ἑ πυρειατῶν
 ἀθύτων λαβόντα σε τὴν χύτραν, ἐδίειμ τὰ γ'ν αὐτῶ.
 τστέσιμ, εἰ μὴ θύσεις πρότορον, μὴ ἀψῆ τῶν γ'ν τῆ χύ-
 τρα βρωμάτων, μὴ δὲ λῶση, εἰ μὴ θύσεις ὁμοίως καὶ
 ταῦτα μὴ ὄτω. τὸ δὲ βαθύτορον ὄτω, μὴ ἀκὸ τ' ὄ-
 ποτελῶμ ἢ σῶμ δ' ὄλων ἀπανθρώπως ὄδ' φόρως καὶ
 ἀνηλεῶς ἀφελόμενος ἑ ὄδιε. ἀλλ' ἑσο κακείνοις μέτριος,
 καὶ ὄυχῆς μοῖραν παρ' αὐτῶν κληρῶμενϑ, μέτριϑ
 ἑ μὴ λίσαν βαρύνωμ αὐτῶς. Μὴ δὲ λῶεσαι.) ἀπο-
 λουτρῶμ δ' κλονότι ἀθύτων. τὸ δὲ παν' ὄιῶτόμ ὄσιμ.
 οἰκέταις μὴ καὶ μιθίοις οἰ πῶραδωαδ' ὄντοντ' ὄυ κε
 χεῖλωται.

χλωταῖ· τοῖς μὲν, ὅζω ὤμ διατρέφονται, φόρτος συλ-
 λήγοντο· τοῖς δὲ, κόσμος χεῖρ, καὶ πωπομπῆς, ἔ-
 καλιώσεως. Ἐπὶ τῷ μ, ὅζω ὤμ τῶν φόρτος λαμβάνουσι,
 χειρόποδας καλεῖ, ὡς φέροντας αὐτοῖς χύτρα καὶ
 βρώματα· τῶν δὲ, ὅζω ὤμ τῶν ὑδικόσμησιν ἔπὶ τῶν πω-
 πομπῶν ἔχουσι, λατρίον κατωνόμασιν, ὡς τότες κο-
 σμοῦτας. τὸ δὲ ὄλον τοῖς τοῦ μὴ βαρῦς, ἀλλ' ἰλαρὸς
 ἴσο, καὶ ἀμφοτέρους τοῖς ὑποταγματῶν σοι, ὅζω ὤμ
 τε τῶν φόρτος λαμβάνεις, καὶ ὅς ἔχεις πρὸς ὑδικόσμη-
 σιν, ἵν' ὀυκταῖ αὐτοῖς γίνῃ. Ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τὸ κοι-
 νὸν ἀπέριψε. Ἐπὶ πρὸς μόνον τὸν πέρσω φησί. ποῦ
 γὰρ ἐκείνῳ θεραπεία τοιαύτη καὶ πωποπομπῆς; μὴ
 δ' ἐπ' ἀκίνητοις καθίξει. μὴ δ' ὑπὸ τοῖς τῶν νεκρῶν
 τάφοις καθίξει πᾶν δ' αὖ δ' ὠδεκαετῆ. ἀσεβὲς γὰρ ἔστω·
 ἀκίνητοὶ δὲ οἱ νεκροί. ἢ δ' ὠδεκαετῆ πᾶν δ' αὖ μὴ ἐκεί-
 νῳ ἀκίνητῳ ἔπὶ νωθρότατος· ἀλλὰ κίνη πρὸς ὄργα τῶν
 κατάλληλα· οἱ γὰρ νωθοὶ ἔπὶ ἀκίνητοι, μέχρι τοιαύτης
 ἡλικίας ἀχρησιμοὶ τῷ βίῳ, ἔπὶ ἀδρανῆς. μὴ δὲ δυο-
 δεκάμηνον. τὸν μὲν δ' ὠδεκαετῆ φησι, μὴ ἐκεί-
 νῳ πρὸς ὄργα· τὸ δὲ δυοδεκάμηνον, ἔπὶ πρὸς ὄργα,
 ἡλίθιον γὰρ ἔστω· ἀλλὰ πρὸς πορείαν κινῶν ἀμαξίσι
 ἔπὶ κλινίδιοις καὶ λοιποῖς τοῖς τοῖς ὑποταγματῶν, ἵνα
 μὴ κατεργασθῶν, καὶ νωθρότατον καὶ ἀκίνη-
 τον τὸ βρεφὸς γηθήσεται. μὴ δὲ γυναικείῳ λα-
 τῶν. τὸ μὲν προχειρὸν ἔπὶ κοινὸν τῆς γυναικείας πάσης,
 σαφέ-

σαφέσδρον, τὸ δὲ βαθύτορον, τριῶτον δέσιν. ἐντίλλω
 μαί μὴ δὲ γυναικείῳ καλλωπισμῶ καλλιῶεδα ἀν-
 δρα, φυκιδύμνον καὶ ξειρδύμνον, καὶ τῆς λοιποῖς
 κεχημλίου, οἷς αἰ γυναικὸς ὄμ πὸρ καλλωπισμὸν
 καὶ λουτρὸν λέγει. ὀλετεία γάρ ποιηὴ καὶ ὑπὸ τῶ
 τριῶτω πράγματι, καὶ μέμψις ἔσται μὴ χρόνα μαραι-
 νομλῆ. Μὴ δ' ἱεροῖσι.) τὸ πρόχειρον μὴ δὲ ἐν θυ-
 σίας θεῶν τυχόν, μωμοσηπὶ τὰ μυσηία. ἢ μὴ πε-
 εἰ τῶ ἐν οἴκοις πινῶν κρυφῆ τελευμλίων ἀισχῶν
 ἐν τῆς ἱεροῖς δαλέγου. τὸ δὲ βαθύτορον καὶ ἀλληγο-
 ρικόν, ὅτως ἔχει μὴ ὁ ἠκουσας μυσηϊῶδ' ἀπό πι-
 νῶ συμβάλω σοι χησαμλῆς, δικάσυρε καὶ φαύλιζε
 καὶ φανέρω· θεὸς γάρ τις, ἢ τοι σοφός τις καὶ φρόνι-
 μῶ, καὶ ταῦτα ἀπᾶται. ἢ μοῖρᾶ τις ἐνεκῆν τῶ
 τριῶτωρ εἰς πόδι φίλους φαύλους τιμορεῖ. Μὴ δ' ε-
 ποτ' ἐν πλοχῶν ποταμῶν.) πάλιν τῶ πλοτῶρων ἔ-
 χειτε λόγων. καὶ φησι, μὴ μοι χαῖ σιωεύνης δισα-
 σῶν, ἢ μητόρας· μὴ δ' ἐναπόψυχε ποταμοῖς, τυτέ-
 σιν, τὸν φορυτὸν εἰ γασρός ἔκχεε. ἢ τοι, μὴ δ' ἀισχό-
 τῶρον δ' ὀάσεας, * παχιπῶν καὶ θηλυόμλυθ.
 Προχὴ, τὸ τῶν ποταμῶν σύμιον, δι' εἰς βάλλουσι
 εἰς τὴν θάλασσαν. νυῦ δὲ τὰς σιωεύνης τῶ δισα-
 σῶν, εἰς ἃ εἰ κείνοι τὸν ροῦν πρὸς Ἄλα νυῦ.) τὸν
 κόσμον. κηλυάων.) τῶν μητόρων νυῦ τῶν ποιού-
 των ποταμῶν· τῶν γάρ ὄντι λῶιον. εἴτω γὰρ ὀδαμῶς
βέλπ

Βέλπισον. Ω δ' ἔρδ' εἰμ.) ὠδιλογικῶν κεφάλαιον,
 ὅτ' ἔρδ' εἰμ, ἢ ὅτ' ἔρδ' εἰμ ἔντέλλομαι· τὴν δ' ἀσχεῖαν
 φήμην ἐκφύγει. φήμην γὰρ τε κακὴν.) ἢ φαύλη γὰρ
 φήμην, ῥᾶστα καὶ ἐλαφρὰ πᾶν, εἰς τὸ ἀρθῆναι Ἐκ
 ρυθλιῶσαι, καὶ ἐπὶ θλιῶσαι· ὀργῶδ' ἡς δὲ καὶ δ' υγχερῆς
 εἰγεῖσθαι καὶ καρτορεῖσθαι. ἀδιδυάτως δ' ἐῖς ἔχει ταύ
 τὴν ἀρδ' εἰσθαι· ἢ γὰρ φήμην, ὡς πολλοὶ κερύξοισιν, ἐκ
 ἀπόλυται, ἀλλὰ θεῶται, καὶ πρᾶμον ἔμνει. Ἰδ
 ρι μὴ δὲ σὺ δρᾶ χιαῦτα ἀσχεῖα, καὶ ἐκ ἀνγε δ' ὕσ
 φημος φήμην κατὰ χη. Ηματα δ' ἐκ δ' ὀθρην.) μετὰ
 τὴν δ' ὀργῶν δ' ἰδ' ἀσχεῖαν, καὶ τὴν λοιπὴν ἔσο
 θηκίω τε καὶ πρᾶίνεσιν, νῦν δ' ἀλαμβάνειμ ποδὶ φλ
 ῥελλίως ἐφημερίδ' ὠμ κατ' ὀρχετ'· καὶ φησι, ποῖα
 τούτων ποῖα τὴν δ' ὀργῶν καθεσθαι χησίμῃ, καὶ
 δ' εἰνῶς καὶ συγκεχημῶς καὶ καποζήλως, ἐπὶ δὲ Ἐ
 ψδ' ὀδ' ὠς, καὶ ὄχ' ὠς πορ ὁ μέγας ὀρφεύς δ' ἰδ' ἀσχελε
 κῶς τε Ἐ τεταγμῶς πρὸς ὀυκείναιαν, Ἐ τὸ πλεον
 τεχνικωτέρως καὶ ἀληθῶς. ἐκεῖνος ἢ γὰρ ὅτ' ἔτω φησι·
 Γρῶτα μὲν πρῶτα ἐνὶ ἡματι φαίνεται ἀρῆς.
 κλίω δ' εἰς τ' ἀρῶν ὠδιτέλλεται, ἴαχο δ' ὀργῶν.
 Τὴν δὲ παρ' ὀζανύσασα φύσιν δ' ἰκέρων ἀναφαίνε.
 αὐτὰρ ἐπὶ τὴν τρίτην ἡμαρ ἀπόπρωθην ἡελίοιο,
 Γᾶσιν ὠλιχθονίοισι φυραπόρσ ἀετὶν ἀλκῆς.
 Τετράδι δ' αὐξομῶν πολυφεγγέα λαμπάδα τείνει.
 Καὶ καθεξῆς, πέμπτῃ, ἕκτῃ, ἠν, ζ', μέχρι φλκ.
 ὅτ'

ad hoc
 factum est
 Jesu in die

ἔπος δὲ τριακωσὼ λέγει γίνω. ἔτα, δ', ς', η'. ια'.
 ιβ', ιγ', ιδ', ε', η', ιβ', η', ι, ιδ', κδ', δ', ε', ιζ', δ', ιθ',
 θ', κβ'. ἔτως ταῦτα συγκεχημένως φησί. ἢ μετὰ
 δ' ἐκδιόθην, ἐκ νοός καὶ φρονουώτων, ἢ τῶ ἔρανῶ.
 φυλάσων καὶ ὑπὸ τῆρῶν τὰς ἡμέρας καλῶς καὶ κα-
 τὰ τὸ πρέπον πᾶρα δε καὶ λέγε τοῖς δ' μωσί, τὴν
 λ' ρῶ μινός τῆς σελλῶνς ἀφίσιω εἰς τε τὸ ὑπὸ τῆ-
 ρῆν τὰ ὄργα, καὶ διαδύναι τροφάς, ὅποτε τίως οἱ
 λαοὶ κείνοντο τὴν ἀλήθειαν ἔχουσι τὴν λ' ρῶ σελλῶ-
 νης, καὶ ὁ ψδουδῶς. (ἐκ διός καὶ φρονί-
 μων μάνθανε, ἢ ὄρῶν τὴν σελλῶν γῆν ἔρανῶ, ἔσῶς
 λοιπὸς ἀσέρας γίνωσκε. Τεικηάδα μινός.) ἰσέον
 ὅτι μινῶα τὸν τ' σελλῶνς λέγει. διαρῶσθαι ἔνα μόνον
 φησί ὄρῶν, καὶ τριακονθήμερον. ὁ γὰρ ρῶ σελλῶνς
 μινῶ τοῖς τὸς ὄσι. κδ' ἡμισυ ἡμερῶν καὶ τετάρτου. ἔ
 τὴν τριακωσὼ δὲ ἡμέραν, ἔτ' ἀγαθῶ λέγει. ἡ
 ὄρφεὺς φαύλῳ πᾶσι ὄργοις φησί, δοσοληψίας δὲ
 μόναις ἐδλήν. Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι.) αὐταὶ γὰρ εἰ-
 σὶν αἱ ἡμέραι πρὸς ρῶ ἀμετὰ τροπον βυλλῶ ἐχούσης
 εἰμαρμένης, ἀγαθαὶ δ' κλονόπι. ἢ γῆν, ἢ τετράς τε, ἔ
 ἢ ἐβδόμεν, ἱερά ἡμέρα. γῆν ζῆ γὰρ, λητῶ φησι ἐγγύνου
 τὸν ἀπόλλωνα, ἢ γου ἐβδόμεν, ἐκ τῶ χάος ἐφάνη ὁ
 ἡλιος. κακῶς δ' ἐ φησι. τετάρτη γὰρ γέγονε, καὶ ἐφάν-
 νη. ὁ γδδάτη τε αὐξομένης ρῶ σελλῶνς, ἐξοχαὶ ἡμέραι
 εἰς τὸ πρᾶτῆν, ἢ ια' καὶ ἢ ιβ', εἰς τὸ κείρειν οἴς. ἔσθαι
 γὰρ

γὰρ νῦν τὸ πείκειν δ'ηλοῖ, Ἐῖς τὸ θείζειν. ἢ δὲ ἰβ̄,
 φιλῶ κρείττων. ἔν τῆ ἰβ̄ γὰρ, νήθει τὰ νήματα ὁ ἀ-
 ράχνης, ὁ πετόμην Ἐ ἔν τῶ ἄρει ἔν ταῖς μεγίσταις
 θειραῖς ἡμέραις, ὅτε ὁ μύρμηξ σαχυλογεῖ. Ἐνη,
 ἢ πρώτη τῆς σελήνης, παρὰ τὸ ἔν ἔνῃ. ὅθῃ νῦν
 δ'ασυῖται, ὡς μὴ διπλασιάσαι τὸ ν̄. ὅτε δ'ὲ δι-
 πλασιοῖ τὸ ν̄, ψιλῶται ὡς ἀολιόμ. Τετράς
 τε καὶ ἑβδόμη.

Καπνὸς πνοκλινοῦς ἀρμονικοῦς ἔνθάδε,
 καὶ αὖθις ἀριθμῶν εἰσινοπείρ θέλεις σιόπει.

Μιλῶς ἀεφομύνοιο.) ἀπ̄ ᾱ, μέχρι Ἐ ἰδ̄ ἡμίσεως Ἐ
 τετάρτου ἡμέρας, ὁ σελῶαῖ Ἐ αὖξεται κύκλῳ.
 εἶτα μέχρι κδ̄, φθίνει. τῆ δὲ λ̄, φθίνει τελείως, καὶ
 πάλιν νέα πρὸερχεται, σιωδ' ὄνισσα τῶ ἡλίῳ. ἐπεὶ
 δὲ ὁ ἡσίοδ' Ἐ ἔκ ὠπ' ἡρησῃ ὄνικρίνειαν καὶ τάξιμ,
 ἀλλ' ἄλλῳ ἄλλως τὰς ἡμέρας διδάσκει, καὶ ὁμωνύ-
 μως ὄγδ' ἢ τετάρτας, λέγων μόνον τὸ αὐξόμενον
 μιλῶς, εἶπῃ, ἵνα νοήσῃς πῶ πρώτῳ ὄγδ' ἢ,
 πῶ πρώτῳ ἔνάτῳ. μὴ δὲ πῶ δ' ὄντ' ἢ ὄγδ' ἢ
 ἢ πῶ δ' ὄντ' ἢ ἔνάτῳ, ἢ τοι τ' ὄκτω καὶ δεκάτῃμ,
 ἢ ἔννεα καὶ δεκάτῳ. εἶτε πῶ τρίτῳ, ἢ γ' ἢ κβ̄,
 καὶ κδ̄. πάντας γὰρ ἔνθάδε αὖθις ἀριθμούς, ἀπὸ μο-
 νάδ' Ἐ μέχρι δεκάδ' Ἐ, τριπλῶς λέγει. μονάδα
 πρώτῳ πῶ ἔνῳ, δ' ὄντ' ἢ μονάδ' α πῶ ἰᾱ. τρί-
 τῳ τ' ἢ καὶ. δ' ἰᾱ α πῶ πρώτῳ τ' ἢ β̄, δ' ὄντ' ἢ τ' ἢ ἰβ̄.

γ̄, τὴν κβ̄. τριάδας τρεῖς, τὴν τρία, τ̄) τρεῖς και
 δεκάτῳ, τὴν κγ̄. δ̄, πέντε ἀριθμοὶ και δεκάτῳ, κδ̄, ὅ
 τὰ λοιπὰ ὁμοίως, μέχρι καὶ αὐτῶν φη δεκάδ' ὅ· ᾱ δε
 κὰς, ἢ ῑ. β̄, ἢ κ̄. γ̄, ἢ λ̄. Δύο, τὸ ὀ μικρόν. ὅ· ἔστι μα
 κρόν, ὡς λῆγον εἰς μέρ' ὅ λόγον. ἀπικῶς καὶ μέγα.
 μιλῶς ἔφοχ' ἀεζομνίχ.) ὀ γδβ̄ ἡμέραν καὶ θ̄ λέ
 γει τὰς φη αὐξήσεως φη σελλῶν. ἡ γωυ τ̄) πρώτῳ
 ὀ γδβ̄, καὶ τ̄) πρώτῳ θ̄. ὅ τὴν δ̄ δυτόραν, ἡ γωυ
 τὴν ιη̄, ἢ τὴν ιδ̄, ἢ τὴν κη̄, ἢ κδ̄. αἱ γὰρ τέσσαρες
 ἐκείναι φθίσεως εἰσὶ φη σελλῶν, ὅκ αὐξήσεως. Πεί
 κειν, κρείως τὸ κτηνίζειν ἢ πλέκην. νυῦ δὲ, τὸ κείρειν
 τ̄) πωβάτωρ τὰ ἔρια. Τῆ γὰρ τινεῖν.) ἀγαθὴ
 φησι ἢ ιβ̄ εἰς τὸ δρ̄ γὰ ζεῖσαι. ἢ) γὰρ τὴν δυοδεκά
 τῳ, ὅτε ὀλόκυκλ' ἢ σελλῶν, ὁ ἀρχῆς ὁ ἀεὶ πε
 πόμην ὅ, ἀρχεται ἰσουργεῖν. ὅτε ὁ μύρμηξ ὁμοίως ἐν
 τῆ θεῖν ἢ ιβ̄, κατάρχεται αὐτὸν σάχνας συλλεγειν· τὸ
 τε γωυ τὸ ἰσουργεῖν ἀρχαμνίχ, πωφερὴς τοῖς δρ̄
 ροῖς γρηῖσεται. Ἀδριπόπιτος.) ὅ ἐν τρεῖ ἀεὶ πε
 πόμην ὅ. π̄ρεχνηματίδη δὲ ἢ θυθεῖα αὐτῆ ἀρ̄ γε
 νικῆς. ἀδριπόπιτης μὲν γω κλίνεται ἀερισπόπυ, ἀλ
 λά καὶ τὸ ἀερισπόπτη ὅ. ἀρ̄ φη ἀερισπόπτη ὅ ἐν
 γρηικῆς, ὅτ' ὅ τὴν θυθεῖαν ταύτῳ π̄ρεχνημάτισον.
 ἀρχῆς λέγεται τὸ ζωῦθιου αὐτὸ, τὸ ὑφαντὸ γω.
 ἀρχῆσιου δὲ, τὸ ἴσ' ἐκείν' ὑφαντόμνον. Ἰδρισι.)
 ἔμπειρ' ὅ. λέγει δὲ τὸν μύρμηκα, ὡς πωγινώσκον·

τα καὶ ἀνέμους καὶ ἀνασιούς ἡμέρας. γὰρ βαββάτω γὰρ
καὶ λ' τοιμίως φησελλώης ἔκ δ' ὄργάζεται. καὶ χει-
μερίς καιροῦ γίνεσθαι μέλλοντος, κλείει τ' ἄνδραν.
θερμοτόρος δὲ πάλιν ἀναπετάωνται. καὶ τὸν σίτον
εἰς δύο τέμνων ἀρτίθῃσι, μήπως ἀναφύσει. καὶ ὄμ-
βρος πρεχκνήθη, ἔξ ἀγεί τὸν νοποδίντα σίτον, καὶ
τοῖς ἡλίω ξηραίνει, μήπως σαπῆ τῆ ἰκμάδι. καὶ ἔτε-
ρα τοιαῦτα μύρια. ἢ ἴδριμ αὐτὸν λέγει, ὡς πολὺ μοχ-
θοῦ, καὶ κοπιηρόν, ἐκ τοῦ ἰδίου. Μίως δ' ἰσαμέ-
να.) ἀξομώης δὲ φησελλώης, τὴν ἰγ' ἐκφύγει ἀ-
ροῦν. φυτηθῶς δὲ, καὶ καλῶς ἐπὶ γ' ὅ γ' ταυτὸν
ὄσι σπείρειν καὶ φυτῶν. ὁ μὲν γὰρ σπῶν κατα-
βληθεὶς, θεῖται πρῶτον ἔξ ὑδάτωσεως, εἶτα χυλώ-
σεως, καὶ ἀργαλακτώσεως, καὶ μετέπειτα ῥίζης, εἶ-
τα καὶ ἀναφύσεως. τὸ δὲ φυτὸν, τέλειον ὄν, δῆται
ῥίζώσεως μόνον. καὶ ταῦτα μὲν ἔτος. ὄρφευς δὲ ἐκεῖ
νῶ ὁ θεακίσις γὰρ τῶ πῶ πῶ γεωργίας, ὃ τὴν ἀπλῶς
ἡμέραν φησελλώης τὴν τοιαῦτα λέγει λυσιτελεῖν, ἢ
καὶ ἀνόνητον, ἀλλ' ὅταν τοιαῦτα χημαπιδῆσι σιω-
τρέχει ζωδίοις τε καὶ τοῖς ἀσροισμ. ὁ δὲ σφοδρὸς πρό-
κλῶ ἔκ εἰδῶς τῆς τοιαύτης δυνάμεις, ὃ βάλεται
σιωτῶς ἀσπᾶζεσθαι τὴν πῶ τὸν σὺ τῶν σιγῶν. ἀλλ'
ἐπεὶ λέγειν ἔκ οἰδῆ, λαλεῖν ἔκ ἀεχμῶνται, ἀριθμητι-
κούς λόγους καὶ ἀρμονίας ἐπάγωμ, οἷς πῶ ὃ δ' εἶ.
Ἐκτῆ δ' ἡμίση.) ἢ β', ἡγῶν ἢ ἰσ' ἀσύμφωρῶ φυ-

ρουργία. πάλιν ὁ πρόκλος φυσικῶς ψουδ᾽ ἢ γράφει,
 τὸ φῶς γὰρ φησι εἶναι σελήνης ὡς χλιαρὸν, τὰ φυτευόμενα
 σίπει. ἀλλ' ὦ πρόκλε, εἰ τὸν ἰσοκράτην ἀνέγνω-
 κας ῥήματα, γράφοντα δύο καιροὺς τῶν λέγων περὶ ἡ-
 πόδι ὧν ἀκείβῳσ οἶδας, ἢ πόδι ὧν λέγειν ὄσιν ἀναγ-
 καῖον, ἔκ αὖ πρὸς καιρὸν θρασυώμενον ὄζειλέγχου-
 καὶ νυῦ τὴν εἶναι σεληνάϊας ἐκκαυθεκαταΐαν, θερμῶ
 εἶναι λέγων καὶ σπηϊκῶ τῶν φυτευομένων, ὅδ' αὖ
 ἡμᾶς ἢ σε μακρογορεῖν πῶς ἠεθίζε.

Ἐμοὶ τὸ λοιπὸν χρώμενον διδάσκαλῶ,
 Αἰθερε λεπτῶς τὴν σεληνάϊαν φύσιμ.
 Φύσεις ἀπάντων τῶν χημῶν κληρονομίω.
 Ὑγρα μὲν εἰσι διχάδ' ὅσων πρώτης μέγεθ,
 Τὴν βρεθικῶν αὐξήσιμ ἐκμιμωμένη,
 Ὁδρμὴ δὲ πωανσέλλωσ ἀντρέχει δρόμοσ.
 Αἰμασικὴ γὰρ καὶ δοκεῖ σφαιραῖν τότε.
 Εἶτα δὲ λοιπὸν εἰσι διχάδ' αὖ δ' ὀύτοσαν
 Ξηρὰ ταπεινή. πρὸς πρῶτακμῶν γὰρ τρέχει.
 Ἐπειτα γηρὰ καὶ δοκεῖ τεθνηκῆσαι,
 Ψυχρὰ, δύσειδής, συγκρουβείσα τῶν γνώφω.
 Καὶ ὄζει ἀδ' ἡλου, πάλιν ὄρχεται νέα,
 Πρόσωπα καλλυύσασα, καὶ πληρομυλῆ.
 Ταυτὴ μὲν ὄτως ὡς δὲ πρόκλ' ὅσων γράφεις,
 Καὶ τοὶ πόδισορ, ἢ κενὴ στωμυλία.

Ἀνδρογόν' ὅσων ἀγαθή.) πρῶτα μὲν ἰσίουσ σιωτό

μω λόγῳ, ὅτι τὰ πόδι τῶν ἡμερῶν τῆδε λεγόμενα παρ' ἡσίοδῳ, λῆρθ εἰσὶ πάντα καὶ ψυδῶν. ἔξαιρέτως δέ, τὰ πόδι τῶν γημεθλίωμ. μόνῳ γ' ἢ σελήνῃ, ὅτε ὠφέλιμθ, ὅτε βλαβερὰ. εἰ μὴ τοιῶδε, ἢ τοιῶσδε χηματιδῆ, ζωθίοις καὶ ἄστρασι. ἃ πῶραληπῆεον μοι λέγειν, ὡς μαθηματικά, καὶ πολυπλήθειαν ἔχοντα. οὐ γ' ὡς ὁ πρόκλος, ἡμεῖς ἀκαίρως γράφειν ἐβέλομεν. ἔδὲ ὑπὸ δ' εἰκνυδῆ, καὶ ἡσίοδῳ ἔγκαντιδῶσαι, ἀλλὰ τδιζου ἐπεξηγεῖσθαι. καὶ δ' ἢ λοιπὸν ἢ τὸν ἡσίοδου ἔξαιρέτως μοι. μίωός δ' ὀγδοάτη.) ἢ δ' ὀγδοῆ τῆς σελήνης ἀγαθῆ, εἰς ἀπδυνουχίσεις χοίρων καὶ κἄπρωμ. ἢ δὲ δυοδεκάτη, εἰς ἐκτομὴν ἡμίονων. Εἰ κἄδὲ δ' ἔν μεγάλη.) μεγάλῳ τῶν εἰκάδα εἶπεν, ὅτι τὸ δῆμοιρον τ' μίωός, ἢ γοιω αἰ δ' ὄδεκάδες, ἀρχεταύτης πῶραδραμου. ἐτόρα δὲ μόνῳ μία δεκάς, μέχρι θιλ' ὑπελείφθη. ἔξαιρέτως δὲ καὶ πλεόνων ἡμαρ αὐτῶν λέγει. φησὶ ὅτι ἔν εἰνος ἢ ἴδι γημεθῶσαι ἀνδρας πολυῖσoras εἰσοφός. Εὐδλῆ δ' ἀνδρογόνθ, καὶ ἢ δεκάτη.) θηλειῶν δὲ γονῆς, ἢ ἰδ'. ἀγαθῆ δὲ εἰ πρόβατα, καὶ βῆς, καὶ κύνες, καὶ ἡμίονος πρᾶύνειν, εἰ ἡμερῶν, εἰ γυμνάζειν, ὑπὸ βάλλοντα αὐτοῖς τ' χεῖρα. Πεφύλαξο δὲ θυμῶ.) φυλάσσο δὲ μὴ λυπηθῆς κατὰ τῶν δ' ἢ ἢ τ' κδ'. ἀρτετελεσματικῶν γ' αὐτῶ. εἰ ὡς αὐτὸτε ἔξαιρέτως, ὑπὸ πολὺ οὕτω δῖαγει. Εὐ δὲ δ' μίωός.) μὴ λυπηθῆς φησὶ ἔν τῆ δ' γάμος

δὲ ποιεῖ, οἰωνὸς ἰδῶν γαμικῶς, καὶ μὴ ἀπαισίους·
 οἶον, κορώνας δ' ὕο, μὴ μίαν ἀλκυόνα, μὴ πέλλου
 δρώδιον, μὴ κρέκα, μὴ μόνιου τρυγόνα, μὴ δὲ χελι-
 δόνα, πελαργόν, ταῶνα, καὶ κείνος ἀγαθὸς ἔ' αἰσίος,
 ἔ' μὴ ἀπαισίον τι δρωῶντας. Πέμπτης δ' Ἰζαελέα
 ὄσα.) πρῶτα τρεχε καὶ τὴν πεμπτήϊαν σελήνῳ, εἰς
 γάμους, ἐπεὶ χαλεπὴ καὶ ἀνὴ. ἢ ἐπεὶ χαλεπαὶ ἐν αὐ-
 τῇ καὶ αἰ δυνάει, πυτέσι οἱ γάμοι. ἐν αὐτῇ γὰρ φη-
 σι τὰς ἐριννύας ὄραῦ ἅς γινομένης ὄρκους, ὅς ἔτεκον
 ἢ ἔεις, βλάβῳ τοῖς ὑπὸ ὄρκους· ἔσθ' δὲ καὶ ὁ ἡσίοσθς
 ἐκ τοῦ μελάμποδ' ἔ' ἔληφε· φησὶ γὰρ πού ἐκεῖνος,
 ἐν πέμπτῃ σελήνῃ τις ἐπίορκον ὁμόσας, ποσαῖς δὲ ἡ-
 μέραις τελοῦτ' αἶ. ἔ' σιμψωσάμηνός ποτε, εὖρον τοῦ
 π' ἀληθές. Μέσση δ' ἑβδομάδι.) τῇ ἰζ' ἀλωαῦ φη-
 σὶ καλόν, καὶ ξυλοτομῆν. δ' δὲ, ὡς σερεαῦ ναυπη-
 γῆν. Εἰνὰς δ' ἡ μέση.) ἢ ἐννακαιδεκάτῃ τῇ δ' εἰ-
 λη ἀγαθὴ. Τρισεινάδα.) τὴν κθ', ὀλίγοις λέγει
 νομίζεσθαι ἀγαθῶν εἰς πιθογίαν, ἔ' τὰ λοιπὰ ἄ φη-
 σι. ὀλίγοις δὲ πάλιν ἔσθ' ἀφ' ἑσκει, ὅτι ἀγαθὴ ὄσι. τὴν
 δὲ ιδ', ὅτι ἀρίστω φησὶ εἰς πιθογίαν. ὀλίγοι δ' ἀγα-
 θόν φασιν εἰς πιθογίαν τ' καὶ, πρῶτα δ' δ' εἰλη. Αἶ
 δε μὴν ἡμέραι.) συμπράνας τὴν τ' ἡμερῶν διδ' α
 σκαλίαν, νῦν ὑπὸ λογικῶ κεφαλαίῳ ἐπαναληπτί-
 κῶς λέγει, αἰ δὲ μὴν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἰ δὲ λοιπὰ ἀ-
 ποφραδ' αἶ· ἄλλ' ἔ' ἄλλῳ αἰνεῖ. ἔσθ' δ' εἰ φησιν, ὅτι
 ὄρφεύς

ἄρφευς ἄλλας πῶρα δίδωσι, ἑτόρας δὲ ὁ μελάμπρος.
 ὀλίγοι δὲ γινώσκουσι τὸ ἀληθές. ἢ γὰρ ἡμέρα, ὅτε
 μὲν σωεργεῖ, καὶ ἔστι μητῆρ· ὅτε δὲ γῆανπῶται, ἔ
 δοκεῖ μητρῷά. Τάων δὲ δ' αἰμωμ τε καὶ ὄλβιθ.)
 ἀνάπιθ τοῖς ἀθανάτοις, ὅς τάδε πάντως εἰδῶς,
 ἀπὸ τῆν δὲ τῆν ἡμερῶν ὀργάχεται αἰωνοσκηπῶν, καὶ
 τὰ ἀπάσια ἐκφύζωμ.

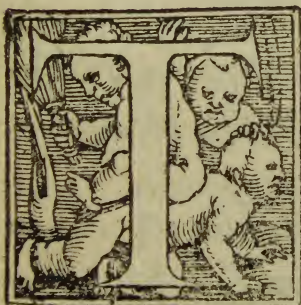
Τέλθ τῆν ἡσιόδου ὀργῶν καὶ ἡμερῶν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΖΕ

ΤΖΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

πῶ τῶ ἡσιόδου Ἀσπίδα.

ὑπόθεσις τῆ ἀσπίδος.

Αἰὼι στρατῶσαντο ὑπὸ τὰς
 ἡλεκτρύωνθ βῶς, ἀνείλου κῦς
 τῆ ἀλκμήνης ἀδελφός, τῆν θερι
 μάτων ὑπεραγωνίζομενός. τῶ
 δὲ ἀμφιτῶνθ βυλομῆνς αὐ
 τῆ σωελθεῖμ, ὃ πρότορον αὐτῶ
 ὑπέχθρ, πρηνὴ πῶρα τῆν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξε
 ται πμωρίαν. ὁ δὲ ὑδιστρατῶσις, ἀνείλυν αὐκῦς.
 ἢτῆ δὲ πῶ αὐτῶν νύκτα, σωδρῶχονται αὐτῆ ἀμφό
 τῶρι, ὅτε ζεύς, καὶ ὁ ἀμφιτῶνθ ὁ μὲν, ἐκ τῶ πολέ

μεν ὑποσρέψας, ζεύς δὲ Βαλθηθείς τοῖς ἀνθρώποις βοή-
 θον γηνηῖσαι. ἢ δὲ κύει ἐκ Μῆ ἀμφιτρύονος Ἰφικλέα,
 ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα· ὅς τ' ἔπει κύνου τὸν ἀφείως ἕον,
 ἐνίοχον ἔχωμ ἰόλαον, στρατεύεται ὅς εὖ τὰς δεκά-
 δας ἄγοντας εἰς πονθῶ πῶμισύλα. σκεπαθεῖς ἔν
 ἠφαισοτδύκτω ἀσπίδι, πρόσσειμ εἰς τραχίνα πῶς
 κήυκα. πρῶσβαλῶν δὲ τῶν κύνων, αὐτὸν μὲν ἀνα-
 ρεῖ· τὸν δὲ ἀφίω ὑποδραπίζοντα τῷ ἕδ, κῆλ μῆρον
 πτρώσκει, καὶ ὕτως ὄρχεται πῶς κήυκα. ἔπει δὲ ὁ
 κύκνθ γαμβρός κήυκθ, ὑπὶ θυγατρὶ θεμιστόνῃ.

ἄλλως. οἱ τῶνοι τ' οἱ τηλεβόαι εἰσελθόντες ἔπει
 εὖ ἀδελφὸς φιλῆα κλυῖνης, ἐφόνδυσαν αὐτῶν. αὐτὴ
 δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυξε γαμείδαι, τῶν δὲ
 μὲν δεικτικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
 πῶδορχομὲν ἔν ὑπὶ τῶν τοῖς, ἦλθεν ἔν θήβαις, ὅπου
 εἰδούλδον ὁ ἀμφιτρώων τότε. κακῆνθ ὑπέ-
 ρα αὐτῆ, ὁ ἀμφιτρώων ὁ πῶς ἀλκμυῖνης σῶδ-
 νθ, τὸν πῶς ἑαυτῶ γυναικὸς πατῶρα ἠλεκτρώο-
 να ἀπέκτεινε.

Η οἴη. ἢ ὁπτοία, ἢ θαυμασῆ. ὑπὶ θαύματθ δὲ εἶρη-
 του τὸ οἴη, ἢ πῶρελκεται. ἠλυθεν.) ἦλθεν εἰς θή-
 βω, ἔπει τὸν πολεμικὸν ἀμφιτρώωνα, κηρύττουσε
 τὸν ἑαυτῆς γάμον. Ἡρα γυναικῶν.) ἢ τις δὲ τὸ
 γῆνθ τῶν θηλειῶν γῆνα, τῶν κῶσμων, ὑπὲρ πῶσως
 τῶν κῶσμων ἐκεκῶσμητο. Τῆς καὶ ἀπὸ κηῆθεν, ἦς
 τινθ

πινθ' ἐκ ῥι κεφαλῆς, καὶ τῶν μεμελανομύλων Βλε-
 φάρων, τοῖσ' ἔπει, ἢ ἀπ' ἠνθητο καὶ ἐμύειζεν, ὁ-
 ποῖον ὅτι τὸ ἄσθμα τῆς ἀφροδίτης. ἢ δὲ καὶ ὡς, αὐ-
 πι δὲ ὄτως, ἢ ὁμοίως κατὰ τὴν ἰδίαν ψυχῆν ἐτίμα
 τὸν ἴδιον ἄνδρα, καθὰ ὁδ' ἔπω τις ἐκ τῶν θηλειῶν
 τὸν ἑαυτῆς ἐτίμησε σωδύνον. Η μὲν οἱ.) ὄντως Ἰ-
 αὐτῆ τὸν ἀγαθὸν πατέρα ἐν δυνάμει φονεύσας, με-
 τὰ ἰαχὺθ' ἀπέκτεινεν. ὅτ' ἔμην ὁ ἀμμιτρυῶν τὸν
 πατέρα ῥι ἀλκμήνης ἄκωρ ἀπέκτεινεν, ἐλθόντα
 εἰς Φιλονεικίαν, ἐνεκα βοῶν. Ἀλλως. ἄκωρ ἀνεί-
 λε τὸν πατέρα καὶ τοὺς παῖδας, ἐν τῇ ἐναντία ἐσῶ-
 τας πρὸς τὰς. πλεονεκτῶν δὲ ὁ ἀμμιτρυῶν
 ὑπὸ ἠλεκτρυῶν τῶν ἀδελφῶν, εἰς τὴν ἰδίαν κτη-
 σιμ, ἀναίρει αὐτόν. Χωσάμην τῶν ποδῶν βροσί.) ποδῶν
 τῶν κτημάτων ὀργισθεῖς, εἰς γηρικὴν ἀναλύει. ὅτ' ἔμην
 βροσί.) ὅτ' τὰς θήβας πρὸς ἐφυγῶν, ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ
 καδμείδης, ἢ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος μεγάλας ἀσπίδας.
 Ενθ' ὄγε.) ἐκείσε κατὰ κει, σὺ τῇ ἀσπίδι ἀξία γυ-
 ναικί, μὴ συγγυρόμην αὐτῇ. οὐ γὰρ αὐτῆς ἰσ-
 ῥύον. τοῦτο γὰρ ἔδοξε τῇ γυναικί, μὴ πείρ τινα
 συγγίνεσθαι αὐτῇ, πείρ τιμωρῆσαι τοὺς φονέας
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, λαύσει δὲ καὶ τὰς κόμας
 αὐτῶν. Κασιγνήτων μεγαθύμων.) τούτων γὰρ
 συμμαχίσας, ἀνείλε τοὺς ἠλεκτρυῶν παῖδας.
 καὶ αὐτὸν ἠλεκτρυῶνα. ἐνεκα γὰρ βοῶν ἢ μάχης.

Ἀνδρῶν

ἄνδρῶν ταφίωμ.) τῶν ἡμιθέων. τὰ φῶι μὲν γὰρ, ἐκ
 φλὴνσου λέγονται, ἐκ τοῦ πῆλε βοῶν. μεγαλόφωνοι
 γὰρ. ἢ ὅτι ἀπέσκησαν πόρρω τὰς βῆς, ἀπελαύνοντες
 τῶν ἀνθρώπων. τούτοις γὰρ συμμαχήσας, τότε ἀνεί-
 λεκ κτρυόνας πᾶδας, καὶ αὐτὸν τὸν ἠλεκτρυόνα.
 ἔνεκα γὰρ βοῶν ἡ μάχη. τῶν ὄγ' ὀπίζωρ.) τού-
 τῶν τῶν θεῶν ἐφοβεῖτο τὴν ὀργλήν. ἢ ὅτι φροντίδα εἶ-
 χε, καὶ ὑπεροφίᾳ πρὸς ταῦτα πολλῶν. Ο οἱ δὲ
 θῆν.) ὅπως πρὸς τὸν δῖόν ἐπεδέσσω, καὶ ἐννομοθέτη-
 πο. τῶ δ' ἅμα.) τούτῳ ἅμα ἠκολούθῃω εἰς συμ-
 μαχίαν οἱ βοιωτοί. ὑπὲρ σακείων πυνέοντες.) πολε-
 μιχοί. ὡς, μάλιστα πυνέοντες ἀχαιοί. ὃ κρύπτοντες
 τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἀντικρυς μαχόμενοι, ἢ μείζονα τὸν θυ-
 μόν τ' ὀπλῶν ἔχοντες. Λοκροί.) ὁ ὄμπερος τῶν ἀντιῶν
 εἰπὼν γὰρ σφισαδὶν ὑψηλῶν φιλῶν κῆρ. Εσπον-
 ρ.) ἠκολούθῃω. πρηνεῖς δὲ τούτῳ ὅτι ἀλκαίᾳ
 πλατὺς ἦος ἀμφίτρον, γαυεῖωμ, καὶ ἐπαυρόμε-
 νος Πατὴρ δ' ἄνδρῶν.) ὅτι μὲν ταῦτα ἔνε-
 θυμείτο, ὁ δὲ ζεὺς ἄλλο ἐβλόρω. ἰδὼν γὰρ τὰς τῶν ἀν-
 θρώπων κακίας πληθυσθείσας, ἠθέλησεν δὲ ἀλκμή-
 νης γῆνῃσαι ἕορ, τὸν δὲ πᾶσιν ἀμύνομ τιμωρήσασθαι τοὺς
 κακούς, καὶ ἀπαλλάξαι τοὺς ἀνδρας φλ βλάβης αἰ-
 τοὺς θεούς. Βοηθουῖται γὰρ σωφρονίζομενοι, ἐνὸς ἀδύ-
 κῶ ἀρετνομενῶν. Εννύχιος.) ἵνα μὴ ἐλεγχθῆμι
 χυθείσα. ταχέως δὲ κατέλαβε τὸ τυφάσιον ὄρος τ'
 βοιωτίας,

πληθὺς
 γὰρ ἀπὸ
 φλίσιας
 ρητοῦ

Βοιωτίας, ὅσα τὸν τυφῶνα ὑδικεῖσθαι. ἐκείθε δὲ πάλι
 λιμὸν ἐπέβλεψεν τὸ ἄκρον τοῦ Οὐκίσι. ἐστὶ δὲ ὄρεσθαι Βοιω-
 τίας. ὠνομάσθη δὲ ἐκ τοῦ σφαιγγός, ἢ οὐκίσι ἐκάλουσαν
 οἱ Βοιωτοί. Ἄλλως. Οὐκίσιον ὄνομα ὄρεος ἐν Φρυγίᾳ,
 ἐν ᾧ Λαοραυνοὶ πολλοὶ γίνονται. ἐν ᾧ δὲ πάλιν εἰς
 ἄλλο ὄρεσθαι ὄνομα, Οὐκίσιον. ἀνθαίωμ δὲ, ὄσθην καὶ Οὐκίσι.
 Αὐτῆ μὲν γὰρ νυκτί.) ἐν αὐτῆ δὲ τῆ νυκτί ἐβδολύ-
 σατο, καὶ σιωπῆσεν τῆ ἀλκμῶν. Ἐν αὐτῆ.) ἐν
 ταύτῃ δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆ πῆραγίνεταί, ἵνα μὴ ἐλεγε
 χθῆ μοι χολοθεῖσα. Κεκερυμμένω γηρεῶν.) ὅσα κε-
 χειρομῶν γηρεῶν, ὅ μιν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὁ δὲ δὲ ἀφ᾽ αἵματος.
 ἀφ᾽ ἧς ἀφ᾽ ἧσθαι, ἀφ᾽ ἧσθαι. Ὅσθαι κύκνον ἐπεφην.)
 ἢ δὲ αὐτῆσθαι ἢ ἢ κύκνον στρατείας, ὅσα τὸ αὐτὸ ἀγνο-
 τας εἰς τὴν πύθω δεικνύσθαι ἢ χεῖρ συλλαβῶν, σκέ-
 ψιν ἔχωμ τὴν εἰς τῆσθαι πρὸς τὸν βασιλέα κῆνυ
 καὶ ἄφ᾽ ἧσθαι. ὅμ ἀνελῶν αὐθις, τὸν ἀφ᾽ ἧσθαι ὑπερασπίζον-
 τα τοῦ ἧσθαι, πῆρασθαι πρὸς τὸν μηρόν. Γαλασαίσι.)
 πάγασθαι, πόλις ἐστὶ θεσσαλίας. τόπος ὠνομασμέ-
 νος, πῆρα τὸ ἐκεῖ τὴν ἀργῶν πεπῆσθαι. Ἡρακλείδης
 δὲ ὁ ποντικός ἐν τῇσθαι πρὸς χησθεῖων, τὸν ἐν παγα-
 σαῖς ἀπόλλωνά ὑπὸ τροφῶν ἐκ ἰδρῶσθαι φησι.
 Ἡ τι μετ᾽ ἀθανάτους.) τί δὲ φησι ἡμαρτηρ εἰς αὐτὸν θεὸς
 ὁ ἀμφοτέρωσθαι, ὅτι φυγὰς ἐκ τῆσθαι, εἰς θεῶσθαι ἢ λ-
 θῆν ὅσα τὸν ἡλεκτρίωνος φόνον. ἄκων δὲ αὐτὸν ἐφῶ
 νδουσε πατῶσθαι ἀλκμῶν, πατῆρ Ἡρακλείωσθαι καὶ
 ἰδί-

ἰφίκλου. Ἰόλαος, υἱὸς ἰφίκλου. ἰφικλῶ δὲ, υἱὸς ἀκ-
 ωιπρῶνῶ, καὶ ἀδελφὸς ἥρακλέους. ἀνεψιὸς ἔν ἰό-
 λαῶ ἥρακλέους. Τῷ μὲν φρενίας.) τῷ ἰφίκλου,
 τῷ πατρός ἰολάου. ἐπεὶ ἀρλειπῶν τῷ ὄβρυδι τὸν
 ἑαυτοῦ οἶνον, ἀπεχώρησε. μετὰ δὲ ταῦτα μετιμελί-
 θη, τῷ μὲν κακῶς πράξαντῶ, τῷ δὲ νομιῶντῶ
 ἀξίον ἔλα τὴν πράξιν. Αλιτήμιον ὄβρυδιῆα.) ἔλα
 τὸ πῶ καιρῶ τεχθῆναι. Ἐλ γὰρ ἥρας ζηλωτυπούσης
 ἀλκμήνῳ, καὶ μὴ χωρησάσης τότε τὸν ἥρακλέα τε-
 θῆναι, τὸν δὲ ὄβρυδιᾶ ἐασίας, ἔλα τὸ βασιλεύσαι.
 ὁ γὰρ ὁμόσας ἑπῆρχον ὁ ζεὺς τοῖς θεοῖς τάδε. ὁ πικτό-
 μινός φησι τῆμερον, ἀρξεί ἔλα ἀσίας πάσης. ὄρηον δὲ
 παρὰ τούτου λαβῶσα παρὰ τῷ Διὸς ἢ ἥρα, τὰς μὲν
 ἀλκμήνης ὠδῆνας ἔπαυσε, τῷ δὲ ἀρχίππης λελυκε.
 Ἐπῆ ἀμνηῶν αὐτῷ ἐχόσης, ὄβρυδιᾶ τεκῆν ἡναγ-
 κῆσθ. Καὶ ταῦρος ἔνοσίγαυῶ.) ἡγοῦν ἔλα τὸν τῷ
 κυμάτων ἡχου. ὡς ταῦροι γὰρ μυκῶνται. ἢ ὅτι ταυ-
 ρόκρανός ὄβρι. ἢ ὅτι ταύρος ποσειδῶν ἔν πόλει βοιω-
 τίας, ἔλα τὸ ταύρος θύεσθ αὐτῷ, Ἐ μάλιστα ἔν ὄγχι-
 σῶ. ἔλα ὄβρι Ἐ ταυροκράνους ἔν ποταμῶ. ἀπῆ ἔν τῷ
 σίας ταύρων ὠπτελεῖν τῷ ποσειδῶνι, ταύρος ἐκλή-
 θη βοιωτικῶς. Φιλόπιδᾶ σῆσειν.) πόλεμος Ἐ φιλό-
 πιδας τὸ αὐτὸ. ἀπῆνα ἔλα ὄβρυχίας πῶφιλέσατᾶ ὄβρι.
 Ἄλλως. ἢ μῆν ἢ πολὺ κρείσσονά εἰσι ἔλα ὄβρυχίας τᾶ
 τῷ πολέμου ὄβρι φησί, Ἐ τᾶ τῷ μάχης πολὺ ἐδῶτερα
 αὐτῷ εἰσὶν ὄβρυχιά. Ἀρείονα κυανοχάτῳ.) ἀρείων

ἔνταῦθα δὲ τὸ φατειῶν, ἐκ τῶν φοβερῶν καὶ ἀρρή-
 των, ἀλλ' ἕδι θαύματῳ. Μίγας λῖς.) εἰς λέων νε
 κρὸς ἕκειν, καὶ δ' ὅο κάπροι τὰς ψυχὰς ἀφέντου.
 τοί δ' ἐπι.) ὅτοι δὲ ὄρωντες αὐτὸν κειμήλιος, πλείον διη
 γείροντο εἰς τὴν μάχην. Πειρίθης δὲ θήβας ἐλθῶν
 διὰ τινα συγγνητὸν φόνου, ὡς τε καθαρθῆναι, ἔχε
 γυναικα δ' ἴαν τὴν τοῦ βασιλεῦς θυγατέρα. οἱ γοῦν
 λαπίθαι ὑβρίζοντες εἰς τὰς ἐλλυμῖδας γυναικας, πό
 λεμον στυγερότησαν ἀμφοτέρω. λέγει δὲ, ὅτι ἐν τῷ
 πῆ ἀσπίδι ὁ πόλεμος τῶν λαπίθων, καὶ τῶν κρηταί-
 ρων. Αργύρειοι χρυσέας.) ἀργύρεα μὲν τὰ ζῶα, χρυ
 σῆ δὲ ἢ ἐπ' αὐτῶν ἐδῆς. Καὶ τε σωμακτικῶν.) ὁ-
 μῶ ἄρμων, μεθ' ὁρμῆς στυλαίνοντο, ὡς πρὸ ζῶντες,
 ὠρέγοντο παρ' ἀλλήλους σωμαπτικῶς. ἔγχεσι γὰρ οἱ
 λαπίθαι ἀλλήλους ἠκόντιζον. Χρυσεῖν φόρμυ-
 γι.) τῷ φησὶν ἐκεῖ καὶ ὄλυμπῳ, καὶ ἀγορᾷ. ποδὶ
 δὲ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν ἀγῶνα ὡς αὐτῶν πρὸ αὐτῶν θεῶν ἢ
 μέγας ὄλεθῳ, ὡς αὐτῶν ποικιλία μεγάλῳ ψυχῳ. Πα
 νέφθης κακοσητόριο.) τοῦ δὲ λελυμῖδος καὶ ὑγρῶ τὴν
 φύσιν, ἢ παναπάλου. ἠρόσθης δὲ ἀέφθης φησὶ. πα-
 νέφθης δὲ, δὲ τὸ ὑγρὸν εἶπε, καὶ οὐτυκτομ τ' ὀσίας.
 Ἰχθύσι δ' ἀμυβλήστρον.) νεωτοριῶν τὸ γινώσκον
 τὴν ἀμυβλήστρον χῆσιμ. ὁ γὰρ ὄμηρος, δὲ αγκιστροδο
 μῖδος εἶδεν. Ἰππότα πρῶτος.) ἵππῳ αὐτῶν γλωσσοφά
 γος, ἰππότῳ ἀκούειν τὸν φυγάδα. ἐπεὶ ὁ πάππος
 ἀκρίσιος

ἀκείσθ' ἄξέβαλγν αὐτόν. ὃ γὰρ εἰσάγεται ἵππω
 χρώμλινος ὁ πόρσεύς. Παῦ δὲ μετὰ φρενον.) τένωμ
 γὰρ τὴν χεῖρα, ὀπίσω σου κατεῖχον. Ἄλλως. ἐβά-
 σαζον ἐν δεκτικῷ τινι ἀγγείῳ, τὴν κεφαλὴν φιλγο-
 γόνθ' ὁ πόρσεύς. τὸ δὲ ἀγγεῖον ἐκείνο ἔσκεπε τὸ με-
 τὰ φρενον αὐτοῦ. Ἀμφὶ δ' ἐμὴν λῖβυσις.) λυβωτός,
 ἢ τῆρα λῖβυσις εἴρηται, πρὸς τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὴν βό-
 σιν, ἢ πρὸς τὸ λῖβιν, τὸ πορδύεσθαι καὶ ὄρμαίνῃ εἰς τὸ
 λῖβιν καὶ ἰσῆαι βόσιν ἔχουσα, τυτέσι τροφήν. Κεῖ-
 ρο δ' αἰδ'θ' .) ποδύεται δὲ αὐτὴ τὴν κεφαλὴν νέ-
 φθ', ἢ γοιω ἀρασία. ὅπρ' δ' ἐδ'ωκεν αὐτῷ ἢ ἀθηνᾶ,
 τὸ μὴ θεωρεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ φιλμοδύσις. ἢ ἵνα μὴ
 πρὸς θάνατον ὀράται πρὸς τὴν γοργόνων, καὶ ἀπόλ-
 λυτοῦ πνὲς νεφέλιον καὶ ἀρασίαν ἐδέξαυτο. Αὐ-
 τὸς δὲ ἀπὸ δύνει.) ἔσω δύνει, ἐφοβεῖτο. ὡς γὰρ φού-
 γων ἐφάνθη τὰς γοργόνας. αὐτοὶ γὰρ ἐδ'ωκεν, πρὸ
 θυμύμλιναι καταλαβεῖν. Μένει δ' εἰ χάρασσον.)
 πῆ ὄργη ἢ ὄ, ὡς αὐτὸ ὑπὸ φιλμανίας αὐτὸ ὀδόντας αὐτῆ ἐν
 τῷ σάκφ' ἐχάρασσον δ' ἀκνοντες. ὀφιοφίχες γὰρ εἰσιν.
 Ἄνδρες δ' οἱ πρὸς βῆεις.) οἱ πρὸς βῆ', οἱ πρὸς βούτῃαι,
 ὅς τὸ γῆρας κατέλαβον. Οἱ δὲ μέμαρ πῆσιν αὐτοῦς
 τὸ γῆρας.) ἀντὶ τὸ κατελάμβανει. τὸ δὲ πρὸς βού-
 γέροντι ἀπὸ τὸ πρὸς βούειν. ὅθην ἴσως καὶ οἱ πρὸς-
 βούται. Κήρυκες λυαύεαι.) ἀντὶ τὸ λυανῶ ἐζω-
 γραφημύλαι ἢ τὴν πρὸς σφιν, δ' εὖς πρὸς κούασι-

καί. Εὐτ' ἀρέσαντο.) σημαίνει δὲ τὸ ἔχουσι τὰ ὀφθαλμο-
 σαυ, ἢ εἰς ἀρεσίην καὶ πλήρωσιν ἤλθον. ὅζ' ἔκαστος καὶ τὸ ἀ-
 ραρότα ἐδ' ὠδ' ἡς, ἀντὶ τοῦ κενόρου μίον τροφῆς. ἀ-
 ρέσαντο δὲ, ἐνορέσαντο. Κλωθῶ καὶ λάχεσις.) ἢ
 μὲν λάχεσις ἐν αὐταῖς ἐλαχιστοτέρα ἢ κλωθοῦς
 καὶ κλωθῶ, ἀλλ' ὅμως προδουτορία καὶ πωφε-
 ρετέρα. Καταπεπῆνῃα.) κατασκληκῆα, ἐπίπο-
 νθη. τοῖς γὰρ φοβεμύοις πωδεχίται. Χρυσεία δ' ἐ-
 μὴ εἶχον.) ἢ καὶ πόλις ἐκεῖ, χρυσῆς ἔχουσα πύλας
 ἐπ' ἁ. οἱ δὲ ἀνδρῶν κλωθῶ πόλεως, οἱ μὲν ἔπαιζον, ἄλλοι
 δὲ ἐπ' ἀμάξης νύμφῳ ἀνδρὶ ἔφερον. Κορωνιόων
 τὰ πῶτα.) τὰ ὑπὸ καμπῆ γῆνηματα καταχρήσα-
 το. πῶτα γὰρ τὰ φύλλα λεγόνται. λέγει δὲ σὺ ἐ-
 πικαμπῆς σάχνας. Ἄλλως. εἶδ' ὅτι ἀντὶ εἶδους ἐν-
 ταῦθα εἰδέξατο. ἐμελλε γὰρ εἰπεῖν σὺ καρπούς, ἢ
 γουὼ ἀσάχνας, καὶ εἶπε φύλλα. Ἐλλεδ' ἀνοῖσι.) τὰ
 κωῖλα τῶν ἀσάχων λέγει. Ἐπιπλου.) ἐπλήρου,
 ἢ ὅζ' ἐτεινον ὑπὸ τῶν ἄλλων τουτίσιμ' ἔψυγον, ἔπλου
 ὑπὸ τῶν ξηραυθῶν. Κάμαφοι.) θηλυκῶς μὲν ῥάβ-
 δοι, ἢ κάλαμοι τὰς ἀμπέλους πωδεπεφραγῆαι. ἀρσε-
 νικῶς δὲ σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ σὺ πασάλης, σὺ
 πῶς τῆς τῶν πολεμίων ὄρω. εἰρητῆ δὲ πῶς τὸ κα-
 μῆν. Πύξτε ὅτι ἐλκυστῶν.) τίς ἐλκύνει τὸν ἔτορον
 πῶς ἑαυτὸν. τῆ χειρὶ ἔλκοντες ἀλλήλους, καὶ πύξτε ἀ-
 γωνιζόμενοι. Ἐπεὶ δὲ πῶτα,) πῶτα εἰσὶ τὰ
 φύλλα

ξύλα τ' κραβάτου, τὰ τρεῖς ἄξονι ἀντρεῖδονται, εἰς ἃ
 πολλάκις καὶ λίπος ἐμβάλλουσιν οἱ γεωργοί, ἰδί τὸ
 ταχέως διατρέχειν τὴν ἄπασαν ἄμαξαν. Ἀλλ' ἄ-
 κριται εἶχον ἄθλον.) ἀλλὰ ἄθλον, ἢ τὴν μάχην
 εἶχον ἀσφαχώριστον. ὃ δ' εἰς δὲ γνίκα, πάντες δὲ ἐπε-
 θυμοῦτο. Γὰρ δ' ἰχθύος δονόγρον.) ἐπερδ' ἢ εἶπεν
 ἰχθύος κλονέοντο, ἐπήγαγε, θαῦμα ἴδ' εἶναι αὐ-
 τῶ τρεῖς δὲ, ὃ δ' ἄβυλας ἢ ἀσπίς ἐγίνετο. Χαίρε-
 τε λυγγῆσι γηρέ.) λυγγεύς ἢ βασιλεὺς τῶ ἀρ-
 γου. ἀπ' λυγγέως γὰρ ἄβας, ὃ ἀκρίσισι, ὃ δ' ἀνάη,
 ἢς πόρσεύς, οὗ ἄλκαϊσι, ὃ τῶ ἀλεκτρυόνων καὶ
 ἀμειτρυόνων. τῶ δὲ ἄλκαίου, ἢρακλῆς καὶ ἰθι-
 κλοῦ, ἰθικλοῦ δὲ ἰόλαο. Γγῆσι γὰρ τῶσι φιλο-
 σόφοις δοκεῖ καὶ τὸ γν' ὡς ἢρακλῆς, καὶ ἀντίοχο,
 καὶ λυγγεύς, ὃ κέκροτο. γὰρ καὶ γγῆσι λέγεται
 καὶ ἢ πινῶν ἐχόντων πως πρὸς γν' τι καὶ πρὸς ἀλλή-
 λους ἀθροίσις, ὡς πόρ τρεῖς πορφυρεῖω μεμαθήκαμεν.
 τέκνα λεχθείσασιν οἱ ἀργεῖοι τῶ λυγγέως, ὡς ἑνός πι-
 νοῦ ὃ δ' ἢ κατὰ γαταί. ὡς πόρ οἱ ἢρακλεῖδαί, καὶ κε-
 κροπίδαί, ὃ οἱ λοιποί. Σάκδους.) οἶονεῖ τ' σάκδους. οἱ
 γν' δ' ὡρεῖς ὅτω κλίνουσι τὸ σάκδους τ' σάκδους, τὸ βέ-
 λος τ' βελδους. τὸ γν' εἰς εὐ τρεπτοσιν. Εὐδ' ὃ τὰ μὲν.
 πρῶτον μὲν φησὶ μόνον, ὃ ἀναχώρη. ἐπεὶ δ' ἡμαρ
 τό σοι, ὅτε οὐδ' ἴππος αὐτῶ λαβεῖν, ὅτε αὐτὸν φονδύ-
 σαι. Νίκημ ἀθανάτοισι χοροσιν.) ὄνκαίρωσ διεσαλκην

Φιλόβλωας τὴν νίκην, ἔν ταῖς ἀθανάτοις αὐτὴν χρῆ-
 σι κατέχουσα τὴν νίκην. Οὐ πνευμείτο αὐτῆς
 ἀπολύσαι τῆς ἡρακλεῖ πειθόμενῃ. Ὀυμελίης δὲ, ὁ
 καλῶς χρώμενῃ τῆς μελίας, τουτέστι τῆς δόρατι.
 Κάδδ' ἀπ' ἀπ' ἀράνοθεν. ὁμηρῷ ἢ ὑπὸ σαρπηδό-
 νῃ μέλλοντ' ἐκλυταῖν, ὀυλόγως ποιεῖται τὰς
 αἵμακρέσας ψιάδας φθορομνίας. ὅτος δὲ ἡρακλεῖος
 νικῶντος. Κάπρῳ χαυλιόδωρ. ἐπίθρῳ, ὡς καὶ
 χαρόδους. ἔνταῦθα δὲ ἐπεὶ λεχαλασμνίης ἔχει φα-
 νερώς αὐτὸν ὀδόντας. ἢ ἢ γὰρ ἔναλλαγὴν τῶν εἰς ἢ, οἷον
 χαράσῳ αὐτὸν ὀδόντας, καὶ τραχιύῳ. Ἰδεῖ ἀναίο-
 τάτω.) τὸν καιρὸν λέγει τὴν μάχης. Ἰδεῖ ἀναιοτά-
 τω, ἔν τῇ θέρει τῆς λαυματώδεις, ὅτε τὰ σώματα
 ἔδονται ἐκκαθεδίου τῶν ἰδρωσιν. πρὸ τῶν ἰδῶν,
 ὅδοι ἰδρωσιν. καὶ ὁμηρῷ, ἰδ' ἀνανοτάτω. Περιγλῶ-
 χου.) ἀγωνίαι τῶν σάχους. πόδιφρασικῶς δὲ τὸν σά-
 χου. δῆλον ἢ τὰ φύλλα τῶν λέγχει. εἰς ἀνάπαυσιν δὲ
 τῶν γῆς αὐτὸν κέγχεις πείροσιν. ἔν θέρει δὲ οἱ λέγχει, ἢ
 ἀπὸ τῶν θέρους πείρονται, ὅταν ἀρχόνται πόρναζεν
 οἱ βότρυον. Αἰζηνίῳ ἀνήρ.) αἰζηνός κυρίως ὀνεα-
 νίας. νῦν δὲ τὸν τέλειον ἀνδρα φησί, ἢ τοῖς τῶν ἀν-
 δρῶν. ἐπὶ δ' εἰσιν ἢ ἀσπρόνομος, αἱ τῶν ἀνθρώπων
 ἡλικίαι. Βρέφῳ ἀπὸ γυνήσεως μέχρι δ' ἑτῶν, ἀνα-
 λογι δὲ τῆς σελήνης. εἰτα παιδίου, μέχρι δεκαετίας.
 ἀναλογεῖ δὲ ἔρμη. μείραξ, ἀπὸ δεκαετίας, μέχρι τῆς

ιη· ἀναλογεῖ δὲ ἀφροδίτη. ἀπὸ ιθ' ἐπὶ μὲχρι τ' λζ',
 νεανίας· ἀναλογεῖ δὲ βελ' ἡλίω. ἀπὸ λη', μὲχρι νβ', ἀ-
 νήρ· ἀναλογεῖ δὲ ἀρ' εἰ. ἀπὸ νγ' ἕως ξδ', πρὸ βύτης·
 ἀναλογεῖ δὲ δι' ι'. γέρον, ἐπ' αὐτῶν μὲχρι ζωῆς ἐχά-
 πης· ἀναλογεῖ δὲ βελ' ψυχῶν τότε κρόνω. Αὐτὸς
 δ' ἀπαλλήσεται ἄλλῃ.) αὐτὸς δ' ἐφησι ὁ βᾶλλωμ
 ἄλλῃ ἀναχωρήσει, μὴ εἰδὼς τὸν τόπον ὅπου ἔπεσεν.
 οἱ δὲ αἰγυπῆιοί, ταχέως αὐτὸν εἶδον. Οὐδ' ἔρρηξε
 χαλκόν.) σέλευκῶ γραφεὶ χαλκός, ἵν' ἢ ἰδί τῷ δὲ
 ρατῶ. ἢ γὰρ ἀσπίς οὐκ ἐπεποιήτο ἀπὸ χαλκοῦ.
 Τῶς γὰρ μιμ' ἀπόλλωμ.) ὅπως γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἀ-
 πόλλωμ, ἐπειδὴ τοὺς φερόντας τὰς θυσίας δού-
 λουεν. Εγχεῖται ὄρμημ.) ἐκτείνασα τὴν χεῖρα, ἀν-
 τὶ τῷ ἀφανῶς. ἵνα δείξῃ, ὅτι καὶ οἱ τάφοι ἀφανίζον-
 ται τῶν ἀδίκων. Αναυρῶ, ποταμὸς θεσσαλίας.
 καλοῦσι δὲ καὶ ἀναύρας τῶν χειμᾶρῶν.

Τέλει τῶν εἰς τὴν τῷ ἡσιόδου ἀσπί-

δα γολίωμ.

ξ 3

Εξήγησις

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

ΤΗΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ

Θεογονίαν.

Ὅτι θεογονίας λόγῳ, φυσικῶς διήγησιν
τῶν ὄντων ἰσαγορεύει.

Πό τῶν μεσῶν ἀρχῶν ποιούμεθα
τι λέγειν, διότι αὐταί ἡμῶν
τι λόγου ἀρχουσι. ἐλικωνιά-
δας ἥ, ὡς βοιωτὸς εἶπεν αὐτάς.
ἐλικῶν γὰρ ὄρεῳ ἐπιβοιωτίας.
ἐπεὶ δὲ οἱ βοιωτὸν ἰδῶνται διε-
βάλλοντο, ἐβελήθη εἰπεῖν ἠσίοδος ἐλικωνιάδῳ· καὶ
δείξαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσι μέρος τι ἐπιφρονήσεως,
καὶ ὅτι πάντι φοιτῶσι ἀμύσσαι, ἤνθα βέλονται,
αἰδ' ἐλικῶν (αἰ τινδὲ μῦσαι, δηλαδὴ ὁ λόγῳ
καὶ ἡ σοφία, ἐλικῶν ἔχουσι ὄρος. ἀντὶ τῆ, αὐτῶν
τῶν ἐλικῶνα οἰκοῦσι ποδιφρασικῶς, δηλονότι πλὴν
κεφαλῶν ποδιπολύδοι, καὶ εἰς τὸν νοῦν τὸν καθα-
ρὸν καὶ ἄρῶν τῶν ὑπὸ πολυῦσι καί τε ποδι ἐλικῶνα
ποδι βωμῶν ὄρχουνται· ἦν τῶν αὐτῶν γὰρ ὄρει καὶ
κερήνη, καὶ βωμός· ἢ δὲ ἵππευ κελύη, οὕτως λέγε-
ται, ἀνασθεῖσα ἐκ ἐπιόπλης τῆς πηγᾶσσι. ἦν τῶ ἀρ-
γει διψάσαντο τῆς βελερεφόντου, ὁ πηγᾶσσι
τῶν

ἄλλοι δὲ πικρασίαν, ἐκ τοῦ ὄρεος.

Ἰοιδ' εἶα δὲ, ἀνθρώδ' υ, μελάνυδρου. ἴου γὰρ εἶδ' ὁ
 αὐθός· ἢ τὴν ἴοις ποδιπεφραγμαίνω, ἀνθρώδ' η· ἢ δ' ἄν
 γῆ καὶ καθαρὰν· δ' εἶ γὰρ αὐτὸ ποδὶ λόγους ἡσυχολη-
 μένους, διαυγῆ καὶ καθαρὸν ἔχειν τὸν λογισμόν.
 καὶ ὁ μόνον τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα, καὶ
 δια τοῦτο φησί, καὶ τε λυεσάμεναι χροα καλόν,
 πῶσ' ἀπαλοῖσιν ὀρχοῦνται. μάχεται τὸ ἀπαλοῖ-
 σι, καὶ τὸ ὑπερῷωσαν· τὸ γὰρ συτόνον, ἄλλ' ἢρε-
 μαίω ἀντίκειται· ἢ ὅτι πόδας μὲν εἶχον ἀπαλούς,
 ἐρρωμένως δὲ καὶ συτόνως ὠρχοῦτο, ἢ ἐπισαμέ-
 νως ἐχόρδον. ἀνοίκειου δὲ παρθενοῖς, μούσαι, τὸ
 ἐπίθετον. (Εἰδογνέθ.) μέλλω αὐτὸ λέγειν τὴν
 δυνάμιν, εἶπεν ἔνταῦθα τὸ εἰδογνέθ, ἢ γινω αὐ-
 τὸν τὸν δία. ἔν ἐλικῶνι δὲ ἰω ὁ βωμός τοῦ διός τοῦ
 ἐλικωνίδ. Τέρψνα χροα.) τέρψνα, τὰ ἀπαλά. κα-
 τὰ κοινωνίαν τοῦ τ' πρὸς τὸ θ', οἶον θέρψνα. τὰ
 γὰρ ἀπαλά, ἀδέρμαντα. τὰ δὲ σκληρὰ, ἀδέρ-
 μαντα καὶ ἀτέρψνα. Τεδρμσός δὲ ποταμός,
 παρακείμενον ἄλλ' ἐλικῶνι, καὶ ὄλμειός ποταμός
 ἔν ἐλικῶνι τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ ὄλμειου τοῦ σισύ-
 φου παιδός. Οὐσαν ἰεῖσαι.) ὄσαν ἀδουσαι
 πορδύονται δι' ὅλης τῆς νυκτός. ὄσαν, τὴν θεῖαν
 φωνὴν, καὶ τὴν θεῖαν κληθ' ὄνα. ὡς καὶ παρ' ὀμή-

ρω. ἢ ὅσων ἀκούσας ἐκ δ' ἰός. ἔστι δὲ ὅσα, καὶ ὄ-
 ρθ θεσσαλίας. Χρυσέοις πεδίλοις.) τῆς ὑπο-
 δ'ήμασι, ἢ τοι δ' ἄ τ' πρὸς τῶν π' εἰδ' εἶν, ἢ παρὰ
 τὸ τοῖς ποσίμ εἰλεῖσθαι τὰ πρὸς εὐδ' πόδας εἰλούμε-
 να. σωζέουξε δὲ καὶ τὴν οἰκειότητα. Καὶ δέμιμ
 αἰδοῖν.) ἀξίαν, τιμίαν. ἢ ὡς μαλακῶν τῶν το μα-
 ρανλικῶν. ὅτω καὶ αἰδοῖν, τὴν δὲ αἰδοῦς τοῖς φρονί-
 μοις ἀνθρώποις ὅσαν. ἀπ' ἑξῆς, τὴν ἐλικοῖδ' ἢ καὶ
 σρογγύλα καὶ ποδιφερῆ, ἢ ἀνακεκλασμένα τὰ βλέ-
 φαρά ἔχουσαν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἑλ' ἀμπέλου ἐλί-
 κωμ. Ἡβίω τε χρυσοσέφανομ.) τὴν ὄμορφομ, ἀπὸ
 ἑλ' σεφάνης τοῖ γυναικείῳ κόσμῳ, τοῖ ἐκ χρυσοῦ καὶ
 λίθωμ κατσκοδυσμένης. Διώνω.) ὅ τ' ἑλ' ἀφρο-
 δ'ίτης κητόρα, ἀλλὰ μίαν τῆν ὠκεανίδωμ, κητέσι
 τῆν πτανίδωμ. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι δύο ἀφροδ'ίται.
 ὦμ τὴν μίαν σωζέουξε δέμιμδ' ἀρχαιοτάτην ὅσαν.
 Αἶ νυ πόδ' ἠσιόσθμ.) ποδὲ αὐτοῖ λέγει, ὡς ποδὲ ἄλλω.
 ἀρχαῖομ δὲ τὸ ἠθθ, ὡς ὁμηροθ δὲ ἀχιλλέως, ἢ ποτ'
 ἀχιλλήως ποθῆ. ἠσιόσθμ φησί, τὸν ὄυτελῆ. Ελικῶ-
 νθ ὑπὸ ζαδ'εῖοιο.) αἰ μῶσαι ἀκροτάτῳ ἐλικῶνι ὡς
 θεαῖ, αὐτὸς ὑποκάτω τοῖ ὄρεος ὡς βροτῶς. Αγρα-
 λοι.) οἱ ἐν ἀγρῶ αὐλιζόμενοι. Γασδ'όσθ οἶομ.) οἶο
 νεί, αὐτὶ τοῖ ποδὲ τ' γασδ'όρα μόνω ἀχαλόμενοι, ἢ
 μόνω τὰ τ' γασδ'ός φρονῶντες. ἀπ' κλώνιος μ' ὁ ῥόδιος,
 λείπειμ τὸν πρῶτον σίχου φησιμ' ὅ λείπει, ἀλλ' ἐστ,

πειμλίδω

ποιμνίδος ἀγραυλοΐεσι καὶ ἐλέγχεα, γαστέρου μό-
 νου. πολλή τις ὄσι πῶδι ἡμᾶς ἀρετή· καὶ ὅπως φασι
 πινδου, πάντα φαμὲν τὰ ψυδὸν ἢ. τὸ γὰρ δέ, ἀντὶ τῆ
 καὶ ὄσι. ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀληθῆ ἴσμεν λέγειν ἡμεῖς. τοῖ
 δὲ πλοκατασκυδὸν ἀξίον φασι τὸν ποιητῶν, ἵνα ὡς
 τῶν μυσῶν ἀκροώμενοι, πᾶσι δὲ ξανθὸ τῶν μέλλουσαν
 τῶν θεῶν γήεσι, τῶν μυσῶν διδ' ἀξυσῶν ἡμᾶς, ἀλλ'
 ὅχι σιόδ' οὐ φιλῶς. Ἰδμεν δὲ εὐ τ' ἐδέουμεν. οἷον,
 μηδ' γν' ὁσα ψυδὸν βῆσαι (ὁσα πλανῶσαι. γράφε) ὁ
 ἀλκιδέα γκρύσαομαι, ἀντὶ τῆ εἰπεῖν. γῆθον γῆρυς, ἢ ὁ-
 μιλία. ὁμηροῦ, *ὄσι γῆρυς. ἐκ δὲ τούτου γίνεται γῆ-
 ρυξ, καὶ τροπῆ τοῦ γ εἰς κ, ἡῆρυξ, ὁ λέγων γν' ὄσι
 ἀπαγγέλλειν τὰς ἀγγελίας. Ἀρτίεπειαι.) αἱ ἀπρη-
 πσιμνία καὶ τέλειαι καὶ ὑγιῆ λέγουσαι. ἢ ἀρτίε-
 πειαι, αἱ ἀρτίοις ἐπεισι χρώμεναι. Καί μοι σκῆ-
 πῆρον.) ἢ γοῦν ἐπεὶ πολὺ δ' ἀφν' ὁ ἐλικῶν τὰς μύ-
 σασ ἐκ τῆ πᾶσα κειμνίης ὕλης ἐφισον. ἐπρεπε δὲ ὡδὶ
 ἀπόλων (ὄσι).

Ο δὲ θεὸς μυσάγετης·

Ἐκ γὰρ τοῖ μυσάων, καὶ ἐκ κηβόλου ἀπόλων (ὄσι),

Ἀνδρῶν αἰοιδί' ἔασιν.) ἢ πᾶσοι ἢ δ' ἀφνη ἔνεργεῖ
 πρὸς τῶν γῆθουσιασμός. λυσιφρωμ, δ' ἀφνη φάγου φοί-
 βαζην ἐκ λαμῶν ὅσα· τὰ δὲ ποιήματα μετὰ θεῶν
 ἐκ πνύσεως εἶρην.) ἢ ἐπ' ὄσι ἢ δ' ἀφνη ἀκταλῆς ὄσι,
 καὶ ὁ λόγος αἰεὶ δ' ἀλλοσιμ. Τὰ τ' ἐσόμενα.) ἵνα

δείξει, ὅτι ὁμοίον ἔστιν ἢ ποίησις τῆς μαντείας, τὸ κυ-
 ριώτερον κείτται ὑπὸ μάντεως, ὅτι ὑπὸ ποιητοῦ τὰ δε-
 σόμενα μὴ διωαμλῆς λέγειν τῷ ποιητῷ. Σφᾶς δὲ
 αὐτῆς.) αὐτῆς δὲ ὑμνεῖν πρῶτον τὸ καὶ ὑδρομω-
 σανεὶ ἀεὶ. ἀλλὰ σὺ ὦ ἠσίοδε, παύσαι τῶν ἀρχαίων ῥη-
 μάτων, παύσαι κρημοποιῶν, παύσαι μύθους λη-
 ρωθεῖν ἀλλοτρίους. τὸ ἦ τῆς, πρὸς ἑαυτὸν φησὶ καὶ
 τὰ ἀρχαῖσ' ἀντὶ τῷ σὺ ὦ ἠσίοδε, δ'ωρικῶς. Αὐ-
 τὰ τί μοι ταῦτα.) ὡς πρὸ ἀκαίρου ἐφάνη αὐτῷ ἢ
 ὁμιλία, ἢ ἡρξάτο λέγειν, ὅτι αἱ μῦσαι ἐδ' ὠκαὶ μοι,
 καὶ τ' ἄλλα. καὶ φησὶ, τί μοι ταῦτα τὰ ῥήματα,
 ὡς περὶ δρυῶν, ἢ περὶ πέτρων; τί μοι χρεία ἔστιν
 ἀρχαιολογεῖν; ἢ γὰρ ποίησις μυθολογία ἔστι, εἰκῆ
 ἀληθεία, εἰς τὸ αὐτὸ ἔπος ἐπέειπον ἀρχαῖον λό-
 γον, καθάπερ ἐν δρυσὶ καὶ πέτραις καταπνέμε-
 νοὶ τέκνα, ἢ λέγοντες αὐτοὺς ἐκ δρυὸς γεγενῆσθαι
 καὶ πέτρης. Φωνῆ ὁμορῶσαι.) ὁμοῦ εἰρῶσαι, ἢ τῆ
 φωνῆ συμφωνοῦσαι, ὁμοῦ τῆς φωνῆ λέγουσαι. τὸ δὲ
 εἰρῶσαι, ὅ ὅστις λέγουσαι, ὑμνεῖσαι. Γελαῖ δ' ἐπε-
 δ' ὠματα πατρὸς.) ἀπὸ ἀνθρώπων ἰνῶν ἠδ' ὑπ' ἄνω χάρι-
 ρουσι οἱ οἴνοι τοῦ θεοῦ. ἢ τὸ γελαῖ, ἀντὶ τῷ διαχέ-
 ται τῆς φωνῆς σκιδ' ναμλῆς, ἢ χεῖ καὶ γελαῖ τὰ
 δ' ὠματα. τὸ δὲ θεῶν, ἀντὶ τοῦ θεῶν, δ'ωρικῶς.
 πᾶσαι γὰρ τῶν φωνῶν ὁ ἠσίοδ' ὅσων καλεῖ.
 κλείουσι καὶ δ' ἢ.) τὸ τίμιον γὰρ τῶν θεῶν, ὑμ-

ἔδοξεν καὶ δοξάζουσι τῇ φωνῇ, οὓς δὲ ἀρχῆς ἔπεσον
 ἢ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τοὺς ἐκ τούτων γινομένης.
 λέγει δὲ τὸς πταῖνας. Διούτιον αὐτε (Ἰωῆα.)
 ἀρχόμενος τοῦ διούτιου προοιμίου, τὸν δία ἐκ διού-
 τίου ἀρχόμενα καὶ λήγουσαι ὡς θεόν, ὡς ἀπ' αὐ-
 τῷ ἀρχουσαι, καὶ εἰς αὐτὸν λήγουσαι, διὰ τὴν
 νίκην. Τὰς, ἣν περὶ.) περὶ αὐτῶν μακεδον-
 νίας, ἣν ἡ ἐγγυηθήσαν αἱ μουσαι, παρατείνου-
 ῖως τῆς θράκης. Κρόνον δὲ τέκε τυτθὸν ἐπ' ἀ-
 κροτάτης κορυφῆς ἡ λείπει τὸ, οὐσαν τὴν περὶ αὐ-
 τῶν δὲ κλονότι. ταύτας μουσας τῶν ἰδίων πατρὶ μιγεί-
 σα τῶν δ' ἡ μνημοσύνη ἐγγυηθήσαν, ἢ τὸ λιπαρω-
 τάρι τύπου τοῦ ἐλδουθῆρος ἀρχουσαι. σὺ αἷς
 καὶ τὴν λήθην, τὴν τῶν πολυλύπων μεμνῶν ἀ-
 νάπαυσιν. ὁ δὲ ἐλδουθῆρ, βασιλεὺς τῆς χώρας,
 καὶ ὄρεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἥρωος ἡ γὸς ἀπόλλω-
 νος, καὶ ἀδοῦσης τῆς ποσειδῶνος. Ἐλδουθῆρ,
 ὄνομα πόλεως τῆς βοιωτίας. ἐκ τούτου δ' ὄξαν
 προσάπει τῇ ἑαυτῷ χώρᾳ, ὅτι ἐγγυηθήσα μὲν ἣν
 περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἢ μητῆρ τῶν τῆς δουβοίας τῶν μνη-
 μοσύνη ὄνομα γυναικός ὅπου φησὶ ἡ, μνημοσύ-
 νη τιμᾶται. οὕτως λέγει, ὅτι ἐκεί δ' ἰόνυσος τῆς
 μανίας ἐπαύσατο, καὶ ἐλδουθῶρ ὄρεται. Λησμο-
 σύνητε.) Δεῖ γὰρ τὸν συγγραφέα ἔχειν νοῦν
 καὶ μνήμην, ἵνα γυνᾶ λόγον. καὶ ὅτι ἐν ταῖς
 ἀναγνώ-

ἀναγνώσει χρηδαίει προσοχῆ τοῦ συγγραφέα.

Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας.) Απορία, πῶς ἡρακλῆς ἐν
 μιᾷ νυκτὶ πρητήκοντα διεκόρεσε κόρας, καὶ κυή-
 σαι πεποίηκεν, ὡς τε καὶ τεκεῖν πρητήκοντα ἐν τέ-
 νομ, ᾧ πρώτης δίδυμα τεκούσης, ζεὺς δὲ ἐννέα ἡμέ-
 ρῶν ἐδέχθη; Λύσις. ὅτι χρείαν ἔχε μνημοσύνη συγ-
 γράφει, πρὸς σύλληψιν τῶν μῦθων, εἰδὼς ὅτι ὁ πρὸς
 τὰς μύθους ὄρωσ, ᾧ ἢ ἡδονὴ βραδύως ἀνύεται. Ἰσα-
 γῶρος βρῆ ἐντελεῖ κέχρηται ἀριθμῶ ὄβην ᾧ ἐννέα τίκ-
 τόντου μῦθοι. ἔδ' ἐν γὰρ ἐλλείπονταῖς μύθοις νόσ-
 τι δὲ εἰπῶν, ἐπέειπα γὰρ τὸ ἱερόν, ἵνα μὴ νομιδῆ μοι-
 χεία. Ἀλλ' ὅτε δ' ἡρ' ἐννέαυτός.) ὑποδιαίρεσιν ἐν-
 ταῦθα τὸ χρόνον πεποίηκε, καὶ ἀρχεται ἀκολουθῶν
 ἀπὸ τῶν γένεσ· λεγὼ δ' ἢ τῶν ἐννέαυτόν. εἶτα εἰς τὸ καθε-
 καστον καὶ τὸ εἰδ' ᾧ. ἀπὸ γὰρ τῶν ὡρῶν αἱ ἡμέραι συ-
 νίσκωνται, ἀπὸ δὲ ἡμερῶν οἱ μῶνδ, ἀπὸ δὲ μῶνδ οἱ
 ἐννέαυτοί. Ομόφρονος.) ὁμοία αὐτῇ φρονέσας, ἢ τὸ
 αὐτὸ φρονέσας ᾧ μὴ ἐννέαυτομῶν ἀλλήλων. Ἀλ-
 λως. ἔχ' ὡσπερ ἀμῶν καὶ ζῆθ' ᾧ, ἀδελφοὶ μὲν ἦ-
 σαν, ἑτερόζηλοι δὲ γέγοναν ταῖς πτωχεύσεσιν, ἀλ-
 λά τῶν αὐτῶν τῶν ὑδιτηδ' ὀνμάτων ἔχον πτωχεύ-
 σιν. ἢ ὅτι δ' εἰκνυσι τὰς λογικὰς ὑψηλῆμας, ἀλλήλων
 ὑψηλῶν ὄσας. τὸ δὲ κόρας, δ' ὠρικῶς σωίεσιν ἐλθν.
 μέμβλεται.) μέλλει, ἐν φροντίδι ὄσι. τὸ δὲ ἀκιδ' ἔα,
 ἔτως λεκτέον. δ' εἶ γὰρ τὸν πρὸς λόγους ἀκολουθεῖ-
 νομ,

νομ, ἀφρόντισον ἢ ἄλυτον εἶν. Τυτθὸν ἀπ' ἀκρο-
τάτης.) ὑπερβατὸν ὄσι, τὰς ἔν πειρὴν τέκε τυτθὸν
ἀπ' τοῦ ὀλύμπου. ἐγγὺς γὰρ ἡ πειρία τοῦ ὀλύμπου.
Γὰρ δ' αὐτῆς χείριστο.) ἀντὶ τοῦ ποδὶ τὰς μούσας
πάρεισιν. Ἄλλως. φησὶ γὰρ, ὡς ὅτι ὄσιμ ἔν ἐλικῶνε
χείριστον ἱερὸν, καὶ ἱμέρον, καὶ μυσῶν. ἱμερος δὲ, ἡ ἐ-
πιθυμία. ἢ ἢ λόγου δὲ ἱμεροῦ καὶ χείριστο σιωοικῶ
σι ταῖς μύσαις. ἢ τε γὰρ χείρις, καὶ ἡ ὑπερθυμία, ὡρ
ἀνδρὸς δ' ἔν τὰ τῶν μυσῶν δ' ὡρα. ἢ ὅτι ὁ χρυσὸς ποιη-
τῆς, ὁ μόνον ὄσι πολυμαθῆς καὶ δωρατὸς, ἀλλὰ καὶ
ἐπίχαιρις, ἢ ἢ σωμύλο, ὡς δουριπίδης καὶ μὴ παυ-
σαίμην ταῖς μύσαις τὰς χείριτας συνημιγνύειν.
ἢ δὲ ἔν θαλίαις, ἔν τῆ δουχία γ' ὡρ πάντα ὄσι τὰ μυσ-
σικά. ὄσαν εἶπον, ὡσαν εἰ δωραμιν κληροδότης ἔχου-
σαν τῶν λέξιμ, εἶγε ποδὶ τῶν μελλόντων διαγορδύ-
σι. Νόμος καὶ ἡθεα κεδνά.) ὕβρις τε καὶ δυναμίην
ἐφέποντο. νόμος δὲ λέγει, τὰς πολιτείας, τὰς δια-
τριβὰς, τὰς νεμέσεις, τὰ διακρίματα. Καὶ ἡθεα
κεδνά.) ἡθεα δὲ, τὰ ὄργα. τῶν νόμων γὰρ, οἱ μὲν εἰσι
φυσικοὶ, οἱ δὲ τῶν θεῶν, οἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων. εἰ δὲ νό-
μος ὡς σοφὸς ἀγαπήσεις, τῶν αὐτῶν ἔξεις δαίνοισιν. Αἱ
τότ' ἔσαν.) ἐπεσημῆνασ ταῦτα ὁ ἀριστοφάνης νῦν
ποδὶ ἀνόδου ταῦτα φησὶ ἔλ εἰς τὸν ὀλυμπον. ὁ πρό-
τοροῦ γὰρ ἢ ἢ λόγου αὐτῶ, ποδὶ αὐτῶ ἔν τῶ αὐ-
τῶν χορείας. Ὑμνοῦσαις, ὄρατὸς.) ἡ γὰρ σιωδήκη

τῷ λόγῳ, ἰδὼν δὲ ποιεῖ, καὶ δείκνυσι τὸν ποιήσαν-
 τα αὐτὸν τίμιον, ἃ πανταχῶς διαβεβοημένον, πλὴν
 εἰ σώφρον καὶ σωατὸς εἴη. Νισομηνίων πατέρ
 εἰς ὄμ.) πορδουμηνίων αὐτῶν πρὸς τὸν ἑαυτῶν πατέ-
 ρα. ἔδει δὲ εἰπεῖν, σφῶν πορδουμηνίων αὐτῶν πρὸς
 τὸν ἴδιον πατέρα, ὅς ἐν ὕραν ὡ βασιλεύει. Αθανά-
 τοις διεταξε.) καλῶς δὲ τῶν θεῶν, τυτέσι ἐκάσω αὐ-
 τῶν, πλὴν ἑαυτοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐχθρὸν, διατάξας καὶ με-
 εἰσας ἐνετείλατο, ἃ τὰ ἀτακταῖς τάξιμ ἠνεγκον,
 ἐκάσω μεταδύς τῆ οἰκείας ἀρχῆς. Ταῦτ' ἀρὰ μὲ
 σαι ἄειδον.) ἀπὸ τῆ διηγηματικῆς διέβη εἰς τὸ πρόσω-
 που μιμητικῶς, ὡς καὶ ὁμηροῦ, ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε
 πάλαι πολέμων εὔειδώς. Εννεα θυγατῶρες.) εἰ-
 σὶ δὲ τὰ τῶν μυσῶν εὐρέματα ταῦτα. κλειῶ, ῥητορὶ-
 κῆρ. ὀυτόρη, αὐλητικῆρ. θάλφα, κωμωδίαν. μελπο-
 μῆν, τραγωδίαν. τὸρψιχόρη, κινωδίαν. ὄρατῶ,
 ποίησιμ. πολὺμνεια, γεωμετρίαν. ὕρανια, ἀστρονομί-
 αν. καλλιόπη, ἔπη. λῶ καὶ προφερεςάτλω εἶπε πα-
 σῶν, ὅτι πάσις ὑπὸ τῆς ὁ λόγος ἀνώτερος, ἃ τὸ
 τῆ ποικτικῶ ἀνωτέρων εἶν. ἀρίσταρχος τὸ προφερέ-
 σαδμ, ἀντὶ τῷ πρεσβύτατμ ἠκασον. ὡς τε ἄδ κληρ,
 πότορον τῆ λιμῆ, ἢ τῷ χρόνῳ προφερεςάτημ. οἱ δὲ, ἐν
 τιμοτάτλω. Αμ' αἰδοιοισιμ.) ὅτι ὁ πᾶσιμ ὀπκιδεῖ,
 ἀλλὰ τοῖς αἰδοίοις. ὅσο δὲ ἐκ ἡρητητῆ ἐκ τῆ προτῶρας
 διανοίας, ἀλλ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. Αἱ τὸτ' ἴσαν.) ἐπο-
 ρδύοντο.

ρδύοντο. ἀντὶ τῆς, εἰς τὸν λογισμόν καὶ ἐπὶ ἤθε γνῶσις,
 ὡς τε κόποις χήσοιτο εἰς τὸ γηέναι με σοφόν. Ο
 νός.) ἐκ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου λεχθῆναι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀγ-
 γέλων. διὸ καὶ νόεα λέγονται. οὕτω δὲ καλοῦνται,
 εἰς τὸ προνοεῖν τὰ μέλλοντα. ὑπὸ ἀνθρώπου δὲ λέγε-
 ται, τὸ λογίζεσθαι, καὶ τὸ ἀγχίνος ὄσι, καὶ ὀλίγοι δὲ
 ἀγχίνοισιν πειῶσι. Γενόμενόν τ' εἰσίδωσιμ.) ἀντὶ τῆς
 θυμνωῶς θεάσονται, καὶ ὅτι πινὰ βασιλεία ἴδωσι κα-
 τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἐν τούτῳ καὶ καλλίμαχον, μῦσαι
 γὰρ ὅσους ἴδω ὄμματι πᾶν δ' αὖς μίξο πόλιος ἐκ ἀπέ-
 θητο φίλος. Εἴρησι.) ἢ δρόσος κυρίως. νῦν ἢ μετα-
 φορικῶς τὸ μέλι. γλυκὸν ἢ ἡ, τὸ γλυκὺ ἐπαλόμ
 τῆς λόγῳ. Τῶνεκα γὰρ βασιλεῖς ἐχέφρονες, τὸ ἐξῆς.)
 εἰς τὸ γὰρ γὰρ οἱ βασιλεῖς ἐχέφρονες εἰσι, ἐπὶ καλῶν τῶν
 τοῖς ὄχλοις βλαπτομένοις δι' ἀγνωσίαν τοῦ δικαίου, με-
 τατρέποντες τὰς ἀδικίας αὐτῶν, ὑπὸ τὸ βέλλου πελῶ-
 σι τὰ ὄργα, ἐκ ἄδυσιασικῶς, ἀλλὰ πῶσαινελικῶς. ἢ γὰρ,
 ὅτι κλάσει, ἀλλὰ μελιχίοις λόγοις, εἰς τὸ γὰρ τὸ μαλα-
 κῶς παρεφάσεσιμ. Ἄλλως. μετὰ πειθῶς νέμεισι
 τῶν δικαιοσύνην. μετατρέπουσι γὰρ τὰ ὄργα, εἰς
 ἀδικουμένους ποδισώζοντες, καὶ τὸν ἀδικουῦντα ἀ-
 νακόπουντες, οὐ κλάσει, ἀλλὰ μελιχίοις ἐπέεσ-
 σι. Μετάτροπα.) ἀντὶ τοῦ μεταβλήσιμα εἰς τὸ
 βέλλου. Εὐχόμενον δ' ἀνά ἄσιν.) οὐκ ἀνάγ-
 κη, ἀλλὰ φίλτρον τοῦ βασιλέως, ὄντ' ἢ πίου καὶ
 δικαίῳ

δικαίως πρὸς τοὺς κεινομένους, μὴ ἀλαζόνως πρὸς τοὺς
 πρῶσιόντας. Ἀνὰ ἄστυ.) ἡρ. ἀν' ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ
 ἀνὰ τὸ ἀθροισμα λέγεται δὲ τριχῶς, αὐτὸ τὸ χεῖρον,
 ὃ ἐν αὐτῷ ὄχλῳ, καὶ τὸ ξυναμφότερον. ὡς πρὸ καὶ
 πόλις ἐτυμολογεῖται, ἴσα μὴ τὸ γωνίαν ἔχειν, ἀλλ'
 εἶναι πῶς φερεῖν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἀθροίσματος ἀγυεῖν λέ-
 γουσι. ὡς ὁμηροῦ, νηῶν ἀγύρει, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγῶνι.
 Τὸ δὲ, θεὸν ὡς ἰλάσκοντα, ὡς θεὸν αὐτὸν ἱμῶσι, ἴσα
 τὴν πρῶσιάν αὐτοῦ τὴν ἱμίαν. οἷα τε μισάων.)
 τὸ πιδῶτον εἶδῃ, ἀνθυποφορὰ καλεῖται. ἀνθυπο-
 φέρεται γὰρ ἑαυτῶν ὁ ἰσίοσι. ἐκ γὰρ τοιμουσάων
 πιδῶτον βασιλῆος ὄσιμ. ἐπειδὴ τοὺς βασιλεῖς ἐπι-
 φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν μισῶν, φιλοῦνται δὲ τῷ ὑπὸ τοῦ
 διός ἐπιν. οἷδ' αὖ μὲν γὰρ φησι, ὅτι ὑπὸ μὲν τῷ ἀπόλ-
 λων καὶ τῶν μισῶν οἱ ἀοιδοὶ καὶ οἱ κισαρεῖσθαι φι-
 λοῦνται, ὑπὸ δὲ τῷ διός οἱ βασιλεῖς. ἀλλ' ἐκείνους φη-
 σι ὀλβιώτατον βασιλεῖα, ὅτι πινὰ μετὰ τοῦ διός καὶ
 αἰ μῶσαι φιλοῦσιν. Ἄλλως. ἀναλαμβάνει ἴσα τὸν
 ἀνακόπῃοντα λόγον. ἐκ γὰρ μισῶν ἔχ' ὑπάρχει τὸ
 βασιλείου γῆν, ἀλλ' ἐκ διός. μόνου δὲ τὸ δύγλωτ-
 τιν αἰ μῶσαι πῶς φερεῖσιν. Ἀνδρῶν ἀοιδοί.) ἐν ταῦ-
 θα μαθηματικῶς διδασκῆ, καὶ λέγει, ὅτι ἐκ τῶν συμ-
 φωνίας τῶν ἀσέρον, καὶ τῶν ἀγαθῆς σωδρονῆς τοῦ
 ἠλῖς, γίνονται οἱ ἀνδρῶν σοφοὶ καὶ μισοί, ὡς πρὸ
 καὶ ἐκ τοῦ ἐρμῶ. ἐκ δὲ τοῦ διός, βασιλεῖς. Εἰ γὰρ τις

καὶ

ἐρμῆν

ἐρμῆν mercuri 19

καὶ πρῶτος ἔχωμ.) ἔνταῦθα δ' εἰκνυσι πλὴν δυνάμιμ
 ῥημοσικῆς, διὰ τὸ εἶπεμ νεοκνδ' εἰ θυμῶ· δύσκατά-
 παυσου τὸ νέου πάθῃ, ὡς δυνάτω ὄντῃ τὸ ἀοι-
 δῶν πρᾶμυθῆσαοται, ὅτε καὶ ζδύς. ἀπόλεσε γὰρ πη-
 δῶντῃ πᾶσ' ἀφάσκωμ, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰ γὰρ καὶ
 πλάσμα ὄδωμ, ἀλλ' ὡς ἀληθές ἐκλαμβάνεται, ἔχῳς
 ἔλαχε πρᾶμυθῆσεται. Αἰηται κραδίη.) ἀναξικραί-
 νει γὰρ ἢ λύπη, ὄθην ἔ' ἄπνομ τίθησι. Κλεία πρῶ-
 τῶμ.) δόξας τὸ κλέος ἠξιωμλίας. ταχέως δὲ πα-
 ρατρέπετο, ἀντὶ τὸ πρᾶτρεψεν ἢ λύπη τὰ δῶρα
 τῶν θεῶν, ἢ γοιω ἢ μσοικῆ. Οὐδ' ἐπὶ κνδ' ἔωμ.) τῶν
 θλίψεωμ. ὁ γὰρ λόγῃ δυνάται κατὰσέλλειμ τὰς
 θλίψεις. Ἄλλως. τῶν λόγων καὶ τῶν μσοῶν ἢ συν-
 θῆκη, πρᾶτρεψε τὸ λυπούμνομ ῥη λύπη. Εἶπα-
 τε δ' ὡς τὰ πρῶτα.) ὄρωτᾶ τὰς μδσας, πῶς ἀκεῖ
 βῶς γράφει τὰ ῥη θεογονίας μαθῶμ. εἶπατε, διὰ αὐτῶ
 τῆ εἶπας μετοχῆ κέχρητο. ἔ' ποταμοὶ καὶ πόντος
 ἀπέριτῃ.) ἔ' γαῖα τῆ κατὰπλήξ' ἐπαπληεῖ τὸμ
 ἀκροατῶν. Ὡς τ' ἄφηνῃ δ' ἄσαντο.) ἄφηνός ὄδω
 κυεῖως μγν' ὁ ἀρ' ἔνιαιτοῦ πλῶτῃ. νυῦ δὲ ἄφηνου
 τὸμ ἔρανόμ λέγει, καὶ πλὴν γλῶ, καὶ πλὴν θάλασσαν.
 ὡς ὅπως φησι διεμερίσαντο, καὶ ἔχην ἔκασου πλὴν
 ἑαυτοῦ πμλῶ. Εξ ἀρχῆς καὶ εἰποθι.) τρία πρῶ-
 τῶμ ἐγμῶντο χάθ, γῆ, ὄρωσ ἔρανιθ, ὅς καὶ θεός· ὁ
 γὰρ δὲ ἀφροδίτης νεώτῶρός ὄδω. ἐκ δὲ τοῦ ὕδατῃ,
 ὀ γμῶντε

Τὴν λυ
 πην

υπὲρ τῆ
 νεφ. αὐτῶ
 ἔχει

ἐγγύοντο τὰ σοιχεῖα. γῆ, ἢ τὴν σωίζησιμ. ἀήρ, ἢ τὴν ἀνά-
 δοσιμ. τὸ δὲ λεπτομόριες τὸ ἀέριον, γέγονε πῦρ. ἢ δὲ
 θάλασσα, ἢ τὴν ἐκμύζησιμ. τὰ δὲ ὄρη, ἢ τὴν ὄξοσρακισ-
 μὸν τὴν γῆς. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὡς ὁ ἰσίοδος ἔφη ταῦ-
 θα ἀρχεται τὴν θεογονίας τὸν προοίμιον, καὶ τὸν τῶν
 μυσῶν ἐγκωμίων, τὴν ἀνακεφαλαίωσης παυσάμε-
 νον, ὡς καὶ ἄλλων πινῶν πρὸς θεογονίας γραφάν-
 των. καὶ ἴσως ἀληθές ἐστιν ἰσίοδος κατὰ πινας
 παλαιστοδύους ἐγραψεν. (Ἡτοι μὲν πρόπιστα.) ἢ τέχ-
 νη καὶ ὁ κόσμος, καὶ αὐτοῖς ὑποπέπρωκε πρῶτα γ-
 γμασι, ἔχει τεχνίτην μὲν τὸν θεόν. ὑπὸ δὲ τὴν τέχ-
 νης τὸ δὲ πεποιήτης. ἔστι δὲ τὰ πρὸς φεσῶτα τῶν πα-
 τῶν, ὑλὴ καὶ ἀρχὴ καὶ σοιχεῖα. καὶ οἱ μὲν σὺν ὡνυ-
 μίαν ἐφασκον εἶναι τὰ πρὸς φεσῶτα, καὶ γῆ ἔτορον.
 οἱ δὲ διαφῶριμ λέγουσιν, τὴν μὲν ἀρχὴν γῆς
 εἰκομένη φασί, εἶδον δὲ τὴν ὑλὴν ὑποσῶδως λαμβά-
 νουσι. γῆιοι δὲ τὴν ὑλὴν διαφῶριμ. καὶ τὴν μὲν γῆ-
 νοίαν τῆς ὑλῆς ἀν εἰνός πρὸς τὸν τεχνίτην, τὴν δὲ
 τῆς ὑσίας πρὸς γινομένην, οἶον τῶ ἀνδρὶ αὐτοποιῶ.
 ὑλὴ μὲν ὄστιν ὁ χαλκός, οὐσία δὲ ἢ διατύπωσις τοῦ
 χαλκοῦ. καθότι ὄστιν εἶδον ὁρμῶν μὲν ὁ τεχνίτης
 τὸν ἀνδρὶ αὐτοποιῶ, ὑλὴ τὴν ὄστιν ἀποίηται, ἀσ-
 χημάτης. ὡς ὁ θεὸς παραλαβῶν, ἐπέθηκεν αὐτῆς
 σχῆμα. οὐκ ἔπ' ἄλλο π' εἶδον τὴν ὑλὴν παραλα-
 βῶν ὁ τεχνίτης κατεσκεύασε θεός, ἀλλ' ἀπλαστον
 οὐσαν

οὔσαν καὶ ἀδιατύπων, τυποῖ καὶ δὴμιουργεῖ,
 οὐκ ἄλλου τινὸς γίνοιαν λαβῶν, ὡσπερ καὶ ὁ ἀν-
 δριαντοποιός ὡπὶ τῷ ἀνθρώπῳ εἰδ' ὅρμώμενθ'
 πλάτῃ. καὶ φθρεκύνδης δὲ ὁ σύρθ', καὶ θαλῆς
 ὀμιλησιθ', ἀρχὴν τῶν ὄλων τὸ ὕδωρ φασὶ εἶναι,
 τὸ ῥῆτόν τὸ κύησιόδου ἀναλαμβάνοντος. Χάθ'.)
 παρὰ τὸ χεῖσθαι χάθ' ἡγύετο. πλάτων τῶν ἀνδρε-
 χῆ φύσιν λέγει. δεῖ γὰρ τόπον ὑποσῆσασθαι, ὅς
 δεῖχεται τοὺς εἰς αὐτὸν ἡγνωμένους. οἱ δὲ εἰρη-
 δαι φασὶ χάθ', παρὰ τὸ χεῖσθαι, ὅδσι χεῖσθαι. οἱ
 δὲ χεῖσθαι, ὅδσι χωρεῖν. ἢ ὅν εἰς τὰ σοιχεῖα διακει-
 σις καὶ διαχωρεῖσι χάθ'. οἱ δὲ, τὸ ὕδωρ λέγουσιν.
 ἄλλοι δὲ τὸν ἀέρα, ἢ γοῦν τὸν λιχυμένον, ἢν ἔσθ' με-
 ταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Γαῖα δ' ὕδρυσενθ'.) τινὸς
 γῆρ ἐκ τῷ χάθ' λέγει. ὁ γὰρ εἶπεν, ἐκ τῷ χάθ' γῆ, ἀλλ'
 αὐτὰρ ἔπειτα. Ζῶων δὲ ὁ στωικός ἐκ τῷ ὑγρῷ ὑπο-
 σάθμῳ γῆν ἡγύεσθ' φησὶ. ὅθεν ἐπαγόμενθ' ἀβιτεῖ
 αὐτὸς σίχρως. ἰσέορῃ, ὅδσι τῷ γίνοιαν λέγει εἰ ὕλης πρὸς
 τὸν τεχνίτην· τινὸς δὲ πῆς ὅσιας, πρὸς τὸ γεγονός. ὡς
 γὰρ ὡπὶ εἰδ' ὅρμώμενθ' ὁ τεχνίτης, τὸν ἀνδριαντο-
 ποιῶν οὕτω καὶ ὁ κόσμθ', ὕλη τις ἄπιθ', ἀσ-
 χημάσιθ', ἢ ὁ θεὸς ἔλαβεν ὡσπερ ἀνδριαντο-
 ποιός. Πάντων εἰδ' ὅρμώμενθ'.) ὁ πλάτων ἢν ἔσθ' φαίδω-
 νι, τινὸς γῆν εἶν φησὶ ἀπάντων εἰδ' ὅρμώμενθ' καὶ ἔδρασμα.
 ἀθανάτων δὲ, εἶπεν, ἵνα δείξῃ ὅτι τῶν ἀρχαίων

θυσεῶν ὄντων, σιωανεσρέφοντο αὐτοῖς οἱ θεοί.
 Τάρταρά τ' ἠέροντα.) τὰ δὴ κινῶντα μέχρι τῶν ἐχά-
 τωμ Φίγης. λέγει δὲ τὸν ἄερα τὸν πλὴν γλῶ πῶδιέχον-
 τα, καὶ τὸ πῶδι αὐτῶν. εἶν δὲ εἰνὸς ἰσῶρ, ὃς ἐλάσσο-
 νθ ὑγρὸ εἰς πλείονα ὄγκου διαχεόμενον, καὶ ἀτμι-
 ζόμενον. τετάρταται δὲ μέχρι αὐτῶν λάβει τὸν ἥλιον. τὸ
 τε γὰρ τῶν ἡλίου συμπνεκτείνεται, ὡς πόρ τῶν πυ-
 ρακτωθῆντι σιδ' ἠρω τὸ πῶρ. τάρταρα δὲ εἶπον, ἀπὸ
 τῶν τάρταρῶν. ἠέροντα δὲ, σιωτῆνά. Ἄλλως. τάρ-
 ταρα τὸν ἄερα, ἀπὸ τῶν τάρταρῶν. ἐπειδὴ ἡ, ὡς φασί,
 ἔως ὧδε εἶπε τὰ δ' σοιχεῖα. ἔν πρώτῳ γ' τάρταρα,
 τὰ ὑπόγεια μέρη λέγει, τὰ ριγνλά, ἀπὸ τῶν πρόμου
 ἐμποισίμ. Ἡ δ' ὀρθῶ.) ἀιολικὸν ὀρθῶ. ἔνιοι δὲ
 πῶρ. τὸ πῶρ ὀρθῶ γὰρ τῶν ὑπὸ θυμίας. ἢ ὄτως, ἐπειδὴ ἡ
 λυμαίνεται τῶν ζωογονικῶν τῶν πῶρ, διατῶν ὀρθῶτα
 αὐτὸν ἀνέπλασε. πρὸ σφόδρος δὲ, ὅτι μετὰ λαμπά-
 δων γράφεται, ἢ ὅτι ἐκ θερμότητῶν γίνεται. Ἄλ-
 λως. τὰ τρία σοιχεῖα εἰπὼν, τὰ δ' λέγει. τὸ πῶρ,
 ὅπου δ' αἰμωνίως ὀρθῶτα φησί. σιωαρμόζην γὰρ καὶ
 σιωάγειν καὶ ἐνοῦν πῶρ φησὶ. ἐστὶ δὲ τὸ λείπον, εἰς
 τὸ ἔτορον πῶν, ὅπου ἀρμονίας εἶδ' ὀρθῶ, ἢ ὀρθῶτῶ. Ὁ
 οἱ πλάσαι γὰρ αὐτῶν πῶρ, ὃ γράφεται ὀρθῶτα.
 Λυσιμελῆς δὲ, ὃ λῦων τὰς φροντίδας. ὃ γὰρ ἔνταυθ
 θα πλὴν μίξην καὶ πλὴν ὑπὸ θυμίας λέγει, πλὴν λῦσαν
 τὰ μέλη, ἀλλὰ πλὴν ἡδονῶν καὶ πλὴν σύγκρασιμ τῶν
 σοιχείων.

σιχείωμ. τὸ γὰρ διάστημα τῶ ἀέρι Θ, ἄκρατον ὄμ,
 λύει τὰς φροντίδας. ὄρωτα δὲ λέγει τὸ πῦρ, ὅπου
 ἠνυκράτωσε τὰ πάντα. ὡς πορ γ' ὁ ὄρος ἐνοί τὰ διε
 σῶτα, ὅτω καὶ ὁ ἥλιος ἠνυκράτωσε τὰ πάντα. ὁμη
 ρος δὲ ἰσχυρὸν ἠφαιστον καλεῖ. Εκ χείρ.) ὁρθῶς πά
 νυ. ὁ γὰρ ἀήρ πρὸ ἡλίου ἀναρτῆς καὶ ἄστρον, σκοτει
 νός. ὄρεθ. δὲ τὸ * ἐπεταί γὰρ τῇ νυκτὶ τὸ σκοτει
 νόν, ὡς μηδέποτε διαφωτίζοντων τὸ σκότος ἄ
 στρον γεγονότων. Ἄλλως. πινές δὲ τὸ ὕδωρ χάος
 εἶν' ἐκ τ' οὐρανόσ ὕδατος. ἀναδίδεται δὲ, ὡς πρὸ ἀήρ
 σκοτεινός. ἢ γίνεσιν ὅς ἀμφοτέρων δηλόμλου ἢ νύξ.
 Διαρεῖ δὲ αὐτῶν εἰς δύο σώματα. Νυκτός δ' αὐ
 τ' ἀθήρετε.) ἦν γὰρ τῇ νυκτὶ ὁρθῶμιν τὸν ἀέρα κενῶσ
 μηκύνου ἄσρασι, καὶ σελλῶν. Ὡ παλιν εἰὰν μὴ πα
 ραχωρήσῃ ἢ νύξ, ὅ φαίνεται ἢ ἡμέρα. Γαῖα δ' ἐτοι
 πρῶτον μὲν.) κνήρον ἢ γῆ. αἰπὸν δὲ σφάειας τὸ κνή
 ρον. διὸ γηυνᾶ ἢ γῆ τὸν οὐρανόν. ἀλλ' ὁ κράτης ἀκ
 ρεῖ. εἰ γὰρ ἴσον, πῶς διώαται καλύπται; λέγει δ' ἴ
 σον, ὁμοιον ὅθ' ἡμίματι, σφαιροειδ' ἢ δὲ ὅθ' μεγέθ.
 διδύμοσ δὲ, ὅτι ἐγηυνήθη. ὅ καὶ ἀριστοφάνης ἦν ὅθ'
 βίβλω λέγειν, ἀμμιτρώων δὲ αὐτῶ γηυναιότορον
 παῖδα γηυνᾶ. αὐτῶ τῶ, ὅτε ἐπνυξήθη ὁ οὐρανός ἀσε
 ρούς. Οὐρανόν ἀσδρόγονθ' ἵνα μιν.) τὸ ἀκ' ἔλγῃς
 συμβαῖν, ἐναντία λέγει. τ' γλῶ καλεῖ τῶν νυγμῶν,
 ὡς ἦν διαβήτη πῶδε ῥα γῆ τῶ οὐρανόσ, καὶ τὸ πρῶ

τῶν πάγν' ἄεποι, τὸ ποδὶ ῥῆα γῆν τ' . ὃ γὰρ πρῶ-
 τῶν ἢ ποδὶ φέρεια, καὶ τότε ἢ νυγμῆ, ἀλλὰ νυγμῆ,
 καὶ τότε ποδὶ φέρεια γίνεται. ἴσῳ δ' ἢ ὁμοίωσις ῥλ
 ὁμοίας καὶ σφαιροειδ' ὄς. ἑναύλους δὲ, ἑναυλησῆεια,
 ἑνδραϊτητῆεια. Εὐκθυμέλσεις.) ἢ τοι κοιλότητας
 ἔχοντα φάρυγγας. Πόντῳ ἄτῳρ Ὀιλότητ' .) οὐ
 τ' τὸν ὠκεανόν, ῥλ θαλάσσης δ' αἰελλει. ὠκεανὸς
 φησὶ, ὃ τ' ποιότητα τῆ γῆ πῆξέχων. γέγονεν δὲ πρῶ-
 τῶν τὰ ὄρη, καὶ ἢ θάλασσα· μὴ πω βροχῆς καὶ δρό-
 σου, ἢ ἄλλης πνός ποιότητ' ἔραυίας, ὡδὶ τῆς γῆς
 γινομένης, τῷ ἔραυνῷ δὲ ὕνθηθῆισα, ὡσανεὶ μεταταῦ-
 τὰ, ἤρξατο καὶ βρέχειν καὶ καρποποιεῖν. Κοῖον
 τε.) οἱ αἰολεῖς τὸ ἢ αὐτὶ τὸ π' τίθενται. ποῖον οὐμ
 φησὶ, τὴν ποιότητα. Ζῶον δὲ πτωῶς φησὶ εἰρη-
 δαι φυσικωτέρως, δ' αὐτὸ μὴ δ' αὐτὰ ἴεδα δ' αὐπαν-
 τὸς τὸ ἠόσμο τὰ σοιχεία. Κρείον, τὸ βασιλικόν, Ὀ
 ἠγέμονιόν. Ὑπερίονα, τὴν ὑπὲρ ῥλ γῆς κίνησιμ
 τὸ παντός. Ἰαπετός δὲ, ἀπὸ τὸ ἰόναι. ἐπεὶ γὰρ
 φύσιμ' ἔχον πάντα τὰ μέρη ἀθιέμελνα πίπῃμ' ἄνω,
 τὸ τοῖδ' τῶν εἶδ' ἰαπετόν ἐκάλεισθ. ἔρι δὲ, ὡς ἀρ-
 κησίλατ', πτανῶν καλεῖται, καὶ πτανῶν δ' ἄλ-
 ληγοῦσι δὲ, τὸν μὲν κοῖον εἶναι τὴν ποιότητα, καὶ
 κρείον τὴν διάκεισιμ· ὑπερίονα δὲ τὸν ἔραυνόν, τὸν
 ὑπεράνω ἡμῶν ἰόντα. καὶ ἰαπετόν, τὴν κίνησιμ αὐ-
 τῶν, πῆξ' ἢ ἰεδα καὶ πορδύεαδ'. ὃ γὰρ ἔραυνός, ἀεκί-

πρὸς ὄσι. Θείαν τε.) πρᾶ τὸ θεωρεῖν τὰ πρῶτα. ἢ
 πρᾶ τὸ τρέχειν. ἢ τὴν θέσιν τοῦ παντός, τὴν ἀμετά-
 θετον. Ρεΐαν τε.) ρεῖα ἢ τὸν χύσιππον, ἢ δὲ ὄμ-
 βρων χύσις. ὄσι δὲ ἢ γῆ, ρεῖα ἢ φθαρτικὴ, ὅτι εἰς αὐτὴν
 ἀναλυόμεθα, ἢ ὅτι πάντες τῶν ἐν αὐτῇ διαρρέουσι.
 Μνημοσύνη, τὴν ὑπόμνησιν τῆς ἀπλάσεως τῆς ζωῆς.
 Φοίβη.) τὸ καθαρόν τοῦ αἵματος. Σφαῖρα καὶ χρυσοῦ
 φανερὸν. καθαρός γὰρ ὁ χρυσοῦς. Τεθνήκεν ὁρατει-
 νῶ, τὴν τροφὴν, ἢ τὴν πλουσίω θάλασσαν, τὴν ἀφα-
 κέρους τρέφουσαν. Τὸς δὲ μεθ' ὀπλότατον.) κρό-
 νου, τὴν ἀπόκρισιν τῆς σοιχείου, ἢ ἀπ' ἀλλήλων ποιη-
 σάμενα, ἀνδύταξίως λοιπὸν διέμεναν. ἢ κρόνου, τὸν
 χρόνον. ὅτι τὰ μὲν κρύπτει ὁ χρόνος, τὰ δὲ φαίνει. ἢ
 ὅτι λευθότως πρῆρχεται. Θαλεροῦ δὲ ἢ χθερὸς το-
 κῆα.) ἀρίσταρχος ὑπὸ λαμβάνει ὡς ὁ καλῶς τοῦ πρῶ-
 τυτοῦ ὄρανός, θαλεροῦ εἰρημνός. εἰ μὴ ὡς μαλεροῦ
 πῶς τὸ μαραντικὸν λέγει, καὶ χλωροῦ δέος, τὸ χλω-
 ρὸν ποιοῦν. ὅπως θαλερός ὄρανός, ὁ θαλεροποιός ὄρανός
 βίω. ἢ γὰρ τὴν ὀμβρήσεως, θάλλειν πάντα καὶ αὐ-
 ξεῖται ποιεῖ. ὅλα γὰρ αὐξεῖται δὲ ὄρανός. μῆαν δρος,
 Ερᾶ μὲν ὀμβρων γαῖα.

Ηχθηρεῖ ἢ ἀμώβολου.) πρότορον αὐτὸς ἐμίσησε τὸ
 κρόνον, ἢ τὸ ἀρκτείνου τὸς γυνωμνός. ἢ αὐτὸς αὐτὸς
 ὁ κρόνος ἢ χθερὸν, ἐπὶ δὲ αἰῶνα τὰ ὄρανα, ἢ ὁ χρόνος
 φθαρτά. Γαῖαν δὲ αὐτὴν κλῶπας.) τὰς ἐγκυκλίους

διωάμεις. ἐλάμηνθ δὲ αὐτὸ κύκλωπας ὀνομάζεισθαι,
 ἀπὸ κύκλωπθ ἢ δὲ ἄρανθ, ὃ ποδὶ τῆν παρ' ὀμήρω κυ
 κλώπων λέγει. κυκλώπων γὰρ γῆν γ. κύκλωπδθ,
 οἱ τῶν μυκῆντων τεχίσαντες, οἱ ποδὶ τὸν πολύφη
 μον, καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί. Ἄλλως. ζῶων τὰς ἐγκύ
 κλους φυσιότηρον ποδιφορὰς εἶρηκαί. καὶ τὰ ὀνό
 ματα αὐτῶν, βρόντων, αὐσερόπλων· ἀργῶν δὲ, ἐπει
 δὴ φασὶ ἀργῆτα κόραυνόν. παῖδας δ' ἐφασὶ αὐτοὺς
 ἄρανθ· ἐπειδὴ πάντα ταῦτα τὰ πάθη, ποδὶ ἄρανόν
 εἶσι. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικός, ἠΨατο τοῖ φυσι
 κοῦ, παίζων τὸν σωκράτην. ὅτε γὰρ φησὶ, ὕδατθ
 ἐμπλασθῶσι πολλῶ, καὶ ἀναγκαθῶσι φέρεσθι κρεμ
 μάμλαι, παταγοῦσι δ' ὄμβροσ ἀνάγκη· εἶτα βα
 ρεῖαι εἰς ἀλλήλασ ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται. ἀργῶν δὲ
 ὀβριμόθυμον λέγει, τῶν ὀξείων ἔξαψιν. Ἄλλως.
 ἐν χρόνῳ γὰρ τινὶ ἐγγύοντο ἐγκυκλοι ποδιφορὰι τοῦ
 πυρός ἐκ τοῦ ἀέροθ. Ἄλλως. ὅτε ἐμελλε διαρθρω
 θῆναι ὁ κόσμθ, ἐγγύετο τὸ σκότθ, τὸ διαρθρωτι
 κόμ. Οἱ δὲ τινὶ κρέτης ἀντὶ τούτου ἄλλοσι
 χον πῆρατίθεται, οἱ δὲ ἄθανάτων θνητοὶ τρέφου
 αὐδ' ἠγντο. Πῶσ γὰρ αὐτοὺς θεοῖσ ἐναλιγκίδεσ λέ
 γει, καὶ τρεῖσ λουκοππίδων καταλόγω, ὑπὸ ἀπόλ
 λωνθ ἀναρεῖσθαι ποιεῖ. ἢ ὅτι οὐ πάντας τοὺς ἐκ
 θεῶν γεγονότας ἀθανάτους εἶν συμβαίνει, ὡσ φησιν
 ἠσιόθθ ἐν τοῖσ ἐξῆσ, γηρύνουσ θάνατον χρυσάροθ
 ὄντα

ὄντα πᾶν δ' α. ὁ δὲ χρυσάωρ, μεδύσης λῶ. Γῶς δ' ἔ
 καὶ αὐτὴ ἢ μέδουσα ἀναερεῖται ὑφ' ἠρακλέους, καὶ
 κέρβορ θ κύων ἀπ' ἀθανάτου γῆνέσεως ὦρ. ἢ ὅτι
 λέγει ἡτὶ κάλλθ Ἐ μέγθθ θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν.
 Κυκλοτορῆς ὀφθαλμὸς ἕεις.) ἀντὶ τ' εἷς. ὅσι δὲ διαέ
 ρεσις φλ πδισσωμλῆς. ἐπεὶ τοῖς ὄρ' γοις αὐτῶ ἦσαν
 μηχαναὶ καὶ ἐπίνοιαι πολλαί. εἰς γὰρ ὄξεϊαν καὶ βα
 ρεϊαν διαιρεῖται. ἰχὺς τ' ἠδὲ βίη.) ἐκ παραλλή
 λου τὰς ἰσοδωμάκας λέγει. καὶ μηχαναὶ ὑπὸ τοῖς ὄρ'
 γοις αὐτῶ ἦσαν, ὁ ὅσιρ ὀυποεῖαι πολλαί Ἐ ἐπίνοιαι.
 ὅτι γὰρ τεχνίται εἰσὶν ἐν τοῖς θεοῖς, ὑπερ τῶ ψυ
 χῶ τῶ ἰχὺν ἔχοντες. Τρεῖς πᾶν δ' ὄβειμοι, ἐκ
 ὀνομασί.) ἠγῶω, οὓς ὀ δῶαται πῖς ὀνομάσαι.

μηνα
17

v. n. m.
tal

infer

rus

Andr

stin

bul

Heia

his

Δεινοί.) ὑπὸ φέρε γοῦ αὐτῶ τὰ ὀνόματα. Καὶ κῶτ
 τῶ μλύ ~~εἰσι~~ τῶ κινητικῶ δῶαμιρ, παρὰ τὸ κῶ
 τῶν. Βελαφῶωρ δὲ, τῶ ἰχυρὸν. γύγλω, τῶ δῶα
 μιρ. ὅσι δὲ λέγονται ἐκνεφεοὶ ἀνεμοί. εἰσὶ δὲ ἀρ
 πακπῶδὶ πάντες. δλαδῶωρ καὶ ἐκατόγχειρδὸ μυθε
 κῶς, δλα τὸ ὀρμητικὸν φλ μάχης. Κόπλος, Βελαφῶωρ
 καὶ γύγης, οἱ τρεῖς καιροὶ εἰσιν. κῶπθ, ἢ ὀρμη τῶ
 καύματθ, ἠγῶω ὁ θερινός. Βελαφῶωρ, τὸ ἔαρ, πα
 ρὰ τὸ βρῦειρ, καὶ αὐξάνειρ τὰ φυτὰ. γύγης δὲ, ὁ χει
 μεινός καιρός. ὅς Ἐ ἐκατόγχερας καλεῖ, δλα τὸ πολ
 λὰς ἐνεργείας ἔχειρ. ὁ δὲ ὀμκρθ, τὸ ὀμκρῶ καλεῖ ἔ
 κατόγχερα δ' ἰ αὐτῶ ἄρῶ. ὀσοι γὰρ μῆ τε.) ὀσοι γῶ

mobit

ἀέματος
ου νοι

v. m. pe
tuy

ita
amio

ver
hiem
hiem

βρωφῶωρ

0 5 δεινότα

φυτῶν σου

δεινότατοι τῶν παίδων τοῦ ὕψους καὶ τῆς γῆς ἐμισθῶν
 τοῦ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν παίδων, τρεῖσι ὑπὸ τῶν ἀδελ-
 φῶν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐσήμεαινε ἡ, τὸ ὑπὸ τῶν ἀδελ-
 φῶν ἐμισθοῦντο, ὅσα τὸ εἰπεῖν σφαιτοῦσε. ὁ γὰρ δε-
 σμῶδεσμι, ἐσήμεαινε καὶ ἄλλη τινα. ἐπεὶ εἰχον εἰ-
 πεῖν σφαιτοῦν μόνων ἄλλων. ὅτι μάλλον δεινοὶ τῶν
 ὅσων ἄλλων γηνηθῆντων παῖδες δεινότατοι, οἱ ἐκ γῆς
 καὶ ὕψους γηνοῦνται. Εξ ἀρχῆς, ἡ γῆ ἐφαίνετο δὲ
 ὅσα ἐξ ὕψους, καὶ ἄλλα τινα. Ἐπάλιν ὑδικοῦσθαι
 τοῦ σκότους, ἐκρύπτοντο, Ἐπινοοῦντο πάντα, Ἐπὶ
 φῶς ἐκ ἐφαίνετο. Πάντας ἀπεκρύπτασκεν. ἐπεὶ
 ἐκ ὑπὸ πολλὰ (εἰ τὸ ἐξ ὕψους, ἀλλ' ἐν καιρῷ γίνεται Ἐ-
 κινεῖ). Στενομένη. στένομένη, ἀκρυμμένη γράφη.
 ὅ γὰρ ἐσθνοχωρεῖτό φησι, ἀλλὰ ὅσα ἐκ κρυφθῆντας
 πάντας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὕψους ἐλυπεῖτο. Ἄλλως.
 ἐσθνομένη, ἐσθνοχωρεμένη. ὡς τὸ, σφινόμνος νεκρῶσι.
 ὅσα τὸ ἐκ πολλὰς καρπὸς εἶναι αἰτίες τῶν μαχῶν.
 Ἄλλως. τὸ ὅσον τοῦ ὅσι. τὰ πνεύματα ἐκ τῆς ἐσθνο-
 χωρίας ἀναπέμπεται, τῆς γῆς ἐσθνοχωρεμένης. τὸ δὲ
 ἄλλο, πρὸς ποιοῖα. Αἰψα ἡ πολιτὸς ἀδ' ἀμαντος.)
 λουκῶ. ἡ ὅσα ἐκ πολλὰς καρπὸς ἐκ αἰτίες τῶν μα-
 χῶν. Δρέπανον νῦν λέγει, τὸν καιρὸν τοῦ ἀμνητοῦ.
 Παῖδες ἐμοί, Ἐπὶ τὸς ἀτάδαλο. πρὸς ὅσα σύρει τὸ
 ὄνομα. ἀτάδαλο δὲ, πονηρῶ. ἀπὸ τῶν ἀταίς θάλασσιν. ἡ
 ἀπὸ τοῦ ἀτάδαλου εἰπεῖν, πλεον αὐτῶν κινῶσα πρὸς
 ὄργην.

θεῖον. ὃ γὰρ ὑπὲρ πατέρα δικαίου εἶχον ὑπὲρ αὐτῶν χεῖρα. Αἰκέα.) ἀνόμοια, τὰ τίσι κακὰ. ἔλαβον ἢ ὑπεργῆσαι, δηλονότι τὸ τέλος ἀρτελεῖν κρυπτομυνομ.

Εἶσε δ' ἐμιν.) ὅσα τὸ λεληθότως τὸν χρόνον πῆνεναί, εἶρηκε τὸ κρύψασα. Ἠλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων.) τὸ ἀρτέλομα τὸ ἔραν ὃ πάλιν διακρίναι θέλει. ὅτω γὰρ ἡ ὀυκενὴς ὁ ἔρανός. Ο δ' ἐκ λόχοιο.) ἀριστόνικος, λοχεοῖο φησί, ὡς θυρεοῖο. λοχεός γὰρ λέγει. Βεβίασαι δὲ τὸ λοχεοῖο, πρὸς τὸ ἔθος. τὸ δὲ δεξιὸν ἡ γῆμα θερίζοντος ἔδειξε. Φίλου δ' ἀκμήδεα.) μῆδεα λέγει, ἐκ τοῦ ἑλ γονῆς ἀρχῆν. τὰ γὰρ πλείον ὁ γονῆς ἀπια, ἀπέτεμε. Μῆδεα.) ἢ ἀπὸ τοῦ μέγα τινα εἶναι τὰ μέσου ὄντα τῶν μερῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ μῆδω τὸ βελούομαι. οἱ ἄνθρωποι γὰρ οἱ βελούοι, καὶ πάντες, ἀπὸ τῶν γίνονται. Εξοπίσω.) ὅσα τὸ ὄξοπισσὶν ῥίπην πρὸς δερίζοντας. νοεῖται δὲ τὸ ὄξοπίσω, καὶ μεταταῦτα. ὡς αὖ μετὰ τὸ νόψαι ἔρριψε. Πάσας δ' ἔδειξατο.) διὰ τὸ ἀσέβητο τὸ σίτου. ἐκ διαδοχῆς γὰρ ἐπαίετο ἡ γῆ τῆς ἐλλάδος. Γεῖνατο δ' εἰριννῶς τε.) αἰ μετὰρχόμενα τὸ συγγνηκὸν αἶμα. ἐγγίνησε γοῦν τὰς εἰριννῶς ἐκ τοῦ αἵματός καὶ τοὺς γίγαντας. γίγαντες δὲ οἱ συγγνηεῖς, οἱ ἀσεβεῖς. πάντες μὲν γηγεῖς, ἀλλ' οἱ γίγαντες ἀσεβεῖς. ἀνθρώπος γ', ὅς δὲ δικαίως καλεῖ. Ἄλλως, εἰριννῶς, ἀπὸ τοῦ ὄξοπισσιν γίγαντες δὲ, ἀπὸ τοῦ γῆς

γῆς ὠνομάσθησαν. Ἄλλως. μεγάλους γίγαντας,
 οὓς ἀνδρείους ἀνδρας λέγει. γιγάντων δὲ ὀνόματα
 ταῦτα· ἀλκιονδύς, ἐγκέλαδ' Θ, πορφυρίων, μίμας,
 ὄβριμ' Θ, φρεῖτ' Θ. Νύμφας.) ἐκ τούτων ἡ τὸ
 πρῶτον γῆ' Θ τ' ἀνθρώπων. μελίας δὲ, δὲ τὸ ἄμα
 τοῖς δ' ἄνδρσι γίνεσθαι τὴν γῆν ἐσμ' τῶν ἄλλων ζώων.
 νύμφας γ', τὴν ἄλλω γῆν ἐσμ' τῶν ζώων. μελίας δὲ,
 ἐκ τ' μῆλα εἶν' τὰ πρόβατα. λέγει δὲ καὶ ὀρεσιὰ δ' ας,
 καὶ ἄμα δρυάδ' ας. Μήδεα δ' ὡς.) μήδεα, τὰ ἀλ-
 σόδια. ὃ γὰρ θέλει ἀλογίως ἡμᾶς πωσιγῆσαι τοῖς ἀφρο-
 δισίοις, ἀλλὰ μετὰ λόγου. ὀρθῶς ἔν τὴν τῶν ἀφροδι-
 σίων πωρεῶσαν, Ὀλυμπιάδ' ας φησί. Αφρός ἀπ' ἀ-
 θανάτου.) τὴν ζεῖν τοῦ αἵματ' Θ, τὸν ἀφροισμὸν ἐλ-
 μίξεως, τὴν ἀφροειδ' ἢ ἀποραύ. Τῶ δ' ἔνι κούρη.)
 κρυψίμ, ἐν τῷ ἀφρῶ ἐλ μίξεως. ἐκ γὰρ ἀλλασ-
 σης ἢ ἀφροδίτη, δὲ τὸ ὑγρόν. ἢ γ' ἰδιθυμία, ἀπ' ἐλ
 ὑγρότητ' Θ γίνεσθαι. ὄθον καὶ ὑγρὸς καλοῦμεν, οὓς
 ἀσελγῆς ἀνθρώπους. Κύθηρα δὲ πόλις κύπρου.
 εἰρητοα δὲ κύθηρα, πρὸ τὸ κούθηρι καὶ κρύπτην τὸ
 ἀσχορὸν, ἢ γουμ τὸν ὄρωτα. ἢ ἐκ τοῦ κύειν, παραθα-
 λάσσιοι γ' ἔρι. Ἐκ δ' ἔβη ἀσδίη.) ἢ γουμ τιμία,
 ἢ ἀπ' τῶν ἀσδίων. Τὴν δ' ἀφροδίτῳ.) τὸ αὐτὸ,
 τὴν ἀφροδίτῳ καὶ τὴν δ' ἡμικτραυ καλοῦσι. μετὰ
 τὴν μίξιμ δὲ καὶ ἢ γ' ἢ βοτάνας ἀπέδωκε. μίξιμ δ' ἐ-
 λέγθ, τοῦ ὄμβρου πρὸς τὴν γῆν. Αφρογῆσαι.) τὴν

ἀφροδίτῳ. ἢ πρὸς τὸν ἀφρόν, ἢ πρὸς τὸ ἀφραίνειν.
ὡς θυεπιπίδης,

Τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ὄξιν ἀφροδίτη βροτοῖς.

Κυθόρεια δὲ, ἀπὸ τοῦ κούθειν εὖς βρασίας, καὶ λά-
θρα γίνεσθαι. Τῆ δ' ὀρώς ὠμαρτίσθην.) τὰ παρε-
πόμνια θεῶ ὠνόμασε. καὶ ἡμερῶ ἀσφαφόρος, ἵνα
μὴ ξυγιάδης. ὀρώς δὲ, τὸ δὲ ὀράσεως ὀραῖν. ἡμρος δὲ,
τὸ μετὰ τῷ ὀράσιν ὠθυμεῖν· οἶον, εἶδ' οὐ βιβλίον
καλὸν πρὸς τῷ ἀμφίασιν, καὶ τὸ γράμμα, καὶ τὰ
ἐξῆς· καὶ ἰδ' ὠρ ἐράδης κτήσασι, αὐτῷ ὠθυμῆσας,
καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὸ, καὶ ποιῆσαι τὰ γεγραμμένα. ὅ-
τω δὲ ὠδὶ πάντος πράγματος. Γεινομένη τὰ πρῶ-
τα.) αὐτῇ δὲ ὄξ ἀρχῆς τιμῷ ἔχθ, ὅτε ἐγρυνήθη, καὶ
συνκλιθῆνθη φησὶ τοῖς θεοῖς, ποίας τιμῆς μετήλλα-
ξε λέγων, παρθενίς τ' ὠάρας, Ἐ τὰ ἐξῆς. Τὰ πρῶ-
τα.) πρῶτον γὰρ κινεῖται ὁμιλία μεταξὺ πρῶτων, εἶ-
τα μεθυσμός καὶ γέλως, εἶτα τὸ ὄψις, ἐπακολουθεῖ
φιλία καὶ προσίωσια. Ἄλλως. τιμῷ ἔχει τὸ ἐπι-
δοτα αὐτῇ τὸν ὀρώτα καὶ τὸν ἡμερον, ταύτῳ δὲ ἀρ-
χῆς τιμῷ ἔχει. παρθενίς δὲ, ἵν' ἢ τὰς ὠδὶ εἴ πρῶ-
νίας ὁμιλίας. Τὰς δὲ πατῆρ.) μετὰ τὸ εἰπεῖν πε-
ρὶ ἀφροδίτης, ἦλθον ὠδὲ εὖς πιταῖας. πιταῖου δὲ, οἱ
ἄδικοι καὶ βλαπτικοί, ἐκ τοῦ σίνεσθαι τῷ ψυχῶ
τ' μέλλοντ' ὀ βλάπτεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλειν αὐτῶν ἐ-
μωρίας πίνειν, ὡπὲρ εἴ πῦ πατρὸς ὕβρεως, γίνεσθαι
τοῦ

τῷ ὄρανό, πρὸς τὸν θεόν τῷ ἴδιον αὐτοῦ. Τι τοῖνοντας.)
 θελήσει τὴν πτωρίαν ἀπαυτῆσαι τὴν πατέρα πρὸς κτεί
 νοντα τῆ ὑβρι, ἢ τίσεως ἀξία ποιῶντα, ἡμωρῶν τῶ
 τῆ μητρὶ. Ἄλλως. τίσι ἢ πτωρίαν λαμβάνοντας,
 ἡμωρῶν ἢ δίκαι οὐρανός. ἢ ἡμωρῶν πρὸς χοντας, πα
 ρουσι καὶ πταῖνδου ὀνομάζοντες ἢ ἡμωρῶν ἡμωρῶντας. Ἄλ
 λως. πρὸς τὰ τετάρτα ἢ ἡμωρῶν πτωρῶν. ἢ ὅπως λε
 γει ὁστος, ἀπὸ τῆ δόξης τῆ ὀρφείως λαβῶν ὄρα. ὅτι πάλ
 λιμ πτωρῆσαι μέλλει ὁ κρόνος σὺν θεῶς, καὶ λαβῶν
 τῆ βασιλείαν αὐτοῦ. ἢ ἡμωρῶν πάλλιμ ἡμωρῶντας μέλ
 λει τὸ σιότος ἐκείνο τὸ ἀρχαιότατον. σὺν ζωσφαικούς
 κυκλῶν, σὺν ἔχοντας σὺν ἀσέρας. Τοῖς δ' ἐπειτα.)
 τὸς τῶν τῶν ὄρα ἢ ἡμωρῶν αὐτός ὁ θεὸς ἡμωρῶνται τὴν
 κρόνον, ἐπεὶ καὶ αὐτός ἡμωρῶνται εἰς τὸν ἴδιον πατέ
 ρα. Νῦξ δ' ἐτεκνῶν.) εἰκότως ἐκ νυκτὸς ἐπεγεγε
 νῆσθαι. ἀγνοίας γὰρ δὴ τὰ βιαῦτα πασηματα. ἢ ὅτι
 ἢ τῶ ποιητῆ, ἡμωρῶν τῶν τεθνηκότων λέγει, συγερῆ νῦξ
 ἐκάλυψεν. ὀνειρώων δὲ φύλον τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐμφά
 νει ὄρα πινὲς μὲν θορυβῶδεις, πινὲς δὲ ἀπαυτῶνδου. ἢ
 δὲ, ἀκραιβῶς ὄρα γνὶ συγκαθῶδου ἡσασα, τέτοκε κῆρα
 μελαιναν. καὶ μοίραν λέγει, τὰς ἡμωρῶν ἡμωρῶντας. Τε
 κε δ' ὑπνον.) ταῦτα ἔθος ἐπεσθαι τῆ νυκτὶ. Ἄλ
 λως. τὰ γὰρ ἢ ἡμωρῶν ἢ ἡμωρῶν γηυνκῶντα, φόβου ἐμποίει.
 ἢ ἡμωρῶν ἡμωρῶντας.) τὰς ἡμωρῶν ἡμωρῶντας λέγει. Μῆλα
 δὲ χρυσῶν, τὰ ἡμωρῶν. αὐτοῖς δὲ μέλλει, ἐπεὶ δὴ ἡμωρῶν
 τῶν

τοῖς ταῦτα ὀρῶμεν. Ἡρακλῆα δὲ, τὸν ἥλιον. λέγει δὲ ὄψο, ὅτι πρὶν ἔρχομαι τὸ ἥλιον ἐμφάνοντες τὰ ἄστρα. ὁ δὲ τὸ τρυγῆσαι τὸν Ἡρακλῆα τὰ μῆλα. Φέροντά τε δ' ἄνδρα.) καρπὸν δὲ, ἴα τὸ στυπᾶρχον ὡς καρπὸν τῆ δουράμει, ἔν τοῖς ἀρδ' ὄντισιν ὕδασι. ἔν ᾧ καὶ ὁ Ζεὺς, τὸ ὑπὸ ἀλεξάνδρου μῆλον ἔλαβε.

Καὶ μοίρας, καὶ κήρας.) μοίρας λέγει, τὰς ὑψηλοῦς κήρας. κήρας δὲ, τὰς ὑψηλοῦς μοίρας τὸν θάνατον. Πηλεοποινας δὲ, τὰς γινομένης πτωχείας τῶν κακῶν ὄργων. Οἱ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) ἵνα δ' εἴξῃ τῆ ὑπερβολῆ τὸ ἔλαττον, ὅτι εἰ καὶ θεοὶ ἀμαρτάνοντες πτωροῦντες, πολλῶ μᾶλλον οἱ ἀνθρώποι. ὅσα δὲ λαμβάνεται ἐπ' ἀνθρώπων, ταῦτα ἐπὶ θεῶν. Κακῶ ὅπιρ.) τὴν δὲ ὑψηλοῦς γινομένην ἀπόδοσιν. ὁμοίως τὸ μὴ πρᾶγμα αἰδέ, τὴν δὲ θεῶν νέμεσιν ὅσα ἀπὸ κηπίσθης ἢ ἔν τοῖς τραγωδισμοῖς, εἰς κύκνον φασὶ μεταβληθῆναι τὸν δία, ἐπὶ νέμεσθῶναι. Τίκτη ἢ τὴν νέμεσιν.) τὴν μεμψιν, ὅτι κακῶς δ' κλονόλι. ὡς εἰάν ὑβρίσῃς πόνητα, μεμψις αὐτῶν εἰάν δὲ ἀδικήσῃς, δίκη ἔνταῦθα ἐπακολουθεῖ. Νύξ ὅλη.) ὡς τὸν λαοθάνομνοι ἐπὶ πτωχείας ἡμαρτάνομεν, ἴα ὄψο νυκτὶ τὰ ἔν σιότητι γινόμενα εἶκασαι. λεληθότως γὰρ ἐπιτρέχονται τὰ ἔν σιότητι γινόμενα. ὁ γὰρ ἀπατῶν δ' κλονόλι, τὴν ἀλήθειαν κρύπτει. Μετὰ τὴν δ' ἀπάτῃν τίκτη.) ὅτι τὴν ἔν τῷ βίῳ ἀπάτῃν λέγει,

λέγει, ἀλλὰ ὅτι ἀφροδίτης. ἢ γὰρ φιλότης πᾶσαι με-
νη, ταῦτα ὑποβάλλει. Γῆρας τ' ἄλόμνον.) ὅτι οἱ
γενεῶντος πᾶσα πλῆσι εἰσὶ τῶν θανάτων. μίαν δὲ ἔ-
ειπεν ἑνταῦθα λέγει. Αὐτὰρ ὅτις.) συγχεῖν, τὰ τε
πούμνα ἐκ τοῦ ὀρίδ' ὅτι. ἐκ ταύτης γὰρ φόνοι καὶ μά-
χαι γίνονται. Λήθω τε.) πολλάκις γὰρ ὀρίδ' ὅτι
πρὸς τινα γινομμένης, ὑπὸ λανθανόμεθα καὶ τῶν προ-
σηκόντων. Σιωπῆας.) τουτέστι σιωπῆ βουλας ἀλ-
λήλαις. ὁ γὰρ τοῖς νόμοις μὴ προσέχωρ, ἔν ἅττι δὲ ἀφρί-
βει. Νεκρῆα τε.) τὴν ῥόδισιν, ὅτι καὶ τοφερες ὅτι ὑ-
λης λέγει. ἀψυδῆ δὲ καὶ ἀληθῆ, ὡς παλαιᾶς οὔσης
ὅτι ὑλης. καὶ ὅτι ἀισχρόν τοῖς παλακοῖς ψυδῆδα.
Αλλῶς. ἀψυδῆ, ὅτι ψυδῆ δὲ πείθεται. ἀληθῆ δὲ,
ὅτι ψυδῆ ὅτι λέγει. τὸ δὲ σημαίνον πᾶσαι κεῖται,
ὅτι ἐκ ἑστὶ δὲ λόγῳ. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ψυδῆ δὲ ἄλλοι δὲ
ἀλλο ψυδῆ δὲ, ἡγοῦν ἐκουσίως διακίνα ὡφ. ἄλλο,
ἢ δὲ τὸ ὑπὸ λανθανόμεθα. ἀκουσίως ἢ, τὸ μὴ ἐκουσίως
ψυδῆ δὲ. μάττω γὰρ ἀψυδῆ ἢ εἰπεν. Αλλῶς.
τὸ μὲν ἀψυδῆ ἢ μὴ ψυδῆ δὲ, τὸ δὲ ἀληθῆ ἢ
μὴ ὑπὸ λανθανόμενον. ὁ γὰρ ὑπὸ λανθανόμενος, ἀκούει
ψυδῆ δὲ. Προβύτα τὸν παίδων.) ἢ δὲ τὸ ἔν-
τιμον καὶ ἀληθῆ, ἢ δὲ τὸ γέροντα ἀκρως εἶν. ἐπεὶ
γὰρ συμβαίνει ἢ πρὶς αἰσῖν τινα, ὅτι ὡρ ἔν νοῖ ἔχου
λανθανεῖν θέλω δὲ κλῶσαι. τὸ δὲ μὴ ἀκούειν τὰ ποτε
αὐτὸν ὑπὸ λανθανόμεθα, ὅτι φησί. Αὐτίς δὲ αὐθαί-
μαντα.

μαντῆ, τὴν ἀπὸ τῆν πελάγῳ γινομένην ἀναθυμία-
 σιν, καὶ τὸ πλῆθος τῆν ὑδάτων. Ἄλλως. θαῦμα
 πρὸ χειμ. φόρκινα δὲ, τὴν ποδιφέρειαν τῆν ὑδάτων
 καλεῖ ἑνταῦθα. μόνω γὰρ καλλῶ ὄψιν ἔχει ἢ τῆν ὑ-
 δάτων θεία, ἡ δὲ τὸ τείνειν εἰς ἕξω εἰς γλῶ. ἢ φόρκυ-
 να, τὸ βίαιον τῶν πόντου. θαύματα δὲ, τὸ θαυμά-
 ζειν. Μεγέρετα τέκνα θεῶν.) μεγάλα, ἐπέρασα,
 ἢ ὑπερήφανα τέκνα ἡ δὲ τὸ κάλλος, καὶ θαυμασι-
 ῖότι δεδώρηται καὶ ἑν γαλιῶν πλεῖν καὶ ἰορδάν-
 νειν. Ἄλλως. μεγάλως εἰζονται ποδι κάλλους, ἢ
 πρὸς ὅς δυνάται εἶσαι, ἀλλ' αὐτοῖ μετ' ἀλλήλων
 εἰζειν. ἢ τίμια, ἑνδοξά. Τελήντη.) τὸ τὰ πάν-
 τα πλεσοφοροῦντων. πάντων γὰρ ἢ τροφή, ἐκ τοῦ
 ὠκεανῶ. ἢ τελήντη, ὑπὸ σίμου. καὶ ἡμεῖς γὰρ αὖτε
 ὑπὸ σίμου, ἑντελεις καλοῦμεν. Πρωτότ' ὀυκράτι
 π. ἡ ἄνομα τῆν νηκίδων, ὡς πρὸς τὰ θαλάσ-
 μα εἶδη καὶ χήματα λεγει. πρῶτῳ δὲ, πρὸ τὸ πρό-
 πορον ὑδιθάνειν θάλασσαν, ἢ πρὸ τὸ πρωτόειν τὸ
 ὕδωρ πάσης ὕλης, ἢ ἡ δὲ τὸ βασιλικὸν ἐν γαλιῶν.
 Ἐυκράτι.) ἡ δὲ τὸ ὀυκράτῳ. Σαῶ, ἡ δὲ τὴν
 πωθειαν τῆν πλεόντων. Αμωτρίτι.) ἡ δὲ τὸ ἀμ-
 ωβόλον τῶν φόβῳ. ἢ ἡ δὲ τὸν πανταχόθεν φόνον.
 Εὐδῶρη.) ἢ καλλιδῶρος. Θεῖς δὲ. ἢ θεῖς τῶν ὑδά-
 των. Γαλιῶν, ἡ δὲ τὸ γαλιωῖσαν. Γλαύκη,
 ἡ δὲ τὴν ὄψιν τῆν ὑδάτων. Κυμαθόν, ἡ δὲ τὸ τυχὸν

τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Σπειώ.) ἢ ἑπακτο-
 λωδία. Θου.) ἢ ταχυτάτη. Θαλίη.) ἢ θάλαμιν δυ-
 ναμλίη. Ερύεσσα.) ὠπλυμκτῆ. Γρασιθέη.) ἕως
 πάντων θαυμαζομένη. Μελίτη.) τὸ ἡδύ. ἡδύ γάρ
 ποιοῦ πλεον. Εὐλιμλίη.) ἴσα τὴν ἡδονὴν τῶν λιμε-
 νῶ. Αἰγαυή.) ἢ λαμπρότης τῶν ὑδάτων. Δωτώ.)
 ἴσα τὴν γινομένην δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις. Γρωθ-
 μέδφα.) τὸ βασιλικὸν τῶν πρώτιστων τῶν βυλλῶν, ἴσα
 τὴν χολίαν τῆς γαλῆνως. Γανόπη.) ἢ πᾶσι νόσημε-
 νη. Εὐειδῆς γαλάτφα.) ἢ εὐειδῆς γαλίνη. ὅθεν τὸ
 ἐπιθεῖται, ἀφορμὴν πρὸς τὴν τοῖς νεωτέρους ἴσα σκονιά-
 σαι τὸν τῶν κύκλων ὡδὶ τὴν γαλάττειαν ὄρωτα.
 Ἰπποδόη.) ἢ ταχύτης. Ἰππονόη.) ἢ ἐκ τῆς ταχύ-
 τητος τῶν. Κυμοδόη.) τὸ πραῦν τὸν καὶ
 δεκτικὸν τῶν κυμάτων. ἢ παρὰ τὸ δοκίμην τὰ κύ-
 ματα. ἢ ἴσα τὴν ὡδὴ τῆς οἰσιν αὐτῶν. ^{Ἡεροισ})
 ἀερώδεις. Ζαδέων, ἀγαντωνέοντων. Σὺν λυμάτω
 λήγη.) τῆ τῶν λυμάτων λήξει, τουτέστι καταπαύ-
 σαι. εἰάν γ' ὄνομα ἀκούσωμεν, ὡς φησὶν ἀρίσταρχος
 ἔσονται μία καὶ πνεύματα νηκίδου, κατηλεγ-
 μέναι. οἷον, ὡδὶ τῶν πατρονόου νημερτῆς τε, ἢ πατρὸς ἢ
 ἔχει νόον, τὸ τῆς πόριος ὄνομα φασὶ κείσθαι. ἵνα κατὰ τὸ
 πατρονόου ἀκούσθαι ὠπλυμκτῶς. ἢ γὰρ πνευσομέ-
 νη πάντων, ἀληθῆς ὄσι. καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν νηκείας,
 ἀληθῆς παρωνόμασαι. Ἄλλως. αὐτὸ τὸ λήγειν
 τὰ

τὰ κύματα ἔδειξεν ὅτι λήγοντα τὰ κύματα, κάθηται ὡς ἔν τι κατω μέρει. παυομένων δὲ τῶν ἀνέμων, ἢ κατὰ παυσις γίνεται. ἄξαναστροφὴ δὲ τὸ χῆμα. ὅτι ἢ κυμοδίκη, καὶ ἢ κυματολήγη, σὺ τῆ ἀμειψιότητι, πάνυσι οὖν ἀνέμοις. Εὐσέφανός δ' ἄλομῆδεν.) ἢ σκῆψις τῶν πλεόντων. ἢ τὴν ἀλμυρότητα λέγει. καὶ τὸ μῆδεδα, τουτέστι βασιλοῦν. Λειάχη δὲ, τὸ ἀκάλυτον ἐπιθυμίας. Λεομέδεια, ἢ ἄλλοτρίων ἐν πλῶ μνήμη πραγμάτων. Αὐτόνοκ.) ὁ αὐτόματ' οὐδὲ. Λυσιάνασα.) πρὸς τὸ λυσιτελεῖν. Εὐάρνη, ἢ καλὴ ἀντίδοσις. Μελανίπη, ἢ πρᾶμον ἢ ἐπιθυμία τῶν πλῶ. Θαύμας, πόντου πάνυ λέγει δὲ τὸ τῶν πελάγους θαῦμα. Ηλεκτρα δὲ, ἢ λαμπρόν. Διαδῶρ γυνὴ θαύματ' ὅτι τὸ ὄρασμα θαυμάζεται. Τέκνη ἱερ.) ἱερὸν δὲ ἔκτε, ἐπεὶ καὶ ἢ ἱερὸν θαύματ' ὅστις ἀξία ὄρωντες γὰρ αὐτῶν θαυμάζομεν, καὶ πῶς φέρομεν λόγῳ. ἱερὸν δὲ, ὁ πρῶτος λόγ' ὄρωντες γὰρ καὶ θαυμάζοντες, πῶς φέρομεθα λόγους. ἀπὸ ἐπιλαμπροῦ, γίνεται τὸ τόξον. ὃ γὰρ ἔχει ἰδίαν ἑσώθεον, ἀλλ' ἐμφασίς τις ὅτι. τῶν γὰρ νέφους μικρὰς φανίδας ἔχοντες, καὶ ἀξανατίας κειμήλιον τοῦ ἡλίου, ἀνακλᾶται ἢ ἡμετέρα ὄψις πρὸς τὸν ἡλιον, καὶ ὁρκεῖ τι κύκλου τμήμα ἐν τῷ νέφει εἶναι. πολλάκις δὲ ἐν ταῦτα δύο φαίνονται ἱερίδες. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρρητῶν,

ἐκλῶ ἐὼκυπέτη. ἄρπυιας, τὰς ἄρπυκλικὰς πνοὰς,
 τὰς ἐκ τῆ τῶ ὑδάτων ἀναδύσεως γινομένηας· ὅθεν
 καὶ τὴν πρῶσιγορίαν ἔχου. ἄρπυιας δ' ὠρικῶς στυέ-
 σειλε. τὰς γὰρ εἰς αὐτὰς ληγύσας ἀπειπικὰς, αὐτοὶ συ-
 σέλλουσι. Φόρκυι.) φόρκυς, ἢ ὑπὸ φορὰ τῶ ὑδάτων.
 κητῶ δὲ, τὸ βάθου. Γραῖαν δὲ, τὸν ἀφρόν. ἀμει-
 νομὸν ἢ γραφειν καλλιπάρημον, ἢ ἢ ὑπὸ τ' κητῶς τὸ ἐπί-
 θου. ὡς καὶ σέλλουκθ. ἄλλως τε ἐν τοῖς ἐπάνω,
 τῆ κητῶ καλλιπάρημον εἶπεν. ἐκ γῆρετῆς δὲ πολιὰς,
 διότι ἅμα τὸ γίνεσθαι λουκὰ εἰσιμ. ἢ ἐντίμους λέγει.
 Γεφροδῶ.) τὴν ἐνυαλίαν ποτμύ, τὸν πλοῦν. ἐπεὶ
 ἐν ἐν τῶ πλείμ ἐνὶ καὶ σωθῆναι, καὶ ναυαγῆσαι, τῆ
 μὲν γεφροδῶ εἶπεν δ' ἔπειτα, τὴν δὲ ἐνυὼ κροκό-
 πεπλον, ὡς ὑπὸ κακῶ. καὶ ὁ μὲν ἠσίοδθ, ἐνυὼ μίαν
 τ' φορκύδων λέγει. ὁμηρος δὲ πολεμικῶν τ' θεῶν.
 γοργούς δὲ εἶπεν ἀπὸ θυθείας τῆ γοργῶ. λέγει δὲ
 φόβου τῆ ἀπλωῶς καὶ ἀπλέτου θαλάσσης, κυτίσι
 τὸν ἀφανῆ πλοῦν. ἢ ἐσπερίδου λιγύφωνοι.)
 εἰσαῖοχο ταύτας καλεῖ, διότι κατὰ μουσικῶν ἁρμο-
 νίαν, οἱ ἀστέρου κινουῦται πῶδε τὰ γὰρ φρα, ὡς ἀριστὸ
 τέλης φησι. Σθγνῶ τ' ὄρυαλκτε.) τὸ δῶμα τὸν ἐ-
 καταμῆκον πέλαιγός φησι, μέδουσαν δὲ τὴν λεπθ-
 τὰ τὴν ὄσιαν. πῶρσέα δὲ τὸν ἥλιον καλεῖ, παρὰ τὸ
 πῶρσῶς σδύειν, κυτίσιμ ὄρμαῦν καὶ φησιμ, ὅτι ὁ ἥ-
 λιθ κινέμεν τῆ ὄρανία φορῶ, τὴν μὲν ὄρναθ
 τὴν

πῶς
 Μισγ

μισκ
 ριτας

πῶς
 ριτας

εἰ
 πῶ
 ὄρ
 ὄρ

τὴν ἄνυαλειαν, ἢ γοιω τὸ δλωατόν καὶ κατὰ μῆκεις
 πύλαγος ἢ θαλάσσης ἐκ ἀναρῆι, ἢ γοιω ἐκ ἀνιμᾶ-
 ται. τὴν δὲ μέδουσαν, ὡς θνητὴν ἀναρῆι. ἢ γοιω τὸ
 βασιλικώτατον καὶ λεπτόν, τῆ κινήσῃ τῆ ἑαυτοῦ ἀ-
 νιμᾶται. ὄρμα δὲ ἀπὸ ἢ κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ πῆγασος.
 ἀνιμωμλῆς γὰρ τῆ κλῆς καὶ τοῦ ἀέρος, τὸ κεφαλαῖω
 δ' ὄν καὶ ἀτμῶδ' ὄν συμβάλλει τὸ βαρῦτατον ἀνα-
 φερόμενον κατὰ πηγὰς καὶ χέεσθαι. μέδουσα, ὁ
 πρὸς καιρὸν φόβος, καὶ ἢ φροντίς. ἢ ἢ ἀναδιδυμλῆς
 ἀνω κίνησις τῶν κυμάτων. πρῶτος δὲ, ὁ ἥλιος, ὁ πρὸς
 ἑαυτὸν ἔλκον τῶν ἰκμάδα, ὡς ἀρτέμωνων αὐτῶν. ἢ μα-
 λακῶ δὲ λειμῶνι, ὅτε γὰρ τὰ ἄνθη, τότε ἰσυχία ὄσθι.
 Παρὰ πηγὰς.) ἢ τὰς πηγὰς λέγουσι ἢ χιόνος λυα-
 μλῆς, καὶ πῆγασος ἢ ππσ. τὸ γ' ὕδατος ἀναρῆ-
 σθαι, ὡς ὄνται ἀστραπαὶ ἢ ὄμβροι. ὁ ὄσθι χρυσάος,
 καὶ πῆγασος χρυσάος, ὁ λαμπρὸς ἀῆρ. πῆγασος,
 ἢ τὰς πηγὰς λέγει, τὰς γινομλῆας λυομλῆς τῆς
 χιόνος. πρῶτος δὲ, ἢ ἢ ἀπορῆσις τῶν χιόνων τῶν ἀ-
 ρομλῶν πλεῖν. Χὼ μλῆ ἀρπῆα μλῆ.) ὁ πῆγασ-
 σος, ἔχῃμα τῶν γηροθλιῶν ἀνέβη εἰς τὸν ἔρανον,
 ἀλλὰ μετὰ χρόνον. ἢ γὰρ ἀνάδοσις τῶν ὕδατων, καὶ
 νέφθ συγκροτεῖ. Βροντῶν τε.) λέγουσι δὲ αὐτὸν
 βασιλεῖν τὰς βροντὰς, καὶ τὰς ἀστραπάς. ἐκ γ' τῶν
 ὕδατων εἰσὶ ταῦτα. Γηροθλιῶν.) οἱ μλῆ εἰπομθ ἢ
 λουσι γ' τὰς τρεῖς κεφαλαῖς εἶν, ἢ τὰ ἐσόμλνα, τὰ

ἔνεσθη, καὶ τὰ πρὸς ἡλιουθότα. ἢ τῆς σελήνης. ἢ αὐ-
τὴ δ' ἔστι καὶ ἐκάστη τριμορφῶς δ' ἔστιν ἡ θεός. ἔστι
δὲ ὁ γηρυονεύς, ἐκ καλλιζήσης Ἰλίουπευ. σκίχουρος
δὲ, καὶ ἐξ χείρας φησὶ καὶ ἐξ πόδας, καὶ ὑπόπτερον
αὐτὸν εἶν. Τὸν μὲν ἀρ' ἄρ' ἀξνάειξε.) τὸ ὄνομα τῷ
ἀεθρῶ, ἐπεὶ δὲ τότε τὰ ζῶα ταῦτα πρὸς ἔρχεται.

Ερύνθια δὲ ὄνομα νήσου, ποδὶ τὸν ἰωκεανόν, ἔνθα ἴ-
κει ὁ γηρυονεύς, καὶ οἱ τούτου Βόσθ. Τίριουθ' εἰς
ἰερῶ.) πόλις ἀργου. ἰερὴ δὲ, ὅτι κύκλωθεν αὐτῶν
ἔτείχισαν. ἰω δὲ ὁ γηρυονεύς, πρῶτος. Ορθοντι.)
ἢ δὲ ὄρθρῶ, ἐκλήθη ἐκ τοῦ ὄρμαυ ὡς ὄμρῶ,
περὶ ὄρθαι ποδὶ ναῦσι ποδ' ὡς ἀπὸ κλείωνα.

Ἄλλως. πρὸς τὸ ἄνορμαυ ἀρ' τῆν ἐκεί τὸν ἥλιον, ὄρ-
θον αὐτὸν ὠνόμασεν, ἢ γου τὸν ὄρθρῶ ποδ' ὡς ἀπὸ τῆς
ἀνάδοσι τῆν ὑδάτων. Εὐρυτίωνα δὲ τῆν ἰωκεανόν
ἀδερμῶ ἀκίνησι. Ἄλλως. ὄρθον, τῆς ὄρμῶ ἀνα-
δοσι τῆν ὑδάτων, ἢ τῶν ὄρμαυ ἔρυσιν τῆν ὑδάτων.
ἡμισυ μὲν νύμφῶν.) τῆς νύμφῶν τῶν ἀνθρώπων
λέγει, τῶν μὲν μὴτε πρὸς θῆ ἔχουσαν γνῶσιν, μὴ
τε πρὸς ἀνδρῶν λόγους. ἢ τῶν ἐμικτῶν γνῶσιν. καθά-
περ ὁ μίγνυται ὄρμις ἀνθρώπων. ἡ δὲ ὄρμῶ εἰς ἀ-
είμοισιν.) ἀντὶ τοῦ ἐφυλάσθη, ἢ ὡς ἐν ἀείμοις.
ἀείμα δὲ ὄρμις κιλικίας, ἢ λυδίας, ὅπου ἢ τῆς τυφῶνος
κοίτη καὶ ὄμρῶ, εἰς ἀείμοισιν, ὅθι φησὶ τυφῶνος
ἔμμελαι ὄρμις. Τυφῶν τετραχῶδες πινδύμα, ὃ λυ-
μαίνεται

μαίνεται αἰεὶ τὰ φυτὰ. τυφῶν βλαβερώτορ θ' αὐ-
 μος, καὶ σφοδρὸς, ἐκνεφίας καλέμενος, ὄτω. Ἀνε-
 μου αὐ μετὰ τοῖς ἰατροῖς ἀνόμοι, ἀκρωμέδα ἐπεὶ
 πῆ τοῖς διὸς ἀρχῆ ἐπεθεῖτο. εἰάν δὲ δῖα τοῖς εἰ, ἐπειδὴ ἄ-
 πνοαὶ τυφῶν λέγονται, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει. ἐκ τυ-
 φώεωσ' ἐς ἀνέμων μλίθ' ὑγρὸν ἀγίντων, ἀραιωθή-
 σης τῆ ῥίζοφυίας τῶν δένδρων, ἀναδρεῖν καὶ ἀνα-
 πέμπειν. ἤρξαντο τὸν δύματα, ἃ γίνεται πᾶν-
 τα τὰ κάρπια, ἃ ὅσα λυσιτελεῖσι τοῖς ἀνθρώποις.
 Ὀρθον μὲν πρῶτα.) ὁμ' ἀνωτόρῳ ἐπὶ γη ἀναερεθλίωσα
 ὑπὸ Ἡρακλέωσ. Οὐπὶ φαδὸν δ' εἰ.) οἶον, ὃ ῥήτορ κατ'
 ἀξίαν, ἢ ὃ φονδύλιον. φάσαι γ', τὸ φονδύσαι. Κε-
 βερὸν ὠμικήν.) ὁ μὲν πίνδαρος, ἐκατοντακέφαλον
 φησὶν εἶναι τὸν τυφώεα. ὁ δὲ, πηνηκοντακέφα-
 λον. ἢ ἄλλο βερὸν, οἱ μὲν δράκοντα εἶπον, οἱ δὲ κυ-
 κλώεα δὲ καλοῦσι, τὸ φύλακα τῶν καταχθονίων.
 τὸ τρίτον, ὕδραν αἰθιδίς.) ὕδραν τὴν κακίαν λέ-
 γει. καὶ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς αὐτὴν ἀνείλην, ἢ γυνή ἢ ἀρε-
 τή, ἢ δυμαμένη πᾶσαν κακίαν ἀφανίσαι. καὶ πο-
 λυκέφαλός ὄστιν, ὡσπερ πολυκέφαλθ' ὕδρα. ἢ
 τὴν καταφορὰν τῶν τοῖς ἀέροθ' ὑδάτων λέγει. λέ-
 γου δὲ, λίμνη ἐν ἀργεῖ. λερναίῳ δὲ τὴν ὕδραν, ἢ ἀ-
 κούσομην, ἀλκαῖος ἢ γυναικέφαλον φησὶ. σιμωνεί-
 δης δὲ, πηνηκοντακέφαλον. σὺ δὲ Ἡρακλεῖ, ἐπεὶ ἃ
 ὁ καρκίνος τῆς λέγῃ κατῆσθεται. ὕδρην δὲ λέγει, ἐπεὶ

ἐν τοῖς ὕδασι διέτριβε. λέρνη δὲ, λίμνη τοῦ ἀργούρου
 ὑδρῶν, τὴν κακίαν φησὶ, διὰ τὸ ὑδαλέλω καὶ δια-
 κεχυμένῳ εἶναι πανταχοῦ. λοβναίαν δὲ ταύτῃ κα-
 λεῖ, διὰ τὸ λίαν ἀραιῶσαι, καὶ αὐφεῶσαι τὴν φανεράν
 κακίαν. Ἀπλητορ δὲ, ἀπλήρωτορ, ἀμέτροτορ. κα-
 τίσα δὲ, ἡγῶσι τῆ θερμοῦτι ὁ ἀπὸ ὀργιζομένου.
 Διὸς ἕως.) ὁ φρόνιμος καὶ ὁ σεβρὸς νῦν, καταβάλλει
 τὴν κακίαν, ἐν ἑαυτῷ τμητικῶς ξίφει, ἡγῶσι τῆ
 φρονήσει. σὺν ἑαυτῷ ἰολάω δὲ, ἑαυτῷ φρονίμῳ λόγῳ, ἑαυ-
 τὸν φραίνοντι αὐτὸν λαῶν. ἐν ἡρατο αὐτῷ, ἀνεῖλε, κατα-
 χηρικῶς. ἡγῶσα γὰρ τὰ ὄπλα, ἢ τὰ σκύλα. ἰολάω.)
 ὁ δὲ ἰολάω, ἕως ἡμετέρῳ τοῦ ἡρακλέους. ὅτι καὶ
 μέγῳ ἔκαμε τὰς κεφαλὰς ἐπὶ ὑδρῶν. ἦσαν γὰρ ἀθά-
 νατοι. Ἀμαιμάκτορ πῦρ.) ἀπρωπέλαστορ, ἀ-
 πρῶσμαχῆτορ. ἢ τὴν ἀγαυομαίμωνσαν ἀπρωπέλα-
 σιμ· τουτίσιμ ἀπόλλυσαν. Ἡ δὲ χίμαιραν ἐ-
 τῆν.) ἢ καθόλου φησὶ κακία, ἐγγίνησε τὴν μερικῆν
 καὶ ὁ μὲν λέων ἔχει φανερόν καὶ ὀξύ τὸν θυμόν, ὁ
 δράκων δὲ ποικιλώτορον ἢ χίμαιρα ἔχει, τὸν μερικῶν
 θυμόν, καὶ μέσον, ὅτι κεκραμμένον. Πρόσθε λέων.
 ὅτι οἱ μεταβάλλοντο τὴν φράσιν, ὀφείλουσι βέλποιν
 ἐπεξοργάζεσθαι. εἰ δὲ μήτε τῆ πρῶσ λαβῶση χησα-
 ῶσαι. Πήγασος εἶλε.) πηγασορ καλεῖ, τὸν συγ-
 κεκραμμένον θυμόν, ὃς ἔχει συγκεκραμμένον τὸ ἄλο-
 γον μέγῳ ἑαυτῷ λογικῶ. Βελλεροφόντῳ δὲ, τὸν ἀνα-
 ρουῶτα

ρουῦ τὰ τὰ θανάσιμα, πρὸς τὸ ἐν τῇ δρᾷ βάλλειν, τὰ
 βάλλοντα εἰς τὴν γλῶ. Ἄλλως. Βέλλορα, τὰ καλὰ
 λέγει· Βελλεροφόντης ἔν, ὁ πηνοῦμιθ παύειν τὰ
 κακὰ. Σφίξ ὀλοῦ.) τὴν σφίγγα λέγει· αὐτὴ δ' ἔ
 ἔστι θυγάτηρ χμαίρας καὶ τυφώνος. ἀπ' αὐτῆς ἐκλή-
 θη καὶ τὸ Σίκιον, ἔνθα διέτριβε· Σικὰ δὲ αὐτῷ οἱ
 Βοιωτὶ ἔλεγον. λυκῶ δὲ ἐν τῷ ποδὶ θηβαίων, αὐ-
 τῆς ὑπὸ Διονύσου παρεμφθῆναι. τὸ δὲ νεμιαῖον δρῶν,
 πελοποννήσου ἢ ἀργούς, ἔνθα λῶ ὁ λέων. πρῶτον
 δὲ δρῶν τ' ἠρακλῆος ἐκλήθη ἑῶν, ἀπ' τοῦ νεμῆθαι
 ποδὶ αὐτῶν τόπους τοῦ ἀργούς. Ἄλλως. ἢ δὲ σφίγγι
 πραγματικῶς μὲν γυνὴ λῶ ληστὴς, καὶ εἶχε πολλὰς
 σὺν αὐτῇ αὐτῶν σωμαρπάζοντας· ἐν ταῦθα δὲ, τῆς κρη-
 ψίνου καὶ μερικῶς κεκρυμμένῳ κακίῳ λέγει.
 Γανοῖσσι (καρσν.) ἐν τοῖς γονιμωτάτοις τόποις
 καὶ ἔκκεσε τ' νεμιαῖος, ὁ ὄστιν ὄνομα σπηλαῖος, ἢ μάλ-
 ῳ τῷ ὄρει. Ελεφαῖρ(εο.) ἀντὶ τοῦ ἐβλαπῆσθαι ὄμι-
 θ' δ' ἐποτε καὶ πρὸς λογί(εο). Νείλω τ.) ἐκ τοῦ
 τῶν φαίνεται ἡσίοδ' ὁ μῆρες νεώτορ'· καὶ γὰρ ὁ-
 κρεῖθ' ἀεγυπῶν καλεῖ τὸν νεῖλον. Ἀλφειὸς δὲ πο-
 ταμὸς πελοποννήσου, ἐν ἠλιδί. κατόρχετο δὲ ἀπὸ
 ἀσίας, κώμης ἀρκαδικῆς. Ηειδανὸς δὲ, ποταμὸς
 κελτῶν. Στρομῶν δὲ, ποταμὸς θρακῆς. Μῆλαι-
 ορ' ὁ ποταμὸς λυδίας, ἢ ἰκαρίας. Ἰσρ' ὁ ποτα-
 μὸς σκιθίας. Φάσις, ποταμὸς κόλχωρ. Ρῆσ' ὁ

ποταμός τροίας. Αχελῶθ, ποταμός ἀναρκα-
 νίας, ἢ αἰτωλίας. Νέσθ, θράκης. Ροδίθ, ροί-
 κς. Αλιάκμων, μακεδονίας. ἐπῆπορθ, καὶ γη-
 νικθ, Ἐἴσωπθ, καὶ σιμῶς, τροίας. Σπῆος, θρα-
 κς. τινὲς δὲ τὸν γηρήνιον, καὶ σιμοῦντα, καὶ πι-
 νεῖον, θεσσαλίας φασί. ὄρμθ, λυδίας. κείκος, μυ-
 σίας. Σαγαίθ, φρυγίας Ἠλύω. Λάδωρ, ἀρ-
 καδίας. Παρθηνίθ, παφλαγονίας. Εὐλωθ, αἰ-
 τωλίας. Αρδῆσκος, σκυθίας. Σκάμανδρος, τροίας.
 ὁμῶς ποταμοὶ εἰσὶν εἰκοσιπέντε. ὁ δὲ ἐν σάμῳ παρ-
 θηνίθ, καὶ ἴμβρασθ καλεῖται. ἴμβρασθ δὲ, ὁ
 ὑπὸ κέρων ἐρμῆς λέγεται. Τίκτη θυγατρῶν.)
 ἔτι κε δὲ τὰς λίμνας, αἶτινδὲ σὺν τῷ ἡλίῳ τρεῖς φε-
 σὶν ἡμᾶς. ταῦτα δὲ εἰσὶν ὀνόματα ποταμῶν, καὶ
 λιμνῶν. Ἀνδρας κοινὴ (χοῖν.) ἀνδραπύ. ἐκ
 γὰρ τῆ ποιότητος τοῦ ὑγροῦ, ὅστις ἢ τροφή τοῦ
 σώματος ἀπόλλωνι ἀνακτι.) καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ πο-
 ταμοῖς ἡνέει ἀπέτεμον τὰς κόμας, ὅσα τὸ αὐξήσει
 καὶ ἀνατροφῆς αἰτίας εἶν. ὡς ὄμηρθ, ἀπὲρ χεῖ ἀλλοῖς
 σοί γε πατὴρ κρήσατο πῆμα πηλοῦς. τὰ γὰρ ὑδά-
 τα αὐξήτικα, καὶ ὁ ἡλιθ. Δωείς.) νηλεῶς γυνῆ.
 Φρυμνὸ δὲ, ὁ πλῆς. Οὐρανή.) ἢ αἰδοῖς τῶν θρα-
 νίων. Ἰππὸ.) ἢ ὄξύτης. Κλημλύν.) ἢ αἰδοῖς.
 Ροδία.) ἢ ἀνθηρότης. Ζούξω.) ἢ ζούξεις τῶν ὑποζυ-
 γίων. Ἰδῆα.) ἢ τέχνη. Γασιδόν, ἐν ἄλλῳ πε-
 σίδος.

σιδόν. Πληξάουρη.) ἡ πλησμονή. Γαλαξάουρη.) τὰ
 ἀνδρῶν πνεύματα. Κόρκις.) ἡ σοφία. Βοώπις
 πλουτῶ.) ἡ ταντάλου μήτηρ. Πόρσις τε, μήτηρ
 αἰήρυ. Αἰάση.) ἡ θεραπεία. Ξάνθη.) ἡ ἀνδρό-
 τικς. Πετρίη.) τὸ ὑπὸ πέτρας διατᾶσθαι. Με-
 νεάω.) ἡ παραμονή. Εὐρώπη.) τὸ πλατὺ τοῦ ἀέ-
 ρος. Εὐρωόμη.) ἡ δύνομια. Ασίη.) ὁ κόρη. Κα-
 λυψῶ.) ἡ ὑπεβολή. Εὐδῶρημ τάντλω ὄμηρος, ὅ-
 ρωόμω εἶπε. Στύξ.) ὁ φόβος. Τανύσφυροι
 δὲ ὠκεανῶν, ἀντὶ τοῦ μακροσφυροῦ. ἐκ δὲ τῆς δύσφύ-
 ρου, ἡ δύμηκς ἀπὸ μέγας. Πολυπερέδω.) αἱ πινόν-
 τες εἰς πανταχοῦ ἑσπαρμῶναι. καὶ τὰ θεῶν, ἀντὶ τοῦ
 θεῶν, πληθωτικῶς ἀντὶ ἐνικοῦ. ἐκ γὰρ μιᾶς μη-
 τρὸς ἡ χύτων γένεσις. οὗτοι δὲ ἴσασι, οἱ ἐκά-
 στῃ πληθωτικῶς ὕσιμ, ἢ οἰκωῦτοσ. Θείαν τ' ἡε-
 λίων.) ἡ κίνησις τῆς σφαίρας, ὁ θαυμασμός, παρὰ
 τὸ εἶναι. Ὑπολιόν.) τῆς λινῆσεως. παρὰ τὸ ἔ-
 ῶν καὶ ποροδέσθαι. Κεῖω.) κεῖσ γῆς καὶ ὄ-
 ρω τῶ πάντ. θέλουσι δὲ αὐτόν, τὴν διακείσιμ
 τῶ ὄντων καλεῖν, ἢ τὴν τῶν πραγμάτων πε-
 ρείωσιμ, ἢ τὴν τῶν ἄστρον δὲ ἀνατολῶν εἰς δύσιμ.
 Ερυβίη δὲ, πόντου θυγάτηρ. λέγουσι δὲ, μεγά-
 λω πινὰ δυνάμιμ αὐτὴν εἶναι. Ασραῖον δὲ, τὴν
 γένεσιμ τῶν ἄστρον. Πάλλαντα, τὴν κίνησιμ αὐ-
 τῶν. Πέρισλω δ' ὄσ,) πείρισλω, τὴν τῶν ἄστρον πε-
 ραίωσιμ,

ραίωσιμ, ἢ κίνησιμ ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιμ. Ἰδμο
 σιύκσιμ.) ἐμπειρίας. ἀπὸ τοῦ ἰδμῆλαι, ἢ γοιω ἐπίστα
 εἶναι. πολλῆς γὰρ ἐμπειρίας ὅτι τὸ γινῶναι τὴν διαπε
 ραίωσιμ τῶν ἄστρων. Ἀσραίω δὲ ἢ ὡς ἀνέμους τέκνον.)
 ἐπὶ γὰρ ὄντων τῶν ἄστρων ὑπὸ τὴν ἑώ, τότε τίκτον
 τὰ δὲ ἀνατολῆς οἱ ἀνέμοι δὲ. ἐπεὶ τὸ τέσσαρα κλί
 ματα τοῦ κόσμου. Ὀβρώπη, Ἀσία, Λιβύη, Μῆσι. Ἀργέ
 σιμ.) τὸν ὄξυ καὶ ταχὺ καὶ καθαρόν ἀργέσιμ,
 ζεφυρον εἶπε. ζεφυρον δὲ λέγει τὸν ἕρπον. πνεῖ δὲ ἀρ
 γέσιμ, ὁ καὶ εὐρὸς καλούμενος, ἀπὸ ἀνατολῆς. ὁ δὲ
 ζεφυρὸς, ἀπὸ δύσεως. ὁ δὲ βορᾶς, ἀπὸ τῆς ἀρκτου. καὶ
 ὁ νότος, ἀπὸ μεσημβρίας. Ἀκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀ
 νέμους εἶναι φησὶ ἢ τὴν ἰσίοδον, βορᾶν, ζεφυρον, καὶ νό
 τον. τοῦ γὰρ ζεφύρου ἐπίθετον, τὸ ἀργέσιμ φησὶν. ὁ
 μικρὸς εἶπεν ἀργέσιμ τὸν λούκον ἀρχῆς.
 ἀπειλιώτιμ φησὶ. Ζητητίμ δὲ, ὅτι χωρὶς σαύματος
 μὲν, ἀργέσιμ ζεφυρον εἶπεν. Τὸς δὲ μετ' ἀσέρας
 τῶν.) εἶπεν γὰρ ἐν ἀρχῇ, ἄστρα τε λαπετόωντα
 φέρου δὲ εἶρεται, ἐπεὶ ποδὶ τὴν ἑώαν ἀνατέλλει.
 Στύξ δ' εἶπεν.) στύξ λέγεται καὶ τὸ συγῆρ, καὶ τὸ
 μαῦ, καὶ φοβεῖσθαι. πάλαντα δὲ, τὴν ἀνωτέρω
 σιμ λέγει. ἢ συμμισγομένου τὸ ὕδωρ, διωάμενος ἕνας
 ἐκτελεῖ. Ζῆλον δὲ, τὸν ποδὶ * τὸ ἀγαθὸν λέγει.
 Ὡς γὰρ ἐβέλδουσε.) τὰ ριαῦτα ὀνόματα, ὁ μὲν ἄβρων
 φησὶ. παρῶνυμικὸν ὠκεανίνην, ἀδρηνσίνην, ἀπτελίην.
 τρύφων

πρὸ φων δὲ πρῶτον μα, ἐπεὶ ἔχει ἄρρηνα πρῶτα κείμε
 να πατρωνυμικῶς τὸ αὐτὸ. Ως γὰρ.) εἶπε δ' ὅς
 αὐ. ὅτι τὸν μαχόμενον μετ' ἑμῶ τοῖς πταῖσι, τὴν αὐ-
 τῶν πμὴν πρῆξω. εἶπε δὲ καὶ θεὸς μὴ ἔχοντι δὲ ἀρ-
 χῆς πμὴν πρῆξει, πταῖνας δὲ, τὰς δυσφημίας, τὰς
 ἐν θεῷ βίῳ φησί. Δια μὴ δεα πατρός.) τὸ πα-
 τρὸς συμβαλόντων αὐτῶ δ' ἡλονότι, ἢ τὸ διός,
 ἢ τὸ ὠκεανῶ. Θεῶν δ' ἑμμελαι.) ἐπεὶ καὶ ὁ ὄρ-
 κος φοβόρος. Φοίβη δ' αὐ κτίσ.) τὸ καθαρόν, ἢ
 ἢ λαμπρῶν τὸ ὄρωμνός, κτίσ δὲ, τὸ ἀρκτικόν.
 ἔπκε δὲ νύκτα, ὅτι ἐκ τὸ ὄρωμνός ἀέρσ, καὶ ἡ νύξ
 τίκεται, καὶ τὰ ἄστρα. ἢ κτίσ, ὁ ποιητής. Φοίβη
 δὲ, ἡ καθαρώτης τῆς ποιήσεως. Λητῶ κυανόπε-
 πλον.) λητῶ λέγεται ἡ λήθη, καὶ ἡ νύξ. τὸρ πομμενοι
 γὰρ ἔκ ἑνεῖν τὴν τὸ βίῳ πάροσθμ. καλῶς γ' τί
 θεται, ἢ ἐπιθῶρ. ἢ αὐτὴ γὰρ λέγεται τῆ νυκτί. ἢ
 κατ' ἀδυσφημισμόν. ἢ ὅτι οἱ αὐτῶ πταῖδες ἀνααιρετικῶ
 εἰς τῶν ἑναντιομένων αὐτοῖς. Ηπιον δὲ ἀνθρώ-
 ποι.) ἐπεὶ οἶονεῖ τὸρ πενται οἱ θεοί, μὴ ἑνοδόντων
 ἡμῶν τὴν τὸ βίῳ πάροσθμ, ἢ τὴν τῶν τῶν πάροσθμ.
 Αἰετῶν δὲ ὄρωνυμον.) ἢ τῶν ἀσέρω κίνησις. Δε γὰρ
 τῆς κίνησεως αὐτῶ, τὰ πράγματα πόραιοῦται.
 πῆρστω, τὸν ἥλιον λέγει. ἀνατέλλει γ', καὶ πάλιν
 ἔως εἰς ἑαυτὸν δύνωσιν οἱ ἀσέρω. Ἐκάττω τέκν.)
 ἔπαινε δὲ τὴν ἐκάττω ἡσίοδος, ὡς βαιωτής. ἐκείσε
 γὰρ

γὰρ πικρῶν ἢ ἐκάτη. Μοῖραν ἔχει.) διὰ τοῦ-
 κάσω προνοεῖσθαι. τῷ γὰρ ἐν γῆ καὶ ἐν θαλάσῃ
 πάντων ἀρχὴ ἢ εἰμαρμένη. ὡς γὰρ θεῶν ὀχυρόμεθα
 τῇ μοίρᾳ. Κατὰ νόμον ἰλάσκειται.) καὶ γὰρ ἰαν-
 ζος κατὰ νόμον ποιεῖται τὰς θυσίας, καὶ βούλεται
 ἰξομενεῖσαι ἑαυτὸν, τοῖς θεοῖς θύει καὶ τῇ ἐκάτῃ.
 καὶ τίμη λοιπὸν αὐτῷ μεγάλη γίνεται. Ω πρό-
 φησιν.) ὦ πνι, πῶσιw ἀντὶ πῶσιw, οὔ πνθ. οὐ
 γὰρ ῥήτορες τῇ δοτικῇ ἀντὶ γηρικῆς χρῶνται. Εχέ-
 αῖσαν ἀπάντων.) ἐπειδὴ πάντες τὴν τύχην κα-
 λῶσι, καὶ ποσειδῶνι καὶ ἄλλοις θεοῖς θύοντες, ἢ ἐκ
 τύτῳ ἀπάντων μέρθ' ἔχει τιμῆς. Οὐδ' ὅτι μὴ
 νοηθῆς.) οἱ γὰρ μονογυεῖς πλεονέκται, ὡς συμμά-
 χους μὴ ἔχοντες. ἢ ὅτι ἀδελφὸς ἔκ ἔχει, καὶ πλείονος
 πετύχηκε τιμῆς. καὶ γὰρ ἔκ ἡθετῆθ' ἢ μονογυεῖς.
 Ω δ' ἔθελει.) πρὸς ὃν αὐτὸν βούλεται λιπαρῶς παραγι-
 νεται, καὶ ὠφελεῖ αὐτόν. Αἰῶνι ἀεθλεύουσι. καὶ
 πρὸς ἀγωνιστὰς, οἷς ἐθέλει ἀγαθὴ ὄσιν, καὶ ὀνικήσαι. δι-
 αὐτῆς μάλα χαίρων παραγίνεται εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰ-
 κίαν. Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκῶν.) καὶ τοῖς πλείστον τὴν
 θαλάσσαν ὀχυρομένοις ἑαυτῇ καὶ τῷ ποσειδῶνι ἄ-
 γραν πολλὴν παρέχει. ἀρκεθεῖς δὲ τοῖς δύο ὕδασι-
 τοῖς, ἢ γου τῇ γλαυκῇ, καὶ τῇ δ' υαπεμφέλῳ, ἔκ ει-
 πε τὸ κυεῖως. Ρηϊδίως δ' ἀγρῶν.) καὶ τοῖς λυνη-
 γετοῖσι σωδῶνται. ὅς δ' ἔθελει καὶ βλάπτει κωκ-
 γέτας.

γέτας. Εσθλή δ' ἔν σαθμοῖσι.) σωίερεται καὶ ἔν
 αἷς επαύλεσι τὰ ποιμνία αὐξήσαι· σιῶ τρεῖς ἔρμη
 ἅμα φησι. μέλλει γάρ καὶ τρεῖς ἔρμη τῶν ποιμνίων.
 Ἀπὸ δ' αὖτε, τῶν τετραπόδων κτήσι φησι. λήια γάρ,
 τὰ τετράποδα λέγονται, ἀπὸ τοῦ τὰ λήια κατανέ-
 μεσθαι. οἱ μετ' ἐκείνῳ.) τίς μετ' αὐτῶν δηλονό-
 τι. ἄλλ' ὅτι γὰρ ἐργονήθη κουροτρόφου, ἢ τίς γηνωμέ-
 νοις αὐτῶν, ὅσοι εἰδὼν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἄλλως. οἱ τε-
 νες φασὶ γηνώνται μετὰ τὸ γηνηθῆναι τῶν σελή-
 νῳ, ὅτι δυστυχεῖς. αὐξίαι γάρ ἢ σελήνῳ ὑπὸ τῆς γηνώ-
 σει αὐτῶν. Πλούτῳ γ' αἰεὶ τε.) τρεῖς ὄρωτήματα
 συμβολικῶς ἐπεὶ ἡ ἀπόκρισις τῶν πύσμα' ἵ, διεξο-
 δικῶς. Ἀκάκητα.) Ἀκακίσις ὄρωτ' ἀρκαδίας, ἔν-
 θα ἐπιμᾶτο ὁ προμηθεύς. Καὶ κρατοῦν τῆς ἰόνου.)
 καὶ τῆς ἰαμοῦ ὄνω, ἐπέπρωτο τῶν κρόνων ὑπὸ τῆς ἰδίας
 παιδείας τοῦ Διὸς ὁ αμαθῆναι. Ἐπὶ τῶν κατέπινεν αὐ-
 τῶν, ὅ μάλιστα ἔχων τὸν κατ' αὐτὸν σκοπὸν. ἄλλοι
 γὰρ ἀφουσι, πατρὸς μεγάλου Δία Βουλᾶς· ὅπως γάρ
 ἡ ἀπὸ πατρὸς, τυτέσι τοῦ ἕρανθ. ὁ γὰρ Ζεὺς πῶς
 εἰς συμβολοῦσαι τρεῖς κρόνων, μή πω γηνηθεῖς; ἔν
 ἡ ἰούτοις ἢ ζωῆ. καὶ Δία τοῦ πλούταῖοι. πάντα γὰρ
 φησι ἡ ἀφανῆ ἀνδρῶν ζωῆς· ἵνα μή τις αὐτῶν ἀφί-
 ληται τῶν τομῶν τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Πέμφαν δ'
 ὅτι λύκων.) ὡς πλεοναζόντων τῶν ἐδωδύμων ἐκεῖ.
 ἔστι δὲ τὸ λύντομ, τόπος ἔν κρήτη. Τῶν μὲν οἱ ἐδ' ἐ-
 ξαπο.)

ξατο.) τὸν δία γημνηθίτα, φυτίσι τὴν καταβολήν.
 τῶν σπέρματων. ἐκ γῆ τῆς θέρους αὔξεισι αἱ ποταμίαι
 ἢ ὕδαρσία, τὸ ὄχυρὸν τῶν θεῶν. Εὐδύρην τρεφέ-
 μιν.) ἀντί τῆς τρέφειν, καὶ ὑπὸ μελίσσαι. δέονται
 γὰρ ὑπὸ μελίσσαι τὰ σπέρματα. Ανθρώπων ἡλικία τῶν.)
 εἰς ὃ ἀνέρχεται ὁ ἥλιος. ἔνταῦθα δὲ, ἔν κοίλῳ καὶ
 ὑψηλῶ. Αἰγαῖον ἔν ὄρεϊ.) σημειῶσαι, ὅτι καὶ ὄρεος
 ἀγίοχρον ἠκουσεν τὸν δία, ἐπεὶ αἰγα ἐθήλασεν. ἀφ'
 ἧς καὶ κρήνη ἀγὸς ὄρεος καλεῖται. καὶ αἰγαῖον, τὸ
 ὑπὸ ἔνι ὄρει ἐκδοκῆν καλούμενον. ὃ δὲ ὄρεος, ἐκ τοῦ
 ἰδίου ὀπλοῦ τῆς ἀγίδος, ἀγίοχρον αὐτὸν ἐκάλεσεν.
 τῶν δὲ σπέρματων ὡσαύτα τὸ σῶμα τὸ ἀνθρώπινον. ἀ-
 γαθοκλῆς δὲ ὁ βαβυλώνιος φησὶ, τὴν ῥέαν ἐκ πει-
 κρονήσου δέξαται ἢ λίθον. τῶν δὲ τὸν λίθον λέγει,
 τὸ τὴν γῆν ἀρκεκρύφθαι ὑπὸ τῆς ἀκαταστασίας τῆς
 ἀέρος τὸ πρῶτον. Επιπλομενίων ἔνταῦθα.) τοῦ δὲ
 ἔνταῦθα πρὸς τὸν πρῶτον, ὅτι ἡμεσε τὰ τέκνα αὐτῶν,
 ὅρα τῆς ἀγαθῆς βαλῆς τῆς γῆς. ἢ γὰρ γῆ σιωεβόλοισι
 τὸν δόλον. πρῶτον δ' ὅτι ἡμισε λίθον, τὴν ἀειδοκῆν
 τῶν κρῆσεων. καὶ ὁ λίθος γὰρ τὸ σῶμα, παρόσθεν ἐκ
 πικρῶν σοιχείων. Γυάλοισι.) ἔν τοῖς κοίλοις, ὅρα
 τὸ ἀνόητον τῆς σώματος. ἢ γὰρ ψυχὴ θεία, καὶ
 δέει πρὸς γνώσεως. παροκασιγνήτους ἢ, αὐτὸς κύκλω
 πας. καὶ αὐτὸς δὲ λέγει αὐτὸς γίγαντας. Κέρλω δ'
 ἰαπετός.) ἰαπετὸν τὴν κίνησιν λέγει τὸ ὄραον.

κλυμνίω, τὴν δόξαν, αὐτὸ τὸ θαυμάζειν καὶ τὸ
δοξάζειν. ὅζ' ὠκεανὸς δὲ ἢ ἀνάδωσις τοῦ πόλου. καὶ
ἡμεῖς τὸν νοερόν καὶ τὴν ἀνώδωτάμεως ἔχουμεν. Ἡ
δὲ οἱ ἄτλαντα.) ἐπ' ἄξονί τινι λέγουσι σφρέφειν
τὸν πόλον. ἄτλας δὲ, τὸ καρτορικόν αὐτοῦ. Αμαρ-
τίνου τ' ὑψημθεῖα.) πτωμθεῖα, τὴν προνοίαν. ὑψη-
μθεῖα, τὴν μετὰ τὸ πράξει ἐνθύμησιν, τὸ ἀπενοή-
του οἴου, βρεχθῶν δὲ τε νηπιος ἔγνω. εἰς ὄρεος.) ἐπὶ
δὲ κρύπτου τὸ θυμικόν. ὁ γὰρ φονδύων, ὑπὸ τοῦ
θυμῶ νικᾷται, καὶ φονδύει· σθην καὶ κολάζει. Ὑπο-
λόγητι.) τρεῖς πῆ ψαύσει ὀλλύωτι, πρὸ τὸ ψαύειν
ὀλλύειν. Δῆσε δὲ ἄλικτο πῆδῃσι.) τὸ δεδ' ἐδὲ ἐν
τρεῖς σώματι τὸ πνοητικόν, τουτέστι τὴν ψυχῆν.
τὸ δὲ ἀλυκτο πῆδῃσι, πλεονάζει τὸ ἢ ἀλυκτο πῆδῃσι
γὰρ ἡμῶν τὸν σῆα κίονα, ἢ γοιω σῆα μέτου κίονα δὲ
σθην τὸν πτωμθεῖα. ἢ μέχρι τοῦ μέσου κίονα ἐλάσας,
καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν κατακρύψας· ἢ ἢ πῶδι τὸ ἀνώτα-
τον μέροσ, δεδεμνός ὁ πτωμθεῖός. Καὶ οἱ ἐπ' αἰ-
τόν ὤρσε.) τὴν κίνησιν τοῦ λογισμῶ. ἐν τρεῖς ἢ παπ
γὰρ τὰς φρενάς εἶν λέγουσι. τὸν δὲ αἰτόν, βιωτικὰς
μερίμνας, καὶ ἐφημερινὰς, αἵ τινὸς σιωέχουσι τὸν
ἄνθρωπον, καὶ ἀναλίσκεσι τὰς φρενάς ἐφ' ἡμέραν
ὡσπὸρ καὶ αἰτόσ τὸ ἢ πρ. Ἄλλως. αἰτόν λέγου-
σι, τὰ κακωτέρω, ἀπὸρ φθείρεται. ἢ πτωπέτεια,
καὶ ἢ ὄξυτάτη πρᾶξις. Νυκτὸς ὅσον.) ἐν ἡμέρα

ἐκ ἴσου ἔχει τὸ κακοῦ τὸ ἀγαθόν. τὸ ἔμμελαι πρὸς ἐλ-
 κεται. Απαρτηρεῖς γηέθλης.) σκληρᾶς, χαλεπῆς,
 ἀπὸ γηικῆς γηεᾶς. Ακάνητα.) πλομθεύς ὁ μη-
 δ' ἴνα κακῶν, ἢ ὁ κακωθῆναι μὴ διωάμενθ. ἀνακῆ
 σον δὲ ὄρθ ἀρκαδίας. ἦθα ἐπιμάτο ὁ πλομθεύς.
 Βελαρέω δὲ καὶ κῆπῳ, Ἐ γύγη ὄς ὁ ὄρανός ἀπέκρυ-
 βον. Αλλως. ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἐποίησαν μεταχρεῖ-
 τ' μοίρας τ' θεῶν. Δῆσε κρατόρῳ ἦνι δεσμῶ.) ἢ πε-
 εἰσροφος τὸ ὄρανῶ κίνησις, ἢ κύκλω τῶν ἄξονι ποδὲ
 ὄμσρέφεται. Ηνορέκν.) τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν. Α-
 γάμελος.) θαμάζωμ, δ' ἴα τὸ κρατῶδες ἐν φύσεως.
 τὸ δὲ ἀγάμενθ, θαυμάζωμ, ἢ φθονῶμ, ἢ ἐκπλητ-
 πόμενθ. Εἶα ρ.) ποδὲ αὐτὸν ἦσαν, ἢ καθεζον
 το. Φραδ' μωσιύησι.) ταῖς ἐσλαῖς, καὶ ταῖς γνά-
 μαις πῶσ δίκης. ἢ γὰρ γῆ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι σὺν τοῦ
 τῶν νικᾶτοῦ ὄς τιτᾶνας. δ' ἴα τὴν πάλιν καὶ πάλ-
 λιμ γινομελίω λίνησιμ, καὶ ἀπασσον· οὐ γὰρ λί-
 γει ελθῶμ εἰς δυσμάς ὁ οὐρανός. Δωρόμ γὰρ μαρ-
 ναυτο.) μαχη ἀπὸ τῶν θεῶν πρὸς τοὺς τιτᾶ-
 νας τὴν μεριστὴν φύσιμ, τὸ μὴ ὄνταυτὸν σωίε-
 ναι, τὴν νοδρᾶν καὶ σωματικὴν φύσιμ. οἱ μὲν ἀπ'
 ὄλύμπου μάχωνται τὸ ὄλλυθαι μὴ ποτε, οἱ δὲ δ' ἴα
 ὄθρῦθ ὄθρῦ τὸ ῥόδυσον καὶ ἢ ῥύσις. δ' ἴα δὲ ἐπι ἐμά-
 χοντ, ἵνα τὴν μάχην τὴν πλείω δ' ἠλώσωσιμ. οἱ
 γὰρ πλείον τῶν δ' ἴα, δ' ἴα καὶ ρσαῦτα ἔπν ποδὲ ἐ-

λήνης, ῥι ὕλης τὰ ἐναντία, τρωῶν καὶ ἐμλιωθ' ἐμά-
 χοντο. Ἰσοῦ δὲ τέλει τέτατο.) οὐ γὰρ ἠνίκα τῶν
 θεῶν πρὸς ὁμογενῆ τὰ ῥόυσά γίνεται, ἀλλ' ἀνόμοια
 τὰ μαχόμενα. δ' εἰ δὲ νικᾷσθ' ὑπὸ ὁμοφύλου τὰ ἠτ-
 τόμενα, ἵνα καὶ ὄντως ἡ νίκη. διὸ καὶ ὡς Βελαρέως
 καὶ κόπησ' ἅμα τῶν γύνη πῆλαλαμβάνονται, εἰς τῆ
 τῶν μειςῶν νικῶ. σῶμα γὰρ ὁ ἔρανός ὦν, καὶ δ' α-
 ῶσ' μειςόν, ἀφ' ἄρα τῶν δὲ δ' αμλίου, ὡς φασὶ ἢ ταῦ
 τα λέγοντο, νικῶν ἀν' ὀυλόγως τὰ ῥόυσά σώμα-
 τα. καὶ ἔτως γίνεται ἡ νίκη, σώματων πρὸς σώμα-
 των, ἀλλ' ἔκ' ἀσώματων πρὸς σώματων. ῶσ' γὰρ ἔ-
 νίκη. Αλλ' ὅτε δ' ἡ κείνοισιν.) ἀλλ' ὅτε φησὶ ὀυπόιν
 σην αὐτοῦ μεταχειρ' ῥι μοίρας τῶν θεῶν, τῶν Βελα-
 ρω κόπησ' καὶ γύνη. Τὰ πῶρ θεοὶ αὐτὶ ἔδουσι.)
 τὸ αἰδίου τοῖς ἔρανίοις δ' ἔδωτο σώμασι. ῶσ' ῥύτω
 νικῶσι οὐδ' ἄλλος πιταῖνας, τὴν μειςῶν φύσιν.
 μνησάμενοι φιλότητος.) μνημονόυσά τέ φησιν, ὅτε
 πεταρταρωμλῆς ἔσωσα ὑμᾶς, καὶ ἠγαγον εἰς φῶς.
 Οὐκ ἀδ' ἀκτα.) ἔκ' ἀσιύετα, οὐκ ἀγνωσα ἡμῶν,
 ἀλλὰ γνωσά. ἔκ' ἀδιδ' ἀκτα, ἔκ' ἀφανῆ, ἀλλ' εἰδῶσι λα-
 λείσ. καὶ οἶδ' ἀμλν, ὅτι πάντα οἶδ' ας, καὶ ποδ' ἔχεις
 πάντων. Απνεῖτε νόω.) σιωχεῖ, πρὸ θύμω νοί.
 Αλλως. ἀτγνεῖ, ἀγαν τεταμλῶ, πρὸ θύμω σκληρῶ,
 καὶ δ' ἰωατῶ ἀμετατρεπῶ τῶν νοί, ῥυσόμεθα τὸ ὑ-
 μῶν κράτ'. μαρνάμενοι τιτῆσι.) λαβῶν ὁ θεός
 φησὶ

φισί πλάτων, τόδε τό παῦ πλημελῶς καὶ ἀτάκτως
κινόμενον, εἰς τάξιμ αὐτό ἤγαγε, καὶ ὄσο ἡ μάχη τῆ
σοχείωμ. ταῦτα γὰρ τιτῶδου, ἡ πλημέλεια καὶ ἡ
ἀταξία. Εξ ὧμων ἐπέφυκον, ἀντί τῶ ἐπεφύκε-
σαν· τὸ δὲ ἐπέφυκα πῶρακείμνωθ ὦμ, πεφύκω δ' ὡ
εἰκῶς γέγονε· καὶ ὁμοίωμ ἔνεσῶτε ἀναδέξάμνωμ χα-
ρακτῆρα, εἰς τὸν ἐπέφυκον πῶρατατῆρ ἔκλινον.
Προφρονέως, πρῶθύμως ταῖς χορσί καὶ τῆ δουάμα,
ὁμῶ ἐφαινομ τὸ ὄργωμ αὐτῶ· ρυτίσι ριχύθ καὶ
ριτέχνης. Σειόμενωθ.) πεδ' ὄθην δὲ σεισμός γεγο-
νε τῆ μεγάλη βοῆ, τῶν ποδῶμ αὐτῶ· ὡς ἀρ' ἐπ' ἀλλῆ
λοισιμ ἐπέφθορον, τὰ συνόρντα βέλη. Ἰκταρ ἀμα.)
διδέως, ἐκ τῶ σῶεγγυς, ὡς ἀρ' τῶ ἰκνῶμα. Ἰκταρ,
ἰκπκῶς, ταχέως. ἡ ἀντί τῶ ἐγγύς, ἐκ τοῦ πῶρεπομέ-
νω. ἐπὶ τῶ ἀκνόμενωθ ἐγγύς γίνεται. χρῶνται
δὲ τῶ τραγικῶ· ταύτη τῆ λέξει. Εἴσατο δ' αὐτά.)
ἀντί τῶ ἐδῶξην ὀρῶμνω ἀζηναντίας, ἡ ἐφαινομ τοῖς
ὀρῶσι τῆ ὠρα ἐκείνη, ὅ τοῖς ἀκούσοιμ, ὡς ὁπότε τῆ γῆ
εἰμισεῖτο ὁ ὕρανοσ, ὅτωσ λῶ ἀκαταστασία. Τῆσ μῆ
εἰρεπομλῆσ.) ριγῆσ ἐρῆιμμελῆσ, ἡ ὑπομνωούσῆσ. ἡ
πληθῶμλῆσ ὑπὸ τοῦ ὕρανοῦ. Ἄλλωσ. ρυτίσιμ
ἐρῆιμμελῆσ, ἀζερπόντωσ δὲ τῶ ὕρανοῦ ὑπὸ κειμλῆσ.
Συὸ δ' ἀνεμοι.) οἱ δὲ ἀνεμοι σεισμός καὶ κόνιν ἐ-
ποίωμ, ἡ χρῶνται σιωεπέρασομ. Οπῶθ δ' ἀ-
πληθῶθ, βορυβῶθ, ψόφοσ· ἀρ' τὸ ἀσαφὲσ ὄσο λέγῃ.

ἔπειθε γὰρ, ἢ δὲ τῶν ὠτρυν Βοή. γράφεται καὶ κἀ
 ναθε, καὶ σημαίνει καὶ αὕτη ἡ λέξις τὸν θόρυβον.
 πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντο.) ἀνδισάμνοι, ἐμ-
 ποδίζοντο τὸ πρότερον ἀλλήλους, νῦν ἐκλήθη ἡ
 μάχη. μάχην δριμύτην.) ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὄδων
 νουσῶν ὄμνησθαι,

ὡς δ' ὅτι ὠδύσσαν ἔχει βέλθ' ὄξυ ζυγαίαν
 δριμύτην, τότε πρὸς αὐτὴν.

Τόσοι γὰρ ἔσονται γαίης.) ἕνεκα διδασκαλίας
 λουκῆς. ἐκ εἰδῶς γὰρ, ἢ ἀπὸ ἰσορίας λέγει, ἢ πείρας. ἢ
 πόρι πινθε λέγει, καὶ πρὸς τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
 πλάττει. Τεισοιχεῖ.) ἢ τρεῖς τάξεις εἰς τὸ αὐτό.
 πρὸς τὸ ἄκρον ἢ ἀνώτατον μέρος τῆς τριτάτης πρὸς
 τῆς ἀδῆς, πρὸς ὅσον φησι κέχυται πολλὴ νύξ. τὸ γὰρ
 σοιχεῖ, πολυσοιχεῖ. Αὐτὰρ ὑπερβῆν, ἐπεὶ τὸ τρι-
 τὰς κείτου ἢ γῆ ἢ θάλασσα, τριπλή, ὡς αὐτὴ
 σα καὶ ἀπειροὶ γῆς ῥίζαι πεφύκασιν, ἀπὸ τῆς ἐκε-
 ῖνης ῥίζας τὸ κόσμος. ἢ μεταφορᾶ ἀπὸ τῆς φυτῶν. τοῖς ἐκ
 ῥιζῶν ὄξυσι.) λείπει ἢ δὲ, ἢ δὲ τῶν τῶν ῥιζῶν
 ἐκ ἐκβαδισέου, ὃ προδύττου. Θύρας δ' ἐπέθηκε.)
 διότι ὁ αὐτὸς ἐννοοῖται, ὃ τῆς γῆς σωτήριον. τῆ
 χθονὸς δὲ πόρι κείτου.) πόρι κείτου ἐκ μήκους καὶ πλά-
 τος, ἢ δὲ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γένος τῆς τριτάτης,
 καὶ ἐκτὸς τείχεος πόρι κείτου. Ενθα δὲ γύγης κῶ-
 τῆ.) ἐκεῖ ἡ ὄρμη τῶν θεῶν ἐπέχει τὰ πλημελή-
 ματα,

ματα, ὅτι τὰς δυσφημίας τῶν ἀνθρώπων. δ' εἰ ἵ νοεῖν,
 ὅτι ὅτι ἐκτὸς τοῦ τείχους ὑπὸ τῆρῶσι τοῦ πταῖνας.
 οὐδὲ γὰρ τῆς πταῖσι δ' εἰ νοεῖν οἰποῦντας τούτους.
 Ενθάδε γῆς δινοφερεῖς, ἐκεῖ καὶ τῆ γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τοῦ ταρταροῦ καὶ πάντων αἰ ἀρχῶν καὶ τὰ τέ-
 λη εἰσὶν ἐπειδὴ ἀναρχα ταῦτα. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀναρ-
 χον, ὅτι ὅτι τὰ πάντα. Εξείης πάντων πηγῶν.) λει-
 πει ἢ δ' αἰ. ἢ ἢ δ' αἰ πύτων τῶν ῥιζῶν, πάντων ἢ ἀρ-
 χῆ, ἐκ τοῦ παρ' ἐτόρῳ ἐκφέρει, καὶ ἐκεῖ ἀπτελείται.
 οὐδ' ἐκε πάντα.) ἐπειδὴ ἀφανῆς ἢ τῶν ἀρχῆ, ὅτι
 τὸ τέλος, ὅτι εἰ πάντα φησὶ τὸν ἑνιαυτὸν διωκθεῖς
 φθάσαι τὸ βάθος, ἐὰν μόνον φθάσει περᾶσαι τὸ ὕ-
 δωρ, ἀλλ' ἀνεμοὶ ποδιφέρουσι αὐτὸ. λείπει δὲ τὸ τίς,
 οἶον, ὅτι αὐ τίς. Καὶ νυκτὸς ὄρεμνῆς.) ἐκ τῆ νυκ-
 τὸς τῶν δ' αἰ οἰκῆματα ἐκεῖ ὅτι νεφέλη κεκαλυμμέ-
 νη πᾶσι δὲ τῶν οἰκῆμάτων, ὁ ἰαπετονίδης ἴσαται,
 τὸν οὐρανὸν βασάζων. ὅπου καὶ ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέ-
 ρα χωριζόμεναι ἀπ' ἀλλήλων πρῶτα γορδύουσι ἀ-
 παντῶσαι ἀλλήλας. τῶν πρὸς θ' ἰαπετοῖο.)
 πᾶσι τῶν οἰκῶν, δ' κλονότι τῆς νυκτὸς μαχόμενα τὰ
 ὑπὸ τῆ ἀτλαντι. εἰ γὰρ ἑνῆα ἡμόρων δ' αἰσκη-
 μα ὁ ἄκμων καταβαίνει ὑπὸ τῆς γῆς, πῶς οἶον τῆ
 τὸν ἀτλαντα τ' ὑπὸ γῆς ἐσῶτα βασάζειν τὸν οὐρα-
 νὸν, ὁμήρου εἰπόντ' ὅτι, ἔχει δ' ἐτελίονας αὐτὸς.
 ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας ἀξιοῖ, ἢ φυλάξει, ὡς καὶ

ἐν ἄλλω, καὶ μοι κῆπορ ἔχει πολυδ' ἑνδρεια· ὁ δὲ ἰσίο
 δ' Θ, ἀντὶ τοῦ κατέχει καὶ φέρει ἠηουσιν. Ὑπνος
 καὶ θάνατ Θ.) ὁ μὲν, ἀιώνιος δαμάζει. ὁ δὲ, πρὸς
 ὀλίγω ὤραν. ἐκ τῶν πῦρε πομλίωρ ἢ τοῖς ἀνθρώποις,
 κριμῶρ πλάττει. Ενθα θεῶ.) ἐν τοῖς οἰκήμασι νυκ-
 τος, τὸ δὲ χθονίε ἢ τοῦ συκερῶ ὡς ἀνακρέωρ, χθόνιου
 δ' ἑμαυτοῦ ἦρην. Δεινὴ σύξ.) φοβερὰ τοῖς ὑδρο-
 κούσι. δεινὴ θεός, ὅτι τοῦ ὑδροκωῦτας εἰς αὐτῶν εἰς
 σανίζει. Μακρῆσι πῆτρησι.) ταῖς μεγάλας, δ' ἄ
 τὸ ὑπὸ πῆτρῶν εἰν τὸ ὕδωρ. Κίσιρ ἀργυρέοισιρ.)
 εἰς ὑπερβολῶν καὶ ἀδωάτωρ. ὁ γὰρ ἄχρῖς ἔρανῶ, οἱ
 κίονδρ ἐκ τοῦ ταρτάρῶ. ἢ δ' ἄ τῶν ἀνάδοισιρ τῶ εἰς
 ἔρανῶν ὕδατ Θ. Θαύμαντ Θ.) ὄνομα ἀντὶ ἐπιρ
 ῆματ Θ. τὸ δὲ παῦρα, ἀντὶ ὀλιγάκις. Θαύμαντες
 δὲ, δ' ἄ τὸ θαῦμα ἐμποιεῖρ. Ιερ δ' ἑπεμλῶν ἄγγε-
 λωρ.) Πι γῆς, καὶ Πι θαλάσσης ἀερίζαι, ἐν τῶ
 ταρτάρῶ. δ' ἄ τῶν ἢ ἰεῖς δ' ἄ θαλάσσης εἰς ταρτάρου πέμ-
 πεται. Ερ χρυσέη πτωχῶ ξέση, τίμιου, ἢ ἑνδρξορ, ἢ
 πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ὀνομαζομλνωρ, δ' ἄ τοῦ ὄρκου.
 ἢ ἐν πολλοῖς τίποις ὄρ. Πολλῶρ θ' ὑπὸ χθονός.) πο-
 λὺ δὲ ὑπὸ τῶν γλῶ δ' ἄ πῦ ὠκεανῶ, λαθραῖως πῦερ
 χεται τὸ ὕδωρ Πι συγός, καὶ δ' τ Θ. Η δ' ἐμὶ ἐκ
 πῆτρης.) ὡς ὀχετῶρ κεκερμυμλίωρ δ' ἄβαίνει πρὸς
 τὰς πῆτρας. ὄθην καὶ φαίνεται. ὅτι δὲ τὸ ἐκὶ ὕδωρ
 Πι συγός καταμέρ Θ τ' ὠκεανίε ὕδατ Θ. ὡς ἔχην
 τὸ

τὸ παῦ ὕδωρ τοῦ ὠκεανῶ, μοίρας δ' ἕκα· τοῦ τοῦ μὲν
 ἕννεα. αὐτὴ δὲ μία μοῖρα. Οὐδ' ἐπετ' ἄμβροσις.)
 τὸ ἀπαρρησίου τῶν ἀσεβῶν χαρακτηρίζει. Ασ-
 σομ.) πλησίον τῆ βρώσεως τῶν θεῶν πρᾶγινετοι.
 Εἰνάετο δ' ἐ.) διατῶσθ' ἐν μακρονοσία δ' ἐπατάξεισθε
 τὸν ἀσεβῆ, ἐπειδὴ πολλοὶ τοῦ σωτόμοθ θανάτου κα-
 τατρέχουσι πρὸς τὸ ταχέως ἀπαλλάττεισθε τῶν κα-
 κῶν. ὁ δὲ δὲ, ἀντὶ τοῦ γὰρ. τὸ δὲ ἀκμείρεται, σημαί-
 νει τὸ ἀρχαίεσθαι. δεκάτω, ἵνα δῶ ἐλπίδα μετα-
 βολῆς τῶν δικαιπραγῆσαντι. Ωγύγιον τὸ δ' ἴη-
 σι.) τὸ παλαιόν, ἀπὸ ὠγύγου βασιλεύσαντος πρῶ-
 τον τῶν θεῶν. διώαται δὲ ἐκ τοῦ τοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ με-
 γάλου τάττεισθε. Ἄλλο τε μὲν γὰρ φθέγοντο.) πο-
 τε μὲν ἐλάσω, ὡς τε καὶ θεοῖς γνωρίζεσθε τὴν φω-
 νίω. ποτε δὲ καταλήλωσ τῶν βίω, καὶ ποτε ἀκα-
 ταλήλωσ. Οὐσαν ἀγαυῶν.) κακοῦ, ἢ ἀπόρος, ἰωνι-
 κῶσ. ἀγαυῶν πρὸ προξυμῆσθαι. τὰ γὰρ εἰς εὐσὸν ὀνόμα-
 τα, τῆ αὐτῆ διφθόγγω παραληγόμενα, ἔχοντα κατ'
 ἰδίαν θηλυκὰ, ὀξυῶνται οἶον, ἀφαιρός, ἀμαυρός.
 το δὲ ἀγαυῶν βαρύνεσθαι, πλεονασμῶ τὸ αἰ, ἐκ δὲ
 συλλάβησ τὸ γαυῶν γινόμενον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα θη-
 λυκὰ, πρὸ παροξυμῆσθαι θέλει οἶον, ἐπίδ' αὐρῶ ὀνο-
 μα πόλεως, ἀγρῶν, κένταυρῶ. σσημείωσαι τὸ
 θησαυρός ὀξυῶνται. Φλόξ δὲ κεραινωδῆσθαι.) ἢ
 κέραινωδῆσθαι τὸ ἀνάκτος, τὸντίσι τ' τυφώεως ἀνε-

χώρησεν ἡ φλόξ τῷ ἀνακτῷ, τρυτίσι τῷ δῖος, ἀ-
 πίεσεν το κόραυνωθῆναι αὐτῷ ὑπὸ τὰ ὄρη, καὶ ἡφά-
 νισεν ἡ φλόξ. φλόγος δὲ, αἶ ἐκ τῶν ἀνέμων ἀναδύ-
 σεις. ἄζαπῆον δὲ γὰρ ἐκ τῷ θερμοῦ ἀέρι. Αἰδῆνῆς,
 τᾶες ἀφανέσι, ἡ ἄς ἡφάνισεν ἡ φλόξ. αἰδῆνῆς γῆ, τὸ
 ἀφανές, καὶ μὴ ὀρώμενον, ὡς αἰδῆς. νῦν δὲ ἡ γῆ πλε-
 νασμὸν τῷ νῦν δὲ τῷ σύσκιον νάπλω λέγει. Χοά-
 νοιο.) χονδύτηρ. χόαν, τὸ χωρητικὸν τῶν δύμα-
 τῶν, τὰς φύσας λέγει. Ρίψε δὲ μιν θυμῷ.) εὐ-
 ρος, ἀπὸ ἀνατολῆς πνεῖσι. Ζεφυρῶν, ἀπὸ δύσεως νότος,
 ἀπὸ μεσημβρίας. Βορρῶν, ἀπὸ ἀρκτῶν. ἀργείης, ὁ ἀπὸ
 λιώτης, ὅν λέγει ὁ ὄμηρος εὐροῦ. Μαψαῦραι.) λι-
 ναὶ καὶ μάτακα πνοαὶ οἷον κακίας, θρακίας. ἀριστο-
 τέλης δὲ φησι, δῶδε κε εἶσι ἀνέμοι. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα
 πόνον.) ἐπεὶ δὲ ἡ μετὰ τῷ ἡῆσαν τῷ παρανομοῦ πνευ-
 μάτων, ὁ βίῳ κεκράτηκε. τὸ δὲ πόνον, ἀντιπῶνι-
 κῶν. Οὗτο μῆτιρ λέγει.) ὅτι ἡ μῆτιρ τοιαύτη
 ἔχει δυνάμιν, ὡς τε μεταβάλλει εἰς ὅποιον αὐτὴ ἐβί-
 λει· πλανήσας ἔν ὁ ζεὺς αὐτῶν, καὶ πικρὰν ποιή-
 σας, κατέπιεν ἔγκυον δὲ αὐτῶν κατέπιεν. ὁ δὲ ὄρα-
 νός καὶ ἡ γῆ αὐτῶν ἔπειρα, κατεπίει αὐτῶν, ἵνα μὴ
 ὁ γῆρομῶν δὲ αὐτῆς, ὑπὸ κρατῆσιν γῆνται. ὁ-
 τω γὰρ μεμοιραμῶν ἰσῆρχον. Τὼς γὰρ οἱ.) εἰκὸς
 ἦν αὐτῇ τῇ μητρὶ ῥέπουσαν, σασιάσαι πρὸς τὴν μη-
 τῆρα, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα. εἰ γὰρ ἡ ἡ σὺν αὐτῇ μόνῃ ἐκ

τῷ Διὸς, τῆς τῆς ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων νῶ, ὑπὸ κρατερῆς εἰρα
 εὐείκτου. Θέμιον ἢ τέκε, φιλῶσεως τῶν πάντων δὲ
 τὸ νομίμως κινεῖσθαι. Ωρας.) τὰς τροπικὰς ὥρας
 λέγει. ἀπὸ τῶν ὥρων, ὅσους φυλάσσειν. αὐτοὶ γὰρ φύ
 λακόν τῶν ἀνθρωπίνων ὄρων. Τρεῖς δὲ, ἡ ὕμνω
 μη. ὅτι αἱ τῶν Διὸς δωρεαί, ἀνὰ πᾶσαν εἰσὶ τὴν οἴκῳ
 μιλίω. καὶ δὲ αὐτῶν ἡ κελεύεται δάλλει. ὡ δὲ τὸν
 δελφίνου τὰς δωρεὰς φυλάττειν αὐτὰς, καὶ ποιῆσαι
 δάλλειν. Ὁάλλειν, ἐπεὶ δάλλονται τῶν βίον ἡμῶν,
 τοῖς χηρῶν δωροῦμεθα. Ηρπασθῆν.) ἀρπᾶσαι δὲ
 αὐτῶν φασὶν οἱ μὲν ἐκ σικελίας, Βακχυλίδης δὲ ἐκ
 κρήτης, ὄρφευς ἐκ τῶν ποδῶν τῶν ὠκεανῶν πόπων, φα
 νόδημος ἀπὸ φιλῶσεως, δημαίαις ἐν νάπαις. Ἰσὶν δὲ
 λέγει, ἐπεὶ ἔχεν ὕστα ἡ γῆ δέχεται τὰ σπέρματα.

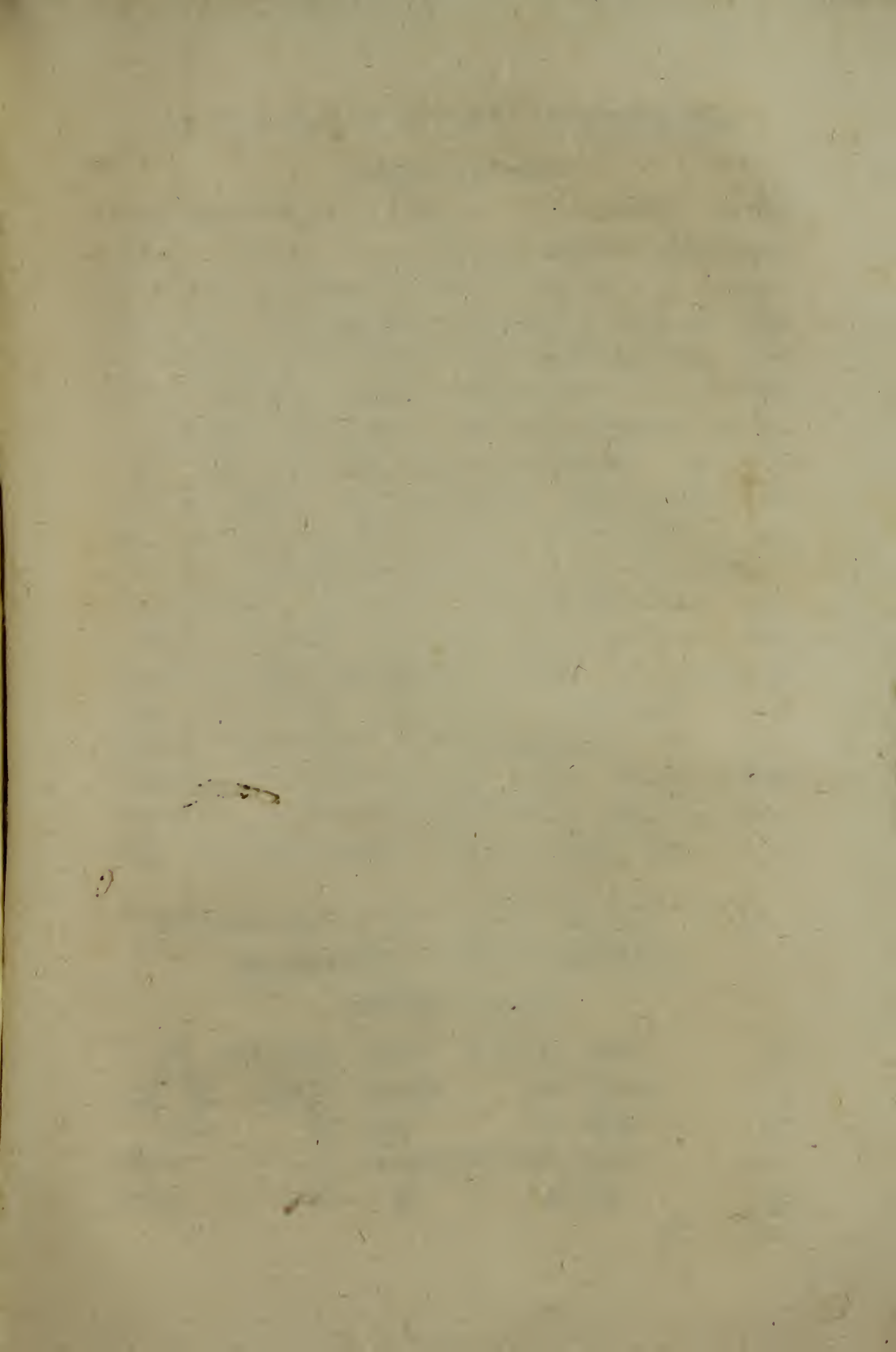
Λητῶν ἀπόλλωνα.) ἡ λητῶν δὲ συγγινομένη
 τῶν ἀπολλωνίου ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς ἔτεκεν ἀ
 πόλλωνα. Ἄλλως. ὑπερβατόν. ἡ λήθη, ἡ μητις τῶν
 ἀπόλλωνος, ὅτι ὁ μωσικὸς ὑδραυθάνεται τῶν τοῦ
 βίου κακῶν. ὄρανιόνων δὲ ὄσει, τῶν οἰκουμένων τῶν ὄ
 ρανόν. ἡ ὄρανῶ ἀργόνων. Οἱ κέλασθι τε.) κυρίως
 κέλασθις, ὅ ἐν τοῖς κυνηγεσίαις θόρυβος. τουτίσι, τῶν θό
 ρυβου ἐγείρεσαν. ἀγούσαν ἢ στρατόν, πρῶτον οὗτος
 τῶν ἡφαιστοῦ ἐκ μόνης ἡρας εἶπε· διὸ καὶ τὸ σημεῖον.
 ὁ δὲ ὄμηρος, ἐκ Διὸς καὶ ἡρας. Ἐκ πάντων τέχ
 νησιμ.) ἀμείβωλον, ἡ γοῶν πνεύματος τῶν θεῶν δε
 διδάγμα

διδαγμῶν τῆ τέχνης, ἢ λεκτοσμημῶν πρὸ πάν-
 τας τοὺς θεοὺς τῆ τέχνης. Ρίνοτόρω.) ἐπειδὴ ἔν παυ-
 τὶ τόπω τῷ πνεύματι κεχρημέδα, φόβου καὶ δέμου ἐπι-
 κρη, ὑγιῶς ἐκδέσθ) τὸ παρ' ὁμήρω ἀμειβόλως νοσ-
 μῶν. Μάιν τέκε.) μαία, ἢ θυγάτηρ τοῦ ἀτλαν-
 τος, ἢ μετὰ καρτορίας ζήτησις, ἢ λόγου ἀργυρῶ.
 ὁ λόγος γὰρ δημοσιόυει τὰ θεῖα. Αλκμήνη δ' ἀρ.)
 τὸ ἐαρινὸν κατὰσημα, γυνῶ σφοδρότορον ἡλιου.
 Σμειωτίου, ὅτι δύο συλλαβῶν ἀποκοπῆ εἰσί. ἀ-
 θετοῦ τοῦ ἐφεξῆς σίχου γυνῆα. τοὺς γὰρ ἄμφοτε-
 ρων θεῶν γνησιαλογεῖν αὐτῶν πρόκειται. Κίρκη
 τε καὶ αἰντῶ.) πρὸ τὸ κινεῖν τὸν λογισμόν, ἢ δια-
 κρισίς τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν φαρμάκων. ἢ τὴν
 διαποράωσιν τοῦ ἡλίου, τὰς ἀρχηγήσεις τῶν βοτα-
 νῶν. Δημήτηρ μὲν πλεῖστον.) ὅτε γὰρ ἐκείνη τῆσθε-
 σιν ἦλθεν ὁ κόσμος, τότε ἤρξατο ἐργάζεσθαι τὴν γῆν,
 καὶ πλεῖστὴν ἐν γεωργία. Διακρίσει καὶ ἐν κρήτι ἐπέ-
 δ' ἢ εἰς δυσκρασίαν ἦλθον οἱ ἀστέροι, καὶ τὰ στοιχεῖα, ὅ-
 τι ἐμίχθη ἰασίω. ἢ δημήτηρ, ἀπὸ τοῦ ἰσίου, ὃ ὄσιν ἐπα-
 ρίγναι τὰ σποδρῶματα· εἰκότως δὲ εἶπε δ' ἡμπερ
 καὶ ἰασίω τὸν πλεῖστον· ἐπειδὴ ὁ ἐργαζόμενος, αὐτὸν
 συγκομίζεται. Δημήτηρ γὰρ ὄσιν ἢ γῆ, ἰάσωμ δὲ
 γεωργός· ὅτε σιωῆλθον ἐν τῶν ἀρχῶν, καὶ νεῖω ἐνί τρι-
 πόλῳ ἐγγέννησε τὸν πλεῖστον. καὶ γὰρ ἢ παροίμια, πυ-
 ρῶν καὶ κειθῶν ὧ νῆπιε πλοῦτε. Κάδμω δ' ἀρ-
 μονίη.)

μονίη.) ἢ δὲ ἄρμωσμελίη ἔσθ' κἀδ' μω ἐχθύνισον ἰνώ,
 σιμέλλω, καὶ ἀγαυίω, καὶ πολὺδωρον· ὅμ καὶ πίνα
 κα γῆνοι καλοῦσιμ. εἴρηται δὲ πολὺδωρος, ὅτι ἐν τῷ
 γάμω τῷ κἀδ' μω ἔστι ἄρμονίας, οἱ θεοὶ δ' ὠρεῖας ἐπο
 ῆσαντο. Γηρυονῆα.) τὴν ἐκ γῆς ἀνάδοσιμ τῷ ἕε
 ἔ λέγει. τριχῶς δὲ χηματίζει τὸ ὄνομα, ὁ γηρύων,
 ὁ γηρυονδύς, καὶ ὁ γηρυόνης. ἀφ' ὧμ καὶ διάφοροι γέ
 νονται κλίσεις. Ημαθίονα.) ἀφ' ὧ ἢ μακεδονία,
 ἢ μάθι. φησὶ δὲ φῶρεκύνδης, ἕτω ἢρακλέες ἀναρεθῆ
 ναι τῶμ ἢμαθίονα, ἀλλ' ἀπιόντ' ὠδὶ τὰ χύσεια μῆ
 λα. Ωρετ' ἀναρρίψαμελίη.) ὡς αὖ ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐ
 τῶς ναοῖς, ἀπεδέωσον αὐτῶμ, ἱερέα ἀφανῆ ποιήσα
 σα. ἐπειδὴ ἔ φαίνεται τελευτήσας ὁ αἰῶος ἀσηρ, ὁ
 ἀνάγωμ τὴν ἡμέραν καὶ τῶμ φαέθοντα, ἢ ἀφροδίτη
 ὄσιμ. Πυραπόλου νύχιον.) πυτίσιμ, ἀφανῆ, λα
 θεῶμ. ἀρχέλοχ' δὲ γράφει, μύχιον· οἶον ἐν ἔσθ' μυ
 γῶ ἔσθ' ἀδ' ὕτω προφαίνοντα τῆ κύπρω. Σπινόγι
 τας ἀέθλους.) τὰς ἡγ' ἰθάλατῆαν κινδύως λέγει, ἔ
 τὴν τῶμ ταύρωμ ἀπόζουξιμ, καὶ τὴν τῶμ πααρεγῆτων
 ἀναίρεσιμ. Φιλμυείδης.) πατρωνυμικῶς ὁ χείρων,
 ἕος ἔστι Φιλμύρας. ἔξετελείω τῷ διὸς νῶς ἵνα βασι
 λούση τῶμ μῆδωμ· ἢ μεγάλου διὸς, ἀντὶ τῷ ἔστι πε
 πρωμελῆς. ἔξ αὐτῆς γάρ ταῦτα πέπονθεν. Αὐ
 τὰρ νηρηίδ' εἰ. νηρηίδ' εἰ θνητῆ σιωελθεῖμ. ἢ σίωδ' ἔ
 δὲ καὶ τὴν ψαμμάχθω ἀιακῶ σιωελθεῖμ, ἔξ ἧς ὁ
 φῶκος.

φῶπθ. Αἰθριοι, ἢ δὲ λατῖνοι.) τῆς ἰταλίας οἱ λα
 τῖνοι. αἰθριοι δὲ τοῦ ἀμύμονα λατῖνοι. καὶ ὅτι μὲν
 οἰκοῦσιν εἰς τὰ ἐσώτερα μέρη τῶν ἱερῶν νήσων, οἱ λα
 τῖνοι οἰκοῦσι πρὸ τῆς ἰωλίας χώρας, ἧν ἄρα ἄκει ἢ
 κίρκη. λέγονται δὲ αἱ ἐκείσε νῆσοι
 ἠλεκτρίδ' εἶ.

Τέλος τῆς ἰσίδου θεο-
 γονίας.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ΑΚΡΙΒΕΣΤΕΡΑ ΛΕΞΕΩΝ

πινυμ ἀνάγνωσις.

8. 5. ὀνομασοὶ πέντε καὶ 16. βοιωτῶν 11. 23. πηλιάδων 12. 6. ἀλ-
 λήλους 10. εἰ καὶ 14. 19. ἀτῶμιθα. Ασυπαλαία ἐσὶ νῆσοι καὶ πό-
 λεις τῆς σάμου. Ασυπαλαίους ἢ ἔθ' γίνεται ὁ φαλακρὸς, ὡς αὐτὸς φησὶ ἐ-
 πιστολαῖς ταῖς ἀντὶ, τύραννοι δὲ ἀκραγαντίνων. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀκριβολογῆ-
 σάμενοι, ἀκραγαντίνον ἐκάλεσα τῆ κρινῆ σωηθεία χρησάμενοι. Νοτιό-
 δ' ἔργα. Ἐτάλαια 16. 12. ὅτι καλῶς 15. εἰπεῖν 22. 7. ὑμνοῦσαι.
 23. 6. σειρήνας 29. 22. τύνη 34. 9. ξωῆς 36. 11. προφορικῶς 47. 20.
 ἰσικρομήθη 50. 3. ὦ καὶ 51. 7. εὐρεῖσις γυναικὸς 24. καὶ ἐκκλη-
 ρία καὶ ἀτυχήματα 52. 11. τοὺς ἀθλίους 69. 15. μεγάλους ἐλίγο-
 μεν 72. 2. πολλοὶ 3. ἀπανεργονοῦστροι 75. 20. φονικόν 77. 5.
 ἐβρώντα 87. 17. ᾠδικόν 89. 11. ἴημι 92. 11. ἀπὸ μεταφορᾶς τ'
 94. 7. εὐρύοπα 108. 1. σοὶ δ' 138. 2. Διασύνετ' ἄλλοι 149.
 2. λιθὸς 11. δεινῶς 16. σάχυν 151. 25. σὺ τ' μικρ. 156.
 22. ἦν καὶ 160. 12. θερμόγητοι 26. γράφω 161. 14. θείαμ φα-
 μεν 178. 8. αἰωλίς 181. 4. ἀκλιτός 13. ἦθεσι. καὶ 203. 18
 αἰδοῦς 207. 8. σκασία 208. 6. καθαρθῆναι 210. 4. ἐκ-
 ρίδησαμ 218. 13. πρῆσις 219. 21. φησὶ, ἦ 233. 24. ὁ δὲ ὄμνη-
 ροὶ τὸν βριάριον 238. 7. παρὰ τὸ 247. 20. καὶ πολυμήχανός ἐ-
 σιν 253. 4. ἑμὴν ἔχειρ ἰάσω 261. 10. σεσημὸς ἐγένετο.

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΩΝ ΤΙ

νυμ ἔνταυθα λέξεων τε καὶ πραγ- μάτων ἔλεγχος.

Α	εις ὦ, αἰολί-	Αγαυὴ	242. 269	ἀγορὰ	38
	κὼς τρεῖ-	ἀγαυροί	265	ἄγραυλοι	216
	πειθῆ	ἀγνός	115	ἄγροί	270
	ἑαπῆοι	ἄγνωστον οὐκ ἀλύ-		ἄγροισ	224
	Αβας	211	111	ἄγρο	34

ἀγῶ-

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ἀγώμενθ	259	αἰδοῖα	216	ἀκαίβης ἄνθ	169
Αδαμάς	76.207	αἰδῶς	85.112	ἀκαρνάνωρ καὶ αἰρλῶρ	
ἀδοτής	119	αἰζήθς	143.212	γεινία	117
ἀδράσεια	75	αἰθῦσα	219	ἀκάσι	251
Αἰθλιθ	19	αἶνει	176	ἀκηδής	67
ἀεικία	235	αἶνημι. αἶνω	179	ἀκρίσιθ	211
αἶρθ γίνισις	226	αἰθλίς φιλοταί	133	ἀκτῆ	34
αἶροπθ	24	αἰολίωρ διάλειπς.		ἀκτῆς	34
ἀβροσιπότιθ, ὁ καὶ ἀβρ	178			ἀκτίς	34
σιπότις	196	αἰολίδου πόλις καὶ νῆ		Αλαπάβαι. ἀλάπαθθ	
Αηδόνθ καὶ ἰέρακς		θι	175	βοτάνη	84
μῦθθ	87.88	αἰολος ὁ ἰπότης.	175.	ἀγαλίωρ	61.94
ἀημι	155	ὁ κυμαῖος	8	ἀλεξάνοφς σῶμα ἀρώ-	
ἀηρ φύσθ σκετῆνός.	71	αἰδήσειρ πέντε	18	ματθ ὀδμῶν ἀπ-	
Αθανάβρ	66	αἴσιππος	250	πνύσαι	134
ἀθέρμαντα	215	αἰχύλου σοφὰ συγ-		ἀλιάκμορ	250
ἀθιλα	57	γράμματα. 136.137		ἀλιμήθ	243
ἀθλωᾶ	27 57	αἰσχύνη	85.112	ἄλιθ	138
ἀθλωᾶς ἀλληγορία.		αἰχύνης ὁ τῆς τυμπα-		ἀλκαίθ	211
47	54	νισρίας	9	ἀλκιοινὺς	236
ἀθροισις χῆμα	79	αἰσώπος ὁ Δουῖλος	10	ἀλκμῶν	268
Αἴα	79 (256	αἰσώπυ μῦθθ παρὶ		ἀλκμῶνης καὶ ἀμφιγῆς	
αἰγίσχος. 61. 152.		Δυεῖρ γαυαίκοιρ.		νθ γάμος	202
αἰγός ὄρθ, καὶ αἰγαῖορ		αἰσώπυ χεῖρα 183 (122		ἀλκυνόνη	124
ὄρθ	256	αἰρλῶρ καὶ ἀκαρνα-		ἀλλ' ἔμπης	74
αἰγυπθ, ὁ κίλθ.		νωρ κακὴ γεινία-		ἀλληγοεὶκὸς μῦθος. 8	
249		σις	117	ἀλλόμενθ	133
αἰγυπθ τῶρ εὐωδῶρ		αἰφῦμαι	145	ἄλμενθ	87.133
καὶ ἀρωμάτωρ μῆ		αἰτῶ	145	ἀλφειός	249
τηρ	134	Ακακῆσιωρ ὄρθς. 255.		ἀλώμενθ	87
αἰδῆς	266	259		Αμαμακίθ	248
				ἀμαυρο-	

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἀμάρυροτέρη	105	ἀνθρώπων γένεσις	α- ἀπολλωνός	17	
ἀμαξά, ὁ ἀμαξά.	145	ρα	63.65	ἀποστροφῆ	98
ἀμαρτήματα	114	ἀνθρωποφρά	224	ἄπλωθ	76
ἀμβαδός	179	ἀνόςιθ	156	Αράχνη	149
ἀμιτς, ἄμικς.	130.	ἀντίμαχθ ὁ κελωφώ-		ἀράχνης . ἀράχνηομ.	
	165	νιθ	8	149	196
ἄμβος	178	ἀντίπῶσις	121	ἄργαλίον . 61 . 94.	
ἀμολγαίνμαζα	168	ἀνισροφή	73	152	
ἀμπίλων φύττισις.		Αξωμ	139	ἄργυρόντης ὄβριμ ὄιρ-	
ἀμφιλιάζμ. 145 (164		Αοιδὴ ἡ μουσα	17	μῆς	55
ἀμφίχα	77	Απάλαμνθ	32	ἄργείσις	252.266
ἀμφίχερ	145	ἀπαλόχοθ	156	ἄργης	232
ἀμφιβλήθρου χῆσις		ἀπαρίμφοτα ἀντί προ		ἄργος 35.36. κύωμ. 55	
νιωτόρικῆ	208	σακλικῶμ	130	ἄργος ὁ κανόπης	55
ἀμφιγῆσις	56	ἀπαρίμφοτα Δωει-		ἄρλιτικός	250
ἀμφιδάμας ὁ βασι-		κῶμ	135	ἄριθθθ	75
λὺς	11.177	ἀπαρίμφοτα ἀντί προ		ἄριώμ ἴππθ . 206.	
ἀμφιγρίτη	241	στακλικῶ . 145.		207	
ἀμφίωμ καὶ ζῆθ ἴτι		154	155	ἄρίσανθ	210
ρόρηλοι	220	ἀπάτη	239	ἄριταὶ πρώτῃ καὶ γει-	
Αναρλὴ ἀρῶμ Δυτ-		ἄπλασοι	76	καὶ	110
τῆ	129	ἀπειλιώτης	252	ἄριτὴ ἡρώων μητήρ.	
ἄναυρθ	213	(10 ἀπίρωμ γαία	79	78	
ἀνάχαρσις ὁ σκύθης.		ἀπειλιώτης	77.266	ἄριτὴ χροία καὶ Δυσ	
ἄνημοὶ ὁπόσοι . 252.		ἀπηνήρα	97	χιρῆς	106
266		ἄπλιθ	248	ἄριως περίοδθ	137
ἄνιμθ . ἄνομθ . 247		ἀπόθεσις χῆμα	62	ἄριως σφαίρα	128
ἄληρ	28.143.213	ἀπόλλωμ μεθ' αἰτίας.		ἄεθμιρ	118
ἄλθιῶσιμ	93	217		ἄριθμοὶ ἀκλιτι	181
ἄνθρωπι. 70. 108 (63		ἀπόλλωμ ὁ κάρβανθ.		ἄριθμοὶ τρεῖς	18
ἄνθρώπων γένεσις	40	19		ἄριμα	246
				κ 2	ἄρισαρ-

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ἀρίσαρχος	16	ἀρωμάτων ὀσμὴν δια	Ατάδαλα. ἀτάδαλας.
εἰς ἀρίσαρχον	88	τί ἐκ τῶν σωμάτων	97 234
ἀρισον	144	ἀποπνεύσει. Ἰνδ. 135	ἀτάδαλας ἕβρις 73
ἀρκὰς	161	Ἀσία 124. κώμη. 249	ἀτινὴς 260
ἀρκίβοθ	207	ἀσίη 251	ἄτλας 124. 257. 263
ἀρκτε, τὸ ζωον	156	ἀσκόλια 120	ἄτλας, ἄτλα καὶ ἄτ-
ἀρκυῖρος	161. 172	ἀσκός 120	λαντὸς κλίματι. 127
ἀρκυῖρα ἀναπλή. 172		ἀσκη. S. θυγείμωρος	ἄτλαντὸς θυγατέρεθ.
ἀκροφύλαξ	128	Ἐλακωθέρειθ. 175	124
ἀρμαλίη	160	Ἀσιρίη 253	ἄτλαντὸς κατὰ σέρισις,
ἀρμινά	133	ἀσερόπης 232	καὶ ἀλληγορία. 125
ἀρμινά	158	ἀσίρω ἀναπλάι καὶ	ἀτραμύτειον 80
ἀρμινος	87. 133	δύσεις 162	ἀτραμυτὸς 80
ἀρμοζόμενος	133	ἀσῆρ 138. 161	ἀπικεῖ δασωταί 77.
ἀρμονίη	268. 269	ἀστρα ἀπλανῆ ὀπόθ, Ἐ	Αύατη 178 (145
ἀρμοζόμενος	87	κύτρω ὀνόματα. 128	αὐῆρ 178
ἀρξικωπος ὁ ἀκάσων	11	ἀστράθ	251 αὐθίς 77. 145. 161
ἀρόμναι	32	ἀστρολογίας εὐρετίς ἢ	αὐλητικὴ εὐτέρας εὐ-
ἄρωμακτός	179	οὐράνια 18	ριμα 222
ἄρωμα	244	ἄστρον 138. 161	αὐλίσ 176
ἄρωμα ὀνόματα. 244		ἀστρονομία οὐρανίας εὐ	αὐλοῦ εὐρετίς ἢ εὐτέρ
ἄρρηκός	61	ριμα 222	ων 18
ἄρτάβη	168	ἀσσύμωρ 19	αὐλὴς 77. 160
ἄρτίπειαι	217	ἄστρο ἀναπλάι καὶ δύ	αὐτόνοη 243
ἄρτίπειοι ἀριθμοί.		σεις διτταί 128	αὐώς 178
169	(17	ἄστρον ζωδιακοῦ ὀνό-	Αφαρι 27
ἄρτη. 226. ἢ μοῦθ.		ματα 127	ἄφινθ 32. 33. 225
ἄρχιπέης ἢ σιόδ' παῖς		ἄστρον κατασέρησις ἢ	ἄφρονθ 69
102		ὀνόματα πόθερ. 126	ἄφνειός 32
ἄρωμάτων μήτηρ αἰ-		ἄστυ 224	ἄφρογίνεια 236. 237
γυπὸς	134	Ἀστωπὸς ἢ μοῦθ 18	ἄφροδίτη ἐκ τῆς θα-

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

λάσπη	236	βίोटθ	108	γάμων χρόνος ἰδίως	
ἀφροδίτη δού	216	βλωμός	144	τίς	164
ἀφροδίτη πολύχρυ-		βοιωπὶ ἰδιώτῃ	214	γανύκτωρ	11
σθ	156	βορᾶς ἢ βορῆας, ὁ ἄντι-		γασίρωθ	216
ἀφροδίτης ἀλληγο-		μος. 155. 252. 266		Γίκα	79 (117
ρία	48	βόσις	209	γατινάσιως καθόμ.	
ἀφροδίτης περίοδθ.		βούδωρα	154	γαίτων ἀγαθός μίγ' ὄ=	
137	(128	βοώτης	128	ναιαρ	117
ἀφροδίτης σφαῖρα.		βριτανία νῆσθ	81	γίλος	136
Αχιλλεύς	93. 100	βρίφθ	143. 212	γίνος	211
ἄχελως ἢ μοῦσα	18	βριάριως	233	γίνος ἀντὶ τ' ἰίδος. 30	
ἄχελῶθ	250	βειθῶ	75	γδράνς φύσις	144
Αψίς	140. 141	βριμῶ	76	γέρωρ	143. 212
Β		βρισηίς	100	γαωμετρία κλυμνί-	
Βρύκτωθ	57	βρόντῃ	245	αεὺριμα	222
βαρυθενίς	17	βρόντης	232	γαωργία τ' ἄλλωρ τεκ-	
βασιλείς	101	βροπὶ, βρότθ	28	νῶρ πρώτη καὶ ἔ-	
βασιλείς δ' παλαιῶρ		βρυμάλια	154	μιωτάτη	55
πυλυθρίμμονθ. 80		βροῦμθ	154	γαωργίας διδάσκα-	
βίλλος	211	Γ		λος ὁ δίουθ. 19.	
βίλλωρα	249	Γάδωρα	244	εὐρέτης ὁ τριπλόε	
βιλλεροφόντης	248	Γαῖα	79. 94	μος. 23. ἢ ἡ πολύμ	
βρινίκης πλέκαμθ.		γάιθ	ἰούλιος καίσαρ	νικα	18
126		γαλαξάουρη.	251 (82	Γῆ. 79. ἀπάντων ἔ-	
Βιβλία ἀμπέλως, βί-		γαλαξίας	150	λος	227
ελλιοθ οἴνοθ	167	γαλάτεια	242	γῆ ἐκ τῷ ὕδατος. 226	
βίλλος	167	γαλιών	241	ἢ χάος	227
βιζαντίων καὶ κερχη-		γαμικροὶ οἴωνοί	200	γῆ εὐσεφάνος	108
λοπίων γατινά.	117	γαμικῶρ εὐρετίς ἢ ἔρα		γῆ κέντρον	229
βίλλος	190	τῶ	18	γῆ πάντων μήτηρ	35
βίθ	34. 94	γάμος ὠραίος ἴς. 180		γῆ τυμπανοειδής, ἢ κω	
				α 3	νισιδής.

ΕΛΕΓΧΟΣ

νοσίδης	79	δαίμων καὶ ἡ ψυχὴ. 33	παῖς	100
γήμετρα	34	δαμώδης ἰχθυοσώ-	λίκη	29
γήμεμι	84	λης	9	λίκη, ἡ ἐν χερσὶ
γεράντιασι	84	δανάη	211	διόργενθ
γῆρας ὁ	84	δάφνη	142	διόνυσθ. ὁ τῆς γιωρ-
γῆρας οὐλόμινορ. 240		δάφνη ἀμβαλῆς	217	γίας διδάσκαλος.
γῆρυξ	217	δε̄ σύνδρομθ	234	19
γερουσιός	269	δειπνολόχη	181	διόνυσθ, ὁ καὶ ὄσι-
γῆρυς	217	δείπνθ	144	εις
γερύσαδι	217	δικαδωρθ	ἄμαξα.	δίθ ἡσιόδου πατήρ.
γερύωρ. γερυόνης. 269		140		175
τρικέφαλος. 245.		διόρ, δειρ	93	διὸς περιόδθ
γερωαί 258 (246		δέρματα νοσοῦντων βη		διὸς σφαίρα
Γίγαντες 235. 236		ρίωρ ἄδινῆ	158	δίχα
γίγαντινὸν γένος. 74.		Δημήτρ. 34. 268.		διώνη
75. ὀνόματα. 236		γιοργίας διδάσ-		Δμωθ
Γλαύκη 75. 241		καλος	147	Δνοφδρὸρ
γλαυκώπις	57	Δημήτηρ Διατί ἡ γῆ.		Δόρπθ
γλάφυ	157	35	(36	δότης
γλώττης οὐδὲρ λῶσορ,		Δημήτηρ, ἡ καὶ ἴσις.		Δράκωρ
οὐδὲ χείεσορ. 183		Δήμητρα 34. 170		δρέπανορ
Γνοφδρὸρ	34	Δημήτρος δφωκωντες.		δρῦς
Γόμφθ	141	δῆξ 138	(36	Δνικὸρ ἀντὶ πληθω-
γοργώ	244	δῆσαδι	158	ζικυῦ
Γραῖα	244	Δῖα. 208. ἡ μοῦσα.		δυσηλιγέδς
γρῳίικος	250	19		δύσις ἀσγῶρ διτῆ.
Γύγης	233	διάκτρθ	ὄθιρ ὁ ἱρ-	129
γύης	141	μῦς	55	δυσκίλαδθ
		Διάληθι τίωαρες. 18		Δωρὰ
Δ		Δικαιοσύνη παρβίνος.		Δωρῦς
Δ ἀντὶ τοῦ ν	34	99. ἑμαρμένης		Δωροδόκωι
Δαίμονες	76			37
				Δωρο-

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Δυσφάτοι	37	ἐκνήφιοι ἄνεμοι	233	ἐνηλικιώσις	73
δωτῶ	242	ἐκνήφιας	247	ἐνήρατο	248
E		ἐκπαγλοι	77	ἐνθα	82
Ἐλλῶ	244	ἐκ παραλλήλου, σχῆ-		ἐνιαυτοῦ τεταρτημόσιον	
Εἰρκίλαδος	236	μα	59	ἐκασον ὀπόσωρη-	
ἐρώνη	29	Ελαφθ	138	ἐδρῶν	150
Εεις	233	ἐλαφρός	138	ἐννοσίγαιος	262
ἐίργω	151	ἐλαυθῆρ	219	ἐνόπη ἢ μοῦσα	19
ἐίρση	223	ἐλιφαίριον	249	ἐνοσίχθων	178
Εβελός, ἐβίλω	89	ἐλικός βόσθ	145	ἐντιλεῖς	242
ἐβίλυμοι	69	ἐλίκη	75	ἐνυῶ	244
Εἶαρ	259	ἐλίκη ἢ μοῦσα	19	ἐὼ εἰς αὖ	212
εἶη	122	ἐλικεφθῆς	216	ἐὼ τριχῶς συναρσῆθ.	
εἶμα	71.158	ἐλικῶν. 22. 24. 25.	93	Εξάσδρον	132
εἶμαρμένη. 161. 27.		214		ἐξέπη	62
32. ἢ πρόνοια	67	ἐλικῶν πλούδαφθ.		(25) ἐξοπίσω	235
εἶμαρμένη κρονίωρ. 55		217		Επακουός	33
εἶμαρμένη μεγαλόφω		ἐλικῶνός διπλαῖ. 24.		ἐπάλμιος	132
νος	94	ἐλιξ	145	ἐπ' ἀρμάτων	77
εἶμαρμένη πρώτη καὶ		ἐλίπιδθ χεῖρα	61	ἐπέκτασις	72
δουτέρα	65	ἐλυμα	141	ἐπη καλλιόπης εὐρῆ-	
εἶμαρμένη τριπικέραυ		Εμιο, ἐμοῦ	93	μα	222
νθ	45	ἐμμορεν	117	ἐπυτανός	34
ἐξ εἶμαρμένης πάντα.		ἐμψης	74	ἐπικάμουθρ	158
100		Εναλύγκιον	71	ἐπίκτητος ὁ Δουλλθ.	
εἶργω	151	ἐναιρα	248	10	
εἶρῶν κροτορόφος	93	ἐνατθ ἀρυσμός	17	ἐπιλώρηκον	158
ἐκάτη. 253. τρίμορ-		ἐναυλοι	230	ἐπιμηθεύς. 50. 124.	
φθ	246	ἐνδυμῶν	19	257	
Εκαθ' ἀντι πλά.		ἐνδρυσον	141.148	ἐπιπορία	144
146		ἐνη. ἐνη	133. 178. 195	α 4	ἐπιπαιός

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἑπ' ἀπόλην ἡ μουσα	18	ἑρως	228.229.237	Εὐλω	250
ἑπ' ἄσπρος	250	ἑρωτις δύο	225	εὐάρνη	243
ἑπ' ἀχορδος λύρα	18	ἑρωτικά πτώσος ὁ θέμου		εὐδώρα	125.241
Ερα	78.149	εις σωταξάμινος.		εὐειδής	242
ἑρασιχρήματι ἄνθρω-		Εσααδ	158 (23	εὐθημοσύνη	149
ποι	179	ἑδλός	89	εὐκλάδη ἡ μουσα	19
ἑρατὴν ἡ μουσα. 18. γα		ἑσπερίδω	238	εὐκράτη	241
μικρὴν κ' ὀρχήσιως		ἑσπερ	ᾧ, ὁ ἄτλαν-	εὐκλόρον ἀντί ἕποτατ-	
εὐρετίς	18	ῶς	125	ἑκω	119
ἑργα	69	Εταίρα	185	εὐμάρεα	256
ἑργον	110	ἑταῖρος	84	εὐμελής	212
ἑργαλίον	94	ἑτανός	34	εὐρ	252 (19
ἑργασθεῖα πάντα τὰ		ἑτιόκλητος καὶ κλωσί-		εὐτέρπη ἡ μουσα. 18.	
πῦρ ἔχοντα δ' πάσ		κου μονομαχία. 80		εὐριπίδης ὁ λαχα-	
λαι ἄθυρα	153	ἑτώσια	132	κὺς	10
ἑριβέννη νύξ	31.32	ἑτωσίδω	133	εὐριπίδω κάππια γράμ	
ἑριβος	31.229	Εὐβοια	176	ματα	136.137
ἑρινύς	235	εὐβρώεις	77	εὐρωμένη	267
ἑρις 30. 31. 85. ἄ-		εὐδαμονία	33	εὐρος	266
γαθὴν κ' φαύλην. 31		εὐδώρα	251	εὐρύοπις	94
ἑρμῆς	250	εὐλιμίνη	242	εὐρυδίδ γενίσις. 206	
ἑρμῆς διατὶ διακέρως		εὐνίκη ἡ μουσ	19	εὐρυτίωρ	246
τε κ' ἀρρηφόντης. 55		εὐρυάλεια	245	εὐρώεις	77
ἑρμού ἀλληγορία. 48.		εὐρυάλη	170.244	εὐτέρπη αὐλοῦ εὐρι-	
54	55	εὐρωμένη	251	τίς	18.22
ἑρμού περιόδος	137	εὐρώπη	251	Εφαρμοζόμενος	133
ἑρμού σφαίρα	128	ἑω	71.158	ἑπίσις	77
ἑρμος	250	Εωσφόρ	172.252	Εκθρός	116
ἑρος	136.228	Εσαάμινος	71	Z	
ἑρυβίη	251	Εσία	187	Z Ἀθίος	242
ἑρύθια	246	Ετίσιον	133	Z Ζεῖδωρός	69

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Ζβξω	250	ἤλεκτρίδος νῦθι. 270	ἠρίδανος	249
ζεύς. 27. Διατί πατήρ		ἤλεκτρώνας φόνος.	ἠρόλοτος	†ευδηγο-
ἀνδρῶν τε θεῶν τε.	202	203	ρῶν	177
51		ἠλίγιον	71	ἠρώδς
ζεύς ἐλικώνιϑ	215	ἠλικία ἀνθρώπου ἐπ-		ἠρώων μητῆρ ἠ ἀρι-
ζεύς, ὁ νοῦς. 26. ἠ εἰ-		τά	143. 212	τῆ
μαρμένῃ	27. 28	ἠλιος. 77. 138. 187	ἠσίδος ἐλικώνιος	23
ζεύς ὁ τοῦ αἰθέρϑ.		ἠλιος πόσω ρῦ οὐρα-	ἠσίδος ὁ ἀσπράδας.	
17		νοῦ βραδύτρωϑ.	8. ρῦ αὐτοῦ γένος.	
ζίφυρος	252. 266	137	ἠ τ' ἄλλα. 8. 9. 10	
Ζῦλος. 30. 31. 32.		ἠλίου τροπαί	150	ἠσίδος ὅποτε σωτήν-
85	252	ἠλος	141	μικε
Ζυγά ἀπὲ ζυγοῦς.		ἠλύσιον πιδίου	81	ἠσίδος ποιμῖν
165		ἠμάθι	269	ἠσίδος ρῦ παλακοῦ
Ζώλια	127	ἠμαθίωρ	269	ὁμῆρα ὑσέρωρ. 177
ζωλιακοῦ ἀσροθισία.		ἠμέρα ὅτε μητῆρ, ὅτε		ἠσίοδου ἀδυναμία με
127		μητρῶά	201	τεκῆ
ζωλιακοῦ τιτράγω-		ἠμρόκσιβι	171	ἠσίοδου βίβλοι, μου-
να	150	ἠμίθειοι	78. 79	σῶρ τῶμισμα. 9
ζῶνα ἐπ' α	18	ἠμιόιοι ταλαίρωι.	44	ἠσίοδου βίβλοι πῶ-
ζῶνα οὐράνια	128	ἠμϑ	135	σαι
ζῶω	109	ἠνθρ ἀπὲ τοῦ ἠλ-		ἠσίοδου γονίς
Η		θωρ	57	ἠσίοδου λαφνηφαγία
Ηβη	73	ἠοῦς χεῖρα	165	10
ἠέλιος	138	ἠρα	27	ἠσίοδου ἐπιταφειομ.
ἠέρνεντα	228	ἠρακλῆς	247	14
ἠετανός	34	ἠρακλῆς ἐμ μιᾷ νυκ-		ἠσίοδου ἠμδῶρ πῶ-
ἠθια	221	τί πενήτηκοντα δια		ρι λεγάμενα, λῆ-
ἠέκτηρ	124. 243	κερίσας κόρας.		ρος παλτα κῶ τῶ
ἠέκτηρας πυρῶκτω-		220	(202	λη
σις	126	ἠρακλῆους γίνισις.		199
				ἠσίοδου παῖς
				α 5 ἠσίοδου

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἠσιόλου ταυτολογία.	Θεῶν	218	θρίπρα. θριπῆρις	
96	105		Θῦβαικαπνιάπυλα.	84
ἠσιόλου τελευτή	13	80	Θυμός	30.33
ἠσιόλου ἡμέρω συ-			θυμός ἐξοῖν	115
κρινόντων ἄβιλ-			θῦθ	115.116
Ἰηρία. 95. 96. 99.		231.251	θύραξε	62
101. 102. 103.		θειξινὴ ἢ μοῦσα. 17.	Θῶκθ	153
105	107	19	θώραξ	139
Ἡφωςθ. 55. 56.		θέμις 29.50.74	I	
229		θέμις αἰδοῖα	216	Αλιμθ 19.22
Ἡφαίσου ἀλληγορία.		θιμισενόμη	202	Ἰανναῖριος λωπαῖωρ
47	52	θιὸς ὄνομα πέντε ση-	154	
Ἡχις	166	μαίνειρ. 27.67	ἰαπερς. 45.50.230.	
Ἡὼς δ' σημαίνειρ.		θειοί	108	256
156		θειοί, αἰ ψυχικὰ δῶα		ἰαπερῦ ἀλληγορία.
Θ		μας	84	125
⊕ Αλασα χαλιπῆ.		θειοί Θ δαίμονες αἰαῦ		ἰαπερῦ ἦοι
80		ρι	70	ἰάσωρ
θαλάσσης γένεσις	226	θειοί πῶθεν καλούμε-		ἰγλη
θάλασσα τῆς φυτεργίας		νοι	70	ἰδῆ
εὐρετίς	18	θέρεινα	215	ἰδῦα
θαλόρος	231	θεριτς, θέριπθ	165	ἰδμικαι
θάλασσα ἢ μοῦσα	18	θίτις	241	ἰδμοσύνη
θαλία	68	θειῶρ βωμός, ἢ ἐν ἡ-		ἰδθ ἰδίρ
θαλίη	242	μίρ λογικὸρ.	ἰδρις	196.197
θάλλεια	267	74	ἰδρακός	Θ ἀηλόιους μῦ
θάλλειος	19.23	θειῶρ ὄνομα ἰκασορ τρι	θος	87.88
θάνατος	264	χῶς σημαίνειρ.	ἰκάρθ	164
θάρσθ	112	27	ἰκταρ. ἰκλικῶς	262
θαῦμας. 240. 241.		Θση	242	ἰλαδῶρ
243	264	Θράσθ	112	ἰμβρασθ
				ἰμρθ

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ἰμῶθ	221.237	ἰσόθ	54	καλυψῶ	251
ἰρηξ	89	ἰσρος	249	κάλωθ	141
ἰριθ	243	ἰτυθ	163	κάμαφοι	210
ἰω	269	ἰτ	138	κάπηλα, τὰ	136
ἰφικλθ	202.206	ἰω	89	κάπηλοι	136
ἰξ	138	ἰωνθ τιλωταί	77	κάρβασ	19
ἰοῖδλιθ	215	κ		καρχαρόδασ	171.212
ἰολαθ . 202 . 206 .		Κ	ἀντί πῦ σ̄ . 230	καρχηλοῖωρ καὶ βι-	
ἰορ	215	(248	κᾶδμοθ	80	ζαντίωρ γεινία . 117
ἰουθ φύλαξ ὁ ἄργθ .		καιροί δικαί καλλιό-		καταβόλια	183
55		μοι	57	καυάξαιθ	178
ἰποθῶν	242	καιοῦ ὦ , αι τίσασθ .	κε		109
ἰπῖναξ	115	139		κεκονιμένθ	152
ἰπῖνοθ	242	κακόχαρθ	33	κῆκροτ	35
ἰπῖοθ	208	καβαλλόμενοθ	133	κῆλαδθ	267
ἰπυ κρῶν	214	καθαρθ	115	κῆλανῶ	75.124
ἰπῶ	250	καθεύγειν	145	κῆλαινώπιθ	57
ἰσημερία ἰαρινή , καὶ		κάικθ	250	κῆλεθ	19.35
φθινόπωρινή	151	καλία	108	κέντρον σφαίρας αἰ-	
ἰσημερία	150	(36 καλλιή	134	ζορ	229
ἰσιθ , ἢ καὶ Λιμήτηρ .		καλιή	121	κέντροκλα	159
ἰσοκράτη ἀπόφθεγ-		καλλιόπῃ ἢ μοῦσθ . 18		κέρχων σπορά	212
μα	198	καλλιόπῃ μεσῶρ προ-		κέρβθθ	233.247
ἰσορ	229	φερεσάτη	222	κῆρῆθ	251
ἰσορ ἀντί βῦ ὁμοιορ .		καλλιόπῃ πρῆσεως ἐν-		κῆπωρθ	34
114		ρετίθ	18	κῆρμ	239
ἰσοβοῖθ . 141 . 142 .		καλλιῖρον	246	κῆετρεφῆθ	138
148	(18	καλλισῶ	161	κῆρυξ	217
ἰσορίας ἐνρετίθ ἢ κελῶ		καλλιχόρῃ ἢ μοῦσθ .		κῆτῶ	244
ἰσορικὴ γῆδσιθ ἢ κελῶ		19		κῆϋξ	202
22		κᾶλορ	134.141	κῆφῶ	109
			κ	6	κῆφῆ-

Ξ Λ Ε Ξ Χ Ο Σ

κίφισοῦς	17	κόπηϑ	233	κυμαρλήγη.242.243	
κίσα	142	κυρότροφϑ	94	κύμη	8.175
κίβυσις	209	κυροτρόφϑ, κυρο-		κυμοδόκη	242.243
κίερ	209	κτόνϑ	93.94	κυμοβόη	241
κίθαρωρ	24.25	κσχλίας	164	κυπόσενκα	75
κίθαρωδία τρῦχιχό-		Κράδη	179	κῦρϑ χρησμῶ ἡμίονος	
ρηεῦρεμα	222	κρατήρ	190	καλούμενϑ	44
κίρην	268.270	κρεῖϑ	230	Κώμη	175
κλίσια	125	κρίϑ	251	κωμικὴ πινταί, κῶ	
κλειτς	53	κρόνϑ	66.231	τούτων γνώρι-	
κλείω	22	κρονίδης	32	μα	7
κλειὼ ἢ μοῦσα.18.150		κρονίωρ. 97. ἢ ἕμαρ-		κυμοδία βαλίας εὔ-	
ρικὴ γνώσις	22	μίνι	55	ρεμα	222
κλειὼ τῆς ἰσορίας εὔρε		κρόνυς πρόδος	137	κυτίλι	121
τις	18	κρόνυς σφαῖρα	128	κυτίλλεσα	121
κλυμένη	250.257	κρόταφοι διατί πρώτε		Δ	
κλυθς	53	ρορ πολίωσι	83	Αδωρ	250
Κόβαροι	109	κρόταφοι, ὡς κόβαρ-		Λαῖτμα	80
κῶρον	230	φουσί λινθς	83	λαομίθεα	243
κῶϑ	230.253	κρῶμη	75	λάπαθϑ	84
κῶτϑ	164	Κτημένη	13.14	λαπίθωρ μάχη	208
κόκκνξ	152	Κυθέρεια	237	λάρϑ	19
κόναθϑ	262	κύθηρα	236	λατίνϑ, λατίνοι.270	
κόνωρ	126	κύκλος ἀπίρωρ	79	τοῦ λίγειρ δύο καιροί.	
κόρη ἢ κῶ ἀβροσιφό-		κύκλου διαμέτρϑ ἢ κῶ		198	
νη	35	πρόφιρεα	140	Λεάχη	243
κόρης ἀρπαγή	35	κύκλωπθς	231.232	λέρνη	247.248
κωρώνις	125	κυκλώπωρ γένη γ	232	Λυκίπη	77
κόσμος κλίματα τέσσα		κύκλωτ ὁ οὐρανοῦ.		λίωρ	248
ρα	252	232		Λήθη	219.267
κόρυροι	209	κύανος ὁ ἄριωσ	202	λήϊα	255
				λήϊς	

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ληίς	255	μαιμῶσα	248	μίλιος	19
λιωαῶν	154	μάκαρος	74	μιλλῶν ὑρίται αἰσι	
λητῶ	253.267	μακάρων νῆσοι	81	ρῦνθ	23
λιμοῦ αἰτία	98	μαλθρός	231	μίλω	80
λιμῶ ἔρ λειμὸν ἴσι-		μάσσω	168	μίμβλεττ	220
αῖ	98	μασχάλαι διατί οὐτε		μίνανθρος	249
λίνθ	19.23	λιῶσι	83	μινθῶ	251
λίπα	156	μαυροτήρη	105	μινότιος	124
λίσοι	77.145	ματαῦραι	266	μυρισμός σχῆμα	79
λοχιός	235	Μεγάλης	69	μυρόπθ	65
λοῖθ πειθοῦς ἰδρῶ.		μιγαίρω	122	μυρόπη	124
74		μίγαρον	122	μίσαβοί	148
λουκιανός ὁ ῥήτωρ σύ-		μιγῆρατα	241	μισοράνημα	172
ρθ	10	μίθσσα	244.245	μιτανίρα	35
λυγγιός	211	μίθσσαρ ὑφ' ἥρα -		μιταπλασμός	99
λύκηθ	24	κλίος ἀνιέδθ. 233		μιτάτροπα	223
λυξά	87	μίραξ	143.212	μύχαι ἀντί ρημάτων.	
λυκίθης ὁ ἀργιῶ.		μίρω	117	38	
104		μίς	159	μυτρίμ	118
λύκων	255	μίξια	155.235	μήδεια	235.236
λυρικῶ ποικταί, καὶ		μελάνθιος	115	μήδειθ	243
ῥύτων γνώσεμα. 7		μελανίπη	243	μήδω	235
λυσιάνασα	243	μελέτη ἡ μουσα	17	μηθύνη	258
λυσίμαχθ ὁ κυρη-		μελιαί δένδρα	75	μῦλα	236
ναίθ	25	μελίαι νόμοι. 236.		μῦλα χυσοῖ	238
λυσιμελής	228	καὶ αὐτῶν ἐνόμα-		μῦλον	80
M		τα	75	μῦω ὁ τῆς σελίνης.	
Μαγνης	19	μιλισιός	24	194	
Μμάζα	167	μιλίτη	242	Μίμας	236
μαζῶ	168	μιλπομένη ἡ μουσα,		μινυρίον	28 (133
μαίκα	124.268	ῶδης ὑρίτης	18	μινύθω. 28. 98. 113.	
				α 7	μινύθ

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

μινυός. 28. 98. 113.	ρβς κὲν μνημοσύ-	νηλιοπίνας 239
133	νης 20	νηριύς 240.242
Μνασούς ἠσιόδ'α παῖς	μοῦσαι εὐριζαὸς τῶν	νηρητίδ'α ὀπίσαι. 242
102	τέχων γωαίκοβ	νηρηίδ'αρ ὀνόματα.
μνημοσύνη. 231. μου-	21	241
σδρ μήτηρ 219	μοῦσαι παρὰ τῆς μού	νήριτθ 155
μνημοσύνης θυγατέροβ	σης 21	νήσοι μακάρων 81
αἱ μοῦσαι 20	μοῦσαι πηλαί κὲν Διά	Νικάνωρ 104
μοῖρα. 117. 238. 239.	φοροι 20. 21	νίφα 157
254	μοῦσαι τρεῖς. 17. τίς	Νόια 223
μονόλοἱ πικταί, κὲν	σαροβ, πέντε, κὲν	νόμοι 221
αὐτῶν γνώρισμα. 7	πλί, ἔνταυθ.	νόσφιρ ἄτθρ 59
μουσικαί 19	μουσῶν εὐρέματα.	νότθ 252. 266
μουσικαί τόνοι τρεῖς.	222	νοῦς μουσῶν πατήρ.
18	μουσῶν παίδ'α. 19. 22	22
μοῦνον 30	Μῦεοι 99	Νύμφαι μελίαι 236
μοῦσατί. 21. 24.	μύρω 99	νύξιριβέννη 31
25	μύχιθ 269	νύχιθ 269
μοῦσαι. 16. 17. 18.	Μῶ 16	Νάνυμθ 178
19. αἱ πάρθνοι,	N	Ξ
ποῖαι 19	N ἄντι ρῦ λ'. 57	Λυθη 251
μοῦσαι Διατί ἑλικω-	N Νία πατήρ. 35	Ξένθ 84
νιάδ'α 214	νιανίας 143. 213	ξίρξης 97
μοῦσαι Διατί ἔννια.	νίλος 249	O
17. κὲν πλείους.	νελούς ἡ μοῦσαι 17	ὀπὸ τῦ μ Δασθ
17. 18. 21	νίαςοντζ 95	ὀκθ 186
μοῦσαι Διατί ἔρ τῆ πτε	νμαῖα 249	ὀβειμθ 76. 236
ρία γεννηθίσαι. 21	νέμετις 239	ὀβειμῶ 76
219	νίσθ 250	οἶαρχθ 20
μοῦσαι Διατί θιαί. 18	νεφιληγαρέτης. 47.	οἰδίπολης. οἰδίπθ.
μοῦσαι Διός θυγατέ-	48	49 οἰδίπους, οἰδίπό-
		δαγ.

ΕΛΕΓΧΟΣ

δρα	80	δωκιχημένος. 111	ὄρφως τὰ ἔργα, κτθ
δῖα	202	ὀμήρου τῦπαλαουῦβί	αἱ ἡμέραι 14.15
οἰκιμένης τῆς καθ'		ελαί	13 ὄρχησιως ἐν τῆς ἡ-
ἡμᾶς Δ. αἰ. ρι. ρι.		ὀμήρου τῦπαλαουῦβ-	ρατὼ 18
80		εβραμ ὁ ἡσίοδος.	ἄρις, ὁ Διόνυσος.
οἶνόν	14	177	19 36
εἶνθ βίβλιθ	167	ὀμηροὶ πηλοῖ	12.95 Οωα. 215. 216. 218.
εἶνθ κτθ θυμὸν ἐπα-		ὀμήρω τῦπαλαουῦβ	221
γε	115	κρινόντων ἀβιλτη-	Οτι 135
εἶνοχόν	190	ρία. 95. 96. 99.	ὄπλοσ 261. 262
εἶωνοί	104	101. 102. 103.	οὐρανια ἀστρολογίας ἐν
εἶωνοί γαμικεῖ	200	105 107	ριτίς 18
Οκτάβλωμθ	144	ὀμιχίρ	186 οὐρανια ἡ μουσα. 18.
ἔκκθ	178	ὀμοιορ	114 250
ΟΛΘθ	33	ὀμοιορ ὀμοίω συγκαί	οὐρανοσ ἀφκίνητς. 230
ὀλυμπος, ὀλυμπίθ.	215	ρερ	188 οὐρανοσ νεφελιτὸ βίησ
ὀλμθ	139	ὀμοίος	83 κτθ τὸ βπικίρανοσ.
ὀλίλαμθ	87	ὀμόφρονθ	220 οὐσία 226 (49
ὀλυμπος	86. 87	Οπιθερ	97 Ο† 59
Ομηρεῦσαι	218	ὄπις	99 Π
ὀμηρθ ἄλλθ ὁ τῶ		ὄπλα	174 Π Αγαθς 205
ἡσίοδω ἰσίοχονος.		ὄπλαι	152 Π παιδίορ 143
12		Ορείχαλκς	207 κτθ 212
ὀμηροσ ὁ βυζάνλοσ. 12		ὄρη πῶθερ	226 παιδωρ γεωργικῶρ κτθ
ὀμηρθ ἰπιοσημονκρ-		ὄρθοβίη	162 ξορ ἡ τῶρ ἀείωρ
χης	101	ὄρθογίη	162 κίρλοσ 123
ὀμηροσ ἡ τῦ ἡσίοδη		ὄρβοσ	246 παλαισῆς 140
πτογινέσφορ. 11.		ὄρβορ μηδέρ λυπο-	παλαίφατς 19. 23
12		μειορ ἄδερ. 162	παλλακὴ 185
ὀμηροσ, ὀπλύς	8	163	παλλάς. 57. 251.
ὀμήρου σίχοσ τῶ ἡσίο		ὄρφύς	20. 23 252

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

πανδιονίς	163	πρίγλαχός	212	πρίκτιμ	26
πανδίωρ	163	πρίγλαφῆ	59	πρίρος. 24. ὁ γηγι- νῦς	19
πανδώρα	58	πρίσάρλοι ἀριθμοί.		πρίρου θυγατέρός αἰ μοῦσαι	17
πανδώρας ἄλληγο- ρία. 41. 42. 46.		πρίραμος. 178 (169)		πριβοιγία	120
47		πρίσειός. 211. 244.		πίλαι. πίλαα. 158.	
πανίλης ὁ βασιλεύς.		245		159	
11		πρίσεφόνη	35. 76	πιμωληνίς νύμφη	17
πανόων	242	πρίσηίς	251	πίναξ	269
παρύσσις	8	πρίσηης. 251. 253. ὁ		πίνδαρος	137
παράδεισος ἀγαθῶν		ἔϋ ἠσιόδου ἀδελ		πιπτακῶ τοῦ λις- βίου ἀπόφθεγμα.	
ἀνορθῶν διατριβή.		φός	16	183	
81		πρίσιμός νόμος ἰνου- ρίμ ἰφιζόμενον.		Πλανητῶν ὄνομα. 128	
παρθένιος	250	185		πλανητῶν πρίσδοι	
παράχημαλισμός. 99		πριτωδῶρ, πριτεινῶρ.		οἱ τῶν ἰκαλωρ.	
πάρσις ἀλέξανδρος. 97		104		137	
παρολκή	99	πρίτιλα	210	πρίαδός. 123. ὁ- θερ λεγόμενα.	
πασιθεή	242	πριτίν	251	127	
πασιθέα	250	πριφριδῶ	244	πλειάδων διάθσις.	
πατρονόη	242	πριφύκω	76. 261	131	
παῦρα	264	πριγασιά	215	πλειάδων ἐπιβλή, καὶ δύσις 129. 131	
παυρίδιον	73	πρίγασος. 214. 245.		πλειάδων κατασίρι- σις, καὶ ὀνόματα.	
παῦρον	73. 113	248		124	
παχνοῦμ	119	πριωίος	250	πλειόνη, καὶ ἀντιῆς θυ- γατέρός	124
πείδιλα	216	πριόρικ. 219. διός οἰ- κητήριον. 21. ἠγερ		πριεῖωμ	173
πρωθῶς ἰδρῶν ὁ λόγος.		νοός	22	πρίον,	
74		πριόρια, ἢ καὶ λῦγ- κός	24		
πρίκερ	195. 196	πριόρια διπλαί. 24.			
πρίσανδρος ὁ καμει- ρίος	8	25.			
πρίος	117				

ΕΛΕΓΧΟΣ

πλίεμ, πλιῖμ	93	πόλιεμϑ	30	24. 25. 87. 88.
πλιεύσεως χρόνος.		πόλιεμϑ κευροκτόνος.		92. 116. 126. 169.
164		93		170. 197. 198
πλύμναι	210. 211	πλιῶς αἰτία	83	πρόκνη. 163. εἰς ἀηδῶ
πληξαύρη	251	πόλις	96	να 164
πλοῦς καίριος τίς.		πλλάκι	97	προμηθεύς. 45. 46.
179		πολύδωρϑ	269	124. 257. 259
πλουσία ἐνύμφη. 17		πλύμνια γεωργίας ἐυ-		προμηθεύς ὀβηπάλος.
πλουτάρχης ἀμαρτη-		ριτίς	18	104
μα	118. 122	πολύμνια ἢ μουσα. 18		προμηθεύς ἀλληγορία.
πλοῦτϑ	33. 268	πλυπραγμοσύνη ἢ πε-		50. καταδίκη. 257
πλευτῶ	251	ρι πάντων φιλοσο-		πρόνοια 67. 27
πώησις ἱερατῆς εὐρι-		φία	114	πρόνοια θεία 161
μα	222	πολλὸν, πολλός	69	προπεφραδμένα. 177
πώησις μυθολογία.		πλυαμῆς	30	προσαρρήριττ 141
218		πλυεμῆς	30	προσωδία τριῖς 18
πώησις ὁμοίῳ ἕμαν-		πλύπους	156	πρόσωπα τρία 18
τεία	218	πόρλις	171	προσωποποιία, ἕμψυ-
πώησις εὐριτίς ἢ καλ		πρφυρίωμ	236	χϑ καὶ ἑλικύς λό
λιόπων	18	πρξιδῶμ ταύρφος. 206		γϑ 92
πωικτῶμ διαίρεισις 7		πῦς	139	προφερίσαφμ 222
πωικτῶμ οἱ μάλισα ὄνο		πραξιφάνης	16	προφρονίως 261
μασοί	8	πρβββύεμ. πρβββυ-		προχοή 192
πωικτῶμ ἢ κῦειομ χα-		ταί	209	πρυμνῶ 250
ρακτῆισμα.	8	πρβββύεβ. πρβββύεβ.		πρωί 146
πωικτῆ ἀνανύμως τί-		209		πρωτομίδεια 242
νός	7	πρβββύτης	143	πρωτῶ 241
πρικιλόςθηρομ	89	προκατασκῆ	62	Πτελία 142
πρωί	117	προκατασασσις σχῆ-		πῶσως 132
πρωίωμ	230	μα	62	πῶσω 33
πυλιῖμ	147	εἰς πρόκληρ. 3. 5. 23.		πῶχος 33

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Γυλασέλος	121	Σερῆνός	19.23	σησίχορθ	ἠσιόδου
πυθαγόρας ὁ φιλόσο-		σειριάμ	138	ἕθς. 13, καὶ κτημί	
φθ	13	σίριθ	138.166	νις	14.102
πυκιμήλη ἠσιόδου μη		σεισμδαίτια	178	σοιχείωμ αἰδῶς καὶ νί	
τήρ	175	σιληνη	246	μισις	86
πῦρ, ἕρωσ, καὶ ἠφα-		σιλήνης περίοδος. 138		σοιχείωμ διακρισις.	
ςθ	229	σιλήνης σφαῖρα	128	63	65
πῦρ συζωσιως τῶμ		σιλήνης φύσις	198	σοιχείωμ διατί ἀβάνα-	
τεχνῶν ὑλικῶν αἰ-		σιμέλη	269	τα	66
ζων	54	σίο, σοῦ	93	σοιχεία ἐκ τῷ ὕδα-	
πυρὸς γένεσις	226	Σῆς	138	τθ	226
πυρὸς κλωπῆ τίς. 45.		Σθινὸ	244	σοιχεία πάντα σφα-	
50	51	Σίβυλλά ἠ κυμαία	8	ροειδῆ	79
		σιμοῦς	250	στυμῶμ	249
P		σίμωμ ὀσχυτῶς	9	σύξ	251.252.264
Ρεα, ἠ γῆ	231	σίτωμ καιρὸς εἰρηναῖος		Συγκριτικὸν ἀπὸ τῷ	
ρῆϊα	28.231	Θ τέρψιθυμος. 76		ἀπλοῦ	78
Ρῦσος	19.22.249	Σκάμανθθ	250	συκνῶμ	258
ῤηρικὴ κλειοῦς εὔρι-		σκίπα	157	σύμφορος	108
μα	222	σκίλλα	38	σύρκος	86
Ροδιά. 250. ἠ μουῦ-		σκολιός	28	Σφαῖρα ἀπίρωμ	79
σα	18	σκόλυμθ	165	σφαῖραι ἐννία	22
ῤόδιθ	250	Σμικύθης	104	σφαῖραι οὐράνια. 128	
ῤόθθ	92	Σπειὸς	250	σφιτέρησι ἀπὸ τῷ	
Ρυμός. 141. 142. 148		σπειὸ	242	ιαῖς	76
Σ		σπιθαμῆ	140	σφίτλα	77
Σαγγάειος	250	σπινθῆρ μεγαρικὸς.		σφίγξ	249
Σάκας	211	97		σφικθύριον	158
σαρδάνη βοτάνη	52	σπονδῆ	115	Σχέτλια	30.70
σαρδῶ	52	Σταθμῶμ	118	Σωκράτης ὁ σωφρονισ	
σαρδῶνθ γίλωσ. 52		σδρόπη	124	κεν λιθοξόος	9
σαθ	241			στυ-	

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

σπηρίχθ ὁ χυσογ-	τετράπυς	139	εὐρεμα	222
νώμων	10	τετράπυφθ	144	τραπίζης καιρὸς εἰρη-
Τ		τέπυγθ ὠδῆ	166	ναῖος καὶ τέρψιθ
ῥωμιου	160	τεχναὶ διατί παρθένοι.	μος	76
ταλαδργοί	44	54	ὁ τρία ἀριθμὸς	17.21
τανυσίπυρθ	89	τέχνας οὐ φθαρήσειθ.	τριακονταίτης, θ	τρια
τανύσφυροι	251	53	κονταίτης	143
τάρταρα	228	τεχνὸν εὐρεσις	41	τρίγωνοι τῶν ἀείρων.
ταύρεθ ποσειδῶν.	Τξίξης εὐρεσιπῆς.		18	
τάφιοι	204 (206	87	τριπόδις	139
ταφίωμ θραζά	201	Τοῦ τρέτρου εἰς ἄρλυ	τρίπυς	139
Τίθηλι	93	κόφρονα ἐξήγησις.7	τριπόλεμθ. 23. 20.	
τικμαίρετγ	94	Τήθυς	35	
τέχνα τ̄ νεαζόντων πα	τηλιθία	201.204	τρίς μύριοι	99
τέρωμ ἢ γηρκαδρ	τηρεὺς εἰς ἔπωα.164		τριταίχμου βαβυλω-	
ὄσπια	159	τηρεὺς θραξ	163	νίς οὐσία
τελήεις	241	τηυγίτη	124	τριτῶν ἢ μούσα 17.18
τένλει	156	τίνυτγ	98	τροπαὶ ἡλίς
τένθης	156	ὑπόπλους ἢ μούσα.		τροπὴ θειρικὴ, καὶ χει-
τέρεια	215	18	μερινὴ	151.161
τέρμιοσὸς	215	τέρωμ	246	τροχαλὸς
τέρμιοσις χιτῶν	158	ἑτάνος. 219. 237.		155.156
τέρμπικέρανος.45.49		238	253	τροχου ἀτίδου τίκα-
τέρψιχόρη ἢ μούσα.		τιτάνος ἢ τιτῆνος. 230		ρθ
18.19. χορείας εὐ		ἑτανίδου	230	140
ριτίς	18	ἑτάνος	149	138
τιασαρακονταίτης, καὶ		Τοὺς μίμ, πὺς δὲ	79	148.149
τιασαρακονταίτης.		Τραγικὴ ποικταὶ καὶ		204
143		ῥύτων γνώρισμα.		247
τίπρι	181	7	τυφῶν	246.247
τιτραπόδις	139	τραγωδία μελωμένης	μοις	246
				τύχη

ΕΛΕΓΧΟΣ

εὐχὰς	33	φαιῶν	125	φίξ. 249. φίκιον. 209
Υ		φάλαρις ὁ ἀκραγαντῆ		φλίγυθ 207
Υδεις	173	νθ	13	φλόγθ 266
Υάδδς εις ἀσίρας.		φαός	247	φοίβη 231. 253
124. καὶ πῦ κείν-		φάρθ	158	φόρκυς 241. 244
ται	127 (125	φάρυξ	178	φέρμυξ 178
ὑάδωρ ὀνόματα. 124.		φάσαι	247	φράζειθε 99
ὑας, ὁ ἄτλαντς. 124.		φάσις	249	φρικωνίς 8. 175
Υηοὶ	236 (125	φρβίμιμ	122	φρίασοσι 155
Υδας. ὑδθ	53	φαρι	27	φρόνησις, ἡ ἀβλωᾶ. 57
ὑβρα	247. 248 (169	φρέοικες. 164 (137		φρούτς 236
ὑδωρ ἄρισον ὀπίουμ.		φρένικες ὁ τραγικὸς.		φυν. φύω 71
ὑδωρ τῶν ἔλωμ ἄρ-		φθινόπωρον. φθινοπω-		φυτργίας τυρέτις ὁ
κῆ	227	ρις	139	λιόνυθ. 36. καὶ
Υλθ	226	φθόνθ	30. 32. 85	ἡ θάλας 18
ὑλορμίας κικρὸς ἄρι-		φθονούτωρ ἰδία	85	φύλασις 79. 80
ςθ τίς	134	φθινύθω. φθύνω	98	φῶκς 270
Υμέναιθ	19. 22	φίκιον	249	φωνήεντα ἐπᾶ 18
ὑμυθ	178	φιλάμων	19	Χ
Υνθς	141 (90	φιλίωρ	116	ΧΑδλιρ 227
Υπείρχει. ὑπερίχει.		φιλιρ	121	Χαλκίια ὁ πάλας
ὑπερίωμ	230. 251	φιλήτης	121	ἄβυρα 153
ὑπέρθ	139	φιλθυρίδης	269	χάλκειον γίνος 74
ὑπνθ	264	φιλθμηλία	236	χαλκὸς, καὶ τύτυ πά-
ὑπόπρξς	171	φιλόπις	206	λαι χρῦσις. 74.
ὑπόχισις	62	φίλος	84	75
Υριύς	170	φιλθμήλας εις χελιδό-		χάλυβος. χάλυβις 74
Υτιβρεμέτης	29	κα	163. 164	κάος 31. 225. 227
Φ		φιλοσοφία, ἡ πρὶ πάν		χαρίτωμ ἰδρὸμ ἐμ ἰλι-
Φασούλη, ἡ φακόλη.		τωμ πλντρραγο-		κῶνι 221
125		σύνη	114	χαυλιόδωμ 212

Χίμαρ

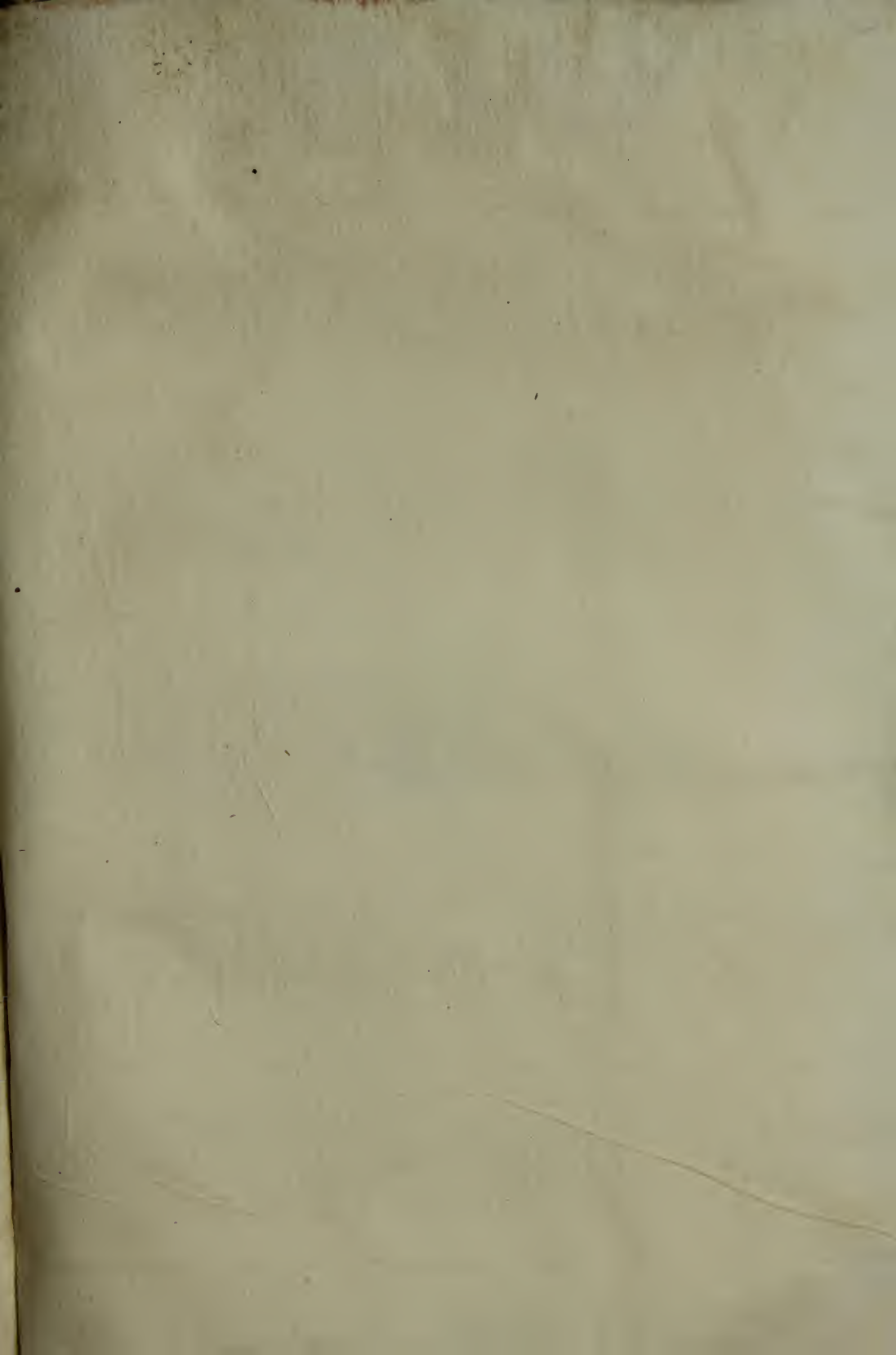
Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

χιμαρῶν	20.174	173		ᾠδῆς εὐρετίς ἡμιση-	
χειρολίκαι	84	χρυσῶν	245.233	μῆνι	18
χειροπόδου	191	χρυσίου γένος	65.66	Ωκιανός	230
χείρων	269	χρυσοσίφαν	216	ὠκυπέτη	244
χίω	227	Χόα	266	Ωρα	33
χιλιῶν ὀρθογόν.	162	Χῶ	59	ᾠρα	267
Χθῶν	59	Υ		ᾠραι καιροῦ τίσις -	
Χίμαιρα	248	Υ Αμμάθη	269	ρε	139
χιτῶν	158	Υ φαῖερ	257	ᾠραῖ	34
Χλανίσκιον	158	Υ λείε	257	ᾠρεῖν	267
Χοιακὸς μύ	154	Υ λῶ	138	ᾠριαν	ἰσορία, καὶ
χορδῶν εὐρεταί αι σει		Υ χη δαίμων	33	ᾠριον	ἑὶς ἀναβλή. 170
ρηῖν	23	Υ χῶν Διαπόρθμω-		ᾠριον	τὰς πλείους
χορίας εὐρετίς ἡτόρ		σις εἰς μακάρων		Διῶκον	ᾠ μῦθος.
ψιχόρη	18	ἡσος	81.82	124	126
Χλαῖνα	158	Ω		Ωσκι	109
Χρόνοι τρεῖς	18	Ω ἰνὶ	72		
χρόν	πατὴρ πάντων.	Ω ᾠγύγιον	265		

Τ Ε Λ Ο Σ.

+

lunes en la noche a nueve
dias del mes de mayo de 1557
esta uabibo el canonicos an
tilan

i 1942974 5

